

नमो नमो निम्मल दंसणस्स

आगमसुत्ताणि (सटीकं)

भागः - १०

शुद्ध

: संशोधक सम्पादकश्च :

मुनि दीपरत्नसागर

बालब्रह्मचारी श्री नेमिनाथाय नमः
नमो नमो निम्मल दंसणस्स
श्री आनंद-क्षमा-ललित-सुशील-सुधर्मसागर गुरुभ्योनमः

आगम सुत्ताणि (सटीकं)

भाग:-१० प्रज्ञापना-उपाङ्गसूत्रम्-१

-: संशोधकः सम्पादकश्च :-
मुनि दीपरत्नसागर

ता. १४/४/२०००

रविवार २०५६

चैत्र सुद ११

४५- आगम सुत्ताणि-सटीकं
मूल्य रु.११०००/-

卐 आगम श्रुत प्रकाशन 卐

—: संपर्क स्थल :-
“आगम आराधना केन्द्र” शीतलनाथ सोसायटी विभाग-१,
फ्लेट नं-१३, ४-थी मंझिल, ब्हायसेन्टर, खानपुर,
अहमदाबाद (गुजरात)

१	प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रस्य विषयानुक्रमः
---	---------------------------------------

पदानि-१.....१४

पद-१५ थी उ६ माटे जुओ भाग-११

मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
१-१९१	पद-१ प्रज्ञापना	५		द्वारं-२२ अस्तिकायः	
	अजीव प्र०, जीव प्रज्ञा०			द्वारं-२३ चरमः	
-२५६	पद-२ स्थानं	७९		द्वारं-२४ जीवः	
	तिर्यच-नैरयिक-			द्वारं-२५ क्षेत्रं	
	मनुष्य-देवानाम् स्थानं			द्वारं-२६ बन्धं	
-२९७	पद-३ बहुवक्तव्यता	१२२		द्वारं-२७ पुद्गलः, दिशा-	
	द्वारं-१ दिशा			आदिनामल्पबहुत्वम्	
	द्वारं-२ गतिः		-३०६	पद-४ स्थितिः	१७७
	द्वारं-३ इन्द्रियं			नैरयिकादिनाम् स्थिति	
	द्वारं-४ कायः		-३२५	पद-५ विशेषं	१८८
	द्वारं-५ योगः			जीव-अजीवाभ्याम् अनन्त	
	द्वारं-६ वेदः			स्य हेतुः वर्णनम्	
	द्वारं-७ कषायः		-३५२	पद-६ व्युत्क्रान्तिः	२१४
	द्वारं-८ लेश्या			द्वारं-१ 'द्वादशः'	
	द्वारं-९ दृष्टिः			गतिअपेक्षायाः उपपात-	
	द्वारं-१० ज्ञानं			उद्धर्तना-विरहः	
	द्वारं-११ अज्ञानं			द्वारं-२ 'चतुर्विंशतिः'	
	द्वारं-१२ दर्शनं			चतुर्विंशतिदण्डकायाः	
	द्वारं-१३ संयतः			उपपात-उद्धर्तना-विरहः	
	द्वारं-१४ उपयोगः			द्वारं-३ 'सान्तरं'	
	द्वारं-१५ आहारकः			सान्तर-निरन्तर उपपातः	
	द्वारं-१६ भाषकः			द्वारं-४ 'एकसमयं'	
	द्वारं-१७ परितः			एकसमयापेक्षया उपपातादिः	
	द्वारं-१८ पर्याप्तः			द्वारं-५ 'आगतिः'	
	द्वारं-१९ सूक्ष्मं			द्वारं-६ उद्धर्तना/गतिः	
	द्वारं-२० संज्ञी			द्वारं-७ परभवायुः	
	द्वारं-२१ भवसिद्धिकः			द्वारं-८ आकर्षः/आयुबन्धः	

मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
-३५३	पद-७ 'उच्छ्वासः'	२३०	-४०४	पद-१२ 'शरीरं'	२७९
-३५५	पद-८ संज्ञा	२३२		शरीराणाम् पञ्चभेदानि	
-३६०	पद-९ योनिः चतुर्विंशतिदण्डका पेक्षया जीवस्ययोनि	२३५	-४१२	पद-१३ परिणामः जीव-गति-इन्द्रियं- कषाय-लेश्या-योगः- उपयोगः-ज्ञानाज्ञान-दर्शन चारित्र-वेदानां परिणामं	२९२
-३७४	पद-१० 'चरिमः' पृथ्वी-संस्थान- जीव-आदि अपेक्षा चरमाचरमं	२३९		पद-१४ 'कषायः' कषायस्यचत्वारभेदाः चतुर्विंशतिदण्डकापेक्षया कषायस्यवर्णनम्	३००
-३९९	पद-११ 'भाषा' भाषायाः चत्वार भेदाः, आराधक-विराधकभाषादि	२५६			

भाग:- १०

प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रम्-१

पदानि-१.....१४

भाग:- ११

प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रम्-२

पदानि-१५.....३६

આર્થિક અનુદાતા

-પ.પૂ. માલવભુષણ તપસ્વી આચાર્યદેવ શ્રી નવરત્નસાગર સૂરીશ્વરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી શ્રી લાલભાઈ દેવચંદ શાહ તરફથી - નકલ એક.

-પ.પૂ. સરળ સ્વભાવી-શ્રીમદ્ ભગવતીસૂત્ર વ્યાખ્યાન પદ્મ આચાર્યદેવ શ્રી નરદેવસાગરસૂરીશ્વરજી મ.સા. તથા પૂજ્યશ્રીના શિષ્યરત્ન તપસ્વી ગણિવર્યશ્રી ચંદ્રકીર્તિસાગરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી શ્રી પુરુષાદાનીય પાર્શ્વનાથ શ્વે. મૂર્તિ. જેન સંઘ, દેવકીનંદન સોસાયટી, અમદાવાદ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. શાસન પ્રભાવક-ક્રિયારાગી આચાર્યદેવશ્રી વિજય ઋચકચંદ્ર સૂરીશ્વરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી એક સદ્ગૃહસ્થ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સાહિત્યપ્રેમી મુનિરાજ શ્રી સર્વોદય સાગરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી-“અચલગચ્છાધિપતિ પ.પૂ.આ.ભ.શ્રી ગુણસાગરસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના શિષ્યરત્ન પ.પૂ. મુનિરાજ શ્રી ચારિત્રરત્નસાગરજી મ.ની ૧૯મી અઢાઈ નિમિત્તે-શ્રી ચારિત્રરત્ન ફા.ચે.ટ્રસ્ટ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. પૈયાવૃત્ત્યકારિકા સાધવી શ્રી મલયાશ્રીજી મ.સા.ના શિષ્યા વ્યવહાર વિચક્ષણા પૂ. સાધવી શ્રી હિતજ્ઞાશ્રીજી મ.ની પ્રેરણાથી જેન આરાધના મંદિર-“જ્ઞાનખાતા” તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સૌમ્યમૂર્તિ સાધવીશ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજી મ.ની પ્રેરણાથી પ.પૂ. ગુરુમાતા-વાત્સલ્યમૂર્તિ સા.શ્રી રત્નત્રયાશ્રીજી મ.ની પંચમી પુન્યતિથિ નિમિત્તે શ્રીમતી લીલમબેન પ્રાણલાલ પી. દામાણી તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સ્વનામધન્યા સા.શ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજી તથા તેઓના શિષ્યા સા.શ્રી સમજ્ઞાશ્રીજીની પ્રેરણાથી-૨૦૫૩ના ચશસ્વી ચાતુર્માસ નિમિત્તે શ્રી પાર્શ્વપદ્માવતી જેન સંઘ, પાડલનગર, અમદાવાદ તરફથી નકલ બે.

-પ.પૂ. રત્નત્રયારાધકા સાધવીશ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજી તથા તેઓશ્રીના શિષ્યા સા.શ્રી સમજ્ઞાશ્રીજીની પ્રેરણાથી સંવત ૨૦૫૪ના નિર્મળ આરાધનામય ચાતુર્માસની સ્મૃતિમાં-ઘાટલોડિયા (પાવાપુરી) જેન શ્વે. મૂર્તિ. સંઘ, અમદાવાદ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સાધ્વી શ્રી રત્નત્રયાશ્રીજી મ.ના પરમ વિનેયા સા.શ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજીની પ્રેરણાથી તેઓના સંસારીભાઈશ્રી ઇન્દ્રવદનભાઈ દામાણીના અનુમોદનીય પુરુષાર્થથી “આગમ દીપ-સંપુટ”ના બદલામાં પ્રાપ્ત રકમમાંથી-નકલ ચાર.

-પ.પૂ. પ્રશમરસનિમગ્ના સાધ્વીશ્રી પ્રશમશીલાશ્રીજી મ.ની પ્રેરણાથી-સમ્મેતશિખર તિર્થોદ્ધારિકા પ.પૂ. સાધ્વીશ્રી રંજનશ્રીજી મ.સા.ના શિષ્યા અપ્રતિમ યૈયાવૃત્ત્યકારિકા સા.શ્રી મલયાશ્રીજી તત્ શિષ્યા સા.શ્રી નરેન્દ્રશ્રીજી-તત્ શિષ્યા સા. શ્રી પ્રગુણાશ્રીજી મ.ના. આત્મશ્રેયાર્થ-અરિહંત ટાવર, જૈન સંઘ, મુંબઈ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. આગમોદ્ધારક આચાર્યદેવશ્રી ના સમુદાયવર્તી પ.પૂજ્ય યૈયાવૃત્ત્યકારિકા સા.શ્રી મલયાશ્રીજી મ.ના શિષ્યા પૂ.સા. શ્રી કૈવલ્યશ્રીજી મ.ના શિષ્યા પૂ.સા.શ્રી ભવ્યાનંદશ્રીજી મ.સા.ના સુશિષ્યા મિષ્ટભાષી સાધ્વીશ્રી પૂર્ણપ્રજ્ઞાશ્રીજી મ.સા. તથા તેમના વિનિત શિષ્યા સા. શ્રી પૂર્ણદર્શિતાશ્રીજી તથા સા. પૂર્ણનંદીતાશ્રીજીની પ્રેરણાથી-સર્વોદય પાર્શ્વનાથ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ, મુલુન્ડ મુંબઈ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. યૈયાવૃત્ત્યકારિકા સાધ્વીશ્રી મલયાશ્રીજી મ.ના પ્રશિષ્યા સા.શ્રી ભવ્યાનંદશ્રીજીમ.ના સુવિનિતા સા.શ્રી કલ્પપ્રજ્ઞાશ્રીજી તથા કોકીલકંઠી સા. શ્રી કૈવલ્યપ્રજ્ઞાશ્રીજી ની પ્રેરણાથી -મેહુલ સોસાયટી, આરાધનાભવન, સુભાષનગર, વડોદરાની બહેનો તરફથી નકલ એક

-શ્રી વિશાશ્રીમાળી તપગચ્છજ્ઞાતિ-જ્ઞાનખાતું, જૈન પાઠશાળા, જામનગર તરફથી નકલ બે.

-શ્રી મંગળ પારેખનો ખાંચો-જૈન શ્વે. મૂર્તિ. સંઘ, અમદાવાદ. તરફથી ૨૦૫૪ના ચાતુર્માસ નિમિત્તે નકલ બે.

- શ્રી આકોટા જૈન સંઘ, વડોદરાની બહેનો તરફથી નકલ એક.

-શ્રીમતી નયનાબેન રમેશચંદ્ર શાહ, વડોદરાની પ્રેરણાથી આગમોના સેટના બદલામાં પ્રાપ્ત રકમમાંથી નકલ પાંચ.

શેષ સર્વે રકમ “અમારા”આજ પર્યન્ત પ્રકાશનોના
બદલામાં પ્રાપ્ત થયેલી છે.

नमो नमो निम्नल दंसणस्स
पञ्चम गणधर श्री सुधर्मास्वामिने नमः

१५ प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रम्-१

(सटीकं)

चतुर्थम् उपाङ्गम्-१

(श्यामाचार्य संकलितं मूलसूत्रम् + मलयगिरिआचार्य विरचिता वृत्तिः)

वृ.

- ॥ १ ॥ जयति नमदमरमुकुटप्रतिबिम्बच्छद्यविहितबहुरूपः ।
उद्धर्तुमिव समस्तं विश्वं भवपङ्क्तो वीरः ॥
- ॥ २ ॥ जिनवचनामृतजलधिं वन्दे यद्विन्दुमात्रमादाय ।
अभवन्नूनं सत्त्वा जन्मजराव्याधिपरिहीणाः ॥
- ॥ ३ ॥ प्रणमत गुरुपदपङ्कजमधरीकृतकामधेनुकल्पलतम् ।
यदुपास्तिवशान्निरुपममश्नुवते ब्रह्म तनुभाजः ॥
- ॥ ४ ॥ जडमतिरपि गुरुचरणोपास्तिमुद्भूतविपुलमतिविभवः ।
समयानुसारतोऽहं विदधे प्रज्ञापनाविवृतिम् ॥

अथ प्रज्ञापनेति कः शब्दार्थः ?, उच्यते, प्रकर्षेण-निःशेषकुतीर्थितीर्थकरासाध्येन यथावस्थितस्वरूपनिरूपणलक्षणेन ज्ञाप्यन्ते-शिष्यबुद्धावारोप्यन्ते जीवाजीवादयः पदार्था अनयेति प्रज्ञापना, इयं च समवायाख्यस्य चतुर्थाङ्गस्योपाङ्गं, तदुक्तार्थप्रतिपादनात्, उक्तप्रतिपादनमनर्थकमिति चेत्, न, उक्तानामपि विस्तरेणाभिधानस्य मन्दमतिविनेयजनानमुग्रहार्थतया सार्थकत्वात् । इदञ्चोपाङ्गमपि प्रायः सकलजीवाजीवादिपदार्थशासनात् शास्त्रं, शास्त्रस्य चादौ प्रेक्षावतां प्रवृत्त्यर्थमवश्यं प्रयोजनादित्रितयं मङ्गलं च वक्तव्यम्, उक्तं च-

- ॥ १ ॥ “प्रेक्षावतां प्रवृत्त्यर्थं, फलादित्रितयं स्फुटम् ।
मङ्गलं चैव शास्त्रादौ, वाच्यमिष्टार्थसिद्धये ॥” इति

तत्र प्रयोजनं द्विधा-परमपरं च, पुनरेकैकं द्विधा-कर्तृगतं श्रोतृगतं च, तत्र द्रव्यास्तिकनयमतपर्यालोचनायामागमस्य नित्यत्वात् कर्तुरभाव एव, तथाचोक्तम्-

“एषा द्वादशाङ्गी न कदाचिन्नासीत् न कदाचिन्न भवति न कदाचिन्न भविष्यति, ध्रुवानित्या शाश्वती” त्यादि, पर्यायास्तिकनयमतपर्यालोचनायां चानित्यत्वादवश्यंभावी तत्सद्भावः, तत्त्वपर्यालोचनायां तु सूत्रार्थोभयरूपत्वादागमस्यापेक्षया नित्यत्वात् सूत्रापेक्षया चानित्यत्वात् कथञ्चित् कर्तृसिद्धिः, तत्र सूत्रकर्तुरनन्तरं प्रयोजनं सत्त्वानुग्रहः परस्परं त्वपवर्गप्राप्तिः, उक्तं च-

- ॥ १ ॥ “सर्वज्ञोक्तोपदेशेन, यः सत्त्वानामनुग्रहम् ।
करोति दुःखतप्तानां, स प्राप्नोत्यचिराच्छिवम् ॥”

तदर्थप्रतिपादकस्यार्हतः किं प्रयोजनमिति चेत्, न किञ्चित्, कृतकृत्यत्वात्, प्रयोजन-
मन्तरेणार्थप्रतिपादनप्रयासो निरर्थक इति चत्, न, तस्य तीर्थकरनामकर्मविपाकोदयप्रभवत्वात्,
उक्तं च— “तं च कहं वेइज्ज ? , अगिलाए धम्म देसणाए उ” श्रोतुणामनन्तरं प्रयोजनं विवक्षिता-
ध्ययनार्थपरिज्ञानं, परम्परं तु निःश्रेयसावाप्तिः, ते हि विवक्षितमध्ययनमर्थतः सम्यगवगम्य संसारा-
द्विरज्यन्ते, विरक्ताश्च सन्तः संसाराद्विनिर्जिगमिषवः संयमाध्वनि यथाऽऽगमं सम्यक् प्रवृत्तिमा-
तन्वते, प्रवृत्तानां च संयमप्रकर्षवशत उपजायते सकलकर्मक्षयाग्निः श्रेयसावाप्तिरिति, उक्तं च—

॥ १ ॥

“सम्यग्भावपरिज्ञानाद्विरक्ता भवतो जनाः ।

क्रियाऽऽसक्ता ह्यविघ्नेन, गच्छन्ति परमां गतिम् ॥” इति,

अभिधेयं जीवाजीवस्वरूपं, तच्च प्राक् प्रदर्शितनामव्युत्तिसामर्थ्यमात्रादवगतम् । सम्बन्धो
द्वेधा—उपायोयेयभावलक्षणो गुरुपर्वक्रमलक्षणश्च, तत्राद्यस्तकारनुसारिणः प्रति, तद्यथा—वचनरूपा-
पन्नं प्रकरणमुपायः तत्परिज्ञानं चोपेयं, गुरुपर्वक्रमलक्षणः केवलश्रद्धानुसारिणः प्रति, तं चाग्रे
स्वयमेव सूत्रकृदभिधास्यति । इदं च प्रज्ञापनाख्यमुपाङ्गं सम्यग्ज्ञानहेतुत्वादत एव परम्परया
मुक्तिपदप्रापकत्वात् श्रेयो- भूतम्, अतो मा भूदत्र विघ्न इति विघ्नविनायकोपशान्तये शिष्याणां
मङ्गलबुद्धिपरिग्रहाय स्वतो मङ्गलभूतस्याप्यस्यादिमध्यावसानेषु मङ्गलमभिधातव्यम्, आदिमङ्गलं
ह्यविघ्नेन शास्त्रपारगमनार्थं, मध्यमङ्गलमवगृहीतशास्त्रार्थस्थिरीकरणार्थम्, अन्तमङ्गलं
शिष्यप्रशिष्यपरम्परया शास्त्रस्याव्य- वच्छेदार्थं, उक्तं च—

॥ १ ॥

“तं” मङ्गलमाईए मज्झे पजंतए य सत्थस्स ।

पढमं सत्थत्थाविघ्णपारगमणाय निद्विट्ठं ॥

॥ २ ॥

तस्सेव य थेज्जत्वं मज्झिमयं अन्तिमं पि तस्सेव ।

अव्वोच्छित्तिनिमित्तं सिस्सपसिस्साइवंसस्स ॥”

तत्र प्रथमपदगतेन ‘ववगयजरमरणभये’ इत्यादिना ग्रन्थेनादिमङ्गलम्, इष्टदेवतास्तवस्य
परममङ्गलत्वात्, उपयोगपदगतेन ‘कइविहे णं भंते ! उवओगे पन्नते’ इत्यादिना मध्यमङ्गलम्,
उपयोगस्य ज्ञानरूपत्वात्, ज्ञानस्य च कर्मक्षयं प्रति प्रधानकारणतया मङ्गलत्वात्, न च कर्मक्षयं
प्रति प्रधानकारणता तस्य न प्रसिद्धा, तस्याः साक्षादागमेऽभिधानात्, तथा चागमः—

॥ १ ॥

“जं अन्नाणी कम्मं खवेइ बहुयाहिं वासकोडीहिं ।

तं नाणी तिहि गुत्तो खवेइ उस्सासमित्तेणं ॥”

“तथा समुद्घातपदगतेन केवलिसमुद्घातपरिसमाप्तयुत्तरकालभाविना सिद्धाधिकार-
प्रतिबद्धेन—

॥ १ ॥

निच्छिन्नसव्वदुक्खा जाइजरा मरणबन्धणविमुक्खा ।

सासयमव्वाबाहं चिट्ठन्ति सुही सुहं पत्ता ॥”

—इत्यादिना अवसानमङ्गलम् ॥ अधुनाऽऽदिमङ्गलसूत्रं व्याख्यायते—

पदं - १ - प्रज्ञापना

मू. (१)

ववगयजरमरणभये सिद्धे अभिवंदिकुण ति विहेणं ।

वंदामि जिनवरिदं तेलोक्क गुरुं महावीरं ।

वृ. सितं-बद्धमष्टप्रकारं कर्मेन्धनं ध्मातं-दग्धं जाज्वल्यमानशुक्लध्यानानलेन यैस्ते निरुक्तविधिना सिद्धाः, अथवा 'षिधु गतौ' सेधन्ति स्म-अपुनरावृत्त्या निर्वृतिपुरीमगच्छन् यदिवा 'षिधु संराद्धौ' सिध्यन्ति स्म-निष्ठितार्था भवन्ति स्म यद्वा 'षिधु शास्त्रे माङ्गल्ये च' सेधन्ते स्म-शासितारोऽभवन् मङ्गल्यरूपतां वाऽनुभवन्ति स्मेति सिद्धाः, अथवा सिद्धाः-नित्या अपर्यवसानस्थितिकत्वात्, प्रख्याता वा भव्यैरुपलब्धगुण-सन्दोहत्वात्, उक्तं च-

॥ १ ॥ “ध्मातं सितं येन पुराणकर्म, यो वा गतो निर्वृतिसौधमूर्ध्नि ।

ख्यातोऽनुशास्ता परिनिष्ठितार्थो, यः सोऽस्तु सिद्धः कृतमङ्गलो मे ॥”

सिद्धाश्च नामादिभेदतोऽनेकधा ततो यथोक्तसिद्धप्रतित्यर्थं विशेषणमह-‘व्यपगतजरा-मरणभयान्’ जरावयोहनिलक्षणा मरणं-प्राणत्यागरूपम् भयम्-इहलोकादिभेदात्सप्तप्रकारम्, उक्तं च-“इहपरलोगादाणं अकम्हआजीवमरणमसिलोए” इति, विशेषतः-अपुनर्भावरूपतया अपगतानि-परिभ्रष्टानि जरामरणभयानि योभ्यस्ते तथा तान्, ‘त्रिविधेन’ मनसा वाचा कायेन, अनेन योगत्रयव्यापारविकलं द्रव्यवन्दनमित्याह, ‘अभिवन्द्य’ अभिमुखं वन्दित्वा, प्रणम्येत्यर्थः

अनेन समानकर्तृकतया पूर्वकाले कृत्वाप्रत्ययविधानात्रित्यानिर्त्यैकान्तपक्षव्यवच्छेदमाह, एकान्तनित्यानित्यपक्षे कृत्वाप्रत्ययस्यासम्भवात्, तथाहि-अप्रच्युतानुत्पन्नस्थिरैकस्वभावं नित्यम्, तस्य कथं भिन्नकालक्रियाद्वयकर्तृत्वोपपत्तिः ?, आकालमेकस्वभावत्वेनैकस्या एव कस्याश्चित् क्रियायाः सदा भावप्रसङ्गात्, अनित्यमपि प्रकृत्यैकक्षणास्थितिधर्मकम्, ततस्तस्यापि भिन्नकालक्रियाद्वयकर्तृत्वायोगः, अवस्थानाभावादित्यलं विस्तरेण, अन्यत्र सुचर्चितत्वात्, कृत्वाप्रत्ययस्योत्तरक्रियासापेक्षत्वादुत्तरक्रियामाह-‘वंदामि जिनवरिद’मित्यादि,

‘सूर वीर विक्रान्तौ’ वीरयति स्म कषायादिशत्रून् प्रति विक्रामति स्मेति वीरः, महांश्चासौ वीरश्च महावीरः, इदं च ‘महावीर’ इति नाम न यादृच्छिकम्, किन्तु यथावस्थितमनन्यासाधारणं परीषहोपसर्गादिविषयं वीरत्वमपेक्ष्य सुरासुरकृतम्, उक्तं च-“अयले भयभेरवाणं खंतिखमे परीसहोवसग्गाणं । देवेहिं खए महावीर” इति, अनेनापायापगमातिशयो ध्वन्यते, तं कथंभूतमित्याह-‘जिनवरेन्द्रम्’ जयन्ति-रागादिशत्रून्भिभवन्ति जिनाः, ते च चतुर्विधाः, तद्यथा-श्रुतजिना अवधिजिना मनःपर्यायजिना कंवलजिनाः, तत्र केवलिजिनत्वप्रतिपत्तये वरग्रहणम्, जिनानां वराउत्तमा भूतभवद्भाविभावस्वभावा-वभासिकेवलज्ञानकलितत्वात् जिनवराः, ते चातीर्थकरा अपि सन्तः सामान्यकेवलिनो भवन्ति ततस्तीर्थकरत्वप्रतिपत्त्यर्थमिन्द्रग्रहणम्, जिनवराणामिन्द्रो जिनवरेन्द्रः, प्रकृष्टपुण्यस्कन्धरूपतीर्थं करनामकर्मोदयातीर्थकर इत्यर्थः ।

अनेन ज्ञानातिशयं पूजातिशयं चाह, ज्ञानातिशयमन्तरेण जिनेषु मध्ये उत्तम त्वस्य पूजातिशयमन्तरेण जिनवराणामपि मध्ये इन्द्रत्वस्यायोगात्, तं पुनः किंभूतमित्याह-‘त्रैलोक्यगुरुम्’ गृणाति यथावस्थितं प्रवचनार्थमिति गुरुः त्रैलोक्यस्य गुरुस्त्रैलोक्यगुरुः, तथा च भगवान् अधोलोक-निवासिभवनपतिदेवेभ्यस्तिर्यग्लोकनिवासिव्यन्तरनरपशुविद्याधरज्योतिष्केभ्य ऊर्ध्वलोक-निवासिवैमानिकदेवेभ्यश्च धर्मं दिदेश, तम्, अनेन वागतिशयमाह ।

एते चापायापगमातिशयादयश्चत्वारोऽप्यतिशया देहसौगन्ध्यादीनामतिशयानामुपलक्षणम्, तानन्तरेणैषामसम्भवात्, ततश्चतुस्त्रिंशदतिशयोपेतं भगवन्तं महावीरं वन्दे इत्युक्तं

द्रष्टव्यम् ॥ आह—ननु ऋषभादीन् व्युदस्य किमर्थं भगवतो महावीरस्य वन्दनम् ?, उच्यते, वर्तमानती- र्थाधिपतित्वेनासन्नोपकारित्वात्, तदेवासन्नोपकारित्वं दर्शयति—

मू. (२) सुयरण्यनिहाणं जिनवरेणं भवियजननिव्वुङ्करेणं ।

उवदंसिया भगवया पन्नवणा सव्वभावाणं ॥

वृ. अत्र प्रज्ञापनेति विशेष्यं शेषं सामानाधिकरण्येन वैय्यधिकरण्येन च विशेषणं, 'जिनवरेण'न्ति जिनाः—सामान्यकेवलिनः तेषामपि वरः—उत्तमस्तीर्थकृत्त्वात् जिनवरस्तेन सामर्थ्यात् महावीरेण, अन्यस्य वर्तमानतीर्थाधिपतित्वाभावात्, इह छद्मस्थक्षीणमोहजिनापेक्षया सामान्यकेवलिनोऽपि जिनवरा उच्यन्ते ततस्तत्कल्पं मा ज्ञासीद्विनेयजन इति तीर्थकृत्त्वप्रतिपत्तये विशेषणान्तरमाह—'भगवता' भगः—समग्रैश्वर्यादिरूपः, उक्तं च—

॥ १ ॥

“ऐश्वर्यस्य समग्रस्य, रूपस्य यशसः श्रियः ।

धर्मस्याथ प्रयत्नस्य, षण्णां भग इतीह्णना ॥”

भगोऽस्याऽस्तीति भगवान्, अतिशयने वतुप्रत्ययः, अतिशायी च भगो वर्द्धमानस्वामिनः शेषप्राणिगणापेक्षया, त्रैलोक्याधिपतित्वात्, तेन भगवता, परमार्हन्यमहिमोपेतेनेत्यर्थः, पुनः कथंभूतेनेत्याह—'भव्यजननिर्वृतिकरेण' भव्यः—तथाविधानादिपारिणामिकभावात् सिद्धिगमन-योग्यः स चासौ जनश्च भव्यजनः निर्वृतिः—निर्वाणं सकलकर्ममलापगमनेन स्वस्वरूपलाभतः परमं स्वास्थ्यं तद्धेतुः सम्यग्दर्शनाद्यपि कारणे कार्योपचारात् निर्वृतिस्तत्करणशीलो निर्वृतिकरः भव्यजनस्य निर्वृतिकरो भव्यजननिर्वृतिकरस्तेन,

आह—भव्यग्रहणमभव्यव्यवच्छेदार्थमन्यथा तस्य नैरर्थक्यप्रसङ्गात्, तत इदमापतितं—भव्यानामेव सम्यग्दर्शनादिकं करोति नाभव्यानाम्, न चैतदुपपन्नम्, भगवतो वीतरागत्वेन पक्षपाता-सम्भवात्, नैतत्सारम्, सम्यक्वस्तुतत्त्वापारिज्ञानात्, भगवान् हि सवितेव प्रकाशमविशेषेण प्रवचनार्थमातनोति, केवलमभव्यानां तथास्वाभाव्यादेव तामसखगकुलानामिव सूर्यप्रकाशो न प्रवचनार्थ उपदिश्यमानोऽपि उपकाराया प्रभवति, तथा चाह वादिमुख्यः—

॥ १ ॥ “सद्धर्मबीजवपनानधकौशलस्य, यल्लोकबान्धव ! तवापि खिलान्यभूवन् ।

तन्नाद्भुतं खगकुलेषु हि तामसेषु, सूर्याश्वो मधुकरीचरणावदाताः ॥”

ततो भव्यानामेव भगवद्वचनादुपकारो जायते इति भव्यजननिर्वृतिकरेणेत्युक्तम् । किमित्याह—'उवदंसिय'न्ति उप—सामीप्येन यथा श्रोतृणां झटिति यथाऽवस्थितवस्तुतत्त्वावबोधो भवति तथा, स्फुटवचनैरित्यर्थः, दर्शिता—श्रवणगोचरं नीता, उपदिष्टा इत्यर्थः, काऽसौ ?—

‘प्रज्ञापना’ प्रज्ञाप्यन्ते—प्ररूप्यन्ते जीवादयो भावा अनया शब्दासंहत्या इति प्रज्ञापना, किंविशिष्टेत्यत आह—‘श्रुतरत्ननिधानम्’ इह रत्नानि द्विविधानि भवन्ति, तद्यथा—द्रव्यरत्नानि भावरत्नानि (च), तत्र द्रव्यरत्नानि वैडूर्यमरकतेन्द्रनीलादीनि, भावरत्नानि श्रुतव्रतादीनि, तत्र द्रव्यरत्नानि न तात्त्विकानीति भावरत्नैरिहाधिकारः, तत एवं समासः—श्रुतान्येव रत्नानि श्रुतरत्नानि न तु श्रुतानि च रत्नानि च, नापि श्रुतानि रत्नानीवेति, कुत इति चेत् ?, उच्यते, प्रथमपक्षे श्रुत-व्यतिरिक्तैर्द्रव्यरत्नैरिहाधिकाराभावात्, द्वितीयपक्षे तु श्रुतानामेव तात्त्विकरत्नत्वात्, शेषरत्नैरु-पमाया अयोगात्, निधानमिव निधानं श्रुतरत्नानां निधानं श्रुतरत्ननिधानं, केषां प्रज्ञापनेत्यत

आह—‘सर्वभावानाम्’ सर्वे च ते भावाश्च सर्वभावाः— जीवाजीवाश्रवबन्धसंवरनिर्जरामोक्षाः, तथाहि—अस्यां प्रज्ञापनाया षट्त्रिंशत्पदानि तत्र—

—प्रज्ञापना बहुवक्तव्यविशेषचरमपरिणामसञ्ज्ञेषु पञ्चसु पदेषु जीवाजीवानां प्रज्ञापना प्रयोगपदे क्रियापदे चाश्रवस्य ‘कायवाङ्मनःकर्मयोगः (स) आश्रवः’ इति वचनात्, कर्मप्रकृतिपदे बन्धस्य समुद्धातपदे केवलिसमुद्धातप्ररूपणायां संवरनिर्जरामोक्षाणां त्रयाणां, शेषेषु तु स्थानादिषु पदेषु क्वचित्कस्यचिदिति, अथवा ‘सर्वभावाना’मिति द्रव्यक्षेत्रकालभावानाम्, एतद्व्यतिरेकेणान्यस्य प्रज्ञापनीयस्याभावात्,

तत्र प्रज्ञापनापदे जीवाजीवद्रव्याणां प्रज्ञापना स्थानपदे जीवाधारस्य क्षेत्रस्य स्थितिपदे नारकादिस्थितिनिरूपणात् कालस्य शेषपदेषु सङ्ख्याज्ञानादिपर्यायव्युत्क्रान्त्युच्छ्वासादीनां भावानामिति । अस्याश्च गाथाया ‘अञ्जयणमिणं चित्त’ मित्यनया गाथया सहाभिसम्बन्धः ॥

केवलं येनेयं सत्त्वानुग्रहाय श्रुतसागारादुद्धृता असावप्यासन्नतरोपकारित्वादस्मद्विधानां नमस्काराई इति तत्रमस्कारविषयमिदमपान्तराल एवान्यकर्तृकं गाथाद्वयम्—

मू. (३) वायगवरवंसाओ तेवीसइमेण धीरपुरिसेण ।

दुद्धरधरेण मुनिना पुव्वसुयसमिद्धबुद्धीण ॥ (प्र०)

वृ. वाचकाः—पूर्वविदः वाचकाश्च ते वराश्च वाचकवराः—वाचकप्रधानाः तेषां वंशः—प्रवाहो वाचकवरवंशः तस्मिन्, सूत्रे च पञ्चमीनिर्देशः प्राकृतत्वात्, प्राकृते हि सर्वासु विभक्तिष्वपि सर्वा विभक्तयो यथायोगं प्रवर्तन्ते, तथा चाह पाणिनिः स्वप्राकृतव्याकरणे—‘व्यत्ययोऽप्यासा’ मिति, त्रयोविंशतितमेन तथा च सुधर्मस्वामिन आरभ्य भगवानार्यश्यास्त्रयोविंशतिता एव, किंभूतेन ?—‘धीरपुरुषेण’ धीः—बुद्धिस्तया राजते इति धीरः धीरश्चासौ पुरुषश्च धीरपुरुषस्तेन, तथा दुद्धराणि प्राणातिपातादिनिवृत्तिलक्षणानि पञ्च महाव्रतानि धारयतीति दुद्धरधरस्तेन,

तथा मन्यते जगत्स्त्रिकालावयामिति मुनिस्तेन, विशिष्टसंवित्मन्वित्तेनेत्यर्थः, पुनः कथंभूतेनेत्याह—‘पूर्वश्रुतसमृद्धबुद्धिना’ पूर्वाणि च तत् श्रुतं च पूर्वश्रुतं तेन समृद्धा—वृद्धिमुपगता बुद्धिरस्य स पूर्वश्रुतसमृद्धबुद्धिस्तेन, आह—यो वाचकवरवंशान्तर्गतः स पूर्वश्रुतसम्बद्धबुद्धिरेव भवति, ततः किमनेन विशेषणेन ? , सत्यमेतत्, किन्तु पूर्वविदोऽपि षट्स्थानपतिता भवन्ति, तथा च चतुर्दशपूर्वविदामपि मतिमधिकृत्य षट्स्थानकं वक्ष्यति, तत आधिक्यप्रदर्शनार्थमिदं विशेषणमित्यदोषः, ‘समिद्धबुद्धीणे’ त्यत्र णाशब्दस्य ह्रस्वत्वं द्विशब्दस्य च दीर्घताऽऽर्षत्वात्,

मू. (४) सुयसागरा विणेऊण जेण सुययणमुत्तमं दिन्नं ।

सीसगणस्स भगवओ तस्स नमो अज्जसामस्स ॥ (प्र०)

वृ. तथा श्रुतमनर्वाक्पारत्वात् सुभाषितरलयुक्तत्वाच्च सागर इव श्रुतसागरः ‘व्याघ्रादि-भिर्गणैस्तद्गुणानुक्ताविति’ समासः, तस्मात् ‘विणेऊणन्ति’ देशीवचनमेतत्, साम्प्रतकालीन-पुरुषयोग्यं वीनयित्वेत्यर्थः, येनेदं प्रज्ञापनारूपं श्रुतरलमुत्तमं—प्रधानं, प्राधान्यं च न शेषश्रुतरत्ना-पेक्षया, किन्तु स्वरूपतः, दत्तं शिष्यगणाय तस्मै, भगवते—ज्ञानैश्वर्यधर्मादिमते आरात्सर्वहियधर्मभ्यो यातः—प्राप्तो गुणैरित्यार्यः स चासौ श्यमाश्च आर्यश्यामः तस्मै, सूत्रे च षष्ठी चतुर्थ्यर्थे द्रष्टव्या, छट्ठिविभक्ती एवमत्र चउत्थी’ इति वचनात् ॥ अधुनोक्तसम्बन्धैवेयं गाथा—

मू. (५)

अञ्जयणमिणं चित्तं सुयरयणं दिट्ठिवायणीसदं ।

जह वन्नियं भगवया अहमवि तह वन्नइस्सामि ॥

वृ. अध्ययनमिदं—प्रज्ञापनाख्यम्, ननु यदीदमध्ययनं कमित्यस्यादावनुयोगादिद्वारोपन्यासो न क्रियते?, उच्यते, नायं नियमो यदवश्यमध्ययनादावुपक्रमाद्युपन्यासः क्रियते इति, अनियमोऽपि कुतोऽवसीयते? इति चेत्, उच्यते, नन्वध्ययनादिपदर्शनात्, तथा चित्रार्थाधिकारयुक्तत्वाच्चित्रम्, श्रुतमेवरत्नं श्रुतरत्नं धष्टिवादस्य—द्वादशाङ्गस्य निष्यन्द इव धष्टिवादननिष्यन्दः, सूत्रे नपुंसकतानिर्देशः प्राकृतत्वात्, यथा वर्णितं भगवता—श्रीमन्महावीरवर्धमानस्वामिना इन्द्रभूमिप्रभृतीनामध्ययनार्थस्य वर्णितत्वात् अध्ययनं वर्णितमित्युक्तम्, अहमपि तथा वर्णयिष्यामि ॥

आह—कथमस्य छद्मस्थस्य तथा वर्णयितुं शक्तिः?, नैष दोषः, सामान्येनाभिधेयपदार्थवर्णमात्रमधिकृत्यैवमभिधानात्, तथा चाहमपि तथा वर्णयिष्यामीति किमुक्तं भवति?—तदनुसारेण वर्णयिष्यामि, न स्वमनीषिकयेति ॥ अस्यां च प्रज्ञापनायां पङ्क्तिशत् पदानि भवन्ति, पदं प्रकरणमर्थाधिकार इति पर्यायः, तानि च पदान्यमूनि—

मू. (६)

पन्नवणा ठाणाइं बहवत्तव्वं ठिईं विसेसा य ।

वक्कंती ऊसासो सन्ना जोणी य चरिमाइं ॥

वृ. तत्र प्रथमं पदं प्रज्ञापनाविषयं प्रश्नमधिकृत्य प्रवृत्तत्वात् प्रापना १ एवं द्वितीयं स्थानानि २ तृतीयं बहुवक्तव्यम् ३ चतुर्थं स्थितिः ४ पञ्चमं विशेषाख्यं ५ षष्ठं व्युत्क्रान्तिः, व्युत्क्रान्तिलक्षणार्थाधिकारयुक्तत्वात् ६ सप्तममुच्छ्वासः ७ अष्टमं संज्ञा ७ नवमं योनिः ९ दशमं चरमाणि चरमाणीति प्रश्नमुद्दिश्य प्रवृत्तत्वात् १० ।

मू. (७)

भासा सरीर परिणाम कसाए इन्दिए पओगे य ।

लेसा कायठिईं या सम्पत्ते अंतकिरिया य ॥

वृ. एकादशं भाषा ११ द्वादशं शरीरं १२ त्रयोदशं परिणामः १३ चतुर्दशं कषायं १४ पञ्चदशमिन्द्रियं १५ षोडशं प्रयोगः १६ सप्तदशं लेश्या १७ अष्टादशं कायस्थितिः १८ एकोनविंशतितमं सम्यकत्वम् १९ विंशतितममन्तक्रिया २० ।

मू. (८)

ओगाहणसण्ठाणा किरिया कम्मे इयावरे ।

बन्धए वेदे ए वेदस्स बन्धए वेयवेयए ॥

वृ. एकविंशतितममवगाहनास्थानं २१ द्वाविंशतितमं क्रिया २२ त्रयोविंशतितमं कर्म २३ चतुर्विंशतितमं कर्मणो बन्धकः, तस्मिन् हि यथा जीवः कर्मणो बन्धको भवति तथा प्ररूप्यते इति तत्तथानाम २४ एवं पञ्चविंशतितमं कर्मवेदकः २५ षड्विंशतितमं वेदस्य बन्धक इति, वेदयते—अनुभवतीति वेदस्तस्य बन्ध एव बन्धकः, किमुक्तं भवति?—कति प्रकृतीर्वेदयमानस्य कति प्रकृ. तीनां बन्धो भवतीति तत्र निरूप्यते ततस्तद्वेदस्य बन्ध इति नाम २६ एवं कां प्रकृतिं वेदयमानः कति प्रकृतीर्वेदयति इत्यर्थप्रतिपादकं वेदवेदको नाम सप्तविंशतितमम् २७ ।

मू. (९)

आहारे उवओगे पावणया सन्नि सज्जेमे चेव ।

ओही पवियारण वेदना य तत्तो समुग्घाए ॥

वृ. अष्टाविंशतितममाहारप्रतिपादकत्वादाहारः २८ एवमेकोनत्रिंशत्तममुपयोगः २९

त्रिंशत्तमं 'पासणय'ति दर्शनता ३० एकत्रिंशत्तमं संज्ञा ३१ द्वात्रिंशत्तमं संयमः ३२ त्रयस्त्रिंशत्तम-
मवधिः ३३ चतुस्त्रिंशत्तमं प्रविचारणा ३४ पञ्चत्रिंशत्तमं वेदना ३५ षट्त्रिंशत्तमं समुद्धातः
३६ ॥ तदेवमुपन्यस्तानि पदानि ॥

साम्प्रतं यथाक्रमं पदगतानि सूत्राणि वक्तव्यानि, तत्र प्रथमपदगतमिदमादिसूत्रम्—

(अथ प्रथम—प्रज्ञापना पदं आरभ्यते)

मू. (१०) से किं तं पन्नवणा?, पन्नवणा दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—जीवपन्नवणा य अजीव-
पन्नवणा य ॥

वृ. अथास्य सूत्रस्य कः प्रस्तावः?, उच्यते, प्रश्नसूत्रमिदम्, एतच्चादावुपन्यस्तमिदं
ज्ञापयति—पृच्छतो मध्यस्थबुद्धिमतोऽर्थिनो भगवर्हदुपदिष्टतत्त्वरूपणा कार्या, न शेषस्य, तथा
चोक्तम्—'मध्यस्थो बुद्धिमानर्थी, श्रोता पात्रमिति स्मृतः', तत्र सेशब्दो मागधदेशीप्रसिद्धो निपातः
तत्रशब्दार्थे, अथवा अथशब्दार्थे, स च वाक्योपन्यासार्थः, किमिति परप्रश्ने, 'तं'ति तावदिति
द्रष्टव्यम्, तच्च क्रमोद्घोतने, तत एष समुदायार्थः—तिष्ठन्तु स्थानादीनि पदानि प्रष्टव्यानि, वाचः
क्रमवर्तित्वात् प्रज्ञापनाऽनन्तरं च तेषामुपन्यस्तत्वात्,

तत्रैतावदेव तावत् पृच्छामि—किं प्रज्ञापनेति, ? अथवा प्राकृतशैल्या 'अभिधेयवल्लिङ्गवच-
नानि योजनीयानि' इति न्यायादेवं द्रष्टव्यम्, तत्र का तावत् प्रज्ञापनेति?, एवं सामान्येन केनचिद्वशे
कृते सति भगवान् गुरुः शिष्यवचनानुरोधेनादरार्थं किञ्चित् शिष्योक्तं प्रत्युच्चार्याह—'पन्नवण
दुविहा पन्नत्ता' इति, अनेन चागृहीतशिष्याभिधानेन निर्वचनसूत्रेणैतदाचष्टे—न सर्वमेव सूत्रं
गणधरप्रश्नतीर्थकरनिर्वचनरूपम्, किन्तु किञ्चिदन्यथाऽपि, बाहुल्येन तु तथारूपम्,

यत उक्तम्—'अर्थं भासइ अरिहा सुत्तं गंथन्ति गणहरा निउण'मित्यादि, तत्र प्रज्ञापनेति
पूर्ववत्, 'द्विविधा' द्विप्रकारा 'प्रज्ञप्ता' प्ररूपिता, यदा तीर्थकरा एव निर्वक्तारस्तदाऽयमर्थोऽ-
वसेयः—अन्यैरपि तीर्थकरैः, यदा पुनरन्यः कश्चिदाचार्यस्तन्मतानुसारी तदा तीर्थकरगणधरैरिति
द्वैविध्यमेवोपदर्शयति—'तंजहा जीवपन्नवणा य अजीवपन्नवणा य'

'तद्यथे'ति वक्ष्यमाणभेदकथनप्रकाशनार्थः, जीवन्तिप्राणान् धारयन्तीति जीवाः, प्राणाश्च
द्विधा—द्रव्यप्राणा भावप्राणाश्च, तत्र द्रव्यप्राणा इन्द्रियादयो भावप्राणा ज्ञानादीनि, द्रव्यप्राणैरपि
प्राणिनः संसारसमापन्ना नारकादयः, केवलभावप्राणैः प्राणिनो व्यपगतसमस्तकर्मसङ्गाः सिद्धाः,
जीवानां प्रज्ञापना जीवप्रज्ञापना, न जीवा अजीवा—जीवविपरीतस्वरूपाः, ते च धर्माधर्माकाश-
पुद्गलास्तिकायाद्धासमयरूपास्तेषां प्रज्ञापना अजीवप्रज्ञापना, चकारौ द्वयोरपि प्राधान्यख्यापनार्थं,
न खल्विहान्यतरस्याः प्रज्ञापनायाः गुणभावः, एवं सर्वत्राप्यक्षरगमनिका कार्या ॥

तदेवं सामान्येन प्रज्ञापनाद्वयमुपन्यस्य सम्प्रति विशेषस्वरूपावगमार्थमादावल्प-
वक्तव्यत्वादजीवप्रज्ञापनां प्रतिपिपादयिषुस्तद्विषयं प्रश्नसूत्रमाह—

मू. (११) से किं तं अजीवपन्नवणा?, अजीवपन्नवणा दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—रुविअजीव-
पन्नवणा य अरुविअजीवपन्नवणा य ।

वृ. अथ किं तत् अजीवप्रज्ञापनेति?, अथवा का साऽजीवप्रज्ञापना?, सूरिराह—'अजीव-
पन्नवणा दुविहा पन्नत्ता, तंजहा' इत्यादि, अजीवप्रज्ञापना द्विविधा प्रज्ञप्ता, तद्यथा—रूप्यजीवप्रज्ञापना

च अरुण्यजीवप्रज्ञापना च, रूपमेषामस्तीति रूपिणः, रूपग्रहणं गन्धादीनामुपलक्षणम्, तद्वय-
तिरिक्तेण तस्यासम्भवात्, तथाहि—प्रतिपरमाणु रूपरसगन्धस्पर्शाः, उक्तं च—

‘कारणमेव तदन्यं सूक्ष्मो नित्यश्च भवति परमाणुः ।

एकरसगन्धवर्णो द्विस्पर्शः कार्यलिङ्गश्च’

तस्मादव्यतिरेकः परस्परं रूपादीनामिति, अथवा रूपं नाम—स्पर्शरूपादिसम्यूहनात्मिका
मूर्तिस्तदेषामस्तीति रूपिणाः, रूपिणश्च तेऽजीवाश्च रूप्यजीवाः तेषां प्रज्ञापना रूप्यजीवप्रज्ञापना,
पुद्गलस्वरूपाजीवप्रज्ञापनेतियावत्, पुद्गलानामेव रूपादिमत्त्वात्, रूपिव्यतिरेकेणारूपिणो
धर्मास्तिकायादयस्ते च तेऽजीवाश्चारूप्यजीवाः तेषां प्रज्ञापना अरुण्यजीवप्रज्ञापना, चशब्दौ
प्राग्वत् ॥ तत्राल्पवक्तव्यत्वात् प्रथमतोऽरुण्यजीवप्रज्ञापनं चिकीर्षुरिदमाह—

मू. (१२) से किं तं अरुविअजीवपन्नवणा ?, अरुविअजीवपन्नवणा दसविहा पन्नत्ता,
तंजहा—धम्मत्थिकाए धम्मत्थिकायस्स देसे धम्मत्थिकायस्स पदेसा अधम्मत्थिकाए अधम्मत्थि-
कायस्स देसे अधम्मत्थिकायस्स पदेसा आगासत्थिकाए आगासत्थिकायस्स देसे आगासत्थिकायस्स
पदेसा अद्वासमए १०, सेत्तं अरुविअजीवपन्नवणा ॥

वृ. सेशब्दोऽथशब्दार्थः, अथ का सा अरुण्यजीवप्रज्ञापना ?, सूरिराह—अरुण्यजीव-
प्रज्ञापना ‘दशविधा’ दशप्रकारा प्रज्ञप्ता, अरुण्यजीवानां दशविधत्वात् तत्पररूपाणाऽपि दशविधोक्ता,
तदेव दशविधत्वं दर्शयति—‘तंजहे’ त्यादि, तद्यथेति वक्ष्यमाणभेदकथनोद्घोतनारथः, ‘तद्’ दश-
विधत्वम्, यदिवा ‘तदि’ त्यव्ययं सर्वलिङ्गवचनेषु सा दशविधाऽरुण्यजीवप्रज्ञापना यथा भवति
तथा दर्शयति—‘धम्मत्थिकाए’ति जीवानां पुद्गलानां च स्वभावत एव गतिपरिणामपरिणतानां
तत्त्वभाव-धरणात्—तत्त्वभावपोषणाद्धर्मः अस्तयश्चेह प्रदेशास्तेषां कायः—सङ्घातः, ‘गण काए
य निकाए खन्धे वग्गे तहेव रासी य’ इतिवचनात्, अस्तिकायः प्रदेशसङ्घात इत्यर्थः, धर्मश्चासौ
अस्तिकायश्च धर्मास्तिकायः, अनेन च सकलमेव धर्मास्तिकायरूपमवयविद्रव्यमाह, अवयवी
च नामावयवानां तथारूपसङ्घातपरिणामविशेष एव, न पुनरवयवद्रव्येभ्यः पृथगर्थान्तरं द्रव्यम्,
तथाऽनुपलम्भात्, तन्तव एव हि आतानवितानरूपसङ्घातपरिणामविशेषमापन्ना लोके
पटव्यपदेशभाज उपलभ्यन्ते, न तदतिरिक्तं पटाख्यं नाम, उक्तं चान्यैरपि—

॥ १ ॥

“तन्त्वादिव्यतिरेकेण, न पटाद्युपलम्भनम् ।

तन्त्वादयो विशिष्टा हि, पटादिव्यपदेशिनः ॥”

कृतं प्रसङ्गेन, अन्यत्र चिन्तित्वादेतद्वादस्य, तथा ‘धर्मास्तिकायस्य देश’ इति तस्यैव
धर्मास्तिकायस्य बुद्धिविकल्पितो द्वादिप्रदेशात्मको विभागः, ‘धम्मत्थिकायस्स पदेसा’ इति प्रकृष्टा
देशाः प्रदेशाः—निर्विभागा भागा इति भावः, ते चासङ्ख्येयाः, लोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात् तेषाम्,
अत एव बहुवचनम्, धर्मास्तिकायप्रतिपक्षभूतोऽधर्मास्तिकायः, किमुक्तं भवति ?—जीवपुद्गलानां
स्थितिपरिणामपरिणतानां तत्परिणामोपलम्भकोऽमूर्तोऽसंख्यातप्रदेशसंघातात्मकोऽधर्मास्तिकायः
‘अधर्मास्तिकायस्य देश’ इत्यादि पूर्ववत् ।

तथा ‘आडि’ति मर्यादया स्वस्वभावापरित्यागरूपया काशन्ते—स्वरूपेण प्रतिभासन्ते
अस्मिन् व्यवस्थिताः पदार्था इत्याकाशम्, यदा त्वभिविधावाङ् तदा ‘आडि’ति सर्वभावाभिव्याप्तया
काशते इत्याकाशम्, अस्तयः—प्रदेशास्तेषां कायोऽस्तिकायः आकाशं च तदस्तिकायश्चा-

काशास्तिकायः, 'आकाशास्तिकायस्य देशः', इत्यादि पूर्ववत्, नवरं प्रदेशा अनन्ता द्रष्टव्याः, अलोकस्यानन्तत्वात् । 'अद्वेति' कालस्याख्या, अद्धा चासौ समयश्चाद्धासमयः, अथवाऽद्धायाः समयो निर्विभागो भागः, अयं च एक एव वर्तमानः परमार्थः सन्, नातीता नानागताः समयाः, तेषां यथाक्रमं विनष्टानुत्पन्नत्वेनासत्त्वात्, ततः कायत्वाभाव इति देशप्रदेशकल्पनाविरहः, आवलिकादयस्तु पूर्वसमयनिरोधेनैवोत्तरसमयसद्भाव इति ततः समुदयसमित्याद्यसम्भवेन व्यवहारार्थमेव कल्पिता इति द्रष्टव्यम् ।

तथा अमीषामित्थं क्रमोपन्यासे किं प्रयोजनम् ?, उच्यते, इह धर्मास्तिकाय इति पदं मङ्गलभूतम्, आदौ धर्मशब्दान्वितत्वात्, पदार्थप्ररूपणा च सम्प्रति प्रथमत उल्लिखिता वर्तते, ततो मङ्गलार्थमादौ धर्मास्तिकायस्योपादानम्, धर्मास्तिकायप्रतिपक्षभूतश्चाधर्मास्तिकाय इति तदनन्तरमधर्मास्तिकायस्य, द्वयोरपि चानयोराधारभूतमाकाशमिति तदनन्तरमाकाशास्तिकायस्य, ततः पुनरजीवसाधर्म्याद्धासमयस्य, अथवेह धर्माधर्मास्तिकायौ विभूतं भवतः, तद्विभुत्वे तत्सामर्थ्यतो जीवपुद्गलानामस्खलितप्रचारप्रवृत्तौ लोकालोकव्यवस्थाऽनुपपत्तेः, अस्ति च लोकालोकव्यवस्था, तत्र तत्र प्रदेशे सूत्रे साक्षाद्दर्शनात्, ततो यावति क्षेत्रेऽवगाढौ तावत्प्रमाणो लोकः शेषस्त्वलोक इति सिद्धम्, उक्तं च—

॥ १ ॥ “धर्माधर्मविभुत्वात् सर्वत्र च दीवपुद्गलविचारात् ।

नालोकः कश्चित्स्यान्न च सम्मतमेतदार्थानाम् ॥

॥ २ ॥ तस्माद्धर्माधर्मावगगाढौ व्याप्य लोकखं सर्वम् ।

एवं हि परिच्छिन्नः सिध्यति लोकस्तदविभुत्वात् ॥”

ततः एवं लोकालोकव्यवस्थाहेतू धर्माधर्मास्तिकावावित्यनयोरादावुपादानम्, तत्रापि माङ्गलिकत्वात् प्रथमतो धर्मास्तिकायस्य, तद्विपक्षत्वात् ततोऽधर्मास्तिकायस्य, ततो लोकालोकव्यापित्वादाकाशास्तिकायस्य, तदनन्तरं लोके समयासमयक्षेत्रव्यवस्थाकारित्वादद्धासमयस्य, स्वमागमानुसारेणान्यदपि युक्तयनुपाति वक्तव्यम्, इत्यलं प्रसङ्गेन ।

प्रकृतोपसंहारमाह—‘सेतं अरुविअजीवपन्नणा’ सैषा अरुयजीवप्रज्ञापना ॥ पुनराह विनेयः—

मू. (१३) से किं तं रुविअजीवपन्नवणा ?, रुविअजीवपन्नवणा चउव्विहा पन्नत्ता,

तंजहा—खंधा खंधेसा खंधपएसा परमाणुपोगला, ते समासओ पंचविहा पन्नत्ता,

तंजहा—वण्णपरिणया गंधपरिणया रसपरिणया फासपरिणया संठाणपरिणया ।

वृ. अथ का सा रुयजीवप्रज्ञापना ?, सूरिराह—रुयजीवप्रज्ञापना चतुर्विधा प्रज्ञप्ता, तद्यथा—‘स्कन्धाः’ स्कन्दन्ति शुक्लन्ति धीयन्तेच—पुष्यन्ते पुद्गलानां विचटनेन चटनेन चेति स्कन्धाः, ‘पृषोदरादयः’ इति रूपनिष्पत्तिः, अत्र बहुवचनं पुद्गलस्कन्धानामानन्त्यक्यापनार्थम्, न चानन्त्यमनुपपन्नम्, आगमेऽभधानात्, तथा च वक्ष्यति—

‘द्व्वओणं पुण्णलत्थिकाए’ इत्यादि, ‘स्कन्धदेशाः’ स्कन्धानामेव स्कन्धत्वपरिणाममजहतो बुद्धिपरिकल्पिता इत्यादिप्रदेशात्मका दिभागाः, अत्रापि बहुवचनमनन्तानन्तप्रादेशिकेषु तथाविधेषु स्कन्धेषु देशानन्तत्वसम्भावना अथम्, स्कन्धानां स्कन्धत्वपरिणामपरिणतानां बुद्धिपरिकल्पिताः प्रकृष्टा देशा निर्विभागा भागाः परमाणव इत्यर्थः स्कन्धप्रदेशाः, अत्रापि बहुवचनं प्रदेशानन्तत्व-

सम्भावनार्थम्, 'परमाणुपुद्गला इति' परमाश्च तेऽणवश्च परमाणवो निर्विभागद्रव्यरूपाः ते च ते पुद्गलाश्च परमाणुपुद्गलाः, स्कन्धत्वपरिणामरहिताः केवलाः परमाणव इत्यर्थः ।

'ते समासओ' इत्यादि, ते स्कन्धाध्यो यथासम्भवं 'समासतः' सङ्क्षेपेण पञ्चविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—'वर्णपरिणताः' वर्णतः परिणताः, वर्णपरिणामभाजइत्यर्थः, एवं गन्धपरिणता रसपरिणताः स्पर्शपरिणताः संस्थानपरिणताः, परिणता इत्यतीतकालनिर्देशो वर्तमानातगतकालोपलक्षणं, वर्तमानानागतत्वमन्तरेणातीतत्वस्यासम्भवात्, तथाहि—यो वर्तमानत्वमतिक्रान्तः सोऽतीतो हवति, वर्तमानत्वं च सोऽनुभवति योऽनागतत्वमतिक्रान्तवान्, उक्तं च—

॥ १ ॥ "भवति स नामातीतो यः प्राप्तो नाम वर्तमानत्वम् ।

एष्यंश्च नाम स भवति यः प्राप्स्यति वर्तमानत्वम् ॥"

ततो वर्णपरिणता इति वर्णरूपतया परिणताः परिणमन्ति परिणमिष्यन्तीति द्रष्टव्यम्, एवं गन्धरसपरिणता इत्याद्यपि परिभावनीयम् ।

मू. (१३-वर्तते) जे वण्णपरिणया ते पंचविहा पन्नत्ता, तंजहा—कालवण्णपरिणया नीलवण्णप० लोहियवण्णप० हालिद्वण्णप० सुक्खिल्लवण्णपरिणया, जे गंधपरिणता ते दुविहा पं० तं०— सुब्धिगंधपरिणता य दुब्धिगंधपरिणता य, जे रसपरिणता ते पंचविहा पं० तं०—तित्तपरिणता कडुरसपरिणता कसायरसपरिणता अबिलरसपरिणता मधुरसपरिणता, जे फासपरिणता ते अट्टविहा पं० तं०—कक्खडफासपरिणता मउयफासपरिणता गुरुय-फासपरिणता लहुयफासपरिणता सीयफासपरिणता उसिणफासपरिणता निद्धफासपरिणता लुक्खफासपरिणता,

जे सण्ठाणपरिणया ते पंचविहा पं० तं०—परिमंडलसंठाणपरिणया वट्टसंठाणपरि० तंसंठाणप० चउरससं० प० आयतसंठाणपरिणया ।

वृ. ये वर्णपरिणतास्ते पञ्चविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—कृष्णवर्णपरिणताः कज्जलादिवत्, नीलवर्णपरिणता नील्यादिवत्, लोहितवर्णपरिणता हिङ्गुलकादिवत्, हारिद्रवर्णपरिणता हरिद्रादिवत्, शुक्लवर्णपरिणताः शङ्खादिवत् ।

ये गन्धपरिणतास्ते द्विविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—सुरभिगन्धपरिणताश्च दुरभिगन्धपरिणताश्च, चशब्दी परिणामभवनं प्रति विशेषाभावख्यापनार्थं, तथाहि—यथा कथञ्चिदवस्थिताः सामग्रीवशतः सुरभिगन्धपरिणामं भजन्ते तथा कथञ्चिदवस्थिता एव सामग्रीवशतो दुरभिगन्धपरिणाममपीति, सुरभिगन्धपरिणताश्च यथा श्रीखण्डादयः, दुरभिगन्धपरिणता लसुनादिवत् । ये रसपरिणतास्ते पञ्चविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—तिक्तरसपरिणताः कोशातक्यादिवत्, कटुकरसपरिणताः सुण्ठ्यादिवत्, कषायरसपरिणता अपक्ककपित्थादिवत्, अम्लरसपरिणता अम्लवेतसादिवत्, मधुररसपरिणताः शर्करादिवत् । ये स्पर्शपरिणतास्तेऽष्टविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—कर्कशस्पर्शपरिणताः पाषाणादिवत्, मृदुस्पर्शपरिणता हंसरुतादिवत्, गुरुकस्पर्शपरिणताः वज्रादिवत्, लघुकस्पर्श० अर्कतूला-दिवत्, शीतस्पर्शपरिणता मृणालादिवत्, उष्णस्पर्श० वह्नयादिवत्, स्निग्धस्पर्शपरिणता घृतादिवत्, रूक्षस्पर्शपरिणता भस्मादिवत् ।

ये संस्थानपरिणतास्ते पञ्चविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—परिमण्डलसंस्थानपरिणता वलयवत्,

वृत्तसंस्थानपरिणताः कुलालचक्रादिवत्, त्र्यम्बकसंस्थानपरिणताः शृङ्गाटकादिवत्, चतुरस्रसंस्थान-
परिणताः कुम्भिकादिवत्, आयतसंस्थानपरिणता दण्डादिवत्, एतानि च परिमण्डलादीनि
संस्थानानि धनप्रतरभेदेन द्विविधानि भवन्ति, पुनः परिमण्डलमपहाय शेषाणि ओजःप्रदेशजनितानि
युग्मप्रदेशजनितानीति द्विधा, तत्रोक्तृष्टं परिमण्डलादि सर्वमनन्ताणुनिष्पन्नमसङ्ख्येयप्रदेशावगाढं
चेति प्रतीतमेव, जघन्यं तु प्रतिनियतसङ्ख्येपरमाण्वात्मकम्, अतो नानिर्दिष्टं ज्ञातुं शक्यते इति
विनेयजनानुग्रहाय तदुपदर्शयते—तत्रौजःप्रदेशप्रतरवृत्तं पञ्चपरमाणुनिष्पन्नं पञ्चाकाशप्रदेशावगाढं
च, तद्यथा—एकः परमाणुमध्ये स्थाप्यते, चत्वारः क्रमेण पूर्वादिषु चतसृषु दिक्षु, युग्मप्रदेशप्रतरवृत्तं
द्वादशपरमाण्वात्मकं द्वादशप्रदेशावगाढं च, तत्र निरन्तरं चत्वारः परमाणवश्चतुष्वाकाशप्रदेशेषु
रुचकाकारेण व्यवस्थाप्यन्ते, ततस्तत्परिक्षेपेण शेषा अष्टौ ओजःप्रदेशं धनवृत्तं सप्तप्रदेशं सप्तप्रदेशा-
वगाढं च, तच्चैवं—तत्रैव पञ्चप्रदेशे प्रतरवृत्ते मध्यस्थितस्य परमाणोरुपरि द्वादशस्ताम्ना
एकैकोऽणुरवस्थाप्यते, तत एवं सप्तप्रदेशं भवति युग्मप्रदेशं धनवृत्तं द्वात्रिंशत्प्रदेशं द्वात्रिंशत्प्रदेशा-
वगाढं च, तच्चैवं—पूर्वोक्तद्वादशप्रदेशात्मकस्य प्रतरवृत्तस्योपरि द्वादश, तत उपरि द्वादशश्चान्ये
चत्वारश्चत्वारः परमाणव इति

ओजः प्रदेशं प्रतरत्र्यम्बकं त्रिप्रदेशं त्रिप्रदेशावगाढं च, तच्चैवं पूर्वं तिर्यगणुद्वयं न्यस्यते, तत
आद्यस्याध एकोऽणुः, स्थापना— युग्मप्रदेशं प्रतरत्र्यम्बकं षट्परमाणुनिष्पन्नं षट्प्रदेशावगाढं च,
तत्र तिर्यग् निरन्तरं त्रयः परमाणवः स्थाप्यन्ते, तत आद्यस्याध उपर्यधोभावेनाणुद्वयं द्वितीयस्याध
एकोऽणुः, स्थापना ओजः— प्रदेशं धनत्र्यम्बकं पञ्चत्रिंशत्परमाणुनिष्पन्नं पञ्चत्रिंशत्प्रदेशावगाढं च,
तच्चैवं—तिर्यग् निरन्तराः पञ्च परमाणवः स्थाप्यन्ते, तेषां चाधोऽधः क्रमेण तिर्यगेव चत्वारस्त्रयो
द्वावेकश्चेति पञ्चदशात्मकः प्रतरो जातः, स्थापना—अस्यैव च प्रतरस्योपरि सर्वपङ्क्तिश्वन्यान्त्य-
परित्यागेन दश १०, तथैव तदुपर्युपरि षट् त्रय एकश्चेति क्रमेणाणवः स्थाप्यन्ते, एते मीलिताः
पञ्चत्रिंशद्भवन्ति युग्मप्रदेशं धनत्र्यम्बकं चतुष्परमाण्वात्मकं चतुष्प्रदेशावगाढं च प्रतरत्र्यम्बकस्यैव
त्रिप्रदेशात्मकस्य सम्बन्धिन एकस्याणोरुपर्येकोऽणुः स्थाप्यते, ततो मीलिताश्च त्वारो भवन्ति ॥

ओजःप्रदेशं प्रतरचतुरस्रं नवपरमाण्वात्मकं नवप्रदेशावगाढं च, तत्र तिर्यग् निरन्तरं
त्रिप्रदेशास्तिष्ठः पङ्क्तयः स्थाप्यन्ते, स्थापनायुग्मप्रदेशं प्रतरचतुरस्रं चतुष्परमाण्वात्मकं चतुष्प्रदेशाव-
गाढं च, तत्र तिर्यग् द्विप्रदेशं द्वे पङ्क्ति स्थाप्येते, ओजःप्रदेशं धनचतुरस्रं सप्तविंशतिपरमाण्वात्मकं
सप्तविंशतिप्रदेशावगाढं च, तत्र नवप्रदेशात्मकस्यैव पूर्वोक्तस्य प्रतरस्याध उपरि च नव नव
प्रदेशाः स्थाप्यन्ते, ततः सप्तविंशतिप्रदेशात्मकमोजः प्रदेशं धनचतुरस्रं भवति अस्यैव युग्मप्रदेशं
धनचतुरस्रमष्टपरमाण्वात्मकमष्टप्रदेशावगाढं च, तच्चैवं—चतुष्प्रदेशात्मकस्य पूर्वोक्तस्य प्रतरस्योपरि
चत्वारोऽन्ये परमाणवः स्थाप्यन्ते ३॥ ओजःप्रदेशं श्रेण्यायतं त्रिपरमाणु त्रिप्रदेशावगाढं च, तत्र
तिर्यग् निरन्तरं त्रयः स्थाप्यन्ते युग्मप्रदेशं श्रेण्यायतं द्विपरमाणु द्विप्रदेशावगाढं च, तथैवाणुद्वयं
स्थाप्यते ओजः—प्रदेशं प्रतरायतं पञ्चदशपरमाण्वात्मकं पञ्चदशप्रदेशावगाढं च, तत्र
पञ्चप्रदेशात्मिकास्तिष्ठः पङ्क्तयस्तिर्यक् स्थाप्यन्ते, युग्मप्रदेशं प्रतरायतं षट्परमाण्वात्मकं
षट्प्रदेशावगाढं च, तत्र त्रिप्रदेशं पङ्क्तिद्वयं स्थाप्यते, स्थापना—ओजःप्रदेशं धनायतं पञ्चचत्वारिंशत्
परमाण्वात्मकं तावद्विप्रदेशावगाढं च, तत्र पूर्वोक्तस्यैव प्रतरायतस्य पञ्चदशप्रदेशात्मकस्याध उपरि

तथैव पञ्चदश परमाणवः—स्थाप्यन्ते युग्मप्रदेशं धनायतं द्वादशपरमाण्वात्मकं द्वादशप्रदेशावगाढं च, तत्र प्रागुक्तस्य षट्प्रदेशस्य प्रतरायतस्योपरि तथैव तावन्तः परमाणवः स्थाप्यन्ते ४॥

प्रतरपरिमण्डलं विंशतिपरमाण्वात्मकं विंशतिप्रदेशावगाढं च, तच्चैवं—प्राच्यादिषु चतसृषु दिक्षु प्रत्येकं चत्वारश्चत्वारोऽणवः स्थाप्यन्ते, विदिक्षु च प्रत्येकमेकैकोऽणुः स्थाप्यते घनपरिमण्डलं चत्वारिंशत्प्रदेशावगाढं चत्वारिंशत्परमाण्वात्मकं च, तत्र तस्या एव विंशतेरुपरि तथैवान्या विंशतिरवस्थाप्यते ५॥ इत्थं चैषां प्ररूपणमितोऽपि न्यूनप्रदेशतायां यथोक्तसंस्थानाभावात्, एतत्सङ्गद्ग्राहिकाश्चेमा उत्तराध्ययननिर्युक्तिगाथाः—

- ॥ १ ॥ “परिमण्डले य वट्टे तंसे चउरंस आयए चेव ।
घनपयर पढमवज्जं ओजपएसे य जुम्मे य ॥
- ॥ २ ॥ पंचगबारसगं खलु सत्तगबत्तीसगं च वट्टम्पि ।
तिय छक्कपणगतीसा चत्तारि य होंति तसंमि ॥
- ॥ ३ ॥ नव चेव तहा चउरो सत्तावीसा य अट्ट चउरंसे ।
तिगदुगपन्नरसेव य छच्चेव य आयए होंति ॥
- ॥ ४ ॥ पणयाला बारसगं तह चेव य आययम्पि संठाणे ।
वीसा चत्तालीसा परिमंडलए य संठाणे ॥” इत्यादि ॥
- सम्प्रत्येतेषामेव वर्णादीनां परस्परं संवेधमाह—

मू. (१३-वर्तते) जे वण्णओ कालवण्णपरिणता ते गंधओ सुब्भिगंधपरिणतावि दुब्भिगंधपरिणतावि रसओ तित्तरसपरिणयावि कडुयरसपरिणयावि कसायरसपरिणयावि अंबिलरसपरिणयावि म्हुररसपरिणयावि फासओ कक्खडफासपरिणयावि मउयफासपरिणयावि गुरुयफासपरिणयावि लहुयफासपरिणयावि सीयफासपरिणयावि उसिणफासपरिणयावि निद्धफासपरिणयावि लुक्खफासपरिणयावि संठाणओ परिमंडलसंठाणपरिणतावि वट्टसंठाणपरिणयावि तंसंठाणपरिणयावि चउरंससंठाणपरिणयावि आयतसंठाणपरिणयावि २०,

जे वन्नओ नीलवण्णपरिणता ते गंधओ सुब्भिगंधपरिणयावि दुब्भिगंधपरिणयावि रसओ तित्तरसपरिणयावि कडुयरसपरिणतावि कसायरसपरिणतावि अंबिलरसपरिणतावि म्हुररसपरिणतावि फासओ कक्खडफासपरिणतावि मउयफासपरिणतावि गुरुयफासपरिणतावि लहुयफासपरिणतावि सीतफासपरिणतावि उसिणफासपरिणतावि निद्धफासपरिणतावि लुक्खफासपरिणतावि संठाणओ परिमंडलसंठाणपरिणतावि वट्टसंठाणपरिणयावि तंसंठाणपरिणयावि चउरंससंठाणपरिणयावि आयतसंठाणपरिणयावि २०,

जे वण्णओ लोहियवण्णपरिणया ते गंधओ सुब्भिगंधपरिणयावि दुब्भिगंधपरिणयावि रसओ तित्तरसपरिणतावि कडुयरसपरिणतावि कसायरसपरिणतावि अंबिलरसपरिणयावि म्हुररसपरिणतावि फासओ कक्खडफासपरिणतावि मउयफासपरिणतावि गुरुयफासपरिणयावि लहुयफासपरिणतावि सीतफासपरिणतावि उसिणफासपरिणतावि निद्धफासपरिणयावि लुक्खफासपरिणयावि संठाणओ परिमंडलसंठाणपरिणतावि वट्टसंठाणपरिणतावि तंसंठाणपरिणयावि चउरंससंठाणपरिणयावि आयतसंठाणपरिणतावि २०,

जेरसओ कडुरसपरिणता तेवण्णओ कालवण्णपरिण्यावि नीलवण्णपरिण्यावि लोहिय-
वण्णपरिण्यावि हालिद्ववण्णपरिण्यावि सुक्किल्लवण्णपरिण्यावि गंधओ सुब्भिगन्धपरिण्यावि

जे फासओ मउयफासपरिणता ते वण्णओ कालवण्णपरिणतावि नीलवण्णपरिणतावि लोहियवण्णपरिणतावि हालिहवण्णपरिणयावि सुक्खिलवण्णपरिणयावि गंधओ सुब्धिगंधपरिणतावि दुब्धिगंधपरिणतावि रसओ तित्तरसपरिणतावि कडुयरसपरिणतावि कसायरसपरिणतावि अंबिलरसपरिणतावि महुुररसपरिणतावि फासओ गुरुयफासपरिणयावि लहुयफासपरिणयावि सीतफासपरिणयावि उसिणफासपरिणयावि निद्धफासपरिणतावि लुक्खफासपरिणयावि संठाणओ परिमंडलसंठाणपरिणयावि वडुसंठाणपरिणयावि तंससंठाणपरिणयावि

जे संठाणओ आयतसंठाणपरिणता ते वण्णओ कालवण्णपरिणतावि नीलवण्णपरिण-

यावि लोहियवर्णपरिणयावि हलिद्ववर्णपरिणयावि सुक्लिद्ववर्णपरिणयावि गन्धओ सुब्भिगंध-
परिणयावि दुब्भिगंधपरिणयावि रसओ तित्तरसपरिणतावि कडुरसपरिणतावि कसायरसपरिण-
तावि अंबिलरसपरिणयावि मधुररसपरिणयावि फासओ कक्खडफासपरिणयावि मउयफासपरिण-
यावि गुरुयफासपरिणयावि लहुयफासपरिणयावि सीयफासपरिणयावि उसिणफासपरिणयावि
निद्धफासपरिणयावि लुक्खफासपरिणतावि २०, १०० ।

सेत्तं रुविअजीवपन्नवणा, सेत्तं अजीवपन्नवणा ।

वृ. ये स्कन्धा दयो 'वर्णतो' वर्णमाश्रित्य कालवर्णपरिणता अपि भवन्ति ते 'गंधतो'
गन्धमाश्रित्य सुरभिगन्धपरिणता अपि भवन्ति, दुरभिगन्धपरिणता अपि, किमुक्तं भवति ? —
गन्धमधिकृत्य ते भाज्याः, केचित् सुरभिगन्धपरिणता भवन्ति केचिदुरभिगन्धपरिणताः, न तु
प्रतिनियतैकगन्धपरिणामपरिणता एवेति, एवं च रसतः स्पर्शतः संस्थानतश्च वाच्याः, तत्र द्वौ
गन्धौ पञ्च रसा अष्टौ स्पर्शाः पञ्च संस्थानानीति, एते च मीलिता विंशतिरिति कृष्णवर्णपरिणता
एतावतो भङ्गान् लभन्ते २०, एवं नीलवर्णपरिणता अपि २०, लोहितवर्णपरिणता अपि २०,
हारिद्रवर्णपरिणता अपि २०, शुक्लवर्णपरिणता अपि २०, एवं पञ्चभिर्वर्णैर्लब्धं शतम् १०० ।

गन्धमधिकृत्याह—'ये गंधतो' इत्यादि, ये 'गन्धतो' गन्धमधिकृत्य सुरभिगन्धपरिणाम-
परिणतास्ते वर्णतः कालवर्णपरिणता अपि नीलवर्णपरिणता अपि लोहितवर्णपरिणता अपि
हारिद्रवर्णपरिणता अपि शुक्लवर्णपरिणता अपि ५, एवं रसतः ५ स्पर्शतः ८ संस्थानतः ५, एते
च मीलितास्त्रयोविंशतिः २३ इति सुरभिगन्धपरिणतास्त्रयोविंशतिभङ्गान् लभन्ते, एवं
दुरभिगन्धपरिणता अपि २३, ततो गन्धपदेन लब्धा भङ्गानां षट्चत्वारिंशत् ४६ ।

रसमधिकृत्याह—ये 'रसतो' रसमधिकृत्य तित्तरसपरिणतास्ते वर्णतः ५ गन्धतः २ स्पर्शतः
८ संस्थानतः ५ एते सर्वेऽप्येकत्र मीलिता विंशतिः इति तित्तरसपरिणता विंशतिभङ्गान् लभन्ते,
एवं कटुरसपरिणताः २० कषायरसपरिणताः २० अम्लरसपरिणताः २० मधुररसपरिणताश्च
२०, एवं रसपञ्चटकसंयोगे लब्धं भङ्गकानां शतम् १०० इत्यादि ।

स्पर्शमधिकृत्याह—'जे फासतो कक्खडफासपरिणया' इत्यादि, ये स्पर्शतः कर्कस्पर्श-
परिणतास्ते वर्णतः ५ गन्धतः २ रसतः ५ स्पर्शतः ६ प्रतिपक्षस्पर्शयोगाभावात् संस्थानतः ५,
एते सर्वेऽप्येकत्र मीलितास्त्रयोविंशतिः २३, एतावतो भङ्गान् कर्कशस्पर्शपरिणता लभन्ते २३,
एतावत एव मृदुस्पर्शपरिणताः २३ गुरुस्पर्शपरिणताः २३ लघुस्पर्शपरिणताः २३ शीतस्पर्श-
परिणताः २३ उष्णस्पर्शपरिणताः २३ स्निग्धस्पर्शपरिणताः २३ रूक्षस्पर्शपरिणताः २३, एतैषा-
मेकत्र मीलने जातं भङ्गकानां चतुरशीत्यधिकं शतं १८४ इत्यादि ।

संस्थानमधिकृत्याह—'जे सण्ठाणओ परिमण्डलसण्ठाणपरिणया' इत्यादि, ये संस्थानतः
परिमण्डलसंस्थानपरिणतास्ते वर्णतः ५ गन्धतः २ रसतः ५ स्पर्शतः ८ एते सर्वेऽप्येकत्र मीलिताः
विंशतिः २० एतावतो भङ्गान् परिमण्डलसंस्थानपरिणता लभन्ते, एवं वृत्तसंस्थानपरिणताः २०
त्र्यस्त्रसंस्थानपरिणताः २० चतुरस्रसंस्थानपरिणताः २० आयतसंस्थानपरिणताः २०, अमीषां
चैकत्र मीलने लब्धं भङ्गकानां शतम्, एतेषां च वर्णगन्धरसस्पर्शसंस्थानानां सकलभङ्गसङ्कलने
जातानि पञ्च शतानि त्रिंशदधिकानि ४३० । इह यद्यपि बादरेषु स्कन्धेषु पञ्चापि वर्णा द्वावपि

गन्धौपश्चापि रसाः प्राप्यन्ते, ततोऽ-वधिकृतवर्णादिव्यतिरेकेण शेषवर्णादिभिरपि भङ्गाः सम्भवन्ति, तथापि तेष्वेव बादरेषु स्कन्धेषु ये व्यवहारतः केवलकृष्णवर्णाद्युपेता अपान्तरालस्कन्धा यथा देहस्कन्ध एव लोचनस्कन्धः कृष्णस्तदन्तर्गत एव कश्चिन्नोहितोऽन्यस्तदन्तर्गत एव शुक्ल इत्यादि ते इह विवक्ष्यन्ते, तेषां चान्यद्वर्णान्तरादि न सम्भवति,

स्पर्शचिन्तायां त्ववधिकृतस्पर्शं प्रति प्रतिपक्षव्यतिरेकेणान्ये स्पर्शा लोकेऽप्यविरोधिना दृश्यन्ते ततो यथोक्तैव भङ्गसङ्ख्या, साऽपि च परिस्थूरन्यायमङ्गीकृत्याभिहिता, अन्यथा प्रत्येकमप्येषां तारतम्येनानन्तत्वादनन्ता भङ्गाः संभवन्ति, एतेषां च वर्णादिपरिणामानां जघन्यतोऽवस्थानमेकं समयमुत्कर्षतोऽसङ्ख्येयं कालम्, सम्प्रत्युपसंहारमाह 'सेत्तं रूविअजीवपन्नवणा, सेत्तं अजीवपन्नवणा' सैषा रूप्यजीवप्रज्ञापना, सैषाऽजीवप्रज्ञापना ॥

साम्प्रतं जीवप्रज्ञापनामभिधित्सुस्तद्विषयं प्रश्नसूत्रं चा(त्रमा)ह—

मू. (१४) से किं तं जीवपन्नवणा ? , २ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—संसारमावण्णजीवपन्नवणा य असंसारसमावण्णजीवपन्नवणा य

वृ. अथ का सा जीवप्रज्ञापना ? , सूरिराह—जीवप्रज्ञापना द्विविधा प्रज्ञप्ता, तद्यथा—संसार-समापन्नजीवप्रज्ञापना चासंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना च, तत्र संसरणं संसारो—नारकतिर्यग-नरामरभवानुभवलक्षणस्तं सम्यग्—एकीभावेनापन्नाः संसारसमापन्नाः, संसारवर्तिन इत्यर्थः, ते च ते जीवाश्च तेषां प्रज्ञापना संसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना,

न संसारोऽसंसारो—मोक्षस्तं समापन्ना असंसारसमापन्ना मुक्ता इत्यर्थः, ते च ते जीवाश्च तेषां प्रज्ञापनाऽसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना, चशब्दौ प्राग्वत् । तत्रात्पवक्तव्यत्वात्प्रथमतोऽसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापनाभिधित्सुस्तद्विषय प्रश्नसूत्रमाह—

मू. (१५) से किं तं असंसारसमावण्णअणजीवपन्नवणा ? , असंसारसमावण्णजीव-पन्नवणा दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—अनन्तरसिद्धअसंसारसमावन्नजीवपन्नवणा य परम्परसिद्ध-असंसारसमावन्नजीवपन्नवणा य ।

वृ. अथ का सा असंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना ? , सूरिराह—असंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना द्विविधा प्रज्ञप्ता, तद्यथा—अनन्तरसिद्धासंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना च परम्परसिद्धासंसारसमापन्न-जीवप्रज्ञापना च, तत्र न विद्यतेऽन्तरं—व्यवधानमर्थात्समयेन येषां तेऽनन्तरास्ते च ते सिद्धाश्चानन्तर-सिद्धाः, सिद्धत्वप्रथमसमये वर्तमाना इत्यर्थः, ते च तेऽसंसारसमापन्नजीवाश्चानन्तरसिद्धा-संसारसमापन्नजीवास्तेषां प्रज्ञापनाऽनन्तरसिद्धाऽसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना, चशब्दः स्वगतानेकभेदसूचकः, तथा विवक्षिते प्रथमे समये यः सिद्धस्तस्य यो द्वितीयसमयसिद्धः स परस्तस्यापि यस्तृतीय- समयसिद्धः स परः, एवमन्येऽपि वाच्याः, परे च परे चेति वीप्सायां 'पृषोदरादय' इति परम्परशब्द-निष्पत्तिः, परम्पराश्च ते सिद्धाश्च परम्परसिद्धाः विवक्षितसिद्धस्य प्रथमसमयात् प्राग् द्वितीयादिषु समयेष्वनन्तामतीताह्वां यावद्वर्तमाना इति भावः, ते च तेऽसंसारसमापन्नाश्च परम्परसिद्धा- संसारसमापन्नास्ते च ते जीवाश्च तेषां प्रज्ञापना परम्परसिद्धासंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना, अत्रापि चशब्दः स्वगतानेकभेदसूचकः ॥

मू. (१६) से किं तं अनन्तरसिद्धअसंसारसमावण्णजीवपन्नवणा ? , अनन्तरसिद्धअ-

संसारसमावन्नजीवपन्नवणा पन्नरसविहा पन्नत्ता, तंजहा-

तिथिसिद्धा अतिथिसिद्धा तित्थगरसिद्धा अतिथगरसिद्धा सयंबुद्धसिद्धा पत्तेयबुद्धसिद्धा बुद्धबोहियसिद्धा इत्थीलिङ्गसिद्धा पुरिसलिङ्गसिद्धा नपुंसकलिङ्गसिद्धा सलिङ्गसिद्धा अत्रलिङ्गसिद्धा गिहिलिङ्गसिद्धा एगसिद्धा अनेगसिद्धा ।

वृ. 'से किंत'मित्यादि, अथ का सा अनन्तरसिद्धासंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापापना ?, सूरिराह-अनन्तरसिद्धासंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापापना पञ्चदशविधा प्रज्ञाता, अनन्तरसिद्धानामुपाधिभेदतः पञ्चदशविधत्वात्, तदेव पञ्चदशविधत्वं तेषामाह- 'तंजहे' त्यादि, 'तद्यथे'ति पञ्चदशभेदोपदर्शनसूचकं, तीर्थसिद्धाः तीर्थते संसारसागरोऽनेनेति तीर्थ-यथावस्थितसकलजीवाजीवादिपदार्थसार्धप्ररूपकं परमगुरुप्रणीतं प्रवचनम्, तच्च निराधारं न भवति इति सङ्घः प्रथमगणधरो वा वेदितव्यः, उक्तं च - "तित्थं भंते ! तित्थं तित्थकरे तित्थं ? गो० अरिहा ताव नियम तित्थकरे, तित्थं पुन चाउव्वण्णो समणसङ्घो पढमगणहरो वे'ति, तस्मिन्नुत्पन्ने ये सिद्धास्ते तीर्थसिद्धाः, तथा तीर्थस्याभावोऽतीर्थ, तीर्थस्याभावश्चानुत्पादोऽपान्तराले व्यवच्छेदो वा तस्मिन् ये सिद्धास्तेऽतीर्थसिद्धाः, तत्र तीर्थस्यानुत्पादे सिद्धा मरुदेवीप्रभृतयः, न हि मरुदेव्यादिसिद्धिगमनकाले तीर्थमुत्पन्नमासीत्, तथा तीर्थस्य व्यवच्छेदः सुविधिस्वाम्याद्यपान्तरेलेषु तत्र ये जातिस्मरणादिनाऽपवर्गमार्गमवाप्य सिद्धास्ते तीर्थव्यवच्छेदसिद्धाः २,

तथा तीर्थकराः सन्तो ये सिद्धास्ते तीर्थकरसिद्धाः ३ सामान्यकेवलिनः सन्तो ये सिद्धास्तेऽतीर्थकरसिद्धाः ४ तथा स्वयंबुद्धाः सन्तो ये सिद्धास्ते स्वयम्बुद्धसिद्धाः ५, प्रत्येकबुद्धाः सन्तो ये सिद्धास्ते प्रत्येकबुद्धसिद्धाः ६, अथ स्वयम्बुद्धप्रत्येकबुद्धानां कः प्रतिविशेषः ?, उच्यते, बोध्युपधिश्रुतलिङ्गकृतो विशेषः, तथाहि-स्वयम्बुद्धा बाह्यप्रत्ययमन्तरेणैव बुध्यन्ते, स्वयमेव-बाह्यप्रत्ययमन्तरेणैव निजजातिस्मरणादिना बुद्धाः स्वयम्बुद्धा इति व्युत्पत्तेः, ते च द्विधा-तीर्थकरास्तीर्थकरव्यतिरिक्ताश्च, इह तीर्थकर- व्यतिरिक्तैरधिकारः, आह च नन्वध्ययनचूर्णिकृत्-ते दुविहा संयबुद्धा-तित्थयरा तित्थयरवइरिता य, इह वइरितेहिं अहिगारो' इति ।

प्रत्येकबुद्धास्तु बाह्यप्रत्ययमपेक्ष्य, प्रत्येकं-बाह्यं वृषभादिकं कारणमभिसमीक्ष्य बुद्धाः प्रत्येकबुद्धा इति व्युत्पत्तेः, तथा च श्रूयते-बाह्यप्रत्ययसापेक्षा करकण्डवादीनां बोधिः, बहिःप्रत्ययमपेक्ष्य च ते बुद्धाः सन्तो नियमतः प्रत्येकमेव विहरन्ति, न गच्छवासिन इव संहताः, आह च नन्वध्ययनचूर्णिकृत्-पत्तेयं-बाह्यं वृषभादिकं कारणमभिसमीक्ष्य बुद्धाः, बहिःप्रत्ययं प्रति बुद्धानां च पत्तेयं नियमा विहारो जम्हा तम्हा य ते पत्तेयबुद्धा' इति, स्वयम्बुद्धानामुपधिर्द्वादशविध एव पात्रादिकः, प्रत्येकबुद्धानां तु द्विधा-जघन्यतस्तथोत्कर्षतश्च, तत्र जघन्यतो द्विविधः, उत्कर्षतो नवविधः प्रावरणवर्जः, उक्तं च-

"पत्तेयबुद्धानां जहन्नेणं दुविहो उक्कोसेणं नवविहो नियमा पाउरणवज्जो भवइ" इति, तथा स्वयम्बुद्धानां पूर्वाधीतं श्रुतं भवति वा न वा, यदि भवति ततो लिङ्गदेवता वा प्रयच्छति गुरुसन्निधौ वा गत्वा प्रतिपद्यते, यदि च एकाकिविचरणसमर्थः इच्छा वा तस्य तथारूपा जायते तत एकाकी विहरति, अन्यथा गच्छावासेऽवतिष्ठते, अथ पूर्वाधीतं श्रुतं तस्य न भवति तर्हि नियमाद्गुरुसन्निधौ गत्वा लिङ्गं प्रतिपद्यते गच्छं चावश्यं न मुञ्चति, तथा चोक्तम्-

“पुष्पाहीयं सुयं से हवइ वा न वा, जइ से नत्थि तो लिङ्गं नियमा गुरुसन्निहे पडिवज्जइ गच्छे य विहरइत्ति, अह पुष्पाधीयसमयसम्भवोऽत्थि तो से लिङ्गं देवया पडियच्छइ गुरुसन्निहे वा पडिवज्जइ, जइ य एगविहारविहरणसमत्थो इच्छा वा से तो एक्को चेव विहरइ, अन्यथा गच्छे विहरइ” ति प्रत्येकबुद्धानां तु पूर्वाधीतं श्रुतं नियमतो भवति, तच्च जघन्यत एकादशाङ्गानि, उत्कर्षतः किञ्चिद्भूतानि दशपूर्वाणि, तथा लिङ्गतस्मै देवता प्रयच्छति लिङ्गरहितो वा कदाचिद्भवति, तथा चोक्तम्—“पत्तेयबुद्धाणं पुष्पाहीयं सुयं नियमा हवइ, जहत्तेणं इक्कारस अङ्गा, उक्कोसेणं भिन्नदसपुष्वा, लिङ्गं च से देवया पयच्छइ, लिङ्गवज्जिओवा भवइ, जओ भणियं—रुपं पत्तेयबुद्धा” इति ।

तथा बुद्धा—आचार्यास्तैर्बोधिताः सन्तो ये सिद्धास्ते बुद्धबोधितसिद्धाः । एते च सर्वेऽपि केचित्स्त्रीलिङ्गसिद्धाः, स्त्रिया लिङ्गं स्त्रीलिङ्गं, स्त्रीत्वस्योपलक्षणमित्यर्थः, तच्च त्रिधा, तद्यथा—वेदः—शरीरनिर्वृत्तिर्नेपथ्यं च, तत्रेह शरीरनिर्वृत्त्या प्रयोजनम्, न वेदनेपथ्याभ्यां, वेदे सति सिद्धत्वाभावात्, नेपथ्यस्य चाप्रमाणत्वात्, आह च नन्वाध्ययनचूर्णिकृत—“इत्थीए लिङ्गं इत्थिलिङ्गं, इत्थीए उवलक्खणंति वुत्तं भवइ, तं च तिविहं—वेदो सरीरनिव्विती नेवत्थं च, इह ससीरनिव्वितीए अहिगारो, न वेयनेवत्थेहिं” ति । ततस्तस्मिन् स्त्रीलिङ्गे वर्तमानाः सन्तो ये सिद्धास्ते स्त्रीलिङ्गसिद्धाः, एतेन यदाहुरा—शाम्बराः—“न स्त्रीणां निर्वाणं मिति, तदपास्तं द्रष्टव्यं, स्त्रीनिर्वाणस्य साक्षादनेन सूत्रेणाभिधानात्, तत्रतिषेधस्य युक्त्या अनुपपन्नत्वात्, तथाहि—मुक्तिपथो ज्ञानदर्शनचारित्राणि ‘सम्यग्दर्शन-ज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्ग’ इति वचनात्, सम्यग्दर्शनादीनि च पुरुषाणामिव स्त्रीणामप्यविकलानि, तथाहि—दृश्यन्ते स्त्रियोऽपि सकलमपि प्रवचनार्थमभिरुचयमानाः,

जानते च षडावश्यककालिकोत्कालिकादिभेदभिन्नं श्रुतं, परिपालयन्ति सप्तदशप्रकारम-कलङ्गं संयमं, धारयन्ति च देवासुराणामपि दुर्धरं ब्रह्मचर्यं, तयन्ते च तपांसि मासक्षपणादीनि, ततः कथमिव न तासां मोक्षसम्भवनः ?, स्यादेतत्—अस्ति स्त्रीणां सम्यग्दर्शनं ज्ञानं वा, न पुनश्चारित्रं, संयमाभावात्, तथाहि—स्त्रीणामवश्यं वस्त्रपरिभोगेन भवितव्यमन्यथा विवृताङ्ग्यस्तास्तिर्यक्स्त्रिय इव पुरुषाणामभिभवनीया भवेयुः, लोके च गर्होपजायते, ततोऽवश्यं ताभिर्वस्त्रं परिभोक्तव्यं, वस्त्रपरिभोगे च सपरिग्रहता, सपरिग्रहत्वे च संयमाभाव इति, तदसमीचीनम्, सम्यक् सिद्धान्ता-परिज्ञानात्, परिग्रहो हि परमार्थतो मूर्छाऽभिधीयते, ‘मुच्छा परिग्गहो वुत्तो’ इति वचनात्, तथाहि—मूर्छारहितो भरतश्चक्रवर्ती सान्तःपुरोऽप्यादर्शकगृहेऽवतिष्ठमानो निष्पपरिग्रहो गीयते, अन्यथा केवलोत्पादासम्भवात्, अपि च—यदि मूर्छाया अभावेऽपि वस्त्रसंसर्गमात्रं परिग्रहो भवेत् ततो जिनकल्पं प्रतिपन्नस्य कस्यचित्साधोस्तुषारकणानुषक्ते प्रपतति शीते केनाप्यविषह्योपनिपातमद्य शीतमिति विभाव्य धर्मार्थिना शिरसि वस्त्रे प्रक्षिप्ते तस्य सपरिग्रहता भवेत्,

न चैतदिष्टं, तस्मान्न वस्त्रसंसर्गमात्रं परिग्रहः, किन्तु मूर्छा, सा च स्त्रीणां वस्त्रादिषु न विद्यते, धर्मोपकरणमात्रतया तस्योपादानात्, न खलु ता वस्त्रमन्तरेणात्मानं रक्षयितुमीशते, नापि शीतकालादिषु व्यग्रदशायां स्वाध्यायादिकं कर्तुं, ततो दीर्घतरसंयमपरिपालनाय यतनया वस्त्रं परिभुञ्जाना न ताः परिग्रहवत्यः, अथोच्येत—सम्भवति नाम स्त्रीणामपि सम्यग्दर्शनादिकं रत्नत्रयं, परं न तत् सम्भवमात्रेण मुक्तिपदप्रापकं भवति, किन्तु प्रकर्षप्राप्तम्, अन्यथा दीक्षानन्तरमेव सर्वेषामप्यविशेषेण मुक्तिपदप्राप्तिप्रसक्तिः, सम्यग्दर्शनादिरत्नत्रयप्रकर्षश्च स्त्रीणामसम्भवी, ततो

न निर्वाणमिति, तदप्ययुक्ताम्, स्त्रीषु रत्नत्रयप्रकर्षासम्भवे ग्राहकप्रमाणस्याभावात्, न खलु सकलदेशकालव्याप्तया स्त्रीषु रत्नत्रयप्रकर्षासम्भवग्राहकं प्रमाणं विजम्भते, देशकालविप्रकृष्टेषु प्रत्यक्षस्याप्रवृत्तेः, तदप्रवृत्तौ चानुमानस्याप्यसम्भवात्, नापि तासु रत्नत्रयप्रकर्षासम्भवप्रतिपादकः कोऽप्यागमो विद्यते, प्रत्युत सम्भवप्रतिपादकः स्थाने स्थानेऽस्ति, यथेदमेव प्रस्तुतं सूत्रं, ततो न तासां रत्नत्रयप्रकर्षासम्भवः, अथमन्यथाः—स्वभावत एवातपेनेव छाया विरुध्यते स्त्रीत्वेन सह रत्नत्रयप्रकर्षः, ततस्तदसम्भवोऽ-नुभीयते, तदयुक्तमुक्तं, युक्तिविरोधात्,—

तथाहि—रत्नत्रयप्रकर्षः स उच्यते यतोऽनन्तरं मुक्तिपदप्राप्तिः, स चायोग्यवस्थाचरम-समयभावी, अयोग्यवस्था चास्मादशामप्रत्यक्षा, ततः कथं विरोधगतिः ?, न हि अदृष्टेन सह विरोधः प्रतिपत्तुं शक्यते, मा प्राप्तयुरुषेष्वापि प्रसङ्गः, ननु जगति सर्वोत्कृष्टपदप्राप्तिः सर्वोत्कृष्टेनाध्यव-सायेनावाप्यते, नान्यथा, एतद्धोभयोरप्यावयोरगमप्रामाण्यबलतः सिद्धं,

सर्वोत्कृष्टे च द्वे पदे—सर्वोत्कृष्टदुःखस्थानं सर्वोत्कृष्टसुखस्थानं च, तत्र सर्वोत्कृष्टदुःखस्थानं सप्तमनरकपृथ्वी, अतः परं परमदुःखस्थानस्याभावात्, सर्वोत्कृष्टसुखस्थानं तु निःश्रेयसं, तत्र स्त्रीणां सप्तमनरकपृथिवीगमनमागमे निषिद्धं, निषेधस्य च कारणं तद्गमनयोग्यतथाविध-सर्वोत्कृष्टमनोवीर्यपरिणत्यभावः, ततः सप्तमपृथिवीगमनवत्त्वाभावात्, सम्मूर्छिमादिवत्, अपि च—यासां वादलब्धविकुर्वणत्वादिलब्धौ पूर्वगतश्रुताधिगतौ च न सामर्थ्यमस्ति तासां मोक्षगमन-सामर्थ्यमित्यतिदुःश्रद्धेयं,

तदेतदयुक्तं, यतो यदि नाम स्त्रीणां सप्तमनरकपृथिवीगमनं प्रति सर्वोत्कृष्टमनोवीर्य-परिणत्यभावः, तत एतावता कथमवसीयते—निःश्रेयसमपिप्रति तासां सर्वोत्कृष्टमनोवीर्यपरिण-त्यभावो न हि यो भूमिकर्षणादिकं कर्मकर्तुं न शक्नोति स शास्त्राण्यप्यवगाढुं न शक्नोतीति प्रत्येतुं शक्यम्, प्रत्यक्षविरोधात्, अथ सम्मूर्छिमादिषुभयत्रापि सर्वोत्कृष्टमनोवीर्यपरिणत्यभावो दृष्टः ततोऽत्राप्यवसीयते, ननु यदि तत्र दृष्टस्तर्हि कथमत्रावसीयते ?

न खलु बहिर्व्याप्तिमात्रेण हेतुर्गमको भवति, किन्त्वन्तर्व्याप्त्या, अन्तर्व्याप्तिश्च प्रतिबन्धबलेन, न चात्र प्रतिबन्धो विद्यते, न खलु सप्तमपृथिवीगमनं निर्वाणगमनस्य कारणं, नापि सप्तमपृथिवी-गमनाविनाभावि निर्वाणगमनं, चरमशरीरिणां सप्तमपृथिवीगमनमन्तरेणैव निर्वाणगमनभावात्, न च प्रतिबन्धमन्तरेणैकस्याभावेऽन्यस्यावश्यमभावः, मा प्रापत् यस्य तस्य वा कस्यचिदभावो सर्वस्याभावप्रसङ्गः, यद्येवं तर्हि कथं सम्मूर्छिमादिषु निर्वाणगमनाभाव इति ?, उच्यते, तथाभव-स्वाभाव्यात्, तथाहि—

ते सम्मूर्छिमादयो भवस्वभावत एव न सम्यग्दर्शनादिकं यथावदतिपत्तुं शक्यन्ते, ततो न तेषां निर्वाणसम्भवः, स्त्रियस्तु प्रागुक्तप्रकारेण यथावत्सम्यग्दर्शनादिरत्नत्रयसम्पद्योग्याः, ततस्तासां न निर्वाणगमनाभावः, अपि च—भुजपरिसर्पा द्वितीयामेव पृथिवीं यावद्गच्छन्ति न परतः, परपृथिवीगमनहेतुतथारूपमनोवीर्यपरिणत्यभावात्, तृतीयां यावत्पक्षिणश्चतुर्थीं चतुष्पदाः पञ्चमीमुरगाः, अथ च सर्वेऽप्यूध्वमुत्कर्षतः सहस्रारं यावद्गच्छन्ति, तत्राधोगतिविषये मनोवीर्य-परिणतिवैषम्यदर्शनादूर्ध्वगतावपि च तद्वैषम्यम्, आह च—

गच्छन्ति च तिर्यञ्चस्तदधोगत्यनताऽहेतुः ॥”

तथा च सति सिद्धं स्त्रीपुंसनामधोगतिवैषम्येऽपि निर्वाणं समं, यदप्युक्तम्—‘अपि च यासां वादलब्ध्यावित्यादि’ तदप्यश्लीलं, वादविकुर्वणत्वादिलब्धिविरहेऽपि विशिष्टपूर्वगतश्रुताभावोऽपि माषतुषादीनां निःश्रेयससम्पदधिगमश्रवणात्, आह च—

॥ १ ॥

“वादविकुर्वणत्वादिलब्धिविरहे श्रुते कनीयसि च ।

जिनकल्पमनः पर्यवविरहेऽपि न सिद्धिविरहोऽस्ति ॥”

अपि च—यदि वादादिलब्धभाववन्निःश्रेयसाभावोऽपि स्त्रीणामभविष्यत् ततस्तथैव सिद्धान्ते प्रत्यपादयिष्यत्, यथा जम्बूयुगादारात् केवलज्ञानाभावो, न च प्रतिपाद्यते क्वपि स्त्रीणां निर्वाणाभावइति, तस्मादुपपद्यते स्त्रीणां निर्वाणमिति कृतं प्रसङ्गेन । तथा पुंलिङ्गे—शरीर-निर्वृत्तिरूपे व्यवस्थिताः सन्तो ये सिद्धास्ते पुंलिङ्गसिद्धाः, एवं नपुंसकलिङ्गसिद्धाः, तथा स्वलिङ्गे—रजोहरणादिरूपे व्यवस्थिताः सन्तो ये सिद्धास्ते स्वलिङ्गसिद्धाः, तथाऽन्यलिङ्गे—परिव्राजकादि-सम्बन्धिनि वल्कलकाषायादिरूपे द्रव्यलिङ्गे व्यवस्थिताः सन्तो ये सिद्धास्तेऽन्यलिङ्गसिद्धाः, गृहिलिङ्गे सिद्धा गृहिलिङ्गसिद्धाः मरुदेवीप्रभृतयः, तथैकसिद्धा एकस्मिन् २ समये एका एव सन्तः सिद्धा एकसिद्धाः, ‘अनेगसिद्धा’ इति एकस्मिन् समयेऽनेके सिद्धा अनेकसिद्धाः, अनेके चैकस्मिन्समये सिध्यन्त उत्कर्षतोऽष्टोत्तरशतसङ्ख्या वेदितव्याः, यस्मादुक्तम्—

॥ १ ॥

“बत्तीसा अडयाला सट्ठी बावत्तरी य बोद्धव्या ।

चुलसीई छत्रउइ उ दुरहियमट्टुत्तरसयं च ॥”

अस्या विनेयजनानुग्रहाय व्याख्या—अथै समयान् यावन्निरन्तरमेकादयो द्वात्रिंशत्पर्यन्ताः सिध्यन्तः प्राप्यन्ते, किमुक्तं भवति ?—प्रथमे समये जघन्यत एको द्वौ वोत्कर्षतो द्वात्रिंशत्सिध्यन्तः प्राप्यन्ते, द्वितीयेऽपि समये जघन्यत एको द्वौ वोत्कर्षतो द्वात्रिंशत्, एवं यावदष्टमेऽपि समये जघन्यत एको द्वौ वोत्कर्षतो द्वात्रिंशत्, ततः परमवश्यमन्तरं, तथा त्रयस्तिंशदादयोऽष्टचत्वारिंशत्पर्यन्तानिरन्तरं सिध्यन्तः सप्त समयान् यावत्प्राप्यन्ते, परतो नियमादन्तरं, तथा एकोनपञ्चाशदादयः षष्टिपर्यन्तानिरन्तरं सिध्यन्त उत्कर्षतः षट् समयान् यावदवाप्यन्ते परतोऽवश्यमन्तरं, तथैकषष्ट्यादयो द्विसप्ततिपर्यन्तानिरन्तरं सिध्यन्त उत्कर्षतः पञ्च समयान् यावदवाप्यन्ते ततः परमन्तरं, त्रिसप्तत्यादयश्चतुरशीतिपर्यन्तानिरन्तरं सिध्यन्त उत्कर्षतश्चतुरः समयान् यावत्तत् ऊर्ध्वमन्तरं, तथा पञ्चाशीत्यादयः षन्नवतिपर्यन्तानिरन्तरं सिध्यन्त उत्कर्षतस्त्रीन् समयान् यावत्परतो नियमादन्तरं, तथा सप्तनवत्यादयो द्युत्तरशतपर्यन्तानिरन्तरं सिध्यन्त उत्कर्षतो द्वौ समयौ परतोऽवश्यमन्तरं, तथा त्र्युत्तरशतादयोऽष्टोत्तरशतपर्यन्ताः सिध्यन्तो नियमादेकमेव समयं यावदवाप्यन्ते, न द्वित्रादिसमयान्, तदेवमेकस्मिन् समये उत्कर्षतोऽष्टोत्तरशतसङ्ख्याः सिध्यन्तः प्राप्यन्ते इत्यनेकसिद्धा उत्कर्षतोऽष्टोत्तरशतप्रमाणा वेदितव्याः ।

आह—तीर्थसिद्धातीर्थसिद्धरूपभेदद्वय एव शेषभेदा अन्तर्भवन्ति तत्किमर्थं शेषभेदोपादानम् ? , उच्यते, सत्यमन्तर्भवन्ति परं न तीर्थसिद्धातीर्थसिद्धभेदद्वयोपादानमात्राच्छेषभेदपरिज्ञानं भवति, विशेषपरिज्ञानार्थं च एष शास्त्रारम्भप्रयास इति शेषभेदोपादानम्,

उपसंहारमाह—‘सेत्तमि’त्यादि, सैषा अनन्तरसिद्धासंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना ॥

मू. (१७) से किं तं परम्परसिद्धा असंसारसमावण्णजीवपन्नवणा ?, २ अनेगविहा पन्ता, तंजहा—अपढमसमयसिद्धा दुसमयसिद्धा तिसमयसिद्धा चउसमयसिद्धा जाव सद्धिजसमयसिद्धा असद्धिजसमयसिद्धा अनन्तसमयसिद्धा, सेत्तं परम्परसिद्धासंसारसमावण्णजीवपन्नवणा, सेत्तं असंसारसमावण्णजीवपन्नवणा ।

वृ. अथ का सा परम्परसिद्धासंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना ?, सूरिराह—परम्परसिद्धासंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापनाऽनकेविधा प्रज्ञप्ता, परम्परसिद्धानामनेकविधत्वात्, तदेवानेकविधत्वमाह—‘तंजहे’त्यादि, ‘तद्यथे’त्यनेकविधत्वोपदर्शने, ‘अप्रथमसमयसिद्धा’ इति, न प्रथमसमयसिद्धा अप्रथमसमयसिद्धाः—परम्परसिद्धविशेषणप्रथमसमयवर्तिनः, सिद्धत्वसमयाद्वितीयसमवर्तिन इत्यर्थः, त्र्यादिषु समयेषु द्वितीयसमयसिद्धादय उच्यन्ते, यद्वा सामान्यतः प्रथममप्रथमसमयसिद्धा इत्युक्तं, तत एतद्विशेषतो व्याचष्टे—

द्विसमयसिद्धास्त्रिसमयसिद्धाश्चतुःसमयसिद्धा इत्यादि यावच्छब्दकरणात् पञ्चमसमयसिद्धादयः परिगृह्यन्ते । ‘सेत्त’ मित्यादि निगमनद्वयं सुगमं, तदेवमुक्ता असंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना ॥ सम्प्रतिसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापनामभिधित्सुस्तद्विषयं प्रश्नसूत्रमाह—

मू. (१८) से किं तं संसारसमावण्णजीवपन्नवणा ?, संसारसमावण्णजीवपन्नवणा पंचविहा पन्ता, तंजहा—एगोदियसंसारसमावण्णजीवपन्नवणा वेइंदियेसंसारसमावण्णजीवपन्नवणा तेइंदियेसंसारसमावण्णजीवपन्नवणा चउरिंदियेसंसारसमावण्णजीवपन्नवणा पंचिंदियेसंसारसमावण्णजीवपन्नवणा ।

वृ. अथ का सा संसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना ?, सूरिराह—संसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना पञ्चविधा प्रज्ञप्ता, तद्यथा—एकेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापनेत्यादि, तत्रैकं स्पर्शनलक्षणमिन्द्रियं येषां ते एकेन्द्रियाः—पृथिव्युत्पत्तेजोवायुवनस्पतयो वक्ष्यमाणस्वरूपास्ते च ते संसारसमापन्नजीवाश्च तेषां प्रज्ञापना एकेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना, एवं सर्वपदेष्वक्षरघटना कार्या, नवरं द्वे स्पर्शनरसनालक्षणे इन्द्रिये येषां ते द्वीन्द्रियाः शङ्खशुक्तिकादयः, त्रीणि—स्पर्शनरसनाघ्राणलक्षणानीन्द्रियाणि येषां ते त्रीन्द्रियाः—यूकामत्कुणादयः, चत्वारि स्पर्शनरसनाघ्राणचक्षुर्लक्षणा—नीन्द्रियाणि येषां ते चतुरिन्द्रियाः—दंशमशकादयः, पञ्च स्पर्शनरसनाघ्राणचक्षुःश्रोत्रलक्षणा—नीन्द्रियाणि येषां ते पञ्चेन्द्रियाः—मत्स्यमकरमनुजादयः ।

अमीषां चैकादिसङ्ख्यानामिन्द्रियाणां स्पर्शनादीनामसंब्यवहारराशेरारभ्य प्रायोऽनेनैव क्रमेण लाभ इति सम्प्रत्ययार्थमित्थं क्रमेणैकेन्द्रियाद्युपन्यासः ।

इन्द्रियाणि च द्विधा, तद्यथा—द्रव्येन्द्रियाणि भावेन्द्रियाणि च, तत्र द्रव्येन्द्रियाणि निर्वृत्युपकरणरूपाणि, तानि च सविस्तरं नन्वध्यनटीकायां व्याख्यातानीति न भूयो व्याख्यायन्ते, भावेन्द्रियाणि क्षयोपशमोपयोगरूपाणि, तानि चानियतानि, एकेन्द्रियाणामपि क्षयोपशमोपयोगरूपभावेन्द्रियपञ्चकसम्भवात्, केषाञ्चित्तत्तत्फलदर्शनात्, तथाहि—बकुलादयो मत्तकामिनीगीतध्वनिश्रवणसविलासकटाक्षिनीरीक्षणमुखक्षिप्तसुरागण्डूषगन्धाघ्राणरसास्वादस्तनाद्यवयवस्पर्शनतः प्रमोदभावेनाकालक्षेपमुपलभ्यन्ते पुष्कलानि प्रयच्छन्तः, उक्तं च—

तेणऽत्थि तदावरणक्खओवसमसम्भवो तेसिं ॥”

ततो न भावेन्द्रियाणि लौकिकव्यवहारपथावतीर्णैकेन्द्रियादिव्यपदेशनिबन्धनं, किन्तु द्रव्येन्द्रियाणि, तथाहि—येषामेकं बाह्यं द्रव्येन्द्रियं स्पर्शनलक्षणमस्ति ते एकेन्द्रियाः येषां द्वे ते द्वीन्द्रियाः एवं यावद्येषां पञ्च ते पञ्चेन्द्रियाः, आह च—

॥ १ ॥ “पंचिंदिओवि बउलो नरोव्व सव्वविसयोवलम्भाओ ।

तहवि न भन्नइ पंचिंदिओत्ति बज्झिंदियाभावा ॥”

मू. (११) से किंतं एगेंदियसंसारसमावण्णजीवपन्नवणा ?, एगेंदियसंसारसमावण्ण-जीवपन्नवणा पंचविहा पन्नत्ता, तंजहा—पुढविकाइया आउक्काइया तेउक्काइया वाउक्काइया वणस्सइकाइया ।

वृ. अथ का सा एकेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना ?, सूरिराह—एकेन्द्रियसंसार-समापन्नजीवप्रज्ञापना पञ्चविधा प्रज्ञता, एकेन्द्रियाणां पञ्चविधत्वात्, तदेव पञ्चविधत्वमाह—‘तंजहे’त्यादि, पृथिवी—काठिन्यादिलक्षणा प्रतीता सैव कायः—शरीरं येषां ते पृथिवीकायाः पृथिवी-काया एव पृथिवीकायिकाः, स्वार्थे इकप्रत्ययः, आपो—द्रवास्ताश्च प्रतीता एव ताः कायः—शरीरं येषां तेऽप्कायाः अप्काया एवाप्कायिकाः, तेजो—बह्निः तदेव कायः—शरीरं येषां ते तेजस्काया तेजस्काया एव तेजस्कायिकाः, वायुः—पवनः स एव कायो येषां ते वायुकायाः वायुकाया एव वायुकायिकाः, वनस्पतिः—लतादिरूपः स एव कायः शरीरं येषां ते वनस्पतिकायाः वनस्पति-काया एव वनस्पतिकायिकाः । इह सर्वभूताधारत्वात् पृथिव्याः पृथिवीकायिकानां प्रथममुपादानं, तदनन्तरं तत्प्रतिष्ठित-त्वादप्कायिकानां, अप्कायिकाश्च तेजः प्रतिपक्षभूतास्तत्तदनन्तरं तेजस्कायिकानामुपादानं, तेजश्च वायुसम्पर्कतः प्रवृद्धिमुपयाति तत एतदनन्तरं वायुकायिकग्रहणं, वायुश्च दूरस्थितो वृक्षशाखादि-कम्पनतो लक्ष्यते ततस्तदनन्तरं वनस्पतिकायिकोपादानं ॥

सम्प्रति पृथिवीकायिकमनवबुध्यमानस्तद्विषयं शिष्यः प्रश्नं करोति—

मू. (२०) से किं तं पुढविकाइया ?, पुढविकाइया दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—सुहुमपुढविकाइया य बादरपुढविकाइया य ।

वृ. अथ के ते पृथिवीकायिकाः ?, सूरिराह — पृथिवीकायिकाः द्विविधाः प्रज्ञताः, तद्यथा—सूक्ष्मपृथिवीकायिकाश्च बादरपृथिवीकायिकाश्च, सूक्ष्मनामकर्मोदयात्सूक्ष्माः बादरनामकर्मोदयद्वादराः, कर्मोदयजनिते खल्वेते सूक्ष्मबादरत्वे नापेक्षिके बदरामलकयोरिव, सूक्ष्माश्च ते पृथिवीकायिकाश्च सूक्ष्मपृथिवीकायिकाः, चशब्दः स्वगतपर्याप्तापर्याप्तभेदसूचकः,

बादराश्च ते पृथिवीकायिकाश्च बादरपृथिवीकायिकाः, अत्रापि चशब्दः शर्करावालुकादिभेदसूचकः, तत्र सूक्ष्मपृथिवीकायिकाः समुद्रगकर्पासप्रक्षिप्तगन्धावयववत्सकललोकव्यापिनो, बादराः प्रतिनियतदेशचारिणः, तच्च प्रतिनियतदेशचारित्वं द्वितीयपदे प्रकटयिष्यते ॥

तत्र सूक्ष्मपृथिवीकायिकानां स्वरूपं जिज्ञासुरिदमाह—

मू. (२१) से किंतं सुहुमपुढविकाइया ?, २ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—पज्जत्तसुहुमपुढविकाइया य अपज्जत्तसुहुमपुढविकाइया य, से तं सुहुमपुढविकाइया ।

वृ. अथ के ते सूक्ष्मपृथिवीकायिकाः ?, सूरिराह—सूक्ष्मपृथिवीकायिका द्विविधाः प्रज्ञताः,

तद्यथा-पर्याप्तसूक्ष्मपृथिवीकायिकाश्चापर्याप्तसूक्ष्मपृथिवीकायिकाश्च, तत्र पर्याप्तिर्नाम आहारादि-
पुद्गलग्रहणपरिणमनहेतुरात्मनः शक्तिविशेषः, स च पुद्गलोपचयादुपजायते, किमुक्तं भवति
उत्पत्तिदेशमागतेन प्रथमं ये गृहीताः पुद्गलास्तेषां तथाऽन्येषामपि प्रतिसमयं गृह्यमाणानां
तत्सम्पर्कतः तद्रूपतया जातानां यः शक्तिविशेषः आहारादिपुद्गलखलरसरूपताऽऽ-
पादानहेतुर्यथोदरान्तर्गतानां पुद्गलविशेषाणामाहारपुद्गलखलरसरूपतापरिणमनहेतुः,

सा च पर्याप्तिः षोढा-आहारपर्याप्तिः शरीरपर्याप्तिरिन्द्रियपर्याप्तिः प्राणापानपर्याप्तिर्भाषा-
पर्याप्तिर्मनः पर्याप्तिश्च, तत्र यया बाह्यमाहारमादाय खलरसरूपतया परिणमयति सा आहार-
पर्याप्तिः, यया रसीभूतमाहारं रसासृगमासंभेदोऽस्थिमज्जाशुक्रलक्षणसप्तधातुरूपतया परिणमयति
सा शरीरपर्याप्तिः, यया धातुरूपतया परिणमितमाहारमिन्द्रियरूपतया परिणमयतसा इन्द्रियपर्याप्तिः,
तथा चायमर्थोऽन्यत्रापि भङ्ग्यन्तरेणोक्तः, पञ्चानामिन्द्रियाणां प्रायोग्यान् पुद्गलान्
गृहीत्वाऽनाभोगनिर्वर्तितेन वीर्येण तद्भावनयनशक्तिरिन्द्रियपर्याप्तिरिति, यया पुनरुच्छ्वास-
प्रायोग्यान् पुद्गलानादायोच्छ्वासरूपतया परिणमय्यालम्ब्य च मुञ्चति सा उच्छ्वासपर्याप्तिः,

यया तु भषाप्रयायोग्यान् पुद्गलानादाय भाषात्वेन परिणमय्यालम्ब्य च मुञ्चति सा
भाषापर्याप्तिः, यया पुनर्मनःप्रायोग्यान् पुद्गलानादाय मनस्त्वेन परिणमय्यालम्ब्य च मुञ्चति सा
मनःपर्याप्तिः, एताश्च यथाक्रममेकेन्द्रियामां संज्ञिवर्जानां द्वीन्द्रियादीनां संज्ञिनां चतुः “पञ्चषट्संख्या
भवन्ति, उक्तं च प्रज्ञापनामूलटीकाकृता-

“एकेन्द्रियाणां चतस्र विकलेन्द्रियाणां पञ्च सञ्जिजनां षट्” इति, उत्पत्तिप्रथमसमय एव
एता यथायथं सर्वा अपि युगपन्निष्पादयितुमारभ्यन्ते, क्रमेण च निष्ठामुपयान्ति, तद्यथा-प्रथम-
माहारपर्याप्तिस्ततः” शरीरपर्याप्तिस्तत इन्द्रियपर्याप्तिरित्यादि, आहारपर्याप्तिश्च प्रथमसमय एव
निष्पत्तिमुपपद्यते, शेषास्तु प्रत्येकमन्तर्मुहूर्तेन कालेन, अथाहारपर्याप्तिः प्रथमसमय एव निष्पद्यते
इति कथमवसीयते?, उच्यते, यत आहारपदे द्वितीयोद्देशके सूत्रमिदम्- ‘आहारपञ्जति ए अपञ्जत ए
पं भंते! किं आहार ए अनाहार ए?, गोयमा! नो आहार ए अनाहार ए’ इति, तत आहारपर्याप्तयाऽ-
पर्याप्तो विग्रहगतावे-वोपपद्यते, नोपपातक्षेत्रमागतोऽपि, उपपातक्षेत्रमागतस्य प्रथमसमय एवाहार-
कत्वात्, तत एकसामयिकी आहारपर्याप्तिनिर्वृत्तिः, यदि पुनरुपपातक्षेत्रमागतोऽप्याहारपर्याप्त-
याऽपर्याप्तः स्यात् तत एवं सति व्याकरणसूत्रमित्थं भवेत्- “सिय आहार ए सिय अनाहार ए”
यथा शरीरादिपर्याप्तिषु “सिय आहार ए सिय अनाहार ए” इति,

सर्वासामपि च पर्याप्तिनां परिसमाप्तिकालोऽन्तर्मुहूर्तप्रमाणः, पर्याप्तयो विद्यन्ते येषां ते
पर्याप्ता “अग्रादिभ्य” इति भत्वर्थीयोऽप्रत्ययः, पर्याप्तिकाश्च ते सूक्ष्मपृथिवीकायिकाश्च पर्याप्तसूक्ष्म-
पृथिवीकायिकाः, चशब्दो लब्धिपर्याप्तकरणपर्याप्तिरूपस्वगतभेदद्वयसूचकः, ये पुनः स्वयोग्यपर्याप्ति-
परिसमाप्तिविकलास्तेऽपर्याप्ताः अपर्याप्ताश्च ते सूक्ष्मपृथिवीकायिकाश्चापर्याप्तसूक्ष्मपृथिवीकायिकाः,
चशब्दः करणलब्धिनिबन्धनस्वगतभेदद्वयसूचकः, तथाहि-द्विविधाः सूक्ष्मपृथिवीकायिका
अपर्याप्तास्तद्यथा-लब्ध्या कारणैश्च, तत्र येऽपर्याप्तिका एव सन्तो प्रियन्ते ते लब्ध्यपर्याप्तिकाः, ये
पुनः करणानि-शरीरेन्द्रिज्यादीनि न तावन्निर्वर्तयन्ति अथाचावश्यं निर्वर्तयिष्यन्ति ते करणाप-
र्याप्ताः, उपसंहारमाह-‘सेत्’ मित्यादि, त एते सूक्ष्मपृथिवीकायिकाः ॥ तदे

सूक्ष्मपृथिवीकायिकानभिधाय सम्प्रति बादरपृथिवीकायिकानभिधित्सुस्तद्विषयं प्रश्नसूत्रमाह—
मू. (२२) से किं तं बादरपुढविकाइया ?, बादरपुढविकाइया दुविहा पन्नता, तंजहा—
 सणहबादरपुढविकाइया य खरबादरपुढविकाइया य ।

वृ. अथ के ते बादर पृथिवीकायिकाः ? सूरिरहि—बादर० द्विविधा प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—
 श्लक्ष्णबादरपृथिवीकायिकाश्च बादरपृथिवीकायिकाश्च, तत्र श्लक्ष्णा नाम चूर्णितलोष्ठकल्पा
 मृदुपृथिवी तदात्मका जीवा अप्युपचा रतः श्लक्ष्णास्ते च ते बादरपृथिवीकायिकाश्च
 श्लक्ष्णबादरपृथिवी-कायिकाः, अथवा श्लक्ष्णा च सा बादरपृथिवी च २ सा कायः—शरीरं येषां
 ते श्लक्ष्णबादरपृथिवीकायाः त एव स्वार्थिकेकप्रत्ययविधानात् श्लक्ष्णबादरपृथिवीकायिकाः,

चशब्दो वक्ष्यमाणस्वगतानेकभेदसूचकः, खरा नाम पृथिवीसङ्घातविशेषं काठिन्यविशेषं
 चापन्नवा तदात्मका जीवा अपि खरास्ते च ते बादरपृथिवीकायिकाश्च खरबादरपृथिवीकायिकाः,
 अथवा पूर्ववत्प्रकारान्तरेण समासः, चशब्द स्वगतवक्ष्यमाणचत्वारिंशद्भेदसूचकः ॥

मू. (२३) से किं तं सणहबायरपुढविकाइया ?, सणहबायरपुढविकाइया सत्तविहा पन्नता,
 तंजहा—किण्हमत्तिया नीलमत्तिया लोहियमत्तिया हालिदमत्तिया सुक्किल्लमत्तिया पाण्डुमत्तिया
 पनगमत्तिया, सेत्तं सणहबादरपुढविकाइया ।

वृ. अथ के ते श्लक्ष्णबादरपृथिवीकायिकाः, सूरिराह—श्लक्ष्णबादरपृथिवीकायिकाः
 सप्तविधाः प्रज्ञप्ताः, तदेव सप्तविधत्वं तद्यथेत्यादिनोपदर्शयति, कृष्णमृत्तिकाः—कृष्णमृत्तिकारूपा
 एवं नीलमृत्तिका लोहितमृत्तिका हारिद्रमृत्तिका शुक्लमृत्तिकाः, इत्थं वर्णभेदेन पञ्चविधत्वमुक्तं,
 पाण्डुमृत्तिका नाम देशविशेषे या धूलिरूपा सती पाण्डू इति प्रसिद्धा,

तदात्मका जीवा अथभेदोपचारात् पाण्डुमृत्तिकेत्युक्ताः, 'पनगमद्वियति' नद्यादिपूरप्ताविते
 देशे नद्यादिपूरेऽपगते यो भूमौ श्लक्ष्णमृदुरूपो जलमलापरपर्यायः पङ्कः स पनकमृत्तिका तदात्मका
 जीवा अथभेदोपचारात्पनकमृत्तिकाः, निगमनमाह—सेत्तं सणहबायरपुढविकाइय, सुगमम् ॥

मू. (२४) से किं तं खरबायरपुढविकाया ?, खरबायरपुढविकाइया अनेगविहा प० तं०

वृ. अथ के ते खरबादरपृथिवीकायिकाः ? सूरिराह—खरबादरपृथिवीकायिका अनेकविधाः
 प्रज्ञप्ताः, चत्वारिंशद्भेदा मुख्यतया प्रज्ञप्ता इत्यर्थः, तानेव चत्वारिंशद्भेदानाह—'तंजहा पुढवी
 य' इत्यादि गाथाचतुष्टयं ।

मू. (२५) पुढवी य सक्करा वालुया य उवले सिला य लोणूसे ।

अय तंब तउय सीसय रूप सुवन्ने य वडरे य १४ ॥

वृ. पृथिवीति भामा सत्यावामावत् शुद्धपृथिवी च नदीतटभित्त्यादिरूपा, चशब्द उत्तरभेदा-
 पक्षया समुच्चये १ शर्करा—लघूपलशकलरूपा २ वालुका—सिकताः ३ उपलः—टङ्काद्युपकरण-
 परिकर्मणायोग्यः पाषाणः ४ शिला—घटनयोग्या देवकुलपीठाद्युपयोगी महान् पाषाण विशेषः
 ५ लवणं—सामुद्रादि ६ ऊषो—यद्वशादूषरं क्षेत्रम् ७ अयस्ताम्रपुसीसकरूप्यसुवर्णानि प्रतीतानि
 १३ वज्रो—हीरकाः १४ ।

मू. (२६) हरियाले हिं गुलए मनोसिला सासगंजणपवाले ।

अब्भपडलब्भवालुय बायरकाए मणिविहाणा ८ ॥

वृ. हरितालहिङ्गलकमनःशिलाः प्रतीताः १७ सासगं—पारदः १८ अञ्जनं—सौवीराञ्जनादि १९ प्रवालं—विद्रुमः २० अभ्रपटलं—प्रसिद्धम् २१ अभ्रवालुका—अभ्रपटलमिश्रा वालुका २२ 'बायरकाये' इति बादरपृथिवीकायेऽमी भेदा इति शेषः, 'मणिविहाणा' इति चशब्दस्य गम्यमानत्वान्मणिविधानानि च—मणिभेदाश्च बादरपृथिवीकायभेदत्वेन ज्ञातव्याः । तान्येव मणिविधानानामि दर्शयति—

मू. (२७) गोमेज्ज ए य रूय ए अंके फलिहे य लोहियक्खे य ।

मरगय मसारगल्ले भुयमोयगइंदनीले य ९ ॥

वृ. 'गोमिज्ज' इद्याति, गोमेज्जकः २३ चः समुच्चये रूचकः २४ अङ्कः २५ स्फटिकः २६ चः पूर्ववत् लोहिताक्षः २७ मरकतः २८ मसारगल्लः २९ भुज्मोचकः ३० इन्द्रनीलश्च ३१ ।

मू. (२८) चंदन गेरुय हंसगब्भ पुल ए सोगंधि ए य बोद्धव्वे ।

चंदप्पभवेरुलि ए जलकंते सूरकंते य ९ ॥

वृ. चन्दनो ३२ गैरिको ३३ हंसगर्भः ३४ पुलकः ३५ सौगन्धिकश्च ३६ चन्द्रप्रभो ३७ वैडूर्यो ३८ जलकान्तः ३९ सूर्यकान्तश्च ४०, तदेवमाद्यगाथया पृथिव्यादयश्चतुर्दश भेदा उक्ताः, द्वितीयगाथयाऽथै हरितालादयः, तृतीयगाथया गोमेज्जकादयो नव, तुर्यया गाथया नवेति सङ्ख्यया चत्वारिंशत् ४० ।

मू. (२९) जेयावन्ने तहप्पगारा ते समासओ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—पञ्जत्तगा य अपञ्जत्तगा य, तत्थणं जे ते अपञ्जत्तगा ते णं असंपत्ता तत्थ णं जे ते पञ्जत्तगा एतेसिं वन्नादेसेणं गंधादेसेणं रसादेसेणं फासादेसेणं सहस्सग्गसो विहाणाइं, सङ्खेज्जाइं जोणिप्पमुहसतसहस्साइं, पञ्जत्तगणिस्सा ए अपञ्जत्तगा वक्कमंति, जत्थ एगो तत्थ नियमा असङ्खेज्जा, से तं खरबायरपुढविकाइया, सेतं बायरपुढविकाइया, सेतं पुढविकाइया ।

वृ. 'जे यावन्ने तहप्पगारा' इति येऽपि चान्ये तथाप्रकारा मणिभेदाः—पद्मरागादयस्तेऽपि खरबादरपृथिवीकायत्वेन वेदितव्याः 'ते समासओ' इत्यादि, 'ते' सामान्यतो बादरपृथ्वीकायिकाः 'समासतः' सङ्क्षेपेण द्विविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—पर्याप्तका अपर्याप्तकाश्च, तत्र येऽपर्याप्तकास्ते खयोग्याः पर्याप्तीः साकल्येनासंप्राप्ता अथवाऽसंप्राप्ता इति—विशिष्टान् वर्णादीननुपगताः,

तथाहि—वर्णादिभेदविवक्षायमातेन शक्यन्ते कृष्णादिना वर्णभेदेन व्यपदेष्टुं, किं कारणमिति चेद्, उच्यते, इह शरीरादिपर्याप्तिषु परिपूर्णासु सतीषु बादराणां वर्णादिविभागः प्रकटो भवति नापरिपूर्णासु, ते चापर्याप्ता उच्छ्वासपर्याप्तयाऽपर्याप्ता एव प्रियन्ते, ततो न स्पष्टतरवर्णादिविभाग इत्यसंप्राप्ता इत्युक्तं, ननु कस्मादुच्छ्वासपर्याप्तयैवापर्याप्ता प्रियन्ते नार्वाक् शरीरेन्द्रियपर्याप्तिभ्यास-मपर्याप्ता अपि ?, उच्यते, यस्मादागामिभवायुर्बद्ध्वा प्रियन्ते सर्व एव देहिनो नावद्ध्वा, तच्च शरीरेन्द्रियपर्याप्तिभ्यां पर्याप्तानां बन्धमायाति नान्यथेति, अन्ये तु व्याचक्षते—सामान्यतो वर्णदीनसंप्राप्ता इति, तच्च न युक्तं, यतः शरीरमात्रभाविनो वर्णादयः, शरीरं च शरीरपर्याप्तया सञ्जातामिति ।

'तत्थ णं जे ते पञ्जत्तगा' इत्यादि, तत्र ये ते पर्याप्तकाः—परिसमाप्तस्वयोग्यसमस्तपर्याप्तयः, एतेषां 'वर्णदिशेन' वर्णभेदविवक्षया एवं गन्धादेशेन रसादेशेन स्पशदिशेन 'सहस्रप्रशः' सहस्रसङ्ख्य-

या विधानानि-भेदाः, तद्यथा-वर्णाः कृष्णादिभेदात्पञ्च गन्धौ सुरभीतरभेदादौ रसाः तिक्तादयः पञ्च स्पर्शा मृदुकर्कशादयोऽष्टौ, एकैकस्मिन् वर्णादौ तारतम्यभेदेनानेकेऽवान्तरभेदाः,

तथाहि-भ्रमरकोकिलकज्जलादिषु तरतमभावात् कृष्णकृष्णतरकृष्णतमेत्यादिरूपतया अनेके कृष्णभेदाः, एवं नीलादिष्वप्यायोज्यं, तथा गन्धरसस्पर्शेष्वपि, तथा परस्परं वर्णानां संयोगतो घूसरकर्बुरत्वादयोऽनेकसङ्ख्या भेदाः, एवं गन्धादीनामपि परस्परं गन्धादिभिः समायोगाद्, अतो भवन्ति वर्माद्यादेशैः सहस्राग्रशो भेदाः, 'सङ्खेज्जाइं जोणिप्पमुहसयसहस्साइं'ति सङ्खेयेयानि योनिप्रमुखाणि-योनिद्वाराणि शतसहस्राणि,

तथाहि-एकैकस्मिन् वर्णे गन्धे रसे स्पर्शे च संवृता योनिः पृथिवीकायिकानां, सा पुनस्तथा-सचित्ता अचित्ता मिश्रा च, पुनरेकैका त्रिधा-शीता उष्णा शीतादीनामपि प्रत्येकं तारतम्यभेदानेकभेदत्वं, केवलमेवं विशिष्टवर्णादियुक्ताः सङ्ख्यातीता अपि स्वस्थाने व्यक्तिभेदेन योनयो जातिमधिकृत्यैकैव योनिर्गण्यते, ततः सङ्खेयेयानि पृथिवीकायिकानां योनिशतसहस्राणि भवन्ति, तानि च सूक्ष्मबादरगतसर्वसङ्ख्यया सप्त, 'पञ्जत्तगनिस्साए' इत्यादि, पर्याप्तकनिश्चयाऽ-पर्याप्तका व्युत्क्रामन्ति-उत्पद्यन्ते, क्रियन्त इत्याह-यत्रैकः पर्याप्तकस्तत्र नियमात्तन्निश्चयाऽ-सङ्खेयेयाः-सङ्ख्यातीता अपर्याप्तकाः, उपसंहारमाह-'सेत्त'मित्यादि निगमनत्रयं सुगमम् ॥ तदेवमुक्ताः पृथिवीकायिकाः, सम्प्रत्यपूकायिकप्रतिपादनार्थमाह-

मू. (३०) से किं तं आउक्काइया ?, आउक्काइया दुविहा पन्नत्ता, तंजहा-सुहुमआउक्काइया य बादरआउक्काइया य । से किं तं सुहुमआउक्काइया ?, सुहुमाउका० दुविहा पन्नत्ता, तंजहा-पञ्जत्त-सुहुमआउकाइया य अपञ्जत्तसुहुमआउकाइया य, सेत्तं सुहुमआउकाइया ।

से किं तं बादरआउकाइया ?, २ अनेगविहा पन्नत्ता, तंजहा-उस्सा हिमए महिया करए हरतणुए सुद्धोदए सीतोदए उसिणोदए खारोदए खट्टोदए अम्बिलोदए लवणोदए वारुणोदए खीरोदए घओदए खोतोदए रसोदए, -

-जे यावन्ने तहप्पगारा ते समासओ दुविहा पन्नत्ता तं०-पञ्जत्तगा य अपञ्जत्तगा य, तत्थ णं जे ते अपञ्जत्तगा ते णं असंपत्ता, तत्थ णं जे ते पञ्जत्तगा एतेसिं वण्णादेसेणं गंधादेसेणं रसादेसेणं फासादेसेणं सहस्सग्गसो विहाणाइं संखेज्जाइं जोणिप्पमुहसयसहसाइं, पञ्जत्तगनिस्साए अपञ्जत्तगा वक्कमंति, जत्थ एगो तत्थ नियमा असंखिज्जा, से तं बादरआउक्कायिया, से तं आउकाइया ।

वृ. सुगमम्, 'उस्सा' इत्यवश्यायः त्रेहः 'हिमं' स्यानोदकं 'महिका' गर्भमासेषु सूक्ष्मवर्षः करको-घनोपलः हरतनुर्यो भुवमुद्भिभ्य गोधूमाङ्कुरतृणाग्रादिषु बद्धो बिन्दुरुपजायते 'शुद्धोदकं' अन्तरिक्षसमुद्भवं नद्यादिगतं च, तच्च स्पर्शरसादि भेदादनेकभेदं, तदेवानेकभेदत्वं दर्शयति-'शीतोदकं' नदीतडागावटवापीपष्करिण्यादिषु शीतपरिणामं 'उष्णोदकं' स्वभावत एव क्वचिन्निर्झरा-दावुष्णपरिणामं 'क्षारोदकं' ईषल्लवणस्वभावं यथा लाटदेशादौ केषुचिदवटेषु 'खट्टोदकम्' ईषदन्तपरिणामं 'अम्लोदकं' स्वभावत् एवान्तपरिणामं काञ्जिकवत्

लवणोदकं लवणसमुद्रे वारुणं वारुणसमुद्रे क्षीरोदकं क्षीरसमुद्रे क्षोदोदकं इक्षुसमुद्रे रसोदकं पुष्करवरसमुद्रादिषु, येऽपि चान्ये तथाप्रकाराः-रसस्पर्शादिभेदभिन्ना घृतोदकादयो बादरा अकायिकाः ते सर्वे बादराकायिकतया प्रतिपत्तव्याः, ते समासओ इत्यादि प्राग्वत्, नवरं सङ्खेयेयानि

योनिप्रमुखाणि शतसहस्राणि इत्यत्रापि सप्त वेदितव्यानि ॥

उक्ता अष्कायिकाः, समप्रति तेजस्कायिकान् प्रतिपिपादयिषुराह—

मू. (३१) सेकिंतं तेऊकाइया ?, २ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—सुहुमतेऊकाइया य बादरतेऊकाइया य । से किंतं सुहुमतेऊकाइया ?, २ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—पञ्जत्तगा य अपञ्जत्तगा य, सेत्तं सुहुमतेऊकाइया से किंतं बादरतेऊकाइया ?, २ अनगविहा पन्नत्ता, तंजहा—इङ्गाले जाला मुम्मुरे अच्ची अलाए सुद्धागनी उक्का विज्जू असणी निग्धाए संघरिससमुड्डिए सूरकंतमणिणिस्सिए,
—जे यावन्ने तहप्पगारा ते समासओ दुविहा पन्नत्ता, तं०—पञ्जत्तगा य अपञ्जत्तगा य, तत्थ णं जे ते अपञ्जत्तगा ते णं असंपत्ता, तत्थ णं जे ते पञ्जत्तगा एएसिणं वन्नादेसेणं गंधादेसेणं रसादेसेणं फासादेसेणं सहस्सगसो विहाणाइं सङ्खेज्जाइं जोणिप्पमुहसयसहस्साइं, पञ्जत्तगणिस्साए अपञ्जत्तगा वक्कमंति, जत्थ एगो तत्थ नियमा असंखिज्जा, सेत्तं बादरतेऊकाइया, सेत्तं तेऊकाइया

बृ. सुगमं, नवरमङ्गारो—विगतधूमः ‘ज्वाला’ जाज्वल्यमानखादिरादिज्वाला अनलसम्बद्धा दीपशिखेत्यन्ये ‘मुर्मुरः’ फुफ्फुकादौ भस्ममिश्रितान्निकणरूपः ‘अर्चिः’ अनलाप्रतिबद्धा ज्वाला ‘अलातं’ उल्मुकं ‘शुद्धाग्निः’ अयःपिण्डादौ ‘उल्का’ चुडल्ली विद्युत् प्रतीता ‘अशनिः’ आकाशे पतन् अग्निमयः कणः निर्घातो—वैक्रियाशनिप्रपातः सङ्घर्षसमुत्थितः—अरण्यादिका-ष्ठनिर्मथनसमुद्भूतः सूर्यकान्तमणिनिसृतः—सूर्यखरकिरणसम्पर्कसूर्यकान्तमणेर्यः समुपजायते,

‘जे यावन्ने तहप्पगारा’ इति येऽपि चान्ये तथाप्रकाराः—एवेप्रकारास्तेजस्कायिकास्तेऽपि बादरतेजस्कायिकतया वेदितव्याः, ‘ते समासओ’ इत्यादि प्राग्वत्, नवरमत्रापि सङ्खेयानि योनि-प्रमुखाणि शतसहस्राणि सप्त वेदितव्यानि ॥ उक्ताः तेजस्कायिकाः, वायुकायिकप्रतिपादनार्थमाह—

मू. (३२) सेकिंतं वाउकाइया ?, २ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—सुहुमवाउकाइया य बादरवाउकाइया य । से किंतं सुहुमवाउकाइया ?, २ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—पञ्जत्तगसुहुमवाउकाइया य अपञ्जत्तगसुहुमवाउकाइया य, सेत्तं सुहुमवाउकाइया । सेकिंतं बादरवाउकाइया ?, २ अनेगविहा पन्नत्ता, तंजहा—पाइणवाए पडीणवाए दाहिणवाए उदीणवाए उड्डवाए अहोवाए तिरियवाए विदिसीवाए वाउब्भामे वाउक्कलिया वायमंडलिया उक्कलियावाए मंडलियावाए गुंजावाए झंझावाए संवड्डवाए घणवाए तणुवाए सुद्धवाए—

—जे यावण्णे तहप्पगारा ते समासओ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—पञ्जत्तगा य अपञ्जत्तगा य, तत्थ णं जे ते अपञ्जत्तगा ते णं असंपत्ता, तत्थ णं जे ते पञ्जत्तगा एतेसिणं वण्णादेसेणं गंधादेसेणं रसादेसेणं फासादेसेणं सहस्सगसो विहाणाइं संखेज्जाइं जोणिप्पमुहसयसहस्साइं, पञ्जत्तगणिस्साए अपञ्जत्तगा वक्कमंति, जत्थ एगो तत्थ नियमा असंखेज्जा, सेत्तं बादरवाउका०, सेत्तं वाउकाइया

बृ. प्रतीतं, नवरं ‘पाईणवाए’ इति यः प्राच्या दिशः समागच्छति वातः स प्राचीनवातः एवमप्राचीनवातः दक्षिणवातः उदीचीनवातश्च वक्तव्यः, ऊर्ध्वमुदगच्छन् यो वाति वातः स ऊर्ध्ववातः, एवमधोवाततिर्यग्वातवपि परिभावनीयौ, ‘विदिग्वातो’ यो विदिग्म्यो वाति ‘वातोद्भ्रामः’ अनवस्थितवातः वातोत्कलिका—समुद्रस्येव वातोत्कलिका ‘वातमण्डली’ वातोली ‘उत्कलिकावात’ उत्कलिकाभिः प्रचुरतराभिः सम्मिश्रितो यो वातो—

—‘मण्डलीकावातो’ मण्डलिकाभिर्मूलत आरभ्यप्रचुरतराभिः समुत्थो यो वातः ‘गुञ्जावातो’ यो गुञ्जन्-शब्दं कुर्वन् वाति ‘झञ्झावातः’ सवृष्टिरशुभनिष्ठुर इत्यन्ये, ‘संवर्तकवातः’ तृणादि-संवर्तनखंभावः ‘धनवातो,’ धनपरिणामो रत्नप्रभापृथिव्याद्यधोवर्ती ‘तनुवातो’ विरलपरिणामो धनवातस्याधःस्थायी ‘शुद्धवातो’ मन्दस्तिमितो बस्तिद्वृत्यादिगत इत्यन्ये, ‘ते समासओ’ इत्यादि प्राग्वत्, अत्रापि सङ्ख्येयानि योनिप्रमुखाणि शतसहस्राणि सप्तावसेयानि ॥

उक्ता वायुकायिकाः, सम्प्रतिवनस्पतिकायिकप्रतिपादनार्थमाह—

मू. (३३) से किं तं वणस्सइकाइया ?, वणस्सइकाइया दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—सुहुम-वणस्सइकाइया य बायरवणस्सइकाइया य ।

मू. (३४) से किं तं सुहुमवणस्सइकाइया ?, २ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—पञ्जत्तग-सुहुमवणस्सइकाइया य अपञ्जत्तगसुहुमवणस्सइकाइया य, सेत्तं सुहुमवणस्सइकाइया ।

मू. (३५) से किं तं बादरवणस्सइ० ?, २ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—पत्तेयसरीरबादर-वणस्सइ० साहारणस० बादरवणस्सइ० ।

वृ. सुगमं यावत् ‘सेत्तं सुहुमवणस्सइकाइया,’ ‘से किं त’ मित्यादि, अथ के ते बादरवनस्पति-कायिकाः ?, २ द्विविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—प्रत्येकशरीरबादरवनस्पतिकायिकाश्च साधारणशरीर-बादरवनस्पतिकायिकाश्च, तत्रैकमेकं जीवं प्रति गतं प्रत्येकं शरीरं येषां ते प्रत्येकशरीराः ते च ते बादरवनस्पतिकायिकाश्च प्रत्येकशरीरबादरवनस्पतिकायिकाः, चशब्दः स्वगतानेकभेदसूचकः, समानं—तुल्यं प्राणापानाद्युपभोगं यथा भवति एवमा—समन्तादकीभावानानन्तानां जन्तूनां धारणं—सङ्गङ्गणं येन तत्साधारणं साधारणं शरीरं येषां ते साधारणशरीराः ते च ते बादरवनस्पतिकायिकाश्च साधारणबादरवनस्पतिकायिकाः, चशब्दोऽत्रापि स्वगतानेकभेदसूचकः ।

मू. (३६) से किं तं पत्तेयसरीरबादरवणस्सइकाइया ?, २ दुवालसविहा प०, तंजहा—

वृ. ‘से किं त’ मित्यादि, अथ के ते प्रत्येकशरीरबादरवनस्पतिकायिकाः ?, सूरिराह—प्रत्येकशरीरबादरवनस्पतिकायिकाः द्वादशविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—

मू. (३७) रुक्खा गुच्छा गुम्मा लता य वल्ली य पव्वगा चेव ।

तणवल्लयहरियओसहि- जलरुहकुहणा य बोद्धव्वा ॥

वृ. ‘रुक्खे’त्यादि, ‘वृक्षाः’ चूतादयः ‘गुच्छा’ वृन्ताकीप्रभृतयः ‘गुल्मानि’ नवमालिका-प्रभृतीनि ‘लताः’ चम्पकलतादयः, इह येषां स्कन्धप्रदेशे विवक्षितो ध्वगतैकशाखाव्यति-रेकेणाऽन्यच्छाखान्तरं परिस्थूरं न निर्गच्छति ते लता विज्ञेयास्ते च चम्पकादय इति, ‘वल्लयः’ कूष्माण्डीत्रपुषीप्रभृतयः, ‘पर्वगा’ इक्ष्वादयः, ‘तृणानि’ कुशजंजुकाऽर्जुनादीनि ‘वल्लयानि’ केतकी-कदल्यादीनि तेषां हि त्वचा वल्लयाकारेण व्यवस्थितेति, ‘हरितानि’ तण्डुलीयकवास्तुलप्रभृतीनि ‘औषध्यः’ फलपाकान्ताः ते च शाल्यादयः, जले रुहन्तीति जलरुहाः—उदकावकपनकादयः ‘कुहणा’ भूमिस्फोटमिधानाः ते चाक्कायप्रभृतयः ।

मू. (३८) से किं तं रुक्खा ?, २ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—एगड्डिया य बहुबीयगा य । से किं तं एगड्डिया ?, २ अनेगविहा पन्नत्ता, तंजहा—

वृ. तत्र ‘यथोद्देशं निर्देश’ इतिन्यायात् प्रथमतो वृक्षप्रतिपादनार्थमाह—‘से किं तमि’त्यादि,

अथ के ते वृक्षाः ?, सूरिराह—वृक्षा द्विविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—एकास्थिकाश्च बहुबीजकाश्च, तत्र फलं फलं प्रति एकमस्थि येषां ते एकास्थिकाः, चशब्दो वक्ष्यमाणस्वगतानेकभेदसूचकः, तथा प्रायोऽस्थिबन्धमन्तरेणैवमेव फलान्तर्वर्तीनि बहूनि बीजानि येषां ते बहुबीजकाः, ‘शेषाद्धे’ ति कप्रत्ययः, अत्रापि चशब्दो वक्ष्यमाणस्वगतानेकभेदसूचकः ॥ तत्रैकास्थिकप्रतिपादनार्थमाह—
अथ के ते एकास्थिकाः ?, २ अनेकविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—‘निंबंबे’त्यादि गाथात्रयं,

मू. (३९) निंबंबजंबुकोसंबसालअंकुल पीलु सेलु य ।

सल्लइमोइमालुय बउल पलासे करंजे य ॥

मू. (४०) पुत्तंजीवयऽरिद्धे विहेलए हरिडए य भिल्लाए ।

उंबेभरिया खीरिणि बोद्धव्वे धायइ पियाले ॥

मू. (४१) पूइनिंबकरेअं सुणहा तह सीसवा य असने य ।

पुत्रागनागरुक्खे सीवण्णि तहा असोगे य ॥

वृ. तत्र निम्बाम्रजम्बुकोशम्बाः प्रतीताः शालः—सर्जः ‘अङ्गोल्ल’ति अङ्गोठः प्राकृतत्वात्सूत्रे ठकारस्य लादेशः, ‘अङ्गोल्ल’ इति वचनात्, पीलुः—प्रतीतः शेलुः—स्लेष्मातकः सल्लकी—गजप्रिया मोचकीमालुकौ देशविशेषप्रतीतौ बकुलः—केसरः पलाशः—किंशुकःकरञ्जो—नक्तमालः पुत्रजीवको—देशविशेषप्रसिद्धः अरिष्टः—पिचुमन्दःबिभीतकः—अक्षः हरीतकः—कोङ्कणदेशप्रसिद्धः कषायबहुलः भल्लातको यस्य भल्लातकाभिधानानि फलानि लोकप्रसिद्धानि उम्बेभरिकाक्षीरणी-घातकीप्रियालपूति (निम्ब) करञ्जश्लक्ष्णांशिशपाऽशनपुत्रागनागश्रीपण्यशोका लोकप्रतीताः ।

मू. (४२) जे यावन्ने तहप्पगारा, एएसि णं मूलावि असंखेज्जजीविया कंदावि खंधावि तयावि सालावि पवालावि पत्ता पत्तेयजीविया पुष्पा अनेगजीविया फला एगड्डिया, से तं एगड्डिया

वृ. ‘जे यावन्ने तहप्पगारा’ इति येऽपि चान्ये तथाप्रकाराः—एवंप्रकारास्तत्तद्देश-विशेषभाविनः ते सर्वेऽप्येकास्थिका वेदितव्याः, एतेषाम्—एकास्थिकानां मूलन्यप्यसङ्ख्येय-जीवकानि—असङ्ख्येयप्रत्येकशरीरजीवात्मकानि, एवं खन्दा अपि स्कन्धा अपि त्वचोऽपि शाखा अपि प्रवाला अपि प्रत्येकमसङ्ख्येयप्रत्येकशरीरजीवकाः,

तत्र मूलानि यानि कन्दस्याघस्ताद् भूमेरन्तः प्रसरन्ति, तेषामुपरि कन्दास्ते च लोक-प्रतीताः, स्कन्धाः स्थुडाः, त्वचः—छल्लयः शालाः—शाखाः प्रवालाः—पल्लवङ्कुराः, ‘पत्ता पत्तेय-जीवय’ति पत्राणि प्रत्येकजीविकानि—एकैकं पत्रमे (कै)केन जीवेनाधिष्ठितमिति भावः, ‘पुष्पा अनेगजीविय’ति पुष्पानयनेकजीवानि, प्रायः प्रतिपुष्पपत्रं जीवभावात्, फलान्येकास्थिकानि, उपसंहारमाह—‘से तं एगड्डिया’ सुगमं ॥ बहुबीजकप्रतिपादनार्थमाह—

मू. (४२/१) से कं तं बहुबीयगा ?, बहुबीयगा अनेगविहा पं० तं०—

वृ. अथ के ते बहुबीजकाः ?, सूरिराह—बहुबीजका अनेकविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—

मू. (४३) अत्थिय तेंदु कविद्धे अंबाडमाउलिंग बिल्ले या ।

आमलग फणिस दालिम आसोठे उंबर वडे य ॥

मू. (४४) नगोह नंदिरुक्खे पिप्परी सयरी पिलुक्खरुक्खे य ।

काउंबरि कुत्थुंभरि बोद्धव्वा देवदाली य ॥

मू. (४५) तिलए लउए छतोह सिरिस सत्तवन्न दहिवन्ने ।
लोद्धद्धवचंदनजुणनीमे कुडए कयंबे या ॥

वृ. 'अत्थिये'त्यादि गाथात्रयं, एते च अस्थिक तिन्दुक कपित्थ अम्बाडक मातुलिङ्गं बिल्वा मलक पनस दाडिम अश्वत्थ उदुम्बर वटन्यग्रोधनन्दिवृक्ष पिप्पली शतरी प्लक्षका दुम्बरिकुस्तुम्भरि देवदालि तिलक लवकच्छत्रोपग शिरीष सप्तपर्णदधिपर्ण लोद्रे धवचन्दनार्जुननी पकुट जकदम्बकानां मध्ये केचिदतिप्रसिद्धाः केचिद्देशविशेषतो वेदितव्याः, नवरमिहामलकादयो न लोकप्रसिद्धाः प्रतिपत्तव्याः, तेषामेकास्थिकत्वात्, किन्तु देशविशेषप्रसिद्धा बहुबीजका एव केचन ।

मू. (४६) जे यावन्ने तहप्पगारा, एतेसि णं मूलावि असंखेज्जीविया कंदावि खंधावि सालावि पत्ता पत्तेयजीविया पुष्पा अनेगजीविया फला बहुबीयगा । से तं बहुबीयगा, से तं रुक्खा ।

वृ. 'जे यावन्ने तहप्पगार'ति, येऽपि चान्येतथा-प्रकाराः-एवंप्रकारास्तेऽपि च बहुबीजका मन्तव्याः, एतेषामपि मूलकन्दस्कन्धत्ववशात्प्रवालाः प्रत्येकमसङ्ख्येयप्रत्येकशरीरजीवाकः, पत्राणि प्रत्येकजीवकानि, पुष्पाण्यनेकजीवकानि, फलानि बहुबीजकानि, उपसंहारमाह-सेत्तमित्यादि निगमनद्वयं सुगमं ॥ सम्प्रति गुच्छप्रतिपादनार्थमाह-

मू. (४६/१) से किं तं गुच्छा ?, गुच्छा अनेगविहा पन्नत्ता, तं०-

मू. (४७) वाइंगणिसल्लइथुण्डई य तह कत्थुरी य जीभुमणा ।
रुवी आढइ नीली तुलसी तह माउलिंगी य ॥

मू. (४८) कच्छुंभरि पिप्पलिया अतसी बिल्ली य काइमाईया ।
बुच्चू पडोलकंदे विउव्वा वत्थलंदेरे ॥

मू. (४९) पत्तरउर सीयउरए हवति तहा जवसए य बोद्धव्वे ।
निग्गुमिअंकतबरि अत्थई तेव तलउदाडा ॥

मू. (५०) सणपाणकासमुद्दग उग्घाडग साम सिंदुवारे साम य ।
करमद्दअहड्डसग करीर एरावणमहित्थे ॥

मू. (५१) जाउलगमीलपरिली गयमारिणि कुव्वारिया भंडा ।
जीवइ केयइ तह गंज पाडलादासिअंकोले ॥

मू. (५२) जे यावन्ना तहप्पगारा, सेत्तं गुच्छा । से किं तं गुम्मा ? गुम्मा अनेगविहा प० तं०

मू. (५३) सेणयए नोमालिय कोरंटय बंधुजीवगमणोज्जे ।
पिडअयं पाणं कणयर कुज्जय तह सिंदुवारे य ॥

मू. (५४) जाई मोग्गर तह जूहिया य तह मल्लिया य वासंती ।
वत्थुल कत्थुल सेवाल गंठी मगदंतिया चेव ॥

मू. (५५) चंपगजीइ नीइया कुंदो (कंदो) तहा महाजाई ।
एवमनेगागारा हवंति गुम्मा मुण्येयव्वा० ॥

मू. (५६) से तं गुम्मा ॥ से किं तं लयाओ ?, लयाओ अनेगविहाओ पन्नत्ताओ, तं०-

मू. (५७) पउमलया नागलया असोग चंपगलया य चूतलता ।

वनलय वासंतिलया अइमुत्तय कुंदसामलया ॥

मू. (५८) जे यावन्ने तहप्पगारा, से तं लयाओ ॥ से किं तं वल्लीओ ?, अनेगविहाओ प० तं०-

मू. (५९) पूसफली कालिंगी तुंबी तउसी य एलवालुंकी ।

घोसाडइ पंडोला पंचंगुलि आयनीलीं या ॥

मू. (६०) कंगूया कंडुइया कक्कोडई कारियल्लई सुभगा ।

कुयवाय वागली पाव वल्ली तह देवदाली य ॥

मू. (६१) अप्फेया अइमुत्तगणागलया कण्हसूरवल्ली य ।

संघट्टसुमणसावि य जासुवन कुविंदवल्ली य ॥

मू. (६२) मुदिय अंबावल्ली किण्हछीरालि जयंति गोवाली ।

पाणी मासावल्ली गुंजीवल्ली य विच्छाणी ॥

मू. (६३) ससिवी दुगोत्तफुसिया गिरिकण्णइ मालुया य अंजनई ।

दहिफोल्लइ कागलि मोगली य तह अक्कबोंदी या ॥

मू. (६४) जे यावन्ने तहप्पगारा, से तं वल्लीओ । से किं तं पव्वगा ? अनेगविहा प०, तं०-

मू. (६५) इक्खू य इक्खुवाडी वीरुणी तह एकडे य मासे य ।

सुंठे सरे य वेत्ते तिमिरे सतोरग णले य ॥

मू. (६६) वंसे वेच्छू कणए कंकावंसे य चाववंसे य ।

उदए कुडए विसए कंडा वेळे य कल्लाणे ॥

मू. (६७) जे यावन्ना तहप्पगारा, से तं पव्वगा ॥ से किं तं तणा ?, तणा अनेगविहा

पन्नत्ता, तं-

मू. (६८) संडिय मंत्तिय होत्तिय दब्भकुसे पव्वए य पोडइला ।

अज्जुण असाढए रोहियंसे सुयवेखीरबुसे ॥

मू. (६९) एरंडे कुरुविंदे करजर सुंठे तहा विभंगू य ।

महुरतण छुरय सिप्पिय बोद्धव्वे सुंकलितणे य ॥

मू. (७०) जे यावन्ने तहप्पगारा, से तं तणा ॥ से किं तं वलया ? अनेगविहा प०, तं०-

मू. (७१) ताल तमाले तक्कलि तोयली साली य सारकत्ताणे ।

सरले जावति केतइ कदली तह धम्मरुक्खे य ॥

मू. (७२) मुयरुक्ख हिंगुरुक्खे लवंगुरुक्खे य होइ बोद्धव्वे ।

पूयफली खज्जुरी बोद्धव्वा णालिएरी य ॥

मू. (७३) जे यावन्ना तहप्पगारा, से तं वलया । से किं तं हरिया ? अनेगविहा प० तं०-

मू. (७४) अज्जोरुह वोडाणे हरितग तह तंदुलेज्जगतणे य ।

वत्थल पोरग मज्जारयाइ बिल्ली य पालक्का ॥

मू. (७५) दगपिप्पली य दव्वी सोत्तिय साए तहेव मंडुक्की ।

मूलग सरिसव अंबिल साएय जियंतए चैव ॥

मू. (७६) तुलस कण्ड उराले फणिज्जए अज्जए य भूयणए ।

वारग दमणग मखरुयग सतपुप्फीदीवरे य तहा ॥

मू. (७७) जे यावन्ना तहप्पगारा, से तं हरिया ॥ से किं तं ओसिहिओ ?, ओसिहिओ अनेगविहाओ पन्नत्ताओ, तं०—साली वीही गोहुम जव जवजवा कलमसूरतिलमुग्गमासणिप्फा-वकुलत्थआलिसंदसतीणपलिमंथा अयसीकुसुंभकोद्व कंगूरालगमासकोदंसा सणसरिसवमूलि-गबीया, जे यावन्ना तहप्पगारा, से तं ओसहीओ ॥

से किं तं जलरुहा ?, जलरुहा अनेगविहा पन्नत्ता, तं०—उदए अवए पनए सेवाले कलंबुया हढे कसेरुया कच्छभाणी उप्पले पउमे कुमुदे णलिणे सुभए सुगंधिए पोण्डरीयए महापुंडरी-यए सयपत्ते सहस्सपत्ते कल्हारे कोकनदे अरविंदे तामरसे भिसे भिसमुणाले पोक्खले पोक्खलत्थिमुए, जे यावन्ना तहप्पगारा, से तं जलरुहा ॥

से किं तं कुहुणा ?, कुहुणा अनेगविहा पन्नत्ता, तं—आह काए कुहणे कुणक्के दव्वहलिया सफाए सज्झाए छत्तोए वंसीण हिताकुरए, जे यावन्ना तहप्पगारा, से तं कुहुणा ॥

मू. (७८) नानाविह संठाणा रुक्खाणं एगजीविया पत्ता ।

खंधावि एगजीवा तालसरणालिएरीणं ॥

मू. (७९) जह सगलसरिसवाणं सिलेसमिस्साण वट्टिया विट्ठी ।

पत्तेयसरीराणं तहेति सरीरसंधाया ॥

मू. (८०) जह वा तिलपप्पडिया बहुएहिं तिलेहि संहता संती ।

पत्तेयसरीराणं तह होति सरीरसंधाया ॥

मू. (८१) से तं पत्तेयसरीरबादरवणप्फइकाइया ॥

वृ. एते गुच्छादिभेदाः स्वरूपत एव प्रतीताः, केचिद्देशविशेषादवगन्तव्याः, अत्र वृक्षादिषु यस्यैकस्य नाम गृहीत्वाऽपरत्रापि तन्नाम गृहीतं तत्रान्यो भिन्नजातीयः सदङ्गनामा प्रतिपत्तव्यः, अथवा एकोऽपि कश्चिदनेकजातीयको भवति, यथा—नालिकेरीतरुरेकास्थिकत्वादेकास्थिकः, त्वचो वलयाकारत्वाच्च वलयः, ततोऽनेकजातीयत्वादपि तन्नाम निर्दिश्यमानं न विरुध्यते ।

साम्प्रतमुक्तानुक्तार्थसंग्रहार्थमिदमाह—‘नानाविदेहेत्यादि’ नानाविधं—नानाप्रकारं संस्थानं—आकृतिर्येषां तानि नानाविधसंस्थानानि, ‘वृक्षाणां’मिति वृक्षग्रहणमुपलक्षणं, तेन गुच्छगुल्मादीनामपि द्रष्टव्यं, पत्राणि एकजीवकानि—एकजीवाधिष्ठितानि वेजितव्यानि, स्कन्धोऽपि एकजीवाधिष्ठितः, किं सर्वेषामपि ?, नेत्याह—तालसरलनालिकेरीणां, तालसरलनालिकेरीग्रहण-मुपलक्षणं, तेनान्येषामपि यथाऽऽगममेकजीवाधिष्ठितत्वं स्कन्धस्य प्रतिपत्तव्यं, अन्येषां तु स्कन्धाः प्रत्येकमनेकप्रत्येकशरीरजीवात्मका इति सामर्थ्यादवसेयं, ‘खंधावि अणेगजीविया’ इति पूर्वमभिधानात् । अथ अयदि प्रत्येकमनेकशरीरजीवाधिष्ठितास्ततः कमथमेकखण्डशरीराकारा उपलभ्यन्ते इति ?, तदवस्थानस्वरूपमाह—‘जह सगले’त्यादि, यथा सकलसर्षपाणां ‘श्लेष्ममिश्राणां’ श्लेष्म-द्रव्यविमिश्रितानां वलिता वत्तिरकरूपा भवति, अथ ते सकलसर्षपाः परिपूर्णशरीराः सन्तः पृथक्स्वस्वावगाहनयाऽवतिष्ठन्ते ‘तथा’ अनवैवोपमया प्रत्येकशरीराणां जीवानां शरीरसङ्घाताः पृथक्पृथक्स्वस्वावगाहना भवन्ति, इह श्लेषद्रव्यस्थानीयं रागद्वेषोपचितं तथाविधं कर्म सकल-सर्षपस्थानीयाः प्रत्येकशरीराः, सकलसर्षपग्रहणं सर्षपवैविक्यप्रतिपत्त्या पृथक्स्वस्वावगाहकप्रत्येक-शरीरवैविक्यप्रतिपत्त्यर्थः ।

अत्रैव ध्यानान्तरमाह-‘जह वे’त्यादि, वाशब्दो ध्यानान्तरसूचने, यथा तिलशष्कुलिका-
तिलप्रधाना पिष्टमयी अपूपिका बहुभिस्तिलैर्मिश्रिता सती यथा पृथक् २ स्वस्वावगाहतिलात्मिका
भवति कथञ्चिदेकरूपा च ‘तथा’ अनयैवोपमया प्रत्येकशरीरिणां जीवानां शरीरसङ्घाताः कथञ्चिदेक-
रूपाः पृथक्स्वस्वावगाहनाश्च भवन्ति । उपसंहारमाह-सेतमित्यादि सुगमं ॥ ‘से त’मित्यादि
सुगमं । सम्प्रति साधारणवनस्पतिकायिकप्रतिपादनार्थमाह-

मू. (८२) से किं तं साहारणसरीरबादरवणस्सइकाइया ?, अनेगविहा प० तं०-

मू. (८३) अवए पनए सेवाले लोहिणी मिहुत्थु हुत्थिभागा(य) ।

अस्सकन्नि सीहकन्नी सिउडि तत्तो मुसुन्दी य ॥

मू. (८४) रुरु कुण्डरिया जीरु छीर विराली तहेव किट्ठीया ।

हालिद्दा सिंगबेरे य आतूलुगा भूलए इय ॥

मू. (८५) कंबूयं कनुक्कड सुमत्तओ वलइ तहेव महुसिगी ।

नीरुह सप्पसुयंधा छिन्नरुहा चेव बीयरुहा ॥

मू. (८६) पाढामियवालुंकी महररसा चेव रायवत्ती य ।

पउमा माढरि दंतीति चंडी किट्ठीत्ति यावरा ॥

मू. (८७) मासपन्नि मुग्गपन्नी जीवियरसहे य रेणुया चेव ।

काओली खीरकाओली तहा भंगी नही इय ॥

मू. (८८) किमिरासि भद्द मुच्छा नंगलई पेलुगा इय ।

किण्ह पउले य हढे हरतणुया चेव लोयाणी ॥

मू. (८९) कण्हे कंदे वज्जे सूरणकंदे तहेव खल्लूरे ।

एए अनंतजीवा जे यावन्ने तहाविहा ॥

मू. (९०) तणमूल कंदमूले, वंसीमूलेत्ति आवरे ।

संखिज्जमसंखिज्जा, बोद्धव्वणंतजीवा य ॥

मू. (९१) सिंघाडगस्स गुच्छो अनेगजीवो उ होइ नायव्वो ।

पत्ता पत्तेयजीवा दोन्नि य जीवा फले भणिया ॥

मू. (९२) जस्स मूलस्स भग्गस्स, समो भंगो पदीसइ ।

अनंतजीवे उ से मूले, जे यावन्ने तहाविहा ॥

मू. (९३) जस्स कंदस्स भग्गस्स, समो भंगो पदीसइ ।

अनंतजीवे उ से कंदे, स जे यावन्ने तहाविहा ॥

मू. (९४) जस्स खंधस्स भग्गस्स, समो भंगो पदीसइ ।

अनंतजीवे उ से खंधे, जे यावन्ने तहाविहा ॥

मू. (९५) जीसे तयाए भग्गाए, समो भंगो पदीसए ।

अनंतजीवा तया सा उ, जे यावन्ने तहाविहा ॥

मू. (९६) जस्स सालस्स भग्गस्स, समो भंगो पदीसए ।

अनंतजीवे य से साले, जे यावन्ने तहाविहा ॥

- મૂ. (૧૭) જસ પવાલસ ભગસ, સમો ભંગો પદીસૅ ।
અનંતજીવે પવાલે સે, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૮) જસ પત્તસ ભગસ, સમો ભંગો પદીસૅ ।
અનંતજીવે ઉ સે પત્તે, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૯) જસ પુષ્કસ ભગસ, સમો ભંગો પદીસૅ ।
અનંતજીવે ઉ સે પુષ્કે, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૦) જસ ફલસ ભગસ, સમો ભંગો પદીસૅ ।
અનંતજીવે ફલે સે ઉ, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૧) જસ બીયસ ભગસ, સમો ભંગો પદીસૅ ।
અનંતજીવે ઉ સે બીૅ, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૨) જસ મૂલસ ભગસ, હીરો ભંગો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવે ઉ સે મૂલે, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૩) જસ કંદસ ભગસ, હીરો ભંગો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવે ઉ સે કંદે, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૪) જસ ઁધસ ભગસ, હીરો ભંગો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવે ઉ સે ઁધો, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૫) જીસે તયાૅ ભગાૅ, હીરો ભંગો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવા તયા સા ઉ, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૬) જસ સાલસ ભગસ, હીરો ભંતો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવે ઉ સે સાલે, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૭) જસ પવાલસ ભગસ, હીરો ભંગો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવે પવાલે ઉ, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૮) જસ પત્તસ ભગસ, હીરો ભંગો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવે ઉ સે પત્તે, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૦૯) ઉસ પુષ્કસ ભગસ, હીરો ભંગો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવે ઉ સે પુષ્કે, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૧૦) જસ ફલસ ભગસ, હીરો ભંગો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવે ફલે સે ઉ, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૧૧) જસ બીયસ ભગસ, હીરો ભંગો પદીસૅ ।
પરિત્તજીવે ઉ સે બીૅ, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૧૨) જસ મૂલસ કઢાઓ, છલી બહુલતરી ભવે ।
અનંતજીવા ઉ સા છલી, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥
- મૂ. (૧૧૩) જસ કંદસ કઢાઓ, છલી બહુલતરી ભવે ।
અનંતજીવા ઉ સા છલી, જે યાવત્રે તહાવિહા ॥

- मू. (११४) जस्स संघस्स कट्ठाओ, छल्ली बहलतरी भवे ।
अनंतजीवा उ सा छल्ली, जे यावन्ना तहाविहा ॥
- मू. (११५) जीसे सालाए कट्ठाओ, ठल्ली बहलतरी भवे ।
अनंतजीवा उ सा छल्ली, जे यावन्ना तहाविहा ॥
- मू. (११६) जस्स मूलस्स कट्ठाओ, छल्ली तनुयरी भवे ।
परित्तजीवा उ सा छल्ली, जे यावन्ना तहाविहा ॥
- मू. (११७) जस्स कंदस्स कट्ठाओ, छल्ली तनुयरी भवे ।
परित्तजीवा उ सा छल्ली, जे यावन्ना तहाविहा ॥
- मू. (११८) जस्स खंधस्स कट्ठाओ, छल्ली तनुयरी भवे ।
परित्तजीवा उ सा छल्ली, जे यावन्ना तहाविहा ॥
- मू. (११९) जीसे सालाए कट्ठाओ, छल्ली तनुयरी भवे ।
परित्तजीवा उ सा छल्ली, जे यावन्ना तहाविहा ॥

वृ. 'से किं त'मित्यादि, अथ के ते साधारणशरीरबादरवनस्पतिकायिकाः ?, सूरिराह—साधारणशरीरबादरवनस्पतिकायिका अनेकविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—'अवए'इत्यादि, एते च केचिदतिप्रसिद्धत्वात्केचिद्देशविशेषतः स्वयमवगन्तव्याः । 'जे यावन्ने तहाविहा' इति, येऽपि चान्ये—उक्तव्यतिरिक्तास्तथाप्रकारा उक्तप्रकारास्तेऽपि अनन्तजीवा ज्ञातव्याः

'तणे'त्यादि, तृणमूलं कन्दमूलं यच्चापरकं वंशीमूलं, एतेषां मध्ये क्वचिज्जातिभेदतो देशभेदतो वा सङ्ख्याता जीवाः क्वचिदसङ्ख्याता अनन्ताश्च ज्ञातव्याः 'सिंघाडगस्से'त्यादि, श्रृङ्गाटकस्य यो गुच्छः सोऽनेकजीवो भवति ज्ञातव्यः, त्वक्शाखादीनामनेकजीवात्मकत्वात्, केवलं तत्रापि यानि पत्राणि तानि प्रत्येकजीवानि, फले पुनः प्रत्येकमेकैकस्मिन् द्वौ द्वौ जीवौ भणितौ ।

'जस्स मूलस्से'त्यादि, यस्य मूलस्य भग्नस्य सतः—समः—एकान्तसदृशरूपः चक्राकारो भङ्गः प्रकर्षेण दृश्यते तन्मूलमनन्तजीवमवसेयं । 'जे यावन्ने तहाविहा' इति, यान्यपि चान्यानि अभग्नानि तथाप्रकाराणि अधिकृतमूलभग्नसमप्रकाराणि तान्यप्यनन्तजीवानि ज्ञातव्यानि एवं कन्दस्कन्धत्वक्शाखाप्रवालपत्रपुष्पफलबीजविषया अपि नव गाथा व्याख्येयाः

सम्प्रति प्रत्येकशरीरलक्षणाभिधानार्थं गाथादशकमाह—'जस्से'त्यादि, यस्य मूलस्य भग्नस्य सतो भङ्गे—भङ्गप्रदेशे तु हीरो—विषमच्छेदमुद्गन्तुरं वा प्रवृश्यते—प्रकर्षेण स्पष्टरूपतया लक्ष्यते ततो मूलं 'परित्तजीवं' प्रत्येकशरीरजीवात्मकं ज्ञातव्यं, 'जे यावन्ने तहाविहा' इति, यान्यपि चान्यानि भग्नानि तथाप्रकाराणि अधिकृतसहीरभग्नमूलसदृशानि मूलानि तान्यपि प्रत्येकशरीरजीवात्मकानि मन्तव्यानि, एवं कन्दादिविषया अपि नव गाथा भावनीयाः, यत्र कुत्रापि लिङ्गव्यत्ययः स प्राकृतलक्षणा-दवसेयः । अधुना मूलादिगतानां वल्कलरूपाणामनन्तजीवत्वपरिज्ञानार्थं लक्षणमाह—यस्य मूलस्य काष्ठात्—मध्यसारात् छल्लीवल्कलरूपा बहुलतरा भवति सा अनन्तजीवा ज्ञातव्या, 'जे यावन्ना तहाविह'ति याऽपि चान्या अधिकृतया अनन्तजीवत्वेन निश्चितया छल्लया समानरूपा छल्ली सापि तथाविधा—अनन्तजीवात्मिका ज्ञातव्या,

एवं कन्दस्कन्धशाखाविषया अपि तिस्रः गाथाः परिभावनीयाः अधुना तासामेव छल्लीनां

प्रत्येकजीवत्वपरिज्ञानाय लक्षणमाह—‘जस्स मूलस्से’ त्यादि गाथाचतुष्टयं, यस्य मूलस्य काष्ठात्—मध्यसारात् छल्ली—वल्कलरूपा तनुतरा भवति सा ‘परित्तजीवा’ प्रत्येकशरीरजीवात्मिका द्रष्टव्या, ‘जे यावन्ना तहाविहा’ इति यापि चान्या अधिकृतया प्रत्येकशरीर-जीवात्मकत्वेन निश्चितया छल्लया समानरूपा छल्ली सापि तथाविधा—प्रत्येकशरीरजीवात्मिका अवगन्तव्या,

एवं कन्दादिविषया अपि तिस्रः गाथा भावनीयाः ॥ यदुक्तम्—‘जस्स मूलस्स भग्गस्स समो भङ्गो पदीसइ’ इत्यादि, तदेव लक्षणं स्पष्टं प्रतिपिपादयिषुरिदमाह—

मू. (१२०)

चक्कागं भज्जमाणस्स, गंठी चुन्नघनो भवे ।

पुढविसरिसेण भेएण, अनंतजीवं वियाणाहि ॥

वृ. ‘चक्काग’मित्यादि, चक्रकं—चक्राकारं एकान्तेन समं भङ्गस्थानं यस्य भज्यमानस्य मूलकन्दस्कन्धत्ववशाखापत्रपुष्पादेर्भवति तन्मूलादिकमनन्तजीवं विजानीहि इति सम्बन्धः, तथा ‘गंठी चुन्नघनो भवे’ इति ग्रन्थिः पर्व सामान्यतो भङ्गस्थानं वा स यस्य भज्यमानस्य चूराणेन—रजसा धनो—व्याप्तो भवति ॥ अथवा यस्य पत्रादेर्भज्यमानस्य चक्राकारं भङ्गं ग्रन्थिस्थाने रजसा व्याप्तिं च विना पृथिवीसदृशेन भेदेन भङ्गस्थानं भवति, सूर्यकरनिकरप्रतप्तकेदारतरिकाप्रतरखण्डस्येव समो भङ्गो भवतीति भावः तमनन्तकायं विजानीहि ॥

मू. (१२१)

गूढसिरागं पत्तं सच्छीरं जं च होइ निच्छीरं ।

जंपिय पणहुसंधिं अनंतजीवं वियाणाहि ॥

वृ. पुनरपि लक्षणान्तरमाह—यत्पत्रं सक्षीरं निःक्षीरं वा गूढशिराकं—अलक्ष्यमाणशिराविशेषं यदपि च प्रनष्टसन्धि—सर्वथाऽनुपलक्ष्यमाणपत्रार्द्धद्वयसन्धि तदनन्तजीवं विजानीहि ।

मू. (१२२)

पुष्फा जलया थलया य विंटबद्धा य नालबद्धा य ।

संखिज्जमसंखिज्जा बोद्धव्वाऽनंतजीवा य ॥

वृ. सम्प्रति पुष्पादीगतं विशेषमभिधित्सुराह—पुष्पाणि चतुर्विधानि, तद्यथा—जलजानि—सहस्रपत्रादीनि स्थलजानि—कोरुण्टादीनि, एतान्यपि च प्रत्येकं द्विधा, तद्यथा—कानिचिद्वृन्त-बद्धानि अतिमुक्तकप्रभृतीनि कानिचिन्नालबद्धानि जातिपुष्पप्रभृतीनि, अत्र एताषां मध्ये कानिचित्पत्रादिगतजीवापेक्षया सङ्ख्येयजीवानि कानिचिदसङ्ख्येयजीवानि कानिचिदनन्तजीवानि यथाऽऽगमं बोद्धव्यानि ।

मू. (१२३)

जे केइ नालियाबद्धा पुष्फा संखिज्जजीविया भणिया ।

निहुया अनंतजीवा जे यावन्ने तहाविहा ॥

वृ. अत्रैव कश्चिद्विशेषमाह—यानि कानिचित् नालिकाबद्धानि पुष्पाणि जात्यादिगतानि तानि सर्वाण्यपि सङ्ख्यातजीवकानि भणितानि तीर्थकरगणधरैः, स्निहुः—स्निहूपुष्पं (थोहरपुष्पं) पुनरनन्तजीवं, यान्तपि चान्यनि स्निहूपुष्पकल्पानि तान्यपि तथाविधानि—अनन्तजीवात्मकानि ज्ञातव्यानि ॥

मू. (१२४)

पउमुप्पलिनीकंदे अंतरकंदे तहेव झिल्ली य ।

एए अनंतजीवा एगो जीवो बिसमुणाले ॥

वृ. पद्मिनीकन्दः—उत्पलिनीकन्दः, अन्तरकन्दो—जलजवनस्पतिविशेषकन्दः, झिल्लिका—

वनस्पतिविशेषरूपा, एते सर्वेऽप्यनन्तजीवाः, नवरं पद्मिन्यादीनां बिसे मृणाले च किमिति ?
(एको जीवः) एकजीवात्मके बिसमृणाले इति भावः

मू. (१२४) पलंङ्गलसुणकंदं य, कंदली य कुसुंबए ।
एए परित्तजीवा, जे यावन्ने तहाविहा ॥

वृ. पलण्डुकन्दो लसुनकन्दः कन्दलीकन्दको वनस्पतिविशेषः, कुस्तुम्बकोऽप्येवमेव,
एते सर्वेऽपि 'परित्तजीवा' प्रत्येकशरीरजीवात्मकाः प्रतिपत्तव्याः, येऽपि चान्ये एवंप्रकारा
अनन्तजीवात्मकलक्षणविरहितास्तेऽपि तथाविधाः—प्रत्येकशरीरजीवात्मका वेदितव्याः ।

मू. (१२६) पउमुप्पलनलिणाणं, सुभगसोगंधियाण य ।
अरविंदकुंकणाणं, सयवत्तसहस्सपत्ताणं ॥

मू. (१२७) बिटं बाहिरपत्ता य, कन्निया चेव एगजीवस्स ।
अब्भितरगा पत्ता पत्तेयं केसरा भिंजा ॥

वृ. पद्मानाम् उत्तरलानां नलिनानां सुभगानां सौगन्धिकानां अरविन्दानां कोकनदाना
शतपत्राणां सहस्रपत्राणां प्रत्येकं यत् वृत्तं—प्रसवबन्धनं यानि च बाह्यपत्राणि प्रायो हरितरूपाणि
या च कर्णिका—पत्राधारभूता एतानि त्रीण्यपि एकजीवात्मकानि, यानि पुनरभ्यन्तराणि पत्राणि
यानि च केसराणि याश्च भिञ्जाः—फलानि एतानि प्रत्येकमेकैकजीवाधिष्ठितानि ॥

मू. (१२८) वेणुनल इक्खुवाडिय समासइक्खू य इक्कडे रंडे ।
करकर सुंठि विहंगू तणाण तह पव्वगाणं च ॥

मू. (१२९) अचिंछ पव्वं बलिमोडओ य एगस्स होति जीवस्स ।
पत्तेयं पत्ताइं पुप्फाइं अनेगजीवाइं ॥

वृ. वेणुः—वंशो नडः—तृणविशेषः इक्षुवाटिकादयो लोकतः प्रत्येतव्याः, तृणानि दूर्वादीनि
यानि च पर्वगानि—पर्वपितानि एतेषां यदक्षि पद्म पर्व यच्च 'बलिमोडउ'ति पर्वपरिवेष्टनं चक्रकारं,
एतानि एकजीवस्य सम्बन्धीनि भवन्ति, एकजीवात्मकानि भवन्तीति भावः, पत्राणि एतेषां
प्रत्येकमेकजीवाधिष्ठितानि पुष्पाण्यनेकजीवात्मकानि ॥

मू. (१३०) पूसफलं कालिगं तुंबं तउसेल एलवालुंकं ।
घोसाडय पंडोलं तिंदूयं चेव तेंदूसं ॥

मू. (१३१) बिटसमं सकडाहं एयाइं हवन्ति एगजीवस्स ।
पत्तेयं पत्ताइं सकेसरं केसरं भिंजा ॥

वृ. पुष्पफलं एवं कालिङ्गं तुम्बं त्रपुषं 'एलावालु'ति चिर्भटविशेषरूपं, वालुंकं—चिर्भटं,
तथा घोषातकं पटोलं तेन्दुकं तिन्दुसं च यत्फलं, एतेषु प्रत्येकं वृत्तसमं 'सकडाहं'ति समासं
सगिरं तथा कट्यह एतानि त्रीण्येकस्य जीवस्य भवन्ति, एकजीवात्मकान्येतानि त्रीणि भवन्तीत्यर्थः
तथा एतेषामेव पुष्पफलादीनां तिन्दुकपर्यन्तानां पत्राणि पृथक् 'प्रत्येक' मिति प्रत्येकशरीरा-
धिष्ठितानि, एकैकजीवाधिष्ठितानीत्यर्थः । तथा सकेसरा अकेसरा वा भिञ्जा—बीजानि
प्रत्येकमेकैकजीवाधिष्ठितानि ।

मू. (१३२) सप्फाए सज्झाए उव्वेहलिया य कुहणकंडुक्के ।

एए अनंतजीवा कंदुक्के होइ भयणा उ ॥

वृ. एते कुहनादिवनस्पतिविशेषा लोकतः प्रत्येतव्याः, एते चानन्तजीवात्मकाः, नवरं कंदुक्के भजना, सहि कोऽपि देशविशेषादनन्तः—अनन्तजीवात्मको भवति, कोऽप्यसङ्ख्येयजीवात्मक इति ॥ आह—किं बीजजीव एव मूलादिजीवो भवति उतान्यस्तस्मिन्नपक्रान्ते उत्पद्यते इति परप्रश्नमाशङ्क्याह—

मू. (१३३)

वीए जोणिब्भूए जीवो वक्कमइ सो व अन्नो वा ।

जोऽवियं मूले जीवो सोऽविय पत्ते पढमयाए ॥

वृ. बीजे योनिभूते—योन्यवस्थां प्राप्ते, योनिपरिणाममजहतीति भावः, बीजस्य हि द्विविधाऽ-वस्था, तद्यथा—योन्यवस्था अयोन्यवस्था च, तत्र यदा बीजं योन्यवस्थां न जहाति अथ च उज्झितं जन्तुना तदा तत् योनिभूतमित्यभिधीयते, उज्झितं च जन्तुना निश्चयतो नावगन्तुं शक्यते ततोऽनतिशायिना सम्प्रति सचेतनमचेतनं वा अविध्वस्तयोनि योनिभूतमिति व्यवह्रियते, विध्वस्तयोनि तु नियमादचेतनत्वादयोनिभूतमिति, अथ योनिरिति किमभिधीयते ?,

उच्यते, जन्तोरुत्पत्तिस्थानं अविध्वस्तशक्तिकं—तत्रस्थजीवपरिणमनशक्तिसम्पन्नमिति भावः, तस्मिन् बीजे योनिभूते जीवो 'व्युत्क्रामति' उत्पद्यते 'स एव' पूर्वको बीजजीवः अन्यो वा आगत्य तत्रोत्पद्यते, किमुक्तं भवति ?—यदा बीजजीवनिर्वर्तकेन जीवेन स्वायुषः क्षयात् बीजपरित्यागः कृतो भवति, तस्य च बीजस्य पुनरम्बुकालावनिसंयोगरूपसामग्रीसंभवस्तदा कदाचित्स एव प्राक्तनो बीजजीवो मूलादिनामगोत्रे उपनिबध्य बीजे उत्पद्यते—तत्रागत्य परिणमति, कदाचिदन्यः पृथिवीकायिकादिबीजः,

'योऽपि च मूले जीव इति' य एव मूलतया परिणमते जीवः सोऽपि च पत्रे प्रथमतयेति—स एव प्रथमपत्रतयाऽपि परिणमते इत्येकजीवकर्तृ के मूलप्रथमपत्रे इति ।

मू. (१३४) सव्वोऽवि किसलओ खलु उग्गममाणो अनंतओ भणिओ ।

सो चेव विवड्ढंतो होइ परित्तो अनंतो वा ॥

वृ. आह—यद्येवं 'सव्वोऽवि किसलओ खलु उग्गममाणो अणंतओ भणिओ' इत्यादि वक्ष्यमाणं कथं न विरुध्यते ?, उच्यते, इह बीजजीवोऽन्यो वा बीजमूलत्वेनोत्पद्यतदुत्सूनावस्थां करोति, ततस्तदनन्तरभाविनीं किसलयावस्थां नियमतोऽनन्ता जीवाः कुर्वन्ति, पुनश्च तेषु स्थितिक्षयात्परिणतेषु असावेव मूलजीवोऽनन्तजीवतनुं स्वशरीरतया परिणमय्य तावद्वर्द्धते यावत्प्रथमपत्रमिति न विरोधः, अन्ये तु व्याचक्षते—प्रथमपत्रमिह याऽसौ बीजस्य समुच्छूनावस्था, तेन एकजीवकर्तृ के मूलप्रथमपत्रे इति, किमुक्तं भवति ?—मूलसमुच्छूनावस्थे एकजीवकर्तृके, एतच्च नियमप्रदर्शनार्थमुक्तं—मूलसमुच्छूनावस्थे एकजीवपरिणामिते एव, शेषं तु किसलयादि नाशयं मूलजीवपरिणामाविर्भावितमिति, ततः 'सव्वोऽवि किसलओ खलु उग्गममाणो अणंतओ भणिओ' इत्याद्यपि वक्ष्यमाणमविरुद्धं, मूलस-मुच्छूनावस्थानिर्वर्तनारम्भकाले किसलयत्वाभावादिति, आह—प्रत्येकशरीरवनस्पतिकायिकानां सर्वकालं शरीरावस्थामधिकृत्य किं प्रत्येकशरीरत्वमुत कस्मिंश्चिदवस्थाविशेषे अनन्तजीवत्वमपि सम्भवति ?,

तथा साधारणवनस्पतिकायिकानामपि किं सर्वकालमनन्तजीवत्वमुत कदाचित्

प्रत्येकशरीरत्वमपि भवति ?, तत आह—‘सर्वोऽवी’त्यादि, इह सर्वशब्दोऽपरिशेषवाची, सर्वोऽपि वनस्पतिकायः प्रत्येकशरीरः साधारणोवा किसलयावस्थामुपगतः सन् अनन्तकायस्तीर्थकरण-धरैर्भणितः, स एव किसलयरूपोऽनन्तकायिकः प्रवृद्धिं गच्छन् अनन्तो वा भवति परीतो वा, कथम् ?, उच्यते, यदि साधारणं शरीरं निर्वर्त्यते तदा साधारण एव भवति, अथ प्रत्येकशरीरं ततः प्रत्येक इति, कियतः कालादूर्ध्वं प्रत्येको भवति इति चेत्, उच्यते अन्तर्मुहूर्तात्, तथाहि—निगोदानामुत्कर्षतोऽप्यन्तर्मुहूर्तकालं यावत्स्थितिरुक्ता ततोऽन्तर्मुहूर्तात्परतो विवर्द्धमानः प्रत्येको भवतीति ॥ समप्रति साधारणलक्षणमाह—

मू. (१३५) समयं वक्त्रं ताणं समयं तेसिं सरीरनिव्वत्ती ।

समयं आणुगगहणं समयं ऊसासनीसासो ॥

वृ. ‘समयं’ युगपद्व्युद्भक्तान्तां—उत्पन्नानां सतां ‘तेषां’ साधारणजीवानां समकम्—एक-कालं शरीरनिर्वृत्तिर्भवति, समकं च प्राणापानग्रहणं—प्राणापानयोग्यपुद्गलोपादानम् ततः समकम्—एककालं तदुत्तरकालभाविनावुच्छ्वासनिःश्वासौ ।

मू. (१३६) इक्कस्स उ जं गहणं बहूण साहारणाण तं चेव ।

जं बहुयाणं गहणं समासओ तं पि इक्कस्स ॥

वृ. तथा एकस्य यत् आहारादिपुद्गलानां ग्रहणं तदेव बहूनामपि साधारणजीवानामवसेयं, किमुक्तं भवति ?—यत् आहारादिकमेको गृह्णति शेषा अपि तच्छरीराश्रिता बहवोऽपि तदेव गृह्णन्तीति, तथा च यद्बहूनां ग्रहणं तत्संक्षेपादेकत्र शरीरे समावेशात् एकस्यापि ग्रहणम् ।

मू. (१३७) साहारणमाहारो साहारणमानुपानगहणं च ।

साहारणजीवाणं साहारणलक्खणं एयं ॥

वृ. सम्प्रत्युरक्तार्थोपसंहारमाह—सर्वेषामप्येकशरीराश्रितानां जीवानामुक्तप्रकारेण यत् साधारणं साधारणः, सूत्रे नपुंसकतानिर्देशः आर्षत्वात्, आहारः आहारयोग्यपुद्गलोपादानम् यच्च साधारणं प्राणापानयोग्यपुद्गलोपादानं उपलक्षणमेतत् यौ साधारणावुच्छ्वासनिःश्वासौ या च साधारणा शरीरनिर्वृत्तिः एतत्साधारणजीवानां लक्षणम् ।

मू. (१३८) जह अयगोलो धंतो जाओ तत्ततवणिजंसकासो ।

सव्वो अगनिपरिणओ नमिगोयजीवे तहा जाण ॥

वृ. सम्प्रति यथैकस्मिन् निगोदशरीरे अनन्ता जीवाः परिणताः प्रतीतिपथमवतरन्ति तथा प्रतिपादयन्नाह—यथा अयोगोलो धातः सन् तत्ततपनीयसंकाशः सर्वोऽग्निपरिणतो भवति तथा निगोदजीवान् जानीहि, निगोदरूपेऽप्येकैकस्मिन् शरीरे तच्छरीरात्मकतया अनन्तान् जीवान् परिणतान् जानीहि ।

मू. (१३९) एगस्स दोण्ह तिण्ह व संखिज्जाण व न पासिउं सक्का ।

दीसंति सरीराइं निगोयजीवाणऽन्ताणं ॥

वृ. एवं च सति—एकस्य द्वयोस्त्रयाणां यावत्संख्येयानां वाशब्दादसंख्येयानां वा निगोदजीवानां शरीराणि द्रष्टुं न शक्यानि, कुत इति चेत् ?, उच्यते—अभावात्, न हि एकरादिजीवगृहीतानि अनन्तवनस्पतिशरीराणि सन्ति, अनन्तजीवपिण्डात्मकत्वात्तोषाम्, कथं तर्हि उपलभ्यानि ?,

इत्यत आह—‘दीसंती’त्यादि, दृश्यन्ते शरीराणि निगोदजीवानां बादरनिगोदजीवानां अनन्तानां न तु सूक्ष्मनिगोदजीवानां, तेषां शरीराणामनन्तजीवसङ्घातात्मकत्वेऽप्यनुपलभ्य-स्वभावत्वात्, तथा सूक्ष्मपरिणामपरिणतत्वात्, अथ कथमेतदवसीयते—निगोदरूपशरीरं नियमादनन्त जीवपरिणामाविर्भावितं भवति ?, उच्यते—जिनवचनात्, तच्चेदम्

॥ १ ॥ “गोला य असंखेज्जा होंति निगोया असंखया गोले ।

एक्केक्को य निगोओ अनंतजीवो मुण्येव्वो ॥”

मू. (१४०) लोगागासपएसे निगोयजीवं ठवेहि इक्किक्कं ।

एवं मविज्जमाणा हवंति लोगा अनन्ता उ ॥

वृ. सम्प्रति एतेषामेव निगोदजीवानां प्रमाणमभिधित्सुराह—एकैकस्मिन् लोकाकाशप्रदेशे एकैकं निगोदजीवं स्थापय, एवमेकैकस्मिन् आकाशप्रदेशे एकैकजीवरचनया मीयमानः ‘अनन्तलोका’ अनन्तलोकाकाशप्रमाणा निगोदजीवा भवन्ति ॥

मू. (१४१) लोगागासपएसे परित्तजीवं ठवेहि इक्किक्कं ।

एवं मविज्जमाणा हवंति लोगा असंखिज्जा ॥

वृ. सम्प्रति प्रत्येकवनस्पतिजीवप्रमाणमाह—एकैकस्मिन् लोकाकाशप्रदेशे एकैकं प्रत्येकवनस्पतिजीवं स्थापय, एवमुक्तप्रकारेण मीयमानाः प्रत्येकतरुजीवा असङ्ख्येयलोकाकाश-प्रदेशप्रमाणा भवन्ति ।

मू. (१४२) पत्तेया पज्जत्ता पयरस्स असंखभागमित्ता उ ।

लोगाऽसंखा पज्जत्तयाण साहारणमन्ता ॥

वृ. सम्प्रति पर्याप्तापर्याप्तभेदेन प्रत्येकसाधारणवनस्पतिजीवानां प्रमाणमाह—पर्याप्ताः प्रत्येकवनस्पतिजीवाः घनीकृतस्य सम्बन्धिनः प्रतरस्य असङ्ख्येयतमे भागे यावन्त आकाशप्रदेशा-स्तावद्यमाणा भवन्ति, अपर्याप्तानां पुनः प्रत्येकरुजीवानामसङ्ख्येया लोकाः परिमाणं, पर्याप्तानां अपर्याप्तानां च साधारणजीवानां अनन्तलोकाः, किमुक्तं भवति ?—असङ्ख्येयलोकाकाश-प्रदेशप्रमाणा अपर्याप्ताः प्रत्येकतरवः, अनन्तलोकाकाशप्रदेशप्रमाणाः पर्याप्ता अपर्याप्ताश्च साधार-णजीवा इति ॥

मू. (१४३) एएहिं सरीरेहिं पच्चक्खं ते परूविया जीवा ।

सुहुमा आणागिज्झा चक्खुप्फासां न ते इति ॥

मू. (१४४) जेयावन्ने तहप्पगारा, ते समासओ दुविहा पन्नत्ता, तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, तत्थ णं असंपत्ता, तत्थ णं जे ते पज्जत्तगा तेसिणं वन्नाएसेणं गंधाएसेणं रसाएसेणं फासाएसेणं सहस्सग्गसो विहाणाइं, संखिज्जाइं जोणिप्पमुहसयसहस्साइं, पज्जत्तगनीसाए अपज्जत्तगा वक्कमंति, जत्थ एगो तत्थ सिय संखिज्जा सिय असंखिज्जा सिय अनन्ता ॥ एएसिणं इमाओ गाहाओ अनुगंतव्वाओ, तंजहा—

वृ. ‘जेयावन्ने तहप्पगारा’ इति, येऽपि चान्ये—अनुक्तरूपास्तथाप्रकाराः—प्रत्येकतरुरूपा साधारणरूपाश्च, तेऽपि वनस्पतिकायत्वेन प्रतिपत्तव्याः, ‘ते समासओ’ इत्यादि प्राग्वत्, नवरं यत्रैको बादरपर्याप्तस्तत्र तन्निश्चया अपर्याप्ताः कदाचित् सङ्ख्येयाः, कदाचित्दसङ्ख्येया कदाचिद-

नन्ताः, प्रत्येकतरवः सङ्ख्येया असङ्ख्येया वा, साधारणास्तु नियमादनन्ता इति भावः ।

‘एतेषां’ साधारणप्रत्येकतररूपाणां वनस्पतिविशेषाणां वक्ष्यमाणानामिमाः—विशेषप्रतिपादिका वक्ष्यमाणा गाथा अनुगन्तव्याः—प्रतिपत्तव्याः, ता एवाह—‘तंजहा’ तद्यथा—

मू. (१४५) कंदा य कंदमूला य, रुक्खमूला इयावरे ।
गुच्छा य गुम्भवल्ली य, वेणुयाणि तणाणि य ॥

वृ. ‘कंदा ये’त्यादि गाथात्रयं ‘कन्दाः’ सूरणकन्दादयः कन्दमूलानि वृक्षमूलानि च साधारणवनस्पतिविशेषाः ‘गुच्छा’ गुल्मा, वल्लयश्च प्रतीताः ‘वेणुका’ वंशास्तृणानि अर्जुनादीनि ।

मू. (१४६) पउमुप्पल संघाडे हढे य सेवाल किन्नए पनए ।
अवए य कच्छभाणी कंदुक्के गूणवीसइमे ॥

वृ. पद्ममोत्पलशृङ्गाटकानि प्रतीतानि ‘हढे’ जलजवनस्पतिविशेषः सेवालः—प्रसिद्धः कृष्णकपनकावककच्छभाणिकन्दुकाः—साधारणवनस्पतिविशेषाः ।

मू. (१४७) तय छल्लि पवालेसु य पत्तपुप्फफलेसु य ।
मूलग्गमज्झबीएसु, जोणी कस्सवि कित्तिया ॥

वृ. एतेषामेकोनविंशतिसम्बद्धानां त्वगादिषु मध्ये कस्यापि कापि योनिः, किमुक्तं भवति कस्यापि त्वक् योनिः कस्यापि छल्ली यावत्कस्यापि मूलं कस्याप्यग्रं कस्यापि मध्यं कस्यापि बीजमिति

मू. (१४८) से तं साहरणसरीरवणस्सइकाइया से तं बायरवणस्सइकाइया, से तं वणस्सइकाइया, से तं एगिंदिया ॥

वृ. ‘सेत’ मित्यादि निगमनचतुष्टयं सुगमं ॥ तदेनमुक्ता एकेन्द्रियाः, सम्प्रति द्वीन्द्रियप्रतिपादनार्थमाह—

मू. (१४९) से किं तं बेइंदिया ?, बेइंदिया अनेगविहा पन्नत्ता, तंजहा—पुलाकिमिया कुच्छिकिमिया गंडूयलगा गोलोमा णेउरा सोमंगलगा वंसीमुहा सूइमुहा गोजलोया जलोया जालाउया संखा संखणगा धुल्ला खुल्ला गुलया खंधा वराडा सोत्तिया मुत्तिया कलुयावासा एगओवत्ता दुहओवत्ता नंदियावत्ता संबुक्का माइवाहा सिप्पिसंपुडा चंदना समुदलिव्खा,

—जे यावन्ने तहप्पगारा, सव्वे ते संमुच्छिमा नपुंसगा, ते समासओ दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—पञ्जत्तगा य अपञ्जत्तगा य, एएसिणं एवमाइयाणं बेइंदियाणं पञ्जत्तापञ्जत्ताणं सत्त जाइकुलकोडिजोणीपमुहसयसहस्सा भवन्तीति मक्खायं । से तं बेइंदियसंसारसमावन्नजीवप० ।

वृ. अथ के ते द्वीन्द्रियाः ?, सूरिराह—द्वीन्द्रिया अनेकविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—‘पुलाकिमिया’ इत्यादि, पुलाकिमिया नाम पायुप्रदेशोत्पन्नाः कृमयः कुक्षिकृमयः—कुक्षिप्रदेशोत्पन्नाः शङ्खाः—समुद्रोद्भवाः प्रतीताः शङ्खनकाः त एव लघवः धुल्ला—धुल्लिकाः खुल्ला—लघवः शङ्खाः—सामुद्रशङ्खाकाराः वराटाः—कपर्दकाः ‘सिप्पिसंपुड’ति संपुटरूपाः शुक्तयः चन्दनका—अक्षाः, शेषास्तु यथासम्प्रदायं वाच्याः, ‘जे यावन्ने तहप्पगारा’ इति येऽपि चान्ये तथाप्रकारा—एवंप्रकारा मृतककडेवर- सम्भूतकृम्यादयस्ते सर्वे द्वीन्द्रिया ज्ञातव्याः, ते संमुर्छिभत्वादेव च नपुंसकाः, संमुर्छिमानामवश्यं नपुंसकत्वात् ‘नारकसंमुर्छिमा नपुंसका’ इति वचनात्,

‘ते समासओ’ इत्यादि, ते द्वीन्द्रियाः समासतः—संक्षेपेण द्विविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—

पर्याप्तकाश्च अपर्याप्तकाश्च, चशब्दौ योनि कुलभेदेन स्वगतानेकभेदसूचकौ, एतेषां द्वीन्द्रियाणामेव-
मादीनां पुलाकृम्यादीनां द्वीन्द्रियाणां पर्याप्तपर्याप्तादीनां सर्वसङ्ख्यया सर्वजातिकुलकोटीनां
योनिप्रमुखाणि-योनिप्रवहाणि योनिशतसहस्राणि भवन्ति, सप्त जातिकुलकोटिलक्षा भवन्तिति
भावः, इत्याख्यातं तीर्थकृद्भिः, मकारोऽलाक्षणिकः, इयमत्र भावना-इह जातिकुलयोनीनां
परिज्ञानार्थमिदं परिस्थूरमुदाहरणं पूर्वाचर्यैरुपदर्शितम्, तद्यथा-जातिरिति किल तिर्यग्गतिः तस्याः
कुलानि-कृमिकीटवृश्चिकादीनि, इमानि च कुलानि योनिप्रमुखाणि, तथाहि-

एकस्यामेव योनौ अनेकानि कुलानि भवन्ति, यथा छगणयोनौ कृमिकुलं कीटककुलं
वृश्चिककुलमित्यादि, अथवा जातिकुलमित्येकं पदम्, जातिकुलयोन्योश्च परस्परं विशेषः, एकस्या-
मपि योनौ अनेकजातिकुलसम्भवात्, यथा एकस्यामेव योनौ कृमिजातिकुलं कीटकजातिकुलं
वृश्चिकजातिकुलमित्यादि, एवं च एकसत्यामेव योनाववान्तरजातिभेदभावादानेकानि योनिप्रवहाणि
जातिकुलानि सम्भवन्तीत्युपपद्यन्ते, द्वीन्द्रियाणां सप्त जातिकुलकोटीनां शतसहस्राणाम्,
उपसंहारमाह-‘सेत’ मित्यादि, सैषा द्वीन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना ॥

सम्प्रति त्रीन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापनार्थमाह-

मू. (१५०) से किं तं ते इंदिय संसार समावन्न जीव पन्नवणा ?, ते इंदिय संसार समावन्न जीव पन्न-
वणा अनेगविहा पन्नता, तं-ओवइया रोहिणिया कुंयु पिपीलिया उददंसगा उद्देहिया उक्कलिया
उप्पाया उप्पडा तणहारा कडुहारा मालुया पत्ताहारा तणबेटिया पत्तबेटिया पुप्फबेटिया फलबेटिया
बीयबेटिया तेबुरणमिंजिया तओसिमिंजिया कप्पासड्ढिमिंजिया हिड्डिया झिड्डिया झिंगिरा किंगिरिडा
बाहुया लहुया सुभगा सोवत्थिया सुयबेटा इंदकाइया इंदगोवया तुरुतुंबगा कुच्छलवाहगा जूया
हालाहला पिसुया सयवाइया गोम्ही हत्थिसोंडा,

जे यावन्ने तहप्पगारा, सव्वे ते संमुच्छिमा नपुंसगा ते समासओदुविहा पन्नता, तं०-पज्जत्तगा
य अपज्जत्तगा य, एएसिणं एवमाइयाणं ते इंदियाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं अड्ड जाइकुललोडिजोणिप्पमुह-
सयसहस्सा भवंतीति मक्खायं, सेतं ते इंदिय संसार समावन्न जीव पन्नवणा ।

‘अथ का सा त्रीन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञाना ?, भगवानाह-त्रीन्द्रियसंसार-
समापन्नजीवप्रज्ञाना अनेकविधा प्रज्ञप्ता, तामेव तद्यथेत्यादिनोपदर्शयति, एते च औपयिकप्रभृ-
तयस्त्रीन्द्रिया देशविशेषतो लोकतश्चावगन्तव्याः, नवरं गोम्ही-कर्णसियालिया ‘जे यावन्ने
तहप्पगारा’ येऽपि चान्ये तथाप्रकारास्ते सर्वे त्रीन्द्रिया ज्ञातव्या इति शेषः, सव्वे ‘ते संमुच्छिमान-
पुंसका’ इत्यादि पूर्ववत्, ‘एतेसिण’मित्यादि, एतेषां-त्रीन्द्रियाणामेवमादिकानाम्-औपयि-
कप्रभृतीनां पर्याप्तपर्याप्तानां सर्वसङ्ख्यया अष्टौ जातिकुलकोटीनां योनिप्रमुखाणि-योनिप्रवहाणि
शतसहस्राणि भवन्ति, अष्टौ कुलकोटिलक्षा भवन्तीति भावः, इत्याख्यातं तीर्थकृद्भिः,
उपसंहारमाह-‘सेत’ मित्यादि ॥ तदेवमुक्ता त्रीन्द्रिय संसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना, सम्प्रति
चतुरिन्द्रियसंसारसमापन्न-जीवप्रज्ञापनामाह-

मू. (१५१) से किं तं चउरिंदिय संसार समावन्न जीव पन्नवणा ?, २ अनेगविहा पं०, तं०-

मू. (१५२) अंधिय पत्तिय मच्छिय मसगा कीडे तहा पयंगे य ।

ढंकुण कुक्कड कुक्कुह नंदावत्ते य सिंगिरडे ॥

मू. (१५३) किण्वपत्ता नीलपत्ता लोहियपत्ता हालिद्वपत्ता सुक्लिपत्ता चित्तपक्खा विचित्तपक्खा ओहंजलिया जलचारिया गंभीरा णीणिया तंतवा अछिरोडा अछिवेहा सारंगा नेउरा दोला भमरा भरिली जरुला तोट्टा विंछुया पत्तविच्छुया छाणविच्छुया जलविच्छुया पियंगाला कणगा गोमयकीडा, जे यावन्ने तहप्पगारा, सव्वे ते संमुच्छिमा नपुंसगा,

ते समासओदुविहा पत्रत्ता, तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, एएसिणं एवमाइयाणं चउरिदियाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं नव जाइकुलकोडिजोणिप्पमुहसयसहस्साइं भवंतीतिमक्खायं, से तं चउरिदियसंसारसमावन्नजीवपन्नवणा ॥

वृ. एतेऽपि चतुरिन्द्रिया लोकतः प्रत्येतव्याः, एतेषां च पर्याप्तापर्याप्तानां सर्वसङ्ख्यया जातिकुलकोटीनां नव लक्षा भवन्ति, शेषा अक्षरगमनिका प्राग्वत्, उपसंहारमाह—‘सेत’ मित्यादि उक्ता चतुरिन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना, सम्प्रति पञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापनामाह—

मू. (१५४) से किं तं पंचेदियसंसारसमावन्नजीवपन्नवणा ?, २ चउव्विहा पं०, तं०—नेरइय-पंचिंदियसंसारसमावन्नजीवपन्नवणा, तिरिक्खजोणियपंचिंदियसंसारसमावन्नजीवपन्नवणा मणुस्सपंचिंदियसंसारसमावन्नदजीवपन्नवणा देवपंचिंदियसंसारसमावन्नजीवपन्नवणा ।

वृ. अथ का सा पञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना ?, सूरिराह—पञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना चतुर्विधा प्रज्ञप्ता, तद्यथा—‘नैरयिके’ त्यादि, अयम्—इष्टफलं कर्म निर्गतमयं येय्यस्ते निरया—नरकावासास्तेषु भवा नैरयिकास्ते च ते पञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवाश्च नैरयिक-पञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवास्तेषां प्रज्ञापना, तथा ‘अञ्च गतौ’ तिरोऽञ्चन्तीति तिर्यञ्चः, ‘तिरसस्तिर्यतीति’ तिरसस्तिर्यदिशः, तेषां योनिः—उत्पत्तिस्थानं तिर्यग्योनिस्तत्र भवास्तैष्योर्निकास्ते च ते पञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवाश्च तेषां प्रज्ञापना तैर्यग्योनिकपञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना, तथा मनुशब्दो मनुष्यवाची यथा राजशब्दो राज्यन्याभिधायकः, मनोरपत्यानि मनुष्याः, ‘मनोर्यङ्णौ यश्चेति’ यः प्रत्ययः षकारश्चागमः, अयं च यः प्रत्ययो जाताविति मनुष्यशब्दो जातिवाची राजन्यशब्दवत्, ते च ते पञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवाश्च तेषां प्रज्ञापना मनुष्यपञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना, तथा दीव्यन्ति—स्वेच्छया क्रीडन्तीति देवाः भवनपत्यादयः ते च ते पञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवाश्च तेषां प्रज्ञापना देवपञ्चेन्द्रियसंसारसमापन्नजीवप्रज्ञापना ॥

तत्र नैरयिकप्रतिपादनार्थं प्रश्ननिर्वचनसूत्रे आह—

मू. (१५५) से किं तं नेरइया ?, नेरइया सत्तविहा पत्रत्ता तं०—रयणप्पभापुढविनेरइया १ सक्करप्पभापुढविनेरइया २ वालुयप्पभापुढविनेरइया ३ पंकप्पभापुढविनेरइया ४ धूमप्पभापुढविनेरइया ५ तमप्पभापुढविनेरइया ६ तमतमप्पभापुढविनेरइया ७,

ते समासओदुविहा पत्रत्ता, तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, से तं नेरइया ॥

वृ. सप्तविधत्वं नैरयिकाणां पृथिवीभेदेन अन्यथा प्रभूतभेदत्वमपि घटते, ततः पृथिवीभेदत एव सप्तविधत्वं तद्यथेत्यादिनोपदर्शयति—रत्नानि—वज्रवैडूर्यादीनि, प्रभाशब्दोऽत्र सर्वत्रापि स्वभाववाची रत्नानि प्रभा—स्वरूपं यस्याः सा रत्नप्रभा—रत्नबहुला रत्नमयीति भावार्थः, सा

चासौ पृथिवी च २ तस्यां नैरयिका रत्नप्रभापृथिवीनैरयिकाः, एवं 'सक्करप्पहापुढविनेरइया' इत्यादि भावनीयम्, उपसंहारमाह—'सेत्तं नेरइया' ॥

अधुनोद्देशक्रमप्रामाण्यानुसरणतस्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियान् प्रतिपिपादयिषुराह—

मू. (१५६) से किं तं पंचिंदियतिरिक्खजोणिया ?, पंचिंदियतिरिक्खजोणिया तिविहा पन्नत्ता, तं०—१ जलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया य १ थलयपंचिंदियतिरिक्खजोणिया य २ खहयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया य ३ ।

वृ. अथ के ते पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः ?, सूरिराह—पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकास्त्रिविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथेत्यादि, 'जलयरे—' त्यादि, जले चरन्ति—पर्यटन्तीति जलचराः, 'आधारादिति' टप्रत्ययः, ते च ते पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाश्च जलचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः, स्थले चरन्तीति स्थलचराः, खे—आकाशे चरन्तीति खचराः, प्राकृतत्वादार्षत्वाच्च 'खहचरा' इति सूत्रे पाठः, तत उभयत्रापि पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकशब्देन सह विशेषणसमासः ।

मू. (१५७) से किं तं जलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया ?, जलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया पंचविहा पन्नत्ता, तं०— १ मच्छा २ कच्छभा ३ गाहा ४ मगरा ५ सुसुमारा ॥

सें किं तं मच्छा ?, मच्छा अनेगविहा पन्नत्ता, तं०—सण्हमच्छा खवल्लमच्छा जुंगमच्छा विज्झडियमच्छा हलिमच्छा मगरिमच्छा रोहियमच्छा हलीसागरा गागरा वडा वडगरा गब्भया उसगारा तिमितिमिंगिला नक्का तंदुलमच्छा कणिकामच्छा सालिसतअधियामच्छा लंभणमच्छा पडागा पडागाइपडागा जे यावन्नेतहप्पगारा, सेत्तं मच्छा ॥

वृ. अथ के ते जलचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः ?, सूरिराह—जलचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः पञ्चविधाः प्रज्ञप्ताः, तदेव पञ्चविधत्वं तद्यथेत्यादिनोपदर्शयति १ मत्स्याः २ कच्छपाः, सूत्रे पकारस्य भकारः प्राकृतत्वात् ३ ग्राहा ४ मकराः ५ शिशुमाराः, प्राकृतत्वात्सूत्रे 'सुसुमारा' इति पाठः । मत्स्यादीनां च विशेषा लोकतो वेदितव्याः,

मू. (१५८) से किं तं कच्छभा ?, कच्छभा दुविहा पन्नत्ता, तं०—अडिकच्छभा य मंसकच्छभा य, से तं कच्छभा ॥

वृ. नवरमस्थिकच्छपा मांसकच्छपा इति—ये अस्थिबहुलाः कच्छपास्ते अस्थिकच्छपाः ये मांसबहुलास्ते मांसकच्छपाः ।

मू. (१५९) से किं तं गाहा ?, गाहा पंचविहा पन्नत्ता, तं०—१ दिली २ वेढगा ३ मुद्धया ४ पुलया ५ सीमागारा, से तं गाहा ॥

मू. (१६०) से किं तं मगरा ?, मगरा दुविहा पन्नत्ता, तं—१ सोंडमगरा य २ मड्डमगरा य, से तं मगरा ॥ से किं तं सुसुमारा ?, सुसुमारा एगागारा पन्नत्ता, से तं सुसुमारा । जे यावन्ने तहप्पगारा । ते समासओ दुविहा प० तं०—संमुच्छिमा य गब्भवक्कंतिया य, तत्थ णं जे ते संमुच्छिमा ते सब्बे नपुंसगा, तत्थ णं जे ते गब्भवक्कंतिया ते तिविहा, प०, तं०—इत्थी पुरिसा नपुंसगा ।

एएसिणं एवमाइयाणं जलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं अद्धतेर-सजाइकुलकोडिजोणिप्पमुहसयसहस्सा भवन्तीति मक्खायं । सेत्तं जलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया

वृ. 'ते समासओ' इत्यादि, ते जलचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः समासतः—संक्षेपेण द्विविधाः

प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—संमूर्च्छिमाश्च गर्भव्युक्रान्तिकाश्च, “मूर्च्छा मोहसमुच्छ्रययोः” अस्मात् संपूर्वात् संमूर्च्छनं संमूर्च्छः, “अकर्तरी” इति भावे धञप्रत्ययः, गर्भोपपातव्यतिरेकेण एवमेव प्राणिनामुत्पाद इति भावः, तेन निर्वृत्ताः संमूर्च्छिमाः “भावादिम” इति इमप्रत्ययः ।

गर्भव्युक्रान्तिः—उत्पत्तिर्येषां ते, व्युक्रान्तिशब्दोऽत्रोत्पत्तिवाची, तथा पूर्वाचार्यप्रसिद्धेः, यदिवा ‘गर्भात्’ गर्भावासाद् व्युक्रान्तिः—निष्क्रमणं येषां ते गर्भव्युक्रान्तिकाः ‘शेषाद्वा’ इति कवसमासान्तः । चशब्दौ प्रत्येकं स्वगतानेकभेदसूचकौ ।

तत्र ये ते संमूर्च्छिमास्ते सर्वे नपुंसकाः संमूर्च्छिमभावस्य नपुंसकत्वाविनाभावित्वात् । ये तु गर्भव्युक्रान्तिकास्ते त्रिविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—स्त्रियः पुरुषा नपुंसकाः । एतेषां चोभयेषामपि शरीरावगाहनादिषु द्वारेषु यच्चन्तनं यच्च गर्भव्युक्रान्तिकानां स्त्रीपुंसनपुंसकानां परस्परमल्प-बहुत्वतचिन्तनं तज्जीवाभिगमटीकायां कृतमिति ततोऽवधार्यम् ।

‘एएसिणं’ इत्यादि, एतेषामेवमादिकानामुपदर्शितप्रकारादीनां जलचरपञ्चेन्द्रिय-तैर्यग्योनिकानां पर्याप्तापर्याप्तानां सर्वसंख्ययाऽर्धत्रयोदशजातिकुलकोटीनां योनिप्रमुखानि—योनिप्रवहाणि शतसहस्राणि भवन्तीत्याख्यातं भगवद्भिस्तीर्थकरैः ।

उपसंहारमाह—‘सेतं’ इत्यादि, तदेवमुक्ता जलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः ॥

सम्प्रति स्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकानभिधित्युराह—

मू. (१६१) से किं तं थलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया ?, थलयरपंचिं० दुविहा पं०, तं०—चउप्पयथलयरपंचिं दियतिरिक्खजोया य परिसप्पथलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया य ।

से किं तं चउप्पयथलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया ?, चउप्पयथलयरपंचिंदियतिरिक्ख-जोणिया चउव्विहा पं०, तं०—एगखुरा विखुरा गंडीपदा सणप्फदा । से किं तं एगखुरा ?, एगखुरा अनेगविहा पं०, तं०—अस्सा अस्सतरा घोडगा गहभा गोरक्खरा कंदलगा सिरिकंदलगा आवत्तगा जे यावन्ने तहप्पगारा, सेत्तं एगखुरा । से किं तं दुखुरा ?, दुखुरा अणेगविहा पं०, तं०—उट्ठा गोणा गवया रोज्झा पसुया महिसा मिया संबरा वराहा आया एलगरुरुसरभचमरकुरंगगोक्कन्नमादि जे यावन्ने तहप्पगारा, सेत्तं दुखुरा ।

से किं तं गंडीपया ?, गंडीपया अनेगविहा पं०, तं०—इत्थी हत्थीपूयणया मंक्कुणहत्थी खगा (ग्गा) गंडा जे यावन्ने०, सेत्तं गंडीपया ! से किं तं सणप्फया ?, अनेगविहा पं०, तं०—सीहा वग्घा दीविया अच्छा मरच्छा परस्सरा सियाला बिडाला सुणगा कोलसुणगा कोकंतिया ससगा वित्तगा चिल्लगा जे यावन्ने०, सेत्तं सणप्फया ।

ते समासओ दुविहा पं०, तं०—संमुच्छिमा य गब्भवक्कन्तिया य, तत्थ णं जे ते संमुच्छिमा ते सव्वे नपुंसगा, तत्थ णं जे ते गब्भवक्कन्तिया ते तिविहा पं०, तं०—इत्थी पुरिसगा नपुंसगा । एएसिणं एवमाइयाणं थलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं दस जाइकुलकोडि-जोणिप्पमुहसयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं । सेत्तं चउप्पयथलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया ।

वृ. चत्वारिपदानि येषां ते चतुष्पदाः—अश्वादयः ते च ते स्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाश्च चतुष्पदस्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः, उरसा भुजाभ्यां वा परिसर्पन्तीति परिसर्पाः—अहिन-कुलादयः, ततः पूर्ववत् स्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकपदेन सह विशेषणसमासः, चशब्दौ प्रत्येकं

स्वगतानेकभेदसूचकौ, तदेवानेकभेदत्वं क्रमेण प्रतिपिपादयिषुरिदमाह—‘से किं तं’ इत्यादि, अथ के ते चतुष्पदस्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः ?, सूरिराह—चतुष्पदस्थलचरपञ्चेन्द्रिय-तैर्यग्योनिकाश्चतुर्विधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—‘एगखुरा’ इत्यादि, तत्र प्रतिपदमेकः खुरः—शफो येषां ते एकखुराः—अश्वादयः, द्वौ द्वौ खुरौ प्रतिपदं येषां ते द्विखुराः—उष्ट्रादयः, तथा चैकैकस्मिन् पदे द्वौ द्वौ शफौ दृश्येते, गण्डीव—सुवर्णकाराधिकरणीस्थानमिव पदं येषां ते गण्डीपादाः—हस्त्यादयः, तथा सनखानि—दीर्घनस्वपरिकलितानि पदानि येषां ते सनखपदाः—श्वादयः, प्राकृतत्वाच्च सणफ्या इति सूत्रे निर्देशः । अधुना एतानेव एकशखुरादीन् भेदतः क्रमेण प्रतिपिपादयिषुरिदमाह—

‘से किं तं’ इत्यादि, सुगमम्, नवरं ये केचिज्जीवभेदाः प्रतीतास्ते लोकतो वेदितव्याः । ‘ते समासओदुविहापन्नता’ इत्यादि सूत्रं प्रागवद् भावनीयम्, नवरमत्र जातिकुलकोटीनां योनिप्रमुखानि शतसहस्राणि दश भवन्तीति वेदितव्यम् । अत्रापि च संमूर्च्छमानां गर्भव्युत्क्रान्तिकानां च प्रत्येकं यत् शरीरादिद्वारेषु चिन्तनं यच्च स्त्रीपुंनपुंसकानां परस्परमल्पबहुत्वं तज्जीवाभिगमटीकातो वेदितव्यम्, ‘सेतं चउप्पया’ इत्यादि ।

मू. (१६२) से किं तं परिसप्पथलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया ?, परिसप्पथलयर-० दुविहा पं०, तं०—उरपरिसप्पथलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया य भुयपरिसप्पथलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया य । से किं तं उरपरिसप्पथलयरपंचिंदियति- रिक्खजोणिया ?, उरपरिसप्पथलयरपंचिंदिय० ाडव्विहा पं०, तं०—अही अयगरा आसालिया महोरगा ॥

से किं तं अही ?, अही दुविहा पं०, तं०—दव्वीकरा य मउलिणो य, से किं तं दव्वीकरा दव्वीकरा अनेगविहा पं०, तं०—आसीविसा दिट्ठीविसा उग्गविसा भोगविसा तयाविसा लालाविसा उस्सासविसा नीसासविसा कण्हसप्पा सेदसप्पा काओदरा दज्झपुप्फा कोलाहा मेलिमिंदा सेसिंदा जेयावन्ने तहप्पगारा, सेतं दव्वीकरा । से किं तं मउलिणो ?, मउलिणो अनेगविहा पं०, तं०—दिव्वागा गोणसा कसाहीया वइउला चित्तलिणो मंडलिणनो मालिणो अही अहिसलागा वासपडागा जे यावन्ने तहप्पगारा, सेतं मउलिणो, सेतं अही ।

से किं तं अयगरा ?, अयगरा एगागारा प०, सेतं अयगरा ।

से किं तं आसालिया ?, कहि णं भंते ! आसालिया संमुच्छति ?, गोयमा ! अंतो मणुस्सखितते अट्ठाइज्जेसु दीवेसु निव्वाधाएणं पन्नरससु कम्मभूमिसु वाघायं पडुचच पंचसु महाविदेहेसु चक्खवट्ठिखंधावारेसु वासुदेवखंधावारेसु लदेवखंधावारेसु मंडलियखंधावारेसु महामंडलियखंधावारेसु गामनिवेसेसु नगरनिवेसेसु निगमनिवेसेसु खेडनिवेसेसु कब्बडनिवेसेसु मडंबनिवेसेसु दोणमुहनिवेसेसु पट्टणनिवेसेसु आगरनिवेसेसु आसमनिवेसेसु संवाहननिवेसेसु रायहाणीनिवेसेसु एएसिणं चेव विनासेसु एत्थ णं आसालिया संमुच्छति । जहन्नेणं अंगुलस्स असंखेज्जइभागमिताए ओगाहणाए उक्कोसेणं बारसजोयणाइं तयणुरुवं च णं विक्खंभबाहल्लेणं भूमीं दालित्ता णं समुट्ठेइ, असन्नी मिच्छदिट्ठी अन्नाणी अंतोमुहुत्तऽद्धाउया चेव कालं करेइ, सेतं आसालिया ।

से किं तं महोरगा ?, महोरगा अनेगविहा पं०, तं०—अत्थेगइआ अंगुलं पि अंगुलपुहुत्तियावि वियत्थिपि वियत्थिपुहुत्तियावि रयणिपि रयणिपुहुत्तियावि कुच्छं पि कुच्छिपुहुत्तियावि घणुं पि घणुपुहुत्तयावि गाउयं पि गाउयपुहुत्तयावि जोयणं पि जोयणपुहुत्तयावि जोयणसयं पि जोयणस-

यपुहुत्तयावि जोयणसहस्संपि, ते णं थले जाता जलेऽवि चरन्ति थलेऽवि चरन्ति, ते नत्थि इहं, बाहिरएसु दीवेसु समुद्दएसु हवन्ति, जे यावन्ने तहप्पगारा, सेत्तं महोरगा ।

—ते समासओ दुविहा पं० तं०—संमुखिमा य गब्भवक्कंतिया य, तत्थ णं जे ते संमुखिमा ते सव्वे नपुंसगा, तत्थ णं जे ते गब्भवक्कंतिया ते णं ति विहा पं०, तं०—इत्थी पुरिसगा नपुंसगा एसिणं एवमाइयाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं उरपरिसप्पाणं दस जाइकुलकोडिजोणिप्पमुहसयसहस्सा भवन्तीति मक्खायं, सेत्तं उरपरिसप्पा ।

से किं तं भुयपरिसप्पा ?, भुयपरिसप्पा अणेगविहा पं० तं०—नउला सेहा सरडा सद्धा सरंठा सारा खोरा धरोइला विस्संभरा मूसा मंगुसा पयलाइया छीरविरालिया जहा चउप्पाइया, जे यावन्ने तहप्पगारा, ते समासओ दुविहा पं० तं०—संमुखिमा य गब्भवक्कंतिया य, तत्थ णं जे ते संमुखिमा ते सव्वे नपुंसगा, तत्थ णं जे ते गब्भवक्कंतिया ते णं ति विहा पं० तं०—इत्थी पुरिसा नपुंसगा । एसिणं एवमाइयाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं भुयपरिसप्पाणं नव जाइकुलकोडिजोणिय-प्पमुहसयसहस्सा भवन्तीति मक्खायं, सेत्तं भुयपरिसप्पथलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया, सेत्तं परिसप्पथलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया ।

वृ. अथ के ते परिसर्पस्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः ?, सूरिराह—परिसर्पस्थलचर-पञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिका द्विविधाः—द्विप्रकाराः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—‘उरपरिसप्प’ इत्यादि, उरसा परिसर्पन्तीति उरःपरिसर्पाः ते च ते स्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः उरःपरिसर्पस्थलचलर-पञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः, भुजाभ्यां परिसर्पन्तीति भुजपरिसर्पाः ते च ते स्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्यो-निकाश्च भुजपरिसर्पस्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः, चशब्दौ प्रत्येकं स्वगतानेकभेदसूचकौ, तत्रोरः परिसर्पस्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकभेदानुपदिदर्शयिषुरिदमाह—‘से किं तं उरपरिसप्प’ इत्यादि, अथ के ते उरः परिसर्पस्थलचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः सूरिराह—उरःपरिसर्पस्थलचरपञ्चेन्द्रिय-तैर्यग्योनिकाश्चतुर्विधाः प्रज्ञप्ताः—अहयोऽजगरा आसालिगा महोरगाः ।

एतेषामेव भेदानामवगमाय प्रश्ननिर्वचनसूत्राण्याह—‘से किं तं’ इत्यादि, अथ के तेऽहयः गुरुराह—अहयोद्विविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—दर्वीकराश्च मुकुलिनश्च, तत्र दर्वीव दर्वी—फणा तत्करण-शीला दर्वीकराः, मुकुलं—फणाविरहयोग्या शरीरावयवविशेषाकृतिः सा विद्यते येषां ते मुकुलिनः, फणाकरणशक्तिविकला इत्यर्थः, अत्रापि चशब्दौ स्वगतानेकभेदसूचकौ ।

तत्र दर्वीकरभेदानभिधित्सुराह—‘से किं तं’ इत्यादि, आश्वयो—दंष्ट्राः तासु विषयं येषां ते आशीविषाः, उक्तं च—“आसी दाढा तग्गयविसा य आसीविसा मुणेयव्वा” इति, दृष्टौ विषं येषां ते दृष्टिविषाः उग्रं विषं येषां ते उग्रविषाः भोगः—शरीरं तत्र विषं येषां ते भोगविषाः त्वचि विषं येषां ते त्वग्विषाः लाला—मुखात् स्रवः तत्र विषं येषां ते लालाविषाः निःश्वासे विषं येषां ते निःश्वासविषाः कृष्णसर्पादयो जातिभेदा लोकतः प्रतिपत्तव्याः, उपसंहारमाह—‘सेत्तं दव्वीकरा’ मुकुलिनः प्रतिपिपादयिषुरिदमाह—‘से किं तं’ इत्यादि, एतेऽपि लोकतोऽवसेयाः ।

अजगराणामवान्तरजातिभेदा न विद्यन्ते तत उक्तम्—एकाकार अजगराः प्रज्ञप्ताः । आसालिगामभिधित्सुराह—‘से किं तं आसालिगा’ अथ का सा आसालिगा ?, एवं शिष्येण प्रश्ने कृते सति भगवान् आर्यश्यामो यदेव ग्रन्थान्तरेषु आसालिगाप्रतिपादकं गौतमप्रश्नभगवन्निर्वचनरूपं

सूत्रमस्ति तदेवागमबहुमानतः पठति—‘कहि णं भंते!’ इत्यादि, क्व ‘णं’ इति वाक्यालङ्कारे भद-
न्त!—परमकल्याणयोगिन्! आसालिगा संमूर्च्छति?, एषा हि गर्भजा न भवति किन्तु संमूर्च्छिमैव
तत उक्तं संमूर्च्छति, भगवानाह—गौतम! अन्तः—मध्ये मनुष्य-क्षेत्रे—मनुष्यक्षेत्रस्य न बहिः,

एतावता मनुष्यक्षेत्राद् बहिरस्या उत्पादो न भवतीति प्रतिपादितं, तत्रापि मनुष्यक्षेत्रे
सर्वत्र न भवति किन्त्वर्द्धतृतीयेषु द्वीपेषु अर्द्ध तृतीयं येषां तेऽर्द्धतृतीयाः, अवयवेन विग्रहः,
समुदायः समासार्थः, तेषु, एतावता लवणसमुद्रे कालोदसमुद्रे वा न भवतीत्यावेदितमित्यर्थः
‘निव्याधाएणं’ इत्यादि, निव्याधातेन—व्याघातस्याभावो निव्याधातं तेन यदि पञ्चसु भरतेषु पञ्चसु
ऐरवतेषु सुषमसुषमादिरूपो दुष्पमदुष्पमादिरूपश्च कालो व्याघाततहेतुत्वाद् व्याघातो न भवति
तदा पञ्चदशसु कर्मभूमिषु संमूर्च्छति, व्याघातं प्रतीत्य, किमुक्तं भवति?—

यदि पञ्चसु भरतेषु पञ्चस्रैरवतेषु यथोक्तरूपो व्याघातो भवति ततः पञ्चसु महाविदेहेषु
संमूर्च्छति, एतावता त्रिंशत्पञ्चकर्मभूमिषु नोपजायते इति प्रतिपादितम्, पञ्चदशसु कर्मभूमिषु
पञ्चसु वा महाविदेहेषु न सर्वत्र संमूर्च्छति, किन्तु चक्रवर्तिस्कन्धावारेषु, वाशब्दः सर्वत्रापि विकल्पार्थो
द्रष्टव्यः, बलदेवस्कन्धावारेषु वासुदेवस्कन्धावारेषु, माण्डलिकः—सामान्यराजाऽल्पर्द्धिकः,
महामाण्डलिकः स एवानेकदेशाधिपतिः तत्स्कन्धावारेषु, ‘गामनिवेसेसु’ इत्यादि,

ग्रसति बुद्धयादीन् गुणानिति ग्रामः, यदिवा गम्यः शास्त्रप्रसिद्धानामष्टादशकराणामिति
ग्रामः, निगमः—प्रभूतरवणिग्वर्गावासः, पांसुप्राकारविबद्धं खेटं, क्षुल्लकप्राकारवेष्टितं कर्बटम्,
अर्द्धतृतीयगव्यूतान्तर्ग्रामान्तररहितं मडम्बम्, ‘पट्टण्ति’ पट्टनं पत्तनं वा, उभयत्रापि प्राकृतत्वेन
निर्देशस्य समानत्वात्, तत्र यन्नौभिरेव गम्यं तत् पट्टनं, यत्पुनर्शकटैर्धौटकैर्नौभिर्वा गम्यं तत्
पत्तनं, यथा भृगुकच्छं, उक्तं च—

॥ १ ॥

“पत्तनं शकटैर्गम्यं, घोटकैर्नौभिरेव च ।

नौभिरेव तु यद् गम्यं, पट्टनं तत्र चक्षते ॥”

द्रोणमुखं—बाहुल्येन जलनिर्गमप्रवेशम्, आकरो हिरण्याकरादिः, आश्रमः—तापसावस-
थोपलक्षित आश्रयः, संबाधोयात्रासमागतप्रभूतजननिवेशः, राजधानी—राज्ञाधिष्ठानं नगरं ।

‘एएसिणं’ इत्यादि, एतेषां चक्रवर्तिस्कन्धावारादीनामेव विनाशेषूपस्थितेषु ‘एत्थ णंति’
एतेषु चक्रवर्तिस्कन्धावारादिषु स्थानेषु आसालिका संमूर्च्छति, सा च जघन्यतोऽङ्गुलासंख्येय-
भागमात्रयाऽवगाहनया समुत्तिष्ठतीति योगः, एतच्चोत्पादप्रथमसमये वेदितव्यं, उत्कर्षतो द्वादश
योजनानि, तदनुरूपं—द्वादशयोजनप्रमाणदैर्घ्यानुरूपं ‘विक्खंभबाहल्लेणं’ ति विष्कम्भश्च बाहल्यं
च विष्कम्भबाहल्यं समाहारो द्वन्द्वः तेन, विष्कम्भो—विस्तारः बाहल्यं—स्थूलता, भूमीं ‘दालित्ता
णं’ विदार्य समुपतिष्ठति, चक्रवर्तिस्कन्धावारादीनामधस्ताद् भूमेरन्तरुत्पद्यते इति भावः, सा
चासंज्ञिनी—अमनस्का, संमूर्च्छिमत्वात्, मिथ्यादृष्टिः, सास्वादनसम्यकत्वस्यापि तस्या (अ) संभवात्,
अत एवाज्ञानिनी अन्तर्मुहूर्तायुरेव कालं करोति, तदेवं ग्रन्थान्तर्गतं सूत्रं पठित्वा सूत्रकृत् सम्प्रति
उपसंहारमाह—‘सेत्तं आसालिया’ ॥

लसम्प्रति महोरगानभिधित्सुराह—‘से किं तं’ इत्यादि सुगमं, नवरं वितस्तिद्वादशाङ्गुल-
प्रमाणा, रत्निर्हस्तः, कुक्षिर्द्विहस्तमानः, धनुश्चतुर्हस्तं, गव्यूतं द्विधनुः सहस्रप्रमाणं, चत्वारि गव्यूतानि

योजनं, इदं च वितस्त्यादि उच्छ्रायङ्गुलापेक्षया द्रष्टव्यं, शरीरप्रमाणस्य परिचिन्त्यमानत्वात्, तथा अस्तीति निपातोऽत्र बहुत्वाभिधायी प्रतिपदं च संबध्यते, ततोऽयमर्थः-सन्त्येके केचन महोरगा अङ्गुलमपि शरीरावगाहनया भवन्ति, तथा सन्त्येके केचन येऽङ्गुलपृथक्त्विका अपि, अङ्गुलपृथक्त्वं विद्यते येषां ते अङ्गुलपृथक्त्विकाः, “अतोऽनेकस्वरात्” इति इकप्रत्ययः, तेऽपि शरीरावगाहनया भवन्ति, अङ्गुलपृथक्त्वमानशरीरावगाहना अपि भवन्तीति भावः, एवं शेषसूत्राण्यपि भावनीयानि ‘ते णं’ इत्यादि, ते अनन्तरोदितस्वरूपा महोरगाः स्थलचरविशेषत्वात् स्थले जायन्ते, स्थले च जाताः सन्तो जलेऽपि स्थल इव चरन्ति स्थलेऽपि चरन्ति, तथाभवस्वाभाव्यात्, यद्येवं ते कस्मादिह न दृश्यन्ते इत्याशङ्कयामाह-‘ते नत्थि इहं’ इत्यादि, ‘ते’ यथोक्तस्वरूपा महोरगा ‘इह’ मानुषे क्षेत्रे ‘नत्थि’ न सन्ति, किन्तु बाह्येषु द्वीपसमुद्रेषु भवन्ति, समुद्रेष्वपि च पर्वतदेवन-गर्यादिषु स्थलेषूपत्यघन्ते न जलेषु, स्थूलतरत्वात्, तत इह न दृश्यन्ते । ‘जे यावन्ने तहप्पगारा’ इति, येऽपि चान्ये अङ्गुलदशकादिशरीरावगाहनमानास्तथाप्रकाराः सन्ति तेऽपि महोरगा ज्ञातव्याः

उपसंहारमाह-‘सेत्तं’ इत्यादि, ‘ते समासओ’ इत्यादि प्राग्वद् भावनीयम् । एतेषामपि दश जातिकुलकोटीनां योनिप्रमुखाणि शतसहस्राणि । एतेषामपि च यत् शरीरादिषु द्वारेषु चिन्तनं यच्च स्त्रीपुंनपुंसकानामल्पबहुत्वं तज्जीवाभिगमटीकातो भावनीयम् । उरःपरिसर्पवक्तव्यतो-पसंहारमाह-‘सेत्तं उरपरिसप्पा’ ।

अधुना भुजपरिसर्पानभिधित्सुराह-सुगमं, नवरं ये भुजपरिसर्पविशेषा अप्रतीतास्ते लोकतोऽवसेयाः । अमीषां च नव जातिकुलकोटीनां योनिप्रमुखानि शतसहस्राणि भवन्ति, यत्पुनः शरीरादिषु द्वारेषु चिन्तनं यच्च स्त्रीपुंनपुंसकानामल्पबहुत्वं तज्जीवाभिगमटीकातो वेदितव्यं ‘सेत्तं’ इत्यादि । सम्प्रति खचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकानभिधित्सुराह-

मू. (१६३) से किं तं खहयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया ?, खहयरपंचिंदियतिरिक्ख-जोणिया चउव्विहा पं०, तं०-चम्पपक्खी लोमपक्खी समुग्गपक्खी विययपक्खी, से किं तं चम्पपक्खी ?, चम्पपक्खी अनेगविहा पं०, तं०-वग्गुली जलोया अडिल्ला भारंडपक्खी जीवंजीवा समुद्वायसा कण्णत्तिया पक्खिविरालिया, जे यावन्ने तहप्पगारा, सेत्तं चम्पपक्खी ।

से किं तं लोमपक्खी ?, लोमपक्खी अनेगविहा पं०, तं-ढंका कंका कुरला वायसा चक्कागा हंसा कलहंसा रायहंसा पायहंसा आडा सेडी बगा बलागा पारिप्पवा कोंचा सारसा मेसरा मसूरा मयूरा सत्तहत्था गहरा पोंडरिया कागा कामिंजुया वंजुलगा तित्तिरा वट्टगा लावगा कवोया कविंजला पारेवया चिडगा चासा कुक्कुडा सुगा बरहिणा मयणसलागा कोइला सेहा वरिल्लगमाइ, सेत्तं लोमपक्खी ।

से किं तं समुग्गपक्खी ?, समुग्गपक्खी एगागारा पत्रत्ता, ते णं नत्थि इहं, बाहिरएसु दीवसमुद्रेषु भवन्ति, सेत्तं समुग्गपक्खी । से किं तं विययपक्खी ?, विययपक्खी एगागारा पत्रत्ता, ते णं नत्थि इहं, बाहिरएसु दीवसमुद्रेषु भवन्ति, सेत्तं विययपक्खी ।

ते समासओ दुविहा पं०, तं०-संमुच्छिमा य गब्भवक्कंतिया य, तत्थ णं जे ते संमुच्छिमा ते सव्वे नपुंसगा, तत्थ णं जे ते गब्भवक्कंतिया ते णं तिविहा पं०, तं०-इत्थी पुरिसा नपुंसगा । एएसिणं एवमाइयाणं खहयरपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं पज्जतापज्जत्ताणं बारस जाइकुलकोडि-

जोणिपमुहसयसहस्सा भवन्तीति मक्खायं ।

वृ. अथ के ते खचरपञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः ?, सूरिराह—चतुर्विधाः प्रज्ञप्ताः, —‘चम्पपक्खी’ इत्यादि, चर्मात्मकौ पक्षौ चर्मपक्षौ तौ विद्येते येषां ते चर्मपक्षिणः, लोमात्मकौ पक्षौ लोमपक्षौ तद्वन्तो लोमपक्षिणः, तथा गच्छतामपि समुद्गकवत् स्थितौ पक्षौ समुद्गकपक्षौ तद्वन्तः समुद्गकपक्षिणः, विततौ नित्यमनाकुञ्चितौ पक्षौ येषां विततपक्षौ तद्वन्तो विततपक्षिणः ।

‘से किं तं’ इत्यादि, अथ के ते चर्मपक्षिणः ?, चर्मपक्षिणोऽनेकविधाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—वल्गुली इत्यादि, एते च भेदा लोकतोऽवसेयाः, ‘जे यावन्ने तहप्पगारा’ इति, येऽपि चान्ये तथा—प्रकाराः—एवंरूपास्ते चर्मपक्षिणो द्रष्टव्याः, उपसंहारमाह—‘सेतं चम्पपक्खी’ । लोमपक्षिप्रतिपाद-नार्थमाह—‘से किं तं’ इत्यादि, एते च लोमपक्षिभेदा लोकतो वेदितव्याः । समुद्गकपक्षिप्रतिपाद-नार्थमाह—‘से किं तं’ इत्यादि पाठसिद्धं, एवं विततपक्षिसूत्रमपि ।

‘ते समासओ’ इत्यादि प्रागवद् भावनीयं, एतेषां द्वादश जातिकुलकोटीनां योनिप्रमुखानि शतसहस्राणि अमीषामपि शरीरादिषु द्वारेषु चिन्तनं स्त्रीपुनंपुंसकानामल्पबहुत्वं च जीवाभिगम-टीकातः प्रतिपत्तव्यं, इह तु ग्रन्थगौरवभयात्र लिख्यते । अधुना विनेयजनानुग्रहाय द्वीन्द्रिय-प्रभृतिजातिकुलकोटिशतसहस्रसंख्याप्रपितादिका संग्रहिणीगाथामाह—

मू. (१६४) सत्तड्जाइकुलकोडिलक्ख नव अद्धरेसाइं च ।

दस दस य होंति नवगा तह बारस चेव बोद्धव्वा ॥

वृ. अत्र द्वीन्द्रियेभ्य आरभ्य यथासंख्येन संख्यापदयोजना, सा चैवं—द्वीन्द्रियाणां सप्त जातिकुलकोटिलक्षाणि, त्रीन्द्रियाणामष्टौ, चतुरिन्द्रियाणां नव, जलचरपञ्चेन्द्रियाणाम-र्द्धत्रयोदशानि, चतुष्पदस्थलचरपञ्चेन्द्रियाणां दश, उरःपरिसर्पस्थलचरपञ्चेन्द्रियाणां दश, भुजपरिसर्पस्थलचरपञ्चेन्द्रियाणां नव, खचरपञ्चेन्द्रियाणां द्वादशेति ।

मू. (१६५) सेतं खहरपंचिंदियतिरिक्खजोणिया, सेतं पंचिंदियतिरिक्खजोणिया ।

वृ. उपसंहारमाह—‘सेतं’ इत्यादि । तदेवमुक्ताः पञ्चेन्द्रियतैर्यग्योनिकाः । सम्प्रति मनुष्यानभिधित्सुराह—

मू. (१६६) से किं तं मणुस्सा ?, मणुस्सा दुविहा पं०, तं०—संमुच्छिममणुस्सा य गब्भवक्कं तियमणुस्सा य, से किं तं संमुच्छिममणुस्सा ?, कहि णं भंते ! संमुच्छिममणुस्सा संमुच्छंति ?,

गोयमा अंतो मणुस्साखित्ते पणयालीसाए जोयणसयसहस्सेसु अट्ठाइज्जेसु दीवसमुद्देसु पन्नरससु कम्मभूमीसु तीसाए अकम्मभूमीसु छपन्नाए अंतरदीवएसु गब्भवक्कंतियमणुस्साणं चेव उच्चारएसु वा पासवणेसु वा खेलेसु वा सिंघाणएसु वा वंतेसु वा पित्तेसु वा पूएसु वा सोणिएसु वा सुक्केसु वा सुक्कपुग्गलपरिसाडेसु वा विगयजीवकलेवरेसु वा धीपुरिससंजोएसु वा नगरनिद्धमणेसु वा सव्वेसु चेव असुड्डाणेसु, एत्थ णं संमुच्छिममणुस्सा संमुच्छंति,

अंगुलस्स असंखेज्जइभागमेत्ताए ओगाहणाए असन्नी मिच्छदिट्ठी अन्नाणी सव्वाहिं पज्जत्तीहिं अपज्जत्तगा अंतोमुहत्ताउया चेव कालं करोति । से तं संमुच्छिममणुस्सा ॥

से किं तं गब्भवक्कंतियमणुस्सा ?, गब्भवक्कंतियमणुस्सा ति विहा पं०, तं०—कम्मभूमगा अकम्मभूमगा अंतरदीवगा, से किं तं अंतरदीवगा ?, अंतरदीवगा अट्ठावीसविहा पं०, तं—एगेरुया

आहासिया वेसाणि या नंगोला हयकत्रा गयकत्रा गोकत्रा सकुलिकत्रा आयंसमुहा मेंदमुहा अयोमुहा गोमुहा आसमुहा हत्थिमुहा सीहमुहा वग्धमुहा आसकत्रा हरिकत्रा अकत्रा कण्णपाउरणा उक्कामुहा मेहमुहा विज्जुमुहा विज्जुदंता घणदंता लड्ढदंता गूढदंता सुद्धदंता । सेत्तं अंतरदीवगा ।

से किं तं अकम्मभूमगा ? ; तीसविहा पं०, पंचहिं हेमवएहिं पंचहिं हिरण्णवएहिं पंचहिं हरिवासेहिं पंचहिं रम्मगवासेहिं पंचहिं देवकुरूहिं पंचहिं उत्तरकुरूहिं । सेत्तं अकम्मभूमगा ॥

वृ. अत्रापि संमूर्च्छिममनुष्यविषये प्रवचनबहुमानतः शिष्याणामपि च साक्षाद् भगवतेदमुक्तमिति बहुमानोत्पादनार्थमङ्गान्तर्गतमालापकं पठति—‘कहि णं भन्ते’ इत्यादि, सुगमं, नवरं ‘सब्बेसु चेव असुइडाणेसुत्ति’ अन्यान्यपि यानि कानिचिद् मनुष्यसंसर्गवशादशुचिभूतानि स्थानानि तेषु सर्वेष्विति । उक्ताः संमूर्च्छिममनुष्याः, अधुना गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्यप्रतिपादनार्थमाह—‘कम्मभूमगा’ इति कर्म—कृषिवाणिजादि मोक्षानुष्ठानं वा कर्मप्रधाना भूमिर्येषां ते कर्मभूमाः आर्षत्वात् समासान्तोऽत्रत्ययः कर्मभूमा एव कर्मभूमकाः, एवमकर्मा—यथोक्तकर्मविकला भूमिर्येषां ते अकर्मभूमाः ते एव अकर्मभूमकाः, अन्तरशब्दो मध्यवाची, अन्तरे—लवणसमुद्रस्य मध्ये द्वीपा अन्तरद्वीपाः तद्गता अन्तरद्वीपगाः, “अस्ति पश्चानुपूर्वी” इति न्यायख्यापनार्थं प्रथमतोऽन्तरद्वीपगान् प्रतिपादयति—‘से किं तं’ इत्यादि सुगमं, नवरमष्टाविंशतिविधा इति यादृशा एव यावत्प्रमाणा यावदपात्तराला यन्नामानो हिमवत्पर्वतपूर्वापरदिग्व्यवस्थिताः अष्टाविंशतिविधा अन्तरद्वीपास्तादृशा एव तावत्प्रमाणा तावदपात्तरालास्तन्नामान एव शिखरिपर्वतपूर्वापरदिग्व्यवस्थिता अपि, ततोऽत्यन्तसदृशतया व्यक्तिभेदमनपेक्ष्यान्तरद्वीपा अष्टाविंशतिविधा एव विवक्षिता इति तज्ज्ञातमनुष्या अप्यष्टाविंश-तिविधा उक्ताः ।

तानेव नामग्राहमुपदर्शयति—‘तंजहा एगोरुया’ इत्यादि, एते सप्त चतुष्काः, अष्टाविंशति-संख्यत्वात्, एते च प्रत्येकं हिमवति शिखरिणि च, तत्र हिमवद्गतास्तावद् भाव्यन्ते—इह जम्बूद्वीपे भरतस्य हैमवतस्य च क्षेत्रस्य सीमाकारी भूमिनिमग्नपञ्चविंशतियोजनो योजनशतोच्छ्रयपरिमाणो भरतक्षेत्रापेक्षया द्विगुणविष्कम्भो हैममयश्चीनपट्टवर्णो नानावर्णविशिष्टद्युतिमणिनिकर-परिमण्डितोभयपार्श्वः सर्वत्र तुल्यविस्तारो गगनमण्डलोल्लेखिरत्नमयैकादशकूटोपशोभितो वज्रमयतलविविधमणिकनकमण्डिततटभागदशयोजनावगाढपूर्वपश्चिमयोजनसहस्रायाम-दक्षिणोत्तरपञ्चयोजनशतविस्तारः पद्मद्वयोर्भित्तिशिरोमध्यभागः सर्वतः कल्पपादपश्रेणिरमणीयः पूर्वापरपर्यन्ताभ्यां लवणोदार्णवजलसंस्पर्शी हिमवन्नामा पर्वतः,

तस्य लवणोदार्णवजलसंस्पर्शादारभ्य पूर्वस्यां पश्चिमायाश्च दिशि प्रत्येकं द्वे द्वे गजदन्ताकारे दंष्ट्रे विनिर्गते, तत्र ऐशान्यां दिशि या विनिर्गता दंष्ट्रा तस्यां हिमवतः पर्यन्तादारभ्य त्रीणि योजनशतानि लवणसमुद्रमवगाह्यान्तरे योजनशतत्रयायामविष्मकम्भः किञ्चिज्मूनेकोनपञ्चाशदधिकनव-योजनशतपरिरय एकोरुकनामा द्वीपो वर्तते, अयं च पञ्चधनुःशतप्रमाणविष्मकम्भया द्विगव्यूतो-च्छ्रितया पद्मवरवेदिकाया सर्वतः परिमण्डितः,

तस्याश्च पद्मवरवेदिकाया वर्णको जीवाभिगमटीकायामिव वेदितव्यः, साऽपि च पद्मवर-वेदिका सर्वतः सामस्त्येन वनखण्डपरिक्षिप्ता, वनाच्च वनखण्डस्यायं विशेषः—प्रायो बहूनां समानजातीयानामुत्तमानां महीरुहाणां समुदायो वनं, यथा असोकवनं चम्पकवनमिति, अनेकजाती

यानामुत्तमानां महीरुहाणां समूहो वनखण्डः, उक्तं च जीवाभिगममूलटीकायाम्—

“एगजाइएहिं खंडेहिं वणं, अनेगजाइएहिं उत्तमेहिं वनसंडे” इति, तस्य च वनखण्डस्य चक्रवालतया विष्कम्भो देशोने द्वे योजने, परिक्षेपः पद्मवरवेदिकाप्रमाणः, अस्य च वनखण्डस्य वर्णकः प्रतिपादितोऽस्ति, स चातीव गरीयानिति नोपदर्शितः, केवलं जीवाभिगमटीकातोऽवसेयः, तस्यैव हिमवतः पर्यन्तादारभ्य दक्षिणपूर्वस्यां दिशि त्रीणि योजनशतानि लसवणसमुद्रमवगाह्य द्वितीयदंष्ट्राया उपरि एकोरुकद्वीपप्रमाण आभासिकनामा द्वीपो वर्तते, तथा तस्यैव हिमवतः पश्चिमायां दिशि पर्यन्तादारभ्य दक्षिणपश्चिमायां—नैऋतकोण इत्यर्थः, त्रीणि योजनशतानि लवणसमुद्रमवगाह्य दंष्ट्राया उपरि यथोक्तप्रमाणो वैषाणिकनामा द्वीपः, तथा तस्यैव हिमवतः पश्चिमायां दिशि पर्यन्तादारभ्य पश्चिमोत्तरस्यां दिशि—वायव्यकोणे इत्यर्थः, त्रीणि योजनशतानि लवणसमुद्रमध्ये दंष्ट्रामतिक्रम्यात्रान्तरे पूर्वोक्तप्रमाणो नाङ्गोलिकनामा द्वीपः,

एवमेते चत्वारो द्वीपा हिमवतश्चतसृष्वपि विदिक्षु तुल्यप्रमाणा अवतिष्ठन्ते, उक्तं च—

॥ १ ॥ “चुल्लहिमवंतपुष्पावरेण विदिसासु सागरं तिसए ।

गंतूनंतरदीवा तिन्नि सए हुंति विच्छिन्ना ॥

॥ २ ॥ अउणापन्नवसए किंचूणं परिहि तेसिमे नामा ।

एगोरुयगाभासिय वेसाणिय चेव नंगूली ॥”

तत एषामेकोरुकादीनां चतुर्णां द्वीपानां परतो यथाक्रमं पूर्वोत्तरादिवदिक्षु प्रत्येकं चत्वारि चत्वारि योजनशतान्यतिक्रम्य चतुर्योजनशतायामविष्कम्भाः किञ्चिन्न्यूनपञ्चषष्टिसहित-द्वादशयोजनशतपरिक्षेपाः यथोक्तपद्मवरवेदिकानवखण्डमण्डितपरिसराः जम्बूद्वीपवेदिकात-श्चतुर्योजनशतप्रमाणान्तरा हयकर्णगजकर्णगोकर्णशङ्कुलीकर्णनामानश्चत्वारो द्वीपाः, तद्यथा—एकोरुकस्य परतो हयकर्णः आभासिकस्य परतो गजकर्णः वैषाणिकस्य परतो गोकर्णः नाङ्गोलिकस्य परतो शङ्कुलीकर्ण इति । तत एतेषामपि हयकर्णादीनां चतुर्णां द्वीपानां परतः पुनरपि यथाक्रमं पूर्वोत्तरादिवदिक्षु प्रत्येकं पञ्च पञ्च योजनशतानि व्यतिक्रम्य पञ्चयोजनशतायामविष्कम्भा एकाशीत्यधिक-पञ्चदशयोजनशतपरिक्षेपाः पूर्वोक्तप्रमाणपद्मवरवेदिकावनखण्डमण्डितबाह्य-प्रदेशा जम्बूद्वीपवेदिकातः पञ्चयोजनशतप्रमाणान्तरा आदर्शमुख १ मेण्डमुख २ अयोमुख ३ गोमुख ४ नामानश्चत्वारो द्वीपाः, तद्यथा—हयकर्णस्य परत आदर्शमुखः गजकर्णस्य परतो मेण्डमुखः गोकर्णस्य परतोऽयोमुखः शङ्कुलीकर्णस्य परतो गोमुख इति ।

एवमग्रेऽपि भावना कार्या, एतेषामप्यादर्शमुखादीनां चतुर्णां द्वीपानां परतो भूयोऽपि यथाक्रमं पूर्वोत्तरादिवदिक्षु प्रत्येकं षट् षट् योजनशतान्यतिक्रम्य षड्योजनशतायामविष्कम्भाः सप्तनवत्यधिकाष्टदशयोजनशतपरिक्षेपा यथोक्तप्रमाणपद्मवरवेदिकावनखण्डमण्डितपरिसरा जम्बूद्वीपवेदिकातः षड्योजनशतप्रमाणान्तरा अश्वमुखहस्तिमुखसिंहमुखव्याघ्रमुखनामानश्चत्वारो द्वीपाः । एतेषामप्यश्वमुखदीनां चतुर्णां द्वीपानां परतो यथाक्रमं पूर्वोत्तरादिवदिक्षु प्रत्येकं सप्त २ योजनशतान्यतिक्रम्य सप्तयोजनशतायामविष्कम्भावप्रयोदशाधिकद्वाविंशतियोजनशतरिरयाः पूर्वोक्तप्रमाणपद्मवरवेदिकावनखण्डसमवगूढा जम्बूद्वीपवेदिकातः सप्तयोजनशतप्रमाणान्तरा अश्वकर्णहरिकर्णकर्णकर्णप्रावरणनामानश्चत्वारो द्वीपाः ।

तत एतेषामश्वकर्णादीनां चतुर्णां द्वीपानां परतो यथाक्रमं पूर्वोत्तरादिविदिक्षु प्रत्येकमष्टावधौ योजनशतान्यतिक्रम्याष्टयोजनशतायामविष्कम्भा एकोनत्रिंशदधिकपञ्चविंशतियोजनशतपरिक्षेपा यथोक्तप्रमाणपद्मवरवेदिकावनखण्डमण्डितपरिसरा जम्बूद्वीपवेदिकातोऽष्टयोजनशतप्रमाणान्तरा उल्कामुखमेघमुखविद्युन्मुखविद्युन्मुरखविद्युन्ताभिधानाश्चत्वारो द्वीपाः ।

ततोऽमीषामपि उल्कामुखादीनां चतुर्णां द्वीपानां परतो यथाक्रमं पूर्वोत्तरादिविदिक्षु प्रत्येकं नवनव योजनशतान्यतिक्रम्य नवयोजनशतायामविष्कम्भाः पञ्चचत्वारिंशदधिकाष्टविंशतियोजनशतपरिक्षेपा यथोक्तप्रमाणपद्मवरवेदिकावनखण्डसमवगूढा जम्बूद्वीपवेदिकातो नवयोजनशतप्रमाणान्तरा धनदन्तलघदन्तगूढदन्तशुद्धदन्तनामानश्चत्वारो द्वीपाः ।

एवमेते हिमवति पर्वते चतसृषु विदिक्षु व्यवस्थिताः सर्वसंख्ययाऽष्टाविंशतिः, एवं हिमवत्तुल्यवर्णप्रमाणे पद्मद्वद्वप्रमाणायामविष्कम्भावगाहपुण्डरीकहदोपशोभिते शिखरिण्यपि पर्वते लवणोदार्यजलसंस्पर्शादारभ्य यथोक्तप्रमाणान्तरासु चतसृषु विदिक्षु व्यवस्थिता एकोरुकादिनामानोऽक्षूपापान्तरालायामविष्कम्भा अष्टाविंशतिसंख्या द्वीपावक्तव्याः, सर्वसंख्यया षट्पञ्चाशदन्तरद्वीपाः, एतद्गता मनुष्या अयेतन्नामानः उपचारात्, भवति च तात्स्थ्यात् तद्व्यपदेशः, यथा पञ्चालदेशनिवासिनः पुरुषाः पञ्चाला इति, ते च मनुष्या वज्रर्षभनाराचसंहननिनः कङ्कपक्षिपरिणामा अनुलोमवायुवेगा समचतुरस्रसंस्थानाः,

तद्यथा—सुप्रतिष्ठितकूर्मचारुचरणाः सुकुमारश्लक्ष्णप्रविरलोरमकुरुविन्दवृत्तदङ्गायुगला निगूढसुबद्धसंधिजानुप्रदेशाः करिकरसमवृत्तोरवः कण्ठीरवसदशकटीप्रदेशाः शक्रायुधसममध्यभागाः प्रदक्षिणावर्तनाभिमण्डलाः श्रीवत्सलाञ्छितविशालमांसलक्षःस्थलाः पुरपरिघाऽनुकारिदीर्घबाहवः सुश्लिष्टमणिबन्धा रक्तोत्पलपत्रानुकारिशोणपाणिपादतलाः चतुरङ्गुलप्रमाणसमवृत्तकम्बुग्रीवाः शारदाशशाङ्कसौम्यवदनाः छत्राकारशिरसोऽस्फुटितस्निग्धकान्तिश्लक्ष्णमूर्द्धजाः

कमण्डलु कलश यूपस्तूप वापी ध्वज पताका सौवस्तिक यव मत्स्य मकर कूर्म रथवर स्थालांशुकाष्टपदाङ्कुश सुप्रतिष्ठक मयूर श्रीदामाभिषेक तोरण मेदिनी जलधि वरभवनादर्शपर्वतगजवृषभसिंहच्छत्रचामररूपरशस्तोत्तमद्वात्रिंशल्लक्षणधराः ।

स्त्रियोऽपि सुजातसर्वाङ्गसुन्दर्यः समस्तमहेलागुणसमन्विताः संहताङ्गुलिपद्मदलवत्सुकुमारकूर्मसंस्थानमनोहारिचरणा रोमरहितप्रशस्तलक्षणोपेतजङ्गायुगला निगूढमांसलजानुप्रदेशाः कदलीस्तम्भनिभसंहतसुकुमारपीवरोरुका वदनायामप्रमाणत्रिगुणमांसलविशालजघनधारिण्यः स्निग्धकान्तिसुविभक्तश्लक्ष्णरोमराजयः प्रदक्षिणावर्ततरङ्गभङ्गुरनाभिमण्डलाः प्रशस्तलक्षणोपेतकुक्षयः संगतपाशर्वाः कनककलशोपमसंहितात्युन्नतवृत्ताकृतिपीवरपयोधराः सुकुमारबाहुलतिकाः सौवस्तिकशङ्खचक्राद्याकृतिलेखालङ्कृतपाणिपादतलाः वदनत्रिभागोच्छ्रितमांसलकम्बुग्रीवाः प्रशस्तलक्षणोपेतमांसलहनुविभागा दाडिमपुष्पानुकारिशोणिमाधरौष्ठा रक्तोत्पलतालुजिह्वा विकसितकुवलयपत्रायतकान्तलोचना आरोपितचापपृष्ठाकृतिसुसंगतभ्रूलतिकाः प्रमाणोपपन्नललाटफलकाः सुस्निग्धकान्तश्लक्ष्णशिरोरुहाः पुरुषेभ्यः किञ्चिद्दूनोच्छायाः स्वभावत उदारशृङ्गारचारुवेषाः प्रकृत्यैव हसितभणितविलासविषयपरमनैपुण्योपेताः ।

तथा मनुष्या मानुष्यश्च स्वभावत एव सुरभिषदनाः प्रतनुक्रोधमानमायालोभाः संतोषिणो

निरौत्सुक्या मार्दवार्जवसंपन्नाः सत्यपि मनोहारिणि मणिकनकमौक्तिकादौ ममत्वकारणे ममत्वाभिनिवेशरहिताः सर्वथाऽपगतवैरानुबन्धा हस्त्यश्वकरभगोमहिशष्यादिसद्भावेऽपि तत्परिभोगपराङ्मुखाः पादविहारिणो ज्वरादिरोगक्षभूतपिशाचादिग्रहमारिव्यसनोपनिपातविकलाः परस्परप्रेष्यप्रेषकभावरहितत्वादहमिन्द्राः, तेषां पृष्ठकरण्डकानि चतुःषष्टिसंख्याकानि चतुर्थातिक्रमे चाहारग्रहणं, आहारोऽपि च न शाल्यादिधान्यनिष्पन्नः किन्तु पृथ्वीमृत्तिका कल्पद्रुमाणां पुष्पफलानि च,

तथाहि—जायन्ते खलु तत्रापि विघ्नसात एव शालिगोधूममाषमुद्गादीनि धान्यानि, परं न तानि मनुष्याणामुपभोगं गच्छन्ति, या तु पृथ्वी सा शर्करातोऽप्यनन्तगुणमाधुर्या, यश्च कल्पद्रुमपुष्पफलानामास्वादः स चक्रवर्तिभोजनादप्यधिकगुणः, तथा चोक्तम्—“तेसिणं भंते ! पुष्पफलाणं केरिसए आसाए पन्नते ?, गोयमा! से जहानामए रत्तो चाउरंतस्स चक्कवट्टिस्स कल्लाणे भोयणजाए सयसहस्सनिष्फन्ने वन्नोवए रत्तोवए फासोवए आसायणिजे दप्पणिजे मयणिजे बिंहणिजे सव्वेदियगायपल्हायणिजे आसाएणं पन्नते, एत्तोवि इडतराए चेव पन्नते” ।

ततः पृथ्वी कल्पद्रुमपुष्पफलानि च तेषामाहारः, तथाभूतं चाहारमाहार्यप्रासादादिसंस्थाना ये गृहाकाराः कल्पवृक्षास्तेषु यथासुखमवतिष्ठन्ते, न च तत्र क्षेत्रे दंशमशक्यूकामत्कुणमक्षिकादयः शरीरोपद्रवकारिणो जन्तव उपजायन्ते, येऽपि च जायन्ते भुजगव्याघ्रसिंहादयस्तेऽपि मनुष्याणां न बाधायै प्रभवन्ति, नापि ते परस्परं हिंस्यहिंसकभावे वर्तन्ते, क्षेत्रानुभावतो रौदरानुभावरहितत्वात्, मनुष्ययुगलानि च पर्यवसानसमये युगलं प्रसुवते, तच्च युगलमेकोनाशीतिदिनानि पालयन्ति, तेषां शरीरोच्छ्रयोऽष्टौ धनुःशतानि, पल्योपमासंख्येयभागप्रमाणमायुः, उक्तं च—

॥ १ ॥ “अन्तरदीवेसु नरा धणुसयमड्डुसिया सया मुइया ।

पालंति मिहुणधम्मं पल्लस्स असंखभागाऊ ॥

॥ २ ॥ चउसड्ढि पिड्ढकरंडयाणि मणुयाणा तेसिमाहारो ।

भत्तस्स चउत्थस्स य गुणसीइदिणाणि पालणया ॥”

स्तोककषायतया स्तोकप्रेमानुबन्धतया च ते मृत्वा दिवमुपसर्पन्ति, मरणं च तेषां जृम्भिकाकासक्षुतादिमात्रव्यापारपुरस्सरं भवति, न शरीरपीडारम्भपुरस्सरमिति । तदेवमुक्ता अन्तरद्वीपगाः ॥ साम्प्रतमकर्मभूमकप्रतिपादनार्थमाह— अथ के तेऽकर्मभूमकाः ?, सूरिराह—अकर्मभूम-कास्त्रिंशद्विधाः प्रज्ञप्ताः, तच्च त्रिंशद्विधत्वं क्षेत्रभेदात्, तथा चाह—‘तंजहा—पंचहिं हेमवएहिं’ इत्यादि, पञ्चभिर्हेमवतैः पञ्चभिर्हैरण्यवतैः पञ्चभिर्हरिवर्षैः पञ्चमी रम्यकवर्षैः पञ्चभिर्देवकुरुभिः पञ्चभिरुत्तरकुरुभिर्भिद्यमाना त्रिंशद्विधा भवन्ति, षण्णां पञ्चानां त्रिंशत्संख्यात्मकत्वात् ।

तत्र पञ्चसु हेमवतेषु पंचसु हैरण्यवतेषु मनुष्या गव्यतृप्रमाणशरीरोच्छ्रयाः पल्योपमायुषो वज्रर्षभनाराचसंहननाः समचतुरध्वरसंस्थानाः चतुःषष्टिपृष्ठकरण्डकाश्चतुर्थातिक्रमभोजिन एकोनाशीतिदिनान्यपत्यपालकाः, उक्तं च—

॥ १ ॥ “गाउयमुच्चा पलिओवमाउणो वज्जरिसहसंधयणा ।

हेमवएरन्नवए अहमिदनरा मिहुणवासी ॥

॥ २ ॥ चउसड्ढि पिड्ढकरंडयाण मणुयाण तेसिमाहारो ।

भत्तस्स चउत्थस्स य गुणसीदिणऽवच्चपालणया ॥”

पञ्चसु हरिवर्षेषु पञ्चसु रम्यकेषु द्विपल्योपमायुषो द्विगव्यूतप्रमाणशरीरोच्छ्रया
वज्रर्षभनाराचसंहननाः समचतुरस्रसंस्थानाः षष्ठभक्तातिक्रमे आहारग्राहिणो अष्टावंशत्यधिकशत-
संख्यपृष्ठकरण्डकाश्चतुः षष्टिदिनान्यपत्यपालकाः, आह च—

॥ १ ॥

“हरिवासरम्मएसुं आउपमाणं सरीरमुस्सेहो ।

पलिओवमाणि दोत्रि उ दोत्रि उ कोसुस्सिया भणिया ॥

॥ २ ॥

छट्ठस य आहारो चउसट्ठिदिणाणि पालणा तेसिं ।

पिट्ठकरंडाण सयं अट्ठावीसं मुण्येयव्वं ॥”

पञ्चसु देवकुरुषु पञ्चसूत्तरकुरुषु त्रिपल्योपमायुषो गव्यूतत्रयप्रमाणशरीरोच्छ्रयाः
समचतुरस्रसंस्थाना वज्रर्षभनाराचसंहननिनः षट्पञ्चाशदधिकशतद्वयप्रमाणपृष्ठकरण्डका
अष्टमभक्तातिक्रमाहारिण एकोनपञ्चाशदिनान्यपत्यपालकाः, तथा चोक्तम्—

॥ १ ॥

“दोसुवि कुरुसु मणुया तिपल्लपरमाउणो तिकोसुच्चा ।

पिट्ठिकरंडसयाइं दो छप्पन्नाइं मणुयाणं ॥

॥ २ ॥

सुसमसुसमानुभावं अणुभवमाणाणऽवच्चगोवणया ।

अउणापन्नदिणाइं अट्ठमभत्तस्समाहारो ॥”

एतेषु सर्वेष्वपि क्षेत्रेणन्तरद्वीपेष्विव मनुष्याणामुपभोगाः कल्पद्रुमसंपादिताः, नवर-
मन्तरद्वीपापेक्षया पञ्चसु हैमवतेषु पञ्चसु हैरण्यवतेषु मनुष्याणामुत्थानबलवीर्यादिकं कल्पपाद-
पफ्लानामास्वादो भूमेर्माधुर्यमित्येवमादिका भावाः पर्यायानधिकृत्यानन्तगुणा द्रष्टव्याः, तेभ्योऽपि
पञ्चसु हरिवर्षेषु पञ्चसु रम्यकवर्षेषु अनन्तगुणाः, तेभ्योऽपि पञ्चसु देवकुरुषु पञ्चसूत्तरकुरुषु
अनन्तगुणाः, तदेवमुक्ता अकर्मभूमकाः । संप्रतिकर्मभूमकप्रतिपादनार्थमाह—

मू. (१६६) से किं तं कम्मभूमगा ?, कम्मभूमगा पन्नरसविहा पं०, तं०—पंचहिं भरहेहिं
पंचहिं एरवएहिं पंचहिं महाविदेहेहिं, ते समासओ दुविहा पं०, तं०— आ रिया य मिलिक्खू य, से
किं तं मिलिक्खू ?, मिलिक्खू अनेगविहा पं०, तं०—

—सगा जवणा चिलाया सवरबब्बरमुरंडोइभडगनिण्णगपक्कणिया कुलक्खगोंडसिहल-
पारसगोधा कोंचअंबडइदमिलचिल्ललपुलिंदहारोसदोबवोक्काणगन्धा हारवा पहलियअज्झलरोम-
पासपउसा मलया य बंधुया य सूयलिकोंकणगमेयपल्लवमालव मग्गर आभासिआ कणवीर
ल्लसिय खसा खासिय णेदूर मोढ डोंबिल गलओस पओस कक्केय अक्खाग हणरोमग हूणरोमग
भरु मरुय चिलाय वियवासी य एवमाइ, सेतं मिलिक्खू ।

वृ. अथ के ते कर्मभूमकाः ?, सूरिराह कर्मभूमकाः पञ्चदशविधाः प्रज्ञाताः, तच्च पञ्चदश-
विधत्वं क्षेत्रभेदात्, तथा चाह—‘पञ्चहिं भरहेहिं’ इत्यादि, पञ्चभिर्भरतैः पञ्चभिर्हरतैः पञ्चभिर्भहा-
विदेहैर्भिधमानाः पञ्चदशविधा भवन्ति, ते च पञ्चदशविधा अपि समासतो द्विविधाः प्रज्ञाताः,
—आर्या स्लेच्छाश्च, तत्र आराद् हेयधर्मभ्यो याताः— प्राप्ता उपादेयधर्मैरित्यार्याः, “पृषोदरादयः”
इति रूपनि-ष्पत्तिः, स्लेच्छाः—अव्यक्तभाषासमाचाराः, “स्लेच्छ अव्यक्तायां वाचि” इति वचनात्,
भाषाग्रहणं चोपलक्षणं, तेन शिष्टाऽसंमतसकलव्यवहारा स्लेच्छा इति प्रतिपत्तव्यं ।

तत्राल्पवक्तव्यत्वात् प्रथमतो स्लेच्छवक्तव्यातामाह—‘से किं तं’ इत्यादित, अथ के ते

म्लेच्छाः ?, 'मिलिक्खू' इति निर्देशः प्राकृतत्वाद् आरअषत्वाच्च, सूरिराह—म्लेच्छा अनेकविधाः प्रज्ञाताः, तच्चानेकविधत्वं शक-यवन-चिलात-शबर-बर्बरादिदेशभेदात्, तथा चाह—'तंजहा सगा' इत्यादि, शकदेशनिवासिनः शकाः, यवनदेशनिवासिनो यवनाः, एवं सर्वत्र, नवरममी नानादेशा लोकतो विज्ञेयाः ॥ आर्यप्रतिपादनार्थमाह—

मू. (१६६) से किं तं आरिया ?, आरिया दुविहा पं०, तं०—इड्डिपत्तारिया य अणिड्डिपत्तारिया य, से किं तं इड्डिपत्तारिया ?, इड्डिपत्तारिया छव्विहा पं०, तं०—अरहंता चक्कवड्डी बलदेवा वासुदेवा चारणा विज्जाहरा, सेतं इड्डिपत्तारिया ।

से किं तं अणिड्डिपत्तारिया ?, अणिड्डिपत्तारिया नवविहा पं०, तं०—खेत्तारिया जातिआरिया कुलारिआ कम्मरिया सिप्पारिओ भासारिया नाणारिया दंसणारिया चारित्तारिया ।

से किं तं खेत्तारिया ?, खेत्तारिया अद्धछव्वीसतिविहाणा पं०, तं०—र

मू. (१६७) रायगिह मगह चंपा अंगा तह तामालित्ति वंगा य ।

कंचणपुरं कलिंगा वाणारसी चैव कासी य ।

मू. (१६८) साएय कोसला गयपुरं च कुरु सोरियं कुसट्टा य ।

कंपिल्लं पंचाला अहिच्छता जंगला चैव ॥

मू. (१६९) बारवई सोरट्टा मिहिल विदेहा य वच्छ कोसंबी ।

नंदिपुरं संडिल्ला भदिलपुरमेव मलया य ॥

मू. (१७०) वइराड वच्छ वरणा अच्छा तह मत्तियावइ दसण्णा ।

सोत्तियवई य चेदी वीयभयं सिंधुसोवीरा ॥

मू. (१७१) महरा य सूरसेना पावा भंगी य मास पुरिवट्टा ।

सावत्थी य कुणाला कोडीवरिसं च लाटा य ॥

मू. (१७२) सेयवियाविय नयरी केकयअद्धं च आरियं भणियं ।

इत्थुप्पत्ती जिणाणं चक्कीणं रामकण्हाणं ॥

वृ. सुगमं, नवरं 'रायगिहमगह' इत्यादि, राजगृहं नगरम्, मगधो जनपदः, एवं सर्वत्रापि अक्षरसंस्कारो विधेयः, भावार्थस्त्वयम्—१ भगधेषु जनपदेषु राजगृहं नगरम्, २ अङ्गेषु चम्पा ३ वङ्गेषु तामलिषी ४ कलिङ्गेषु काञ्चनपुरं ५ काशिषु वाराणसी ६ कोसलासु साकेतं ७ कुरुषु गजपुरं ८ कुशावर्तेषु सौरिकं ९ पाञ्चालेषु काम्पिल्यं, १० जङ्गलेषु अहिच्छत्रा ११ सुराष्ट्रेषु द्वारावती १२ विदेहेषु मिथिला १३ वत्सेषु कौशाम्बी १४ शाण्डिल्येषु नन्दिपुरं, १५ मलयेषु भदिलपुरं १६ वत्सेषु वैराटपुरं १७ वरणेषु अच्छापुरी १८ दशार्णेषु मृत्तिकावती १९ चेदिषु शौक्तिकावती २० वीतभयं सिन्धुषु सौवीरेषु २१ मथुरा शूरसेनेषु २२ पापा भङ्गेषु २३ मास पुरिवट्टा २४ कुणालेषु श्रावस्ती २५ लाटासु कोटिवर्षं २६ श्वेताम्बिकानगरी केकयजनपदार्द्धे एतावदर्द्धषड्विंशतिजनपदात्मकं क्षेत्रमार्यं भणितं, कुतः ? इत्याह—

'इत्थुप्पत्ती' इत्यादि, यस्मादत्र—एषु अर्द्धषड्विंशतिसंख्येषु जनपदेषु उत्पत्तिर्जिनानं—तीर्थकराणां चक्रवर्तिना रामाणां—बलदेवानां कृष्णानां—वासुदेवानां तत आर्यं, एतेन क्षेत्रार्यानार्यव्यवस्था दर्शिता—यत्र तीर्थकरादीनामुत्पत्तिस्तदार्थं शेषमनार्यमिति ।

मू. (१७३) से तं खेत्तारिया ॥ से किं तं जाइआरिया ?, जाइआरिया छव्विहा पं०, तंजहा—

वृ. उक्ताः क्षेत्रार्याः, सम्प्रति जात्यार्यप्रतिपादनार्थमाह—सुगमं, नवरं यद्यपि शास्त्रान्तरेष्वनेका जातय उपवर्णयन्ते तथाऽपि लोके एता एव ।

मू. (१७४) अंबड्डा य कलिंदा य, विदेहा वेदंगाइया ।
हरिया चुंचुणा चेव, छ एया इब्भजाईओत

वृ. अम्बष्ठ—कलिन्द—वैदेह—वेदंग—हरित—चुंचुणरूपा इभ्यजातयोऽभ्यर्चनीया जातयः प्रसिद्धाः, तत एताभिर्जातिभिरुपेता जात्यार्या न शेषजातिभिः ।

मू. (१७५) सेतं जाइआरिया । से किं तं कुलारिया ?, कुलारिया छव्विहा पं०, तं०—उग्गा भोगा राइत्रा इक्खागा नाया कौरव्वा, सेतं कुलारिया ।

से किं तं कम्मारिया ?, कम्मारिया अनेगविहा पं०, तं०—दोसिया सुत्तिया कप्पासिया सुत्तवेयालिया भंडवेयालिया कोलालिया नरवाहणिया जे यावन्ने तहप्पगारा, से तं कम्मारिया ।

से किं तं सिप्पारिया ?, सिप्पारिया अनेगविहा पं०, तं०—तुण्णागा तंतुवाया पट्टागा देयडा वरुट्टा छव्विया कट्टपाउयारा मुंजपाउयारा छत्तारा वज्झारा पुच्छरा लेप्पारा चित्तारा संखारा दंतारा भंडारा जिज्झगारा सेल्लारा कोडिगारा, जे यावन्ने तहप्पगारा, से तं सिप्पारिया ॥

से किं तं भासारिया ?, भासारिया जे णं अद्धमागहाए भासाए भासेति, तत्थऽवि य णं जत्थ बंभी लिवी पवत्तइ, बंभीए णं लिवीए अट्टारसविहे लेक्खविहाणे पं०, तं०—बंभी जवणाणिया दोसापुरिया खरोट्टी पुक्खरसारिया भोगवइया पहराइया अंतक्खरिया अक्खरपुट्टिया वेणइया निण्हइया अंकलिवी गणियलिवी गंधव्वलिवी आयंसवलिवी माहेसरी दोमिलिवी पोलिन्दी, से तं भासारिया । से किं तं नाणारिया ?, नाणारिया पंचविहा पं०, तं०—आभिनिबोहियनाणारिया सुयना-णारिया ओहिनाणारिया मनपज्जवनाणारिया केवलनाणारिया, सेतं नाणारिया ।

से किं तं दंसणारिया ?, दंसणारिया दुविहा पं०, तं०—सरागदंसणारिया य वीयरायदं सणारिया य, से किं तं सरागदंसणारिया ?, सरागदंसणारिया दसविहा पं०, तं—

वृ. ‘तुण्णागा’ इत्यादि, तुत्राकाः—सूच्याजीविनःतन्तुवायाः— कुविन्दाः पट्टकाराः—पट्टकूलकुविन्दाः, देयडा—दृष्टिकाराः वरुट्टाः—पिच्छिकाः छर्विकाः—कटादिकाराः कट्टपाउरा—काष्ठापादुकाकाराः, एवं मुंजपाउयारा, ‘छत्तारा’ छत्रकाराः, एवं शेषाण्यपि पदानि भावनीयानि ब्राह्मी यवनानीत्यादयो लिपिभेदास्तु संप्रदायादवसेयाः । उक्ता भाषार्याः, सम्प्रति ज्ञानार्यानाह—‘से किं तं’ इत्यादि सुगमम् । दर्शनार्यानाह—अथ के ते दर्शनार्याः ?, सूरिराह—दर्शनार्या द्विविधाः प्रज्ञाताः, तद्यथा—सरागदर्शनार्या वीतरागदर्शनार्याश्च, तत्र सरागं—सकषायं यद्दर्शनं तेनार्याः सरागदर्शनार्याः वीतरागं—उपशान्तकषायं क्षीणकषायं वा यद्दर्शनं तेनार्या वीतरागदर्शनार्याः । तत्र सरागदर्शनार्यप्रतिपादनार्थमाह—‘से किं तं’ इत्यादि, अथ के ते सरागदर्शनार्याः ?, सूरिराह—सरागदर्शनार्या दशविधाः प्रज्ञाताः, तद्यथा—

मू. (१७६) निसग्गुवएसरुई आणरुई सुत्तवीयरुइमेव ।

अभिगमवित्थरुई किरियासंखेवधम्मरुई ॥

वृ. 'निसग्गुवएस' इत्यादि, अत्र रुचिशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते, ततो निसर्गरुचिरिति द्रष्टव्यं, तत्र निसर्गः—स्वभावः तेन रुचिः—जिनप्रणीततत्त्वाभिलाषरूपा यस्य स निसर्गरुचिः, उपदेशो—गुर्वादिना वस्तुतत्त्वकथनं तेन रुचिः—उक्तस्वरूपा यस्य स उपदेशरुचिः, आज्ञा—सर्वज्ञवचनात्मिका तस्यां रुचिः—अभिलाषो यस्य स आज्ञारुचिः, जिनाज्ञैव मे तत्त्वं न शेषं युक्तिजातमिति योऽभिमन्यते स आज्ञारुचिरिति भावार्थः,

'सुतवीयरुइमेवति' अत्रापि रुचिशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते, सूत्रम्—आचारङ्गाद्यङ्गप्रविष्टं अङ्गबाह्यम्—आवश्यकदशवैकालिकादि तेन रुचिर्यस्य स तथा, सूत्रमाचारादिकमङ्गप्रविष्य-मङ्गबाह्यावश्यकदिकमधीयानो यः सम्यकत्वमवगाहते प्रसन्नप्रसन्नतराध्यवसायश्च भवति स सूत्ररुचिरिति भावार्थः, बीजमिव बीजं—यदेकमप्यनेकार्थप्रबोधोत्पादकं वचः तेन रुचिर्यस्य स बीजरुचिः, अनयोश्च पदयोः समाहारद्वन्द्वः तेन नपुंसकनिर्देशः, एवेति समुच्चये,

'अहिगमवित्थारुइति' अत्रापि रुचिशब्दस्य प्रत्येकमभिसंबन्धः, अधिगमरुचिर्विस्तार-रुचिश्च, तत्राधिगमो—विशिष्टं परिज्ञानं तेन रुचिर्यस्यासावधिगमरुचिः, विस्तारो व्यासः सकलद्वादशाङ्गस्य नयैः पर्यालोचनमिति भावः, तेनोपबृंहिता रुचिर्यस्य स विस्ताररुचिः,

'किरियासंखेवधम्मरुइति' रुचिशब्दस्यात्रापि प्रत्येकं संबन्धात् क्रियारुचिः संक्षेपरुचिर्धर्मरुचिरिति द्रष्टव्यं, तत्र क्रिया—सम्यक्संयमानुष्ठानं तत्र रुचिर्यस्य स क्रियारुचिः,

संक्षेपः—संग्रहः तत्र रुचिर्यस्य विस्तारार्थापरिज्ञानात् स संक्षेपरुचिः

धर्मेऽस्तिकायधर्मे श्रुतधर्मादौ वा रुचिर्यस्य स धर्मरुचिरिति गाथासंक्षेपार्थः ॥

मू. (१७७) भूयत्थेणाहिगया जीवाजीवे य पुन्नापावं च ।

सहसमुइया आसवसंवरे य रोएइ उ निसग्गो ॥

वृ. व्यासार्थं तु सूत्रकृदेव स्वत आह—'भूयत्थेण' इत्यादि, 'भूयत्थेण' इति भावप्रधानो निर्देशः, ततोऽयमर्थः—भूतार्थत्वेन—सद्भूता अमी पदार्था इत्येवंरूपेण यस्याधिगताः—परिज्ञाता जीवाजीवाः पुण्यं पापमाश्रवं संवरः चशब्दबन्धादयश्च, कथमधिगताः? इत्याह—'सहसमुइआ' इति आर्षत्वाद् विभक्तिलोपाच्च सहसंमत्या सह—आत्मना या संगता मतिः सा सहसंमतिः तया, किमुक्तं भवति?—परोपदेशनिरपेक्षया जातिस्मरणप्रतिभादिरूपया मत्या, न केवलमधिगताः, किन्तु तान् जीवादीन् पदार्थान् वेदयतेऽनुरोचयति च तत्त्वरूपतयाऽऽत्मसात्परिणामयति चेति भावः, एष निसर्गरुचिर्विज्ञेय इति शेषः । अमुमेवार्थं स्पष्टतरमभिधत्तुराह—

मू. (१७८) जो जिनदिट्ठे भावे चउव्विहे सहहाइ सयमेव ।

एमेव नन्नहत्तिय निसग्गरुइति नायव्वो ॥

वृ. 'जो जिनदिट्ठे भावे' इत्यादि, यो जिनदृष्टान् भावान् द्रव्यक्षेत्रकालभावभेदतो नामादि-भेदतो वा चतुर्विधान् स्वयमेव—उपदेशनिरपेक्षश्च श्रद्धधाति, केनोल्लेखेन श्रद्धधाति?, तत आह—'एवमेव एतत्—जीवादि यथा जिनैर्दष्टं नान्यथा इति, चः समुच्चये, एषा निर्णगरुचिरिति ज्ञातव्यः ॥

मू. (१७९)

एए चेव उ भावे उवदिट्ठे जो परेण सदहइ ।

छउमत्थेण जिनेन व उवएसरुइति नायव्वो ॥

वृ. उपदेशरुचिमाह—‘एए चेव’ इत्यादि, एतानेव जीवादिभावान् परेण छद्मस्थेन जिनेन वोपदिष्टान् श्रद्धधाति एष उपदेशरुचिरिति ज्ञातव्यः ।

मू. (१८०) जो हेउमयाणंतो आणाए रोयए पवयणं तु ।
एमेव नन्नहति य एसो आणारुई नाम ॥

वृ. आज्ञारुचिमाह—‘जो हेउमयानंतो’ इत्यादि, यो हेतुं—विवक्षितार्थगमकमजानानः प्रवचनमाज्ञायैव तुशब्द एवकारार्थः केवलया रोचते, कथम्? इत्याह—एवमेतत्प्रवचनोक्तमर्थजातं नान्यथेति एष आज्ञारुचिर्नाम ।

मू. (१८१) जो सुत्तमहिजंतो सुएण ओगाहई उ सम्मत्तं ।
अंगेण बाहिरेण व सो सुत्तरुइति नायव्वो ॥

वृ. सूत्ररुचिमाह—‘जो सुत्तं’ इत्यादि, यः सूत्रम्—अङ्गप्रविष्टमङ्गबाह्यं वा अधीयानस्तेन श्रुतेना—ङ्गप्रविष्टेनाङ्गबाह्येन वा सम्यकत्वमवगाहते स सूत्ररुचिरिति ज्ञातव्यः ।

मू. (१८२) एगपएनेगाई पदाई जो पसरई उ सम्मत्तं ।
उदएव्व तिल्लबिंदू सो बीयरुइति नायव्वो ॥

वृ. बीजरुचिमाह—‘एगपएनेगाई’ इत्यादि, एकेन पदेन प्रक्रमाज्जीवादीनामनेकानि पदानि प्राकृतत्वेन विभक्तिव्यत्ययादनेकेषु जीवादिषु पदेषु यः सम्यकत्वमिति धर्मधर्मिणोरभेदोपचारात् सम्यकत्ववान् आत्मा प्रसरति तुशब्दोऽवधारणारअथः प्रसरत्येव, कथम्? इत्याह—उदक इव तैलबिन्दुः, किमुक्तं भवति?—यथा उदकैकदेशगतोऽपि तैलबिन्दुः समस्तमुदकमाक्रमति तथैकदेशोत्पन्नरुचिप्यात्मा तथाविधक्षयोपशमभावादशेषेषु तत्त्वेषु रुचिमान् भवति स एवंविधो बीजरुचिरिति ज्ञातव्यः ।

मू. (१८३) सो होइ अभिगमरुई सुयनाणं जस्स अत्थओ दिट्ठं ।
इक्कारस अंगाई पइन्नगा दिट्ठिवाओ य ॥

वृ. अधिगमरुचिमाह—‘सो होइ’ इत्यादि, यस्य श्रुतज्ञानमर्थतो दृष्टमेकादशाङ्गनं, प्रकीर्णकमित्यत्र जातावेकवचनं, ततोऽयमर्थः—प्रकीर्णकानि उत्तराध्ययनादीनि दृष्टिवादः चशब्दागुपाङ्गानि च स भवत्यधिगमरुचिः ।

मू. (१८४) दव्वाण सव्वभावा सव्वपमाणेहिं जस्स उवलद्धा ।
सव्वाहिं नयविहीहिं वित्थारुइति नायव्वो ॥

वृ. विस्ताररुचिमाह—‘दव्वाण’ इत्यादि, द्रव्याणां—धर्मास्तिकायादीनामशेषाणामपि सर्वे भावाः—पर्याया यथायोगं सर्वप्रमाणैः—प्रत्यक्षादिभिः सर्वैश्च नयनिधिभिः—नैगमादिनयप्रकारैः उपलब्धाः स विस्ताररुचिरिति ज्ञातव्यः, सर्ववस्तुपर्यायप्रपञ्चावगमेन तस्या रुचेरतिनिर्मलरूपतया भावात् ।

मू. (१८५) दंसणनाणचरित्ते तवविनए सव्वसमिइगुत्तीसु ।
जो किरियाभावरुई सो खलु किरियारुई नाम ॥

वृ. क्रियारुचिमाह—‘दंसण’ इत्यादि, दर्शनं च ज्ञानं च चारित्र्यं च दर्शनज्ञानचारित्र्यसमाहारो

द्वन्द्वः तस्मिन् तथा तपसि विनये च तथा सर्वासु समितिषु—ईर्यासमित्यादिषु सर्वासु च गुप्तिषु—मनोगुप्तिप्रभृतिषु यः क्रियाभावः स क्रियारुचिः, किमुक्तं भवति ?—यस्य भावतो दर्शनाद्याचारानुष्ठाने रुचिरस्ति स खलु क्रियारुचिर्नाम ।

मू. (१८६) अनभिगहियकुदिट्ठी संखेवरुइति होइ नायव्वो ।

अविसारओ पवयणे अनभिग्गहिओ य सेसेसु ॥

वृ. संक्षेपरुचिमाह—‘अनभिग्गहिय’ इत्यादि, नाभिगृहीता कुत्सिता धिरव्येनासावनभिगृहीतकुष्टिः, अविशारदः प्रवचने जिनप्रणीते शेषेषु च कपिलादिप्रणीतेषु प्रवचनेषु अनभिगृहीतो—न विद्यते आभिमुख्येनोपादेयतया गृहीतं—ग्रहणमस्य इत्यनभिगृहीतः, पूर्वमनभिगृहीतकुष्टिरित्यनेन दर्शनान्तरपरिग्रहः प्रतिषिद्धः अनेन परदर्शनपरिज्ञानमात्रमपि निषिद्धमिति विशेषः, स इत्थंभूतः संक्षेपरुचिरिति ज्ञातव्यः ॥

मू. (१८७) जो अत्थिकायधम्मं सुयधम्मं खलु चरित्तधम्मं च ।

सदहइ जिनाभिहियं सो धम्मरुइति नायव्वो ॥

वृ. धर्मरुचिमाह—‘जो अत्थिकाय’ इत्यादि, यः खलु जीवोऽस्तिकायानांधर्मास्ति-कायादीनां धर्म-गत्युपष्टम्भकत्वादिरूपं स्वभावं श्रुतधर्मचारित्रधर्मं च जिनाभिहितं श्रद्धाति स धर्मरुचिरिति ज्ञातव्यः ॥

मू. (१८८) परमत्थसंथवो वा सुदिट्ठपरमत्थसेवणा वावि ।

वावन्नकुदंसणवज्जणा य सम्मत्तसदहणा ॥

वृ. तदेवं निसर्गाद्युपादिभेदाद् दशधा रुचिरूपं दर्शनमुक्तं, सम्प्रति यैर्लिङ्गैरिदमुत्पन्नमस्ति इति निश्चीयते तानि लिङ्गान्युपदर्शयन्नाह—‘परमत्थसंथवो वा’ इत्यादि, परमाश्च—तात्त्विकाश्च तेऽर्थाश्च—जीवादयस्ते परमार्थः तेषु संस्तवः—परिचयः, तात्पर्येण बहुमानपुरस्सरं जीवादपदा- र्थावगमायाभ्यास इतियावत्, वाशब्दः समुच्चये, सुष्ठु—सम्यग्रीत्या षष्ठाः परमार्थाः—जीवादयो यैस्ते सुदृष्टपरमार्थाः तेषां सेवना—पर्युपास्तिः सुदृष्टपरमार्थसेवनं, स्त्रीत्वं प्राकृतत्वात्, वाशब्दोऽ- नुक्तसमुच्चये, यथाशक्ति तद्वैयावृत्यप्रवृत्तिश्च, अपिः समुच्चये, तथा ‘वावन्नकुदंसणत्ति’ दर्शनशब्दः—प्रत्येकमभिसंबध्यते, व्यापन्नं—विनष्टं दर्शनं येषां त व्यापन्नदर्शनाः—निह्नवादयः तथा कुत्सितं दर्शनं येषां ते कुदर्शनाः—शाक्यादयस्तेषां वर्जनं व्यापन्नकुदर्शनवर्जनम्, ‘सम्मत्त सदहणा’ इति सम्यकत्वश्रद्धानं, एतैः परमार्थसंस्तवादिभिः सम्यकत्वमस्तीति श्रद्धीयते इत्यर्थः ।

मू. (१८९) निस्संकिय निक्कंखिय निव्वितिगिच्छा अमूढदिट्ठी य ।

उववूहथिरीकरणे वच्छल्लपभावणे अट्ट ॥

वृ. अस्य च दर्शनस्याचारा अष्टौ, ते च सम्यक् परिपालनीयाः, तदतिक्रमेण दर्शनस्याप्यतिक्रमभावात्, अतस्तानुपदर्शयितुमाह—‘निस्संकिय’ इत्यादि शङ्कनं शङ्कितं, देशशङ्का सर्वशङ्का चेत्यर्थः, निर्गतं शङ्कितं यस्मादसौ निःशङ्कितः, देशर्वशङ्कारहित इति भावार्थः, तत्र देशशङ्का—समाने जीवत्वे कथमेको भव्यः अपरस्त्वभव्य इति ?, सर्वशङ्का—प्राकृतनिबन्धत्वात्सकलमेवेदं प्रवचनं परिकल्पितं भविष्यतीति, न चेयं देशशङ्का सर्वशङ्का वा युक्ता, यत इह द्विविधा भावाः, तद्यथा—

हेतुग्राह्या अहेतुग्राह्याश्च, तत्र हेतुग्राहाय जीवास्तित्वादयः, तत्साधकप्रमाणसद्भावात्, अहेतुग्राह्या अभव्यत्वादयः, अस्मदाद्यपेक्षया तत्साधकहेतूनामसंभवात्, प्रकृष्टज्ञानगोचरत्वात् तद्धेतूनामिति, प्राकृतोऽपि च निबन्धः प्रवचनस्य बालाद्यनुग्रहार्थः, उक्तं च—

॥ १ ॥

बालस्त्रीमूढमूर्खाणां, नृणां चारित्रिकाङ्क्षिणाम्,

अनुग्रहार्थतत्त्वज्ञैः सिद्धान्तः प्राकृतः स्मृतः ॥

“अपि च—प्राकृतोऽपि निबन्धः प्रवचनस्य दृष्टेष्टविरोधी अतः

कथमवान्तरपरिकल्पनाशङ्का ?, सर्वज्ञमन्तरेणान्यस्य दृष्टेष्टविरोधिवचनासंभवात्,

निःशङ्कित इति जीव एवार्हच्छासनप्रतिपन्नो दर्शनाचरणात् तत्प्राधान्यविवक्षायां दर्शनाचार उच्यते, एतेन दर्शनदर्शनिनोः कथंचिदभेदमाह, एकान्ताभेदे तु अदर्शनिन इव तत्फलायोगतो मोक्षाभावप्रसङ्गः, एवमुत्तरेष्वपि त्रिषु पदेषु भावना कार्या,

तथा ‘निष्काङ्क्षश्चित्’ इति, काङ्क्षणं काङ्क्षितं निर्गतं काङ्क्षितं यस्मादसौ निष्काङ्क्षितः, देशसर्वकाङ्क्षरहित इत्यर्थः, तत्र देशकाङ्क्ष—एकं दिगम्बरादिदर्शनमभिकाङ्क्षते सर्वकाङ्क्ष—सर्वार्ण्येव दर्शनानि शोभनानीत्येवमनुचिन्तनं, इयं च द्विधाऽप्ययुक्ता, शेषदर्शनेषु षड्जीवनिर्वाणपीडाया असत्प्ररूपणायाश्च भावात् ।

तथा विचिकित्सा—मतिविभ्रमः फलं प्रति संशय इति यावत् निर्गता विचिकित्सा यस्मादसौ निर्विचिकित्सः, ‘साध्वेवं जिनशासनं, किन्तु प्रवृत्तस्य सतो ममास्मात् फलं भविष्यति न वा ?, क्रियायाः कृषिबलादिषु उभयथाऽप्युपलब्धेः’ इति विकल्परहितः, न ह्यविकल उपाय उपेयवस्तुप्रापको न भवतीति संजातनिश्चयो निर्विचिकित्स इति भावः, एतावताऽशेन निःशङ्किताद् भिन्नः, यद्वा ‘निर्विदुग्णो’ इति निर्विदुज्जुगुप्सः साधुजुगुप्सारहित इत्यर्थः, उदाहरणं च विद्वज्जुगुप्सायां श्रावकदुहिता । तथा ‘अमूढदिद्वी यत्ति’ बालतपस्वितपोविद्यातिशयदर्शनैर्न मूढा—स्वभावाच्चलिता धृष्टिः—सम्यग्दर्शनरूपा यस्यासावमूढधृष्टिः, अत्रोदाहरणं सुलसाश्राविका, सा ह्यम्बडपरिव्राजकसमृद्धीरुपलभ्यापि न संभोहं गता ।

तदेवं गुणिप्रधान आचार उक्तः, सम्प्रति गुणप्रधानमाह—‘उववूह’ इत्यादिउपबृंहणं च स्थिरीकरणं च उपबृंहणस्थिरीकरणे, तत्रोपबृंहणं नाम समानधानमिकाणां सद्गुणप्रशंसनेन तद्वृद्धिकरणं, स्थिरीकरणं धर्माद् विषीदतां तत्रैव स्थापनं । वात्सल्यं च प्रभावना च वात्सल्यप्रभावने, तत्र वात्सल्यं समानधार्मिकाणां प्रीत्योपकारकरणं, प्रभावना धर्मकथादि-भिस्तीर्थप्रख्यापना ।

अयं च गुणप्रधाननिर्देशो गुणगुणिनोः कथञ्चिदभेदख्यापनार्थः अन्यथा एकान्ताभेदे गुणनिवृत्तौ गुणिनोऽपि निवृत्तेः शून्यतापत्तिः । एतेऽद्यै दर्शनाचाराः ॥

मू. (१९०) से तं सरागदंसणारिया । से किं तं वीयरायदंसणा रिया ?, विहा पं०, तं०—उवसंतकसायवीय- रायदंसणा रिया य खीणकसायवीयरायदंसणा रिया य । से कं तं उवसंतकसायवीयरायदंसणा रिया ?, उवसंत० रिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयउवसंतकसाय- वीयरायदंसणा रियाय अपढमसमयउवसंतकसायवीयरायदंसणा रिया य, अहवा चरिमसम- यउवसंतकसायवीयरायदंसणा रियाय अचरिमसमयउवसंतकसाय- वीयरायदंसणा रिया य ।

से किं तं खीणकसायवीयरायदंसणारिया ?, खीणकसायवीयरायदंसणारिया दुविहा पं०, तं०—छउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया ये केवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया य।

से किं तं छउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया ?, छउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया दुविहा पं०, तं०—सयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया य बुद्धबोहिय-छउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया य,

से किं तं सयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया ?, सयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयसयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया य अपढमसमयसयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया य, अहवा चरिमसमय-सयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया य अचरिमसमयसयंबुद्धछउमत्थखीण-कसायवीयरायदंसणारिया, से तं सयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया।

से किं तं बुद्धबोहियछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया ?, बुद्धबोहियछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयबुद्धबोहियखीणकसायवीयरायदंसणारिया य अपढमसमयबुद्धबोहियछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया य, अहवा चरिमसमयबुद्धबोहियछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया य अचरिमसमयबुद्धबोहिय-छउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया य, से तं बुद्धबोहियछउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया, से तं छउमत्थखीणकसायवीयरायदंसणारिया।

से किं तं केवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया ?, दुविहा पं०, तं०—सजोगिकेवलिखीण-कसायवीयरायदंसणारिया य अजोगिकेवलिखीण-कसायवीयरायदंसणारिया य।

से किं तं सजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया ?, सजोगिकेवलिखीणक-सायवीयरायदंसणारिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया य अपढमसमयजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया य, अहवा चरिमसमय-जोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया य अचरिमसमयजोगिकेवलिखीणकसाय-वीयरायदंसणारिया य। से तं सजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया।

से किं तं अजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया ?, अजोगिकेवलिखीण-कसायवीयरायदंसणारिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयअजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया य अपढमसमयअजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया य, अहवा चरिमसमय-जोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया य अचरिमसमयअजोगिकेवलिखीणक-सायवीयरायदंसणारिया य, से तं अजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायदंसणारिया, से तं केवलि-खीणकसायवीयरायदंसणारिया, से तं खीणकसायवीयरायदंसणारिया, से तं दंसणारिया ॥

• वृ. तदेवमुक्ताः सरागदर्शनभेदाः, तदभिधानाच्चाभिहिताः सरागदर्शनार्थभेदाः ॥ सम्प्रति वीतरागदर्शनार्थादिभेदानाह— (से किं तमित्यादि, तदेवं दर्शनार्थभेदानुक्त्वा चारित्रार्थभेदानाह—)

मू. (१११) से किं तं चरित्तारिया ?, चरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—सरागचरित्तारिया य वीयरागचरित्तारिया य, से किं तं रागचरित्तारिया ?, सरागचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—सुहुमसंपरायसरागचरित्ता-रिया य बायरसंपरायसरागचरित्तारिया य।

से किं तं सुहुमसंपरायसरागचरित्तारिया ?, सुहुमसंपरायसरागचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयसुहुमसंपरायसरागचरित्तारिया य अपढमसमयसुहुमसंपरायसरागचरित्तारियाय, अहवा चरिमसमयसुहुमसंपरायसरागचरित्तारिया य अचरिमसमयसुहुमसंपरायसरागचरित्तारिया य, अहवा सुहुमसंपरायसरागचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—संकलिस्समाणा य विसुज्झमाणा य, सेत्तं सुहुसंपरायसरागचरित्तारिया ।

से किं तं बादरसंपरायसरागचरित्तारिया ?, बादर० दुविहा पं०, तं०—पढमसमयबादर-संपरायसरागचरित्तारिया अपढमसमयबादरसंपरायसरागचरित्तारिया य, अहवा चरिमसमयबादर-संपरायसरागचरित्तारिया य अचरिमसमयबादरसंपरायसरागचरित्तारिया य, अहवा बादरसंपरायसरागचरित्तारिया दिविहा पं०, तं०—पडिवाई य अपडिवाई य, सेत्तं बादरसंपरायस-राग-रित्तारिया, सेत्तं सरागचरित्तारिया ।

से किं तं वीयरायचरित्तारिया ?, वीयरायचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—उवसंतकसायवीय-रायचरित्तारिया य खीणकसायवीयरायचरित्तारिया य ।

से किं तं उवसंतकसायवीयरायचरित्तारिया ?, उवसंतकसायवीयरायचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयउवसंतकसायवीयरायचरित्तारिया य अपढमसमयउवसंतकसायवीय-रायचरित्तारिया य, अहवा चरिमसमयउवसंतकसायवीयरायचरित्तारिया य अचरिमसमयउवसंत-कसायवीयरायचरित्तारिया य, सेत्तं उवसंतकसायवीयरायचरित्तारिया ।

से किं तं खीणकसायवीयरायचरित्तारिया ?, खीणकसायवीयरायचरित्तारिया दुविहा पं०, छउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य केवलिकखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य ।

से किं तं छउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया ?, छउमत्थखीणकसायवीयराय-चरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—सयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य बुद्धबोहिय-छउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य ।

से किं तं सयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया ?, सयंबुद्धछउमत्थखीण-कसायवीयरायचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयसयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयराय-चरित्तारिया य अपढमसमयसयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य, अहवा चरिमसमयसयंबुद्धछउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य अचरिमसमयसयंबुद्धछ-उमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य । सेत्तं सयंबुद्धखीणकसायवीयरायचरित्तारिया ।

से किं तं बुद्धबोहियछउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया ?, बुद्धबोहियछउमत्थ-खीणकसायवीयरायचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयबुद्धबोहियछउमत्थखीणकसाय-वीयरायचरित्तारिया य अपढमसमयबुद्धबोहियछउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य, अहवा चरिमसमयबुद्धबोहियछउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य अचरिमसमयबुद्ध-बोहियछउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य, सेत्तं बुद्धबोहियछउमत्थखीणकसायवीयराय-चरित्तारिया, सेत्तं छउमत्थखीणकसायवीयरायचरित्तारिया ।

से किं तं केवलिकखीणकसायवीयरायचरित्तारिया ?, दुविहा पं०, तं० सजोगिकेवलि-खीणकसायवीयरायचरित्तारिया य अजोगिकेवलिकखीण-कसायवीयरायचरित्तारिया य ।

से किं तं सजोगकेवलिखीणकसायवीयरायचरित्तारिया ?, सजोगिकेवलिखीणकसायवीय-
रायचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—पढमसमयसजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य
अपढमसमयजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायचरित्तारिया य, अहवा चरिमसमयसजोगिकेवलि-
खीणकसायवीयरायचरित्तारिया य अचरिमसमयजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायचरित्तारिया
य, सेतं सजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायचरित्तारिया ।

से किं तं अजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायचरित्तारिया ?, दुविहा पं०,
तं०—पढमसमयअजोगिकेवलिखीणकसायवीयराय- चरित्तारिया य अपढमसमयअजोगिकेवलि-
खीणकसायवीयरायचरित्तारिया य, अहवा चरिमसमय- अजोगिकेवलिखीणकसायवीयराय-
चरित्तारिया य अचरिमसमयअजोगिकेवलिखीण- कसायवीयरायचरित्तारिया य, सेतं
अजोगिकेवलिखीणकसायवीयरायचरित्तारिया, सेतं केवलिखीणकसायवीयरायचरित्तारिया,
सेतं खीणकसायवीयरायचरित्तारिया सेतं वीयरायचरित्तारिया ।

अहवा चरित्तारियापंचविहा पं०, तं०—सामाइयअचरित्तारिया छेदोवद्वावणीयचरित्तारिया
परिहारविसुद्धिचरित्तारिया सुहुमसंपरायचरित्तारिया अहक्खायचरित्तारिया य ।

से किं तं सामाइयचरित्तारिया ?, सामाइयचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०— इत्तरिय-
तामाइयचरित्तारिया य आवकहियसामाइयचरित्तारिया य, सेतं सामाइयचरित्तारिया ।

से किं तं छेदोवद्वावणियचरित्तारिया ?, छेदोवद्वावणियचरित्तारिया दुविहा पं०,
तं०—साइयारछेदोवद्वावणियचरित्तारिया य निरइयारछेदोवद्वावणियचरित्तारिया य, सेतं
छेदोवद्वावणियचरित्तारिया । से किं तं परिहारविसुद्धियचरित्तारिया ?, परिहारविसुद्धियचरित्तारिया
दुविहा पं०, तं०—निव्विस्समाणपरिहारविसुद्धियचरित्तारिया य निव्विड्काइयपरिहारविसुद्धिय-
चरित्तारिया य, से तं परिहारविसुद्धियचरित्तारिया ।

से किं तं सुहुमसंपरायचरित्तारिया ?, दुविहा पं०, संकिलिस्समाणसुहुमसंपरायचरित्तारिया
विसुज्झमाणसुहुमसंपरायचरित्तारिया य, सेतं सुहुमसंपरायचरित्तारिया ।

से किं तं अहक्खायचरित्तारिया ?, अहक्खायचरित्तारिया दुविहा पं०, तं०—छउत्थअ-
हक्खायचरित्तारिया य केवलिअहक्खायचरित्तारिया य, सेतं अहक्खायचरित्तारिया, सेतं
चरित्तारियं, सेतं अणिट्ठिपत्तारिया, सेतं कम्मभूमगा, सेतं गब्भवक्कंतिया, सेतं मणुस्सा ।

वृ. 'से किं तं' इत्यादि सुगमं, यावद् 'अहवा चरित्तारिया पंचविहा पत्रता तंजहा—
सामाइयअचरित्तारिया' इत्यादि, नवरं पढमसमय० अपढमसमय० इति, ये तेषामेवोप-
शान्तकषायत्वादीनां विशेषाणां प्रथमे समये वर्तन्ते ते प्रथमसमयाः ततो द्वितीयादिषु समयेषु
वर्तमाना अप्रथमसमयाः, तथा 'चरिमसमय० अचरिमसमय०' इति ये तेषामेवोपशान्तकषा-
यत्वादीनां विशेषाणामन्यसमये वर्तन्ते ते चरमसमयः, ये ततोऽर्वागूद्विचरमत्रिचरमादिषु समयेषु
वर्तन्ते ते अचरमाः ।

सामायिकादिचारित्राणां स्वरूपमिदम्—समो रागद्वेषरहितत्वाद् आयो गमनं समायः एष
चान्यासामपि साधुक्रियाणामुपलक्षणं, सर्वासामपि साधुक्रियाणां रागद्वेषरहितत्वात्, समायेन
निर्वृतं समाये भवं वा सामायिकं, यद्वा समानां—ज्ञानदर्शनचारित्राणामायो—लाभः समायः समाय

एव सामायिकं विनयादेराकृतिगणतया “विनयादिभ्यः” इत्यनेन स्वार्थिक इकण्, तच्च सर्वसाव-
द्यवितिरूपं, यद्यपि च सर्वमपि चारित्रमविशेषतः सामायिकं तथाऽपि छेदादिविशेषैर्विशेष्य-
माणमर्थः तशब्दान्तरतश्च नानात्वं भजते, प्रथमं पुनरविशेषणात् सामान्यशब्द एवावतिष्ठते
सामायिकमिति, तच्च द्विधा—इत्वरं यावत्कथिकं च, तत्रेत्वरं भरतैरावतेषु फथमपश्चिमतीर्थकर-
तीर्थधेष्वनारोपितमहाव्रतस्य शैक्षकस्य विज्ञेयं, यावत्कथिकं प्रव्रज्याप्रतिपत्तिकालादार-
भ्याप्राणोपरमात्, तच्च भरतैरावतभावमध्यद्वाविशतितीर्थकरतीर्थान्तरगतानां विदेहतीर्थक-
रतीर्थान्तरगतानां च साधूनवामवसेयं, तेषामुपस्थापनाया अभावात्, उक्तं च—

॥ १ ॥ “सव्वमिणं सामाइय छेयाइविसेसियं पुन विभिन्नं ।

अविसेसं सामाइय चियमिह सामन्नसन्नाए ॥

॥ २ ॥ “सावज्जजोगविरइत्ति तत्थ सामाइयं दुहा तं च ।

इत्तरमावकहंति य पढमं पढमंतिमजिणाणं ॥

॥ ३ ॥ तित्थेसु अणारोवियवयस्स सेहस्स थोवकालीयं ।

सेसाणमावकहियं तित्थेसु विदेहयाणं च ॥”

ननु च इत्वरमपि सामायिकं करोमि भदन्त ! सामायिकं यावज्जीवमित्येवं यादवदायुरागृहीतं,
तत उपस्थापनाकाले तत्परित्यजतः कथं न प्रतिज्ञाभङ्गः ? , उच्यते, ननुप्रागेवोक्तं—सर्वमेवेदं
चारित्रमविशेषतः सामायिकं, सर्वत्रापि सावद्ययोगविरतिसद्भावात्, केवलं छेदादिविशुद्धि-
विशेषैर्विशेष्यमाणमर्थतः शब्दान्तरतश्च नानात्वं भजते, ततो यथा यावत्कथिकं सामायिकं
छेदोपस्थापनं च परमविशुद्धिवेशेषरूपसूक्ष्मसंपरायादिचारित्रावाप्तौ न भङ्गमास्कन्दति तथेत्वरमपि
सामायिकं विशुद्धिविशेषरूपच्छेदोपस्थापनावाप्तौ, यदि हि प्रव्रज्या परित्यज्यते तर्हि तद् भङ्गमापद्यते,
न तस्यैव विशुद्धिविशेषावाप्तौ, उक्तं च—

॥ १ ॥ “उन्निक्खमओ भंगो जो पुन तं चिय करेइ सुद्धयरं ।

सन्नमेत्तविसिद्धं सुहुमंपिव तस्स को भंगो ? ॥

तथा छेदः पूर्वपर्यायस्य उपस्थापना च महाव्रतेषु यस्मिन् चारित्रे तच्छेदोपस्थापनं, तच्च
द्विधा—सातिचारं निरतिचारं च, तत्र निरतिचारं यदि त्वसामायिकतवः शैक्षकस्यारोप्यते तीर्थान्तर-
संक्रान्तौ वा, यथा पारअश्वनाथतीर्थाद् वर्द्धमानतीर्थं संक्रामतः पञ्चयामप्रतिपत्तौ, सातिचारं
यन्मूलगुणाधातिनः पुनर्व्रतोच्चारणं, उक्तं च—

॥ १ ॥ “सेहस्स निरइयारं तित्थन्तरसंकमे व तं होज्जा ।

मूलगुणघाइणो साइयारमुभयं च ठियकप्पे ॥”

‘उभयं चेति’ सातिचारं निरतिचारं च ‘स्थितकल्पे’ इति प्रथमपश्चिमतीर्थकरतीर्थकाले ।
तथा परिहरणं परिहारः—तपोविशेषः तेन विशुद्धिर्यस्मिन् चारित्रे तत्परिहारविशुद्धिकं,
तच्च द्विधा—निर्विशमानकं निर्विष्टकायिकं च, तत्र निर्विशमानका विवक्षितचारित्रासेवकाः,
निर्विष्टकायिका आसेवितविवक्षितचारित्रकायाः, तदव्यतिरेकाच्चारित्रमप्येवमुच्यते । इह नवको
गणः—चत्वारो निर्विशमानकाश्चत्वारश्चानुचारिणः एकः कल्पस्थितो वाचनाचार्यः, यद्यपि च
सर्वेऽपि श्रुतातिशयसंपन्नाः तथाऽपि कल्पत्वात् तेषामेकः कश्चित् कल्पस्थितोऽवस्थाप्यते ।

निर्विशमानकानां चायं परिहारः —

- ॥ १ ॥ “परिहारियाण उ तवो जहन्न मज्झो तहेव उक्कोसो ।
सीउण्हवासकाले भणिओ धीरेहि पत्तेयं ॥
- ॥ २ ॥ तत्थ जहन्नो गिम्हे चउत्थ छट्ठं तु होइ मज्झिमओ ।
अट्ठमिह उक्कोसो एत्तो सिसिरे पवक्खामि ॥
- ॥ ३ ॥ सिसिरे उ जहन्नाई छट्ठाई दसमचरिमगो होइ ।
वासासु अट्ठमाई बारसपज्जंतगो नेओ ॥
- ॥ ४ ॥ पारणगे आयामं पंचसु अगहो दोसुऽभिग्गहो भिक्खे ।
कप्पट्ठिया पइदिणं करेति एमेव आयामं ॥
- ॥ ५ ॥ एवं छम्मासतवं चरिउं परिहारगा अनुचरंति ।
अनुचरगे परिहारियपयट्ठिए जाव छम्मासा ॥
- ॥ ६ ॥ कप्पट्ठिएवि एवं छम्मसतवं करेइ सेसा उ ।
अनुपरिहारिगभावं वयंति कप्पट्ठियत्तं च ॥
- ॥ ७ ॥ एवेसो अट्ठारसमासपमाणो उ वण्णिओ कप्पो ।
संखेवओ विसेसो विसेससुत्ताउ नायव्वो ॥
- ॥ ८ ॥ कप्पसमत्तीए तयं जिनकप्पं वा उर्विति गच्छं वा ।
पडिवज्जमाणगा पुन जिनस्सगासे पवज्जंति ॥
- ॥ ९ ॥ तित्थयरसमीवासेवगस्स पासे व नो उअन्नस्स ।
एएसिं जं चरणं परिहारविसुद्धियं तं तु ॥

अथ एते परिहारविशुद्धिकाः कस्मिन् क्षेत्रे काले वा भवन्ति ?, उच्यते, इह क्षेत्रादितिरूपणार्थं विंशतिद्वाराणि, तद्यथा—१ क्षेत्रद्वारं २ कलद्वारं ३ चारित्रद्वारं ४ तीर्थद्वारं ५ पर्यायद्वारं ६ आगमद्वारं ७ वेदद्वारं ८ कल्पद्वारं ९ लिङ्गद्वारं १० लेश्याद्वारं ११ ध्यानद्वारं १२ गणद्वारं १३ अभिग्रहद्वारं १४ प्रव्रज्याद्वारं १५ मुण्डापनद्वारं १६ प्रायश्चित्तविधिद्वारं १७ कारणद्वारं १८ निष्प्रतिकर्मताद्वारं १९ भिक्षाध्वारं २० बन्धद्वारम् । तत्र क्षेत्रे द्विधा मार्गणा—जन्मतः सद्भावतश्च, यत्र क्षेत्रे जातस्तत्र जन्मतः मार्गणा, यत्र च कल्पे स्थितो वर्तते तत्र सद्भावतः, उक्तं च—

- ॥ १ ॥ “खेत्ते दुहेह मग्गण जम्मणओ चेव संतिभावे य ।
जम्मणओ जहिं जात संतीभावो य जहि कप्पो ॥”

तत्र जन्मतः सद्भावतश्च पञ्चसु भरतेषु पञ्चस्यैरावतेषु, न तु महाविदेहेषु, न चैतेषां संहरणमस्ति, येन जिनकल्पिक इव संहरणतः सर्वासु कर्मभूमिषु वा प्राप्येरन्, उक्तं च—

“खेत्ते भरहेरवएसु होंति संहरणवज्जिया नियमा” १ ।

कालद्वारे—अवसर्पिण्यां तृतीये चतुर्थे वाऽऽरके जन्म, सद्भावः पञ्चमेऽपि, उत्सर्पिण्यां द्वितीये तृतीये चतुर्थे वा जन्म, सद्भावः पुनः तृतीये चतुर्थे वा, उक्तं च—

- ॥ १ ॥ “ओसप्पिणीए दोसुं जम्मणओ तीसु संतीभावेण ।
उत्सप्पिणि विवरीओ जम्मणओ संतिभावेण ॥”

नोत्सर्पिण्यवसर्पिणीरूपे तु चतुर्थारकप्रतिभागकाले न संभवन्ति, महाविदेहक्षेत्रे तेषामसंभवात् २। चारित्रद्वारे-संयमस्थानद्वारेण मार्गणा, तत्र सामाधिकस्य छेदोपस्थापनस्य च चारित्रस्य यानि जघन्यानि संयमस्थानानि तानि परस्परं तुल्यानि, समापरिणामत्वात्, ततोऽसंख्येयलोका-काशप्रदेशप्रमाणानि संयमस्थानान्यतिक्रम्योर्ध्वं यानि संयमस्थानानि तानि परिहारविशुद्धिक-योग्यानि, तान्यपि च केवलिप्रज्ञया परिभाव्यमानानि असंख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणानि, तानि प्रथमद्वितीयचारित्राविरोधीनि, तेष्वपि संभवात्, तत ऊर्ध्वं यानि संख्यातीतानि संयमस्थानानि तानि सूक्ष्मसंपराययथाख्यतचारित्रयोग्यानि, उक्तं च-

॥ १ ॥ “तुल्ला जहन्नठाणे संजमठाणाणि पढमविइयाणं ।

तत्तो असंखलोए गुंतुं परिहारियद्वाण ॥

॥ २ ॥ तेऽवि असंखा लोगा अविरुद्धा चेव पढमविइयाणं ।

उपरिं पि तउ असंखा संजमठाणा उ दोण्हं पि ॥”

तत्र परिहारविशुद्धिककल्पप्रतिपत्तिः स्वकीयेष्वेव संयमस्थानेषु वर्तमानस्य भवति न शेषेषु, यदा त्वतीतनयमधिकृत्य पूर्वप्रतिपन्नो विवक्ष्यते तदा शेषेष्वपि संयमस्थानेषु भवति, परिहारविशुद्धिकल्पसमाप्तयनन्तरमन्येष्वपि चारित्रेषु संभवात्, तेष्वपि च वर्तमानस्यातीतनयमपेक्ष्य पूर्वप्रतिपन्नत्वाविरोधात्, उक्तं च-

॥ १ ॥ “सद्वाणे पडिवत्ती अत्रेसुवि होज पुव्वपडिवन्नो ।

तेसुवि वट्ठंतो सो तीतनयं पप्प वुच्चति उ ॥ ३ ।

तीर्थद्वारे परिहारविशुद्धिको नियमतस्तीर्थे प्रवर्तमाने एव सति भवति, न तच्छेदे नानुत्पत्त्यां वा तदभावे जातिस्मरणादिना, उक्तं च-

॥ १ ॥ “तित्थत्ति नियमतोच्चतिय होइ स तित्थंमि न उण तदभावे ।

विगएऽणुप्पन्ने वा जाइसरणाइएहिंतो ॥ ४ ।

पर्यायद्वारे-पर्यायो द्विधा-गृहस्थपर्यायो यतिपर्यायश्च, एकैकोऽपि द्विधा-जघन्यत उक्ततृष्टश्च, तत्र गृहस्थपर्यायो जघन्यत एकोनत्रिंशद् वर्षाणि, यतिपर्यायो विंशतिः, द्वावपि च उत्कर्षतो देशोनपूर्वकोटिप्रमाणौ, उक्तं च-

॥ १ ॥ “एयस्स एस नेओ गिहिपज्जओ जहन्निगुणतीसा ।

जइपज्जाओ वीसा दोसुवि उद्धोस देसूणा ॥ ५ ।

आगमद्वारे-अपूर्वमागमं स नाधीते, यस्मात् तं कल्पमधिकृत्य प्रगृहीतोचितयोगाराधनत एव स कृतकृत्यतां भजते, पर्वाधीतं तु विघ्नतसिकाक्षयनिमित्तं नित्यमेवैकाग्रमनाः सम्यक् प्रायेणानुस्मरति, आह च-

॥ १ ॥ “अप्पुववं नाहिज्जइ आगममेसो पडुच्च तं कप्पं ।

जमुच्चियपगहिअजोगाराहणओ चेव कयकिच्चो ॥

॥ २ ॥ पुव्वाहीयं तु तयं पायमनुसरइ निच्चमेवेस ।

एगगमणो सम्मं विसोयसिगाइखयहेऊ ॥ ६ ।

वेदद्वारे-प्रवृत्तिकाले वेदतः पुरुष वेदो वा भवेत् न पुंसकवेदो वा, न स्त्रीवेदः, स्त्रियाः

परिहारविशुद्धिकल्पप्रतिपत्त्यसंभवात्, अतीतनयमधिकृत्य पुनः पूर्वप्रतिपन्नश्चिन्त्यमानः सवेदो वा भवेत् अवेदो वा, तत्र सवेदः श्रेणिप्रतिपत्त्यभावे उपशमश्रेणिप्रतिपत्तौ वा, क्षपकश्रेणिप्रतिपत्तौ त्ववेद इति, उक्तं च—

॥ १ ॥ “वेदो पवित्तिकाले इत्थीवज्जो उ होइ एगयरो ।
पुव्वपडिववन्नगो पुण होज्ज सवेदो अवेदो वा ॥ ७१”

कल्पद्वारे—स्थितकल्पे एवायं नास्थितकल्पे, “ठियकप्पमि य नियमा” इति वचनात्, तत्राचेलक्यादिषु दशस्वपि स्थानेषु ये स्थिताः साधवः तत्कल्पः स्थितकल्प उच्यते, ये पुनश्चतुर्षु शय्यातरपिण्डादिष्वस्थितेषु कल्पेषु स्थिताः शेषेषु चाचेलक्यादिषु षट्स्वस्थिताः तत्कल्पोऽ-स्थितकल्पः, उक्तं च—

॥ १ ॥ “ठियाठियाओ य कप्पो आचेलक्काइएसु ठाणेसु ।
सव्वेसु ठिया पठमो चउ ठिय छसु अड्डिया बीओ ॥”

—आचेलक्यादीनि च दश स्थानान्यमूनि—

॥ १ ॥ “आचेलक्कुद्देसियसेज्जायररायपिंडकिइकम्मे ।
वयजेड्डपडिक्कमणे मासं पज्जोसवणकप्पो ॥”

—चत्वारश्चावस्थिताः कल्पा इमे—

॥ १ ॥ “सेज्जायरपिडम्मी चाउज्जामे य पुरिसजेड्डे य ।
किइकम्मस्स य करणे चत्तारि अवड्डिया कप्पा ॥ ८१”

लिङ्गद्वारे—नियमतो द्विविधेऽपि लिङ्गे भवति, तद्यथा—द्रव्यलिङ्गे भावलिङ्गे च, एकेनापि विना विवक्षितकल्पोचितसामाचार्ययोगात् ९ ।

लेश्याद्वारे—तेजःप्रभृतिकासूत्रासु तिसृषु विशुद्धासु लेश्यासु परिहारविशुद्धिकं कल्पं प्रतिपद्यते, पूर्वप्रतिपन्नः पुनः सर्वास्वपि कथञ्चिद् भवति, तत्रापीतरास्वविशुद्धलेश्यासु नात्यन्तसंक्लिष्टासु वर्तते, तथाभूतासु वर्तमानोऽपि न प्रभूतकालमवतिष्ठते, किंतु स्तोकं, यतः स्ववीर्यवशात् झटित्वेव ताभ्यो व्यावर्तते, अथ प्रथमत एव कस्मात् प्रवर्तते?, उच्यते, कर्मवशात्, उक्तं च—

॥ १ ॥ “लेसासु विसुद्धासुं पडिवज्जइ तीसु न उण सेसासु ।
पुव्वपडिवन्नओ पुन होज्जा सव्वासुवि कहंचि ॥

॥ २ ॥ नऽच्चंतसंकिलिद्धासु थेवं कालं च हंदि इयरासु ।
चित्ता कम्माण गई तहा विवरीयं फलं देइ ॥” १० ।

ध्यानद्वारे—धर्मध्यानेन प्रवर्धमानेन परिहारविशुद्धिकं कल्पं प्रतिपद्यते, पूर्वप्रतिपन्नः पुनरार्तरौद्रयोरपि भवति, केवलं प्रायेण निरनुबन्धः, आह च—

॥ १ ॥ “ज्ञाणंमिवि धम्मेणं पडिवज्जइ सो पवह्मभाणेणं ।
इयरेसुवि ज्ञाणेसुं पुव्वपवन्नो न पडिसिद्धो ॥

॥ २ ॥ एवं च ज्ञाणजोगे उद्दामे तिव्वकम्मपरिणामा ।

रोहऽद्देसुवि भावो इमस्स पायं निरनुबन्धो ॥” ११ ।

गणनाद्वारे—जघन्यतः त्रयो गणाः प्रतिपद्यन्ते, उत्कर्षतस्तु शतसंख्याः, पूर्वप्रतिपन्ना जघन्यत

उत्कृष्टो वा शतशः, पुरुषगणनया जघन्यतः प्रपितयमानाः सप्तविंशतिः उत्कर्षतः सहस्र, पूर्वप्रतिपन्नकाः पुनर्जघन्यतः शतशः उत्कर्षतः सहस्रशः, आह च—

॥ १ ॥ “गणओ तिन्नेव गणा जहन्न पडिवत्ति सहस उक्कोसा ।

उक्कोस जहन्नेणं सयसोच्चिय पुव्वपडिवन्ना ॥

॥ २ ॥ सत्तावीस जहन्ना सहस्समुक्कोसओ य पडिवत्ती ।

सयसो सहस्ससो वा पडिवन्न जहन्नउक्कोसा ॥”

अन्यच्च यदा पूर्वप्रतिपन्नः कल्पमध्यादेको निर्गच्छति अन्यः प्रविशति तदोनप्रक्षेपे प्रतिपत्तौ कदाचिदेकोऽपि भवति पृथक्त्वं वा पूर्वप्रतिपन्नोऽप्येवं भजनया कदाचिदेकः प्राप्यते पृथक्त्वं वा, उक्तं च—

॥ १ ॥ “पडिवज्जमाणा भयणाए होज एक्कोऽवि ऊणपक्खेवे ।

पुव्वपडिवन्नयावि य भइआ एक्को पुहुत्तं वा ॥” १२ ।

अभिग्रहद्वारे—अभिग्रहाश्चतुर्विधाः, तद्यथा—द्रव्याभिग्रहाः क्षेत्राभिग्रहाः कालाभिग्रहाः भावाभिग्रहाश्च, एते चान्यत्र चर्चिता इति न भूयश्च्यन्ते, तत्र परिहानविशुद्धिकस्यैतेऽभिग्रहा न भवन्ति, यस्मादेतस्य कल्प एव यथोदितरूपोऽभिग्रहो वर्तते, उक्तं च —

॥ १ ॥ “दव्वाइअभिग्गह विचित्तरूवा न होति पुण केइ ।

एअस्स जीअकप्पो कप्पोच्चियऽभिग्गहो जेणं ॥

॥ २ ॥ एयंमि गोयराइ निन्या नियमेण निरववादा य ।

तप्पालणं चिय परं एअस्स विसुद्धिठाणं तु ॥” १३ ।

प्रब्रज्याद्वारे—नासावन्यं प्रब्रजयति, कल्पस्थितिरेषेति कृत्वा, आह च—“पव्वावेइ न एसो अन्नं कप्पड्डिइति काउणं” इति, उपदेशं पुनर्यथवक्ति प्रयच्छति १४ । मुण्डापनद्वारेऽपि नासावन्यं मुण्डयति, अथ प्रब्रज्यानन्तरं नियमतो मुण्डनमिति प्रब्रज्या- ग्रहणेनैव तद् गृहीतमिति किमर्थं पृथग्द्वारं ?, तयुक्तं, प्रब्रज्याद्वारे नियमतो मुण्डनस्यासंभवात्, अयोग्यस्य कथञ्चिद्दत्तायामपि प्रब्रज्यायां पुनरयोग्यतापरिज्ञाने मुण्डनायोगात्, अतः पृथगिदं द्वारमिति १५ ।

प्रायश्चित्तविधिदृष्टं—मनसाऽपि सूक्ष्ममप्यतिचारमापन्नस्य नियमतश्चतुर्गुरुकं प्रायश्चित्तमस्य, यत एष कल्प एकाग्रताप्रधानः, ततस्तदूभङ्गे गुरुतरो दोष इति १६ ।

कारणद्वारे—तथा कारणं नामालम्बनं तत्पुनः सुपरिशुद्धं ज्ञानादिकं तच्चास्य न विद्यते येन तदाश्रित्यापवादसेविता स्यात्, एष हि सर्वत्र निरपेक्षश्चः क्लिष्टकर्मक्षयनिमित्तं प्रारब्धमेव स्वं कल्पं यथाक्त्वविधिना समापयन् महात्मा वर्तते, उक्तं च—

॥ १ ॥ “कारणमलंबणमो तं पुण नाणाइअं सुपरिसुद्धं ।

एअस्स तं न विज्जइ उचियं तवसाहणो पायं ॥

॥ २ ॥ सव्वकथ निरवयक्खो आढत्तं चिय ददं समाणंतो ।

वड्डइ एस महप्पाविलिचइक्कम्मक्खयनिमित्तं ॥” १७ ।

निष्प्रतिकर्माद्वारे—एष महात्मा निष्प्रतिकर्मशरीरः अक्षिमलादिकमपि सदाचिन्नापनयति, न च प्राणान्तिकेऽपि समापतिते व्यसने द्वितीयं पदं सेवते, उक्तं च—

- ॥ १ ॥ “निष्पडिकम्मसरीरो अच्छिमलाईवि नावणेइ सया ।
पाणंतिएऽविय महावसणंमि न वट्टए बीए ॥
॥ २ ॥ अप्पबहुत्तालयणविसयातीओ उद्ध एसत्ति ।
अहवा सुहभावाओ बहुगं एयं चिय इमस्स ॥” १८ ।

भिक्षाद्वारे—भिक्षा विहारक्रमश्च तृतीयस्यां पौरुष्यां भवति, शेषासु च पौरुषीषु कायोत्सर्गः, निद्राऽपि चास्याल्पा द्रष्टव्या, यदि पुनः कथमपि जङ्घाबलमस्य पक्षीणं भवति तथाऽप्येषोऽविहरन्नपि महाभागो न द्वितीयपदमापद्यते, किन्तु तत्रैव यथाकल्पमात्मीयं योगं विदधतीति, उक्तं च—

- ॥ १ ॥ “तइयाए पोरसीए भिक्खाकालो विहारकालो उ ।
सेसासुं उस्सग्गो पायं अप्पा य निद्वत्ति ॥
॥ २ ॥ जंघाबलंमि खीणे अविहरमाणोऽवि न परमावज्जे ।
तत्थेव अहाकप्पं कुणइ उ जोगं महाभागो ॥” १९ ।

(बन्धेऽष्टसप्त वा २०) एते च परिहारविशुद्धिका द्विविधाः, तद्यथा—इत्तरा यावत्कथिकाश्च, तत्र ये कल्पसमाप्तयनन्तरं कल्पं गच्छं वा समुपयास्यन्ति ते इत्तराः, ये पुनः कल्पसमाप्तयनन्तरमव्यवधानेन जिनकल्पं प्रतिपत्यन्ते ते यावत्कथिकाः, उक्तं च—“इत्तरिय थेरकप्पे जिनकप्पे आवकियत्ति” अत्र स्थविरकल्पग्रहणमुपलक्षणं, स्वकल्पे चेति द्रष्टव्यं, तत्रेत्वाराणां कल्पप्रभावाद् देवमनुष्यतैर्यग्योनि कृता उपसर्गाः सद्योघातिन आतङ्का अतीवाविषह्याश्च वेदना न प्रादुष्यन्ति, यावत्कथिकानां संभवेयुरपि, ते हि जिनकल्पं प्रतिपत्यस्यमाना जिनकल्पभावमनुविदधति, जिनकल्पिकानां चोपसर्गादयः संभवन्तीति, उक्तं च—“इत्तरियाणुवसग्गा आतंका वेयणा य न हवन्ति । आवकहियाण भइआ०” इति ।

तथा सूक्ष्मो लोभाशावशेषाः संपरायः—कषायोदयो यत्र तत् सूक्ष्मसंपरायं, तच्च द्विधा-विशुद्ध्यमानकं संक्लिश्यमानकं च, तत्र विशुद्ध्यमानकं क्षपकश्रेणिमिपशमश्रेणि वा समारोहतः, संक्लिश्यमानकं तूपशमश्रेणितः प्रच्यवमानस्य ।

‘अथाख्यत’मंति अथसब्दो यथार्थे आङ् अभिविधौ याथातथ्येनाभिविधिना वा यत्ख्यातं—कथितं अकषायं चारित्रमिति तदथाख्यातं, उक्तं च—

- ॥ १ ॥ “अहसद्धो(उ) जहत्थे आडोऽभिविहीए कहियमक्खायं ।
चरणमकसायमुडयं तमहक्खायं जहक्खायं ॥”

‘यथाख्यात’मिति द्वितीयं नाम, तस्यायमन्वर्थः—यथा सर्वस्मिन् लोके ख्यातं—प्रसिद्धं अकषायं भवति चारित्रमिति तथैव यद् तद् यथाख्यातं, तच्च द्विधा—छाद्यस्थिकं कैवलिकं च, तत्र छाद्यस्थिकमुपशान्तमोहगुणस्थानके क्षीणमोहगुणस्थानके वा कैवलिकं सयोगिकेवलिभव-मयोगिकेवलिभवं च । ‘सेत्तं’ इत्यादि उपसंहारकदन्वसूत्रं सुगमं ।

तदेवमुक्ता मनुष्याः, सम्प्रति देवप्रतिपादनार्थमाह—

मू. (१९१) से किं तं देवा?, देवा चउव्विहा पं०, तं०—भवनवासी वाणमंतरा जोइसिआ वेमाणिआ । से किं तं भवनवासी?, भवनवासी दसविहा पं०, तं०—असुरकुमारा नागकुमारा सुवन्न- कुमारा विज्जुकुमारा अग्गिकुमारा दीवकुमारा उदहिकुमारा दिसाकुमारा वाउकुमारा

थणियकुमारा, ते समासओ दुविहा पं०, तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, सेत्तं भवनवासी ।

से किं तं वाणमंतरा ?, वाणमंतरा अद्विहा पं०, तं०—किन्नरा किंपुरिसा महोरगा गंधव्वा जक्खा रक्खसा भूया पिसा चा, ते समासओ दुविहा पं०, तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, सेत्तं वाणमंतरा । से किं तं जोइसिया ?, जोइसिया पंचविहा पं०, तं०—चंदा सूरा गहा नक्खत्ता तारा, ते समासओ दुविहा पं०, तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, सेत्तं जोइसिया ॥

से किं तं वेमाणिया ?, वेमाणिया दुविहा पं०, तं०—कप्पोवगा य कप्पाईया य, से किं तं कप्पोवगा ?, कप्पोवगा वारसविहा पं०, तं०—सोहम्मा ईसाणा सणकुमारा माहिंदा बंभलोया लंतया महासुक्का सहस्सारा आणया पाणया आरणा अद्युया, ते समासओ दुविहा पं० तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, से तं कप्पोवगा । से किं तं कप्पाईया ? दुविहा पं०, तं०—गेविज्जगा य अनुत्तरोववाइया य, से किं तं गेविज्जगा ?, गेविज्जगा नवविहा पं०, तं०—हिट्ठिमहिट्ठिमगेविज्जगा हिट्ठिममज्झिमगेविज्जगा हिट्ठिमउवरिमगेविज्जगा मज्झिमहेट्ठिमगेविज्जगा मज्झिममज्झिमगेविज्जगा मज्झिमउवरिमगेविज्जगा उवरिमहेट्ठिमगेविज्जगा उवरिममज्झिमगेविज्जगा उवरिमउवरिमगेविज्जगा, ते समासओ दुविहा पं०, तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, सेत्तं गेविज्जगा, ।

से किं तं अनुत्तरोववाइया ?, अनुत्तरोववाइया पंचविहा पं०, तं०—विजया वेजयंता जयंता अपराजिता सब्बट्ठिसिद्धा, ते समासओ दुविहा पं०, तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, सेत्तं अनुत्तरोववाइआ, सेत्तं कप्पाईया, सेत्तं वेमाणिया, सेत्तं देवा, सेत्तं पंचिंदिया, सेत्तं संसारसमावन्नजीवपन्नवणा, से तं जीवपन्नवणा, सेत्तं पन्न०॥ पन्नवणाए भगवईए पढमपयं सम्भत्तं ।

वृ. 'से किं तं' इत्यादि, अथ के ते देवाः ?, सूरिराह—देवाश्चतुर्विधाः ब्रह्माः तद्यथा—भवनवासिनो व्यन्तरा ज्योतिष्का वैमानिकाः, तत्र भवनेषु वसन्तीत्येवंशीला भवनवासिनः, एतद् बाहुल्यतो नागकुमाराद्यपेक्षया द्रष्टव्यं, ते हि प्रायो भवनेषु वसन्ति कदाचिदावासेषु, असुरकुमारास्तु प्राचुर्येणावासेषु कदाचिद् भवनेषु, अथ भवनानामावासानां च कः प्रतिविशेषः, उच्यते, भवनानि बहिर्वृतान्त्यन्तः समचतुरस्रणि अधः पुष्करकर्णिकासंस्थानानि, आवासाः कायमानस्थानीया महामण्डपा विविधमणिरत्नप्रदीपप्रमभासितसकलदिकचक्रवाला इति । अन्तरं नामावकाशः, तद्वेहाश्रयरूपं द्रष्टव्यं, विविधं भवननगरावासरूपमन्तरं येषां ते व्यन्तराः ।

तत्र भवनानि रत्नप्रभायाः प्रथमे रत्नकाण्डे उपर्यधश्च प्रत्येकं योजनशतमपहाय शेषे अष्टयोजनशतप्रमाणे मध्यभागे भवन्ति, नगराण्यपि तिर्यग्लोके, तत्र तिर्यग्लोके यथा जम्बूद्वीपद्वाराधिपतेर्विजयदेवस्यान्यस्मिन् जम्बूद्वीपे द्वादशयोजनसहस्रप्रमाणा नगरी, आवासाः त्रिष्वपि लोकेषु, तत्रोद्धवलोके पण्डकवनादाविति ।

अथवा विगतमन्तरं मनुष्येभ्यो येषां ते व्यन्तराः तथाहि—मनुष्यानिपि चक्रवर्तिवासुदेवप्रभृतीन् भृत्यवदुपचरन्त केचिद् व्यन्तरा इति मनुष्येभ्यो विगतान्तराः, यदि वा विविधमन्तरं—शैलान्तरं कन्दरान्तरं वनान्तरं वा आश्रयरूपं येषां ते व्यन्तराः, प्राकृतत्वाच्च सूत्रे 'वाणमन्तरा' इति पाठः, यदिवा 'वानमन्तराः' इति पदसंस्कारः, तत्रेयं व्युत्पत्तिः—वनानामन्तराणि वनान्तराणि तेषु भवाः वानमन्तराः, पृषोदरादित्वाद् उभयपदान्तरालवर्तिमकारागमः,

तथा द्योतयन्ति—प्रकाशयन्ति जगदिति ज्योतींषिविमानानि, औणादिकी शब्दव्युत्पत्तिः, तेषु

भवाज्योतिष्काः “अध्यात्मादिभ्यः” इति इकण्, तत “इवर्णोवर्णदोसिसुसः” इति इकण् आदेरि-
कारस्य लोपः, अनभिधानाच्च वृध्यभावः, यदिवा द्योतयन्ति-शिरोमुकुटोपगूहिभिः प्रभामण्डल-
कल्पैः सूर्यादिमण्डलैः प्रकाशयन्तीति ज्योतिषो-देवाः सूर्यादयः, तथाहि-सूर्यस्य सूर्याकारं
मुकुटाग्रमार्गे चिह्नं चन्द्रस्य चन्द्राकारं नक्षत्रस्य नक्षत्राकारं ग्रहस्य ग्रहाकारं तारकस्य तारकाकारं
तैः प्रकाशयन्तीति, आह च तत्त्वार्थभाष्यकृत्-“द्योतयन्तीति ज्योतींषि-विमानानि तेषु भवा
ज्योतिष्काः, यदिवा ज्योतिषो-देवाः ज्योतिष एव ज्योतिष्काः, मुकुटैः शिरोमुकुटोपगूहिभिः
प्रभामण्डलैरुज्ज्वलैः सूर्यचन्द्रग्रहनक्षत्रतारकाणां मण्डलैर्यथास्व चिह्नैर्विराजमाना द्युतिमन्तो
ज्योतिष्का भवन्ती”ति ।

तथा विविधं मान्यन्ते-उपभुज्यन्ते पुण्यवद्भिर्भजीर्वैरिति विमानानि तेषु भवा वैमानिकाः
सम्प्रति एतेषामेव क्रमेण भेदानभिधित्सुराह-‘से किं तं भवणवासी’ इत्यादि, असुराश्च
ते कुमारश्च असुरकुमाराः, एवं नागकुमारा इत्याद्यपि भावनीयम्, अथ कस्मादेते कुमार इति
व्यपदिश्यन्ते?, उच्यते, कुमारवद्येष्टनात्, तथाहि-कुमारा इवैते सुकुमारा मृदुमधुरललितगतयः
शृङ्गाराभिप्रायकृतविशिष्टविशिष्टरोत्तररूपक्रियाः कुमारवद्योद्धतरूपवेषभाषाभरण-
प्रहरणावरणयानवाहनाः कुमारवद्योल्बणरागाः क्रीडनपराश्च ततः कुमार इव कुमार इति ॥

‘किंनरा’ इत्यादि किन्नरा दशविधाः, तद्यथा-किन्नराः किंपुरषाः किंपुरुषोत्तमाः किंनरोत्तमाः
हृदयङ्गमा रूपशालिनः अनिन्दिताः मनोरमा रतिप्रिया रतिश्रेष्ठाः । किंपुरुषा दशविधाः, तद्यथा-
पुरुषाः सत्पुरुषा महापुरुषाः पुरुषवृषभाः पुरुषोत्तमा अतिपुरुषा महादेवा मरुतः मेरुप्रभाः
यशस्वन्तः । महोरगा दशविधाः, तद्यथा-भुजगा भोगशालिनः महाकाया अतिकायाः स्कन्धशालिनो
मनोरमा महावेगा महे(हा) यक्षा मेरुकान्ता भास्वन्तः । गन्धर्वा द्वादशविधाः, हाहाः हूहूः तुम्बरवः
नारदाः ऋषिवादिका भूतिवादिकाः कादम्बा महाकादम्बारैवताः विश्वावसवः गीतरतयः गीतयशसः

यक्षास्त्रयोदशविधाः, तद्यथा-पूर्णभद्रा माणिद्रां श्वेतभद्रा हरितभद्रा सुमनोभद्रा
व्यतिपातिकभद्राः सुभद्राः सर्वतोभद्रा मनुष्यपक्षा वनाधिपतयः वनाहारा रूपयक्षा यक्षोत्तमाः ।
राक्षसाः सप्तविधाः, तद्यथा-भीमा महाभीमा विष्णा विनायका जलराक्षसा राक्षसराक्षसा ब्रह्मराक्षसाः
भूता नवविधाः, तद्यथा-सुरूपाः प्रतिरूपा अतिरूपा भूतोत्तमाः स्कन्दो महास्कन्दा महावेगाः
प्रतिच्छन्ना आकाशगाः । पिशाचाः षोडशविधाः, तद्यथा-कूष्माण्डाः पटकाः सुजाषा आह्निकाः
काला महा-कालाः चोक्षा अचोक्षाः तालपिशाचा मुखरपिशाचा अधस्तारका देहा विदेहा महादेहाः
तूष्णीका वनपिशाचा इति । ‘कप्पोवगा कप्पाईय’ति कल्पः-आचारः स चेह इन्द्रसामानिकत्राय-
स्त्रिंशादिव्यवहाररूपः तमुपगाः-प्राप्ताः कल्पोपगाः सौधर्मेशानादिदेवलोकनिवासिनः, यथोक्तरूपं
कल्पमतीताः- अतिक्रान्ताः कल्पातीताः-अधस्तनाधस्तनग्रैवेयकादिनिवासिनः, ते हि
सर्वेऽप्यहमिन्द्राः, ततो भवन्ति कल्पातीताः । कल्पोपगान् दर्शयति-‘सोहम्मा ईसाणा’ इत्यादि,
सौधर्मदेवलोकनिवासिनः सौधर्माः ईशानदेवलोकनिवासिन ईशानाः एवं सर्वत्रापि भावनीयं,
भवति च तात्स्थ्यात् तद्व्यपदेशः, यथा ‘पञ्चालदेशनिवासिनः पञ्चाला इति ।’

पदं - १ - समाप्तम्

मुनि दीपरत्न सागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापना उपाङ्ग सूत्रे
प्रथम पदस्य मलयगिरि (आचार्येण) विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

पदं - २ - “स्थानं”

वृ. तदेवं व्याख्यातं प्रथमपदं, सम्प्रति द्वितीयं पदमारभ्यते, तस्य चायमभिसंबन्धः—प्रथमपदे पृथ्वीकायादयः प्ररूपिताः, इह तु तेषामेव स्थानानि प्ररूप्यन्ते, तत्र चेदमादिसूत्रम्—

मू. (१९२) कहि णं भंते ! बादरपुढवीकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! सद्धानेणं अट्ठवीसु, तं०—रयणप्पभाए सक्करप्पभाए वालुयप्पभाए पंकप्पभाए धूमप्पभाए तमप्पभाए तमतमप्पभाए ईसीप्पब्भाराए, अहोलोए पायालेसु भवणेसु भवणपत्थडेसु निरएसु निरयावलियासु निरयत्थडेसु, उट्ठलोए कप्पेसु विमाणेसु विमाणवलियासु विमाणपत्थडेसु, तिरियलोए टंकेसु कूडेसु सेलेसु सिहरीसु पब्भारेसु विजएसु वक्खारेसु वासेसु वासहरपव्वएसु वेलासु वेइयासु दारेसु तोरणेसु दीवेसु समुद्देसु, एत्थ णे बायरपुढवीकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जभागे समुग्घायेणं लोयस्स, असंखेज्जभागे सद्धानेणं लोगस्स असंखेज्जभागे ।

कहि णं भंते ! बादरपुढवीकाइयाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा पं० ?, गोयमा ! जत्थेव बादर-पुढवीकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा पन्नत्ता तत्थेव बादरपुढवीकाइयाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा प०, उववाएणं सव्वलोए समुग्घाएणं सव्वलोए सद्धानेणं लोयस्स असंखेज्जभागे । कहि णं भंते ! सुहुमपुढवीकाइयाणं पज्जत्तगाणं अपज्जत्तगाणं य ठाणा प० ?, गोयमा ! सुहुमपुढवीकाइया जे पज्जत्तगा जे अपज्जत्तगा ते सव्वे एगविहा अविसेसा अनाणत्ता सव्वलोयपरियावन्नगा प० समणाउसो

कहि णं भंते ! बादरआउकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! सद्धानेणं सत्तसु घनोदहीसु सत्तसु घनोदहिवलयेसु अहोलोए पायालेसु भवणेसु भवणपत्थडेसु उट्ठलोए कप्पेसु विमाणेसु विमाणावलियासु विमाणपत्थडेसु तिरियलोए अगडेसु तलायेसु नदीसु दहेसु वावीसु पुक्खरिणीसु दीहियासु गुंजालियासु सरेसु सरपंतियासु सरसरपंतियासु बिलेसु बिलपंतियासु उज्झरेसु निज्झरेसु चिल्ललएसु पल्ललएसु वप्पणेसु दीपेसु समुद्देसु सव्वेसु चेव जलासएसु जलद्धानेसु एत्थ णं बादरआउकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा पं०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जभागे समुग्घायेणं लोयस्स असंखेज्जभागे सद्धानेणं लोयस्स असंखेज्जभागे ।

कहि णं भंते ! बादरआउकाइयाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा पं० ?, गोयमा ! जत्थेव बादरआउकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा प० तत्थेव बादरआउकाइयाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा प० उववाएणं सव्वलोए समुग्घायेणं सव्वलोए सद्धानेणं लोयस्स असंखेज्जभागे ।

कहि णं भंते ! सुहुमआउकाइयाणं पज्जत्तगाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! सुहुमआउकाइया जे पज्जत्तगा जे अपज्जत्तगा ते सव्वे एगविहा अविसेसा अनाणत्ता सव्वलोयपरियावन्नगा प० समणाउसो ! ।

कहि णं भंते ! बायरतेउकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा प०, गोयमा ! सद्धानेणं अंतोमणुस्सखेत्ते अट्ठाइजेसु दीवसमुद्देसु निव्वाघायेणं पन्नरससु कम्मभूमीसु वाघायं पडुच्च पंचसु महाविदेहेसु एत्थ णं बादरतेउकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा प० उववाएणं लोयस्स असंखेज्जभागे समुग्घाएणं लोगस्स असंखेज्जभागे सद्धानेणं लोयस्स असंखेज्जभागे ।

कहि णं भंते ! बायरतेउकाइयाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा पं०, गोयमा ! जत्थेव बायरतेउकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा तत्थेव बायरतेउकाइयाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा पं०, उववाएणं लोयस्स दोसुउट्ठकवाडेसुतिरियलोयतट्ठेय समुधाएणं सव्वलोए सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे कहि णं भंते ! सुहुमतेउकाइयाणं पज्जत्तगाणं य अपज्जत्तगाणं य ठाणा प० ?, गोयमा ! सुहुमतेउकाइआ जे पज्जत्तगा जे अपज्जत्तगा ते सव्वे एगविहा अविसेसा अनाणत्ता सव्वलोयपरियावन्नगा प० समणाउसो ! !

वृ. ‘कहिं’ति कस्मिन्, णंशब्दो वाक्यालङ्कारे, भदन्तेति परमगुर्वामन्त्रणे, बादरपृथ्वी-कायिकानां पर्याप्तानां स्थानानि—स्वस्थानादीनि ‘प्रज्ञप्तानि ?’ प्ररूपितानि, एवं गौतमस्वामिना प्रश्ने कृते भगवानाह वर्धमानस्वामी—‘गोयमा ! सट्ठाणेणं’ इत्याति,

ननु गौतमोऽपि भगवानुपचितकुशलमूलो गणधरः तीर्थकरभाषितमातृकापद-श्रवणमात्रावातप्रकृष्टश्रुतज्ञानावरणक्षयोपशमश्चतुर्दशपूर्ववित् सर्वाक्षरसन्निपातीति विवक्षितार्थ-प्रतिज्ञानसमन्वित एव ततः किमर्थं पृच्छति ?, न हि चतुर्दशपूर्वविदः सर्वोत्कृष्टश्रुतलब्धिसमन्वितस्य किञ्चित्प्रज्ञापनीयमविदितमस्ति, यत उक्तम्—

॥ १ ॥ “संखाईए वि भवे साहइ जं वा परो उ पुच्छेज्जा ।

न य णं अणाइसेसी वियाणई एस छउमत्थो ॥”

सत्यमेतत्, केवलं जानत्रेव गौतमस्वामी भगवानन्यत्र विनेयेभ्यः प्रतिपाद्य तत्संप्र-त्ययनिमित्तं विवक्षितमर्थं पृच्छति, यदिवा प्रायः सर्वत्र गणधरप्रश्नतीर्थकरनिर्वचनरूपं सूत्रमतो भगवानार्यश्यामोऽपि इत्यमेव सूत्रं रचयति, अथवा संभवति तस्यापि गणभृतो गौतमस्वामिनोऽ-नाभोगः, छद्मस्थत्वात्, उक्तं च—

॥ १ ॥ “न हि नामानाभोगश्छद्मस्थस्येह कस्यचिद् नास्ति ।

ज्ञानावरणीयं हि ज्ञानावरणप्रकृति कर्म ॥”

ततो जातसंशयः सन् पृच्छतीति न कश्चिद् दोषः, ‘गोयमा’ इति लोकप्रथितमहा-विशिष्टगोत्राभिधायकोऽयमामन्त्रणध्वनिः, हे गौतमगोत्रेति भावार्थः ।

‘सट्ठाणेणं’ इति स्वस्थानं यत्रासते बादरपृथ्वीकायिकाः पर्याप्ताः आसीनाश्च वर्णादिविभागेनादेष्टुं शक्यन्ते तत्स्वस्थानमिति भावः, स्वस्थानग्रहणमुपपातसमुद्घात-स्थाननिवृत्त्यर्थं, तेन स्वस्थानेन स्वस्थानमङ्गीकृत्येति भावः । अद्यासु पृथ्वीषु सर्वत्र बादरपृथ्वी-कायिकानां पर्याप्तानां स्थानानीति योगः, ता एव अद्यै पृथ्वीनामग्राहमाह—‘तंजहा’ इत्यादि रत्नप्रभायां यावदष्टम्यामीषत्प्राग्भारायाम, तथाऽधोलोके पातालेषु पातालकलशेषु—वलयामुखप्रभृतिषु भवनेषु—भवनपतिनिकायावासरूपेषु, भवन-प्रस्तटेषु—भवनभूमिकारूपेषु, इह भवनग्रहणेन भवनानामेव केवलानां ग्रहणं, भवनप्रस्तटग्रहणेन तु भवनानामपान्तरालस्यापि

तथा नरकेषु—प्रकीर्णकरूपेषु नरकावासेषु, नरकावलिकासु—आवलिकाव्यवस्थितेषु नरकावासेषु, नरकप्रस्तटेषु—नरकभूमिरूपेषु, अत्रापि नरकनरकावलिकाग्रहणेन केवला एव नरकावासाः परिगृह्यन्ते, नरकप्रस्तटग्रहणेन तु नरकापान्तरालमपि ।

ऊर्ध्वलोके कल्पेषु—सौधर्मिकादिकल्पेषु, अनेन द्वादशदेवलोकपरिग्रहः, विमानेषुप—

ग्रैव्यैकसंबन्धिषु प्रकीर्णकरूपेषु, विमानावलिकासु—आवलिकाप्रविष्टेषु ग्रैव्यकादिविमानेषु, विमानप्रस्तटेषु विमानभूमिकारूपेषु, अत्रापि प्रस्तटग्रहणं विमानापान्तरालभाविनामपि यथासंभवभाविनां बादरपर्याप्तपृथ्वीकायिकानां स्थानपरिग्रहार्थं, तथातिर्यङ्लोकेऽङ्केषु०—छिन्नटङ्केषु कूटेषु—सिद्धायतनकूटप्रभृतिषु शैलेषु—शिखरहीनपर्वतेषु शिखरिषु—शिखरयुक्तेषु पर्वतेषु प्राग्गारेषु—ईषत्कुनेषु विजयेषु—कच्छादिषु वक्षस्कारेषु—विद्युत्प्रभादिषु पर्वतेषु वर्षेषु—भरतादिषु वर्षधरेषु—हिमवदादिपर्वतेषु वेलासु—समुद्रादिपानीयरमणभूमिषु वेदिकासु—जम्बूद्वीपजगत्यादिसंबन्धिनीषु द्वारेषु—विजयादिषु तोरणेषु—द्वारादिसंबन्धिषु, किं बहुना?, सामस्येन सर्वेषु द्वीपेषु सर्वेषु समुद्रेषु, ‘ए-थ णं’ इत्यादि, अत्रैतेषु स्थानेषु बादरपृथ्वीकायिकानां पर्याप्तानां स्थानानि प्रज्ञप्तानि मया अन्यैश्च तीर्थकृद्भिः, ‘उवघाएणं’ इत्यादि उपपतनमुपपातः, बादरपृथ्वीकायिकानां पर्याप्तानां यदनन्तरमुक्तं स्थानं तदप्राप्तयाभिमुख्यमिति भावः, तेनोपपातेन, उपपातमङ्गीकृत्येति भावः, लोकस्य—चतुर्दशर-ज्वात्मकस्यासंख्येयभागे, अत्रैके व्याचक्षते—ऋजुसूत्रनयो विचित्रः ततो यदा परिस्थूरऋजुसूत्रनय-दर्शनेन बादरपृथ्वीकायिकाः पर्याप्ताश्चिन्यन्ते तदा ये स्वस्थानप्राप्ता आहारादिपर्याप्तिपरिसमाप्तया विशिष्टविपाकतो बादरपर्याप्तपृथ्वीकायिकायुर्वेदयन्ते ते एव द्रष्टव्याः, नापान्तरालगतावपि, तदानीं विपाकायुर्वेदानसंभवात्,

स्वस्थानं च तेषां रत्नप्रभादिकं समुदितमपि लोकस्यासंख्येयभागे वर्तते, तत् उपपातेनापि लोकस्यासंख्येयभागता वेदितव्या, अन्ये त्वमिदधति—पर्याप्ता हि नाम बादरपृथ्वीकायिकाः सर्वस्तोकाः, ततस्तेऽपान्तरालगतावपि परिगृह्यमाणा लोकस्यासंख्येयभागे एवेति न कश्चिदोषः, तथा च समुद्घातेनापि लोकस्यासंख्येयभागे एव वक्ष्यन्ते, अन्यथा समुद्घातावस्थायामपि स्वस्थानातिरेकेण क्षेत्रान्तरवर्तित्वसंभवादसंख्येयभागवर्तिता नोपपद्यते इति, तत्त्वं पुनः केवलिनो विदन्ति विशिष्टश्रुतविदो वा । तथा ‘समुग्धाएणं०’ इति समुद्घातेन—समुद्घातमधिकृत्य लोकस्यासंख्येयभागे, इयमत्र भावना—यदा बादरपर्याप्ताः पृथ्वीकायिकाः सोपक्रमायुषो निरुपक्रमायुषो वा त्रिभागाद्यवशेषायुषः पारभक्तिकमायुर्बद्धा मारणान्तिकसमुद्घातेन समवहन्यन्ते तदा ते विक्षिप्तात्मप्रदेशदण्डा अपि लोकस्यासंख्येयतमे एव भागे वर्तन्ते, स्तोकत्वाद्, बादरपृथ्वीकायिकपर्याप्तायुश्चाद्याप्यक्षीणमिति पर्याप्तिबादरपृथ्वीकायिका अपि लभ्यन्ते ।

इह पूर्वं पृथ्व्यादिषु स्वस्थानमात्रमुक्तम्, इदानीं स्वस्थानेनानपि कियति लोकस्य भागे वर्तन्ते इति निरूपयति—‘सङ्घाणेणं लोगस्स असंखिज्जे भागे’ इति, स्वस्थानं रत्नप्रभादि, तच्च समुदितमपि लोकस्यासंख्येयभागवर्ति, तथाहि—रत्नप्रभा अशीतियोजनसहस्राधिकलक्षणप्रमाण-पिण्डभावा, एवं शेषा अपि पृथ्व्यः स्वस्वधनभावेन वक्तव्याः पातालकलशा अपि योजनलक्षा-वगाहा नरकावासाः त्रिसहस्रयोजनोच्छ्रयाः विमानान्यपि द्वात्रिंशद्योजनशतबाहल्यानि ततः सर्वेषामपि परिमितभावात् समुदितानामप्यसंख्येयभागवर्तितैवेति ।

बादरापर्याप्तपृथ्वीकायिकसूत्रे ‘उवघाएणं सव्वलोए समुग्धाएणं सव्वलोएइति, इहापर्याप्ता बादरपृथ्वीकायिका अपान्तरालगतावपि स्वस्थानेऽपि चापर्याप्तिबादरपृथ्वीकायिकायु-र्विशिष्टविपाकतो वेदयन्ततथा देवनैरयिकवर्जैभ्यः शेषसर्वकायेभ्यश्चोत्पद्यन्ते, उद्घृता अपि च

देवनैरधिकवर्जेषु शेषेषु सर्वेष्वपि स्थानेषु गच्छन्ति, ततोऽपान्तरालगतावपि वर्तमाना अमी गृह्यन्ते, अतिप्रभूताश्च स्वभावतोऽपी (तोऽमी इ) त्युपपातेन समुद्धातेन (च) सर्वलोके वर्तन्ते ।

अन्ये त्वभिदधति—स्वभावत एवामी बहव इति उपपातेन समुद्धातेन च सर्वलोकव्यापिनः, तत्रोपपातः केषांचिद् ऋजुगत्या केषांचिद् वक्रगत्या । तत्र ऋजुगतिः सुप्रतीता, वक्रस्थापना चैवम्, अत्र यदैव परथमं वक्रमेके संहरन्ति तदैवापरे तद्वक्रदेशमापूरयन्ति, एवं द्वितीयवक्रदेशसंहरणेऽपि वक्रोत्पत्तावपि प्रवाहतो निरन्तरमापूरणं भावनीयम् ।

‘सदृग्णेणं लोगस्स असंखेज्जइभागे’ इति यथा पर्याप्तानां भावितं तथाऽपर्याप्तानामपि भावनीयम्, तन्निश्चया तेषामुत्पादभावात् ।

सूक्ष्मपृथिवीकायिकपर्याप्तापर्याप्तसूत्रे ‘जे पज्जत्ता अपज्जत्ता ते सव्वे एगविहा अविसेसा अनाणत्ता सवलोलयपरियावन्नगा’ इति सूक्ष्मपृथिवीकायिका ये पर्याप्ता ये चापर्याप्ताः ते सर्वेय्येकविधाः—एकप्रकाराः, प्राक्कृतं स्वस्थानादिविचारमधिकृत्य भेदाभावात्, अविशेषा—विशेष-रहिताः, यथा पर्याप्तस्तथेतरेऽपीति भावः ‘अनानात्वा’ नानात्ववर्जिताः, देशभेदेनालक्षितनानात्वा इत्यर्थः, किमुक्तं भवति ?—एष्वधारभूतेष्वाकाशप्रदेशेषु एके तेष्वेव इतरेऽपीति, सर्वलोकपर्यापन्नाः—सर्वलोकव्यापिनः, उपपातसमुद्धातस्वस्थानैः प्रज्ञाताः मया अन्यैश्च ऋषभादिभिस्तीर्थकृद्भिः, अनेन आगमस्य कथंचिद् नित्यत्वमावेदितम्, हे श्रमण ! हे आयुष्मन् आमन्त्रणमिदं भगवत्प्रयुक्तं गौतमस्य ।

एवमप्यायिकसूत्राण्यपि बादरसूक्ष्मविषयाणि । नवरं—पर्याप्तबादराप्यायिकसूत्रे ‘सत्तसु धनोदहिबलएसुत्ति’ सप्त धनोदधिवलयानि स्वस्वपृथिवीपर्यन्तवेष्टकानि वलयाकाराणि । ‘अहोलोए पायालेसुत्ति’ पातालकलएसुत्ति’ सप्त धनोदधिवलयानि स्वस्वपृथिवीपर्यन्तवेष्टकानि वलयाकाराणि ‘अहोलोए पायालेसुत्ति’ पातालकलशेषु वलयामुखभृतिषु, वलयामुखप्रभृतिषु, तेष्वपि द्वितीये त्रिभागे देशतः, तृतीये त्रिभागे सर्वाला जलभावात् । भवनेषु कल्पेषु विमानेषु च जलं वाप्यादिषु, विमानादीनि चात्र कल्पगतानि वेदितव्यानि, ग्रैवेयकादिषु वापीनामसंभवतो जला संभवात् । अवटाः कूपाः । तडागानि प्रतीतानि । नद्यो गङ्गासिन्धुप्रभृतयः । इदाः पद्मइदादयः । वाय्यश्चतुरप्रकाराः । ता एव वृत्ताकाराः पुष्करिण्यः, यदिवा पुष्कराणि पद्मानि विद्यन्ते यासु ताः पुष्करिण्यः । दीर्घिका ऋजुलधनुधः ता एव वक्रा गुंजालिका । बहूनि केवलकेवलानि पुष्पावकीर्णानि सरांसीत्युच्यन्ते । तथा बहूनि सरांसि एकपङ्क्तया व्यवस्थितानि सरपङ्कितस्ता बह्वयः सरःपङ्क्तयः । तथा येषु सरःसु पङ्क्तया व्यवस्थितेषु कूपोदकं प्रणालिकया संचरति सा सरःसरःपङ्क्तयः, ता बह्वयः सरःसरःपङ्क्तयः । बिलानीव बिलानि स्वभावनिष्पन्ना जगत्यादिषु कूपिकास्तेषां पङ्क्तयो बिलपङ्क्तयः । उज्झरा गिरिष्वम्भसां प्रप्लवाः । ते एव सदावस्थायिनो निर्झराः । छिल्लराणि—अखाताः स्तोकजलाश्रयभूता भूप्रदेशा गिरिप्रदेशा वा । पल्वलानि अखातानि सरांसि । वप्राः । किं बहुना ? , सर्वेष्वेव जलाशयेषु, एतदेळ व्याचष्टे—जलस्थानेषु । शेषभावना प्राग्वत्, अधुना बादरपर्याप्ततेजःकायिकस्थानानि पृच्छति—‘कहि णं भंते ! बादरतेउकाइयाणं’ इत्यादि प्रश्नसूत्रं सुगमं, भगवानाह—‘गोयमा !’ इत्यादि, गौतम ! ‘स्वस्थानेन’ स्वस्थानमङ्गीकृत्य अन्तर्मनुष्यक्षेत्रे—मनुष्यक्षेत्रमध्ये इत्यर्थः, अर्द्धतृतीयं येषां ते अर्द्धतृतीयाः तत्रान्तर्मनुष्यक्षेत्रस्यार्द्ध

तृतीयं समुद्राणां न विद्यते इतीदं विशेषणं द्वीपानां द्रष्टव्यं, द्वीपाश्च समुद्रौ च द्वीपसमुद्रा स्तेषु 'निर्व्याधातेन' व्याघातस्याभावो निर्व्याधातं तेन निर्व्याधातेन 'वा तृतीयायाः' इति पाक्षिकोऽमादेशाभावः, व्याघाताभावेनेत्यर्थः, 'पञ्चदशसु कर्मभूमिषु' पञ्चभरतपञ्चैरावतपञ्चमहाविदेहरूपासु 'व्याघातं प्रतीत्य' व्याघाते सतीति भावः पञ्चसु महाविदेहेषु, इयमत्र भावना—व्याघातो नाम अतिस्निग्धोऽतिरूक्षो वा कालः, तस्मिन् सत्यग्निव्यवच्छेदात्, ततो यदा पञ्चसु भरतेषु पञ्चसैरावतेषु सुषमसुषमासुषमासुषमदुष्पमा वा वर्तते तदाऽतिस्निग्धः कालः दुष्पमदुष्पमायां चातिरूक्ष इत्यस्ति व्यवच्छेदः तस्मिन् सति पञ्चसु महाविदेहेषु, शेषकालं पञ्चदशस्वपिकर्मभूमिषु,

'एत्थ णं' इत्यादि, अत्र—एतेषु स्थानेषु बादरतेजःकायिकानां स्थानानि प्रज्ञप्तानि, 'उववाएणं' इत्यादि, 'उपपातेन' यथोक्तस्थानप्राप्तयाऽऽभिमुख्येन, अपान्तरालगतावपीति भावः, चिन्त्यमाना लोकस्यासंख्येये भागे, स्तोकत्वात्, समुद्घातेनेनापि चिन्त्यमाना लोकस्यासंख्येये भागे, मारणान्तिकसमुद्घातवशतो विक्षितात्मप्रदेशदण्डानामपि स्तोकतया लोकासंख्येयभागमात्रव्यापित्वात्, स्वस्थानेन लोकस्यासंख्येयभागे, मनुष्यक्षेत्रस्य पञ्चत्वारिंशदयोजनलक्षप्रमाणायामविष्कम्भतया लोकासंख्येयभागमात्रत्वात्, ।

अपर्याप्तबादरतेजःकायिकस्थानानि पृच्छति—'कहि णं भंते !' इत्यादि प्रश्नसूत्रं गतार्थं, भगवानाह—'गोयमा !' इत्यादि, गौतम ! यत्रैव बादरतेजः—कायिकानां पर्याप्तानां स्थानानि तत्रैव बादरतेजःकायिकानामपर्याप्तानामपि स्थानानि प्रज्ञप्तानि, पर्याप्तिनिश्चयेवापर्याप्तानामवस्थानात्, 'उववाएणं लोगस्स दोसु उट्ठकवाडेसु तरियलोयतट्टे य' इति, इहार्धतृतीयद्वीपसमुद्रनिः—सृते अर्द्धतृतीयद्वीपसमुद्रप्रमाणबाहल्ये पूर्वापरदिणोत्तरस्वयम्भूरमणपर्यन्ते चे कपाटे केवलिसमुद्घातकपाटवक्तु ऊर्ध्वपि लोकान्तं स्पृष्टे ते अधोऽपि च लोकान्तं स्पृष्टे ते ऊर्ध्वकपाटे तयोः ऊर्ध्वकपाटयोः, तथा 'तिरियलोयतट्टे य' इति, तट्टं—स्थालं तिर्यग्लोके तट्टमिव तिर्यग्लोकतट्टं तस्मिंश्च स्वयम्भूरमणसमुद्रवेदिकापर्यन्ते अष्टादशयोजनशतबाहल्ये, समस्ततिर्यग्लोके चेत्यर्थः,

उपपातेन बादरतेजः कायिकानामपर्याप्तानां स्थानानि प्रज्ञप्तानि, केचित् 'तिरियलोयतट्टे य' इत्येवं व्याचक्षते—तयोः—कपाटयोः स्थितः तिर्यग्लोकश्चासौ तत्स्थः, तयोरुर्ध्वकपाटयोरन्तर्वर्तिर्तिर्यग्लोक इत्यर्थः तस्मिंश्च, किमुक्तं भवति ?—द्वयोरुर्ध्वकपाटयोर्यथोक्तस्वरूपयोस्तिर्यग्लोकेऽपि च तयोरेव कपाटयोरन्तर्गते नान्यत्र, शेषतिर्यग्लोककव्यवच्छेदपरमेतद् वाक्यं, न विधानपरं, विधानस्य कपाटग्रहणेनैव सिद्धत्वात्, तत्त्वं पुनः केवलिना विशिष्टश्रुतविदा वा गम्यं,

इयमत्र भावना—इह त्रिविधा बादरपर्याप्ततेजःकायिकाः, तद्यथा एकभविका बद्धायुषोऽभिमुखनामगोत्राश्च, तत्र ये एकस्माद् विवक्षिताद् भवादनन्तरं बादरापर्याप्ततेजःकायिकत्वेनोत्पत्यन्ते ते एकभविकाः, ये तु पूर्वभवत्रिभागादिसमयैर्बद्धबादरापर्याप्ततेजःकायिकादुपस्ते बद्धायुषः, ये पुनर्बादरापर्याप्ततेजःकायिकानुर्नामगोत्राणां पूर्वभवमोचनानन्तरं साक्षाद् वैदयन्ते तेऽभिमुखनामगोत्राः, तत्रैकभविका बद्धायुषश्च द्रव्यतो बादरापर्याप्ततेजःकायिका न भावतः, तदाऽऽयुरनामगोत्रवेदनाभावात्, ततो न तैरिहाधिकारः, किन्तु अभिमुखनामगोत्रैः, तेषामेवोपपातस्य स्वस्थानप्राप्तयाभिमुख्यलक्षणस्य लभ्यमानत्वात्, तत्र यद्यपि ऋजुसूत्रनयदर्शनेन

बादरापर्याप्ततेजः कायिकायुर्नमगोत्रवेदनाद् यथोक्तकपाटद्वयतिर्यग्लोकबाह्यव्यवस्थिता अपि बादरापर्याप्ततेजः कायिकव्यपदेशं लभन्ते तथायत्र व्यवहारनयदरअशनाभ्युपगमाद् ये स्वस्थानसमश्रेणिकपाटद्वयव्यवस्थिताः ये च स्वस्थानानुगते तिर्यग्लोके प्रविष्टास्ते एव बादरापर्याप्ततेजः-कायिका व्यपदिश्यन्ते न शेषाः कपाटापान्तरालव्यवस्थिताः, विषमस्थानवर्तित्वात्,

तेन येऽद्यापि कपाटद्वयं न प्रविशन्ति नापि तिर्यग्लोकं ते किल पूर्वभवावस्था एवेति न गण्यन्ते, उक्तं च-

॥ १ ॥

“पणयाललक्खपिहुला दुन्नि कवाडा य छदिसिं पुड्डा ।

लोगंते तेसिऽतो जे तेऊ ते उ धिप्पंति ॥”

तत उक्तं-‘उववाएणं दोसु उट्ठकवाडेसु तिरियल्लोयतट्ठेय’ इति, तदेवमिदं सूत्रं व्यवहारनयप्रदर्शनेन व्याख्यातं, तथासंप्रदायात्, युक्तं चैतत् “विचित्रा सूत्राणां गतिः” इति वचनादिति ‘समुग्धाएणं सव्वलोए’ इति, इह द्वयोः कपाटयोर्यथोक्तस्वरूपयोर्यान्यपान्तरालानि तेषु ये सूक्ष्मपृथिवीकायिकादयो बादरापर्याप्ततेजः कायिकेषूपपद्यमाना मारणान्तिकसमुद्घातेन समवहताः ते किलविष्कम्भबाहल्याभ्यां शरीरप्रमाणमात्रानायामत उत्कर्षतो लोकान्तं यावदात्मप्रदेशान् विक्षिपन्ति, तथा चावगाहनासंस्थानपदे वक्ष्यते-

“पुढ्वीकाइअस्स णं भंते ! मारणंति य समुग्धाएणं समोहयस्स तेयासरीरस्स के महालिया सरीरोगाहणा प० ?, गोयमा ! सरीरपमाणमेत्तविक्खंभबाहल्लेणं आयामेणं जहत्तेणं अंगुलस्स असंखेज्जइभागे उक्कोसेणं लोगंतो” इति, ततस्ते सूक्ष्मपृथिवीकायिकादय उत्पत्तिदेशं यावद् विक्षिप्तात्मप्रदेशदण्डा अपान्तरालगतौ वर्तमाना बादरापर्याप्ततेजः कायिकायुर्वेदनाद् लब्धबादरापर्याप्ततेजः कायिकव्यपदेशाः समुद्घातगता एवापान्तराल गतौ वर्तमाना इति, समुद्घातगताश्च सकललोकमापूरयन्ति, उक्तं च-‘समुद्घातेन सर्वलोके’ इति, अन्ये त्वभिदधति-अतिबहवः खलु बादरा- पर्याप्ततेजः कायिकाः, एकैकपर्याप्तनिश्चया असंख्येयानामपर्याप्तानामुत्पादात्, ते च सूक्ष्मेष्वपि समुत्पद्यन्ते, सूक्ष्माश्च सर्वत्र विद्यन्ते इति, बादरापर्याप्ततेजः कायिकाः स्वस्वभवरूपं कृतमारणान्ति- कसमुद्घाताः सन्तः सकलमपि लोकमापूरयन्ति इति न कश्चिद्विषयः, अपि तु निरुपचरिततेजः कायिकसमुद्घातप्ररूपणागुणः, स्वस्थानेन लोकस्यासंख्येये भागे इति, पर्याप्तनिश्चयाऽपर्याप्तानामुत्पादात्, पर्याप्तानां च स्थानं मनुष्यक्षेत्रं, तच्च लोकासंख्येयतमभागमात्रमिति । सूक्ष्मपर्याप्तापर्याप्ततेजः कायिकसूत्रं सूक्ष्मपर्याप्तापर्याप्तपृथिवीकायिकसूत्रवद् भावः

मू. (१९३) कहि णं भंते ! बादरावाउकाइयाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! सट्ठाणेणं सत्तसु धनवाएसु सत्तसु धनवायवलएसु सत्तसु तनुवाएसु सत्तसु तनुवायवलयेसु अहोलोए पायालेसु भवणेसु भवणपत्थडेसु भवणाछिदेसु भवणनिकखुडेसु निराएसु निरयावलियासु निरयपत्थडेसु निरयछिदेसु निरयनिकखुडेसु उट्ठलोए कप्पेसु विमाणेसु विमाणावलियासु विमाणपत्थडेसु विमाणछिदेसु विमणनिकखुडेसु तिरियलोए पाईणपईणदाहिणउदीण सव्वेसु चेव लोगागासछिदेसु लोगनिकखुडेसु य,

एत्थ णं बादरावाउकाइआणं पज्जत्तगाणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जेसु भागेसु, समुग्धाएणं लोयस्स असंखेज्जेसु भागेसु, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जेसु भागेसु ।

कहि णं भंते ! अपज्जत्तबादरवाउकाइयाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! जत्थेव बादरवाउकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा तत्थेव बादरवाउकाइयाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा प०, उववाएणं सव्वलोए समुग्घाएणं सव्वलोए, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जेसु भागेसु ।

कहि णं भंते ! सुहुमावाउकाइयाणं पज्जत्तगाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! सुहुमवाउकाइया जे पज्जत्तगा जे य अपज्जत्तगा ते सव्वे एगविहा अविसेसा अनाणत्ता सव्वलोयपरियावन्नगा प० समणाउसो ! । कहि णं भंते ! बादरवणस्सइकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा प० ?, गो० सट्ठाणेणं सत्तसु धनोदहिमु सत्तसु धनोदहिवलयेसु अहोले पायालेसु भवणेसु भवणपत्थडेसु, उट्ठलोए कप्पेसु विमाणेसु विमाणावलियासु विमाणपत्थडेसु, तिरियलोए अगडेसु तडागेसु नदीसु दहेसु बावीसु पुक्खरिणीसु दीहियासु गुंजालियासु सरेसु सरपंतियासु सरसरपंतियासु बिलेसु बिलपंतियासु उज्झरेसु निज्झरेसु चिल्ललेसु पल्ललेसु वप्पिणेसु दीवेसु समुद्देसु सव्वेसु चेव जलासएसु जलठाणेसु, एत्थं बादरवणस्सइकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा प०, उववाएणं सव्वलोए समुग्घाएणं सव्वलोए सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे ।

कहि णं भंते ! बादरवणस्सइकाइयाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! जत्थेव बादरवणस्सइकाइयाणं पज्जत्तगाणं ठाणा तत्थेव बादरवणस्सइकाइयाणं अपज्जत्तगाणं ठाणा प०, उववाणं सव्वलोए समुग्घाएणं सव्वलोए सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे ।

कहि णं भंते ! सुहुमवणस्सइकाइयाणं पज्जत्तगाणं अपज्जत्तगाणं य ठाणा प० ? गोयमा ! सुहुमवणस्सइकाइया जे य पज्जत्तगा जे य अपज्जत्तगा ते सव्वे एगविहा अविसेसा अनाणत्ता सव्वलोयपरियावन्नगा प० समणाउसो ! ॥

वृ. एवं बादरवायुकायिकवनस्पतिकायिकसूत्राण्यपि प्रत्येकं त्रीणि त्रीणि भावनीयानि, नवरं बादरपर्याप्तिवायुकायिकसूत्रे भवनच्छिद्राणि-भवनानामवकाशान्तराणि भवननिष्कुटा-घवाक्षादिकल्पाः केचन भवनप्रदेशाः नरकच्छिद्राणि नरकनिष्कुटा-गवाक्षादिकल्पा नरकावासप्रदेशाः, एवं विमानच्छिद्राणि विमाननिष्कुटाश्च प्रतिपत्तव्याः, ‘उववाएणं लोगस्स असंखेज्जेसु भागेसु’ इत्यादि, वायवो हि पर्याप्ता अतिबहवः, यतो यत्र सुषिरं तत्र वायुः, सुषिरबहुलश्च लोक इति त्रिष्वप्युपपातादिषु लोकस्यासंख्येयेषु भागेष्वित्युक्तं ।

अपर्याप्तिबादरवायुकायिकसूत्रे ‘उववाएणं समुग्घाएणं य सव्वलोए’ इति, इह देवनारकवर्जभ्यः शेषकायेभ्यः सर्वेभ्यो बादरापर्याप्तिवायुकायेषु समुत्पद्यन्ते, बादरापर्याप्ताश्चापान्तरालगतावपि लभ्यन्ते, बहूनि च स्वस्थानानि बादरपर्याप्तापर्याप्तिवायुकायिकानां, ततो व्यवहारनयमतेनाप्युपपातमधिकृत्य सकलसलोकव्यापिता घटते इति न काचित् क्षतिः, समुद्घातेन च सकलसलोकव्यापिता सुप्रतीतैव, सर्वेषु सूक्ष्मेषु सर्वत्र च लोके तेषां समुत्पादसंभवात् ।

बादरपर्याप्तिवनस्पतिकायिकसूत्रे ‘उववाएणं सव्वलोए’ इह पर्याप्तिबादरवनस्पतिकायिकानां स्वस्थानं धनोदध्यादि, तत्र बादरनिगोदानां शैवालादीनां संभवात्, सूक्ष्मनिगोदानां भवस्थितिरन्तर्मुहूर्तं ततस्ते बादरनिगोदेषु पर्याप्तिषु समुत्पद्यमाना बादरनिगोदपर्याप्तायुरनुभवन्तः सुविशुद्ध-ऋजुसूत्रनय-दर्शनाभ्युपगमेन लब्धबादरपर्याप्तिवनस्पतिकायिकव्यपदेशा उपपातेन सकलकालं सर्वलोकं व्याप्नुवन्ति, तत उक्तम्-‘उपपातेन सर्वलोके’ इति । ‘समुग्घाएणं सव्वलोए’ इति,

यदा बादरनिगोदाः सूक्ष्मनिदोगेषु आयुद्धा पर्यन्ते मारणान्तिक- समुद्धातेन समवहता आत्मप्रदेशानुत्पत्तिदेशं यावद् विक्षिपन्ति तदा बादरनिगोदपर्याप्तियुरघाप्य- क्षीणमिति बादरपर्याप्तनिगोदा एव समुद्धातगताश्च सकललोकव्यापिनश्चेति समुद्धातेन सर्ललोके, स्वस्थानेन लोकस्यासंख्येयतमे भागे, धनोदध्यादीनां सर्वेषामपि समुदितानां लोकस्यासंख्येय-भागमात्रवर्तित्वात्, शेषं सुगमं ॥

मू. (१९४) कहि णं भंते ! बेइंदियाणं पज्जत्तापज्जत्तागाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! उह्लोए तदेक्कदेसभागे अहोलोए तदेक्कदेसभाहे तिरियलोए अगडेसु तलाएसु नदीसु दहेसु वावीसु पुक्खरिणीसु दीहियासु गुंजालियासु सरेसु सरपंतियासु सरसरपंतियासु बिलेसु बिलपंतियासु उज्झरेसु निज्झरेसु चिल्लेसु पल्लेसु वप्पिणेसु दीवेसु समुद्देसु सव्वेसु चेव जल्लसयेसु जलठाणेसु एत्थ णं बेइंदियाणं पज्जत्तापज्जत्तागाणं ठाणा प०, उववाएणं लोगस्स असंखेज्जइभागे, समुग्धाएणं लोगस्स असंखेज्जइभागे, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे । कहि णं भंते ! तेइंदियाणं पज्जत्तापज्जत्तागाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! उह्लोए तदेक्कदेसभाए अहोलोए तदेक्कदेसभाए तिरियलोए अगडेसु तलाएसु नदीसु दहेसु वावीसु पुक्खरिणीसु दीहियासु गुंजालियासु सरेसु सरपंतियासु सरसरपंतियासु बिलेसु बिलपंतियासु उज्झरेसु निज्झरेसु चिल्लेसु पल्लेसु वप्पिणेसु दीवेसु समुद्देसु सव्वेसु चेव जलासएसु जलठाणेसु एत्थ णं तेइंदियाणं पज्जत्तापज्जत्तागाणं ठाणा प० उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे समुग्धाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे ॥

कहि णं भंते ! चउरिंदियाणं पज्जत्तापज्जत्तागाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! उह्लोए तदेक्कदेसभागे अहोलोए तदेक्कदेसभाहे तिरियलोए अगडेसु तलाएसु नदीसु दहेसु वावीसु पुक्खरिणीसु दीहियासु गुंजालियासु सरेसु सरपंतियासु सरसरपंतियासु बिलेसु बिलपंतियासु उज्झरेसु निज्झरेसु चिल्लेसु पल्लेसु वप्पिणेसु दीवेसु समुद्देसु सव्वेसु चेव जलासएसु जलठाणेसु एत्थ णं चउरिंदियाणं पज्जत्तापज्जत्तागाणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, समुग्धाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे ॥

कहि णं भंते ! पंचिंदियाणं पज्जत्तापज्जत्तागाणं ठाणा प० ?, गोयमा ! उह्लोयस्स तदेक्कदेस-भाए अहोलोयस्स तदेक्कदेसभाए तिरियलोए अगडेसु तलाएसु नदीसु दहेसु वावीसु पुक्खरिणीसु दीहियासु गुंजालियासु सरेसु सरपंतियासु सरसरपंतियासु बिलेसु बिलपंतियासु उज्झरेसु निज्झरेसु चिल्लेसु पल्लेसु वप्पिणेसु दीवेसु समुद्देसु सव्वेसु चेव जलासएसु जलठाणेसु एत्थ णं पंचिंदियाणं पज्जत्तापज्जत्तागाणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, समुग्धाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे ॥

वृ. एवं द्वीन्द्रियत्रीन्द्रियचतुरिन्द्रियसामान्यपञ्चेन्द्रियसूत्राण्वपि भावनीयानि, नवरं द्वीन्द्रियादयो बहवो जलसंभूताः शङ्खप्रभृतय इति सर्वेष्वपि सूत्रेषु स्थानान्यवटादीन्युक्तानि, तथा ऊर्ध्वलोके तदेकदेशभागे—मन्दरादिवाप्यादिषु, अधोलोके तदेकदेशे (शभागे)—अधोलौकिक-ग्रामकूपतडागादिषु, शेषमुपर्युज्य स्वयं परिभावनीयम् ॥

अधुना पर्याप्तापर्याप्तनैरयिकस्थानप्ररूपणार्थमाह—

मू. (१९५) कहि णं भंते ! नेरइयाणं पज्जत्तापज्जत्तागाणं ठाणा प० ?, कहि णं भंते ! नेरइया

परिवसन्ति?, गोयमा! सद्वाणेणं सत्तसु पुढवीसु, तं०—रयणप्पभाए सक्करप्पभाए वालुयप्पभाए पंक्कप्पभाए दूमप्पभाए तमप्पभाए तमतमप्पभाए,—

—एत्थ णं नेरइयाणं चउरासीइ निरयावाससयसहस्सा भवंतीति मक्खायं, ते णं नरगा अंतो वट्ठा बाहिं चउरंसा अहे खुरप्पसंठाणसंठिया निच्चंधयारतमसा ववगयगहचंदसूरनक्खत्त-जोइसियपहा मेदवसापूयपडलरुहिरमांसचिक्खिल्लित्ताणुलेवणतला असुइवीसा परमदुब्धिगंधा काउयअगणिवत्ताभा कक्खडकासा दुरहियासा असुभा नरगा असुभा नरगेसु वेयणाओ

एत्थ णं नेरइयाणं पज्जतापज्जत्तगाणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, समुग्घाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, सद्वाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, एत्थ णं बहवे नेरइया परिवसन्ति, काला कालोभासा गंभीरलोमहरिसा भीमा उत्तासणगा परमकण्हा वत्तेणं प० समणाउसो ते णं तत्थ निच्चं भीता निच्चं तत्था निच्चं तसिया निच्चं उच्चिग्गा निच्चं परमसुहसंबद्धं नरगभयं पच्चनुभवमाणा विहरन्ति।

वृ. ‘कहिणं भंते! नेरइयाणं’ इत्यादि, कस्मिन् प्रदेशे भदन्त! नैरयिकानां पर्याप्तपर्याप्तानां स्थानानि प्रज्ञप्तानि?, एतदेव व्यक्तं पृच्छति यथा अन्येऽप्यवबुध्यन्ते—‘कहि णं’ इति कस्मिन् प्रदेशे ‘णं’ इति वाक्यालंकृतौ नैरयिकाः परिवसन्ति?, भगवानाह—गौतम! स्वस्थानेन सप्तसु पृथिवीषु, ता एव नामग्राहमाह—रयणप्पभाए’ इत्यादि, गतार्थ, ‘एत्थ णं’ इत्यादि, अत्र—एतासु सप्तसु पृथिवीषु नैरयिकाणां सर्वसंख्यया चतुरशीतिर्नरकावासशतसहस्राणि भवन्ति, तथाहि—

रत्नप्रभायां त्रिंशन्नरकावासशतसहस्राणि भवन्ति, शर्कराप्रभायां पञ्चविंशतिः शतसहस्राणि, वालुकाप्रभायां पञ्चदशलक्षाः, पङ्कप्रभायां दशलक्षाः, धूमप्रभायां त्रीणि लक्षाः, तमः—प्रभायामेकं शतसहस्रं पञ्चोत्तमं, तमस्तमः प्रभायां पञ्चेति, सर्वसंख्यया चतुरशीर्तिर्लक्षा नरकावासानामित्याख्यातं मया शेषैस्तीर्थकृद्भिः ‘ते णं नरकावासा’ इत्यादि, ते नरकावासाश्चतुरशीर्तिर्लक्षणप्रमाणाः

सर्वेऽपि प्रत्येकमन्तः—मध्यभागे (वृत्ता) वृत्ताकारा बहिर्भागे चतुरस्रः—चतुरस्रकाराः, इदं च पीठोपरिवर्तिनं मध्यभागमधिकृत्य प्रोच्यते, सकलपीठाद्यपेक्षया त्वावलिकाप्रविष्टा वृत्तत्र्यस्रचतुरस्रसंस्थानाः, पुष्पावकीर्णास्तु नानासंस्थानाः प्रतिपत्तव्याः, ‘अहे खुरप्पसंठाण-संठिया’ इति अधो—भूमीतले क्षुरप्रस्येव—प्रहरणविशेषस्य यत्संस्थानम्—आकारविशेषस्तीक्ष्ण-तालक्षणस्तेनसंस्थिताः— तथाहि—तेषु नरकावासेषु भूमितले मसृणत्वाभावतः शर्करिले पादेषु न्यस्यमानेषु शर्करामात्रसंस्पर्शेऽपि क्षुरप्रेणेव पादाः कृत्यन्ते, ‘निच्चंधयारतमसा’ इति तमसा नित्यान्धकाराः— उद्योताभावतो यत्तमः तदिह तम उच्यते तेन तमसा नित्यं—सर्वकालमन्धकाराः, त्रापवर-कादिष्वपि तमोऽन्धकारोऽस्ति केवलं बहिः सूर्यप्रकाशे मन्दतमो भवति, नरकेषु तु तीर्थकरजन्म-दीक्षादिकालव्यतिरेकेणान्यदा सर्वकालमप्युद्योतले शस्याप्यभावतो जात्यन्धस्येव मेघच्छन्न-कालार्धरात्र इवातीव बहलतरो वर्तते तत उक्तं—

तमसा नित्यान्धकाराः, तमश्च तत्र सदाऽवस्थितं, उद्योतकारिणामसंभवात्, तथा चाह—‘ववगयगहचंदसूरनक्खत्तजोइसियपहा’ व्यपगतः—परिभ्रष्टो ग्रहचन्द्रसूर्यनश्चरूपाणा उपलक्षणमेतत् तारारूपाणां च ज्योतिष्काणां पन्था—मार्गो येभ्यस्ते व्यपगतग्रहचन्द्रसूर्यनश्चर-ज्योतिष्कपन्थाः, तथा ‘मेयवसापूयरुधिरमांसचिक्खिल्लित्ताणुलेवणतला’ इति स्वभावसंपन्नैर्मेदोव-

सापूतिरुधिरमांसैर्यश्चिक्खिल्लः—कर्ममः तेन लितं—उपदिग्धमनुलेपनेन—सकृद्विलसस्य पुनः पुनरुपलेपनेन तलं—भूमिका येषां ते भेदोवसापूतिरुधिरमांसचिक्खिल्ललितानुलेपनतलाः, अत एवाशुचयः—अपवित्रा वीभत्साः दर्सेनऽप्यतिजुगुप्सोत्पत्तेः, क्वचिद् ‘वीसा’ इति पाठः, तत्र विस्मा—आमगन्धिकाः परमदुरभिगन्धा मृतगवादिकडेवरेभ्योऽप्यतीवानिष्टदुरभिगन्धाः ।

‘काउयअगणिवत्राभा’ इति, लोहे धम्यमाने याधक् कपोतो बहुकृष्णारूपोऽग्नेर्वर्णः, किमुक्तं भवति?—याधशी बहुकृष्णवर्णभूता अग्निज्वाला विनिर्गच्छतीति तादृश्याभा—आकारो येषां ते कपोताग्निवर्णाभाः, धम्यमानलोहाग्निज्वालाकल्पा इति भावः, नारकोत्पत्तिस्थानव्यतिरेकेणान्यत्र सर्वत्राप्युष्णरूपत्वात्, एतच्च षष्ठसप्तमपृथ्वीवर्जमवसेयं, तथा च वक्ष्यति—‘नवरं छट्सत्तमीसु णं काउअगणिवत्राभा न भवन्ति’ तथा कर्कशः—अतिदुःसहोऽसिपत्रस्येव स्पर्शो येषु ते कर्कशस्पर्शाः, अत एव ‘दुरहियासा’ इति, दुःखेनाध्यास्यन्ते—सह्यन्ते दुरध्यासा अशुभा दर्शनतो नरकाः, तथा गन्धरसस्पर्श-शब्दैरशुभा—अतीवासातरूपा नरकेषु वेदना,

‘एत्थणं’ इत्यादि, यावत्तत्थणं बहवेनिरया परिवसन्ति ‘काला’ इत्यादि, कालाः—कृष्णाः, तत्र कोऽपि निष्प्रभतया मन्दकृष्णोऽपि भवति ततस्तदाशङ्काव्यवच्छेदार्थं विशेषणान्तरमाह—कालावभासाः—कालः—कृष्णोऽवभासः—प्रभाविनिर्गमो येभ्यस्ते कालावभासाः, कृष्णप्रभापटलोपचिता इति भावः, अत एव गम्भीरलोकमहर्षाः—गम्भीरः—अतीवोत्कटो लोमहर्षो—लोमोद्धर्षो भयवशाद् येभ्यस्ते गम्भीरलोमहर्षाः, किमुक्तं भवति?—

एवं नाम कृष्णाः कृष्णावभासायद् दर्शनमात्रेऽपि शेषनारकजन्तूनां भयसंपादनेन मात्रातिगं लोमहर्षमुत्पादयन्तीति, अत एव ‘भीमाः’ भयानकाः, भीमत्वादेव उत्रासनकाः—उत्रास्यन्ते शेषनारकजन्तव एभिरित्युत्रासना; उत्रासना एवोत्रासनकाः, किं बहुना?—‘वर्णेन’ वर्णमधिकृत्य परमकृष्णाः, यत ऊर्ध्वं किमपि कृष्णमस्ति भयानकं वा, बहुलकर्षप्राप्तकृष्णवर्णाः प्रज्ञासा मया शैषैश्च तीर्थकरैः हे श्रमण ! हे आयुष्मन् !

‘तेणं निच्चं भीया’ इत्यादि, ते नैरयिकाः ‘णं’ इति वाक्यालङ्कारे ‘नित्यं’ सर्वकालं क्षेत्रस्वभावजनितमहानिबिडान्धकारदर्शनतो भीताः ‘नित्यं’ सर्वकालं त्रस्ताः परमाधार्मिकपरस्पोदीरितदुःखसंपातभयादग्रेऽपि त्रास(स)मुपपन्नाः ‘नित्यं’ सर्वकालं परमाधार्मिकैः परस्परं वा त्रासिताः—त्रासं ग्राहिताः तथा ‘नित्यं’ सर्वकालं यथायोगं परमदुःसहशीतोष्णवेदनानुभवतः परमाधार्मिकपरस्पोदीरितदुःखानुभवतश्चोद्विग्नाः—तद्गतवासपराङ्मुखचित्ताः एवं ‘नित्यं’ सर्वकालं परममशुभं—एकान्तेनाशुभं संबद्धम्—अनुबद्धं न तु जातुचिदपि मनागप्यपान्तराले व्यवच्छिन्नसंतानं ‘नरकभयं’ नरकदुःखं ‘प्रत्यनुभवन्तः’ प्रत्येकं वेदयमाना ‘विहरन्ति’ अवतिष्ठन्ते ।

मू. (१९६) कहि णं भंते ! रयणप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा प० ?, कहि णं भंते ! रयणप्पभापुढवीनेरइआ परिवसंति ?,

गोयमा ! इसीसे रयणप्पभाए पुढवीए असीउत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए उवरि एणं जोयणसहस्समोगाहिता हेड्डा चेगं जोयणसहस्सं वज्जिता मज्झे अट्टहुत्तरे जोयणसयसहस्से एत्थ णं रयणप्पभापुढवीनेरइयाणं तीसं निरयावाससयसहस्सा भवन्तीति मक्खायं,

तेणं नरगा अंतो वट्टा बाहिं चउंसा अहे खुरप्पसंठाणसंठिया निच्चंधयारतमसा ववगयगह-

चंदसूरनकखत्तजोइसप्यहा मेदवसापूयपरडलरुहिरमांसचिकिखिल्ललित्ताणुलेवणतला असुइवीसा परमदुब्धिगंधा काउअगणिवन्नाभा कक्खडफासा दुरहियासा असुभा नरगा असुभा नरगेसु वेयणाओ,

एत्थ णं रयणप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जतापज्जत्ताणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, समुग्घाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे रयणप्पभापुढवीनेरइया परिवसंति, काला कालोभासा गंभीरलोमहरिसा भीमा उत्तासणगा परमकिण्हा वन्नेणं प० समणाउसो !,

ते णं निच्चं भीता निच्चं तत्था निच्चं तसिया निच्चं उव्विग्गा निच्चं परममसुहसंबद्धं नरगभयं पच्चणुभवमाणा विहरंति । कहि णं भंते ! सक्करप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जतापज्जत्ताणं ठाणा प०

कहि णं भंते ! सक्करप्पभापुढवीनेरइया परिवसंति ?, गोयमा ! सक्करप्पभापुढवीए वत्तीसुत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगाहिता हेट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे तीसुत्तरे जोयणसहयसहस्से एत्थ णं सक्करप्पभापुढवीनेरइयाणं पणवीसं निरयावाससयसहस्सा हवन्तीति मक्खायं, ते णं नरगा अंतो वट्ठा बाहिं चउरंसा अहे खुरप्पसंठाणसंठिया निच्चंधयारतमसा ववगयगहचंदसूरनकखत्तजोइसियप्पहा मेदवसापूयपडलरुहिरमांसचिकिखिल्ललित्ताणुलेवणतला असुइवीसा परमदुब्धिगंधा काउअगणिवन्नाभा कक्खडफासा दुरहियासा असुभा नरगा असुभा नरगेसु वेयणाओ,

एत्थ णं सक्करप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जतापज्जत्ताणं ठाणा प०, उववाएणं समुग्घाएणं सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे सक्करप्पभापुढवीनेइआ परिवसंति, काला कालोभासा गंभीरलोमहरिसा भीमा उत्तासणगा परमकिण्हा वन्नेणं प० समणाउसो ! ते णं निच्चं भीता निच्चं तत्था जाव नच्चं परममसुहसंबद्धं नरगभयं पच्चणुभवमाणा विहरंति ।

कहि णं भंते ! वालुयप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जतापज्जत्ताणं ठाणा प० ?, कहि णं भंते ! वालुयप्पभापुढवीनेरइया परिवसंति ?, गोयमा ! वालुयप्पभापुढवीए अट्ठावीसुत्तरजोयणसयसहस्साबाहल्लाए उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगाहिता हेट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे छव्वीसुत्तरजोयणसयसहस्से एत्थ णं वालुयप्पभापुढवीनेरइयाणं पन्नरसनरयावाससयसहस्सा भवंतीति मक्खायं, ते णं न रगा अंतो वट्ठा बाहिं चउरंसा अहे खुरप्पसंठाणसंठिया निच्चंधयारतमसा ववग- यगहचंदसूरनकखत्तजोइसप्यहा मेदवसापूयपडलरुहिरमंसचिकिखिल्ललित्ताणुलेवणतला असुइवीसा परमदुब्धिगंधा काउअगणिवन्नाभा कक्खडफासा जाव असुभा नरगेसु वेयनओ

एत्थ णं वालुयप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जत्तपज्जत्ताणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, समुग्घाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे वालुयप्पभापुढवीनेरइया परिवसंति, काला कालोभासा गंभीरलोमहरिसा भीमा उत्तासणगा परमकिण्हा वन्नेणं प० समणाउसो !, ते णं निच्चं भीता निच्चं तत्था निच्चं तसिआ निच्चं उव्विग्गा निच्चं परममसुहं संबद्धं नरगभयं पच्चणुभवमाणा विहरंति ।

कहि णं भंते ! पंकप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जतापज्जत्ताणं ठाणा प० ?, कहि णं भंते ! पंकप्पभापुढवीनेरइया परिवसंति ?, गो० पंकप्पभापुढवीए वीसुत्तरजोयणसयसहस्साबाहल्लाए

उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगाहिता हिट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे अट्टारसुत्तरे जोयणसयसहस्से एत्थ णं पंकप्पभापुढवीनेरइयाणंदस निरयावाससयसहस्सा भवन्तीति मक्खायंते णं नरगा अंतो वट्ठा बाहिं चउरंसा अहे खुरप्पसंठाण-संठिया निच्चंधयारतमसा जाव मेदवसा पूयपडल-रुहिरमंस- चिक्खिल्ललित्ताणुलेवणतला असुइवीसा परमदुब्धिगंधा काउअगणिवत्ताभा कक्खडफासा दुरहियासा असुभा नरगा असुभा नरगेसु वेयणाओ

एत्थ णं पंकप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पं०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइ-भागे, समुग्धाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे पंकप्पभापुढवीनेरइआ परिवसंति, काला कालोभासा गंभीरलोमहरिसा भीमा उत्तासणगा परमकिण्हा वत्तेणं प० समणाउसो ! ते णं निच्चं भीया निच्चं तत्था निच्चं तसिया निच्चं परममसुहसंबद्धं नरगभयं पच्चणुभवमाणा विहरंति । कहि णं भंते ! धूमप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा प० ?, कहि णं भंते ! धूमप्पभापुढवीनेरइआ परिवसंति ?, गोयमा ! धूमप्पभापुढवीए अट्टारसुत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगाहिता हेट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे सोलसुत्तरजोयणसयसहस्से एत्थ णं धूमप्पभापुढवीनेरइयाणं तिन्नि निरयावाससयसहस्सा भवन्तीति मक्खायं,

ते णं नरगा अंतो वट्ठा बाहिं चउरंसा अहे खुरप्पसंठाणसंठिया निच्चंधयारतमसा ववगयगह-चंदसूरनक्खत्तजोइसियपहामेदवसायपूयपडलरुहिरमंसचिक्खिल्ललित्ताणुलेवणतला असुइवीसा परमदुब्धिगंधा काउअगणिवत्ताभा कक्खडफासा दुरहियासा असुभा नरगा असुभा नरगेसु वेयणाओ एत्थ णं धूमप्पभापुढवीनेरइयाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे समुग्धाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे,

तत्थ णं बहवे धूमप्पभापुढवीनेरइया परिवसंति, काला कालोभासा गंभीरलोमहरिसा भीमा उत्तासणगा परमकिण्हा वत्तेणं प० समणाउसो !, ते णं नरगा निच्चं भीता निच्चं तत्था निच्चं तसिया निच्चं उच्चिग्गा निच्चं परममसुहसंबद्धं नरगभयं पच्चणुभवमाणा विहरंति ।

कहि णं भंते ! तमापुढवीनेरइयाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा प० ?, कहि णं भंते ! तमापुढवीनेरइया परिवसंति ?, गोयमा ! तमाए पुढवीए सोलसुत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगाहिता हिट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे चउदसुत्तरजोयणसयसहस्से एत्थ णं तमप्पभापुढवीनेरइयाणं एगे पंचूणे नरगावाससयसहस्से हवन्तीति मक्खायं, ते णं नरगा अंतो वट्ठा बाहिं चउरंसा अहे खुरप्पसंठाणसंठिया निच्चंधयारतमसा ववगयगहचंदसूरनक्खत्त-जोइसियपहामेदवसापूयपडलरुहिरमंसचिक्खिल्ललित्ताणुलेवणतला असुइवीसा परमदुब्धिगंधा कक्खडफासा दुरहियासा असुभा नरगा असुभा नरगेसु वेयणाओ, एत्थ णं तमापुढवीनेरइयाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे समुग्धाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे,

तत्थ णं बहवे तमप्पभापुढवीनेरइया परिवसंति, काला कालोभासा गंभीरलोमहरिसा भीमा उत्तासणगा परमकिण्हा वत्तेणं प० समणाउसो !, ते णं निच्चं भीता निच्चं परमसुहसंबद्धं नरगभयं पच्चणुभवमाणा विहरंति ।

कहि णं भंते ! तमतमा- पुढवीनेरइयाणं पज्जतापज्जताणं ठाणा प० ?, कहि णं भंते ! तमतमापुढवीनेरइया परिवसंति ?, गोयमा ! तमतमाए पुढवीए अट्ठोत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए उवरिं अद्धतेवन्नं जोयणसहस्साइं ओगहिता हेट्ठावि अद्धतेवन्नं जोगाणसहस्साइं वज्जिता मज्जे तीसु जोयणसहस्ससु एत्थ णं तमतमापुढवीनेरइयाणं पज्जतापज्जताणं पंचदिसि पंच अनुत्तरा महइमहालया महानिरया प०, तं०-काले महाकाले रोरुए महारोरुए अपइट्ठाणे,

ते णं नरगा अंतो वट्ठा बाहिं चउरंसा अहे खुरप्पसंठाणसंठिआ निच्चंधयारतमसा ववगयगहचंदसूरनक्खत्तजोइसियपहा मेदवसायपूयपडलरुहरिमंसचिक्खिल्ललित्ताणुलेवणतला असुइवीसा परमदुब्धिगंधा कक्खडफासा दुरहियासा असुभा नरगा असुभा नरगेसु वेयणाओ, एत्थ णं तमतमापुढवीनेरइयाणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभगे समुधाएणं लोयस्स असंखेज्जइभगे सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभगे तत्थ णं बहवे तमतमापुढवीनेरइया परिवसंति, काला कालोभासा गंभीरलोमहरिसा भीमा उत्तासणगा परमकिण्हा वज्जेणं प० समणाउसो !,

ते णं निच्चं भीता निच्चं तत्था निच्चं तसिया निच्चं उव्विग्गा निच्चं परममसुहसंबद्धं नरगभयं पच्चणुभवमाणा विहरंति ॥

वृ. तदेवं सामान्यतो नैरयिकसूत्रं व्याख्यातं, एवं रत्नप्रभादिविषयाण्यपि सूत्राणि यथायोगं परिभावनयानि, प्राय उक्तव्याख्यानुसारेण सुगमत्वात्, केवलं षष्ठपृथिव्यां सप्तमपृथिव्यां च नरकावासाः कपोताग्निवर्णाभा न वक्तव्याः, नारकोत्पत्तिसाधनव्यतिरेकेणान्यत्र सर्वत्रापि तेषां शीतपरिणामत्वात्, तथा चाह—“नवरं छट्सत्तमीसु णं काउअगणिवन्नाभा न भवन्ति” ।

सम्प्रति यथोक्तपृथिवीबाहल्यपरिमाणप्रतिपादिकां संग्रहणीगाथामाह—

मू. (१९७) आसीयं बत्तीसं अट्ठावीसं च हुंति वीसं च ।

अट्ठारससोलसगं अट्ठुत्तरमेव हिट्ठिमिया ॥

वृ. ‘आसीयं बत्तीसं’ इत्यादि, आशीतं—अशीतिसहस्राधिकं शतसहस्रं रत्नप्रभाया बाहल्यं द्वात्रिंशं—द्वात्रिंशत्सहस्राधिकं शर्कराप्रभायाः ‘अष्टाविंशं’ अष्टावंशतिसहस्राधिकं वालुकाप्रभायाः विंशतिसहस्राधिकं पङ्कप्रभायाः अष्टादशसहस्राधिकं धूमप्रभायाः षोडशसहस्राधिकं तमःप्रभायाः अष्टोत्तरम्—अष्टसहस्राधिकं लक्षं ‘हिट्ठिमिया’ सर्वाधस्तन्यास्तमस्तमःप्रभाया इति ।

मू. (१९८) अट्ठुत्तरं च तीसं छवीसं चेव सयसहस्सं तु ।

अट्ठुत्तरस सोलसगं चउइसमहियं तु छट्ठीए ॥

मू. (१९९) अद्धतिवन्नसहस्सा उवरिमहे वज्जिऊण तो भणियं ।

मज्जे तिसहस्सेसुं होन्ति उ नरगा तमतमाए ॥

वृ. संप्रति उपर्यधश्चैकैकं योजनसहस्रं मुक्त्वा यावत्प्रमाणं नरकावासयोग्यं पृथिवीबाहल्यं तावत्संग्रहीतुकाम आह—‘अट्ठुत्तरं च’ इत्यादिगाथाद्वयं, रत्नप्रभाया हि अशीतिसहस्राधिकं लक्षं बाहल्यपरिमाणं तस्योपरितनमेकं योजनसहस्रमेकं चाधो योजनसहस्रं वर्जयित्वा शेषं नरकावासाधारभूतं, अतो रत्नप्रभाया नरकावासयोग्यं बाहल्यपरिमाणमष्टसप्ततिसहस्राधिकं लक्षं भवति, एवं सर्वत्राप्युपयुज्य भावनीयं ।

मू. (२००) तीसा य पन्नवीसा पन्नरस दसेव सयसहस्साइं ।

तिन्नि य पंचूणेगं पंचेव अणुत्तरा नरगा ॥

वृ. साम्प्रतं नरकावाससंख्याप्रतिपादनाय संग्रहणीगाथामाह— 'तीसा य' इत्यादि, गतार्था

मू. (२०१) कहि णं भंते ! पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं पज्जतापज्जताणं ठाणा प० ?, गोयमा ! उट्ठलोए तदेक्कदेसभाए अहोलोए तदेक्कदेसभाए तिरियलोए अगडेसु तलायेसु नदीसु दहेसु वावीसु पुक्खरिणीसु दीहियासु गुंजालियासु सरे सु सरपंतियासु सरसरपंतियासु बिलेसु बिलपंतियासु उज्जरेसु निजरेसु चिल्ललेसु पल्ललेसु वप्पिणेसु दीवेसु समुद्देसु सव्वेसु चेव जलासएसु जलठाणेसु एत्थ णं पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं पज्जतापज्जताणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, समुग्धाएणं सव्वलोयस्स असंखे० सट्ठाणेणं सव्वलोयस्स असंखे०

वृ. तिर्यक्पञ्चेन्द्रियसूत्रं प्राग्वत्, नवरमूध्वलोके तदेकदेशे—तिर्यक्पञ्चेन्द्रिया मत्स्यादयो मन्दराद्रिवाप्यादिषु, अधोलोके तदेकदेशे—अधोलौकिकग्रामादिष्वित्यर्थः ।

मू. (२०२) कहि णं भंते ! मणुस्साणं पज्जतापज्जताणं ठाणा प० ?, गोयमा ! अंतो मणुस्सखेते पणयालीसाए जोयणसयसहस्सेसु अट्ठाइज्जेसु दीवसमुद्देसु पन्नरससु कम्मभूमीसु तीसाए अकम्मभूमीसु छप्पन्नाए अंतरदीवेसु एत्थ णं मणुस्साणं पज्जतापज्जताणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, समुग्धाएणं सव्वलोए, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे ॥

वृ. मनुष्यसूत्रमपि सुगमं, नवरं 'समुग्धाएणं सव्वलोए' इति केवलिसमुद्घातमधिकृत्य सम्प्रति भवनपतिस्थानप्रतिपादनार्थमाह—

मू. (२०३) कहि णं भंते ! भवणवासीणं देवाणं पज्जतापज्जताणं ठाणा प० ?, कहि णं भंतो ! भवणवासी देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए असीउत्तरजोयण-सयसहस्सबाहल्लाए उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगाहिता हेट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जिता मज्जे अट्ठहुत्तरे जोयणसयसहस्से एत्थ णं भवणवासीणं देवाणं सत्त भवणकोडीओ बावत्तरि भवणावाससयसहस्सा भवन्तीति मक्खायं, ते णं भवणा बाहिं वट्ठा अंतो चउरंसा अहे पुक्खरकन्नियासंठाणसंठिया उक्किन्नंतरविउलगंभीरखातफलिहा पागारट्टालयकवाडतोरण-पडिदुवारदेसभागा जंतसयग्घिमुसंढिरियारिया अउज्झा सदाजया सदागुत्ता अडयालकोट्टगरइया अडयालकयवणमाला खेमा सिवा किंकरामरदंडोवरक्खिया लाउल्लोइयमहिया गोसीसरसर-तचंदनदहरदिन्नपंचंगुलितला उवचियचंदनकलसा चंदनघडसुकयतोरणपडिदुवारदेसभागा आसत्तोसत्तविउलवट्ठवग्धारियमल्लदामकलावा पंचवन्नसरससुरभिमुक्कपुप्पुंजोवयारकलिया—

—कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूवमधमधंतंगंधुद्धुयाभिरामा सुगंधवरगंधिया गंधवट्ठिभूया अच्छरगणसंघसंविगिन्ना दिव्वतुडियसहसंपणातिया सव्वरयणामया अच्छा सण्हा लण्हा घट्ठा मट्ठा नीरया निम्पला निप्पंका निक्कंडच्छया सप्पहा ससिरिया समिरिया सउज्जोया पासादीया दरिसणिज्जा अभिरुवा पडिरुवा, एत्थ णं भवणवासिदेवाणं पज्जतापज्जताणं ठाणा प०, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, समुग्धाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे भवणवासी देवा परिवसंति, तं०—

वृ. 'कहि णं भंते ! भवणवासीणं देवाणं' इत्यादि, 'असीउत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए' इति अशीत्युत्तरं—अशीतिसहस्राधिकयोजनशतसहस्रं बाहल्यं यस्याः सा तथा तस्याः 'सत्त भवण-कोडीओ बावत्तरि भवणावाससयसहस्सा भवन्तीति मक्खायं' इति असुरकुमाराणां हि चतुःषष्टिशत-

सहस्राणि भवनानां, ततः सर्वसंख्याया यथोक्तं भवनसंख्यानं भवति,

‘ते णं भवणा’ इत्यादि, तानि ‘णं’ इति वाक्यालङ्कारे, पुंस्त्वं प्राकृतत्वात्, भवनानि बहिर्वृत्तानि—वृत्ताकाराणि अन्तः समचतुरस्राणि अधस्तनभागे पुष्करकर्णिकासंस्थानसंस्थितानि कर्णिका नाम उन्नतसमचित्रबिन्दुकिनी ‘उक्किन्नतरविउलगंभीरखातफलिहा’ इति उत्कीर्णमिवोत्कीर्णमतीव व्यक्तमित्यर्थः, उत्कीर्णमन्तरं यासां खातपरिखाणां ता उत्कीर्णान्तराः, किमुक्तं भवति ?—

खातानां च परिखाणां च स्पष्टवैविक्त्योन्मीलनार्थमपान्तराले महती पाली समस्तीति, खातानि च परिखाश्च खातपरिखाः उत्कीर्णान्तरा विपुला—विस्तीर्णा गम्भीरा—अलब्धमध्यभागा खातपरिखा येषां भवनानां परितस्तानि उत्कीर्णान्तरविपुलगम्भीरखातपरिखानि, खातपरिखानां चायं प्रतिविशेषः—परिखा उपरि विशाला अधः संकुचिता, खातं तु उभयत्रापि सममिति, ‘पागारद्वालकपाटतोरणपडिदुवारादेसभागा’ इति, प्रतिभवनं प्राकरेषु—सालेषु अट्टालककपाट-तोरणप्रतिद्वाराणि—अट्टालककपाटतोरणप्रतिद्वाररूपा देशभागा—देशविशेषा येषु तानि प्राकाराट्टालककपाटतोरणप्रतिद्वारदेशभागानि, तत्राट्टालकाः—प्राकारस्येपरि भृत्याश्रयविशेषाः कपाटानि—प्रतोलीद्वारसत्त्वानि, एतेन प्रतोत्यः सर्वत्र सूचिताः, अन्यथा कपाटानामसंभवात्, तोरणानि प्रतोलीद्वारेषु प्रतिद्वाराणि—स्थूलद्वारापान्तरालवर्तीनि लघुद्वाराणि,

तथा ‘जंतसयग्धिमुसलमुसंढिपरिवारिया’ इति यन्त्राणि—नानाप्रकाराणि शतघ्नयो—महायष्टयो महाशिला वा याः’ पातिताः सत्यः पुरुषाणां शतानि घ्नन्ति मुशलानि—प्रतीतानि मुसण्डयः—प्रहरणविशेषाः तैः परिवारितानि—समन्ततो वेष्टितानि, अत एवायोध्यानि—पर्योद्धुमशक्यानि अयोध्यत्वादेव च ‘सदाजयानि’ सदा—सर्वकालं जयो येषु तानि सदाजयानि, सर्वकालं जयवन्तीत्यर्थः, तथा सदा—सर्वकालं गुप्तानि प्रहरणैः पुरुषैश्च योद्धुभिः सर्वतः—समन्ततो निरन्तरं परिवारिततया परेषामसहमानानां मनागपि प्रवेशासंभवात्, ‘अडयालकोडुगरइया’ इति अष्टचत्वारिंशद्भेदभिन्नविच्छित्तिकलिताः कोष्ठका—अपवरका रचिताः—स्वयमेव रचनां प्राप्ता येषु तानि अष्टचत्वारिंशत्कोष्ठकरचितानि, सुखादिदर्शनात् पाक्षिको निष्ठान्तस्य परनिपातः,

तथा अष्टचत्वारिंशद्भेदभिन्नविच्छित्तयः कृता वनमाला येषु तानि अष्टचत्वारिंशत्कृतवन-मालानि, अन्ये त्वमिदधति—अडयालशब्दो देशीवचनत्वात् प्रशंसावाची, ततोऽयमर्थः—प्रशस्तकोष्ठकरचितानि प्रशस्तकृतवनमालानीति, तथा क्षेमाणि—परकृतोपद्रवरहितानि, शिवानि—सदामङ्गलोपेतानि, तथा किङ्कराः—किङ्करभूता येऽमरास्तैर्दण्डैः कृत्वोपरक्षितानि सर्वतः—समन्ततो रक्षितानि किङ्करामरदण्डोपरक्षितानि, ‘लाउल्लोइयमहिया’ इति लाइयं नाम—यद् भूमेर्गोमयादिनोपलेपनं उल्लोइयं—कुड्यानां मालस्य च सेटिकादिभिः संमृष्टीकरणं, लाउल्लोइयाभ्यां महितानि—पूजितानि लाउल्लोइयमहितानि, तथा गोशीर्षेण—गोशीर्षनामकचन्दनेन सरसरक्त-चन्दनेन च ददरेण—बहलेन चपेटाप्रकारेण वा दत्ताः पञ्चाङ्गुल्यस्तला—हस्तका येषु तानि गोशीर्षस-रसरक्तचन्दनदर्दरदत्तपञ्चाङ्गुलितलानि, तथा उपचिता—निवेशिताः चन्दनकलशा—माङ्गल्यकलशा येषु तानि उपचितचन्दनकलशानि, ‘चन्दनघडसुकयतोरणपडिदुवारादेसभागा’ इति चन्दनघटैः—चन्दनकलशैः सुकृतानि सुष्ठुकृतानि शोभितानीति तात्पर्यार्थः यानि तोरणानि तानि चन्दनघटसुकृत-तोरणानि प्रतिद्वारदेशभागे येषु तानि चन्दनघटसुकृततोरणप्रतिद्वारदशभागानि तथा

‘आसत्तोसत्तविउलवद्वग्धारियमलावा’ इति आ—अवाङ्अधोभूमौ सक्त आसक्तो भूमौ लग्न इत्यर्थः ऊर्ध्वं सक्त उत्सक्तः उल्लोचकले उपरि संबद्ध इत्यर्थः विपुला—विस्तीर्णः वृत्तो—वर्तुलः ‘वग्धारिय’ इति प्रलम्बितो माल्यदामकलापः—पुष्पमालासमूहो येषु तान्यासक्तोत्सक्तविपुलवृत्त-प्रलम्बितमाल्यदामकलापानि, तथा पञ्चवर्णेन सुरभिणा मुक्तेन—क्षिप्तेन पुष्पपुञ्जलक्षणेन उपचारेण—पूजया कलितानिपञ्चवर्णसुरभिमुक्तपुष्पपुञ्जोपचारकलितानि,

‘कालागुरुप्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्कधूपमधमधतगन्धुद्धूयाभिरामे’ इति कालागुरुः प्रसिद्धः प्रवरः—प्रदानः कुन्दुरुक्कः—चीडा तुरुक्कं—सिल्हकं कालागुरुश्च प्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्के च कालागुरु-प्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्काणि तेषां धूपस्य यो मधमघायमानो गन्ध उद्धूत—इतस्ततो विप्रसृतस्तेनाभिरामाणि—रमणीयानि कालागुरुप्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्कधूपमधमघायमानगन्धोद्धूताभिरामाणि, तथा शोभनो गन्धो येषां ते सुगन्धाः ते च ते वरगन्धाश्च—वासाः सुगन्धवरगन्धास्तेषां गन्धः स एष्वस्तीति सुगन्धवरगन्धगन्धिकानि, “अतोऽनेकस्वरात्” इति इकप्रत्ययः, अत एव गन्धवर्तिभूतानि—सौरभ्यातिशयाद् गन्धद्रव्यगुटिकाकल्पानीति भावः, तथा अप्सरोगणानां संघः—समुदायः तेन सम्यक्—रमणीयताय विकीर्णानि—व्याप्तानि अप्सरोगणसङ्घविकीर्णानि, तथा दिव्यानां त्रुटितानाम्—आतोद्यानां वेणुवीणामृदङ्गादीनां ये शब्दास्तैः संप्रणदितानि—सम्यक्—श्रोतृमनोहारितया प्रकर्षेण सर्वकालं नदितानि—शब्दवन्ति,

‘सर्वरत्नमयानि’ सर्वात्मना—सामस्येन न त्वकदेशेन रत्नमयानि समस्तरत्नमयानि वा, अच्छानि—आकाशस्फटिकवदतिस्वच्छानि, श्लक्ष्णानि—श्लक्ष्णपुद्गलस्कन्धनिष्पन्नानि श्लक्ष्णद-लनिष्पन्नपटवत्, ‘लण्हाणि’ मसृणानि घुण्टितपटवत्, ‘घट्टा’ इति घृष्टानीव घृष्टानि खरशाणया पाषाणप्रतिमावत्, ‘मट्टा’ इति, मृष्टानि, सुकुमारशाणया पाषाणप्रतिमेव,

अत एव नीरजांसि स्वाभाविकरजोरहितत्वाद् निर्मलानि आगन्तुकमलाभावात् निष्पङ्कानि—कलङ्गविकलानि कर्दमरहितानि वा ‘निष्कङ्कडच्छाया’ इति निष्कङ्कटा—निष्कवचा निरावरणा निरुपघातेति भावार्थः छाया—दीप्तिर्येषां तानि निष्कङ्कटच्छायानि, सप्रभाणि—स्वरूपतः प्रभावन्ति, समरीचीनिबहिर्विनिर्गतकिरणजलानि, सोद्योतानि—बहिर्व्यवस्थितवस्तुस्तोमप्रकाशनकराणि, ‘प्रसादीयानि’ प्रसादाय—मनःप्रसत्तये हितानि प्रसादीयानि—मनःप्रसत्तिकारीणीति भावः, तथा दर्शनीयानि—दर्शनयोग्यानि यानि पश्यतः चक्षुषी न श्रमं गच्छत इति ततापत्यार्थः ‘अभिरूपा’ इति अभि—सर्वेषां द्रष्टृणां मनःप्रसादानुकूलतया अभिमुखं रूपं येषां तानि अभिरूपाणि अत्यन्त-कमनीयानीत्यर्थः, अत एव ‘पडिरूवा’ इति प्रतिविशिष्टं रूपं येषां तानि प्रतिरूपाणि, अथवा प्रतिक्षणं नवं नवं रूपं येषां तानि प्रतिरापाणि ।

मू. (२०४) असुरा नाग सुवन्ना विज्जु अग्गी य दीव उदही य ।

सिपवणथणियनामा दसहा एए भवणवासी ।।

मू. (२०५) चूडामणिमण्डरयणभूसणणागफडगरुलवडरपुन्नकलसंकउप्फेसा सीहमवरगयंक- अस्सवरवद्धमाणनिजुत्तचित्तचिंधगता सुरुवा महड्विया महजुइआ महब्बला महायसा महानुभावा महासोकखा हारविराइअवच्छा कडगतुडियथंभियभुआ अंगदकुंडलमड्ढगंड-तलकत्रपीढधारी विचित्तहत्थाभरणा विचित्तमालामउलिमउडा कल्लाणगपवरत्थपरिहिया

कल्लाणगपवरमल्लाणुलेवण- धरा भासुरबोदिपलंबवणमालधरा दिव्वेणं वन्नेणं दिव्वेणं गंधेणं दिव्वेणं
फासेणं दिव्वेणं संघयणेणं दिव्वेणं संठाणेणं दिव्वाए इट्ठीए दिव्वाए जुईए दिव्वाए पभाए छायाए
दिव्वाए अच्चीए दिव्वेणं तेएणं दिव्वाए लेसाए दस दिसाओ उज्जोवेमाणा पभासेमाणा ।

ते णं तत्थ साणं साणं भवणावाससयसहस्साणं साणं साणं सामानियसाहस्सीणं साणं
साणं तायतीसाणं साणं साणं लोगपालाणं साणं साणं अगमहिसीणं साणं साणं परिसाणं साणं
साणं अनिआणं साणं साणं अनिआहिवईणं साणं साणं आयरक्खदेवसाहस्सीणं —

—अन्नेसिं च बहूणं भवणवासीणं देवाणं य देवीणं य आहेवच्चं पोरेवच्चं सामित्तं भट्ठित्तं
महत्तरगतं आणाईसरसेणावच्चं कारेमाणा पालेमाणा महताहतनट्ठगीयवाइयतंतितलतालतुडिय-
घणमुइंगपडुप्पवाइयरवेणं दिव्वाइं बोगबोगाईं भुंजमाणा विहरंति ।

बृ. ‘एते भवणवासी’ इत्यादि, एते अनन्तरोक्ता असुरकुमारदयो भवनवासिनो यथाक्रमं
चूडामणिमुटुकटरलभूषणनियुक्तानागस्फटादिचित्रचिह्नधराश्च, तथाहि—असुरकुमारभवन-
वासिनश्च चूडामणिमुकुटरलाः, चूडामणिर्नाम मुकुटे रत्नं चिह्नभूतं येषां ते तथा, नागकुमारा
भूषणनियुक्तनागस्फटारूपचिह्नधराः, सुवर्णकुमारा भूषणनियुक्तगरुडरूपचिह्नधराः, विद्युत्कुमारा
भूषणनियुक्तवज्ररूपचिह्नधराः, वज्रं नाम शक्रस्यायुधं, अग्निकुमारा मुकुटनिक्तपूर्णकलशरूप-
चिह्नधराः, द्वीपकुमारा भूषणनियुक्तसिंहरूप (चिह्न) धराः, उदधिकुमारा भूषणनियुक्तहयवररूप-
चिह्नधराः दिक्कुमारा भूषणनियुक्तगजरूपचिह्नधराः, वायुकुमारा भूषणनियुक्तमकररूपचिह्नधराः,
स्तनितकुमारा भूषणनियुक्तवरवर्द्धमानरूपचिह्नधराः, वर्द्धमानकं—शरावसंपुटं ।

अक्षरगमनिका त्वेवम्—भूषणेषु नागस्फटागरुडवज्राणि येषां ते भूषणनागस्फटागरुड-
वज्राः, पूर्णकलशेनाङ्कित उष्फे सो—मुकुटो येषां ते पूर्णकलशाङ्कितोष्फेसाः, तथा सिंहहयवरगजा
अङ्का अर्थाद् भूषणेषु येषां ते सिंहहयवरगजाङ्काः, तथा मकरवर्द्धमानके नियुक्ते—भूषणेषु नियोजिते
चित्रे—आश्चर्यभूते चिह्ने गते—स्थिते येषां ते मकरवर्द्धमानकनियुक्तचित्रचिह्नगतास्ततः
पूर्वपदैर्द्वन्द्वसमासः ।

पुनः सर्वे कथंभूताः ? इत्याह—‘सुरूपाः’ शोभनं रूपं येषां ते तथा, अत्यन्तकमनीयरूपा
इत्यर्थः, तथा ‘महिह्विया’ इति महती ऋद्धिः—भवनपरिवारादिका येषां ते महर्द्धिकाः, तथा महती
द्युतिः—शरीरगता आभरणगता च येषामिति महाद्युतयः, तथा महद् बलं—शारीरः प्राणो येषां ते
महाबलाः, तथा महद् यशः—ख्यातिर्येषां ते महायशसः तथा महाननुभागः—सामध्ये शापानुग्रहविषयं
येषां ते महानुभागाः, तथा ‘महेसक्खा’ इति महान् ईश—ईश्वर इत्याख्या—प्रसिद्धिर्येषां ते महेशाख्याः,
अथवा ईशनमीशो भावे धञ्प्रत्ययः ऐश्वर्यमित्यर्थः ‘ईश ऐश्वर्ये’ इति वचनात् तमीशम्—
ऐश्वर्यमात्मनां ख्यान्ति—अन्तर्भूतण्यर्थतया ख्यापयन्ति प्रथयन्ति इति ईशाख्याः महान्तश्च ते
ईशाख्याश्च महेशाख्याः, क्वचिद् ‘महासोक्खा’ इति पाठः तत्र महत् सौख्यं प्रभूतसद्बोधोदयवशाद्
येषां ते महासौख्याः, अन्ये पठन्ति—‘महासक्खा’ इति, तत्रायं शब्दासंस्कारो—महाश्वाक्षाः,

इयं चात्र पूर्वसूरिप्रदर्शिता व्युत्पत्तिः—आशुगमनादश्वो—मनः अक्षाणि चेत्यश्वक्षाणि
महान्यश्वक्षाणि येषां ते महाश्वाक्षाः, ‘हारविराडयवच्छा’ इति हारैर्विराजितं वक्षो येषां ते हारविरा-
जितवक्षसः, ‘कडगतुडियथंभियभुया’ इति कटकानि—कलाचिकाऽऽभरणानि त्रुटितानि—बाहुर-

श्रकास्तैः स्तम्भभित्तौ इव स्तम्भितौ भुजौ येषां ते कटकत्रुटितस्तम्भितभुजाः, तथा अङ्गदानि-
बाहुशीर्षाऽऽभरणविशेषरूपाणि कुण्डले-कर्णाभरणविशेषरूपे तथा मृष्टौ-मृष्टीकृ तौ गण्डौ-
कपोलौ यैस्तानि मृष्टागण्डानि, कर्णपीठानि-कर्णाभरणविशेषरूपाणि धारयन्तीत्येवंशीला
अङ्गदकुण्डलमृष्टण्डकर्णपीठधारिणः, तथा विचित्राणि-नानारूपाणि हस्ताभरणानि येषां ते
विचित्रहस्ताभरणाः, तथा 'विचित्तमालामउलिमउडा' विचित्रा माला-कुसुममृग् मौलौ-मस्तके
मुकुटं च येषां ते विचित्रमालामौलिमुकुटाः, तथा कल्याणकं-कल्याणकारि प्रवरं वस्त्रं परिहितं
यैस्ते कल्याणप्रवरवस्त्रपरिहिताः, सुखादिदर्शनाद् निष्ठन्तस्यात्र पाक्षिकः परनिपातः,

तथा कल्याणकं-कल्याणकारि यत् प्रवरं माल्यं-पुष्पदाम यच्चानुलेपनं तद् धरन्तीति
कल्याणकप्रकारमाल्यानुलेपनधराः, तथा भास्वरा-देदीप्यमाना बोन्दिः-स्त्रीशरीरं येषां ते भास्व-
रबोन्दयः, तथा प्रलम्ब इति-प्रलम्बा या वनमाला ता धरन्तीति प्रलम्बवनमालाधराः 'दिव्येण
संघयणेण' ति शक्तिविशेषमपेक्ष्यं संहननेनेव संहननेन न तु साक्षात् संहननेन, देवानां संहनना-
संभवात्, संहननं हि अस्थिरचनात्मकं, न च देवानां अस्थिनि सन्ति, तथा चोक्तं जीवाभिगमे-

“देवा असंघयणी, जम्हा तेसिं नेवड्डी नेवसिरा” इत्यादि, 'दिवाए इड्डीए' दिव्यया-प्रधान-
या ऋद्ध्या-परिवारादिकया दिव्यया द्युत्या-इयर्थसंप्रयोगलक्षणया 'द्यु अभिगमने' इति वचनात्,
दिव्यय प्रभया-भवनावासगतया, दिव्यय छाया-समुदाय शोभया, दिव्येनार्चिषा-शरीरस्थरत्ना-
दितेजोज्ज्वालया, दिव्येन तेजसा शरीरप्रभवेन, दिव्यया लेश्यया-देहवर्णसुन्दर तथा दश दिश
उद्योतयन्तः-प्रकाशयन्तः 'पभासेमाणा' शोभमानास्ते भवनवासिनो देवा 'णं' इति वाक्यालङ्कारे,
तत्र स्वस्थाने 'साणं साणं' इति स्वेषां स्वेषामालीयात्मीयानामित्यर्थः,

‘आहेवच्चं पोरेवच्चं’ इत्यादि अधिपतेः कर्म आधिपत्यं रक्षा इत्यर्थः, सा च रक्षा
सामान्येनाप्यारक्षकेणेव क्रियते तत आह-पुरस्य पतिः पुरपतिः तस्य कर्म पौरपत्यं सर्वेषामालीय-
नामग्रेसरत्वमिति भावः, तच्चाग्रेसरत्वं नायकत्वमन्तरेणापि स्वनायकनियुक्ततथाविधगृहचिन्त-
कसामान्यपुरुषस्येव भवति ततो नायकत्वप्रतिपत्त्यर्थमाह-स्वामित्वं-स्वमस्यास्तीति स्वामी
तद्भावः स्वामित्वं नायकत्वमित्यर्थः, तदपि च नायकत्वं कस्यचित् पोषकत्वमन्तरेणापि भवति
यथा हरिणाधिपतेर्हरिणस्य तत आह-भर्त-त्वं-पोषकत्वं, अत एव महत्तरकत्वं, तदपि महत्तरकत्वं
कस्यचिदात्राविकलस्यापि भवति यथा कस्यचिद् वणिजः स्वदासवर्गं प्रति तत आह-

‘आणाईसरसेणावच्चं’ आजाया ईश्वर आज्ञेश्वरः सेनायाः पतिः सेनापतिः आज्ञेश्वरश्वासौ
सेनापतिश्च आज्ञेश्वरसेनापतिस्तस्य कर्म आज्ञेश्वरसेनापत्यं स्वस्वसैन्यं प्रत्यद्भुतमाज्ञाप्राधान्यमिति
भावः, कारयन्तोऽचैर्नियुक्तकैः पुरुषैः पालयन्तः स्वयमेव महता रवेणेति योगः, ‘अहयत्ति’
आख्यानकप्रतिबद्धानि यदिवा अहतानि-अव्याहतानि नित्यानुबन्धीनीति भावः ये नाट्यगीते-
नाट्यं-नृत्यं गीतं-गानं यानि च वादितानि-तन्त्रीतलतालत्रुटितानि तत्र तन्त्री-वीणा तलौ-
हस्ततलौ तालः-कंसिका त्रुटुतानि-वादित्राणि तथा यष्ट धनमृदङ्गः पटुना पुरुषेणप्रवादितः,
तत्र धनमृदङ्गगो नाम धनसमानध्वनिर्यो मृदङ्गः,

तत एतेषां द्वन्द्वः, तेषां रवेण दिव्यान्-दिवि भवान् प्रधानिति भावः, भोगार्हः भोगाः-
शब्दादयो भोगभोगास्तान् भुञ्जमाना ‘विहरन्ति’ आसते ॥

मू. (२०५-वर्तते)) कहि णं भंते ! असुरकुमाराणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा प० ?, कहि णं भंते ! असुरकुमारा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए असीउत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए उवरि एगं जोयणसहस्सं ओगाहिता हेड्डा चेगं जोयणसहस्सं वज्जिता मज्जे अड्डुत्तरे जोयणसयसहस्से एत्थ णं असुरकुमाराणं देवाणं चउसड्ढिं भवणावाससयसहस्सा भवंतीति मक्खायं । ते णं भवणा बाहिं वट्ठा अंतो चउरंसा अहे पुक्खरकन्निया-संठाणसंठिया उक्किन्नंतरविउलगंभीरखायफलिहा पागारट्टालयकवाडतोरणपडिदुवारदेसभागा जंतयसयधिमुसलमुसंढिपरियारिया अउज्झा सदाजया सदागुत्ता अडयालकोट्टगरइया अडयालकयवणमाला खेमा सिवा किंकरामरदंडोवरक्खिया लाउल्लोइयमहिया गोसीसरसरत्त-चंदणददरदिन्नपंचंगुलितला उवचितचंदनकलसा चंदनघडसुकयतोरणपडिदुवारदेसभागा आसतोसत्तविउलवट्टवग्धारिय-मल्लदामकलावा पंचवन्नसरसुरभिमुक्कपुप्फपुंजोवयारकलिया —

—कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कडज्जंतधूवमधमधंतगंधुद्धयाभिरामा सुगंधवरगंधिया गंधवट्ठिभूया अच्छरणसंधसंविगिन्ना दिव्वतुडियसदसंपणादिया सव्वरयणामया अच्छा सण्हा लण्हा घट्टा मट्टा नीरया निम्मला निप्पंका निक्कंकडच्छाया सप्पभा सस्सिरीया समिरीया सउज्जोया पासादीया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा एत्थ णं असुरकुमाराणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पज्जत्ता,

उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, समुधायेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, सट्ठाणेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे असुरकुमारा देवा परिवसंति, काला लोहियक्खबिंबोड्डा धवलपुप्फदंता असियकेसा वामे एगकुंडलधरा अहचंदनानुलितगत्ता ईसीसिलिधपुप्फपगासाइं असंकिलिड्डाइं सुहुमाइं वत्थाइं पवरपरिहिया वयं च पढमं समइक्कंता बिइयं च वयं असंपत्ता भदे जोव्वणे वट्टमाणा तलभंगयतुडियपवरभूसणनिम्मलमणिरयणमंडितभुया दसमुहामंडियग्गहतअथा चूडामणिविचित्त-विधगया सुरूवा महिड्डिया महजुइया जाव महासोक्खा हारविराइयवच्छा कडयतुडियथंभियभुया अंगयकुंडलमट्टगंडयलकन्नपीढधारी विचित्तहत्थाभरणा विचित्तमालामउली कल्लाणगपबरवतअथ-परिहिया कल्लाणगमल्लानुलेवणधरा भासुरबोदी पलंबवणमालधरा ।—

—दिव्वेणं वज्जेणं दिव्वेणं गंधेणं दिव्वेणं फासेणं दिव्वेणं संघयणेणं दिव्वेणं संठाणेणं दिव्वाए इट्ठीए दिव्वाए जुईए दिव्वाए पभाए दिव्वाए छायाए दिव्वाए अच्चीए दिव्वेणं तेएणं दिव्वाए लेसाए दस दिसाओ उज्जोवेमाणा पभासेमाणा ते णं तत्थ साणं साणं भवणावाससयसहस्साणं साणं साणं सामानियसाहस्सीणं साणं साणं तायत्तीसाणं साणं साणं लोगपालाणं साणं साणं अग्गमहिशीणं साणं साणं परिसाणं साणं साणं अनियाणं साणं साणं अनियाहिवईणं साणं साणं आयरकक्खदेवसाहस्सीणं अन्नेसिं च बहूणं भवणवासीणं देवाण य देवीण य आहेवच्चं पोरेवच्चं समितं भट्ठितं महत्तरगतं आणाईसरसेणावच्चं कारेमाणा पालेमाणा महताहतनट्टगीतवाइयतंती-तलतालतुडियघणमुइंगपडुप्पवाइयरवेणं दिव्वाइं भोगभोगाइं भुंजमाणा विहरंति ।।

चमरबलिणो इत्थ दुवे असुरकुमारिंदा असुरकुमारायाणो परिवसंति, काला महानीलसरिसा णीलगुलिअगवलयअसिकुसुमप्पगासा वियसियसयवत्तणिम्मलईसिसितरत्ततंबणयणा गरुलाययउज्जुंगनासा उवचियसियप्पवालबिंबफलसंनिहाहरोड्डा पंडुरससिसगलविमलनिम्मल-

दहिघणसंखगोक्खीरकुंददगरयमुणालियाधवलदंतसेढीहुयवहनिद्धंतघोयतत्ततवनिज्जरत्त-
तलतालुजीहा अंजणघणकसिणगरुयगरमणिज्जणिद्धकेसा वामेयकुंडलधरा अद्वंदनानुलितगता
ईसिसिलिंधपुष्पपगासाइं असंकिलिद्धाईं सुहुमाईं वत्थाईं पवरपरिहिया वयं च पढमं समइकंता
बइयंतु असंपत्ता भदे जोव्वणे वट्टमाणा तलभंगयतुडियपवरभूसणणिम्मलमणिरयणमंडियभुया
दसमुद्दामंडियग्गहत्था चूडामणिवित्तचिंधगया –

—सुरुवा महट्ठिया महजुईआ महायसा महाबला महानुभागा महासोक्खा हारविराइयवच्चा
कडयतुडियथंभियभुया अंगदकुंडलमट्टगंडतलकन्नपीढधारी विचित्तहत्थाभरणा विचिकत्तमालाम-
उली कल्लणगपवरवत्थपरिहिया कल्लणगपवरमल्लणुलेवणधरा भासुरबोंदी पलंबवणमालधरा
दिव्वेणं वत्तेणं दिव्वेणं गंधेणं दिव्वेणं फासेणं दिव्वेणं संघयणेणं दिव्वेणं संठाणेणं दिव्वाए इट्ठीए
दिव्वाए जुईए दिव्वाए पभाए दिव्वाए छायाए दिव्वाए अच्चीए दिव्वेणं तेएणं दिव्वाए लेसाए दस
दिसाओ उज्जोवेमाणा पभासेमाणा ते णं तत्थ साणं साणं भवणावाससयसहस्साणं साणं साणं
सामानियसाहस्सीणं साणं साणं तायतीसाणं साणं साणं लोगपालाणं साणं साणं अग्गमहिसीणं
साणं साणं परिसाणं साणं साणं अनियाणं साणं साणं अनियाहिवईणं साणं साणं आयरक्खदेव-
साहस्सीणं अत्तेसिं च बहूणं भवणवासीणं देवाणं य देवीणं य आहेवच्चं पोरेवच्चं सामित्तं भट्ठित्तं
महत्तरगतं आणाईसरसेणावच्चं कारेमाणा पालेमाणा महायहनट्ठीयवाइयतंतीतलतालतुडियघण-
मुईगपडुप्पवाइयरवेणं दिव्वाइं भोगभोगाईं भुंजमाणा विहरंति ।

वृ. असुरकुमारसूत्रे कालाः—कृष्णवर्णाः ‘लोहियक्खाबिम्बोद्धा’ लोहिताक्षरत्ववद्
बिम्बीफलवच्च ओष्ठौ येषां ते लोहिताक्षबिम्बोष्ठाः, आरक्तोष्ठा इति भावः, धवलपुष्पत्समाध्यात्
कुन्दकलिका इव दन्ता येषां ते धवलपुष्पदन्ताः, असिताः—कृष्णाः केशा येषां ते असितकेशाः,
दन्ताः केशाश्चामीषां वैक्रिया द्रष्टव्याः, न स्वाभाविकाः, वैक्रियशरीरत्वात् ‘वामेय (एग) कुंडलधरा;
एककवर्णावसक्तकुण्डलधारिणः, तथा आर्द्रेण—सरसेन चन्दनेनानुलितं गात्रं यैस्ते आर्द्रचन्द-
नानुलिमगात्राः, तथा ईषद्—मनाक् शिलिन्ध्रपुष्पकाशानि—शिलिन्ध्रपुष्पसंघशवर्णानि ईषद्रक्ता-
नीत्यर्थः असंक्लिष्टानि—अत्यन्तसुखजनकतया मनागपि संक्लेशानुत्पादकानि सूक्ष्माणि—मृदुलधुस्प-
र्शानि अच्छानि चेति भावः वस्त्राणि प्रवराणि अत्र सूत्रे विभक्तिलोपः प्राकृतत्वात् ‘परिहिताः’
परिहितवन्तः, तथा वयः प्रथमं—कुमारत्वलक्षणमतिक्रान्तास्तत्परयन्तवर्तिन इति भावः द्वितीयं
च—मध्यमलक्षणं वयोऽसंप्राप्ताः, एतदेव व्यक्तीकरोति—भद्रे—अतिप्रशस्ये यौवने वर्तमानाः
‘तलभंगयतुडियवरभूसण- निम्मलमणिरयणमंडियभुजा’ इति तलभङ्गका—बाह्याभरणविशेषाः
तुटितानि—बाहुरक्षिकाः अन्यानि च यानि वराणि भूषणानि बाह्याभरणानि तेषु यए निर्मला
मणयः—चन्द्रकान्ताद्या यानि रत्नानि च—इन्द्रनीलादीनि तैर्मण्डितौ भुजौ—हस्ताग्रौ येषां ते तथा,
तथा दशभिर्मुद्राभिर्मण्डितौ अग्रहस्तौ येषां ते दशमुद्रामण्डिताग्रहस्ताः, ‘चूडामणिवित्तचिंधगया’
इति चूडामणिनामकं चित्रम्—अद्भुतं चिह्नं गतं स्थितं येषां ते चूडामणिचित्रचिह्नगताः ॥

चमरबलिसामान्यसूत्रे कालाः—कृष्णवर्णाः, एतदेवोपमानतः प्रतिपादयति—‘महानील-
सरिसा’ महानीलं यत् किमपि वस्तुजातं लोके प्रसिद्धं तेन सदशाः, एतदेव व्याचष्टे—नीलगुटिका—
नील्या गुटिका गवलं—माहिषं शृङ्गं अतसीकुसुमं प्रतीतं तेषामिव प्रकाशः—प्रभा येषां ते नीलगुटिकाग-

वलातसीकुसुमप्रकाशाः, तथा विकसितशतपत्रमिव निर्मले ईषद्—देशविभागेन मनाक् सिते रक्ते ताप्रे च नयने येषां ते विकसितशतपत्रनिर्मलेष्वस्तिरक्तताप्रनयनाः, गरुडस्येवायता—दीर्घा ऋज्वी—अकुटिला तुङ्गा—उन्ता नासा—नासिका येषां ते गरुडायतर्जुतुङ्गनासाः,

तथा उवचियं—तेजितं यत् शिलाप्रवालं—विद्रुमरत्नं यच्च बिम्बफलं—बिम्ब्याः सत्कं फलं तत्सन्निभोऽधरोष्ठो येषां ते तथा, तथा पाण्डुरं न तु सन्ध्याकालभाव्यारक्तं शशिविकलं—चन्द्रखण्डं तदपि च कथंभूतमित्याह—विमलं—रजसा रहितं कलङ्कविकलं वा तथा निर्मलो यो दधिघनः शङ्को गोक्षीरं यानि कुन्दानि—कुन्दकुसुमानि दकरजः—पानीयकणाः मृणालिका च तद्वद् धवला दन्तश्रेणिर्येषां ते तथा, विमलशब्दस्य विशेष्यात् परनिपातः प्राकृतत्वात्,

तथा हुतवहेन—वैश्वानरेण निध्मातं सद् यज्जायते धौतं—निर्मलं तप्तम्—उक्तचसं तपनीयमारक्तं सुवर्णं तद्वद् रक्तानि हस्तपादतलानि तालुजिह्वे च येषां ते हुतवहनिध्मातधौत-तप्ततयनीयरक्ततलतालुजिह्वाः, तथा अञ्जनं—सौवीराञ्जनं धनः—प्रावृट्कालभावी मेघस्तद्वत्कृष्णा रुचकरलवद रमणीया स्निग्धाश्च केशा येषां ते अञ्जनघनकृष्णरुचकरमणीयस्निग्धकेशाः ॥

मू. (२०५-वर्तते) कहिं णं भंते ! दाहिणिज्जाणं असुरकुमाराणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा प० ?, कहिं णं भंते ! दाहिणिज्जा असुरकुमारा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! जंबूद्वीवे दीवे मंदरस्स पव्वयस्स दाहिणेणं इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए असीउत्तरजोयणसयसहस्साबाहल्लाए उवरिं एणं जोयणसहस्सं ओगाहिता हिट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे अट्ठहुत्तरे जोयणसयसहस्से एत्थ णं दाहिणिज्जाणं असुरकुमाराणं देवाणं चउत्तीसं भवणावाससयसहस्सा भवन्तीति, मक्खायं, ते णं भवणा बाहिं वट्ठा अंतो चउरंसा सो चेव वण्णओ जाव पडिरूवा, एत्थ णं दाहिणिज्जाणं असुरकुमाराणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तीसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे दाहिणिज्जा असुरकुमारा देवा देच्चओ परिवसंति, काला लोहियक्खा तहेव जाव भुंजमाणा विहरंति, एएसिणं तहेव तायतीसगलोगपाला भवन्ति, एवं सव्वथ भाणियव्वं ।

भवणवासी णं चमरे इत्थ असुरकुमारिदे असुरकुमाराया परिवसति काले महानीलसरिसे जाव पभासेमाणे, से णं तत्थ चउतीसाए भवणावाससयसहस्साणं चउसट्ठीए सामानियसाहस्सीणं तायतीसाए तायतीसगाणं चउण्हं लोगपालाणं पंचण्हं अग्गमहिसीणं सपरिवाराणं तिण्हं परिसाणं सत्तण्हं अनियाणं सत्तण्हं अनियाहिवईणं चउण्ह य चउसट्ठीणं आयरक्खदेवसाहस्सीणं अत्रेसिं च बहूणं दाहिणिज्जाणं देवाणं देवीण य आहेवच्चं पोरेवच्चं जाव विहरंति ॥

कहिं णं भंते ! उत्तरिज्जाणं असुरकुमाराणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहिं णं भंते ! उत्तरिज्जा असुरकुमारा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! जंबूद्वीवे दीवे मंदरस्स पव्वयस्स उत्तरेणं इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए असीउत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए उवरिं एणं जोयणसहस्सं ओगाहिता हट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे अट्ठहुत्तरे जोयणसहस्से एत्थ णं उत्तरिज्जाणं असुरकुमाराणं देवाणं तीसं भवणावाससयसहस्सा भवन्ती मक्खायं,

ते णं भवणा बाहिं वट्ठा अंतो चउरंसा सेसं जहा दाहिणिज्जाणं जाव विहरंति, बली एतत्थ वइरोयणिंदे वइरोयणराया परिवसति काले महानीलसरिसे जाव पभासेमाणे । से णं तत्थ तीसाए भवणावाससयसहस्साणं सट्ठीए सामानियसाहस्सीणं तायतीसाए तायतीसगाणं चउण्हं लोगपालाणं

पंचणहं अग्गमहिस्सीणं सपरिवाराणं तिण्हं परिमाणं सत्तण्हं अनियाणं सत्तण्हं अनियाहिवईणं चउण्ह य सट्ठीणं आयरकअखदेवसाहस्सीणं अन्नेसिं च बहूणं उत्तरिल्लाणं असुरकुमाराणं देवाण य देवीण य आहेवच्चं पोरेवेच्चं कुव्वमाणे विहरइ ॥ कहि णं भंते ! नागकुमाराणं देवाणं पज्जतापज्जताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! नागकुमारा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए असीउत्तरजोयणसय- सहस्सबाहल्लाए उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगारित्ता हेट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे अट्ठुत्तरे जोयणसयसहस्से एत्थ णं नागकुमाराणं देवाणं पज्जतापज्जताणं चुलसीइ भवणावा- ससयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं,

ते णं भवणा बाहिं वट्ठा अंतो चउरंसा जाव पडिरूवा, तत्थ णं नागकुमाराणं पज्जतापज्जताणं ठाणा पन्नत्ता, तीसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे, तत्त णं बहवे नागकुमारा देवा परिवसंति महिट्ठिया महज्जुईआ सेसं जहा ओहियाणं जाव विहरंति । धरणभूयानंदा एत्थ णं दुवे नागकुमारिंदा नागकुमाररायाणो परिवसंति महिट्ठिया सेसं जहा ओहियाणं जाव विहरंति ।

कहि णं भंते ! दाहिणिल्लाणं नागकुमाराणं देवाणं पज्जतापज्जताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! दाहिणिल्ला नागकुमारा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! जंबूदीवे दीवे मंदरस्स पव्वयस्स दाहिणेणं इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए असीउत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगारित्ता हेट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे अट्ठुत्तरे जोयणसयसहस्से एत्थ णं दाहिणिल्लाणं नागकुमाराणं देवाणं चउयालीसं भवणावाससयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं,

ते णं भवणा बाहिं वट्ठा जाव पडिरूवा, एत्थ णं दाहिणिल्लाणं नागकुमाराणं पज्जतापज्जताणं ठाणा पन्नत्ता, तीसुवि लोयस्स असंखेज्जइभागे, एत्थ णं दाहिणिल्ला नागकुमारा देवा परिवसंति महिट्ठिया जाव विहरंति, धरणे इत्थ नागकुमारिंदे नागकुमारराया परिवसइ महिट्ठिए जाव पभासेमाणे से णं तत्थ चउयालीसाए भवणावाससयसहस्साणं छण्हं सामानियसाहस्सीणं तायत्तीसाए तायत्तीसगाणं चउण्हं लोगपालाणं छण्हं अग्गमहिस्सीणं सपरिवाराणं तिण्हं परिमाणं सत्तण्हं अनियाणं सत्तण्हं अनियाहिवईणं चउव्वीसाए आयरक्खदेवसाहस्सीणं अन्नेसिं च बहूणं दाहिणिल्लाणं नागकुमाराणं देवाण य देवीण य आहेवच्चं पोरेवेच्चं कुव्वमाणे विहरइ ।

कहि णं भंते उत्तरिल्लाणं नागकुमाराणं देवाणं पज्जतापज्जताणं ठाण पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! उत्तरिल्ला नागकुमारा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! जंबुदीवे दीवे मंदरस्स पव्वयस्स उत्तरेणं इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए असीउत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगारित्ता हेट्ठा चेगं जोयणसहस्सं वज्जित्ता मज्झे अट्ठुत्तरे जोयणसयसहस्से एत्थ णं उत्तरिल्लाणं नागकुमाराणं देवाणं चत्तालीसं भवणावाससयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं,

ते णं भवणा बाहिं वट्ठा सेसं जहा दाहिणिल्लाणं जाव विहरंति, भूयाणंदे एत्थ नागकुमारिंदे नागकुमारराया परिवसइ, महिट्ठिए जाव पभासेमाणे, से णं तत्थ चत्तालीसाए भवणावाससयसहस्साणं आहेवच्चं जाव विहरइ ॥ कहि णं भंते ! सुवन्नकुमाराणं देवाणं पज्जतापज्जताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! सुवन्नकुमारा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए जाव एत्थ णं सुवन्नकुमाराणं देवाणं बावत्तरि भवणावाससयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं ।

ते णं भवणा बाहिं वट्ठा जाव पडिरूवा, तत्थ णं सुवन्नकुमाराणं देवाणं पज्जतापज्जताणं

ठाणा पन्नत्ता, जाव तिसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे सुवन्नकुमारा देवा परिवसंति महिद्धिया सेसं जहा ओहियाणं जाव विहरंति, वेणुदेवे वेणुदाली य इत्थ दुवे सुवण्णकुमारिंदा सुवण्णकुमाररायाणो परिवसंति, महिद्धिया जाव विहरंति ।

कहि णं भंते ! दाहिणिल्लाणं सुवण्णकुमाराणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! दाहिणिल्ला सुवण्णकुमारा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे जाव मज्झे अद्दुत्तरे जोयणसयसहस्से एत्थ णं दाहिणिल्लाणं सुवण्णकुमाराणं अद्दुत्तीसं भवणावाससयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं । तेणं भवणा बाहिं वट्ठा जाव पडिरुवा, एत्थ णं दाहिणिल्लाणं सुवण्णकुमाराणं पज्जत्ताप-ज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तिसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे, एत्थ णं बहवे सुवण्णकुमारा देवा परिवसंति, वेणुदेवे चये इत्थ सुवन्नदे सुवन्नकुमारराया परिवसइ, सेसं जहा नागकुमाराणं कहि णं भंते ! उत्तरिल्लाणं सुवन्नकुमाराणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?,

कहि णं भंते ! उत्तरिल्ला सुवन्नकुमारा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए जाव एत्थ णं उत्तरिल्लाणं सुवन्नकुमाराणं चउतीसं भवणावाससयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं, ते णं भवणा जाव एत्थ णं बहवे उत्तरिल्लाणं सुवन्नकुमारा देवा परिवसंति महिद्धिया जाव विहरंति, वेणुदाली इत्थ सुवन्नकुमारिदे सुवन्नकुमारराया परिवसइ महिद्धीए सेसं जहा नागकुमाराणं ॥ एवं जहा सुवन्नकुमाराणं वत्तव्वया भणिया तहा सेसाणवि चउदसण्हं इंदाणं भाणियव्वा, नवरं भवणनाणत्तं इंदनाणत्तं वन्ननाणत्तं परिहाणनाणत्तं च इमाहिं गाहाहिं अनुगंतव्वं-

वृ. 'तिसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे' इति स्वस्थानोपपातसमुद्घातरूपेषु त्रिष्वपि स्थानेषु लोकस्यासंख्येतमे भागे वक्तव्यानि । 'चउसइं असुराणं' इत्यादिगाथाद्वयं सामान्यतोऽसुरकुमारादीनां भवनसंख्याप्रतिपादकं सुगमं । 'चउतीसा चउयाला' इत्यादिका गाथा दाक्षिणात्यानामसुरकुमारादीनां भवनसंख्याऽभिधायिका,

तस्या व्याख्या-दक्षिणतोऽसुरकुमाराणं भवनानि चतुस्त्रिंशच्छतसहस्राणि, नागकुमाराणां चतुश्चत्वारिंशत्, सुवर्णकुमाराणामष्टत्रिंशत्, वायुकुमाराणां पञ्चाशत् द्वीपदिगुदधिविद्युत्तनिता-निकुमाराणां षण्णां प्रत्येकं चत्वारिंशच्छतसहस्राणि भवनाना ॥

'तीसा चत्तालीसा' इत्यादि, उत्तरतः-उत्तरस्यां दिशि असुरकुमाराणां भवनानि त्रिंशच्छत-सहस्राणि, नागकुमाराणां चत्वारिंशत्, सुवर्णकुमाराणां चतुस्त्रिंशत्, वायुकुमाराणां षट्चत्वारिंशत्, द्वीपदिगुदधिविद्युत्तनिता-निकुमाराणां प्रत्येकं षट्त्रिंशत् भवनशतसहस्राणि । सम्प्रति सामानिकात्परक्षकदेवसंख्यायसंग्रहार्थमाह-

मू. (२०६) चउसइं असुराणं चुलसीतं चेव होति नागाणं ।

बावत्तरिं सुवन्ने वाउकुमाराण छन्नउई ॥

मू. (२०७) दीवदिसाउदहीणं विज्जुकमारिंदथणियमग्गीणं ।

छण्हंपि जुअलयाणं बावत्तरिमो सयसहस्सा ॥

मू. (२०८) चउतीसा चउयाला अद्दुत्तीसं च सयसहस्साइं ।

पन्ना चत्तालीसा दाहिणओ हुंति भवणाइं ॥

मू. (२०९) तीसा चत्तालीसा चउतीसं चेव सयसहस्साइं ।

छायाला छत्तीसा उत्तरओ हुंति भवणाइं ॥

मू. (२१०) चउसट्ठी सट्ठी खलु छच्च सहस्साइं असुरवज्जाणं ।
सामाणिआ उ एए चउग्गुणा आयरक्खा उ ॥

मू. (२११) चमरे धरणे तह वेणुदेवे हरिकंत अग्गिसीहे य ।
पुन्ने जलकंते या अमिय विलंबे य घोसे य ॥

मू. (२१२) बलि भूयनंदे वेणुदालि हरिस्सहे अग्गिमानव विसिट्ठे ।
जलपह तहऽमियवाहणे पभंजणे य महाघोसे ॥

वृ. 'चउसट्ठी सट्ठी खलु' इत्यादि, दाक्षिणात्यास्यासुरकुमारेन्द्रस्य सामानिका देवाः चतुःषष्टि-सहस्राणि, उत्तराहस्य षष्टिसहस्राणि, असुरवर्जानाम्-असुरकुमारेन्द्रवर्जानां शेषाणां सर्वेषामपि दाक्षिणात्यानामौत्तराहाणां च षट्षट् सहस्राणि प्रत्येकं 'सामाणिआ उ एए' इति एतेऽनन्तरोक्त-संख्यायका देवाः सामानिका ज्ञातव्याः, आत्तरक्षकाः पुनः सर्वत्रापि सामानिकचतुर्गुणाः प्रतिपत्तव्याः

इदानीं दाक्षिणात्यानामौत्तराहाणां चासुरकुमारादीनां यथाक्रमिन्द्रादन् निर्दिशति—'चमरे धरणे' इत्यादि, दाक्षिणात्यानामसुरकुमाराणामधिपतिश्चमरः, नागकुमाराणां धरणः, सुवर्ण-कुमाराणां वेणुदेवः, विद्युत्कुमाराणां हरिकान्तः, अग्निकुमाराणामग्निसिंहः द्वीपकुमाराणां पूर्णः, उदधिकुमाराणां जलकान्तः, दिक्कुमाराणाममितः, वायुकुमाराणां वेलम्बः, स्तनितकुमाराणां घोषः । 'बलिभूयानंदे' इत्यादि, उत्तरदिग्वर्तिनामसुरकुमाराणामिन्द्रो बलिः, नागकुमाराणां भूतानन्दः, सुवर्णकुमाराणां वेणुदालिः, विद्युत्कुमाराणां हरिस्सहः, अग्निकुमाराणामग्निमाणवः, द्वीपकुमाराणां विशिष्टः उदधिकुमाराणां जलप्रभः, दिक्कुमाराणाममितवाहनः, वायुकुमाराणां प्रभञ्जनः, स्तनितकुमाराणां महाघोषः ॥

मू. (२१३) उत्तरिज्झाणं जाव विहरंति काला असुरकुमारा नागा उदही य पंडुरा दोवि ।
वरकणगनिहसगोरा हुंति सुवन्ना दिसा थणिया ॥

मू. (२१४) उत्तत्तकणगवन्ना विज्जू अग्गी य होति दीवा य ।
सामा पियंगुवन्ना वाउकुमारा मुण्येय्वा ॥

वृ. सम्प्रति वर्णसंग्रहार्थमाह—'काला असुरकुमारा' इत्यादि गाथाद्वयं, असुरकुमाराः सर्वेऽपि कालाः—कृष्णवर्णाः, नागकुमारा उदधिकुमाराश्चैते उभयेऽपि पाण्डुराः—श्वेतवर्णाः, वरं—जात्यं यत्कनकं तस्य निघर्षः—कषपट्टके रेखा तद्वद् गौरा भवन्ति सुवर्णकुमारादिक्कुमाराः स्तनितकुमाराश्च, तथा विद्युत्कुमारा अग्निकुमारा द्वीपकुमारा भवन्त्युत्तप्तकनकवर्णाः, ईषद्रक्तवर्णा इति भावः, वायुकुमाराः श्यामाः, श्यामत्वमेव स्पष्टयति—प्रियङ्गुवर्णः ॥

मू. (२१५) असुरेसु हुंति रत्ता सिलिंधपुप्फप्पभा य नागुदही ।
आसासगवसणधरा होति सुवन्ना दिसा थणिया ॥

मू. (२१६) नीलाणुरागवसणा विज्जू अग्गी य हुंति दीवा य ।
संज्ञाणुरागवसणा वाउकुमारा मुण्येय्वा ॥

वृ. सम्प्रति वस्त्रगतवर्णप्रतिपादनार्थमाह—'असुरेसु हुंति रत्ता' इत्यादि गाथाद्वयं, असुरेषु-असुरकुमारेषु भवन्ति वस्त्राणि रक्तानि, नागकुमारेषूदधिकुमारेषु च शिलिन्ध्रपुष्पप्रभाणि नीलवर्णा-

नीत्यर्थः, सुवर्णकुमारा दिक्कुमाराः स्तनितकुमाराश्चाश्वस्यगवसनधराः—अश्वस्यास्यं—मुखं अश्वस्यास्यं तत्र गतो यः फेनः सोऽश्वस्यागतः तद्वद्धवलं यद् वस्त्रं तद्धरन्तीत्यश्वस्यागवसनधराः, बाहुल्येन श्वेतवस्त्रपरिधानशीला इत्यर्थः, विद्युत्कुमारा द्वीपकुमारा अग्निकुमाराश्च नीलानुरागवसनाः, वायुकुमाराः सन्धानुरागवसनाः ॥

मू. (२१७) कहि णं भंते ! वाणमंतराणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! वाणमंतरा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए रयणामयस्स कंडस्स जोयणसहस्सबाहल्लस्स उवरिं एणं जोयणसयं ओगाहिता हिट्ठावि एणं जोयणसयं वज्जित्ता मज्झे अट्ठसु जोयणसएसु एत्थ णं वाणमंतराणं देवाणं तिरियमसंखेज्जा भोमेज्जनगरावाससयसहस्सा भवंतीतिमक्खायं, ते णं भोमेज्जा नगरा बाहिं वट्ठा अंतो चउरंसा अहे पुक्खरकन्नियासंठाणसंठिया उक्किन्नंतरविउलगंभीरखायफलहा पागारट्टालयकवाडतोरणपडिदुवारदेसभागा जंतसयग्धि-मुसलमुसंढिपरिवारिया अउज्झा सदाजया सदागुत्ता अडयालकोट्टगइया अडयालकयवणमाला खेमा सिवा किंकरामरदंडोवरक्खिया लाउल्लोइयमहिया गोसीससरसरत्तचंदनदद्वरदिन्नपंचंगुलितला उवचियचंदनकलससा चंदनघडसुकयतोरणपडिदुवारदेसभागा आसत्तोसत्तविउलवट्टवग्धारिय-मल्लदामकलावा पंचवण्णसरससुरहिमुक्कपुप्फपुंजोवयारकलिया—

—कालागुरुपवरकुंदुरुक्कधूवमघमघंतगंधुद्धूयाभिरामा सुगंधवरगंधिया गंधवट्ठिभूया अच्छरणसंधसंविकिन्ना दिव्वतुडियसदसंपणाइया पडागमालाउलाभिरामा सव्वरयणामया अच्छा सण्हा लण्हा घट्ठा मट्ठा नीरया निम्पला निप्पंफा निक्कंडच्छाया सप्पहा सस्सिरिया समिरीया सउज्जोया पासाइया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा एत्थ णं वाणमंतराणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तिसुवि लोयस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे वाणमंतरा देवा परिवसंति, तंजहा—

पिसाया भूया जक्खा रक्खसा किंनरा किंपुरिसा भुयगवइणो महाकाया गंधव्वगणा य निउणगंधव्वगीयइणो अणवन्नियपणवन्नियइसिवाइयभूयवाइयकंदियमहाकंदिया य कुहंडपयंगदेवा चंचलचलचवलचित्तकीलणदवप्पिया गहिरहसियगीयणच्चरणइ वणमालामेल-मउडकुंडलसच्छंदविउच्चियाभरणचारुभूसणधरा सव्वोउयसुरभिकुसुमसुरइयपलंबसोहंत-कंतविहसंतचित्तवणमालरइयवच्छा कामकामाकामरूवदेहधारी नानाविहवण्णरागवरवत्थल-लंतचित्तचिल्लगनियंसणा विविहदेसिनेवत्थगहियवेसा पमुइयकंदप्पकलहकेलिकोलाहलप्पिया हासबोलबहुला असिमुग्गरसत्तिकुंतहत्था अनेगमणिरयणविविहवित्तचिंधगया

महिहिया महज्जुइया महायसा महाबला महानुभागा महासुक्खा हारविराइयवच्छा कडयतुडियथंभियभुया संगयकुंडलमट्टगंडयलकन्नपीढधारी विचित्तहत्थाभरणावित्तमालामउली कल्लणगपवरवतअथपरिहिया कल्लणगपवरमल्लणुलेवणधरा भासुरबोदी पलंबवणमालधरा दिव्वेणं वन्नेणं दिव्वेणं गंधेणं दिव्वेणं फासेणं दिव्वेणं संघयणेणं दिव्वेणं संठाणेणं दिव्वाए इट्ठीए दिव्वाए जुईए दिव्वाए पभाए दिव्वाए छायाए दिव्वाए अच्चीए दिव्वेणं तेएणं दिव्वाए लेस्साए दस दिसाओ उज्जोवेमामा पभासेमाणा—

—ते णं तत्थ साणं साणं असंखेज्जभोमेज्जनगरावाससयसहस्साणं साणं साणं सामानि-यसाहस्सीणं साणं साणं अग्गमहिसीणं साणं साणं परिसाणं साणं साणं अनीयाणं साणं साणं

अनीयाहिवर्णं साणं साणं आयक्खदेवसाहस्सीणं अत्रेसिं च बहूणं वाणमंतराणं देवाण य देवीण य आहेवच्चं पोरेवच्चं सामितं भट्ठितं महत्तरगतं आणाईसरसेणावच्चं कारेमाणा पालेमाणा महयाहयन-
ट्टगीयवाइयतंतीततालतुडियघणमुङ्गपडुप्पवाइयरेणं दिव्वाइं भोगभोगाईं भुंजमाणा विहरंति

वृ. वानमन्तरसूत्रे 'तिसुवि लोगस्स असंखेज्जभागे' इति, स्वस्थानोपपातसमुद्घातरूपेषु त्रिष्वपि स्थानेषु लोकस्यासंख्येय (तमे) भागे वक्तव्यानि, तता 'भुयगवइणो महाकाया महोरगा' किंविशिष्टास्ते ? इत्याह—भुजगपतयः गन्धर्वगणाः—गन्धर्वसमुदायाः, किंविशिष्टास्ते ? इत्याह—'निपुणगन्धर्वगीतरतयः' निपुणाः—परमपकौशलोपेता ये गन्धर्वाः—गन्धर्वजातीयाः देवास्तेषां यद् गीतं तत्र रतिर्येषां ते तथा, एते व्यन्तराणामष्टौ मूलभेदाः, इमे चान्येऽवान्तरभेदा अष्टौ 'अण-
पन्निय' इत्यादि, कथंभूता एते षोडशापि ? इत्यत आह—

'चंचलचलचलचित्तकीलणदवप्पिया' चञ्चलाः—'अनवस्थितचित्तास्तथा चलचपलम्—अतिशयेन चलं यत्क्रीडनं यश्च चित्ते द्रवः—परिहासः तौ प्रियौ येषां ते चलचपलचित्तक्रीडनद्रवप्रियाः ततश्च चञ्चलशब्देन विशेषणसमासः, तथा 'गहिरहसियगीयणच्चणरई' गम्भीरेषु हसितगीतनर्तनेषु रतिर्येषां ते तथा, 'वमणमालामेलमउडकुंडलसच्छंदविउब्बियाभरणचारुभूषणधरा' इति वनमाला-
मयानि यानि आमेलमुकुटकुण्डलानि 'आमेल' इति आपीडशब्दस्य प्राकृतलक्षणवशात् आपीडः—शेखरकः, तथा स्वच्छन्दं विकुर्वितानि यानि आभरणानि तैर्यत् चारु भूषणं—भण्डनं तद् धरन्तीति वनमालापीडमुकुटकुण्डलस्वच्छन्दविकुर्विताभरणचारुभूषणधराः,

तथा सर्वर्तुकैः—सर्वर्तुभाविभिः सुरभिकुसुमैः सुरचिता—सुष्ठु निर्वर्तिता तथा प्रलम्बते इति प्रलम्बा शोभते इति शोभमाना कान्ता—कमनीया विकसन्ती—अमुकुलिता अम्लानपुष्पमयी चित्रानानाप्रकारा वनमालारचिता वक्षसि यैस्ते सर्वर्तुकसुरभिकुसुमसुरचितप्रलम्बशोभ-
मानकान्तविकसन्निव्रवनमालारचितवक्षसः, तथा कामं—स्वेच्छया गमो येषां ते कामगमाः—स्वेच्छा-
चारिणः, क्वचित् 'कामकामा' इति पाठः, तत्र कामेन—स्वेच्छया कामो—मैथुनसेवा येषां ते कामकामा अनियतकामा इत्यर्थः, तथा कामं—स्वेच्छया रूपं येषां ते कामरूपास्ते च ते देहाश्च कामरूपदेहास्तान् धरन्तीत्येवंशीलाः कामरूपदेहाधारिणः, स्वेच्छाविकुर्वितनानारूपदेहाधारिण इत्यर्थः,

तथा नानाविधैर्वर्णैः रागो—रक्तता येषां तानि नानाविधवर्णरागाणि वराणि—प्रधानानि चित्राणि—नानाविधानि अद्भुतानि वा चल्ललगानि देशीवचनत्वात् देदीप्यमानानि वस्त्राणि निवसनं—परिधानं येषां ते नानाविधवर्णरागवरवस्त्रचित्रचिल्लगनिवसनाः, तथा विविधैर्द-
शीनेपथ्यैर्गृहीतो वेषो यैस्ते विविधदेशीनेपथ्यगृहीतवेषाः, तथा 'पमुड्यकंदप्पकलहकेलिकोला-
हलप्पिया' इति कन्दर्पः—कामोद्दीपनं वचनं चेष्टा च कलहो—राटी केलिः—क्रीडा कोलाहलो—बोलः कन्दर्पकलहेलिकोलाहलाः प्रिया येषां ते कन्दर्पकलहकेलिकलाहलप्रियाः,

ततः प्रमुदितशब्देन सह विशेषणसमासः, 'हासबोलबहुला' इति हासबोलौ बहुलौ—अतिप्रभूतौ येषां ते हासबोलबहुलाः, तथा असिमुद्गरशक्तिकुन्ता हस्ते येषां ते असिमुद्गरशक्ति-
कुन्तहस्ताः, 'अनेगमणिरयणविहिननिजुतचित्तचिंधगया' इति मणयश्च—चन्द्रकान्ताद्या रत्नानि—
कर्कतनादीनि अनेकैर्मणिरत्नैर्विविधं—नानाप्रकारं नियुक्तानि विचित्राणि नानाप्रकाराणि चिह्नानि गतानि—स्थितानि येषां ते तथा, शेषं सुगमम् ।

मू. (२१८) कहि णं भंते ! पिसायाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! पिसाया देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए रयणामयस्स कंडस्स जोयणसयसहस्सबाहल्लस्स उवरिं एगं जोयणसयं ओगाहिता हेद्वा चेगं जोयणसयं वज्जित्ता मज्झ अट्ठसु जोयणसएसु एत्थ णं पिसायाणं देवाणं तिरियमसंखेज्जा भोमेज्जनगरावाससयसहस्सा भवंतीति मक्खायं, ते णं भोमेज्जनगरा बाहिं वट्ठा जहा ओहिओ भवणवन्नओ तथा भा० जाव पडि० एत्थ णं पिसायाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा प० तिसुवि लोगस्स असंखेज्जभागे

तत्थ बहवे पिसाया देवा परिवसंति, महिद्धिया जहा ओहिया जाव विहरन्ति कालमहाकाला इत्थ दुवे पिसायिंदा पिसायरायाणो परिवसंति, महिद्धिया महज्जुइया जाव विहरंति ।

कहि णं भंते ! दाहिणिल्लाणं पिसायाणं देवाणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! दाहिणिल्ला पिसाया देवा परिवसंति ?, गोयमा ! जंबूदीवे दीवे मंदरस्स पव्वयस्स दाहिणेणं इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए रयणामयस्स कंडस्स जोयणसयसहस्सबाहल्लस्स उवरिं एगं जोयणसहस्सं ओगाहिता हेद्वा चेगं जोयणसयं वज्जित्ता मज्झे अट्ठसप जोयणसएसु एत्थ णं दाहिणिल्लाणं पिसायाणं देवाणं तिरियमसंखेज्जा भोमेज्जनगरावाससहस्सा भवंतीति मक्खायं,

ते णं भवणा जहा ओहिओ भवणवन्नओ तथा भाणियव्वो जाव पडिरुवा, एत्थ णं दाहिणिल्लाणं पिसायाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, तिसुवि लोगस्स असंखेज्जभागे, तत्थ णं बहवे दाहिणिल्ला पिसाया देवा परिवसंति, महिद्धिया जहा ओहिया जाव विहरंति । काले एत्थ पिसायिंदे पिसायराया परिवसइ, महिद्धिए जाव पभासेमाणे ।

से णं तत्थ तिरियमसंखेज्जाणं भोमेज्जनगरावाससयसहस्साणं चउण्हं सामानियसाहस्सीणं चउण्हं य अग्गमहिसीणं सपरिवाराणं तिण्हं परिमाणं सत्तण्हं अनियाणं सत्तण्हं अनियाहिवईणं सोलसण्हं आयरक्खदेवसाहस्सीणं अन्नेसिं च बहूणं दाहिणिल्लाणं वाणमंतराणं देवाणं य देवीणं य आहेवच्चं जाव विहरइ ।

उत्तरिल्लाणं पुच्छा, गोयमा ! जहेव दाहिणिल्लाणं वत्तव्वया तहेव उत्तरिल्लाणं पि, नवरं मंदरस्स पव्वयस्स उत्तरेणं महाकाले एत्थ पिसायिंदे पिसायराया परिवसइ, जाव विहरइ । एवं जहा पिसायाणं तथा भूयाणं पि, जाव गंधव्वाणं, नवरं इंदेसु नाणत्तं भाणियव्वं इमेण विहिणा — भूयाणं सुरुवडिरुवा, जक्खाणं पुत्रभद्दमाणिभद्दा, रक्खसाणं भीममहाभीमा, किन्नराणं किन्नरकिंपुरिसा, किंपुरिसाणं सप्पुरिसमहापुरिसा, महोरगाणं अइकायमहाकाया, गंधव्वाणं गीयरइगीयजसा, जाव विहरइ ।

मू. (२१९) काले य महाकाले सुरुव पडिरुव पुत्रभददे य तह चेव माणिभद्दे भीमे य तथा महाभीमे ।

मू. (२२०) किन्नर किंपुरिसे खलु सप्पुरिसे खलु तथा महापुरिसे । अइकायमहाकाए गीयरइ चेव गीयजसे ॥

मू. (२२१) कहि णं भंते ! अणवन्नियाणं देवाणं ठाणा पन्नत्ता, कहि णं भंते ! अणवन्निया देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए रयणामयस्स कंडस्स जोयणसयसहस्सबाहल्लस्स उवरिं जाव जोयणसएसु एत्थ णं अणवन्नियाणं देवाणं तिरियमसंखेज्जा

नगरावाससहस्सा भवन्तीतिमक्खायं, ते णं जाव पडिरूवा, एत्थ णं अणवन्नयाणं देवाणं ठाणा, उववाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे समुग्धाएणं लोयस्स असंखेज्जइभागे सट्ठामेणं लोयस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे अणवन्निया देवा परिवसन्ति महिङ्गिया जहा पिसाया जाव विहरन्ति, सन्निरियसामाणा इत्थ दुवे अणवन्नंदा अणवन्नियकुमारारायाणो परिवसन्ति महिङ्गिया, एवं जहा कालमहाकालाणं दोहं पि दाहिणिज्जाणं उत्तरिज्जाणं य भणिया तहा सन्निरियसामाणाणं पि भाणियव्वा संगहणीगाहा—

मू. (२२२) अणवन्नियपणवन्नियइसिवाइयभूयवाइया चेव ।

कंदियमहाकंदियकोहंडा पयणए चेव ॥

मू. (२२३) (इमे इंदा) — ‘संनिहिया सामाणा धायविधाए इसी य इसिवाले ।

ईसरमहेसरा (विय) हवइ सुवच्छे विसाले य ॥

मू. (२२४) हासे हासरई विय सेए य तहा भवे महासेए ।

पयए अ पयगवई य नेयव्वा आनुपुव्वीए ॥

वृ. नवरं ‘काले य महाकाले’ इत्यादि, दक्षिणोत्तराणां पिशाचानां यथाक्रममिन्द्रौ कालमहाकालौ, भूतानां सुरुपप्रतिरूपौ, यक्षाणां पूर्णभद्रमाणिभद्री, राक्षसानां भीममहाभीमौ, किन्नराणां किन्नरकिंपुरिषौ, किंपुरुषाणां सत्पुरुषमहापुरुषौ, मोरगाणमतितायमहाकायौ, गन्धर्वाणां गीतरतिगीतयशसौ ॥

मू. (२२५) कहि णं भंते ! जोइसियाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! जोइसिया देवा परिवसन्ति ?, गोयमा ! इमीसेरयणप्पभाए पुढवीए बहुसमरमणिज्जाओ भूमिभागाओ सत्तणउज्जोयणसए उड्डं उप्पइत्ता दसुत्तरजोयणसयबाहल्लेतिरियमसंखेज्जे जोइसविसए एत्थ णं जोइसियाणं देवाणं तिरियमसंखेज्जा जोइसियविमाणावाससयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं,

ते णं विमाणा अद्धकविट्ठगसंठाणसंठिया सव्वफालिहमया अब्भुग्गयभूसियपहसिया इव विविहमणिकणगरयणभत्तिचित्ता वाउद्धयविजयवेजयन्तीपडागाछत्ताइछत्तकलिया तुंगा गगनतलमहिलंधमाणसिहरा जालंतररयणपंजलुम्मिलियव्व मणिकणगथूभियागा वियसियसयवत्तपुंडरीया तिलयरयणड्ढचंदचित्ता नानामणिमयदामालंकिया अंतो बहिं च सण्हा तवणिज्जइल-वालुयापत्थडा सुहफासा सस्सिरिया सुरुवा पासाइया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा एत्थ णं जोइसियाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता तिसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे ।

तत्थ णं बहवे जोइसिया देवा परिवसन्ति, तंजहा— बहस्सई चंदा सूरा सुक्का सनिच्छरा राहू धूमकेऊ बुधा अंगारगा तत्ततवणिज्जकणगवन्ना जे य गहा जोइसन्निचारं चरन्ति केऊ य गइरयइया अट्ठावीसइविहा नक्खत्तदेवतगणा नानासंठाणसंठियाओ पंचवन्नाओ तारयाओ ठियलेसाचारिणो अविस्साममंडलगई पत्तेयनामंकपागडियविंधमउडा महिङ्गिया जाव पभासेमाणा, ते णं तत्थ साणं २ विमाणावाससयसहस्साणं साणं २ सामानियसाहस्सीणं साणं २ अग्गमहिसीणं सपरिवाराणं साणं २ परिसाणं साणं २ अणियाणं साणं २ अणियाहिवईणं साणं २ आयरक्खदेवसाहस्सीणं अत्तेसिं च बहूणं दजोइसियाणं देवाणं देवीणं य आहेवच्चं जाव विहरन्ति । चंदिमसूरिया इत्थ दुवे जोइसिंदा जोइसियरायाणो परिवसन्ति, महिङ्गिया जाव पभासेमाणा, ते णं तत्थ साणं २

जोइसियविमाणावाससयसहस्साणं चउण्हं सामानियसाहस्सीणं चउण्हं अग्गमहिस्सीणं सपरिवाराणं तिण्हं परिसाणं सत्तण्हं अनीयाणं सत्तण्हं अनीयाहिर्वईणं सोलसण्हं आयरक्खदेवसाहस्सणं जाव अत्रेसिं च बहूणं जोइसियाणं देवाणं देवीण य आहेवच्चं जाव विहरंति

वृ. ज्योतिष्कसूत्रे 'अद्धकविट्ठगसंठाणसंठियाइ' अर्द्धकपित्यस्य अर्द्धकपित्यं तस्य संस्थानं तेन संस्थितानि, अत्राक्षेपपरिहारौ चन्द्रपद्मपट्टिकायां सूर्यप्रज्ञप्तिटीकायां चाभिहिताविति ततोऽवधार्यो, 'सव्वफालिहमया' इति सर्वात्मना स्फटिकमयानि, तथा अभयद्वगता-आभिमुख्येन सर्वतो विनिर्गता उत्सृष्टा-प्रबलतया सर्वासु दिक्षु प्रसृता या प्रभा-दीप्तिस्तया सितानि-धवलानि अभयद्वगतोत्सृतप्रभासितानि, तथा विविधानां मणिकनकरत्नानां या भक्तयोविच्छित्तिविशेषा-स्ताभिश्चित्राणि-आश्चर्यभूतानि विविधमणिकनकभक्तिचित्राणि, 'वाउद्धयविजयवेजयंती-पडागाछत्ताइछत्तकलिया' वातोद्धूता-वायुकम्पिता विजयः-- अभयद्वयस्तत्संसूचिका वैजयन्त्यभिधाना या पताका अथवा विजय इति वैजयन्तीनां पार्श्वकर्षि-कोच्यते तत्राधाना वैजयन्त्यः-पताकास्ता एव विजयवर्जिता वैजयन्त्यः पताकाःछत्रातिच्छत्राणि-उपर्युपरिस्थितानि छत्राणि तैः कलितानि वातोद्धूतविजयवैजयन्तीपताकाच्छत्रातिच्छत्रकलितानि तुङ्गानि-उच्चानि,

तथा गगनतलम्-अम्बरतलं अनुलिखद्-अतिलङ्घयत् शिखरं येषां तानि गगनतलानलिखच्छिखराणि, तथा जालानि-जालकानि तानि च भवनभित्तिषु लोके प्रतीतानि, तदन्तरेषु विशिष्टशोभानिमित्तं रत्नानि यत्र तानि तथा, पञ्जरादुन्मीलितमिव-बहिष्कृतमिव पञ्जरोन्मीलितवद्, तथाहि-किल किमपि वस्तु पञ्जरात्- वंशादिमयप्रच्छादनविशेषाद् बहिष्कृतमत्यन्ताविनष्टच्छायत्वात् शोभते तथा तान्यपि विमानानीति भावः, तथा मणिकनकानां सम्बन्धिनी स्तूपिका-शिखरं येषां तानि मणिकनकस्तूपिकानि, ततः पूर्वपदाभ्यां सह विशेषणसमासः, तथा विकसितानि यानि शतपत्राणि पुण्डरीकाणि च द्वारादौ प्रतिकृतित्वेन स्थितानि तिलकाश्चमित्यादिषु पुण्ड्राणि रत्नमयाश्चार्द्धचन्द्रा द्वारादिषु तैश्चित्राणि विकसित-शतपत्रपुण्डरीकतिलकरत्नार्द्धचन्द्रचित्राणि,

तथा नानामणियमयीभिर्दामभिरलङ्कृतानि नानामणिमयदामालङ्कृतानि, तथा अन्तर्बहिश्च श्रृङ्खलानि-मसृणानि तथा तपनीयंसुवर्णविशेषस्तन्मय्या रुचिरायाः वालुकायाः-सिकतायाः प्रस्तटः-प्रस्तरो येषु तानि तपनीयरुचिरवालुकाप्रस्तटानि, तथा सुखस्पर्शानि शुभस्पर्शानि वा,

शेषं प्राग्वत् यावत् 'बहस्सई चंदा' इत्यादि, बृहस्पतिचन्द्रसूर्यशुक्रशनैश्चराराहुधूम-केतुबुधाङ्गारकाः, कथंभूता ? इत्याह-तत्पतपनीयकनकवर्णा-ईषद्रक्तवर्णाः, तथा ये च ग्रहा-उक्तव्यतिरिक्ता ज्योतिश्चक्रे चारं चरन्ति केतवो ये च गतिरतिरिक्ताः ये चाष्टाविंशतिविधा नक्षत्रदेव-गणास्ते सर्वेऽपि नानासंस्थानसंस्थिताः, चशब्दात् तपनीयकनकवर्णाः, तारकाः पञ्चवर्णाः,

एते च सर्वेऽपि स्थितलेश्या-अवस्वथिततेजोलेश्याकाः तथा ये चारिणः-चाररतास्तेऽ-विश्राममण्डलगतिकाः, तथा सर्वेऽपि प्रत्येकं नामाङ्गेन-स्वस्वनामाङ्गेन प्रकटितं चिह्नं मुकुटे येषां ते प्रत्येकस्वनामाङ्गप्रकटितचिह्नमुकुटाः, किमुक्तं भवति ? -चन्द्रस्य मुकुटे चन्द्रमण्डललाञ्छनं स्वनामाङ्गप्रकटितं सूर्यस्य सूर्यमण्डलं ग्रहस्य ग्रहमण्डलं नक्षत्रस्य नक्षत्राकारं तारकस्य तारकाकारमिति ॥

मू. (२२६) कहिणं भंते ! वेमाणियाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहिणं भंते ! वेमाणिया देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए बहुसमरमणिज्जाओ भूमिभागाओ उट्ठं चंदिमसूरियगहनक्खत्तारारूवाणं बहूइं जोयणसयाइं बहूइं जोयणसहस्साइं बहूइं जोयणसयसहस्साइं बहुगाओ जोयणकोडीओ बहुगाओ जोयणकोडाकोडीओ उट्ठं दूरं उप्पइत्ता

—एत्थ णं सोहम्मिसाणसणंकुमारमाहिंदबंभलोयलंतगमहासुक्कसहस्साराणयपाणयआरण-
च्चुयगेवेज्जणुत्तरेसु एत्थ णं वेमाणियाणं देवाणं चट्टरासीइ विमाणावाससयसहस्सा सत्तानउइं च
सहस्सा तेवीसं च विमाणा भवंतीतिमक्खायं, ते णं विमाणा सच्चरयणामया अच्छा सण्हा लण्हा
घट्ठा मट्ठा नीरया निम्मला निप्पंका निक्कंकडच्छाया सप्पभा सस्सिरिया सउज्जोया पासादीया दरिस-
णिज्जा अभिरूवा पडिरूवा, एत्थ णं वेमाणियाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तिसुवि
लोयस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे वेमाणिया देवा परिवसंति ?, तं०—

सोहम्मिसाणसणंकुमारमाहिंदबंभलोगलंतगमहासुक्कसहस्सारआणयपाणयआरण-
च्चुयगेवेज्जणुत्तरोववाइया देवा, ते णं मिगमहिसवराहसीहछगलददुरहयगयवइंभुयगखण-
उसभविडिमपागडियचिंधमउडा पसिदिलवरमउडकिरीडधारिणो वरकुंडलुज्जोइयाणणा मउडदित्त-
सिरिया रत्ताभा पउमपम्हगोरा सेया सुहवन्नगंधफासा उत्तमवेउच्चिणो पवरवत्थगंधमल्लानुलेवणधरा
महिद्विया महजुइया महायसा महाबला महानुभागा महासोक्खा हारविराइयवच्छा कडयतुडियथं-
भियभुया अंगदकुंडलमड्ढगंडतलकन्नपीढधारी विचित्तहत्थाभरणा विचित्तमालामउली
कल्लानगपवरवत्थपरिहिया कल्लानगपवरमल्लानुलेवणा भासुरबोदी पलंबवणमालधरा —

—दिव्वेणं वत्तेणं दिव्वेणं गंधेणं दिव्वेणं फासेणं दिव्वेणं संघयणेणं दिव्वेणं संठाणेमं दिव्वाए
इट्ठीए दिव्वाए जुईए दिव्वाए पभाए दिव्वाए छायाए दिव्वाए अच्चीए दिव्वेणं तेएणं दिव्वाए
लेसाए दस दिसाओ उज्जोवेमाणा पभासेमाणा ते णं तत्थ साणं साणं विमाणावाससयसहस्साणं
साणं साणं सामानियसाहस्सीणं साणं साणं तायत्तीसगाणं साणं साणं लोगपालाणं साणं साणं
अग्गमहिसीणं सपरिवाराणं साणं साणं परिसाणं साणं साणं अणियाणं साणं साणं अणियाहिवईणं
साणं साणं आयरक्खदेवसाहस्सीणं अत्रेसिं च बहूणं वेमाणियाणं देवाणं य देवीणं य आहेवचाचं
पोरेवच्चं जाव दिव्वाइं भोगभोगाइं भुंजमाणा विहरंति ।

वृ. वैमानिकसूत्रे चतुरशीतिर्विमानलक्षाणि सप्तनवतिर्विमानसहस्राणि त्रयोविंशति-
र्विमानानीति, 'बत्तीसट्ठावीसा बारसट्ठचउरो सयसहस्सा' इत्यादिसंख्यामीलनेन परिभावनीयानि,
'ते णं मिगमहिस' इत्यादि,

सौधर्मदेवा मृगरूपप्रकटितचिह्नमुकुटाः ईशानदेवा महिषरूपप्रकटितचिह्नमुकुटाः
सनत्तुकमारदेवा वराहरूपप्रकटितचिह्नमुकुटाः माहेन्द्रदेवा सिंहरूपप्रकटितमुकुटचिह्नाः ब्रह्म-
लोकदेवाः छगलरूपप्रकटितमुकुटचिह्नाः लान्तकदेवा ददुररूपप्रकटितमुकुटचिह्नाः शुक्रकल्पदेवा
हयमुकुटचिह्नाः सहस्रारकल्पदेवा गजपतिमुकुटचिह्नाः आनतकल्पदेवा भुजगमुकुटचिह्नाः
प्राणतकल्पदेवाः खड्गमुकुटचिह्नः खड्गः—चतुष्पदविशेष आटव्यः आरणकल्पदेवा वृषभमुकुटचिह्नाः
अच्युतकल्पदेवा वडिमुकुटचिह्नाः, 'वरकुंडलुज्जोइआणणा' इति वराभ्यां कुण्डलाभ्यामुद्योतितं—
भास्वरीकृतमाननं येषां ते तथा, शेषं सुगमं ॥

मू. (२२७) कहि णं भंते ! सोहम्मगदेवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पज्जत्ता ? कहि णं भंते सोहम्मगदेवा परिवसंति ? , गोयमा ! जंबूदीवे दीवे मंदरस्स पव्वयस्स दाहिणेण इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए बहुसमरमणिज्जओ भूमिभागाओ जाव उहं दूरं उप्पइत्ता एत्थ णं सोहम्मे नामं कप्पे पज्जत्ते पाईणपडीणायए उदीणदाहिणविच्छिन्ने अद्धचंदसंठाणसंठिए अच्चिमालिभासरासिवण्णाभे असंखेज्जाओ जोयणकोडीओ असंखेज्जाओ जोयणकोडाकोडीओ आयामविकखंभेणं असंखेज्जाओ जोयणकोडाकोडीओ परिकखेवेणं सव्वरयणामए अच्छे जाव पडिरूवे,

तत्थ णं सोहम्मगदेवाणं बत्तीसविमाणावाससयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं, ते णं विमाणा सव्वरयणामया जाव पडिरूवा, तेसिणं विमाणाणं बहुमज्झदेसभागे पंच वडिसया पज्जत्ता, तंजहा— असोगवडिसए सत्तवण्णवडिसए चंपगवडिसए चूयवडिसए मज्झे इत्थ सलोहम्मवडिसए, ते णं वडिसया सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा, एत्थ णं सोहम्मगदेवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पज्जत्ता, तिसुवि लोगस्स असंखिज्जइभागे, तत्थ णं बहवे सोहम्मगदेवा परिवसंति महिद्धिया जाव पमासेमाणा, ते णं तत्थ साणं २ वमाणावाससयसहस्साणं साणं २ग्गमहिसीणं साणं २ सामानियसाहस्सीणं एवं जहेव ओहियाणं तहेव एएसिंपि भा० जाव आयरक्खदेवसाहस्सीणं अत्रेसिं च बहूणं सोहम्मगकप्पवासीणं वेमाणियाणं देवाण य देवीण य आहेवच्चं जाव विहरंति ।

सक्के इत्थ देविंदे देवराया परिवसइ, वज्जपाणी पुरंदरे सयक्कतू सहस्सक्खे मघवं पागसासणे दाहिणह्लोगाहिर्वई बत्तीसविमाणावाससयसहस्साहिर्वई एरावणवाहणे सुरिंदे अयरंवरवत्थधरे आलइयमालमउडे नवहेमचारुचित्तचंचलकुंडलविलिहिज्जमाणगंडे महिद्धिए जाव पमासेमाणे से णं तत्थ बत्तीसाए विमाणावाससयसहस्साणं चउरासीए सामानियसाहस्सीणं तायत्तीसाए तायत्तीसगाणं चउण्हं लोगपालाणं अट्टण्डं अग्गमहिसीणं सपरिवाराणं तिण्हं परिसाणं सत्तण्हं अनीयाणं सत्तण्हं अनीयाहिर्वईणं चउण्हं चउरासीणं आयरक्खदेवसाहस्सीणं अत्रेसिं च बहूणं सोहम्मकप्पवासीणं वेमाणियाणंदेवाण य देवीण य आहेवच्चं पोरेवच्चं कुव्वेमाणे जाव विहरइ ॥

बृ. सौधर्मकल्पसूत्रे ‘अच्चिमालिभासरासिवन्नाभे’ इति (अर्चिषां मालावत् भसां राशिवत् वर्णकान्तिर्यस्य) ‘वज्जपाणी’ इति वज्रं पाणावस्य इति वज्रपाणिः, असुरादिपुरदारणात् पुरन्दरः ‘सयक्कतू’ इति शतं क्रतूनां प्रतिमानामभिग्रहविशेषाणां श्रमणोपासकपञ्चमप्रतिमारूपाणां वा कार्तिकश्रेष्ठिभवापेक्षया यस्यासौ शतक्रतुः ‘सहस्सक्खे’ इति सहस्रमक्ष्णां यस्यासौ सहस्राक्षः,

इन्द्रस्य हि किल मन्त्रिणां पञ्च शतानि संति, तदीयानां चाक्ष्णामिन्द्रप्रयोजनव्यापृततया इन्द्रसम्बन्धित्वेन विवक्षणात् सहस्रक्षत्वमिन्द्रस्य ‘मघवं’ इति मघा—महामेघास्ते यस्य वशे सन्ति स मघवान् तथा (‘पागसासणे’त्ति)पाको नाम बलवान् रिपुः स शिष्यते—निराक्रियते येन स पाकशासनः, ‘अरयंवरवत्थधरे’ अरजांसि—रजोरहितानि स्वच्छतया अम्बरवदम्बराणि वस्त्राणि धारयति अरजोऽम्बरवस्त्रधरः, ‘आलइयमालमउडे’ इति माला च मुकुटश्च मालामुकुटं आलिंगितम्—आविद्धं मालामुकुटं येन स आलिंगितमालामुकुटः

‘नवहेमचारुचित्तचंचलकुंडलविलिहिज्जमाणगंडे’ इति नवमिव—अत्युकटचारुवर्णतया प्रत्यग्रमिव हेम यत्र ते नवहेमनी नवहेमभ्यां चारुचित्राभ्यां चञ्चलाभ्यां कुण्डलाभ्यां विलिख्यमानौ गण्डौ यस्य स तथा ॥

मू. (२२८) कहि णं भंते ! ईसाणाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता?, कहि णं भंते ईसाणगदेवा परिवसंति?, गोयमा ! जंबूदीवे दीवे मंदरस्स पव्वयस्स उत्तरेणं इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए बहुसमरमणिजाओ भूमिभागाओ उड्डं चंदिमसूरियगहनक्खत्तताराख्खाणं बहूइं जोयणसयाइं बहूइं जोयणसहस्साइं जाव उड्डं उप्पइत्ता एत्थ णं ईसाणे नामं कप्पे पन्नत्ते पाईणप- डीणायए उदीणदाहिणविच्छिण्णे एवं जहा सोहम्मं जाव पडिरूवे,

तत्थ णं ईसाणगदेवाणं अट्ठावीसं विमाणावाससयसहस्सा भवनेतिमक्खायं, ते णं विमाणा सव्वरयणामया जाव पडिरूवा, तेसिणं बहुमज्झदेसभागे पंच वडिसया पन्नत्ता, तंजहा—

अंकवडिसए फलिहवडिसए रयणवडिसए जातरूववडिसए मज्झे इत्थ ईसानवडिसए ते णं वडिसया सव्वरयणामया जाव पडिरूवा, एत्थ णं ईसाणगदेवाणं पज्जत्तपज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तिसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे, सेसं जहा सोहम्मगदेवाणं जाव विहरंति,

ईसाणे इत्थ देविंदे देवराया परिवसइ, सूलपाणी वसहवाहणे उत्तरहूलोगाहिवई अट्ठावीस- विमाणावाससयसहस्साहिवई अरयंबरवत्थधरे सेसं जहा सक्कस्स जाव पभासेमाणे, से णं तत्थ अट्ठावीसाए विमाणावाससयसहस्साणं असीईए सामानियसाहस्सीणं तायत्तीसाए तायत्तीसगाणं चउण्हं लोगपालाणं अट्ठण्हं अग्गमहिसीणं सपरिवराणां तिण्हं परिसाणं सत्तण्हं अनियाणं सत्तण्हं अणियाहिवईणं चउण्हं असीईणं आयरक्खदेवसाहस्सीणं अन्नेसिं च बहूणं ईसाणक्कावासीणं वेमानियणं देवाणं य देवीणं य आहेवच्चं जाव विहरइ ॥

कहि णं भंते ! सणकुमारदेवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता?, कहि णं भंते ! सणकुमारा देवा परिवसंति?, गोयमा ! सोहम्मस्स कप्पस्स उप्पिं सपक्खिं सपडिदिसिं बहूइं जोयणाइं बहूइं जोयणसयाइं बहूइं जोयणसहस्साइं बहूइं जोयणसयसहस्साइं बहुगाओ जोयणकोडीओ बहुगाओ जोयणकोडाकोडीओ उड्डं दूरं उप्पइत्ता एत्थ णं सणकुमारे नामं कप्पे प० पाईणपडीणायए उदीणदाहिणविच्छिण्णे जहा सोहम्मं जाव पडिरूवे,

तत्थ णं सणकुमाराणं देवाणं बारस विमाणावाससयसहस्सा भवन्तीतिमक्खायं, ते णं विमाणा सव्वरयणामया जाव पडिरूवा, तेसिणं विमाणाणं बहुमज्झदेसभागे पंच वडिसगा पन्नत्ता, तंजहा—असोगवडिसए सत्तवन्नवडिसए चंपगवडिसए चूयवडिसए मज्झे एत्थ सणकुमारा- वडिसए, ते णं वडिसया सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा,

एत्थ णं सणकुमारदेवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तिसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे सणकुमारदेवा परिवसंति, महिद्धिया जाव पभासेमाणा विहरंति, नवरं अग्गमहिसीओ नत्थि, सणकुमारे इत्थ देविंदे देवराया परिवसइ, अरयंबरवत्थधरे, सेसं जहा सक्कस्स, से णं तत्थ बारसण्हं विमाणावाससयसहस्साणं बावत्तरीए सामाणियसाहस्सीणं सेसं जहा सक्कस्स अग्गमहिसीवज्जं, नवरं चउण्हं बावत्तरीणं आयरक्खदेवसाहस्सीणं जाव विहरइ ॥

कहि णं भंत ! माहिंददेवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता?, कहि णं भंते ! माहिंदगदेवा परिवसंति?, गोयमा ! ईसाणस्स कप्पस्स उप्पिं सपक्खिं सपडिदिसिं बहूइं जोयणाइं जाव बहुयाओ जोयणकोडाकोडीओ उड्डं दूरं उप्पइत्ता एत्थ णं माहिंदे नामं कप्पे प० पाईणपडीणायए, जाव एवं जहेव सणकुमारे, नवरं अट्ठ विमाणावाससयसहस्सा, वडिसया जहा ईसाणे, नवरं मज्झे इत्थ

माहिंदवडिसए, एवं जहा सणकुमाराणं देवाणं जाव विहरंति, माहिंदे इत्थ देविंदे देवराया परिवसइ, अरयंबरवत्थधरे, एवं जगा सणकुमारे जाव विहरइ, नवरं अट्टण्हं विमाणावाससयसहस्साणं सत्तरिए सामानियसास्सीणं चउण्हं सत्तरीणं आयरक्खदेवसाहस्सीणं जाव विहरइ ॥

कहि णं भंते ! बंभलोगदेवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! बंभलोगदेवा परिवसंति ?, गोयमा ! सणकुमारमाहिंदाणं कप्पाणं उप्पिं सपक्खिं सपडिदिसिं बहूइं जोयणाइं जाव उप्पइत्ता एत्थ णं बंभलोए नां कप्पे पाईणपडीणायए उदीणदाहिणविच्छिण्णे पडिपुत्रचंद-संठाणसंठिए अच्चिमालीभासरासिप्पभे, अवसेसं जहा सणकुमाराणं, नवरं चत्तारि विमाणावा-ससयसहस्सा वडिसया जहा सोहम्मवडिसया नवरं मज्झे इत्थ बंभलोयवडिसए, एत्थ णं बंभलोग-देवाणं ठाणा पन्नत्ता, सेसंतहेव जाव विहरंति, बंभे इत्थ देविंदे देवराया परिवसइ अरयंबरवत्थधरे एवं जहा सणकुमारे जाव विहरइ, नवरं चउण्हं विमाणावाससयसहस्साणं सट्ठीए सामानिय-साहस्सीणं चउण्हं सट्ठीए आयरक्खदेवसाहस्सीणं अन्नेसिं च बहूणं जाव विहरइ ॥

का. णं भंते ! लंतगदेवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! लंतगदेवा परिवसंति ?, गोयमा ! बंभलोगस्स कप्पस्स उप्पिं सपक्खिं सपडिदिसिं बहूइं जोयणाइं जाव बहुगाओ जोयणकोडाकोडीओ उट्ठं दूरं उप्पइत्ता एत्थ णं लंतए नामं कप्पे पन्नत्ते पाईणपडीणायए जहा बंभलोए, नवरं पन्नासं विमाणावाससहस्सा भवंतीतिमक्खायं, वडिसगा जहा ईसाणवडिसगा नवरं मज्झे इत्थ लंतगवडिसए देवा तहेव जाव विहरंति, लंतए एत्थ देविंदे देवराया परिवसइ, जहा सणकुमारे, नवरं पन्नासाए विमाणावाससहस्साणं पन्नासाए सामानियसाहस्सीणं चउण्ह य पन्नासाणं आयरक्खदेवसाहस्सीणं अन्नेसिं च बहूणं जाव विहरइ ॥

कहि णं भंते ! महासुक्काणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! महासुक्का देवा परिवसंति ?, गोयमा ! लंतगस्स कप्पस्स उप्पिं सपक्खिं सपडिदिसिं जाव उप्पइत्ता एत्थ णं महासुक्के नामं कप्पे पन्नत्ते पाईणपडीणायए उदीणदाहिणविच्छिण्णे, जहा बंभलोए, नवरं चत्तालीसविमाणावाससहस्सा भवंतीतिमक्खायं, वडिसगा जहा सोहम्मवडिसगा, नवरं मज्झे इत्थ महासुक्कवडिसए जाव विहरंति, महासुक्के इत्थ देविंदे देवराया जहा सणकुमारे, नवरं चत्तालीसाए विमाणावाससहस्साणं चत्तालीसाए सामानियसाहस्सीणं चउण्ह य चत्तालीसाणं आयरक्खदेव-साहस्सीणं जाव विहरइ ॥

कहि णं भंते ! सहस्सारेदेवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! सहस्सारेदेवा परिवसंति ?, गोयमा ! महासुक्कस्स कप्पस्स उप्पिं सपक्खिं सपडिदिसिं जाव उप्पइत्ता एत्थ णं सहस्सारे नामं कप्पे पन्नत्ते पाईणपडीणायए, जहा बंभलोए, नवरं छव्विमाणावाससहस्सा भवंती-तिमक्खायं, देवा तहेव, जाव वडिसगा जहा ईसाणस्स वडिसगा, नवरं मज्झे इत्थ सहस्सारवडिसए जाव विहरंति, सहस्सारे इत्थ देविंदे देवराया परिवसइ जहा सणकुमारे, नवरं छण्हं विमाणावास-सहस्साणं तीसाए सामानियसाहस्सीणं चउण्ह य तीसाए आयरक्खदेवसाहस्सीणं जाव आवेवच्चं कारेमाणे विहरइ ॥

कहि णं भंते ! आणयपाणयाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! आणयपाणया देवा परिवसंति ?, गोयमा ! सहस्सारस्स कप्पस्स उप्पिं सपक्खिं सपडिदिसिं जाव

उप्पइत्ता एत्थ णं आणयपाणयनामा दुवे कप्पा पन्नत्ता पाईणपडीणायया उदीणदाहिणविच्छिन्ना अद्धचंदसंठाणसंठिया अद्धिमालीभासरासिप्पभा, सेसं जहा सणकुमारे जाव पडिरूवा,

तत्थ णं आणयपाणयदेवाणं चत्तारि विमाणावाससया भवन्तीतिमक्खायं जाव पडिरूवा, वडिसंगा जहा सोहम्मे कप्पे, नवरं मज्जे इत्थ पाणयवडिसए, ते णं वडिसंगा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा, एत्थ णं आणयपाणदेवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तिसुवि लोगस्स असंखेज्जभागे, तत्थ णं बहवे आणयपाणदेवा परिवसन्ति महिद्धिया जाव पभासेमाणा, ते णं तत्थ साणं साणं विमाणावाससयाणं जाव विहरन्ति, पाणए इत्थ देविंदे देवराया परिवसइ जहा सणकुमारे, नवरं चउण्हं विमाणावाससयाणं वीसाए सामानियसाहस्सीणं असीईए आयरक्खदेवसाहस्सीणं अन्नेसिं च बहूणं जाव विहरइ ॥

कहि णं भन्ते ! आरणच्चुयाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भन्ते ! आरणच्चुया देवा परिवसन्ति ?, गोयमा ! आणयपाणयाणं कप्पाणं उप्पिं सपक्खिं सपडिदिसिं एत्थ णं आरणच्चुया नामं दुवे कप्पा पन्नत्ता, पाईणपडीणायया उदीणदाहिणविच्छिन्ना अद्धचंदसंठाणसंठिया अद्धिमालीभासरासिप्पणाभा असंखिज्जाओ जोयणकोडाकोडीओ आयामविक्खंभेणं असंखिज्जाओ जोयणकोडाकोडीओ परिक्खेवेणं सव्वपरयणामया अच्छा सण्हा लण्हा घट्ठा मट्ठा नीरया निम्मला निष्पंका निक्कंठडच्छाया सप्पभा सत्तिरिया सउज्जोया पासादीया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा, एत्थ णं आरणच्चुयाणं देवाणं तिन्नि विमाणावाससया भवन्तीतिमक्खायं,

ते णं विमाणा सव्वरयणामया अच्छा सण्हा लण्हा घट्ठा मट्ठा नीरया निम्मला निष्पंका निक्कंठडच्छाया सप्पभा सत्तिरिया सउज्जोया पासादीया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा, तेसिणं विमाणाणं कप्पाणं बहुमज्जदेसभाए पंच वडिसया पन्नत्ता, तंजहा-अंकवडिसए फलिहवडिसए रयणवडिसए जायरूववडिसए मज्जे एत्थ अच्चुयवडिसए, ते णं वडिसया सव्वरयणामया जाव पडिरूवा, एत्थ णं आरणच्चुयाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तिसुवि लोगस्स असंखेज्जभागे, तत्थ णं बहवे आरणच्चुया देवा परिवसन्ति, अच्चुए इत्थ देविंदे देवराया परिवसइ, जहा पाणए जाव विहरइ, नवरं तिण्हं विमामावाससयाणं दसण्हं सामानियसाहस्सीणं चत्तालीसाए आयरक्खदेवसाहस्सीणं आहेवच्चं कुव्वमाणे जाव विहरइ ।

मू. (२२९) बत्तीसअट्ठवीसा बारसअट्ठचउरो(य)सयसहस्सा ।

पन्ना चत्तालीसा छच्च सहस्सा सहस्सारे ॥

मू. (२३०) आणयपाणयकप्पे चत्तारि सयाऽऽरणच्चुए तिन्नि ।

सत्त विमाणसयाइं चउसुवि एएसु कप्पेसु

मू. (२३१) (सामानियसंगहणीगाहा-)चउरासीईअसीई बावत्तरी सत्तरी य सट्ठी य ।

पन्ना चत्तालीसा तीसा वीसा दस सहस्सा ॥

मू. (२३२) एए चैव आयरक्खा चउग्गुणा ।

कहि णं भन्ते ! हिट्ठिमगेविज्जगाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भन्ते ! हिट्ठिमगे-विज्जगा देवा परिवसन्ति ?, गोयमा ! आरणच्चुयाणं कप्पाणं उप्पिं जाव उट्ठं दूरं उप्पइत्ता एत्थ णं हिट्ठिमगेविज्जगाणं देवाणं तओ गेविज्जगविमाणपत्थडा पन्नत्ता पाईणपडीणायया उदीणदाहिण-

विच्छिन्ना पडिपुत्रचंदसंठाणसंठिया अच्चिमालीभासरासिवण्णाभा सेसं जहा बंभलोगे जाव पडिरूवा, तत्थ णं हेट्ठिमगेविज्जगाणं देवाणं एकारसुत्तरे विमाणावाससए भवंतीतिमक्खायं, ते णं विमाणा सव्वरयणामया जाव पडिरूवा, एत्थ णं हेट्ठिमगेविज्जगाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तिसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे हेट्ठिमगेविज्जगा देवा परिवसंति, सव्वे समिद्धिया सव्वे समज्जुइया सव्वे समजसा सव्वे समबला सव्वे समानुभावा महासुक्खा अनिंदा अपेस्सा अपुरोहिया अहमिंदा नामं ते देवगणा पन्नत्ता समणाउसो ! !

कहि णं भंते ! मज्झिमगाणं गेविज्जगाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! मज्झिमगेविज्जगा देवा परिवसंति ?, गोयमा ! हेट्ठिमगेविज्जगाणं उप्पिं सपक्खिं सपडिदिसिं जाव उप्पइत्ता एत्थ णं मज्झिमगेविज्जगादेवाणं तओ गेविज्जगाणं पत्थडा पन्नत्ता, पाईणपडीणायया जगा हेट्ठिमगेविज्जगाणं, नवरं सत्तुत्तरे विमाणावाससए हवन्तीतिमक्खायं, ते णं विमाणा जाव पडिरूवा, एत्थ णं मज्झिमगेविज्जगाणं जाव तिसुवि लोगस्स असंखिज्जइभागे, तत्थ णं बहवे मज्झिमगेविज्जगा देवा परिवसंति जाव अहमिंदा नाम ते देवगणा पन्नत्ता समणाउसो ! !

कहि णं भंते ! उवरिमगेविज्जगाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते ! उवरिमगेविज्जए देवा परिवसंति ?, गोयमा ! मज्झिमगेविज्जगाणं उप्पिं जाव उप्पइत्ता एत्थ णं उवरिमगेविज्जगाणं तओ गेविज्जगविमाणपत्थडा पन्नत्ता पाईइपडीणायया सेसं जहा हेट्ठिमगेविज्जगाणं, नवरं एगे विमाणावाससए भवंतीतिमक्खायं, सेसं तहेव भाणियव्वं जाव अहमिंदा नामं ते देवगणा पन्नत्ता समणाउसो ! !

मू. (२३३) एकारसुत्तरं हेट्ठिमेसु सत्तुत्तरं च मज्झिमए ।

सयमेगं उवरिमए पंचेव अनुत्तरविमाणा ।।

मू. (२३४) कहि णं भंते ! अनुत्तरोववाइयाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता ?, कहि णं भंते अनुत्तरोववाइया देवा परिवसंति ?, गोयमा ! इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए बहुसमरमणिज्जाओ भूमिभागाओ उट्ठं चंदिमसूरियगहगणनक्खत्ततारारूवाणं बहूइं जोयणसयाइं बहूइं जोयणसहस्साइं बहूइं जोयणसयसहस्साइं बहुगाओ जोयणकोडीओ बहुगाओ जोयणकोडाकोडीओ उडुंदूरं उप्पइत्ता सोहम्मीसाणसणकुमारा जाव आरणअच्चयकप्पा तिन्निअट्टारसुत्तरे गेविज्जगविमाणा-वाससए वीइवइत्ता तेण परं दूरंगया नीरया निम्मला वितिमिरा विसुद्ध पंचदिसिं पंच अनुत्तरा महइमहालया महाविमाणा पन्नत्ता, तंजहा—

विजए वेजयंते जयंते अपराजिए सव्वइसिद्धे, ते णं विमाणा सव्वरयणामया अच्छा सण्हा लण्हा घट्ठा मट्ठा नीरया निम्मला निप्पंका निक्कंडच्छाया सप्पभा सस्सिरिया सउज्जोया पासाइया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा, एत्थ णं अनुत्तरोववाइयाणं देवाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं ठाणा पन्नत्ता, तिसुवि लोगस्स असंखेज्जइभागे, तत्थ णं बहवे अनुत्तरोववाइया देवा परिवसंति, सव्वे समिद्धिया सव्वे समबला सव्वे समानुभावा हमासुक्खा अनिंदा अपेस्सा अपुरोहिया अहमिंदा नामं ते देवगणा पन्नत्ता समणाउसो ! !

वृ. सनन्कुमाराकल्पे 'सपक्खिं सपडिदिसं'ति समानाः पक्षाः—पूर्वापरदक्षिणोत्तररूपाः

पार्श्वा यस्मिन् दूरमुत्पत्तने तत्सपक्षं 'समानस्य धर्मादिषु चे'ति समानस्य सभावः 'सपडिदिसि'ति समानाः प्रतिदिशो-विदिशो यत्र तत् सप्रतिदिक् ॥

सामानिकसंग्रहणीगाथा 'चउरासीइ' इत्यादि, सौधर्मेन्द्रस्य चतुरशीतिः सामानिकसहस्राणि ईशानेन्द्रस्याशीतिः सनत्कुमारेन्द्रस्य द्वासप्ततिः माहेन्द्रदेवराजस्य सप्ततिः ब्रह्मलोकेन्द्रस्य षष्टिः लान्तकेन्द्रस्य पञ्चाशत् महाशुक्रेन्द्रस्य चत्वारिंशत् सहस्रारेन्द्रस्य त्रिंशत् आनतप्राणतेन्द्रस्य विंशतिः आरणाच्युतन्द्रस्य दश सामानिकसहस्राणि, अवतंसकाश्चातिदेशोनोक्ता इति दुरवबोधाः ततो विनेयजनानुग्रहार्थं वैविकत्तेन मूलत आरभ्योपदर्शयन्ते-

सौधर्मे पूर्वस्यामशोकावतंसकः दक्षिणतः सप्तपर्णावतंसकः पश्चिमायां चम्पकावतंसकः उत्तरतश्चूतावतंसकः मध्ये सौधर्मावतंसकः, एवं पूर्वादिक्रमेण ईशाने अङ्कावतंसकः स्फटिकावतंसको रत्नावतंसको जातरूपावतंसकः मध्ये ईशानावतंसकः, सनत्कुमारे अशोकसप्तपर्ण-चंपकचूतसनत्कुमारावतंसकाः, माहेन्द्रे अङ्कस्फटिकरत्नजातरूपमाहेन्द्रावतंसकाः, ब्रह्मलोके अशोकसप्तपर्णचम्पकचूतब्रह्मलोकावतंसकाः, लान्तके अङ्कस्फटिकरत्नजातरूपलान्तकावतंसकाः महाशुक्रे अशोकसप्तपर्णचम्पकचूतमहाशुक्रावतंसकाः, सहस्रारे अङ्कस्फटिकरत्नजातरूप-सहस्ररावतंसकाः, प्राणते अशोकसप्तपर्णचम्पकचूतप्राणतावतंसकाः अच्युते अङ्कस्फटिकरत्नजात-रूपअच्युतावतंसका इति ॥

त्रैवेयकसूत्रे 'समिद्धिया' समा ऋद्धिर्येषां ते समर्द्धिकाः, एवं 'समज्जुइया' इत्याद्यपि भावनीयं, 'अनिंदा' इति न विद्यते इन्द्रः-अधिपतिर्येषां ते अनिन्द्राः 'अपेस्सा' इति न विद्यते प्रेष्ठः-प्रप्यत्वं येषां ते अप्रेष्ठ्याः 'अपुरोहि या' इति न विद्यते पुरोहितः-शान्तिकर्मकारी येषां अशान्तेरभावात् ते अपुरोहिताः, किंरूपाः पुनस्ते ? इत्याह-अहमिन्द्रा नाम ते देवगणाः प्रज्ञप्ता हे श्रमण ! हे आयुष्मन् ॥

मू. (२३५) कहिणं भंते ! सिद्धाणं ठाणा प० कहिणं भंते ! सिद्धा परिवसंति ? , गोयमा सव्वडुसिद्धस्स महाविमाणस्स उवरिल्लाओ धूभियग्गाओ दुवालस जोयणे उह्वं अबाहाए एत्थ णं ईसीपब्भारा नामं पुढवी पन्नत्ता, पणयालीसं जोयणसयसहस्साइं आयामविक्खंभेणं एगा जोयणकोडी बायालीसं च सयसहस्साइं तीसं च सहस्साइं दोन्नि य अउणापन्ने जोयणसए किंचि विसेसाहिए परिक्खेवेणं पन्नत्ता, ईसिपब्भाराए णं पुढवीए बहुमज्झदेसभाए अट्ठजोयणिए खेत्ते अट्ठ जोयणाइं बाहल्लेणं पन्नत्ते, तओ अनंतरं च णं मायाए मायए पएसपरिहाणीए परिहायमाणी परिहायमाणी सव्वेसु चरमंतेसु मच्छियपत्ताओ तणुययरी अंगुलस्स असंखेज्जइभागं बाहल्लेणं पन्नत्ता, ईसीपब्भाराए णं पुढवीए दुवालस नामधिज्जा पन्नत्ता, तंजहा-

ईसि इ वा ईसीपब्भारा इ वा तणू इ वा तणुतणू इ वा सिद्धिंति वासिद्धालए वा मुत्तिंति वा मुत्तालए इ वा लोयगंति वा लोयग्गधूभियत्ति वा लोयग्गपडिवुज्झणा इ वा सव्वपाणभूयजीव-सत्तसुहावहा इ वा, ईसीपब्भारा णं पुढवी सेया संखदलविमलसोत्थियमुणालदगरयतुसारगोक्खीर-हारवण्णा उत्ताणयत्तसंठाणसंठिया सव्वज्जुणसुवन्नमई अच्चा सण्हा लण्हा घट्ठा मट्ठा नीरया निम्मला निष्पंका निक्कंडच्छाया सप्पभा सस्सिरिया सउज्जोया पासाईया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा, ईसीपब्भाराए णं पुढवीए सीआए जोयणम्मि लोगंतो तस्स णं जोयणस्स जे से उवरिल्ले गाउए तस्सणं गाउयस्स जे से उवरिल्ले छब्भागे एत्थ णं सिद्धा भगवंतो साइया अपज्जवसिया

अने गजाइजरा मरण जो नि संसार लंकली भाव पुण भव गढ भवासव सही पवंच समइ कहंता
सासय मणा गयइ कालं चिट अटंति, तत्थ विय ते अवेया अवेयणा निम्ममा असंगा य संसार विप्पमुक्का
पएस निव्वत्त संठाणा ।

वृ. सिद्धसूत्रे ‘एगा जोयण कोडी’ इत्यादि परिरय परिमाणं ‘विक्रं भवग्गदहगुण ०’
इत्यादिकरणवशात् स्वयमानेतव्यं, सुगमत्वात्, क्षेत्रसमासटीका वा परिभावनीया, तत्र पञ्चचत्वारिंश
लक्षप्रमाणविष्कम्भवमनुष्यक्षेत्रपरिरयस्य एतावत्प्रमाणस्य सविस्तरं भावितत्वात्, तस्याश्च
ईषट्प्राग्भारायाः पृथिव्याः बहुमध्यदेशभागे अष्टयोजनिकम्—आयामविष्कम्भाभ्या- मष्टयोजनप्रमाणं
क्षेत्रं च, अष्टौ योजनानि बाहल्येन चोच्चत्वेन—उच्चैस्त्वेनेति भावः, प्रज्ञप्ता, तदनन्तरं सर्वासु दिक्षु
विदिक्षु च मात्रया स्तोकया स्तोकया प्रदेशपरिहान्या परिहीयमाना सर्वेषु चरमान्तेषु
मक्षिकापत्रतोऽप्यतितन्वी अङ्गुला संख्येयभागं बाहल्येन प्रज्ञप्ता, ‘ईसि इ वा’ इति, पदैकदेशे
पदसमुदायोपचारात् १ ईषट्प्राग्भारा इति वा २ ‘तणु इति वा’ तन्वी वा शेषपृथिव्यपेक्षयाऽतितनुत्वात्
३ ‘तणुतणु इति वा’ इति तनुभ्योऽपि जगत्प्रसिद्ध- अधेभ्यस्तन्वी मक्षिकापत्रतोऽपि
पर्यन्तदेशेऽतितनुत्वात् तनुतन्वी ४ ‘सिद्धिरिति वा’ सिद्धक्षेत्रस्य प्रत्यासन्नत्वात् ५,

‘सिद्धालय इति वा’ सिद्धक्षेत्रस्य प्रत्यासन्नतयोपचारतः सिद्धानामालयः सिद्धालयः ६
एवं मुक्तिरिति वा मुक्तालय इति वेत्यपि परिभावनीयं तथा लोकाग्रे वर्तमानत्वात् लोकाग्रमिति
९ लोकाग्रस्य स्तूपिकेव लोकाग्रस्तूपिका १० तथा लोकाग्रेण प्रत्युह्यते इति लोकाग्रप्रतिवाहिनी ११ ।

‘सर्वपाणभूयजीवसत्सुहावहा’ इति प्राणा—द्वित्रिचतुरिन्द्रिया इति भूताः—तरवः
जीवाः—पञ्चेन्द्रियाः शेषाः प्राणिनः सत्त्वाः, उक्तं च—

॥ १ ॥

“प्राणा द्वित्रिचतुः प्रोक्ताः, भूताश्च तरवः स्मृताः ।

जीवाः पञ्चेन्द्रिया ज्ञेयाः, शेषाः सत्त्वा उदीरिताः ॥”

सर्वेषां प्राणभूतजीवसत्त्वानां सुखावहा उपद्रवकारित्वाभावात् सर्वप्राणभूतजीवसत्त्वसु
खावहा १२ । सा च ईषट्प्राग्भारा पृथ्वी श्वेता, श्वेतत्वमेवोपमया प्रकटयति—‘संखदलविमल’
इत्यादि, शङ्खदलस्य—शङ्खदलचूर्णस्य विमलो—निर्मलः स्वस्तिकः शङ्खदलविमलस्वस्तिकः, स च
मृणालं च दकरजश्च तुषारं च हिमं च गोक्षीरं च हारश्च तेषामिव वर्णो यस्याः सा तथा, उत्तानकं—
उतानीकृतं यत् छत्रं तस्य यत्संस्थानं तेन संस्थिता उत्तानकच्छत्रसंस्थानसंस्थितत्वं च
प्रागुपदर्शितस्थापनातो भावनीयं ।

‘सर्वजुणसुवन्नमयी’ सर्वात्मना श्वेतसुवर्णमयी ‘ईसीपट्भाराएणं’ इत्यादि ईषट्प्राग्भारायाः
पृथिव्या ऊर्ध्वं ‘सीयाए’ इति निःश्रेणिगत्या योजने लोकान्तो भवति, तस्य च योजनस्य यदुपरितनं
गव्यूतं चतुरअयं तस्य च गव्यूतस्य यः सर्वोपरितनो षड्भागो अत्र ‘णं’ इति वाक्यालङ्कारे सिद्धा
भगवन्तः सादिकाः कर्मक्षयानन्तरं सिद्धत्वभावात्,

एतेन अनादिशुद्धपुरुषप्रवादप्रतिक्षेप आवेदितो द्रष्टव्यः, अपर्यवसिता रागाद्यभावेन
प्रतिपातासंभवात्, रागादयो हि सिद्धत्वाद्ध्यावयितुं प्रभविष्णवः, न च ते भगवतां सन्ति, तेषां
निर्मूलकापकषितत्वात्, न च निर्मूलकापकषिता अपि भूयः प्रादुर्भवन्ति, बीजाभावादिति,

तथा अनेकैर्जातिजरा मरणैः—जन्मजरा मृत्युभिर्यश्च तासु तासु योनिषु संसारः—संसरणं

तेन च यः कलंकलीभावः—कदर्थ्यमानता यश्च दिव्यसुखमनुप्राप्तानामपि पुनर्भवे—संसारे गर्भवस-
तिप्रपञ्चः तौ समतिक्रान्ता अत एव शाश्वतमनागतं कालं तिष्ठन्ति, 'तत्थवि य ते अवेया' इत्यादि,
तत्रापि च—सिद्धक्षेत्रे गताः सन्तस्ते—भगवन्तः 'अवेदाः' पुरुषवेदादिवेदरहिताः 'अवेदनाः' सातासा-
तवेदनाभावात् 'निर्ममा' ममत्वरहिताः 'असंगा' बाह्याभ्यन्तरसङ्गरहिताः, कस्मादेवम् ? अत
आह—'संसारविप्रमुक्ताः' हेतौ प्रथमा, यतः संसाराद् विप्रमुक्तास्तस्मादवेदा अवेदना निर्ममा
असङ्गाश्च, पुनः कथंभूताः ? इत्याह 'एएसनिवत्तसंठाणाः प्रदेशैः—आत्मप्रदेशैर्न तु बाह्यपुद्गलैः
शरीरपञ्चकस्यापि सर्वात्मना त्यक्तत्वात् निर्वृत्तं—निष्पन्नं संस्थानं येषां ते प्रदेशनिर्वृत्तसंस्थानाः
अत्र शिष्यः पृच्छन्नाह—

मू. (२३६)

कहिं पडिहया सिद्धा, कहिं सिद्धा पड्डिया ।

कहिं बोदिं चइत्ता णं, कथं गंतूण सिज्झइ ? ॥

बृ. 'कहिं पडिहया सिद्धा' इत्यादि 'कहिं' इत्यत्र सप्तमी तृतीयार्थे प्राकृतत्वात्, यथा
'तिसु तेसु अलंकिया पुढवी' इत्यादि, ततोऽयमर्थः—स्वकेन प्रतिहताः ?—केन स्खलिताः ?
सिद्धाः—मुक्ताः, तथा क्व—कस्मिन् स्थाने सिद्धाः प्रतिष्ठिताः—अवस्थिताः, तथा क्व—कस्मिन्
क्षेत्रे बोन्दिस्तनुः शरीरमित्यनर्थान्तरम् तां त्यक्त्वा क्वगत्वा सिद्धयन्ति ? निष्ठितार्था भवन्ति ?,
'सिज्झइ' इत्यत्रानुस्वारलोपो द्रष्टव्यः, अथवा एकवचनोपन्यासोऽपि सूत्रशैल्या न विरोधभाक्,
तथा चान्यत्राऽप्येवं प्रयोगः—

॥ १ ॥

“वत्थगंधमलंकारं, इत्थीओ सयणाणि य ।

अच्छंदा जे न भुजंति, न से चाइत्ति वुच्चइ ॥” इति,

एवं शिष्येण प्रश्ने कृते सूरिराह—

मू. (२३७)

अलोए पडिहया सिद्धा, लोयग्गे य पड्डिया ।

इहं बोदिं चइत्ता णं, तत्थ गंतूण सिज्झइ ॥

बृ. 'अलोए पडिहया सिद्धा' इत्यादि, अत्रापि सप्तमी तृतीयार्थे, अलोकेन—केवलाका-
शास्तिकायरूपेण प्रतिहताः—स्खलिताः सिद्धाः, इह तत्र धर्मास्तिकायाद्यभावात् तदानन्तर्यवृत्तिरेव
प्रतिस्खलनम्, न तु सम्बन्धे सति विधातः अप्रतिघत्वात्, सप्रतिधानां हि सम्बन्धे सति विधातः,
नान्येषामिति, तथा लोकस्य—पञ्चास्तिकायात्मकस्याग्रे—मूर्धनि प्रतिष्ठिताः—अपुनरागत्या
व्यवस्थिताः, तथा इह मनुष्यलोके बोन्दीं—तनुं त्यक्त्वा तत्र—लोकाग्रे समयान्तरप्रदेशान्तरास्पर्शनेन
गत्वा सिध्यन्ति—निष्ठितार्था भवन्ति ॥ सम्प्रति तत्रगतानां यत्संस्थानं तदभिधित्सुराह—

मू. (२३८)

दीहं वा हस्सं वा जं चरिमभवे हविज्ज संठाणं ।

तत्तो तिभागहीणा सिद्धाणोगाहणा भणिया ॥

बृ. 'दीहं वा हस्सं वा' इत्यादि, दीर्घं वा—पञ्चधनुःशतप्रमाणं इत्थं वा—हस्तद्वयप्रमाणं
वाशब्दाद् मध्यमं वा विचित्रं यच्चरमभवे—पश्चिमभवे भवेत् संस्थानं ततः—तस्मात् संस्थानात्
त्रिभागहीना—वदनोदरादिरन्ध्रपूरणेन तृतीयभागेन हीना सिद्धानामवगाहना, अवगाहन्तेऽस्यामित्य-
वगाहना—स्वावस्थैव भणिता तीर्थकरगणधरैरिति, अत्रगतसंस्थानप्रमाणा- पेक्षया त्रिभागहीनं
तत्र संस्थानमिति भावः ॥ एतदेव स्पष्टतरमुपदर्शयति—

मू. (२३९) जं संठाणं तु इहं भवं चयंतस्स चरिमसमयंमि ।
आसी य पदेसघनं तं संठाणं तहिं तस्स ॥

वृ. 'जं संठाणं तु इहं' इत्यादि, यत्संस्थानं—यावत्प्रमाणं संस्थानं इह—मनुष्यभवे आसीत् तदेव भवन्ति प्राणिनः कर्मवशवर्तिनोऽस्मिन्निति भवं—शरीरं त्यजतः—परित्यजतः, काययोगं परिजिहानस्येति भावः, चरमसमये सूक्ष्मक्रियाऽप्रतिपातिध्यानबलेन वदनोदरादिरन्ध्रपूरणात् त्रिभागेन हीनं प्रदेशघनमासीत्, 'तं संठाणं तहिं तस्स' इति तदेव च प्रदेशघनं मूलप्रमाणापेक्षया त्रिभागहीनप्रमाणं संस्थानं तत्र—लोकाग्रे तस्य—सिद्धस्य, नान्यदिति ॥ साम्प्रतमुक्तृथावगाहनादिभेदभिन्नामवगाहनानामभिधित्पुराह—

मू. (२४०) तिन्नि सया तितीसा धनुत्तिभागो य होइ नायव्वो ।
एसा खलु सिद्धाणं उक्कोसोगाहणा भणिया ।

वृ. 'तिन्नि सया तेतीसा' इत्यादि, त्रीणि शतानि त्रयस्त्रिंशानि—त्रयस्त्रिंशदधिकानि धनुस्त्रिभागश्च भवति बोद्धव्या, एसा खलु सिद्धानामुक्तृथावगाहना भणिता तीर्थकरगणधरैः, सा च पञ्चधनुःशततनुकानामवसेया, ननु मरुदेवी नाभिकुलकरपत्नी, नाभेश्च पञ्चविंशत्यधिकानि पञ्चधनुःशतानि शरीरप्रमाणं, यदेव च तस्य शरीरमानं तदेव मरुदेवाया अपि, 'संघयणं संठाणं उच्चत्तं चेव कुलगरेहिं समं' इति वचनात्, मरुदेवी भगवती च सिद्धा, ततस्तस्या देहमानस्य त्रिभागे पातिते सिद्धावस्थायाः सार्धानि त्रीणि धनुःशतान्येवावगाहना प्राप्नोति, कथमुक्तप्रमाणा उक्तृथावगाहना घटते ? इति, नैष दोषः, मरुदेवाया नाभेः किञ्चिद्दून- प्रमाणा भवन्ति, ततो मरुदेवाऽपि पञ्चधनुःशतप्रमाणेति न कश्चिद्दोषः, अपिच—हस्तिस्कन्धाधिरूढा संकुचिताङ्गी सिद्धा ततः शरीरसंकोचभावाद् नाधिकावगाहनासंभव इत्यविरोधः, आह च भाष्यकृत्—

॥ १ ॥ “कह मरुदेवामाणं ? नाभीतो जेण किञ्चिद्दूणा सा ।
तो किर पंचसयच्चिय अहवा संकोचओ सिद्धा ॥”

मू. (२४१) चत्तारि य रयणीओ रयणी तिभागूणिया य बोद्धव्वा ।
एसा खलु सिद्धाणं मज्झिमओगाहणा भणिया ॥

वृ. 'चत्तारि रयणीओ' इत्यादि, चत्तारो रलयो रलिश्च त्रिभागोना च सा बोद्धव्या एसा खलु सिद्धानामवगाहना भणिता मध्यमा । आह—जघन्यपदे सप्तहस्तोच्छ्रितानामागमे सिद्धिरुक्ता, तत एसा जघन्या प्राप्नोति, कथं मध्यमा ? , तदयुक्तं, वस्तुतत्त्वापरिज्ञानात्, जघन्यपदे हि सप्तहस्तानां सिद्धिरुक्ता तीर्थकरापेक्षया, सामान्यकेवलानां तु हीनप्रमाणानामपि भवति, इदमपि चावगाहनानामानं चिन्त्यते सामान्यसिद्धापेक्षया, ततो न कश्चिद्दोषः ।

मू. (२४२) एगा य होइ रयणी अट्टेव य अंगुलाइं साहि या ।
एसा खलु सिद्धाणं जहन्नओगाहणा भणिया ॥

वृ. 'एगा य होइ' इत्यादि, एका रलिः परिपूर्णा अथै चाङ्गुलान्यधिकानि एसा भवति सिद्धानामवगाहना जघन्या, सा च कूर्मपुत्रादीनां द्विहस्तानामवसेया, यदिवा सप्तहस्तोच्छ्रितानामपि यन्त्रपीलनादिना संवर्तितशरीराणां, आह च भाष्यकृत्—

॥ १ ॥ “जेट्ठा उ पंचधनुसयतनुस्स मज्झा य सत्तहत्थस्स
देहत्तिभागहीणा जहन्निया जा बिहत्थस्स ॥

॥ २ ॥ सत्तुसियएसु सिद्धी जहन्नओ कहमिहं बिहत्थेसु ? ।

सा किर तित्थयरेसु सेसाणं सिञ्जमाणाणं ॥

॥ ३ ॥ ते पुण होज्ज बिहत्था कुम्मापुत्तादयो जहन्नेणं ।

अन्ने संवट्ठियसत्तहत्थसिद्धस्स हीणत्ति ॥”

साम्प्रतमुक्तानुवादेनैवसंस्थानलक्षणं सिद्धानामभिधत्सुराह—

मू. (२४३) ओगाहणाइ सिद्धा भवत्तिभागेण होत्ति परिहीणा ।

संठाणमनित्थं जरामरणविष्णुमुक्काणं ॥

वृ. ‘ओगाहणाओ’ इत्यादि, सुगमं, नवरं ‘अनित्थं’ इति इदंप्रकारमापन्नमित्थं इतत्थं तिष्ठतीति इत्थंस्थं न इत्थंस्थं अनित्थंस्थं—वदनादिशुषिरप्रतिपूरणेन पूर्वाकारान्यथाभावतोऽ-नियताकारतमिति भावः, योऽपि च सिद्धादिगुणेषु ‘सिद्धे न दीहे न हस्से’ इत्यादिना दीर्घत्वादीनां प्रतिषेधः कृतः सोऽपि पूर्वाकारापेक्षया संसअथानस्यानित्थसंस्थत्वातच्प्रतिपत्तव्यो, न पुनः सर्वथा संस्थानस्याभावतः, आह च भाष्यकृत्—

॥ १ ॥ “सुसिरकपरिपूरणाओ पुव्वागारन्नहाववत्थाओ ।

संठाणमणित्थं जं भणियमणिययागारं ॥

॥ २ ॥ एत्तोच्चिय पडिसेहो सिद्धाइगुणेषु दीहयाईणं ।

जमणित्थं पुव्वागाराविक्खाए नाभावो ॥”

नन्वेते सिद्धाः परस्परं देशभेदेने व्यवसथिता उत नेति ? नेति तद् ब्रूमः कस्मादिति चेत्,

मू. (२४४) जत्थ य एगो सिद्धो तत्थ अणंता भवक्खयविमुक्का ।

अन्नोऽन्नसमोगाढा पुढा सव्वेवि लोगंते ॥

वृ. ‘जत्थ य’ इत्यादि, यत्रैव देशे चशब्दस्य एवकारार्थत्वात् एकः सिद्धो—निवृ—तस्तत्रा-नन्ता भवक्षयविमुक्ताः, अत्र भवक्षयग्रहणेन स्वेच्छया भवावतरणशक्तिमत्सिद्धव्यवच्छेदमाह, अन्योऽन्यसमवगाढाः, तथाविधाचिन्त्यपरिणामत्वात्, धर्मास्तिकायादिवत्, तथा स्पृष्टा—लग्नाः सर्वेऽपि लोकान्ते ।

मू. (२४५) फुसइ अनंते सिद्धे सव्वपएसेहिं नियमसो सिद्धा ।

तेऽवि य असंखिज्जगुणा देसपएसेहिं पुढा ॥

वृ. ‘फुसइ’ इत्यादि, स्पृश्यनन्तान् सिद्धान् सर्वप्रदेशैरात्मसंबन्धिभिर्नियमशः सिद्धः, तथा तेऽपि सिद्धाः सर्वप्रदेशस्पृष्टेभ्योऽसंख्येयगुणा वर्तन्ते ये देशप्रदेशैः स्पृष्टाः कथमिति चेत्, उच्यते, इहैकस्य सिद्धस्य यदवगाहनक्षेत्रं तत्रैकस्मिन्नपि परिपूर्णोऽवगाढा अन्येऽप्यनन्ताः सिद्धाः प्राप्यन्ते, अपरे तु ये तस्य क्षेत्रस्यैकैकं प्रदेशमाक्रम्यावगाढास्तेऽपि प्रत्येकमनन्ताः, एवं द्वित्रिचतुः-पञ्चादिप्रदेशवृद्ध्या येऽवगाढास्तेऽपि प्रत्येकमनन्ताः, तथा तस्य मूलक्षेत्रस्यैकैकं प्रदेशं परित्यज्य येऽवगाढास्तेऽपि प्रत्येकमनन्ताः, एवं द्वित्रिचतुः-पञ्चादिप्रदेशहान्या येऽवगाढास्तेऽपि प्रत्येकमनन्ताः, एवं सति प्रदेशपरिवृद्धिहानिभ्याये समवगाढास्ते परिपूर्णैकक्षेत्रावगाढेभ्योऽ-संख्येयगुणा भवन्ति, अवगाढप्रदेशानमसंख्यातत्वात्, आह च—

॥ १ ॥ “एगक्खेत्तेऽनंता पएसपरिवुद्धिहाणिओ तत्तो ।

हुंति असंखेज्जगुणाऽसंखपएसो जमवगाढो ॥”

सम्प्रति सिद्धिनेव लक्षणतः प्रतिपादयति-

मू. (२४६) असरीरा जीवघना उवउत्ता दंसणे य नाणे य ।
सागारमनागारं लक्खणमेयं तु सिद्धाणं ॥

वृ. 'असरीरा' इत्यादि, अविद्यमानशरीरा अशरीरा औदारिकादिपञ्चविधशरीररहिता इत्यर्थः, जीवाश्च ते घनाश्च वनदोदरादिशुषिरूणात् जीवघना उपयुक्ता दर्शने- केवलदर्शने ज्ञाने च-केवलज्ञाने यद्यपि सिद्धत्वप्रादुर्भावसमये केवलज्ञानमिति ज्ञानं प्रधानं तथाऽपि सामान्यसिद्धलक्षणमेतदिति ज्ञापनार्थमादौ सामान्यावलम्बनं दर्शनमुक्तं,

तथा च सामान्यविषयं दर्शनं विशेषविषयं ज्ञानमिति, ततः साकारानाकारं सामान्यविशेषो-पयोगरूपमित्यर्थः, सूत्रे मकारोऽलाक्षणीको, लक्षणं-तदन्यव्यावृत्तिस्वरूपमेतत्-अनन्तरोक्तं, तुशब्दो वक्ष्यमाणनिरुपमसुखविशेषणार्थं, सिद्धानां-निष्ठितार्थानामिति । सम्प्रति केवलज्ञान-केवलदर्शनयोरशेषविषयतामुपदर्शयति-

मू. (२४७) केवलनाणुवउत्ता जाणंता सव्वभावगुणभावे ।
पासंता सव्वओ खलु केवलदिट्ठीहिऽनंताहिं ॥

वृ. 'केवलनाणुवउत्ता' इत्यादि, केवलज्ञानेनोपयुक्ता न त्वन्तः करणेन तदभावादिति केवलज्ञानोपयुक्ता जानन्ति-अवगच्छन्ति सर्वभावगुणभावान्-सर्वपदार्थगुणपर्यायान्, प्रथमो भावशब्दः पदार्थवचनः द्वितीयः पर्यायवचनः, गुणपर्याययोस्त्वयं विशेषः-सहवर्तिनो गुणाः क्रमवर्तिनः पर्याया इति, तथा पश्यन्ति सर्वतः खलु-खलुशब्दस्यावधारणार्थत्वात् सर्वत एव, केवलदृष्टिभिरनन्ताभिः, अनन्तैः केवलदर्शनैरित्यर्थः, केवलदर्शनानां चानन्ततासिद्धानामनन्तत्वात्, इहादौ ज्ञानग्रहणं प्रथमतया तदुपयोगस्थाः सिध्यन्तीति ज्ञापनार्थं ॥

सम्प्रति निरुपमसुखभाजस्ते इति दर्शयति-

मू. (२४८) नवि अत्थि माणुसाणं तं सुक्खं नवि य सव्वदेवाणं ।
जं सिद्धाणं सुक्खं अव्वाबाहं उवगयाणं ॥

वृ. 'नवि अत्थि' इत्यादि, नैवास्ति मनुष्याणां चक्रवर्त्यादीनामपि तत्सौख्यं, नैवास्ति सर्वदेवानामनुत्तरपर्यन्तानामपि यत् सिद्धानां सौख्यमव्याबाधामुपगतानां-नविविधाऽऽबाधा अव्याबाधा तां उप-सामीप्येन गतानां-प्राप्तानां ॥ यथा नास्ति तथा भङ्गयोपदर्शयति-

मू. (२४९) सुरगणसुहं समत्तं सव्वद्धापिण्डियं अनंतगुणं ।
नवि पावइ मुत्तिसुहं नंताहिं वग्गवग्गूहिं ॥

वृ. 'सुरगणसुहं' इत्यादि, 'सुरगणसुखं' देवसंघातसुखं 'समत्तं' संपूर्णमतीतानाग-तवर्तमानकालोद्भवमित्यर्थः, पुनः 'सर्वाद्वापिण्डितं' सर्वकालसमयगुणितं तथाऽनन्तगुणमिति, तदेवंप्रमाणं किलासत्कल्पनया एकैकाकाशप्रदेशे स्थाप्यते इत्येवं सकलाकाशप्रदेशपूरणेन यद्यनन्तं भवति तदनन्तमप्यनन्तैर्वर्गैर्वर्गितं तथाऽप्येवं प्रकर्षगतमपि मुक्तिसुखं-सिद्धिसुखं न प्राप्नोति ॥ एतदेव स्पष्टतरं भङ्ग्यन्तरेण प्रतिपादयति-

मू. (२५०) सिद्धस्स सुहो रासी सव्वद्धापिण्डिओ जइ हवेज्जा ।
सोऽनंतवग्गभइओ सव्वागासे न माइज्जा ॥

वृ. 'सिद्धस्स सुहो रासी' इत्यादि, सुखानां राशिः सुखराशिः-सुखसंघातः सिद्धस्य सुखराशिः

सिद्धसुखराशिः 'सर्वाद्धापिण्डितः' सर्वयासाद्यपर्यवसितया अद्धया, यत्सुखं सिद्धः प्रतिसमयमनुभवति तदेकत्र पिण्डीकृतमिति भावः, सोऽनन्तवर्गभक्तः—अनन्तैर्वर्गमूलैरपवर्तितः, अनन्तैर्वर्गमूलैः तावदपवर्तितो यावत् सर्वाद्धालक्षणेन गुणकारेण गुणने यदधिकं जातं तस्य सर्वस्याप्यपवर्तनैः सिदधात्वाद्यसमयभावि सुखमात्रतां प्राप्त इति भावः,

सर्वाकाशे न माति—एतावन्मात्रोऽपि सर्वाकाशे न माति सर्वस्तु दूरापास्तप्रसर एवेति ज्ञापनार्थं पिण्डयित्वा पुनरपवर्तनं सुखराशेः, इयमत्र भावना—इह किल विशिष्टाह्लादरूपं सुखं परिगृह्यते, ततश्च यत आरभ्य शिष्टानां सुखशब्दप्रवृत्तिस्तमाह्लादमवधिकृत्य एकैकगुणवृद्धितारतम्येन तावदसावाह्लादो विशिष्यते यावदनन्तगुणवृद्ध्या निरतिशयनिष्ठामुपगतः,

सोऽयमत्यन्तोपमातीतैकान्तौत्सुक्यविनिवृत्तिरूपस्तिमिततमकल्पः चरमाह्लादः सदा सिद्धानां, तस्माच्चरतः प्रथमाच्चोद्ध्वमपान्तरालवर्तिनो ये गुणास्तारतम्येनाह्लादविशेषरूपास्ते सर्वाकाशप्रदेशेभ्योऽप्यतिभूयांसः, ततः किलोक्तं—'सव्वागासे न माइज्जा' इति, अन्यथा यत् सर्वाकाशे न माति तत् कथमेकस्मिन् सिद्धे मायाद् ? इति पूर्वसूरिसंप्रदायः ॥

साम्प्रतमस्य निरुपमतां प्रतिपादयति—

मू. (२५१) जह नाम कोइ मिच्चो नगरगुणे बहुविहे वियाणंतो ।

न चएइ परिकहेउं उवमाए तहिं असंतीए ॥

बृ. 'जह नाम' इत्यादि, यता नाम कश्चिद् म्लेच्छो नगरगुणान्—गृहनिवासादीन् बहुविधान्—अनेकप्रकारान् विजानन् अरण्यगतः सन् अन्यम्लेच्छोभ्यो न शक्नोति परिकथयितुं, कस्मान्न शक्नोति ? इत्यत आह—उपमायां तत्रासत्यां "निमित्तकारणहेतुषु सर्वासां विभक्तीनां प्रायो दर्शनम्" इति न्यायाद् हेतौ सप्तमी, तत उपमाया अभावादिति द्रष्टव्यं, एष गाथाऽक्षरार्थः, भावार्थः कथानकादवसेयः, एगो महारन्नवासी मिच्चो रन्ने चिद्धति, इत्तो य एगो राया आसेण अवहरितो तं अडविं पवेसिओ तेण दिट्ठो, सक्कारिऊण जनवयं नीतो, रन्नावि सो नगरं नीओ, पच्छा उवगारिस्ति गाढमुपचरितो, जहा राया तहा चिद्धइ, धवलधराइभोगेण विभासा, कालेण रन्नंसरिउमारद्धो, रन्ना विसज्जिओ, तत्तो रन्निगा पुच्छंति—'केरिसं नयरंति' ? सो वियाणंतोऽवि तत्थोवमाभावा न सक्कइ नयरगुणे परिकहेउं । एस दिट्ठतो, अयमर्थोपनयः—

मू. (२५२) इय सिद्धाणं सोक्खं अनोवमं नत्थि तस्स ओवम्मं ।

किंचि विसेसेणित्तो सारिक्खमिणं सुणए वोच्छं ॥

बृ. 'इय सिद्धाणं' इत्यादि, इत्येवं सिद्धानां सौख्यमनुपमं वर्तते, किमिति ? , तत आह—यतो नास्ति तस्यौपम्यं, तथाऽपि बालजनप्रतिपत्तये किञ्चिद् विशेषेण 'इतो' इति आर्षत्वाद् अस्येत्यर्थः, सादृश्यमिदं—वक्ष्यमाणं श्रणुत—

मू. (२५३) जह सव्वकामगुणियं पुरिसो भोत्तूण भोयणं कोइ ।

तण्हासुहाविमुक्को अच्छिज्ज जहा अमियतित्तो ॥

बृ. 'जह सव्व' इत्यादि, यथेत्युदाहरणोपदर्शनार्थः, भुज्यते इति भोजनं 'सर्वकामगुणितं' सकलसौन्दर्यसंस्कृतं कोऽपि पुरुषो भुक्त्वा क्षुत्तृड्विप्रमुक्तः सन् यथा अमृततृप्तस्तथा तिष्ठति,

मू. (२५४) इय सव्वकालतित्ता अतुलं निव्वाणमुवगया सिद्धा ।

सासयमव्वाबाहं चिद्धंति सही सहं पत्ता ॥

वृ. 'इय' इत्यादि, एवं निर्वाणं—मोक्षमुपगताः सिद्धाः सर्वकालं—साद्यपर्यवसितं कालं तृप्ताः—सर्वथौस्तुक्यविनिवृत्तिभावतः परमसंतोषमधिगता अतुलम्—अनन्यसद्धशमुपमाऽतीतत्वात् शाश्वतं प्रतिपाताभावात् अव्याबाधं लेशतोऽपि व्याबाधाया असंभवात् सुखं प्राप्ता अत एव सुखिनः तिष्ठन्तीति ॥ एतदेव सविशेषतरं भावयति—

मू. (२५५) सिद्धति य बुद्धति य पारगयति । य परंपरगयति उ
मुक्ककम्मकवया अजरा अमरा असंगा य ॥

वृ. 'सिद्धति य' इत्यादि, सितं—बद्धमष्टप्रकारं कर्म ध्मातं—भस्मीकृतं यैस्ते सिद्धाः “पृषोदरादयः” इति रूपनिष्पत्तिः, निर्दग्धानेकभवकर्मैन्धना इत्यर्थः, ते च सामान्यतः कर्मादिसिद्धा अपि भवन्ति, यत उक्तम्—

॥ १ ॥ “कम्मे सिप्पे य विज्जाए, मंते जोगे य आगमे ।
अत्थजत्ताअभिप्पाए, तवे कम्मक्खए इय ॥”

ततः कर्मादिसिद्धव्यपोहाय आह—‘बुद्धा’ इति, अज्ञाननिद्राप्रसुप्ते जगत्परोपदेशेन जीवा-
दिरूपं तत्त्वं बुद्धवन्तो बुद्धाः, सर्वज्ञसर्वदर्शस्वभावबोधरूपा इति भावः, एतेऽपि च संसार-
निर्वाणोभयपरित्यगेन स्थितवन्तः कैश्चिदिष्यन्ते—

॥ १ ॥ “संसारे न च निर्वाणे, स्थितो भुवनभूतये ।
अचिन्त्यः सर्वलोकानां, चिन्तारत्नाधिको महान् ॥”

इति वचनात्, ततस्तत्रिरासार्थमाह—‘पारगता’ इति, पारं—पर्यन्तं संसारस्य प्रयोजनव्रातस्य
वा गताः पारगताः, तथाभ्यवत्वाक्षिप्तसकलप्रयोजनसमाप्तया निरवशेषकर्तव्यशक्तिविप्रमुक्ता
इति भावः, इत्थंभूता अपि कैश्चिद् यदृच्छावादिभिरक्रमसिद्धत्वेनापि गीयन्ते, तथोक्तम्—

॥ १ ॥ “नैकादिसंख्याक्रमतो, वित्तप्राप्तिर्नियोगतः ।
दरिद्रराज्यचारित्ररूपया, तद्वन्मुक्तिः क्वचिन्नकिम् ? ॥”

ततस्तन्मतव्यपोहाय ‘परम्परागता’ इति परम्परया—ज्ञानदर्शनचारित्ररूपया मिथ्यादृष्टिसा-
सादन—सम्यग्मिथ्यादृष्टयविरत सम्यग्दृष्टिदेशविरतिप्रमत्ताप्रमत्तनिवृत्त्यनिवृत्तिबादर-
संपरायसूक्ष्मसंपरायांपशान्तमहक्षीण मोहसयोगिकेवल्ययोगिकेवल्लिगुणस्थानभेदभिन्नया गताः
परम्परागताः, एते च कैश्चित् तत्त्वतोऽनुमुक्तकर्मकवचा अभ्युपगम्यन्ते ‘तीर्थनिकारदर्सनादिहा-
गच्छन्ति’ इति वचनतः पुनः संसारावतरणाभ्युपगमात्, अतस्तन्मतापाकरणार्थमाह—

‘उन्मुक्तकर्मकवचाः’ उत—प्राबल्येनापुनर्भवरूपतया मुक्तं—परित्यक्तं कर्म कवचमिव
कर्मकवचं यैस्ते उन्मुक्तकर्मकवचाः, अत एवाजराः शरीराभावतो जरसोऽभावात् अमरा
अशरीरत्वादेव प्राणत्यागासंभवात्, उक्तं च—

॥ १ ॥ “वयसो हाणीह जरा, पाणच्चाओ य मरणमादिङ्ग ।
सइ देहंमि तदुभयं तदभावे तं न कस्सेव ॥”

मू. (२५६) निच्छिन्नसव्वदुक्खा जाइजरामरणबंधणविमुक्का ।
अव्वाबाहं सोक्खं अणुहोती सासयं सिद्धा ॥

वृ. असङ्गा बाह्याभ्यन्तरसङ्गरहितत्वात् ‘निच्छिन्न’ इत्यादि, निस्तीर्णं—लङ्घितं सर्वदुःखं
यैस्ते निस्तीर्णसर्वदुःखाः, कुतः ? इत्याह—‘जातिजरामरणबंधणविमुक्का’ जातिः—जन्म जरा—
वयोहानिलक्षणा मरणं—प्राणत्यागरूपं बन्धनानि—तन्नबन्धनरूपाणि कर्माणि तैर्विशेषतो—निःशेषा-

पगमनेन मुक्ता जातिजरामरणबन्धनविमुक्ताः, हेतावियं प्रथमा, यतो जातिजरामरणबन्धनवि-
प्रमुक्तास्ततो निस्तीर्णसर्वदुःखाः, कारणाभावात्, ततोऽव्यावबाधं सौख्यं शाश्वतं सिद्धा अनुभवन्ति
पदं - २ - समाप्तम् ।

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापना उपाङ्गसूत्रे
द्वितीयपदस्य मलयगिरिविरचिताटीका परिसमाप्ता ।

पदं - ३ - अल्पबहुत्वम् (बहुवक्तव्य)

वृ. व्याख्यातं द्वितीयं पदं, अधुना तृतीयपदमारभ्यते, तस्य चायमभिसम्बन्धः—इह प्रथम
पदे पृथिवीकायिकादयः प्रज्ञप्ताः द्वितीये ते एव स्वस्थानादिना चिन्तिताः अस्मिन्स्तु तेषां
दिग्विभागादिनाऽल्पबहुत्वादि निरूप्यते, तत्रेदमादौ द्वारसङ्गङ्ग्रहगाथाद्वयम्—

मू. (२५७) दिसि गइ इंदिय काए जोए वेए कसाय लेसा य ।

सम्मत्तं नाणदंसणं संजयउवओगाआहारे ॥

वृ. प्रथमं दिग्द्वारं १, तदनन्तरं गतिद्वारं, २, तत इन्द्रियद्वारं ३, ततः कायद्वारं ४, ततो
योगद्वारं ५, तदनन्तरं वेदद्वारं ६, ततः कषायद्वारं, ७, ततो लेश्याद्वारं ८, ततः सम्यकत्वद्वारं
९, तदनन्तरं ज्ञानद्वारं १०, ततो दर्शनद्वारं ११, ततः संयतद्वारं १२, तत उपयोगद्वारं १३,
तत आहारद्वारं १४,

मू. (२५८) भासगपरित्तपज्जत्त सुहुमसन्नी भवऽत्थिए चरिमे ।

जीवे य खित्तबंधे पुग्गलमहदंडए चेव ॥

वृ. ततो भाषकद्वारं १५, ततः 'परित्त' इति परित्ताः—प्रत्येकशरीरिणः शुक्लपाक्षिकाश्च
तद्वारं १६, तदनन्तरं पर्याप्तद्वारं १७, ततः सूक्ष्मद्वारं १८, तदनन्तरं संज्ञिद्वारं १९, ततो 'भव'त्ति
भवसिद्धिकद्वारं २०, ततोऽस्तीति अस्तिकायद्वारं २१, ततश्चरमद्वारं २२, तदनन्तरं जीवद्वारं,
२३, ततः क्षेत्रद्वारं २४, ततो बन्धद्वारं २५, ततः पुद्गलद्वारं २६, ततो महादण्डकः २७, इति
सर्वसङ्ख्यया सप्तविंशतिः द्वाराणि । तत्र प्रथमं द्वारमभिधित्सुराह—

— पदं - २ - द्वारं - १ :— 'दिसा' :—

मू. (२५९) दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा जीवा पच्छिमेणं, पुरच्छिमेणं विसेसाहिया, दाहिणेणं
विसेसाहिया, उत्तरेणं विसेसाहिया ।

वृ. इह दिशः प्रथमे आचाराख्ये अङ्गे अनेकप्रकारा व्यावर्णिताः, तत्रेह क्षेत्रदिशः प्रति-
पत्तव्याः, तासां नियतत्वात्, इतरासां च प्रायोऽनवसअथितत्वात् अनुपयोगित्वाच्च, क्षेत्रदिशां
च प्रभवस्तिर्यग्लोकमध्यगतादष्टप्रदेशकाद्बुचकात्, यत उक्तम्—

॥ १ ॥ “अट्ठपएसो रुयगो तिरियलोयस्स मज्झयारम्मि ।

एस पभवो दिसाणं एसेव भवे अनुदिसाणं ॥” इति,

दिशामनुपातो दिगनुपातो—दिगनुसरणं तेन दिशोऽधिकृत्येति तात्पर्यार्थः, सर्वस्तोका
जीवाः पश्चिमेन—पश्चिमायां दिशि, कथमिति चेत् ?, उच्यते, इदं ह्यल्पबहुत्वं बादरानधिकृत्य
द्रष्टव्यं, न सूक्ष्मान्, सूक्ष्माणां सर्वलोकापन्नानां प्रायः सर्वत्रापि समत्वात्,

बादरेष्वपि मध्ये सर्वबहवो वनस्पतिकायिकाः, अनन्तसङ्ख्याकतया तेषां प्राप्यमाणत्वात्, ततो यत्र ते बहवस्तत्र बहुत्वं जीवानां, यत्र त्वल्पे तत्राल्पत्वं, वनस्पतयश्च तत्र बहवो यत्र प्रभूता आपः, 'जलं जलं तत्थ वणं' इति वचनात् तत्रावश्यं पनकसेवालादीनां भावात्, ते च पनकसेवा-
लादयो बादरनामकर्मोदये वर्तमाना अपि अत्यन्तसूक्ष्मावगाहनत्वात् अतिप्रभूतपिण्डीभावाच्च सर्वत्र सन्तोऽपि न चक्षुषा ग्राह्याः,

तथा चोक्तमनुयोगद्वारेषु- "ते णं वालग्गा सुहुमपनगजीवस्स सरीरोगाणाहितो असंखेज्जगुणा" इति, ततो यत्रापि नैते दृश्यन्ते तत्रापि ते सन्तीति प्रतिपत्तव्याः, आह च मूलटीकाकारः- "इह सर्वबहवो वनस्पतय इतिकृत्वा यत्र ते सन्ति तत्र बहुत्वं जीवानां, तेषां च बहुत्वं "जलं आउकाओ तत्थ नियमा वणस्सइकाइया इति पनगसेवालहढाई बायरावि होंति सुहुमा आणागेज्झा न चक्खुणा" इति, उदकं च प्रभूतं समुद्रादिषु, द्वीपात् द्विगुणविष्कम्भत्वात्, तेष्वपि च समुद्रेषु प्रत्येकं प्राचीप्रतीच्योर्दिशोर्यथाक्रमं चन्द्रसूर्यद्वीपाः, यावति च प्रदेशे चन्द्रसूर्यद्वीपा अवगाढास्तावत्युद- काभवः, उदकाभावाच्च वनस्पतिकायिकाभावः, केवलं प्रतीच्यां दिशि लवणसमुद्राधिपसुस्थितनाम- देवावासभूतो गौतमद्वीपो लवणसमुद्रेऽभ्यधिको वर्तते, तत्र चोदकाभावाद्धनस्पतिकायिकानाम- भावात् सर्वस्तोका जीवाः पश्चिमायां दिशि, तेभ्यो विशेषाधिकाः पूर्वस्यां दिशि, तत्र हि गौतमद्वीपो न विद्यते, ततस्तावता विशेषेणातिरिच्यते इति,

तेभ्योऽपि दक्षिणस्यां दिशि विशेषाधिकाः, यतस्तत्र चन्द्रसूर्यद्वीपा न विद्यन्ते, तदभावा-
त्तत्रोदकं प्रभूतं, तत्राभूत्याच्च वनस्पतिकायिका अपि प्रभूता इति विशेषाधिकाः, तेभ्योऽप्युदीच्यां दिशि विशेषाधिकाः, किं कारणमिति चेत् ? , उच्यते, उदीच्यां हि दिशि सङ्ख्येययोजनेषु द्वीपेषु मध्ये कस्मिंश्चित् द्वीपे आयामविष्कम्भाभ्यां सङ्ख्येयाजनकोटीप्रमाणं मानसं नाम सरः समस्ति, ततो दक्षिणदिगपेक्षया अस्यां प्रभूतमुदकम्, उदकबाहुल्याच्च प्रभूता वनस्पतयः, प्रभूता द्वीन्द्रियाः शङ्खादयः प्रभूतास्तटलग्न- शङ्खादिकलेवरान्निद्रियाः पिपीलिकादयः प्रभूताः पद्मादिषु चतुरिन्द्रियाः भ्रमरादयः प्रभूताः पञ्चेन्द्रिया मत्स्यादय इति विशेषाधिकाः ॥

तदेवं सामान्यतो दिगनुपातेन जीवानामल्पबहुत्वमुक्तम् ॥ इदानीं विशेषेण तदाह-

मू. (२६०) दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा पुढविक्काइया दाहिणेणं उत्तरेणं विसेसाहिया
पुरच्छिमेणं विसेसाहिया पच्छिमेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा आउक्काइया पच्छिमेणं,
पुरच्छिमेणं विसेसाहिया, दाहिणेणं विसेसाहिया, उत्तरेणं विसेसाहिया ॥ दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा
तेउक्काइया दाहिणुत्तरेणं, पुरच्छिमेणं संखेज्जगुणा, पच्छिमेणं विसेसाहिया ॥

दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा वाउक्काइया पुरच्छिमेणं, पच्छिमेणं विसेसाहिया, उत्तरेणं
विसेसाहिया, दाहिणेणं विसेसाहिया ॥ दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा वणस्सइक्काइया पच्छिमेणं
पुरच्छिमेणं विसेसाहिया दाहिणेणं विसेसाहिया उत्तरेणं विसेसाहिया ॥

निसाणुवाएणं सव्वत्थोवा बेइंदिया पच्छिमेणं पुरच्छिमेणं विसेसाहिया दक्खिणेणं
विसेसाहिया उत्तरेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा तेइंदिया पच्छिमेणं, पुरच्छिमेणं
विसेसाहिया, दाहिणेणं विसेसाहिया, उत्तरेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा चउरिंदिया
पच्छिमेणं, पुरच्छिमेणं विसेसाहिया, दाहिणेणं विसेसाहिया, उत्तरेणं विसेसाहिया ।

दाहिणोर्हिंतो अहसत्तमापुढवीनेरइएहिंतो छट्वाए तमाए पुढवीए नेरइया पुरच्छिमपच्चत्थिम-
उत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणिल्लेहिंतो तमाए पुढवीनेरइएहिंतो पंचमाए
धूमप्पभाए पुढवीए नेरइया पुरच्छिमपच्चत्थिमउत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं असंखेज्जगुणा,
दाहिणिल्लेहिंतो धूमप्पभापुढवीनेरइएहिंतो चउत्थीए पंकप्पभाए पुढवीए नेरइया पुरच्छिमप-
च्चत्थिमउत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणिल्लेहिंतो पंकप्पभापुढवीनेरइएहिंतो
तइया वालुयप्पभाए पुढवीए नेरइया पुरच्छिमपच्चत्थिमउत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं
असंखेज्जगुणा, दाहिणिल्लेहिंतो वालुयप्पभापुढवीनेरइएहिंतो दुइयाए सक्करप्पभाए पुढवीए नेरइया
पुरच्छिमपच्चत्थिमउत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणिल्लेहिंतो सक्करप्पभापुढवी-
नेरइएहिंतो इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए नेरइया पुरच्छिमपच्चत्तअथिमउत्तरेणं असंखेज्जगुणा,
दाहिणेणं असंखेज्जगुणा । दिसाणुवाएणं सब्बत्थोवा पंचिंदिया तिरिक्खज्जोणिया पच्छिमेणं,
पुरच्छिमेणं विसेसाहिया, दाहिणेणं विसेसाहिया, उत्तरेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सब्बत्थोवा
मणुस्सा दाहिणउत्तरेणं, पुरच्छिमेणं संखेज्जगुणा पच्चत्थिमेणं विसेसाहिया ।

दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा भवणवासी देवा पुरच्छिमेणं पच्चत्थिमेणं, उत्तरेणं असंखेज्जगुणा,
दाहिणेणं असंखेज्जगुणा । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा वाणमंतरा देवा पुरच्छिमेणं, पच्चत्थिमेणं
विसेसाहिया, उत्तरेणं विसेसाहिया, दाहिणेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा जोइसिया
देवा पुरच्छिमपच्चत्थिमेणं, दाहिणेणं विसेसाहिया, उत्तरेणं विसेसाहिया ।

दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा देवा सोहम्मे कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमेणं, उत्तरणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा देवा ईसाणे कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमेणं, उत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा देवा सणकुमारे कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमेणं, उत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा देवा सणकुमारे कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमेणं, उत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा देवा सणकुमारे कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमेणं, उत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा देवा माहिंदे कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमेणं, उत्तरेणं असंखेज्जगुणा, दाहिणेणं विसेसाहिया । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा देवा बंभलोए कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमउत्तरेणं, दाहिणेणं असंखेज्जगुणा । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा देवा लंतए कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमउत्तरेणं, दाहिणेणं असंखेज्जगुणा । दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा देवा महासुक्के कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमउत्तरेणं, दाहिणेणं असंखेज्जगुणा । दिसाणुवाएणं

सव्वत्थोवा देवा सहस्सारे कप्पे पुरच्छिमपच्चत्थिमउत्तरेणं, दाहिणेणं असंखेज्जगुणा ।

—तेण परं बहुसमोववन्नगा समणाउसो ! ॥ दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा सिद्धा दाहिणेणं उत्तरेणं, पुरच्छिमेणं संखेज्जगुणा, पच्चतअधिमेणं विसेसाहिया ॥ दारं ॥

वृ. दिगनुपातेन—दिगनुसारेण दिशोऽधिकृत्येतिभावः, पृथिवीकायिकाश्चिन्त्यमानाः सर्वस्तोका दक्षिणस्यां दिशि, कथमिति चेद् ?, उच्यते, इह यत्र धनं तत्र बहवः पृथिवीकायिकाः यत्र सुषिरं तत्र स्तोकाः, दक्षिणस्यां दिशि बहूनि भवनपतीनां भवनानि बहवो नरकावासस्ततः सुषिरप्राभृत्यसंभवात् सर्वस्तोका दक्षिणस्यां दिशि पृथिवीकायिकाः,

तेभ्य उत्तरस्यां दिशि विशेषाधिकाः, यत उत्तरस्यां दिशि दक्षिणदिगपेक्षया स्तोकानि भवनानि स्तोका नरकावासाः, ततो घनप्राभृत्यसंभवात् बहवः पृथिवीकायिका इति विशेषाधिकाः, तेभ्योऽपि पूर्वस्यां दिशि विशेषाधिकाः, रविशशिद्वीपानां तत्र भावात्,

तेभ्योऽपि पश्चिमायां दिशि विशेषाधिकाः, किं कारणमिति चेत् ?, उच्यते, यावन्तो रविशशिद्वीपाः पूर्वस्यां दिशि तावन्तः पश्चिमायामपि, न तु एतावता साम्यं, परं लवणसमुद्रे गौतमनामा द्वीपः पश्चिमायामधिकोऽस्ति, तेन विशेषाधिकाः, अत्र पर आह—

ननु यथा पश्चिमायां दिशि गौतमद्वीपोऽभ्यधिकः समस्ति, तथा तस्यां पश्चिमायां दिशि अधोलौकिकग्रामा अपि योजनसहस्रावगाहाः सन्ति, ततः खातपूरितन्यायेन तत्र तुल्या एव पृथिवीकायिकाः प्राप्नुवन्ति न विशेषाधिकाः, नैतदेवं, यतोऽधोलौकिकग्रामावगाहो योजनसहस्रं, गौतमद्वीपस्य पुनः षट्सप्तत्यधिकं योजनसहस्रमुच्चैस्त्वं, विष्कम्भस्तस्य द्वादश योजनसहस्राणि, यच्च मेरोराभ्याधोलौकिकग्रामेभ्योऽर्वाक् हीनत्वं हीनतरत्वं तत् पूर्वस्यामपि दिशि प्रभूतगतीति-संभवात् समानं, ततो यद्यधोलौकिकग्रामच्छिद्रेषु बुद्ध्या गौतमद्वीपः प्रक्षिप्यते तथापि स समधिक एव प्राप्यते न तुल्य इति तेन समधिकेन विशेषाधिकाः पश्चिमायां दिशि पृथिवीकायिकाः ॥

उक्तं दिगनुपातेन पृथिवीकायिकानामल्पबहुत्वं, इदानीमप्कायिकानामल्पबहुत्व-माह—सर्वस्तोका अप्कायिकाः पश्चिमायां दिशि, गौतमद्वीपस्थाने तेषामभावात्, तेभ्योऽपि विशेषाधिकाः पूर्वस्यां दिशि, गौतमद्वीपाभावात्, तेभ्योऽपि विशेषाधिका दक्षिणस्यां दिशि, चन्द्रसूर्यद्वीपाभावात्, तेभ्योऽप्युत्तरस्यां दिशि विशेषाधिकाः, मानससरःसद्भावात् ॥

तथा दक्षिणस्यामुत्तरस्यां च दिशि सर्वस्तोकास्तेजःकायिकाः, यतो मनुष्यक्षेत्रे एव बादरास्तेजःकायिकानान्यत्र, तत्रापि यत्र बहवो मनुष्यास्तत्रैते बहवः, बाहुल्येन पाकारम्भसम्भवात्, यत्र त्वल्पे तत्र स्तोकाः, तत्र दक्षिणस्यां दिशि पञ्चसु भरतेषु उत्तरस्यां दिशि पञ्चस्वैरावतेषु क्षेत्रस्याल्प-त्वात् स्तोका मनुष्याः, तेषां स्तोकत्वेन तेजःकायिका अपि स्तोकाः, अल्पपाकारम्भसम्भवात्, ततः सर्वस्तोका दक्षिणोत्तरयोर्दिशोस्तेजःकायिकाः, स्वस्थाने तु प्रायः समानाः, तेभ्यः पूर्वस्यां दिशि सङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रस्य सङ्ख्येयगुणत्वात्, ततोऽपि पश्चिमायां दिशि विशेषाधिकाः, अधोलौकिकग्रामेषु मनुष्यबाहुल्यात् ॥

इह यत्र सुषिरं तत्र वायुः यत्र घनं तत्र वाय्वभावः, तत्र पूर्वस्यां दिशि प्रभूतं घनमित्यल्पा वायवः, पश्चिमायां दिशि विशेषाधिकाः, अधोलौकिकग्रामसम्भवात्, उत्तरस्यां दिशि विशेषाधिकाः, भवननरकावासबाहुल्येन सुषिरबाहुल्यात्, ततोऽपि दक्षिणस्यां दिशि विशेषाधिकाः,

उत्तरदिगपेक्षया दक्षिणस्यां दिशिभवनानां नरकावासानां चातिप्रभूतत्वात् ।

तथा यत्र प्रभूता आपस्तत्र प्रभूताः पनकादयोऽनन्तकायिका वनस्पतयः प्रभूताः शङ्खादयो द्विन्द्रियाः प्रभूताः पिण्डीभूतसेवालाद्याश्रिताः कुन्धादयस्त्रीन्द्रियाः प्रभूताः पद्माद्याश्रिता भ्रमरादयश्चतुरिन्द्रिया इति हेतोर्बनस्पत्यादिसूत्राणि चतुरिन्द्रियसूत्रपर्यन्तानि अकायिकसूत्रवद् भावनीयानि नैरयिकसूत्रे सर्वस्तोकाः पूर्वोत्तरपश्चिमदिग्विभागभाविनो नैरयिकाः, पुष्पावकीर्णनरकावासानां तत्राल्पत्वात्, बहूनां प्रायः सङ्ख्येययोजनविस्तृतत्वाच्च, तेभ्यो दक्षिणदिग्विभागभाविनोऽसङ्ख्येयगणाः, पुष्पावकीर्णनरकावासानां तत्र बाहुल्यात्, तेषां च प्रायोऽसङ्ख्येययोजनविस्तृतत्वात्, कृष्णापाक्षिकाणां तस्यां दिशि प्राचुर्येणोत्पादाच्च, तथाहि—द्विविधा जन्तवः, शुक्लपाक्षिकाः कृष्णपाक्षिकाश्च, तेषां लक्षणमिदं—येषां किञ्चिदूनपुद्गलपरावर्तार्धमात्रसंसारस्ते शुक्लपाक्षिकाः, अधिकतरसंसारभाजिनस्तु कृष्णपाक्षिकाः, उक्तं च—

॥ १ ॥ “जेसिमवद्दो पुग्गलपरियद्दो सेसओ य संसारो ।

ते सुक्कपक्खिया खलु अहिए पुन कण्हपक्खी उ ॥”

अत एव च स्तोकाः शुक्लपाक्षिकाः, अल्पसंसारिणां स्तोकत्वात्, बहवः कृष्णपाक्षिकाः, प्रभूतसंसारिणामतिप्रचुरत्वात्, कृष्णपाक्षिकाश्च प्राचुर्येण दक्षिणस्यां दिशि समुत्पद्यन्ते, न शेषासु दिक्षु, तथास्वाभाव्यात्, तच्च तथास्वाभाव्यं पूर्वाचार्यैरेवं युक्तिभिरुपबृंह्यते, तद्यथा—

कृष्णपाक्षिका दीर्घतरसंसारभाजिन उच्यन्ते, दीर्घतरसंसारभाजिनश्च बहुपापोदयाद् भवन्ति, बहुपापोदयाश्च क्रूरकर्मणः, क्रूरकर्मणश्च प्रायस्तथास्वाभाव्यात् तद्भवसिद्धिका अपि दक्षिणस्यां दिशि समुत्पद्यन्ते, न शेषासु दिक्षु, यत उक्तं—

॥ १ ॥ “पायमिह क्रूरकम्मा भवसिद्धियावि दाहिणिल्लेसु ।

नेरइयतिरियमणुसायसुराइठाणेसु गच्छंति ॥”

ततो दक्षिणस्यां दिशि बहूनां कृष्णापाक्षिकाणामुत्पादसम्भवात् पूर्वोक्तकारणद्वयाच्च सम्भवन्ति पूर्वोत्तरपश्चिमदिग्विभागभाविभ्यो दाक्षिणात्या असङ्ख्येयगुणाः ।

यथा च सामान्यतो नैरयिकाणां दिग्विभागेनाल्पबहुत्वमुक्तं, एवं प्रतिपृथिव्यापि वक्तव्यं, युक्तेः सर्वत्रापि समानत्वात् । तदेवं प्रतिपृथिव्यपि दिग्विभागेनाल्पबहुत्वमभिहितं, इदानीं सप्तपि पृथिवीरधिकृत्य दिग्विभागेनाल्पबहुत्वमाह—

सप्तमपृथिव्यां पूर्वोत्तरपश्चिमदिग्भाविभ्यो नैरयिकेभ्यो ये सप्तमपृथिव्यामेव दाक्षिणात्यास्तेऽसङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यः षष्ठपृथिव्यां तमः प्रभाभिधानायां पूर्वोत्तरपश्चिमदिग्भाविनोऽसङ्ख्येयगुणाः, कथमिति चेद् ?, उच्यते, इह सर्वोत्कृष्टपापकारिणः संज्ञिपञ्चेन्द्रियतिर्यग्मनुष्याः सप्तमनरकपृथिव्यामुत्पद्यन्ते, किञ्चिद्दीनहीनतरपापकर्मकारिणश्च षष्ठ्यादिषु पृथिवीषु,

सर्वोत्कृष्टपापकर्मकारिणश्च सर्वस्तोकाः बहवश्च यथोत्तरं किञ्चिद्दीनहीनतरादिपापकर्मकारिणः ततो युक्तमसङ्ख्येयगुणत्वं सप्तमपृथिवीदाक्षिणात्यनारकापेक्षया षष्ठपृथिव्यां पूर्वोत्तरपश्चिमनारकाणां, एवमुत्तरोत्तपृथिवीरप्यधिकृत्य भावयितव्यम्, तेभ्योऽपि तस्यामेव षष्ठपृथिव्यां दक्षिणस्यां दिशि नारका असङ्ख्येयगुणाः, युक्तिरत्र प्रागेवोक्ता, तेभ्योऽपि पञ्चमपृथिव्यां धूमप्रभाभिधानायां पूर्वोत्तरपश्चिमदिग्भाविनोऽसङ्ख्येयगुणाः, तेभ्योऽपि तस्यामेव पञ्चमपृथिव्यां

दक्षिणात्या असङ्ख्येयगुणाः, एवं सर्वास्वपि क्रमेण वाच्यम् ॥

तिर्यक्पञ्चेन्द्रियसूत्रं त्वक्कायसूत्रवद् भावनीयम् ॥ सर्वस्तोका मनुष्या दक्षिणस्यामुत्तरस्यां च, पञ्चानां भरतक्षेत्राणां पञ्चानामैरावतक्षेत्राणामल्पत्वात्, तेभ्यः, पूर्वस्यां दिशि सङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रस्य सङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्योऽपि पश्चिमायां दिशि विशेषाधिकाः, स्वभावत एवाधोलौकिकग्रामेषु मनुष्यबाहुल्यभावात् ॥ दिसाणुवाएणं सच्चत्थोवा भवणवासी' इत्यादि, सर्वस्तोका भवनवासिनो देवाः पूर्वस्यां पश्चिमायां च दिशि, तत्र भवनानामल्पत्वात्, तेभ्य उत्तरदिग्भाविनोऽसङ्ख्येयगुणाः, स्वस्थानतया तत्र भवनानां बाहुल्यात्, तेभ्योऽपि दक्षिणदिग्भाविनोऽसङ्ख्येयगुणाः, तत्र भवनानामतीव बाहुल्यात्, तथाहि—निकायेनिकाये चत्वारि चत्वारि भवनशतसहस्राण्यतिरिच्यन्ते, कृष्णपाक्षिकाश्च बहवस्तत्रोत्पद्यन्ते, ततो भवन्त्यसङ्ख्येयगुणाः ।

व्यन्तरसूत्रे भावना—यत्र सुषिरं तत्र व्यन्तराः प्रचलन्ति, यत्र धनं तत्र न, ततः पूर्वस्यां दिशि धनत्वात् स्तोका व्यन्तराः, तेभ्योऽपरस्यां दिशि विशेषाधिकाः, अधोलौकिकग्रामेषु सुषिरसंभवात्, तेभ्योऽप्युत्तरस्यां दिशि विशेषाधिकाः, स्वस्थानतया नगरावासबाहुल्यात्, तेभ्योऽपि दक्षिणस्यां दिशि विशेषाधिकाः, अतिप्रभूतनगरावासबाहुल्यात् ।

तथा सर्वस्तोका ज्योतिष्काः पूर्वस्यां पश्चिमायां च दिशि, चन्द्रादित्यद्वीपेषूद्धानकल्पेषु कतिपयानामेव तेषां भावात्, तेभ्योऽपि दक्षिणस्यां दिशि विशेषाधिकाः, विमानबाहुल्यात् कृष्णपाक्षिकाणां दक्षिणदिग्भावित्वाच्च, तेभ्योऽप्युत्तरस्यां दिशि विशेषाधिकाः, यतो मानसे सरसि बहवो ज्योतिष्काः क्रीडास्थानमिति क्रीडनव्यापृता नित्यमासते, मानसरतसि च ये मत्स्यादयो जलचरास्ते आसन्नविमानदर्शनतः समुत्पन्नजातिस्मरणाः किञ्चिद् व्रतं प्रतिपद्यानशनादि च कृत्वा कृतनिदानस्तत्रोत्पद्यन्ते ततो भवन्ति उत्तराहा दक्षिणात्येभ्यो विशेषाधिकाः ॥

तथा सौधर्मे कल्पे सर्वस्तोकाः पूर्वस्यां पश्चिमायां च दिशि वैमानिका देवाः, यतो यान्यावलिकाप्रविष्टानि विमानानि तानि चतसृष्वपि दिक्षु तुल्यानि, यानि पुनः पुष्पावकीर्णानि तानि प्रभूतानि असङ्ख्येययोजनविस्तृतानि, तानि च दक्षिणस्यामुत्तरस्यां दिशि नान्यत्र, ततः सर्वस्तोकाः पूर्वस्यां पश्चिमायां च दिशि, तेभ्य उत्तरस्यां दिशि असङ्ख्येयगुणाः, पुष्पावकीर्णकविमानानां बाहुल्यात् असङ्ख्येययोजनविस्तृतत्वाच्च, तेभ्योऽपि दक्षिणस्यां दिशि विशेषाधिकाः, कृष्णपाक्षिकाणां प्राचुर्येण तत्र गमनात् । एवमीशानसनत्कुमारमाहेन्द्रकल्पसूत्राण्यपि भावनीयानि ।

ब्रह्मलोककल्पे सर्वस्तोकाः पूर्वोत्तरपश्चिमदिग्भाविनो देवाः, यतो बहवः कृष्णपाक्षिकास्तिर्यग्योनयो दक्षिणस्यां दिशि समुत्पद्यन्ते शुक्लापाक्षिकाश्च स्तोका इति पूर्वोत्तरपश्चिमदिग्भाविनः सर्वस्तोकाः, तेभ्यो दक्षिणस्यां दिशि असङ्ख्येयगुणाः, कृष्णपाक्षिकाणां बहूनां तत्रोत्पादात् । एवं लान्तकशुक्रसहस्रारसूत्राण्यपि भावनीयानि ।

आनतादिषु पुनर्मनुष्या एवोत्पद्यन्ते, तेन प्रतिकल्पं प्रतिग्रैवेयकं प्रत्यनुत्तरविमानं चतसृषु दिक्षु प्रायो बहुसमा वेदितव्याः, तथा चाह—

‘तेण परं बहुसमोववन्नगा समणाउसो !’ इति ॥ सर्वस्तोकाः सिद्धा दक्षिणस्यामुत्तरस्यां च दिशि, कथमिति चेत् ?, उच्यते, इह मनुष्या एव सिध्यन्ति, नान्ये, मनुष्या अपि सिध्यन्तो येष्वाकाशप्रदेशेष्विह चरमसमयेऽवगाढास्तेष्वेवाकाशप्रदेशेषु ध्वमपि गच्छन्ति तेष्वेव

चोपर्यवतिष्ठन्ते न मनागपि वक्रं गच्छन्ति,

सिद्ध्यन्ति च तत्र दक्षिणस्यां दिशि पञ्चसु भरतेषु उत्तरस्यां दिशि पञ्चस्वैरावतेषु मनुष्या अल्पाः, क्षेत्रस्याल्पत्वात् सुषमसुषमादौ च सिधघभावादिति तत्क्षेत्रसिद्धाः सर्वस्तोकाः, तेभ्यः पूर्वस्यां दिशि सङ्ख्येयगुणाः, पूर्वविदेहाना भरतैरावतक्षेत्रेभ्यः सङ्ख्येयगुणतया तद्गतमनुष्याणामपि सङ्ख्येयगुणत्वात् तेषां च सर्वकालं सिद्धिभावात्, तेभ्यः पश्चिमायां दिशि विशेषाधिकाः, अधोलोकिकग्रामेषु मनुष्यबाहुस्यात् । गतं दिग्द्वारं इदानीं गतिद्वारम्, तत्रेदमादिसूत्रम्—

— पदं — ३ — द्वारं — २ :— “गतिः” :—

मू. (२६१) एएसि णं भंते ! नेरइयाणं तिरिक्खजोणियाणं मणुस्साणं देवाणं सिद्धाण य पंचगति० समणेणं कतरे कतरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा सव्वत्थोवा मणुस्सा नेरइया असंखेज्जगुणा देवा असंखेज्जगुणा सिद्धा अनंतगुणा तिरिक्खजोणिया अनंतगुणा ॥ एएसि णं भंते ! नेरइयाणं तिरिक्खजोणियाणं तिरिक्खजोणीणीणं मणुस्साणं मणुस्सीणं देवाणं देवीणं सिद्धाण य अड्ढगति० समसेणं कतरे कतरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवाओ मणुस्सीओ, मणुस्सा असंखेज्जगुणा, नेरइया असंखेज्जगुणा, तिरिक्खजोणियाओ असंखेज्जगुणाओ, देवा असंखेज्जगुणा, देवीओ संखेज्जगुणाओ, सिद्धा अनंतगुणा, तिरिक्खजोणिया अनंतगुणा ॥

वृ. सर्वस्तोका मनुष्याः, षन्नवतिच्छेदनकच्छेधराशिप्रमाणत्वात्, स च षन्नवतिच्छेदन-कदायी राशिरे दर्शयिष्यते, तेभ्यो नैरयिका असङ्ख्येयगुणाः, अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशेः सम्बन्धिनि प्रथमवर्गमूले द्वितीयवर्गमूलेन गुणिते यावान् प्रदेशशिर्भवति तावत्प्रमाणानु घनीकृतस्य लोकस्यैकप्रदेशिकीषु श्रेणिषु यावन्तो नभः प्रदेशास्तावत्प्रमाणत्वात्, तेभ्यो देवा असङ्ख्येयगुणाः, व्यन्तराणां ज्योतिष्काणां च प्रत्येकं प्रतरासङ्ख्येयभागवर्तिश्रेणिगताकाशप्रदेशराशिप्रमाणत्वात्, तेभ्यः सिद्धा अनन्तगुणाः, अभव्येभ्योऽनन्तगुणत्वात्, तेभ्यस्तिर्यग्योनिका अनन्तगुणाः, वनस्पतिकायिकानां सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणत्वात् ।

तदेवं नैरयिकतिर्यग्योनिकमनुष्यदेवसिद्धरूपाणां पञ्चनामल्पबहुत्वमुक्तम्, इदानीं नैरयिकतिर्यग्योनिकतिर्यग्योनिकीमनुष्यामानुषीदेवदेवीसिद्धलक्षणानामष्टानामल्पबहुत्वम-भिधित्सुरिदमाह—सर्वस्तोका मानुष्यो — मनुष्यस्त्रियः, सङ्ख्येयकोटीकोटीप्रमाणत्वात्, ताभ्यो मनुष्या असङ्ख्येयगुणाः, इह मनुष्या इति समूर्च्छनजा अपि गृह्यन्ते, वेदस्याविवक्षणात्, ते च समूर्च्छनजा वान्तादिषु नगरनिर्द्धमनान्तेषु जायमाना असङ्ख्येयाः प्राप्यन्ते, तेभ्यो नैरयिका-असङ्ख्येयगुणाः, मनुष्या हि उक्तृष्टपदे ऽपि श्रेणयसङ्ख्येयभागगतप्रदेशराशिप्रमाणा लभ्यन्ते नैरयिकास्त्वङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशिसत्कतूतीयवर्गमूलगुणितप्रथमवर्गमूलप्रमाणश्रेणिगताकाश प्रदेशराशिप्रमाणाः ततो भवन्त्यसङ्ख्येयगुणाः तेभ्यस्तिर्यग्योनिकाः स्त्रियोऽसङ्ख्येयगुणाः, प्रतरासङ्ख्येयभागवत्तच्यसङ्ख्येयश्रेणिनभः—प्रदेशराशिप्रमाणत्वात्, ताभ्योऽपि देवा असङ्ख्येय-गुणाः, असङ्ख्येयगुणप्रतरासङ्ख्येयभागवत्य-सङ्ख्येयश्रेणिगतप्रदेशराशिमानत्वात्, तेभ्योऽपि देव्यः सङ्ख्येयगुणाः, द्वात्रिंशद्वगुणत्वात्, ताग्योऽपि सिद्धा अनन्तगुणाः, तेभ्योऽपि तिर्यग्यो-निका अनन्तगुणाः, अत्र युक्तिः प्रागेवोक्ता ॥ गतं गतिद्वारम् ॥ इदानीं इन्द्रियद्वारमधिकृत्याह—

भागवत्यसङ्ख्ययश्रेणिगताकाशप्रदेशराशिप्रमाणत्वात्, तेभ्यश्चतुरिन्द्रिया विशेषाधिकाः, विष्कम्भसूच्यास्तेषां प्रभूतसङ्ख्यययोजनकोटीकोटीप्रमाणत्वात्, तेभ्योऽपि त्रीन्द्रिया विशेषाधिकाः, तेषां विष्कम्भसूच्या प्रभूततरसङ्ख्यययोजनकोटीकोटीप्रमाणत्वात्, तेभ्योऽपि द्वीन्द्रिया विशेषाधिकाः, तेषां विष्कम्भसूच्या प्रभूततमसङ्ख्यययोजनकोटीकोटीप्रमाणत्वात्, तेभ्योऽपि द्वीन्द्रिया विशेषाधिकाः, तेषां विष्कम्भसूच्या प्रभूततमसङ्ख्यययोजनकोटीकोटीप्रमाणत्वात्, तेभ्योऽपि अनिन्द्रिया अनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्योऽपि एकेन्द्रिया अनन्तगुणाः, वनस्पतिकायिकानां सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणत्वात्, तेभ्योऽपि सेन्द्रिया विशेषाधिकाः द्वीन्द्रियादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् तदेवमुक्तमेकमौधिकानामल्पबहुत्वम्, इदानीं तेषामेवापर्याप्तानां द्वितीयमल्पबहुत्वमाह—

सर्वस्तोकाः पञ्चेन्द्रिया अपर्याप्ताः, एकस्मिन् प्रतरे यावन्त्यङ्गुलासङ्ख्ययभागमात्राणि खण्डानि तावत्प्रमाणत्वात् तेषां, तेभ्यश्चतुरिन्द्रिया अपर्याप्ता विशेषाधिकाः, प्रभूताङ्गुला-सङ्ख्ययभागखण्ड-प्रमाणत्वात्, तेभ्यस्त्रीन्द्रिया अपर्याप्ता विशेषाधिकाः, प्रभूततरप्रतराङ्गुलासङ्ख्यय-भागखण्डमानत्वात्, तेभ्योऽपि द्वीन्द्रिया अपर्याप्ता विशेषाधिकाः, प्रभूततमप्रतराङ्गुलासङ्ख्यय-भागखण्डमानत्वात्, तेभ्य एकेन्द्रिया अपर्याप्ता अनन्तगुणाः, वनस्पतिकायिकानामपर्याप्तानाम-नन्ततया सदा प्राप्यमाण-त्वात्, तेभ्योऽपि सेन्द्रिया अपर्याप्ता विशेषाधिकाः, द्वीन्द्रियाद्यपर्याप्तानामपि तत्र प्रक्षेप्ता गतं द्वितीयमल्पबहुत्वम्, अधुना एतेषामेव पर्याप्तानामल्पबहुत्वमाह—सर्वस्तोका-श्चतुरिन्द्रियाः पर्याप्ताः, यतोऽल्पायुषश्चतुरिन्द्रियास्ततः प्रभूतकालमवस्थानाभावात् पृच्छासमये स्तोका अवाप्यन्ते, ते च स्तोका अपि प्रतरे यावन्त्यङ्गुलसङ्ख्ययभागमात्राणि खण्डानि तावत्प्रमाणा वेदितव्याः, तेभ्यः पञ्चेन्द्रियाः पर्याप्ता विशेषाधिकाः, प्रभूतप्रतराङ्गुलसङ्ख्ययभागखण्डमानत्वात्, तेभ्योऽपि द्वीन्द्रियाः पर्याप्ता विशेषाधिकाः, प्रभूततरप्रतराङ्गुलसङ्ख्ययभागखण्डमानत्वात्, तेभ्योऽपि त्रीन्द्रियाः पर्याप्ता विशेषाधिकाः, स्वभावत एव तेषां प्रभूततमप्रतराङ्गुलसङ्ख्ययभागखण्डप्रमाणत्वात्, तेभ्य एकेन्द्रियाः पर्याप्ता अनन्तगुणाः, वनस्पतिकायिकानां पर्याप्तानामनन्तमानत्वात्, तेभ्यः सेन्द्रियाः पर्याप्ता विशेषाधिकाः, द्वीन्द्रियादीनामपि पर्याप्तानां तत्र प्रक्षेपात् । (गतं) तृतीयमल्पबहुत्वं, सम्प्रत्येतेषामेव सेन्द्रियादीनां प्रत्येकं पर्याप्तापर्याप्तगतान्यल्पबहुत्वान्याह—

सर्वस्तोकाः सेन्द्रिया अपर्याप्ताः, इह सेन्द्रियेषु मध्ये एकेन्द्रिया एव बहवः तत्रापि च सूक्ष्माः तेषां सर्वलोकापन्नत्वात् सूक्ष्माश्चापर्याप्ताः सर्वस्तोकाः पर्याप्ताः सङ्ख्ययगुणा इति सेन्द्रिया अपर्याप्ताः सर्वस्तोकाः, पर्याप्ताः सङ्ख्ययगुणाः, एवमेकेन्द्रिया अपि अपर्याप्ताः सर्वस्तोकाः, पर्याप्ताः सङ्ख्ययगुणा भावनीयाः । तथा सर्वस्तोका द्वीन्द्रियाः पर्याप्ताः, यावन्ति प्रतरेयङ्गुलस्य सङ्ख्ययभाग-मात्राणि खण्डानि तावत्प्रमाणत्वात् तेषां, तेभ्योऽपर्याप्ताः असङ्ख्ययगुणाः, प्रतरगताङ्गुलासङ्ख्ययभाग-खण्डप्रमाणत्वात्, एवं त्रिचतुरिन्द्रियपञ्चेन्द्रियाल्पबहुत्वान्यपि वक्तव्यानि । गतं षडल्पबहुत्वात्मकं चतुर्थमल्पबहुत्वम् । सम्प्रत्येतेषां सेन्द्रियादीनां समुदितानां पर्याप्तापर्याप्तानामल्पबहुत्वमाह—

‘एएसि णं मंते’ इत्यादि । इदं प्रागुक्तद्वितीयतृतीयाल्पबहुत्वभावनानुसारेण स्वयं भावनीयं, तत्त्वतो भावितत्वात् । गतमिन्द्रियद्वारम्, इदानीं कायद्वारमधिकृत्याह—

विसेसाहिआ वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा तसकाइआ पज्जत्तगा तसकाइआ अपज्जत्तगा संखेज्जुणा तेउकाइआ अपज्जत्तगा असंखेज्जुणा पुढविकाइआ अपज्जत्ता विसेसाहिया वाउकाइआ अपज्जत्तगा विसेसाहिआ तेउकाइआ पज्जत्तगा संखेज्जुणा पुढविकाइआ पज्जत्ता विसेसाहआ आउकाइआ पज्जत्ता विसेसाहिया वाउकाइआ पज्जत्ता विसेसाहिआ वणस्सइकाइआ अपज्जत्ता अनंतगुणा सकाइआ अपज्जत्तगा विसेसाहिया वणस्सइकाइआ पज्जत्तगा विसेसाहिआ सकाइया विसेसाहिया वृ. सर्वस्तोकास्त्रसकायिकाः, द्वीन्द्रियादीनामेव त्रसकायिकत्वात्, तेषां च शेषकायापेक्षया अल्पत्वात्, तेभ्यस्तेजःकायिका असङ्ख्येयगुणाः, असङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, तेभ्यः पृथिवीकायिका विशेषाधिकाः, प्रभूतासङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, तेभ्योऽकायिका विशेषाधिकाः, प्रभूततरासङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, तेभ्यो वायुकायिका विशेषाधिकाः, प्रभूततमासङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, तेभ्योऽकायिका अनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्यो वनस्पतिकायिका अनन्तगुणाः, अनन्तलोकाकाशप्रदेशराशिप्रमाणत्वात्, तेभ्यः सकायिका विशेषाधिकाः, पृथिवीकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् । उक्तमौधिकानामल्पबहुत्वम्, इदानीमेतेषामेव पर्याप्तानां द्वितीयमल्पबहुत्वमाह—

‘एएसि णं भंते ! सकाइयाणं’ इत्यादि सुगमं ॥ सम्प्रत्येतेषामेव पर्याप्तानां तृतीयमल्पबहुत्वमाह— ‘एएसि णं भंते ! सकाइयाणं’ इत्यादि सुगमं, सामप्रतमेतेषामेव सकायिकादीनां प्रत्येकं पर्याप्तापर्याप्तगमल्पबहुत्वमाह— ‘एएसि णं भंते ! सकाइयाणं पज्जत्तापज्जत्ताणं’ इत्यादि सुगमम् सम्प्रत्येतेषामेव सकायिकादीनां समुदितानां पर्याप्तापर्याप्तानामल्पबहुत्वमाह—

‘एएसि णं भंते ! सकाइयाणं’ इत्यादि, सर्वस्तोकास्त्रसकायिकाः पर्याप्तकाः, तेभ्यस्त्रसकायिका एवापर्याप्तका असङ्ख्येयगुणाः, द्वीन्द्रियादीनामपर्याप्तानां पर्याप्तद्वीन्द्रियादिभ्योऽसङ्ख्येयगुणत्वात्, ततः तेजःकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, असङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, ततः पृथिव्यम्बुवायवोऽपर्याप्तकाः क्रमेण विशेषाधिकाः, ततः तेजःकायिकाः पर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणाः, सूक्ष्मेष्वपर्याप्तेभ्यः पर्याप्तानां सङ्ख्येयगुणत्वात्, ततः पृथिव्याम्बायवः पर्याप्ताः क्रमेण विशेषाधिकाः, ततो वनस्पतयोऽपर्याप्ता अनन्तगुणाः, पर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणाः ॥

तदेवं कायद्वारे सामान्येन पञ्च सूत्राणि प्रतिपादितानि, सम्प्रत्यस्मिन्नेव द्वारे सूक्ष्मबादरादिभेदेन पञ्चदश सूत्राण्यह—

मू. (२६४) एएसि णं भंते ! सुहुमाणं सुहुमपुढविकाइयाणं सुहुमआउकाइआणं सुहुमतेउकाइआणं सुहुमवाउकाइआणं सुहुमवणस्सइकाइयाणं सुहुमनिओयाणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिआ वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमतेउकाइया सुहुमपुढविकाइआ विसेसाहिया सुहुमआउकाइआ विसेसाहिया सुहुमवाउकाइआ विसेसाहिआ सुहुमनिगोदा असंखेज्जुणा सुहुमवणस्सइकाइया अनंतगुणा सुहुमा विसेसाहिया ॥

एएसि णं भंते ! सुहुमअपज्जत्ताणं सुहुमपुढविअपज्जत्ताणं सुहुमआउअपज्जत्तयाणं सुहुमतेउअपज्जत्तयाणं सुहुमवण० अपज्जत्तयाणं सुहुमनिगोदाअपज्जत्ताणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमतेउअपज्जत्तया सुहुमपुढवि० अप० विसे० सुहुमआउ० अप० विसे० सुहुमवाउ० अप० विसे० सुहुमनिगोदा अप० असंखे० सुहुमवण० अपज्जत्तया

अणंतगुणा सुहुमा अपज्जत्तया विसेसा० एसिणं भंते ! सुहुमपज्जत्त० सुहुमपुढविका० पज्जत्त० सुहुमआउका० पज्जत्त० सुहुमते-उका० पज्जत्त० सुहुमवाउका० पज्जत्तगणं सुहुमवणस्सइका० पज्जत्त० सुहुमनिगोदपज्जत्तगणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ?

गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमतेउका० पज्जत्तगा सुहुमपुढविका० पज्जत्तगा विसेसा० सुहुमआउका० पज्जत्तगा विसेसा० सुहुमआउका० पज्जत्तगा विसेसा० सुहुमवाउका० पज्जत्त० विसेसा० सुहुमनिगोया पज्जत्तगा असंखेज्जगुणा सुहुमवणं पज्जत्त० अनंत० सुहुमपज्जत्त० विसेसा० एसिणं भंते ! सुहुमाणं पज्जत्तापज्जत्तगणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ? गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमपज्जत्तगा सुहुमपज्जत्तगा संखे० ! एसिणं भंते ! सुहुमपुढवी० पज्जत्तापज्जत्ताणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ? गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमपुढविकाइया अपज्जत्तया सुहुमपुढविकाइया पज्जत्तया संखेज्जगुणा । एसिणं भंते ! सुहुमआउ० पज्जत्तापज्जत्तगणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा ४ गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमआउका० अपज्जत्त० सुहुमाउका० पज्जत्तगा संखेज्जगुणा । एसिणं भंते ! सुहुमतेउ० पज्जत्तापज्जत्ताणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ? गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमतेउका० अपज्जत्त० सुहुमतेउका० पज्जत्तां संखे० ।

एसिणं भंते ! सुहुमवाउका० पज्जत्तापज्जत्ताणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ? गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमवाउका० अपज्जत्त० वाउका० पज्जत्त० संखेज्ज० ।

एसिणं भंते ! सुहुमवणं पज्जत्तापज्जत्ताणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ? गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमवणं अपज्जत्त० सुहुमवणस्सइपज्जत्त० संखे० ।

एसिणं भंते ! सुहुमनिगोयाणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ? गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमनिगोया अपज्जत्त० सुहुमनिगोया पज्जत्त० संखेज्जगुणा ।

एसिणं भंते ! सुहुमाणं सुहुमपुढ० सुहुमआउ० सुहुमतेउ० सुहुमवाउ० सुहुमवणं सुहुमनिगोदाणं य पज्जत्तापज्जत्ताणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ? गोयमा ! सव्वत्थोवा सुहुमतेउकाइया अपज्जत्तया सुहुमपुढवीअपज्जत्त० विसेसा० सुहुमआउ० अपज्जत्त० विसेसा० सुहुमवाउ० अपज्जत्त० विसेसा० सुहुमतेउ० अपज्जत्त० संखेज्जगुणा सुहुमपुढवीपज्जत्त० विसेसा० सुहुमाउ० पज्जत्त० विसेसा० सुहुमवाउ० पज्जत्त० विसेसा० सुहुमनिगोदा अपज्जत्त० असंखे० सुहुमनिगोदा पज्जत्त० संखे० सुहुमवणं अपज्जत्त० अणंतगुणा सुहुमपज्जत्त० विसेसा० सुहुमवणं पज्जत्त० संखेज्ज० सुहुमपज्जत्त० विसेसा० सुहुमा विसेसाहिया ।

वृ. सर्वस्तोकाः सूक्ष्माः तेजःकायिकाः, असङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, तेभ्यः सूक्ष्मपृथिवीकायिका विशेषाधिकाः, प्रभूतासङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, तेभ्यः सूक्ष्माकायिकाविशेषाधिकाः, प्रभूततरासङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, तेभ्यः सूक्ष्मवायुकायिका विशेषाधिकाः, प्रभूततरासङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, तेभ्यः सूक्ष्मनिगोदा असङ्ख्येयगुणाः, सूक्ष्मग्रहणं बादरव्यवच्छेदार्थं, द्विविधा हि निगोदाः—सूक्ष्मा बादराश्च, तत्र बादराः सूरणकन्दादिषु, सूक्ष्माः सर्वलोकापन्नाः, ते च प्रतिगोलकमसङ्ख्येया इति सूक्ष्मवायुकायिकेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिका अनन्तगुणाः, प्रतिनिगोदमनन्तानां जीवानां भावात्, तेभ्यः सामानिकाः सूक्ष्मजीवा विशेषाधिकाः, सूक्ष्मपृथिवीकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ।

गतमौधिकानामिदमल्पबहुत्वम्, इदानीमेतेषामेवापर्याप्तानामाह—‘एएसि णं भंते ! सुहुम-अपञ्जत्तगाणं’ इत्यादि, सर्वं प्राग्वद्भावनीयम् । सम्प्रत्येतेषामेव पर्याप्तानां तृतीयमल्पबहुत्वमाह—‘एएसि णं भंते ! सुहुमपञ्जत्तगाणं’ इत्यादि, इदमपि प्रागुक्तक्रमेणैव भावनीयं । अधुना अमीषामेव सूक्ष्मादीनां प्रत्येकं पर्याप्तपर्याप्तगतान्यल्बहुत्वान्याह—

‘एएसि णं भंते ! सुहुमाणं पञ्जत्तापञ्जत्ताणं’ इत्यादि, इह बादरेषु पर्याप्तेभ्योऽपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, एकैकपर्याप्तिनिश्चयाऽसङ्ख्येयानामपर्याप्तानामुत्पादात्, तथा चोक्तं प्राक् प्रथमे प्रज्ञापनाख्ये पदे—“पञ्जत्तगनिस्साए अपञ्जत्तगा वक्कमंति, जतअथ एगो तत्त नियमा असंखेज्जा” इति, सूक्ष्मेषु पुनर्नायं क्रमः, पर्याप्ताश्चापर्याप्तापेक्षया चिरकालावस्थायिन इति सदैव ते बहवो लभ्यन्ते, तत् उक्तं सर्वस्तोकाः सूक्ष्मा अपर्याप्ताः, तेभ्यः सूक्ष्माः पर्याप्तकाः सङ्ख्येयगुणाः, एवं पृथिवीकायिकादिष्वपि प्रत्येकं भावनीयम् । गतं चतुर्थमल्पबहुत्वम्, इदानीं सर्वेषां समुदितानां पर्याप्तपर्याप्तगतं पञ्चममल्पबहुत्वमाह—‘एएसि णं भंते ! सुहुमाणं सुहुमपुढविकाइयाणं’ इत्यादि, सर्वस्तोकाः सूक्ष्मतेजःकायिका अपर्याप्ताः, कारणं प्रागेवोक्तं, तेभ्यः सूक्ष्मपृथिवीकायिका अपर्याप्ता विशेषाधिकाः तेभ्यः सूक्ष्माकायिका अपर्याप्ता विशेषाधिकाः तेभ्यः सूक्ष्मवायुकायिका अपर्याप्ता विशेषाधिकाः, अत्रापि कारणं प्रागेवोक्तं, तेभ्यः सूक्ष्मतेजःकायिकाः पर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणाः, अपर्याप्तेभ्यो हि पर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणा इत्यनन्तरं भावितं,

—तत्र सर्वस्तोकाः सूक्ष्मतेजःकायिका अपर्याप्ता उक्ताः इतरे च सूक्ष्मापर्याप्तपृथिवी-कायिकादयो विशेषाधिकाः, विशेषाधिकत्वं च मनागधिकत्वं न द्विगुणत्वं न त्रिगुणत्वं वा, ततः सूक्ष्मतेजःकायिकेभ्योऽपर्याप्तेभ्यः पर्याप्ताः सूक्ष्मतेजःकायिकाः सङ्ख्येयगुणाः सन्तः सूक्ष्मवायुकायिकापर्याप्तेभ्योऽपि सङ्ख्येयगुणा भवन्ति,

तेभ्यः सूक्ष्मपृथिवीकायिकाः पर्याप्ताः विशेषाधिकाः तेभ्यः सूक्ष्माकायिकाः पर्याप्ता विशेषाधिकाः तेभ्योऽपि सूक्ष्मवायुकायिकाः पर्याप्ता विशेषाधिकाः तेभ्यः सूक्ष्मनिगोदाः अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, तेषामतिप्राचुर्यात्, तेभ्यः सूक्ष्मनिगोदाः पर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणाः, सूक्ष्मेष्वपर्याप्तेभ्यः पर्याप्तानामोघतः सङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिका अपर्याप्तका अनन्तगुणाः प्रतिनिगोदमनन्तानां तेषां भावात्, तेभ्यः सामान्यतः सूक्ष्मा अपर्याप्तका विशेषाधिकाः, सूक्ष्मपृथिवी-कायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिकाः पर्याप्तकाः सङ्ख्येयगुणाः, सूक्ष्मेषु ह्यपर्याप्तेभ्यः पर्याप्तकाः सङ्ख्येयगुणाः, यच्चापान्तराले विशेषाधिकत्वं तदल्पमिति न सङ्ख्येयगुण-त्वव्याघातः, तेभ्यः सूक्ष्माः पर्याप्तका विशेषाधिकाः, सूक्ष्मपृथिव्यादीनामपि पर्याप्तानां तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यः सूक्ष्मा विशेषाधिकाः, अपर्याप्तानमपि तत्र प्रक्षेपात्, । तदेवमुक्तानि सूक्ष्माश्रितानि पञ्च सूत्राणि, सम्प्रति बादराश्रितानि पञ्चोक्तक्रमेणा- भित्तिपुराह—

मू. (२६५) एएसि णं भंते ! बादराणं बादरपुढविकाइयाणं बादरआउकाइयाणं बादरतेउ-काइयाणं बादरवाउकाइयाणं बादरवणस्सइकाइयाणं पत्तेयसरीरबादरवणस्सइकाइयाणं बादरनिगोदाणं बादरतसकाइयाणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा ४ ? , गोयमा ! सव्वत्थोवा बादरतस-काइया बादरतेउकाइया असंखेज्जगुणना पत्तेयसरीरबादरवणस्सइकाइया असंखेज्जगुणा बादरनिगोदा असंखेज्जगुणा बादरापुढवी० असंखे० बादरा आउकाइया असं० बादरा वाउकाइया

बायरनिगोयाणं पञ्जत्तापञ्जत्ताणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा बायरनिगोया पञ्जत्ता बायरनिगोया अपञ्जत्ता असंखेज्जगुणा । एसिणं भंते ! बायरतसकाइयाणं पञ्जत्तापञ्जत्ताणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा बायरतसकाइया पञ्जत्ता बायरतसकाइया अपञ्जत्ता असंखेज्जगुणा ।

एसिणं भंते ! बायराणं बायरपुढवीकाइयाणं बायरआउकाइयाणं बायरतेउकाइयाणं बायरवाउकाइयाणं बायरवणस्सइकाइयाणं पत्तेयसरीरबायरवणस्सइकाइयाणं बायरनिगोयाणं बायरतसकाइयाणं पञ्जत्तापञ्जत्ताणं कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा —गोयमा ! सव्वत्थोवा बायरतेउकाइया पञ्जत्तया बायरतसकाइया पञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरतसकाइया अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा पत्तेयसरीरबायरवणस्सइकाइया पञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरनिगोया पञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बादरपुढवीकाइया पञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरआउकाइया पञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरवाउकाइया पञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरतेउकाइया अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा पत्तेयसरीरबायरवणस्सइकाइया अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरनिगोया अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरपुढवीकाइया अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरआउकाइया अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरवाउकाइया अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरवणस्सइकाइया पञ्जत्तया अनंतगुणा बायरवणस्सइकाइया अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरअपञ्जत्तया विसेसा० बायरा विसेसा० ।

बृ. ‘एसिणं भंते ! बायराणं बायरपुढवीकाइयाणं’ इत्यादि, सर्वस्तोका बादरत्रसकायिकाः, द्वीन्द्रियादीनामेव बादरत्रसत्वात्, तेषां च शेषकायेभ्योऽल्पत्वात्, तेभ्यो बादरतेजःकायिका असङ्ख्येयगुणाः, असङ्ख्ययलोकाकाशप्रदशप्रमाणत्वात्, तेभ्योऽपि प्रत्येकशरीरबादरवनस्पतिकायिका असङ्ख्येयगुणाः, स्थानस्यासङ्ख्येयगुणत्वात्, बादरतेजःकायिका हि मनुष्यक्षेत्रे एव भवन्ति, तथा चोक्तं द्वितीये स्थानाख्ये पदे—

“कहि णं भंते ! बादरतेउकाइयाणं पञ्जत्तगाणं ठाणा पन्नत्ता ?, गोयमा ! सट्ठाणेणं अंतो मणुस्सखित्ते अट्ठाइजेसु दीवसमुद्देसु निव्वाघाएणं पन्नरससु कम्मभूमीसु वाघाएणं पंचसु महाविदेहेसु, एत्थं बायरतेउकाइयाणं पञ्जत्तगाणं ठाणा पन्नत्ता” तथा “जत्थेव बायरतेउकाइयाणं पञ्जत्तगाणं ठाणा तत्थेव बायरतेउकाइयाणं अपञ्जत्तगाणं ठाणा पन्नत्ता” इति, बादरवनस्पतिकायिकास्तु त्रिष्वपि लोकेषु भवनादिषु, तता चोक्तं तस्मिन्नेव द्वितीये स्थानाख्ये पदे—

“कहि णं भंते ! बायरवणस्सइकाइयाणं पञ्जत्तगाणं ठाणा पन्नत्ता ?, गोयमा ! सट्ठाणेणं सत्तसु घनोदहिसु सत्तसु घनोदहिवलयेसु अहोलोए पायालेसु भवणेसु भवणपत्थडेसु उट्ठलोए कप्पेसु विमाणेसु विमाणावलियासु विमाणपत्थडेसु तिरियलोए अगडेसु तलाएसु नदीसु दहेसु वाविसु पुक्खरिणीसु दिहियासु गुंजालियासु सरेसु सरपंतियासु सरसरपंतियासु बिलेसु बिलपंतियासु उज्झरेसु निज्झरेसु चिल्लेसु पल्लेसु वप्पिणेसु दीवेसु समुद्देसु सव्वेसु चेव चलासएसु जलठाणेसु, एत्थं णं बायरवणस्सइकाइयाणं पञ्जत्तगाणं ठाणा पन्नत्ता” तथा “जत्थेव बायरवणस्सइकाइयाणं पञ्जत्तगाणं ठाणा तत्थेव बायरवणस्सइकाइयाणं अपञ्जत्तगाणं ठाणा पन्नत्ता” इति, ततः क्षेत्रस्यासङ्ख्येयगुणत्वादुपपद्यन्ते बादरतेजःकायिकेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः प्रत्येकशरीर-बादरवनस्पतिकायिकाः, तेभ्यो बादरनिगोदा असङ्ख्येयगुणाः, तेषामत्यन्तसूक्ष्मावगाहनत्वात्,

जलेषु सर्वत्रापि च भावात्, पनकसेवालादयो हि जलेऽवश्यंभाविनः ते च बादरानन्तकायिका इति,

तेभ्योऽपि बादरपृथिवीकायिका असङ्ख्येयगुणाः, अथासु पृथिवीषु सर्वेषु विमानभवन-
पर्वतादिषु भावात्, तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणा बादराफ्कायिकाः समुद्रेषु जलप्राभूत्यात्, तेभ्यो बादरवायु-
कायिका असङ्ख्येयगुणाः, सुषिरे सर्वत्र वायुसंभवात्, तेभ्यो बादरवनस्पतिकायिका अनन्तगुणाः,
प्रतिबादरनिगोदमनन्तानं जीवानां भावात्, तेभ्यः सामान्यतो बादरा जीवा विशेषाधिकाः, बादरत्र-
सकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् । गतमेकमौधिकानां बादराणामल्पबहुत्वम्, इदानीमेतेषामेवा-
पर्याप्तानां द्वितीयमाह— ‘एएसिणं भंते ! बायरापञ्जत्तगणं’ इत्यादि, सर्वस्तोका बादरत्रसकायिका
अपर्याप्तकाः, युक्तिरत्र प्रागुक्तैव, तेभ्यो बादरतेजःकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः,
असङ्ख्येयलोकाकाश- प्रदेशप्रमाणत्वात्, इत्येवं प्रागुक्तक्रमेणेदमप्यल्पबहुत्वं भावनीयं । गतं
द्वितीयमल्पबहुत्वम्, इदानीमेतेषामेव पर्याप्तानां तृतीयमल्पबहुत्वमाह—

‘एएसिणं भंते ! बायरपञ्जत्तगणं’ इत्यादि, सर्वस्तोका बादरतेजःकायिकाः पर्याप्ताः,
आवलिकासमयवर्गस्य कतिपयसमन्वयैरावलिकासमयैर्गुणितस्य यावान्यसमयराशिर्भवति
तावत्प्रमाणत्वात्तेषां, उक्तं च— “आवलियवग्गो ऊणावलि ए गुणिओ हु बायरा ते उ” इति तेभ्यो
बादरत्रसकायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, प्रतरे यावन्त्यङ्गुलसङ्ख्येयभागमात्राणि खण्डानि
तावत्प्रमाणत्वात्तेषां, तेभ्यः प्रत्येकशरीरबादरवनस्पतिकायिकाः पर्याप्ताः असङ्ख्येयगुणाः, प्रतरे
यावन्त्यङ्गुलासङ्ख्येयभागमात्राणि खण्डानि तावत्प्रमाणत्वात्तेषां, उक्तं च— “पत्तेयपञ्जवणकाइयाओ
पयरं हरंति लोगस्स । अङ्गुलअसंखभागेण भाइय” मिति तेभ्यो बादरनिगोदाः पर्याप्तका
असङ्ख्येयगुणातः, तेषामत्यन्तसूक्ष्मावगाहनन्तावज्जलाशयेषु च सर्वत्र भावात्, तेभ्यो
बादरपृथिवीकायिकाः पर्याप्ताः असङ्ख्येयगुणाः, अतिप्रभूतसङ्ख्यप्रतराङ्गुलासङ्ख्येयभाग-
खण्डमानत्वात्, तेभ्योऽपि बादराफ्कायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, अतिप्रभूततरसङ्ख्यप्रतरा-
ङ्गुलासङ्ख्येयभागखण्डमानत्वात्, तेभ्यो बादरवायुकायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, धनीकृतस्य
लोकस्यासङ्ख्येयेषु सङ्ख्याततमभागवर्तिषु यावन्त आकाशप्रदेशास्तावत्प्रमाणत्वात्तेषां, तेभ्यो
बादरवनस्पतिकायिकाः पर्याप्ता अनन्तगुणाः, प्रतिबादरैकैकनिगोदमनन्तानां जीवानां भावात्,
तेभ्यः सामान्यतो बादरपर्याप्तका विशेषाधिकाः, बादरतेजःकायिकादीनामपि पर्याप्तानां तत्र
प्रक्षेपात् । गतं तृतीयमल्पबहुत्वम्, इदानीमेतेषामेव पर्याप्तपर्याप्तगतान्यल्पबहुत्वान्याह—

‘एएसिणं भंते १ बायराणं पञ्जत्तापञ्जत्ताणं’ इत्यादि, इह बादरैकैकपर्याप्तनिश्रया असङ्ख्येया
बादरा अपर्याप्ता उत्पद्यन्ते, ‘पञ्जत्तगनिस्सा ए अपञ्जत्ता वक्कमंति, जत्थ एणो तत्त नियमा असंखेज्जा’
इति वचनात्, ततः सर्वत्र पर्याप्तेभ्योऽपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणा वक्तव्याः, त्रसकायिकसूत्रं प्रागुक्त-
युक्त्या भावनीयं । गतं चतुर्थमल्पबहुत्वम्, सन्प्रत्येतेषामेव समुदितानां पर्याप्तापर्याप्तानां पञ्चममल्प-
बहुत्वमाह— ‘एएसिणं भंते ! बायराणं बायरपुढवीकाइयाणं’ इत्यादि, सर्वस्तोकाः
बादरतेजःकायिकाः पर्याप्तकाः तेभ्यो बादरत्रसकायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः तेभ्यो
बादरत्रसकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः तेभ्यो बादरप्रत्येकवनस्पतिकायिकाः पर्याप्ता
असङ्ख्येयगुणाः तेभ्यो बादरनिगोदाः पर्याप्तका असङ्ख्येयगुणाः तेभ्यो बादरप्रत्येकवनस्पतिकायिकाः
पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः तेभ्यो बादरनिगोदाः पर्याप्तका असङ्ख्येयगुणाः तेभ्यो बादरपृथिवीकायिकाः

पर्याप्तिका असङ्ख्येय- गुणाः तेभ्यो बादराकायिकाः पर्याप्तिका असङ्ख्येयगुणाः; तेभ्यो बादरवायु-
कायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, एतेषु पदेषु युक्तिः प्रागुक्ताऽनुसरणीया, तेभ्यो बादरतेजः-
कायिका अपर्याप्तिका असङ्ख्येयगुणाः, यतो बादरवायुकायिकाः पर्याप्ताः असङ्ख्येयेषु प्रतरेषु
यावन्त आकाशप्रदेशास्ताव- त्रमाणाः, बादरतेजःकायिकाश्चपर्याप्ता असङ्ख्येयलोकाकाश-
प्रदेशप्रमाणाः, ततो भवन्त्य सङ्ख्येयगुणाः,

—ततः प्रत्येकबादरवनस्पतिकायिका अपर्याप्तिका असङ्ख्येयगुणाः ततो बादरनिगोदा
अपर्याप्तिका असङ्ख्येयगुणाः ततो बादरपृथिवीकायिका अपर्याप्तिका असङ्ख्येयगुणाः ततो बादराका-
यिका अपर्याप्तिका असङ्ख्येयगुणाः बादरवायुकायिका अपर्याप्ता यथोत्तरमसङ्ख्येयगुणाः वक्तव्याः,
यद्यपि चैते प्रत्येकसमङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणास्तथाप्यसङ्ख्यातस्यासङ्ख्यातभेदभिन्नत्वात् इत्थं
यथोत्तरमसङ्ख्येयगुणत्वं न विरुध्यते, तेभ्यो बादरवायुकायिकापर्याप्तेभ्यो बादरवनस्पतिकायिका
जीवाः पर्याप्ता अनन्तगुणाः, प्रतिबादरैकैकनिगोदमनन्तानां जीवानां भावात्, तेभ्यः सामान्यतो
बादराः पर्याप्तिका विशेषाधिकाः, बादरतेजःकायिकादीनां पर्याप्तानां तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यो बादरवन-
स्पतिकायिका अपर्याप्तिका असङ्ख्येयगुणाः,

—एकैकपर्याप्तबादरवनस्पतिकायिकनिगोदनिश्चयाऽसङ्ख्येयानामपर्याप्तबादर-
वनस्पतिकायिकनिगोदानामुत्पादात्, तेभ्यः सामान्यतो बादरा अपर्याप्ता विशेषाधिकाः,
बादरतेजःकायिकादीनामप्यपर्याप्तानां तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यः पर्याप्तापर्याप्तविशेषणरहिताः सामान्यतो
बादरा विशेषाधिकाः, बादरपर्याप्ततेजःकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ॥

गतानि बादराश्रितान्यपि पञ्च सूत्राणि, सम्प्रति सूक्ष्मबादरसमुदायगतं पञ्चसूत्रीमभिधित्सुः
प्रथमत औधिकं सूक्ष्मबादरसूत्रमाह—

**मू. (२६६) एसि णं भंते ! सुहुमाणं सुहुमपुढवीकाइयाणं सुहुमआउकाइयाणं सुहुमतेउ-
काइयाणं सुहुमवाउकाइयाणं सुहुमवणस्सइकाइयाणं सुहुमनिगोयाणं बायराणं बायरपुढवीकाइयाणं
बायराउकाइयाणं बायरतेउकाइयाणं बायरवाउकाइयाणं बायरवणस्सइकाइयाणं पत्तेयसरीरबायर-
वणस्सइकाइयाणं बायरनिगोयाणं तसकाइयाणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा
विसेसाहिया वा ? , गोयमा ! सव्वत्थोवा बायरतसकाइया बायरतेउकाइया असंखेज्जगुणा
पत्तेयसरीरबायरवणस्सइकाइया असंखेज्जगुणा बायरनिगोया असंखेज्जगुणा बायरपुढवीकाइया
असंखेज्जगुणा बायरआउकाइया असंखेज्जगुणा बायरवाउकाइया असंखेज्जगुणा सुहुमतेउकाइया
असंखेज्जगुणा सुहुमपुढवीकाइया विसेसाहिया सुहुमआउकाइया विसेसाहिया सुहुमवाउकाइया
विसेसाहिया सुहुमनिगोया असंखेज्जगुणा बायरवणस्सइकाइया अनंतगुणा बायरा विसेसाहिया
सुहुमवणस्सइ- काइया अनंतगुणा सुहुमा विसेसाहिया ॥**

एसि णं भंते ! सुहुमअपज्जत्तयाणं सुहुमपुढवीकाइयाणं अपज्जत्तयाणं सुहुमआउकाइयाणं
अपज्जत्तयाणं सुहुमतेउकाइयाणं अपज्जत्तयाणं सुहुमवाउकाइयाणं अपज्जत्तयाणं सुहुमवणस्सइ-
काइयामं अपज्जत्तयाणं सुहुमनिगोयाणं अपज्जत्तयाणं बायरअपज्जत्तयाणं बायरपुढवीकाइयाणं
अपज्जत्तयाणं बायरआउकाइयाणं अपज्जत्तयाणं बायरतेउकाइयाणं अपज्जत्तयाणं बायरवाउ-
काइयाणं अपज्जत्तयाणं बायरवणस्सइकाइयाणं अपज्जत्तयाणं पत्तेयसरीरबायरवणस्सइकाइयाणं

एएसिणं भंते! सुहमपुढविकाइयाणं बायरपुढविकाइया य पज्जतापज्जताणं कयरे कयरेहिंतो
अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा?, गोयमा! सव्वत्थोवा बायरपुढविकाइया पज्जतया
बायरपुढविकाइया अपज्जतया असंखेज्जगुणा सुहमपुढवीकाइया अप्प० असं० सुहमपुढविकाइया
पज्जतया संखेज्जगुणा ॥ एसिणं भंते! सुहमआउकाइयाणं बायरआउकाइयाणं य पज्जतापज्जताणं
कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा?, गोयमा! सव्वत्थोवा बायरआउ-
काइया पज्जतया बायरआउकाइया अपज्जतया असंखेज्जगुणा सुहमआउकाइया अपज्जतया
असंखेज्जगुणा सुहमआउकाइया पज्जतया संखेज्जगुणा ॥

सुहमपुढ्वीकाइया अपञ्जत्तया विसेसाहिया सुहमआउकाइया अपञ्जत्तया विसेसाहिया
सुहमवाउकाइया अपञ्जत्तया विसेसाहिया सुहमतेउकाइया पञ्जत्तया असंखेज्जगुणा
सुहमपुढ्वीकाइया पञ्जत्तया विसेसाहिया सुहमआउकाइया पञ्जत्तया विसेसाहिया सुहमवाउकाइया
पञ्जत्तया विसेसाहिया सुहमनिगोया अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा सुहमनिगोया पञ्जत्तया संखेज्जगुणा
बायरवणस्सइकाइया पञ्जत्तया अणंतगुणा बायरपञ्जत्वया विसेसाहिया बायरवणस्सइकाइया
अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा बायरअपञ्जत्तया विसेसाहिया बायरा विसेसाहिया सुहमवणस्सइकाइया
अपञ्जत्तया असंखेज्जगुणा सुहमअपञ्जत्तया विसेसाहिया सुहमवणस्सइकाइया पञ्जत्तया संखेज्जगुणा
सुहमपञ्जत्तया विसेसाहिया सुहमा विसेसाहिया ।

बृ. 'एएसि णं भंते !' इत्यादि, इह प्रथमं बादरगतमल्पबहुत्वं बादरपञ्चसूत्र्यां यत्प्रथमं सूत्रं तद्वद्भावनीयं यावद्बादरवायुकायपदं, तदनन्तरं यत्सूक्ष्मगतमल्पबहुत्वं तत्सूक्ष्मपञ्चसूत्र्यां यत्प्रथमं सूत्रं तद्वत्तावद् यावत्सूक्ष्मनिगोदचिन्ता, तदनन्तरं बादरवनस्पतिकायिका अनन्तगुणाः, प्रतिबादर-निगोदामनन्तानां जीवानां भावात्, तेभ्यो बादरा विशेषाधिकाः, बादरतेजःकायिका-दीनामपि तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिका असङ्ख्येयगुणाः, बादरनिगोदेभ्यः-सूक्ष्मनिगोदानाम-सङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्यः सामान्यतः सूक्ष्मा विशेषाधिकाः, सूक्ष्मतेजःकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् । गतमेकल्पबहुत्वम्, इदानीमेतेषामेवापर्याप्तानां द्वितीयमाह—

'एएसि णं भंते !' इत्यादि, सर्वस्तोका बादरत्रसकायिका अपर्याप्ताः ततो बादरतेजः-कायिकबादरप्रत्येकवनस्पतिकायिकबादरनिगोदबादरपृथिवीकायिकबादरफ्कायिकबादरवायुकायिका अपर्याप्ताः क्रमेण यथोत्तरमसङ्ख्येयगुणाः, अत्र भावना बादरपञ्चसूत्र्यां यद्वितीयमपर्याप्तकसूत्रं तद्वत्कर्तव्या, ततो बादरवायुकायिकेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः सूक्ष्मतेजः-कायिका अपर्याप्ताः, अतिप्रभूतासङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्, तेभ्यः सूक्ष्मपृथिवीकायिकसूक्ष्मा-फ्कायिकसूक्ष्मवायुकायिकसूक्ष्मनिगोदा अपर्याप्ता यथोत्तरमसङ्ख्येयगुणाः, अत्र भावना सूक्ष्म-पञ्चसूत्र्यां यद् द्वितीयं सूत्रं तद्वत्, तेभ्यः सूक्ष्मनिगोदापर्याप्तिभ्यो बादरवनस्पतिकायिका जीवा अपर्याप्ताः अनन्तगुणाः, प्रतिबादरैकैकनिगोदमनन्तानां जीवानां सद्भावात्, तेभ्यः सामान्यतो बादरापर्याप्तका विशेषाधिकाः, बादरत्रसकायिकापर्याप्तादीनामपि तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, बादरनिगोदापर्याप्तिभ्यः सूक्ष्मनिगोदापर्याप्तानाम-सङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्यः सामान्यतः सूक्ष्माः पर्याप्ता विशेषाधिकाः, सूक्ष्मतेजःकायिकापर्याप्तादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् । गतं द्वितीयमल्पबहुत्वम्, अधुना एतेषामेव पर्याप्तानां तृतीयमल्पबहुत्वमाह—

'एएसि णं भंते ! सुहुमपञ्जत्तयाणं' इत्यादि, सर्वस्तोकाबादरतेजःकायिकाः पर्याप्ताः तेभ्यो बादरत्रसकायिकबादरप्रत्येकवनस्पतिकायिकबादरनिगोदबादरपृथिवीकायिकबादरफ्कायिकबादरवायुकायिकाः पर्याप्ता यथोत्तरमसङ्ख्येयगुणाः, अत्र भावना बादरपञ्चसूत्र्यां यत् तृतीयं पर्याप्तसूत्रं तद्वत् कर्तव्या, बादरपर्याप्तवायुकायिकेभ्यः सूक्ष्मतेजःकायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, बादरवायुकायिका हि असङ्ख्येयप्रतरप्रदेशराशिप्रमाणाः सूक्ष्मतेजःकायिकास्तु पर्याप्ता असङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशराशिप्रमाणास्ततोऽसङ्ख्येयगुणाः, ततः सूक्ष्मपृथिवीकायिकसूक्ष्माफ्कायिक-सूक्ष्मवायुकायिकाः, पर्याप्ताः क्रमेण यथोत्तरं विशेषाधिकाः ततः सूक्ष्मवायुकायिकेभ्यः पर्याप्तिभ्यः सूक्ष्मनिगोदाः पर्याप्तका असङ्ख्येयगुणाः, तेषामतिप्रभूततया प्रतिगोलकं भावात्, तेभ्यो बादरवनस्पतिकायिका जीवाः पर्याप्तका अनन्तगुणाः, प्रतिपादरैकैकनिगोदमनन्तानां भावात्, तेभ्यः सामान्यतो बादराः पर्याप्तका विशेषाधिकाः, बादरतेजःकायिकादीनामपि पर्याप्तानां तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, बादरनिगोदपर्याप्तिभ्यः सूक्ष्मनिगोदपर्याप्तानामसङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्यः सामान्यतः सूक्ष्माः पर्याप्ता विशेषाधिकाः, सूक्ष्मतेजःकायिकादीनामपि पर्याप्तानां तत्र प्रक्षेपात्, गतं तृतीयमल्पबहुत्वम्, इदानीमेतेषामेव सूक्ष्मबादरादीनां प्रत्येकं पर्याप्तापर्याप्तानां पृथग् पृथगल्पबहुत्वमाह— 'एएसि णं भंते ! सुहुमाणं बायरणं पञ्जत्तापञ्जत्ताणं' इत्यादि, सर्वत्रेय भावना—सर्वस्तोका बादराः पर्याप्ताः, परिमितक्षेत्रवर्तित्वात्, तेभ्यो बादरा अपर्याप्ताः,

असङ्ख्येयगुणाः, एकैकबादर-पर्याप्तिनिश्चया असङ्ख्येयानां बादरापर्याप्तानामुत्पादात्, तेभ्यः सूक्ष्मा अपर्याप्ताः असङ्ख्येयगुणाः, सर्वलोकापन्नतया तेषां क्षेत्रस्यासङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्यः सूक्ष्मपर्याप्तिकाः सङ्ख्येयगुणाः, चिरकाला-वस्थायितया तेषां सदैव सङ्ख्येयगुणतयाऽवाप्यमानत्वात् । गतं चतुर्थमल्पबहुत्वम्, इदानीमेतेषामेव सूक्ष्मसूक्ष्मपृथिवीकायिकादीनां बादरबादरपृथिवीकायिकादीनां च प्रत्येकं पर्याप्तापर्याप्तानां च समुदायेन पञ्चममल्पबहुत्वमाह--

सर्वस्तोका बादरतेजःकायिकाः पर्याप्ताः, आवलिकासमयवर्गे कतिपयसमयन्यूनैरावलिकासमयैर्गुणिते यावान्समयराशिस्तावत्प्रमाणत्वात् तेषां, तेभ्यो बादरत्रसकायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, प्रतरे यावत्पङ्क्तुलसङ्ख्येयभागमात्राणि खण्डानि तावत्प्रमाणत्वात् तेषां, तेभ्यो बादरत्रसकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, प्रतरे यावत्पङ्क्तुलसङ्ख्येयभागमात्राणि खण्डानि तावत्प्रमाणत्वात् तेषां, तेभ्यः प्रत्येकबादरवनस्पतिकायिकबादरनिगोदबादरपृथिवीकायिकबादराष्कायिकबादरवायुकायिकाः पर्याप्ता यथोत्तरमसङ्ख्येयगुणाः, यद्यप्येते प्रत्येकं प्रतरे यावत्पङ्क्तुलासङ्ख्येयभागमात्राणि खण्डानि तावत्प्रमाणास्तथाप्यङ्क्तुलासङ्ख्येयभागस्यासङ्ख्येयभेदभिन्नत्वात् इत्थं यथोत्तरमसङ्ख्येयगुणत्वमभिधीयमानं न विरुध्यते, तेभ्यो बादरतेजःकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, असङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात्,

ततः प्रत्येकशरीरबादरवनस्पतिकायिकाबादरनिगोदबादरपृथिवीकायिकबादराष्कायिकबादरवायुकायिका अपर्याप्ता यथोत्तरमसङ्ख्येयगुणाः, ततो बादरवायुकायिकेभ्योऽपर्याप्तिभ्यः सूक्ष्मतेजःकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः ततः सूक्ष्मपृथिवीकायिकसूक्ष्मष्कायिकसूक्ष्मवायुकायिका अपर्याप्ता यथोत्तरं विशेषाधिकाः ततः सूक्ष्मपर्याप्ततेजःकायिकाः सङ्ख्यातगुणाः, सूक्ष्मेष्वपर्याप्तिभ्यः पर्याप्तानां ओघत एव सङ्ख्येयगुणत्वात्, ततः सूक्ष्मपृथिवीकायिकसूक्ष्मष्कायिकसूक्ष्मवायुकायिकाः पर्याप्ताः यथोत्तरं विशेषाधिकाः तेभ्यः सूक्ष्मनिगोदा अपर्याप्तिका असङ्ख्येयगुणाः, तेषामतिप्राभूत्येन सर्वलोकेषु भावात्, तेभ्यः सूक्ष्मनिगोदाः पर्याप्तिकाः सङ्ख्येयगुणाः, सूक्ष्मेष्वपर्याप्तिभ्यः पर्याप्तानामोघत एव सदा सङ्ख्येयगुणत्वात्, एते च बादरापर्याप्ततेजःकायिकादयः पर्याप्तिसूक्ष्मनिगोदापर्यवसानाः षोडश पदार्था यद्यप्यन्यत्राविशेषेणासङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणतया संगीयन्ते तथाप्यसङ्ख्येयत्वस्यासङ्ख्येयभेदभिन्नत्वाद् इत्थमसङ्ख्येयगुणत्वं विशेषाधिकत्वं सङ्ख्येयगुणत्वं च प्रतिपाद्यमानं न विरोधभागिति, तेभ्यः पर्याप्तिसूक्ष्मनिगोदेभ्यो बादरवनस्पतिकायिकाः पर्याप्ता अनन्तगुणाः, प्रतिबादरैकैकनिगोदमनन्तानां जीवानां भावात्, तेभ्यः सामान्यतो बादराः पर्याप्ता विशेषाधिकाः, बादरपर्याप्ततेजःकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यो बादरवनस्पतिकायिका अपर्याप्तिका असङ्ख्येयगुणाः, एकैकपर्याप्तबादरनिगोदनिश्चया असङ्ख्येयानां बादरनिगोदापर्याप्तानामुत्पादात्, तेभ्यः सामान्यतो बादरा अपर्याप्ता विशेषाधिकाः, बादरतेजःकायिकादीनामप्यपर्याप्तानां तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यः सामान्यतो बादरा विशेषाधिकाः, पर्याप्तानामपि तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, बादरनिगोदेभ्यः सूक्ष्मनिगोदानामपर्याप्तानामप्यसङ्ख्येयगुणत्वात्,

ततः सामान्यतः सूक्ष्मापर्याप्तिका विशेषाधिकाः, सूक्ष्मपृथिवीकायिकादीनामप्यपर्याप्तानां तत्र प्रक्षेपात्, तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिकाः पर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणाः, सूक्ष्मवनस्पतिकायिकाप-

यस्मिन् यो हि सूक्ष्मवनस्पतिकायिकपर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणाः, सूक्ष्मेष्वोघतोऽपर्याप्तिभ्यः पर्याप्तानां सङ्ख्येयगुणत्वात् ततः सूक्ष्मापर्याप्तिभ्योऽपि सङ्ख्येयगुणाः, विशेषाधिकत्वस्य सङ्ख्येयगुणत्वबाधना-योगात्, तेभ्यः सामान्यतः सूक्ष्माः पर्याप्ता विशेषाधिकाः, पर्याप्तसूक्ष्मपृथिवीकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात्, ततः सामान्यतः सूक्ष्माः पर्याप्तपर्याप्तविशेषणरहिता विशेषाधिकाः, अपर्याप्तानामपि तत्र प्रक्षेपात् । गतं सूक्ष्मबादरसमुदायगतं पञ्चममल्पबहुत्वं, तद्गतौ समर्थितानि पञ्चदशापि सूत्राणीति ॥ गतं कायद्वारम्, इदानीं योगद्वारमाह—

—: पदं - ३ - द्वारं - ५ :- “योगः” :-

मू. (२६७) एसिं णं भंते ! जीवाणं सयोगीणं मणजोगीणं वज्जोगीणं कायजोगीणं अयोगीणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसाहिया वा ?, गो० सव्वत्थोवा जीवा मणयोगी वययोगी असंखे० अयोगी अनंतगुणा काययोगी अनंत० सयोगी विसे० ॥

वृ. सर्वस्तोका मनोयोगिनः, संज्ञिनः पर्याप्ता एव हि मनोयोगिनः ते च स्तोका इति, तेभ्यो वाग्योगिनोऽसङ्ख्येयगुणाः, द्वीन्द्रियादीनां वाग्योगिनां संज्ञिभ्योऽसङ्ख्यातगुणत्वात्, तेभ्योऽयोगिनोऽनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्यः काययोगिनोऽनन्तगुणाः, वनस्पतीनामनन्तत्वात्, यद्यपि निगोदजीवानामनन्तानामेकं शरीरं तथापि तेनैकेन शरीरेण सर्वेऽप्याहारादिग्रहणं कुर्वन्तीति सर्वेषामपि काययोगित्वान्नानन्तगुणत्वाव्याघातः तेभ्यः सामान्यतः सयोगिनो विशेषाधिकाः, द्वीन्द्रियादीनामपि वाग्योगादीनां तत्र प्रक्षेपात् ॥

गतं योगद्वारम्, इदानीं वेदद्वारमाह—

—: पदं - ३ - द्वारं - ६ :- “वेदः” :-

मू. (२६८) एसिणं भंते ! जीवाणं सवेयगाणं इत्थीवेयगाणं पुरिसवेयगाणं नपुंसकवेयगाणं अवेयगाणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गो० सव्वत्थोवा जीवा पुरिसवेयगा इत्थी० संखे० अवेयगा अनंतगुणा नपुंसक० अनंत० सवेयगा विसेसाहिया

वृ. सर्वस्तोकाः पुरुषवेदाः, संज्ञिनामेव तिर्यग्मनुष्याणां देवानां च पुरुषवेदभावात्, तेभ्यः स्त्रीवेदाः सङ्ख्येयगुणाः, यत उक्तं जीवाभिगमे— “तिरिक्खजोणियपुरिसेहिंतो तिरिक्खजोणियइत्थीओ तिगुणीओ तिरुवाहियाओ य, तहा मणुस्सपुरिसेहिंतो मणुस्सइत्थीओ सत्तावीसगुणाओ सत्तावीसरुवुत्तराओ य, तथा देवपुरिसेहिंतो देवित्थीओ बत्तीसगुणाओ बत्तीसरुवुत्तराओ” इति, वृद्धाचार्यैरप्युक्तं—

॥ १ ॥ “तिगुणा तिरुवअहिया तिरियाणं इत्थिया मुणेयव्वा ।

सत्तावीसगुणा पुन मणुयाणं तदहिया चेव ॥

॥ २ ॥ बत्तीसगुणा बत्तीसरुवअहिया य तहय देवाणं ।

देवीओ पन्नत्ता जिनेहिं जियरागदोसेहिं ॥”

अवेदका अनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्यो नपुंसकवेदा अनन्तगुणाः, वनस्पतिकायिकानां सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणत्वात्, सामान्यतः सवेदकाः विशेषाधिकाः, स्त्रीवेदकपुरुषवेदकानामपि तत्र प्रक्षेपात्, ॥ गतं वेदद्वारम्, इदानीं कषायद्वारमाह—

—: पदं - ३ - द्वारं - ७ :- “कषायः” :-

मू. (२६९) एसिं णं भंते ! सकसाईणं कोहकसाईणं मानकसाईणं मायाकसाईणं

लोहकसाईणं अकसाईणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा अकसाई मानकसाई अनंतगुणा कोहकसाई विसेसाहिया मायाकसाई विसेसाहिया लोहकसाई विसेसाहिया सकसाई विसेसाहिया ।

बृ. सर्वस्तोका अकषायिणः, सिद्धानां कतिपयानां च मनुष्याणामकषायित्वात्, तेभ्यो मानकषायिणो—मानकषायपरिणामन्तोऽनन्तगुणाः, षट्स्वपि जीवनिकायेषु मानकषाय-परिणामस्यावाप्यमानत्वात्, तेभ्यः क्रोधकषाययिणो विशेषाधिकाः तेभ्योऽपि मायाकषायिणो विशेषाधिकाः तेभ्योऽपि लोभकषायिणो विशेषाधिकाः, मानकषायपरिणामकालापेक्षया क्रोधादि-कषायपरिणामकालस्य यथोत्तरं विशेषाधिकतया क्रोधादिकषायणामपि यथोत्तरं विशेषाधि-कत्वभावात्, लोभकषायिभ्यः सामान्यतः सकषायिणो विशेषाधिकाः, मानादिकषायिणामपि तत्र प्रक्षेपात्, सकषायिण इत्यत्रैवं व्युत्पत्तिः—कषायशब्देन कषायोदयः परिगृह्यते, तथा च लोके व्यवहारः—सकषायोऽयं कषायोदयवानित्यर्थः, सह कषायेण—कषायोदयेन ये वर्तन्ते ते सकषा- योदयाः—विपाकावस्थां प्राप्ताः स्वोदयमुपदर्शयन्तः कषायकर्मपरमाणवस्तेषु सत्सु जीवस्यावश्यं कषायोदयसम्भवात्, सकषाया विद्यन्ते येषां ते सकषायिणः कषायोदयसहिता इति तात्पर्यार्थः गतं कषायद्वारम्, इदानीं लेश्याद्वारम् —

—: पदं — ३ — द्वारं — ८ — “लेश्या” :—

मू. (२७०) एएसि णं भंते ! जीवाणं सलेसाणं किण्हलेसाणं निललेस्साणं काउलेस्साणं तेउलेस्साणं पण्हलेस्साणं सुक्कलेस्साणं अलेस्साणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा सुक्कलेस्सा पण्हलेस्सा संखेज्जगुणा तेउलेस्सा संखेज्जगुणा अलेस्सा अनंतगुणा काउलेस्सा अनंतगुणा नीललेस्सा विसे० कण्हलेसा विसे० सलेस्सा विसे०

बृ. सर्वस्तोकाः शुक्ललेश्याः, लान्तकादिष्वेवानुत्तरपर्यवसानेषु वैमानिकेषु देवेषु कतिपयेषु च गर्भव्युक्रान्तिकेषु कर्मभूमिकेषु सङ्ख्येयवर्षायुष्केषु मनुष्येषु तिर्यक्स्त्रीपुंसेषु च कतिपयेषु सङ्ख्येयवर्षायुष्केषु तस्याः संभवात्, तेभ्यः पद्मलेश्याकाः सङ्ख्येयगुणाः, सा हि पद्मलेश्या सनत्कुमारमाहेन्द्रब्रह्मलोककल्पवासिषु देवेषु तथा प्रभूतेषु गर्भव्युक्रान्तिकेषु कर्मभूमिजेषु सङ्ख्येयवर्षायुष्केषु मनुष्यस्त्रीपुंसेषु तथा गर्भव्युक्रान्तिकतिर्यग्योनिकस्त्रीपुंसेषु सङ्ख्येयवर्षायुष्केष्व-वाप्यते, सनत्कुमारादिदेवादयश्च समुदिता लान्तकादिदेवादिव्यः सङ्ख्येयगुणा इति भवन्ति शुक्ललेश्याकेभ्यः पद्मलेश्याकाः सङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यस्तेजोलेश्याकाः सङ्ख्येयगुणाः, सर्वेषां सौधर्मशानज्योतिष्कदेवानां कतिपयानां च भवनपतिव्यन्तरगर्भव्युक्रान्तिकतिर्यक्पञ्चेन्द्रिय-मनुष्याणां बादरपर्याप्तैकेन्द्रियाणां च तेजोलेश्याभावात्, नन्वसङ्ख्येयगुणाः कस्मान्न भवन्ति ?, कथं भवन्तीति चेत्, उच्यते,

इह ज्योतिष्काः भवनवासिभ्योऽप्यसङ्ख्येयगुणाः किं पुनः सनत्कुमारादिदेवेभ्यः, ते च ज्योतिष्कास्तेजोलेश्याकाः तथा सौधर्मशानकल्पदेवाश्च, ततः प्राप्नुवन्त्यसङ्ख्येयगुणाः, तदयुक्तं, वस्तुतत्त्वापरिज्ञानात्, लेश्यापदे हि गर्भव्युक्रान्तिकतिर्यग्योनिकानां समूर्च्छिमपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनि-कानां च कृष्णलेश्याधत्पबहुत्वे सूत्रं वक्ष्यति—‘सव्वत्थोवा गब्भवक्कंतियतिरिक्खजोणिग्या सुक्कलेसा तिरिक्खजोणिणीओ संखेज्जगुणाओ, पण्हलेसा गब्भवक्कंतियतिरिक्खजोणिग्या संखेज्जगुणा

तिरिक्खजोणिणीओ संखेज्जगुणाओ, तेउलेसागम्भवक्कंतियतिरिक्खजोणिया संखेज्जगुणा तेउलेसाओ तिरिक्खजोणिणीओ संखेज्जगुणाओ” इति, महादण्डके च तिर्यग्योनिकस्त्रीभ्यो व्यन्तरा ज्योतिष्काश्च सङ्ख्येगुणा वक्ष्यन्ते, ततो यद्यपि भवनवासिभ्योऽप्यसङ्ख्येयगुणा ज्योतिष्काः तथापि पद्मलेश्याकेभ्यस्तेजोलेश्याकाः सङ्ख्येयगुणा एव, इदमत्र तात्पर्यं—

यदि केवलान् देवानेव पद्मलेश्याधिकृत्य देवा एव तेजोलेश्याकाश्चिन्त्यन्ते ततो भवन्त्यसङ्ख्येयगुणाः यावता तिर्यक्सम्मिश्रतया पद्मलेश्याकेभ्यस्तिर्यक्सम्मिश्रा एव तेजोलेश्याकाश्चिन्त्यन्ते तिर्यश्च पद्मलेश्या अपि अतिबहवस्ततः सङ्ख्येयगुणा एव लभ्यन्ते नासङ्ख्येयगुणा इति, तेभ्योऽवलेश्याका अनन्तगुणाः, सिद्धानामभनन्तत्वात्, तेभ्यः कापोतलेश्या अनन्तगुणाः, वनस्पतिकायिकानामपि कापोतलेश्यायाः संभवात्, वनस्पतिकायिकानां च सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणत्वात्, तेभ्योऽपि नीललेश्या विशेषाधिकाः, प्रभूततराणां नीललेश्यासंभवात्, तेभ्योऽपि कृष्णलेश्याका विशे०, प्रभूततमानां कृष्णलेश्याकत्वत्, तेभ्यः सामान्यतः सलेश्या विशे० नीललेश्याकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ॥ गतं लेश्याद्वारम्, इदानीं सम्यकत्वद्वारमाह—

—: पदं - ३ - द्वारं - ९ :- “सम्यकत्वं”

मू. (२७१) एसि णं भंते ! जीवाणं सम्मदिट्ठीणं मिच्छादिट्ठीणं सम्मामिच्छादिट्ठीणं च कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा सम्मामिच्छादिट्ठी सम्मदिट्ठी अनंतगुणा मिच्छादिट्ठी अनंतगुणा ।

वृ. सर्वस्तोकाः सम्यग्मिथ्यादृष्टयः, सम्यग्मिथ्यादृष्टिपरिणामकालस्यान्तर्मुहूर्त-प्रमाणतयाऽतिस्तोकत्वेन तेषां पृच्छासमये स्तोकानामेव लभ्यमानत्वात्, तेभ्यः सम्यग्दृष्टयोऽनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्योऽपि मिथ्यादृष्टयोऽनन्तगुणाः, वनस्पतिकायिकानां सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणत्वात्, तेषां च मिथ्यादृष्टित्वादिति ॥ गतं सम्यकत्वद्वारम्, अधुना ज्ञानद्वारमाह—

—: पदं - ३ - द्वारं - १० :- “ज्ञानं”

मू. (२७२) एसि णं भंते ! जीवाणं आभिनिबोहियनाणीणं सुयनाणीणं ओहिनाणीणं मनपज्जवनाणीणं केवलनाणीणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा मनपज्जवनाणी ओहिनाणी असंखेज्जगुणा आभिनिबोहियनाणी सुयनाणी दोवि तुल्ला विसेसाहिया केवलनाणी अनंतगुणा ।

एसि णं भंते ! जीवाणं मइअन्नाणीणं सुयअन्नाणीणं विभंगणाणीय कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा विभंगणाणी मइअन्नाणी सुयअन्नाणी दोवि तुल्ला अनंतगुणा । एसि णं भंते ! जीवाणं आभिनिबोहियनाणीणं सुयनां ओहिनां मनपज्जवनाणीणं केवलनाणीणं मइअन्नाणीणं सुयअन्नाणीणं विभंगणाणीय य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गो० सव्वत्थोवा जीवा मणपज्जवनाणी ओहिनाणी असंखेज्जगुणा आभिणि सुयनाणी दोवि तुल्ला विसे० विभंगणाणी असंखेज्जगुणा केवलनाणी अनंतगुणा मइअन्नाणी सुयअन्नाणी य दोवि तुल्ला अनंतगुणा ।

वृ. सर्वस्तोका मनःपर्यवज्ञानिनः, संयतानमेवामर्षोपध्यादिऋद्धिप्राप्तानां मनःपर्यवज्ञान-

संभवात्, तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणा अवधिज्ञानिनः, नैरयिकतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यदेवानामप्य-
वधिज्ञानसंभवात्, तेभ्य आभिनिबोधिकज्ञानिनः श्रुतज्ञानिनश्च विशेषाधिकाः, संज्ञितिर्य-
क्पञ्चेन्द्रियमनुष्याणामेवावधिज्ञानविकलानामपि केषाञ्चिदाभिनिबोधिकश्रुतज्ञानभावात्, स्वस्थाने
तु द्वयेऽपि परस्परं तुल्याः, “जत्थ मइनाणं तत्थ सुयनाणं जत्थ सुयनाणं तत्थ मइनाणं” इति
वचनात्, तेभ्यः केवलज्ञानिनोऽनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात् ॥ उक्तं ज्ञानिना मल्पबहुत्वम्,
इदानीं तत्प्रतिपक्षभूतानामज्ञानिनामल्पबहुत्वमाह—

सर्वस्तोका विभङ्गज्ञानिनः, कतिपयानामेव नैरयिकदेवतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्याणां
विभङ्गभावात्, तेभ्यो मत्यज्ञानिनः श्रुताज्ञानिनोऽनन्तगुणाः, वनस्पतीनामपि मत्यज्ञानश्रुताज्ञान-
भावात् तेषां चानन्तत्वात् स्वस्थाने तु परस्परं तुल्याः “जत्थ मइअन्नाणं तत्थ सुयअन्नाणं जत्थ
सुयअन्नाणं तत्थ मइअन्नाणं” इति वचनात् ॥ सम्प्रत्युभयेषां ज्ञान्याज्ञानिनां समुदायेनाल्पबहुत्वमाह—

सर्वस्तोका मनःपर्यवज्ञानिनः तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणा अवधिज्ञानिनः तेभ्य आभिनिबोधि-
कज्ञानिनः श्रुतज्ञानिनश्च विशेषाधिकाः, स्वस्थाने तु द्वयेऽपि परस्परं तुल्याः, अत्र भावना
प्रागेवोक्ता, तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणा विभङ्गज्ञानिनः, यस्मात्सुरगतौ निरयगतौ च सम्यग्दृष्टिभ्यो
मिथ्यादृष्ट्योऽसङ्ख्येयगुणाः पठ्यन्ते, देवनैरयिकाश्च सम्यग्दृष्टोऽवधिज्ञानिनो मिथ्यादृष्टो
विभङ्गज्ञानिन इत्यसङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यः केवलज्ञानिनोऽनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्यो
मत्यज्ञानिनः श्रुतज्ञानिनश्चानन्तगुणाः, वनस्पतिकायिकानां सिद्धेभ्योऽप्यनन्तत्वात्, तेषां च
मत्यज्ञानिश्रुताज्ञानित्वात्, स्वस्थाने तु द्वयेऽपि परस्परं तुल्याः ॥

गतं ज्ञानद्वारम्, इदानीं दर्शनद्वारमाह—

—: पदं—३—द्वारं—११—: “दर्शनं”

मू. (२७३) एसिणं भंते ! जीवाणं चक्खुदंसणीणं अचक्खुदंसणीणं ओहिदंसणीणं
केवलदंसणीणं य कयरे कयरेहिंते अप्पा वा जाव विसेसाहिया वा ?, गो० सव्वत्थोवा जीवा
ओहिदंसणी चक्खुदंसणी असंखेज्जगुणा केवलदंसणी अनंतगुणा अचक्खुदंसणी अनंतगुणा ।

वृ. सर्वस्तोका अवधिदर्शनिनः, देवनैरयिकाणां कतिपयानां च संज्ञिपञ्चेन्द्रियतिर्यग्मनु-
ष्याणामवधिदर्शनभावात्, तेभ्यश्चक्षुर्दर्शनिनोऽसङ्ख्येयगुणाः, सर्वेषां देवनैरयिकगर्भजमनुष्याणां
संज्ञितिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां असंज्ञितिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां चतुरिन्द्रियाणां च चक्षुर्दर्शनभावत्, तेभ्यः
केवलदर्शनिनोऽनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्योऽचक्षुर्दर्शनिनोऽनन्तगुणाः, वनस्पतिकायि-
कानां सिद्धेभ्योऽप्यनन्तत्वात् ॥ गतं दर्शनद्वारम्, अधुना संयतद्वारमाह—

—: पदं—३—द्वारं—१२—: “संयतः”

मू. (२७४) एसिणं भंते ! जीवाणं संयताणं असंयताणं संजयासंजयाणं नोसंजयनोअ-
संजयनोसंजयासंजयाणं य कयरो कयरेहिंते अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?,
गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा संजया संजया संयता असंखेज्जगुणा नोसंयतानोअसंजयानोसंयतासंयता
अनंतगुणा असंजया अनंतगुणा ॥

वृ. सर्वस्तोकाः संयताः, उक्तृष्टपदेऽपि तेषां कोटीसहस्रपृथक्त्वप्रमाणतया लभ्यमानत्वात्,

“कोडिसहस्रपुहुत्तं मणुयलोए संजयाणं” इति वचनात्, तेभ्यः संयतासंयताः—देशविरता असङ्ख्येयगुणाः, तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामसङ्ख्ययातानां देशविरतिसद्भावात्, तेभ्यो नोसंयतनोऽसंयत-नोसंयासंयता अनन्तगुणाः, प्रतिषेधत्रयवृत्ता हि सिद्धास्ते चानन्ता इति, तेभ्योऽसंयता अनन्त-गुणाः, वनस्पतीनां सिद्धेभ्योऽप्यनन्तत्वात् ॥ गतं संयतद्वारम्, सम्प्रत्युपयोगद्वारमाह—

—: पदं - ३ - द्वारं - १३ :- “उपयोगः”

मू. (२७५) एएसिणं भंते ! जीवाणं सागारोवउत्ताणं अनागारोवउत्ताणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसा हिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा अनागारोवउत्ता सागारोवउत्ता संखेज्जगुणा ।

वृ. इहानाकारोपयोगकालः सर्वस्तोकः साकारोपयोगकालस्तु सङ्ख्येयगुणः ततो जीवा अयनाकारोपयोगोपयुक्ताः सर्वस्तोकाः, पृच्छासमये तेषां स्तोकानामेवावाप्यमानत्वात्, तेभ्यः साकारोपयोगोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, साकारोपयोगकालस्य दीर्घतया तेषां पृच्छासमये बहूनां पराप्यमाणत्वात् ॥ गतमुपयोगद्वारम्, इदानीमाहारद्वारमाह—

—: पदं - ३ - द्वारं - १४ :- “आहारः”

मू. (२७६) एएसि णं भंते ! जीवाणं आहारगाणं अनाहारगाणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा अनाहारगा आहारगा असंखेज्जगुणा ।

वृ. सर्वस्तोका जीवा अनाहारकाः, विग्रहगत्यापन्नादीनामेवानाहारकत्वात्, उक्तं च—

॥ १ ॥ “विग्रहगइमावन्नै केवलिणो समुहया अयोगी य ।

सिद्धा य अनाहारा सेसा आहारगा जीवा ॥”

तेभ्यः आहारका असङ्ख्येयगुणाः, ननु वनस्पतिकाधिकानां सिद्धेभ्योऽप्यनन्तत्वात् तेषां चाहारकतयापि लभ्यमानत्वात् कथमनन्तगुणा न भवन्ति ?, तदयुक्तं, वस्तुतत्त्वापरिज्ञानात्, इह सूक्ष्मनिगोदाः सर्वसङ्ख्ययाप्यसङ्ख्येयाः, तत्राप्यन्तर्मुहूर्तसमयराशितुल्याः सूक्ष्मनिगोदाः सर्वकालं विग्रहे वर्तमाना लभ्यन्ते, ततोऽनाहारका अप्यतिबहवः सकलजीवराश्यसङ्ख्येयभागतुल्या इति तेभ्यः आहारका असङ्ख्येयगुणा एव नानन्तगुणाः ॥ गतमाहारद्वारम्, इदानीं भाषकद्वारमाह—

—: पदं - ३ - द्वारं - १५ :- “भाषकः”

मू. (२७७) एएसिणं भंते ! जीवाणं भासगाणं अभासगाणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा भासगा अभासगा अनंतगुणा

वृ. सर्वस्तोका भाषकाः—भाषालब्धिसम्पन्नाः, द्वीन्द्रियादीनामेव भाषकत्वात्, अभाषका—भाषालब्धिहीना अनन्तगुणाः, वनस्पतिकाधिकानामनन्तत्वात् ॥ गतं भाषकद्वारं, सम्प्रति परीत्तद्वारमाह—

—: पदं - ३ - द्वारं - १६ :- “परित्तः”

मू. (२७८) एएसि णं भंते ! जीवाणं परीत्ताणं अपरीत्ताणं य नोपरीत्तनो अपरीत्ताणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा

परीत्ता नोपरीत्तानोअपरीत्ता अनंतगुणा, अपरीत्ता अनंतगुणा ।

बृ. इह परीत्ता द्विविधा:- भवपरित्ता: कायपरीत्ताश्च, तत्र भवपरीत्ता येषां किञ्चिदूनोऽ-
पार्धपुद्गलपरावर्तमात्रसंसारः, कायपरीत्ता:- प्रत्येकशरीरिणः, तत्रोभयेऽपि परीत्ता: सर्वस्तोकाः,
शुक्लपाक्षिकाणां प्रत्येकशरीरिणां चाशेषजीवापेक्षयाऽस्तिकत्वात्, ततो नोपरीत्तानोअपरीत्ता
अनन्तगुणाः, उभयप्रतिषेधवृत्ता हि सिद्धा: ते चानन्ता इति, तेभ्योऽपरीत्ता अनन्तगुणाः,
कृष्णपाक्षिकाणां साधारणवनस्पतीनां वा सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणत्वात् ॥ गतं परीत्तद्वारं, सम्प्रति
पर्याप्तद्वारमाह-

-: पदं - ३, - दारं - १७ :- "पर्याप्तः"

मू. (२७९) एएसि णं भंते ! जीवाणं पज्जताणं अपज्जताणं नोपज्जतानोअपज्जताण य
कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा
नोपज्जतानोअपज्जतंगा अपज्जतगा अणंतगुणा पज्जतगा संखिज्जगुणा ।

बृ. सर्वस्तोका नोपर्याप्तिकनोअपर्याप्तिकाः, उभयप्रतिषेधवर्तिनो हि सिद्धा: ते
चापर्याप्तिकादिभ्यः सर्वस्तोका इति, तेभ्योऽपर्याप्तिका अनन्तगुणाः, साधारणवनस्पतिकायिकानां
सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणानां सर्वकालमपर्याप्तत्वेन लभ्यमानत्वात्, तेभ्यः पर्याप्ता: सङ्ख्येयगुणाः,
इह सर्वबहवो जीवाः सूक्ष्माः, सूक्ष्माश्च सर्वकालमपर्याप्तिभ्यः पर्याप्ता: सङ्ख्येयगुणा इति सङ्ख्येयगुणा
उक्ताः ॥ गतं पर्याप्तद्वारं, सम्प्रति सूक्ष्मद्वारमाह-

-: पदं - ३ - दारं - १८ :- "सूक्ष्मं"

मू. (२८०) एएसि णं भंते ! जीवाणं सुहुमाणं बायराणं नोसुहुमनोबायराणय कयरे
कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा
नोसुहुमानोबायरा बायरा अनंतगुणा सुहुमा असंखेज्जगुणा ।

बृ. सर्वस्तोका जीवा नोसूक्ष्मनोबादरा: सिद्धा इत्यर्थः, तेषां सूक्ष्मजीवराशेर्बादरजीव-
राशेश्चानन्तभागकल्पत्वात्, तेभ्यो बादरा अनन्तगुणाः, बादरनिगोदजीवानां सिद्धेभ्योऽप्यनन्त-
गुणत्वात्, तेभ्यः सूक्ष्मा असङ्ख्येयगुणाः, बादरनिगोदेभ्यः सूक्ष्मनिगोदानामसङ्ख्येयगुणत्वात् ॥
गतं सूक्ष्मद्वारम्, इदानीं संज्ञिद्वारम्-

-: पदं - ३ - दारं - १९ :- "संज्ञी"

मू. (२८१) एएसि णं भंते ! जीवाणं सन्नीणं असन्नीणं नोसन्नीनोअसन्नीणं कयरे कयरेहिंतो
अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा सन्नी नोसन्नीनोअसन्नी
अनंतगुणा असन्नी अणनतगुणा ।

बृ. सर्वस्तोका: संज्ञिनः, समनस्कानामेव संज्ञित्वात्, तेभ्यो नोसंज्ञिनोअसंज्ञिनः
अनन्तगुणाः, उभयप्रतिषेधवृत्ता हि सिद्धा: ते च संज्ञिभ्योऽनन्तगुणा एवेति, तेभ्योऽसंज्ञिनोऽ-
नन्तगुणाः, वनस्पतीनां सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणत्वात् ॥ गतं संज्ञिद्वारम्, इदानीं भवसिद्धि-
द्वारमाह-

-: पदं - ३ - दारं - २० :- "भवः"

मू. (२८२) एएसि णं भंते ! जीवाणं भवसिद्धियाणं अभवसिद्धियाणं नोभवसिद्धियानो-

अभवसिद्धियाण य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा अभवसिद्धिया नोभवसिद्धियानोअभवसिद्धिया अनंतगुणा भवसिद्धिया अनंतगुणा ।

वृ. सर्वस्तोका अभवसिद्धिकाः-अभव्याः, जघन्ययुक्तानन्तकपरिमाणत्वात्, उक्तं चानुयोगद्वारेषु-“उक्कोसए परित्तानंतए रूव पक्खित्ते जहन्नयं जुत्तानंतयं होइ, अभवसिद्धियावित्तिया चेवे”ति, तेभ्यो नोभवसिद्धिकनोअभवसिद्धिका अनन्तगुणाः, यत उभयप्रतिषेधवृत्तयः सिद्धाः ते चाजघन्योक्तृष्टयुक्तानन्तकपरिमाणा इत्यनन्तगुणाः, तेभ्योऽपि भवसिद्धिका अनन्तगुणाः यतो भव्यनिगोदस्यैकस्यानन्तभागकल्पाः सिद्धाः भव्यजीवराशिनिगोदाश्चसङ्ख्येया लोके इति । गतं भवसिद्धिकद्वारं, साम्प्रतमस्तिकायद्वारमाह-

-: पदं - ३ - द्वारं - २१ :- “अस्तिकायः”

मू. (२८३) एएसि णं भंते ! धम्मत्थिकायअधम्मत्थिकायआगासत्थिकायजीवत्थिकायपोग्गलत्थिकायअद्धासमयाणं दव्वड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! धम्मत्थिकाए अधम्मत्थिकाए आगासत्थिकाए एए णं तिन्निएवि तुल्ला दव्वड्डयाए सव्वत्थोवा, जीवत्थिकाए दव्वड्डाए अनंतगुणे, पोग्गलत्थिकाए दव्वड्डाए अनंतगुणे, अद्धासमए दव्वड्डयाए अनंतगुणे । एएसि णं भंते ! धम्मत्थिकायअधम्मत्थिकायआगासत्थिकायजीवत्थिकायपोग्गलत्थिकाय- अद्धासमयाणं पएसड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! धम्मत्थिकाए अधम्मत्थिकाए एए णं दोवि तुल्ला पएसड्डयाए सव्वत्थोवा, जीवत्थिकाए पएसड्डयाए अनंतगुणे, पोग्गलत्थिकाए पएसड्डयाए अनंतगुणे, अद्धासमए पएसड्डयाए अनंतगुणे, आगासत्थिकाए पएसड्डयाए अनंतगुणे ।

एएसस्स णं भंते ! धम्मत्थिकायस्स दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवे एगे धम्मत्थिकाए दव्वड्डयाए से चेव पएसड्डयाए असंखेज्जगुणे । एसस्स णं भंते ! अधम्मत्थिकायस्स दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवे एगे अधम्मत्थिकाए दव्वड्डाए से चेव पएसड्डयाए असंखेज्जगुणे ।

एएसस्स णं भंते ! आगासत्थिकायस्स दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवे एगे आगासत्थिकाए दव्वड्डयाए से चेव पएसड्डयाए अणनतगुणे । एसस्स णं भंते ! जीवत्थिकायस्स दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवे जीवत्थिकाए दव्वड्डयाए से चेव पएसड्डयाए असंखेज्जगुणे,

एएसस्स णं भंते ? पोग्गलत्थिकायस्स दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा जाव विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवे पोग्गलत्थिकाए दव्वड्डयाए ते चेव पएसड्डयाए असंखेज्जगुणे अद्धासमये न पुच्छिज्जइ पएसभावा । एएसि णं भंते ! धम्मत्थिकायअधम्मत्थिकायआगासत्थिकायजीवत्थिकायपोग्गलत्थिकायअद्धासमयाणं दव्वड्डपएसड्डयाए य कयरे कयरेहिंतो जाव विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! धम्मत्थिकाए अधम्मत्थिकाए आगासत्थिकाए एए तिन्निवलि तुल्ला

द्वद्वयाए सव्वत्थोवा, धम्मत्थिकाए अधम्मत्थिकाए य एसि णं दोन्निवि तुल्ला पएसड्डयाए असंखेज्जगुणा, जीवत्थिकाएद्वद्वयाए अणंतगुणे से चेव पएसड्डयाए असंखेज्जगुणे, पोग्गलत्थिकाए द्वद्वयाए अमंतगुणे से चेव पएसड्डयाए असंखेज्जगुणे, अद्धासमए द्वद्वपएसड्डयाए अणंतगुणे, आगासत्थिकाए पएसड्डयाए अनंतगुणे ।

बृ. धर्मास्तिकायोऽधर्मास्तिकाय आकाशा एते त्रयोऽपि द्रव्यार्थतया—द्रव्यमेवार्थो द्रव्यार्थः तस्य भावो द्रव्यार्थता तया द्रव्यरूपतया इत्यर्थः तुल्याः—समानानन्तः, प्रत्येकमेक-सङ्ख्याकत्वात्, अत एव सर्वस्तोकाः, तेभ्यो जीवास्तिकायो द्रव्यार्थतया अन्तगुणाः, जीवानां प्रत्येकं द्रव्यत्वात् तेषां च जीवास्तिकाये अनन्तत्वात्, तस्मादपि पुद्गलास्तिकायो द्रव्यार्थतयाऽनन्तगुणः, कथमिति चेत्, उच्यते, इह परमाणुद्विप्रदेशकादीनि पृथक् पृथक् द्रव्याणि, तानि च सामान्यतस्त्रिधा, तद्यथा—प्रयोगपरिणतानि मिश्रपरिणतानि विश्रसापरिणतानि च, तत्र प्रयोगपरिणतान्यपि तावज्जीवेभ्योऽनन्तगुणानि, एकैकस्य जीवस्यानन्तैः प्रत्येकं ज्ञानावरणीय-दर्शनावरणीयादिकर्मुद्गलस्कन्धैरावेष्टितत्वात्, किं पुनः शेषाणि ?, ततः प्रयोगपरिणतेभ्यो मिश्रपरिणतान्यनन्तगुणानि, तेभ्यो विश्रसापरिणतान्यनन्तगुणानि, तथा चोक्तं प्रज्ञप्ति—“सव्वत्थो-वा पुग्गला पयोगपरिणया मीसपरिणया अनंतगुणा वीससापरिणया अनंतगुणा” इति, ततो भवति जीवास्तिकायात् पुद्गलास्तिकायो द्रव्यार्थतयाऽनन्तगुणः,

तस्मादप्यद्धासमयो द्रव्यार्थतयाऽनन्तगुणः, कथमिति चेत्, उच्यते, इहैकस्यैव परमाणोर-नागते काले तत्र द्विप्रदेशिकत्रिप्रदेशकयावत्तद्विप्रदेशिकसङ्ख्यातप्रदेशिकासङ्ख्यातप्रदेशिका-नन्तप्रदेशिकस्कन्धान्तःपरिणामितया अनन्ता भाविनः संयोगा पृथक्पृथक्कालाः केवलवेदसोपलब्धाः, यथा चैकस्य परमाणोस्तथा सर्वेषां प्रत्येकं द्विप्रदेशादिस्कन्धानां चानन्ताः संयोगाः पुरस्कृताः पृथक्पृथक्काला उपलब्धाः, सर्वेषामपि मनुष्यलोकक्षेत्रान्तर्वर्तितया परिणाम संभवात्, तथा क्षेत्रतोऽप्ययं परमाणुरमुष्मिन्नाकाशप्रदेशे अमुष्मिन् कालेऽवगाहिष्यते इत्येवमनन्ता एकस्य परमाणोर्भाविनः संयोगाः, यथैकस्य परमाणोस्तथा सर्वेषां परमाणूनां, तथा द्विप्रदेशकादीनामपि स्कन्धानामनन्तप्रदेशस्कन्धपर्यन्तानां प्रत्येकं तत्तदेकप्रदेशाद्यवगाहभेदतो भिन्नभिन्नकाला अनन्ता भाविनः संयोगाः, तथा कालतोऽप्ययं परमाणुरमुष्मिन्नाकाशप्रदेशे एकसमयस्थितिको द्विसमयस्थितिक इत्येवमेकस्यापि परमाणोरेकस्मिन्नाकाशप्रदेशेऽसङ्ख्येया भाविनः संयोगाः एवं सर्वेष्वपि आकाशप्रदेशेषु प्रत्येकमसङ्ख्येया भाविनः संयोगाः ततो भूयो भूयस्तेष्वाकाशप्रदेशेषु परावृत्तौ कालस्यानन्तत्वादनन्ताः कालतो भाविनः संयोगाः,

यथा चैकस्य परमाणोस्तथा सर्वेषां परमाणूनां सर्वेषां च प्रत्येकं द्विप्रदेशिकादीनां स्कन्धानां, तथा भावतोऽप्ययं परमाणुरमुष्मिन् काले एकगुणकालको भवतीत्येवमेकस्यापि परमाणोर्भिन्नभिन्न-काला अनन्ताः संयोगाः, यथा चैकस्य परमाणोस्तथा सर्वेषां परमाणूनां सर्वेषां च द्विप्रदेशिकादीनां स्कन्धानां पृथक् पृथक् अनन्ता भावतः पुरस्कृतसंयोगाः, तदेवमेकस्यापि परमाणोर्द्रव्यक्षेत्र-कालभावविशेषसम्बन्धवशादनन्ता भाविनः समया उपलब्धाः, यथैकस्य परमाणोस्तथा सर्वेषां परमाणूनां सर्वेषां च प्रत्येकं द्विप्रदेशिका(दी)नां स्कन्धानां, न चैतत् परकिणामिकालवस्तव्यतिरेके परिणामिपुद्गलास्तिकायादिव्यतिरेकेचोपपद्यते, ततः सर्वमिदं तात्त्विकमवसेयं, उक्तं च—

॥ १ ॥

“संयोगपुरस्कारश्च नाम भाविनि हि युज्यते काले ।

न हि संयोगपुरस्कारो ह्यसतां केषांचिदुपपन्नः ॥” इति,

यथा च सर्वेषां परमाणूनां सर्वेषां च द्विप्रदेशिकादीनां स्कन्धानां प्रत्येकं द्रव्यक्षेत्रकालभाव-
विशेषसम्बन्धवशादनन्ता भाविनोऽद्धासमयाः तथा अतीता अपीति सिद्धः पुद्गलास्तिकायद-
नन्तगुणोऽद्धासमयो द्रव्यार्थतयेति ।

उक्तं द्रव्यार्थतया परस्परमल्पबहुत्वम्, इदानीमेतेषामेव प्रदेशार्थतया तदाह—

धर्मास्तिकायोऽधर्मास्तिकाय एतौ द्वावपि परस्परं प्रदेशार्थतया तुल्यौ, उभयोरपि
लोकाकाशप्रदेशपरिमाणप्रदेशत्वात्, शेषास्तिकायाद्धासमयापेक्षया च सर्वस्तोकौ, ततो जीवास्ति-
कायः प्रदेशार्थतया अनन्तगुणः, जीवास्तिकाये जीवानामनन्तत्वात् एकैकस्य च जीवस्य लोकाकाश-
प्रदेशपरिमाणप्रदेशत्वात्, तस्मादपि पुद्गलास्तिकायः प्रदेशार्थतयाऽनन्तगुणः, कथमिति चेत्,
उच्यते, इह कर्मस्कन्धप्रदेशा अपि तावत् सर्वजीवप्रदेशेभ्योऽनन्तगुणाः, एकैकस्य जीवप्रदेशस्या-
नन्तान्तैः कर्मपरमाणुभिरावेष्टितपरिवेष्टितत्वात्, किं पुनः सकलपुद्गलास्तिकायप्रदेशः ?,
ततो भवति जीवास्तिकायात् पुद्गलास्तिकायः प्रदेशार्थतयाऽनन्तगुणः, तस्मादप्यद्धासमयः
प्रदेशार्थतयाऽनन्तगुणः, एकैकस्य पुद्गलास्तिकायप्रदेशस्य प्रागुक्तक्रमेण तत्तद्रव्यक्षेत्रकाल-
भावविशेषसम्बन्धबा वतोऽनन्तानामतीताद्धासमयानामनन्तानामनागतसमयानां भावात्,
तस्मादाकाशास्तिकायः प्रदेशार्थतयाऽनन्तगुणः, अलोकस्य सर्वतोऽप्यनन्तताभावात् ॥ गतं
प्रदेशार्थतयाऽल्पबहुत्वम्, इदानीं प्रत्येकं द्रव्यार्थप्रदेशार्थतयाऽल्पबहुत्वमाह—

सर्वस्तोको धर्मास्तिकायो द्रव्यार्थतया, एकत्वात्, प्रदेशार्थतयाऽसङ्ख्येयगुणः, लोकाका-
शप्रदेशपरिमाणप्रदेशात्मकत्वात्, एवमधर्मास्तिकायसूत्रमपि भावनीयम्, आकाशास्तिकायो
द्रव्यार्थतया सर्वस्तोकः, एकत्वात्, प्रदेशार्थतयाऽनन्तगुणः, अपरिमितत्वात्, जीवास्तिकायो
द्रव्यार्थतया सर्वस्तोकाः, प्रदेशार्थतयाऽसङ्ख्येयगुणः, प्रतिजीवं लोकाकाशप्रदेशपरिमाणप्रदेश-
भावात्, तथा सर्वस्तोकः पुद्गलास्तिकायो द्रव्यार्थतया, द्रव्याणां सर्वत्रापि स्तोकत्वात्, स एव
पुद्गलास्तिकायस्तत्तद्रव्यापेक्षया प्रदेशार्थतया चिन्त्यमानोऽसङ्ख्येयगुणः, ननु बहवः खलु
जगत्पनन्तप्रदेशका अपि स्कन्धा विद्यन्ते ततोऽनन्तगुणाः कस्मात् संभवन्ति ?, तदयुक्तं,
वस्तुतत्त्वापरिज्ञानात्, इह हि खल्पा अनन्तप्रदेशकाः स्कन्धाः परमाण्वादयस्त्वतिबहवः, तथा
च वक्ष्यति सूत्रम्—

“सर्वत्थोवा अनंतपएसिया खंधा दव्वड्डयाए, परमाणुपोग्गला दव्वड्डयाए अनंतगुणा,
संखेज्जपएसिया खंधा दव्वड्डयाए संखेज्जगुणा, असंखेज्जपएसिया खंधा दव्वड्डयाए असंखेज्जगुणा”
इति, ततो यदा सर्व एव पुद्गलास्तिकायः प्रदेशार्थतया चिन्त्यते तदाऽनन्दप्रदेशकानां स्कन्धानाम-
तिस्तोकत्वात् परमाणूनां चातिबहुत्वात् तेषां च पृथक् पृथक् द्रव्यत्वात् असङ्ख्येयप्रदेशकानां च
स्कन्धानां परमाण्वपेक्षयाऽसङ्ख्येयगुणत्वादसङ्ख्येयगुण एवोपपद्यते नानन्तगुण इत्यर्थः, ‘अद्धासमए
न पुच्छेज्जइ’ इति, अद्धासमयो द्रव्यार्थप्रदेशार्थतया न पृच्छ्यते, कुतः ?

इत्याह—प्रदेशाभावात्, आह—कोऽयमद्धासमयानां द्रव्यार्थतानियमो ?, यावता प्रदेशार्थ-
ताऽपि तेषां विद्यते एव, तथाहि—यथाऽनन्तानां परमाणूनां समुदायः स्कन्धो भण्यते स च द्रव्यं

तदवयवाश्च प्रदेशाः तथेहापि सकलः कालो द्रव्यं तदवयवाश्च समयाः प्रदेशा इति, तदयुक्तं, ध्वान्तदार्ष्टान्तिकवैषम्यात्, परमाणूनां समुदायः तदा स्कन्धो भवति यदा ते परस्परसापेक्षतया परिणमन्ते, परस्परनिरपेक्षणां केवलपरमैणूनामिव स्कन्धत्वायोगात्, अद्धासमयास्तु परस्परनिरपेक्षा एव, वर्तमानसमयभावे पूर्वापरसमययोरभावात्, ततो न स्कन्धत्वपरिणामः, तच्चावाच्च नाद्धा-समयाः प्रदेशाः, किं तु पृथग् द्रव्याण्येवेति ॥ सम्प्रत्यमीषां धर्मास्तिकायादीनां सर्वेषां युगपत् द्रव्यार्थप्रदेशार्थतयाऽल्पबहुत्वमाह—

धर्मास्तिकायोऽधर्मास्तिकाय आकाशास्तिकाय एते त्रयोऽपि द्रव्यार्थतया तुल्याः सर्वस्तोकाश्च, प्रत्येकमेकसङ्ख्याकत्वात्, तेभ्यो धर्मास्तिकायोऽधर्मास्तिकाय एतौ द्वावपि प्रदेशार्थ-तयाऽसङ्ख्येयगुणौ, स्वस्थाने तु परस्परं तुल्यौ, ताभ्यां जीवास्तिकायो द्रव्यार्थतयाऽनन्तगुणः, अनन्तानां जीवद्रव्याणां भावात्, स एव जीवास्तिकायः प्रदेशार्थतयाऽसङ्ख्येयगुणः, प्रतिजीवम-सङ्ख्येयानां प्रदेशानां भावात्, तस्मादपि प्रदेशार्थतया जीवास्तिकायात् पुद्गलास्तिकायो द्रव्यार्थतया-ऽनन्तगुणः, प्रतिजीवप्रदेशं ज्ञानावरणीयादिकर्मपुद्गलस्कन्धानामप्यनन्तानां भावात्, स एव पुद्गलास्तिकायः प्रदेशार्थतयाऽसङ्ख्येयगुणः, अत्र भावना प्रागिव, तस्मादपि प्रदेशार्थतया पुद्गलास्तिकायात् अद्धासमयो द्रव्यार्थप्रदेशार्थतयाऽनन्तगुणः, अत्रापि भावना प्रागिव, तस्मादप्याकाशास्तिकायः प्रदेशार्थतया अनन्तगुणः, सर्वास्वपि दिक्षु तस्यान्ताभावात्, अद्धासमयस्य च मनुष्यक्षेत्रमात्रभावात् ॥ गतमस्तिकायद्वारम्, इदानीं चरमद्वारमाह—

—: पदं - ३ - दारं - २२ :- “चरम”

मू. (२८४) एएसि णं भंते ! जीवाणं चरिमाणं अचरिमाण य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा अचरिमा चरिमा अनंतगुणा ।

वृ. इह येषां चरमो भवः संभवी योग्यतयाऽपि ते चरमा उच्यन्ते, ते चार्थात् भव्याः, इतरे अचरमा—अभव्याः सिद्धाश्च, उभयेषामपि चरमभवाभावात्, तत्र स्तोका अचरमाः, अभव्यानां सिद्धानां च समुदितानामप्यजघन्योत्कृष्टयुक्तानन्तकपरिमाणत्वात्, तेभ्योऽनन्तगुणाश्चरमाः, अजघन्योत्कृष्टानन्तानन्तकपरिमाणत्वात् ॥ गतं चरमद्वारम्, अधुना जीवद्वारमाह—

—: पदं - ३ - दारं - २३ :- “जीवः”

मू. (२८५) एएसि णं भंते ! जीवाणं पोग्गलाणं अद्धासमयाणं सव्वदव्वाणं सव्वपएसणं सव्वपज्जवाण य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा पोग्गला अनंतगुणा अद्धासमया अनंतगुणा सव्वदव्वा विसेसाहिया सव्वपएसणं अनंतगुणा सव्वपज्जवा अनंतगुणा । दारं ।

वृ. सर्वस्तोका जीवाः, तेभ्यः पुद्गला अनन्तगुणाः, तेभ्योऽद्धासमया अनन्तगुणाः, अत्र भावना प्रागेव कृता, तेभ्योऽद्धासमयेभ्यः सर्वद्रव्याणि विशेषाधिकानि, कथमिति चेत्, उच्यते, इह येऽनन्तरमद्धासमयाः पुद्गलेभ्योऽनन्तगुणा उक्तास्ते प्रत्येकं द्रव्याणि ततो द्रव्यचिन्तायां तेऽपि परिगृह्यन्ते तेषु च मध्ये सर्वजीवद्रव्याणि सर्वपुद्गलद्रव्याणि धर्माधर्माकाशास्तिकायद्रव्याणि च प्रक्षिप्यन्ते तानि च समुदितान्यप्यद्धासमयानामनन्तभागकल्पानीति तेषु प्रक्षिप्तेष्वपि मनागधिकत्वं जातं इत्यद्धासमयेभ्यः सर्वद्रव्याणि विशेषाधिकानि, तेभ्यः सर्वप्रदेशा अनन्तगुणाः,

आकाशानन्तत्वात्, तेभ्यः सर्वपर्यवा अनन्तगुणाः, एकैकस्मिन्नाकाशप्रदेशेऽनन्तानामगुरुलघुपर्यायाणां भावात् ॥ गतं जीवद्वारम्, अधुना क्षेत्रद्वारमाह—

—: पदं— ३ — द्वारं— २४ :— “क्षेत्रं”

मू. (२८६) खेत्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा जीवा उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखेज्जगुणा तेलुक्के असंखेज्जगुणा उट्ठलोए असंखेज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया ।

वृ. क्षेत्रस्यानुपातः—अनुसारः क्षेत्रानुपातः तेन चिन्त्यमाना जीवाः सर्वस्तोका ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके, इह ऊर्ध्वलोकस्य यदधस्तनमाकाशप्रदेशप्रतरं यच्च तिर्यग्लोकस्य सर्वोपरितनमाकाशप्रदेशप्रतरमेष ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकः, तथाप्रवचनप्रसिद्धेः, इयमत्र भावना—इह सामास्येन चतुर्दर्शज्वात्मको लोकः, स च त्रिधा भिद्यते, तद्यथा—ऊर्ध्वलोकः तिर्यग्लोकोऽधोलोकश्च, रुचकाश्चैतेषां विभागः,

तथाहि—रुचकस्याधस्तान्नव योजनशतानि रुचकस्योपरिष्टान्नवयोजनशतानि तिर्यग्लोकः, तस्य च तिर्यग्लोकस्याधस्तादधोलोकः उपरिष्टादूर्ध्वलोकः, देशोनसप्तरज्जुप्रमाण ऊर्ध्वलोकः समधिकसप्तरज्जुप्रमाणौऽधोलोकः मध्येऽष्टादशयोजनशतोच्छ्रयस्तिर्यग्लोकः, तत्र रुचकसमाद्भूतलभागान्नवयोजनशतानि गत्वा यज्ज्योतिश्चकस्योपरितनं तिर्यग्लोकसम्बन्धिन एकप्रादेशिकमाकाशप्रतरं तत्तिर्यग्लोकप्रतरं तस्य चोपरि यदेकप्रादेशिकमाकाशप्रतरं तदूर्ध्वलोकप्रतरं ते द्वे अपूर्द्धलोकतिर्यग्लोक इति व्यवहियते, तथाअनादिप्रवचनपरिभाषाप्रसिद्धेः,

तत्र वर्तमानाः जीवाः सर्वस्तोकाः, कथमिति चेत्, उच्यते, इह ये ऊर्द्धलोकातिर्यग्लोके तिर्यग्लोकादूर्ध्वलोके (च) समुत्पद्यमाना विवक्षितं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति ये च तत्रस्था एव केचन तत्रतरद्वयाध्यासिनो वर्तन्ते ते किल विवक्षिते प्रतरद्वये वर्तन्ते, नान्ये, ये पुनरूर्ध्वलोकादधोलोके समुत्पद्यमानास्तत्रतरद्वयं स्पृशन्ति ते न गण्यन्ते, तेषां सूत्रान्तरविषयत्वात्, ततः स्तोका एवाधिकृतप्रतरद्वयवर्तिनो जीवाः, ननूर्ध्वलोकगतानामपि सर्वजीवानामसङ्ख्येयो भागोऽनवरतं प्रियमाणोऽवाप्यते, ते च तिर्यग्लोके समुत्पद्यमाना विवक्षितं प्रतरद्वयं स्पृशन्तीति कथमधिकृतप्रतरद्वयसंस्पर्शिनः स्तोकाः ?, तदयुक्तं, वस्तुतत्त्वापरिज्ञानात्,

तथाहि—यद्यपि नामोर्द्धलोकगतानां सर्वजीवानामसङ्ख्येयो भागोऽनवरतं प्रियमाणोऽवाप्यते तथापि न ते सर्व एव तिर्यग्लोके समुत्पद्यन्ते, प्रभूततराणामधोलोके ऊर्ध्वलोके च समुत्पादात्, ततोऽधिकृतप्रतरद्वयवर्तिनः सर्वस्तोका एव, तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके विशेषाधिकाः, इह यदधोलोकस्योपरितनमेकप्रादेशिकमाकाशप्रदेशप्रतरं यच्च तिर्यग्लोकस्य सर्वाधस्तनमेकप्रादेशिकमाकाशप्रदेशप्रतरमेतद्वयमप्यधोलोकतिर्यग्लोक इत्युच्यते, तथाप्रवचनप्रसिद्धेः, तत्र ये विग्रहगत्या तत्रस्थतया वा वर्तन्ते ते विशेषाधिकाः, कथमिति चेत्, उच्यते, इह येऽधोलोकातिर्यग्लोके तिर्यग्लोकाद्वाऽधोलोके ईलिकागत्या समुत्पद्यमाना अधिकृतप्रतरद्वयं स्पृशन्ति ये च तत्रस्था एव केचन तत्रतरद्वयमध्यासीना वर्तन्ते ते विवक्षितप्रतरद्वयवर्तिनो, ये पुनरधोलोकादूर्ध्वलोके समुत्पद्यमानास्तत्रतरद्वयं स्पृशन्ति ते न परिगृह्यन्ते, तेषां सूत्रान्तरविषयत्वात्, केवलमूर्ध्वलोकादधोलोके विशेषाधिका इत्यधोलोकातिर्यग्लोके समुत्पद्यमाना ऊर्ध्वलोकापेक्षया

विशेषाधिका अवाप्यन्ते ततो विशेषाधिकाः,

—तेभ्यस्तिर्यग्लोकवर्तिनोऽसङ्ख्येयगुणाः, उक्तक्षेत्रद्विका तिर्यग्लोकक्षेत्रस्यासङ्ख्येय-
गुणत्वात्, तेभ्यस्त्रैलोक्ये—त्रिलोकसंस्पर्शिनोऽसङ्ख्येयगुणाः, इह ये केवले ऊर्ध्वलोकेऽधोलोके
तिर्यग्लोके वा वर्तन्ते ये च विग्रहगत्या ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकी स्पृशन्ति ते न गण्यन्ते, किं तु ये
विग्रहगत्यापन्नास्त्रीणि लोकान् स्पृशन्ति ते परिग्राह्याः, सूत्रस्य विशेषविषयत्वात्, ते च तिर्यग्लोक-
वर्तिभ्योऽसङ्ख्येयगुणा एव, कथमिति चेत्, उच्यते, इह बहवः प्रतिसमयमूर्ध्वलोकेऽधोलोके
च सूक्ष्मनिगोदा उद्धर्तन्ते, य तु तिर्यग्लोकवर्तिनः सूक्ष्मनिगोदा उद्धर्तन्ते अर्थादधोलोके ऊर्ध्वलोके
वा केचित्स्मिन्नेव वा तिर्यग्लोके समुत्पद्यन्ते ततो न ते लोकत्रयसंस्पर्शिन इति नाधिकृतसूत्रविषयाः,
तत्रोर्ध्वलोकाधोलोकगतानां सूक्ष्मनिगोदानामुद्धर्तमानानां मध्ये केचित् स्वस्थाने
एवोर्ध्वलोकेऽधोलोके वा समुत्पद्यन्ते केचित्तिर्यग्लोके, तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणा अधोलोकगता
ऊर्ध्वलोके ऊर्ध्वलोकगता अधोलोके समुत्पद्यन्ते, ते च तद्योत्पद्यमानास्त्रीनपि लोकान्
स्पृशन्तीत्यसङ्ख्येयगुणाः,

कथं पुनरेतदवसीयते यदुत एवंप्रमाणा बहवो जीवाः सदा विग्रहगत्यापन्नाः लभ्यन्ते इति
चेत् ?, उच्यते, युक्तिवशात्, तथाहि—प्रागुक्तमिदमत्रैव सूत्रं पर्याप्तद्वारे—“सर्व्वत्थोवा जीवा
नोपज्जत्तानोअपज्जता अपज्जता अनंतगुणा पज्जता संखेज्जगुणा” इति, त एवं नामापर्याप्ता बहवः
येनैतेभ्यः पर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणा एव नासङ्ख्येयगुणा नाप्यनन्तगुणाः, ते चापर्याप्ता बहवोऽनन्तरगतौ
वर्तमाना लभ्यन्ते इति, तेभ्यो ऊर्ध्वलोके—ऊर्ध्वलोकावस्थिता असङ्ख्येयगुणाः,
उपपातक्षेत्रस्यातिबहुत्वात्, असङ्ख्येयानां य भागानामुद्धर्तनायाश्च संभवात्, तेभ्योऽधोलोके—
अधोलोकवर्तिनो विशेषं ऊर्ध्वलोकक्षेत्रादधोलोकक्षेत्रस्य विशेषं । तदेवं सामान्यतो जीवानां
क्षेत्रानुपातेनाल्पबहुत्वमुक्तम्, इदानीं चतुर्णातिण्डकक्रमेण तदभिधित्युः प्रथमतो नैरयिकाणमाह—

**मू. (२८७) खेत्ताणुवाएणं सर्व्वत्थोवा नेरइया तेलोके अहोलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणा,
अहोलोए असंखेज्जगुणा ॥ खेत्ताणुवाएणं सर्व्वत्थोवा तिरिक्खजोणिया उट्ठलोयतिरियलोए
अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखेज्जगुणा तेलोके असंखेज्जगुणा उट्ठलोए
असंखेज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया ॥ खेत्ताणुवाएणं सर्व्वत्थोवाओ तिरिक्खजोणिणीओ उट्ठलोए
उट्ठलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणाओ तेलोके संखेज्जगुणाओ अहोलोयतिरियलोए संखेज्जगुणाओ
अहोलोए संखेज्जगुणाओ तिरियलोए संखेज्जगुणाओ ॥**

खेत्ताणुवाएणं सर्व्वत्थोवा मणुस्सा तेलोके उट्ठलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणा
अहोलोयतिरियलोए संखेज्जगुणा उट्ठलोए संखेज्जगुणा अहोलोए संखेज्जगुणा तिरियलोए संखेज्जगुणा
खेत्ताणुवाएणं सर्व्वत्थोवा मणुस्सीओ तेलोके उट्ठलोयतिरियलोए संखेज्जगुणाओ अहोलोयतिरियलोए
संखेज्जगुणाओ उट्ठलोए संखेज्जगुणाओ अहोलोए संखेज्जगुणाओ तिरियलोए संखेज्जगुणाओ ॥

खेत्ताणुवाएणं सर्व्वत्थोवा देवा उट्ठलोए उट्ठलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणा तेलोके संखेज्जगुणा
अहोलोयतिरियलोए संखेज्जगुणा अहोलोए संखेज्जगुणा तिरियलोए संखेज्जगुणा । खेत्ताणुवाएणं
सर्व्वत्थोवाओ देवीओ उट्ठलोए उट्ठलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणाओ तेलोके संखेज्जगुणाओ
अहोलोयतिरियलोए संखेज्जगुणाओ अहोलोए संखेज्जगुणाओ तिरियलोए संखेज्जगुणाओ ।

वृ. 'क्षेत्रानुपातेन' क्षेत्रानुसारेण नैरयिकाश्चिन्त्यमानाः सर्वस्तोकास्त्रैलोक्ये—लोकत्रयसंस्पर्शिनः, कथं लोकत्रयसंस्पर्शिनो नैयिकाः कथं वा ते सर्वस्तोकाः इति चेत् ?, उच्यते, इह ये मेरुशिखरे अञ्जनदधिमुखपर्वतशिखरादिषु वा वापीषु वर्तमाना मत्स्यादयो नरकेषूपित्सव इल्लिकागत्या प्रदेशान् विक्षिपन्ति ते किल त्रैलोक्यमपि स्पृशन्ति नारकव्यपदेशं च लभन्ते तत्कालमेव नरकेषूपत्तेर्नाकायुष्कप्रतिसंवेदनात्, ते चेत्थंभूताः कतिपये इति सर्वस्तोकाः,

अन्ये तु व्याचक्षते—नारका एव यथोक्तवापीषु तिर्यक्पञ्चेन्द्रियतयोत्पद्यमानाः समुद्धातवशतो विक्षिप्तनिजात्मप्रदेशदण्डाः परिगृह्यन्ते, ते हि किल तदा नारका एव निर्विवादं, तदायुष्कप्रतिसंवेदनात्, त्रैलोक्यसंस्पर्शिनश्च, यथोक्तवापीर्यावदात्मप्रदेशदण्डस्व विक्षिप्तत्वादिति, तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके—अधोलोकतिर्यग्लोकसञ्जप्रागुक्तप्रतरद्वयस्य संस्पर्शिनोऽसङ्ख्येयगुणाः, यतो बहवोऽसङ्ख्येयेषु द्वीपसमुद्रेषु पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिका नरकेषूपद्यमाना यथोक्तं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति ततो भवन्ति पूर्वोक्तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रस्यासङ्ख्यातगुणत्वात्, मन्दरादिक्षेत्रादसङ्ख्येयद्वीपसमुद्रात्मकं क्षेत्रमसङ्ख्येयगुणमित्यतो भवन्त्यसङ्ख्येयगुणाः,

अन्ये त्वभिदधति—नारका एवासङ्ख्येयेषु द्वीपसमुद्रेषु तिर्यक्पञ्चेन्द्रियतयोत्पद्यमाना मारणान्तिकसमुद्धातेन विक्षिप्तनिजात्मप्रदेशदण्डा द्रष्टव्याः, ते हि नारकायुःप्रतिसंवेदनान्नारका उद्वर्तमाना अपि असङ्ख्येयाः प्राप्यन्ते इति प्रागुक्तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः, तेभ्योऽधोलोकेऽसङ्ख्येयगुणाः, तस्य तेषां स्वस्थानत्वात् । उक्तं नारकगतिमधिकृत्य क्षेत्रानुपातेनाल्पबहुत्वम्, इदानीं तिर्यग्गतिमधिकृत्याह—

इदं सर्वमपि सामान्यतो जीवसूत्रमिव भावनीयं, तदपि तिरश्च एव सूक्ष्मनिगोदानधिकृत्य भावितम्, अधुना तिर्यग्योनिकस्त्रीविषयमल्पबहुत्वमाह—क्षेत्रानुपातेन तिर्यग्योनिकस्त्रियश्चिन्त्यमानाः सर्वस्तोकाः ऊर्ध्वलोके, इह मन्दराद्रिवापीप्रभृतिष्वपि हि पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः स्त्रियो भवन्ति, ताश्च क्षेत्रस्याल्पत्वात् सर्वस्तोकाः, ताभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके—ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वये वर्तमानाः असङ्ख्येयगुणाः, कथमिति चेत् ?, उच्यते,

यावत्सहस्रादेवलोकस्तावदेवा अपि गर्भव्युत्क्रान्तिकतिर्यक्पञ्चेन्द्रिययोनिषूपद्यन्ते किं पुनः शेषकायाः ?, ते हि यथासंभवमुपरिवर्तिनोऽपि तत्रोत्पद्यन्ते, ततो ये सहस्रारान्ता देवा अन्येऽपि च शेषकाया ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके तिर्यक्पञ्चेन्द्रियस्त्रीत्वेन तदायुः प्रतिसंवेदयमाना उत्पद्यन्ते यास्तिर्यग्लोकवर्तिन्यस्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियस्त्रिय ऊर्ध्वलोके देवत्वेन शेषकायत्वेन चोत्पद्यमाना मारणान्तिकसमुद्धाततेनोत्पत्तिदेशे निजनिजात्मप्रदेशदण्डान् विक्षिपन्ति ता यथोक्तं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति तिर्यग्योनिकस्त्रैयश्च तास्ततोऽसङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रस्यासङ्ख्येयगुणत्वात्, ताभ्यस्त्रैलोक्ये सङ्ख्येयगुणाः, यस्मादधोलोकात् भवनपतिव्यन्तरनारकाः शेषकाया अपि चोर्ध्वलोकेऽपि तिर्यक्पञ्चेन्द्रियस्त्रीत्वेनोत्पद्यन्ते ऊर्ध्वलोकाद् देवादयोऽप्यधोलोके च ते समवहता निजनिजात्मप्रदेशदण्डैस्त्रीनपि लोकान् स्पृशन्ति प्रभूताश्च ते तथा तिर्यग्योनिकस्यायुःप्रतिसंवेदनात् तिर्यग्योनिकस्त्रियश्च ततः सङ्ख्येयगुणाः,

ताभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके—अधोलोकतिर्यग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वये वर्तमानाः सङ्ख्येयगुणाः, बहवो हि नारकादयः समुद्धातमन्तरेणापि तिर्यग्लोके तिर्यक्पञ्चेन्द्रियस्त्रीत्वेनोत्पद्यन्ते

तिर्यग्लोकवर्तिनश्च जीवास्तिर्यग्योनिकस्त्रीत्वेनाधोलौकिकग्रामेष्वपि च ते च तथोत्पद्यमाना यथोक्तं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति तिर्यग्योनिकस्यायुःप्रतिसंवेदनाच्च तिर्यग्योनिकास्त्रियोऽपि, तथाऽधोलौकिकग्रामा योजनसहस्रावगाहाः पर्यन्तेऽर्वाक् क्वचिद्विशेषे नवयोजनशतावगाहा अपि तत्र काश्चित्तिर्यग्योनिकास्त्रियोऽवसअथानेनापि यथोक्तप्रतरद्वयाध्यासिन्यो वर्तन्ते ततो भवन्ति पूर्वोक्ताभ्यः सङ्ख्येयगुणाः, ताभ्योऽधोलोके सङ्ख्येयगुणाः, यतोऽधोलौकिकग्रामाः सर्वेऽपि च समुद्रा योजनसहस्रावगाहाः ततो नवयोजनशतानामधस्तात् या वर्तन्ते मत्सीप्रभृतिकास्तिर्यग्योनिकस्त्रियस्ताः स्वस्थानत्वात् प्रभूता इति सङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रस्य सङ्ख्येयगुणत्वात्, ताभ्यस्तिर्यग्लोके सङ्ख्येयगुणाः उक्तं तिर्यगतिमप्यधिकृत्याल्पबहुत्वम्, इदानीं मनुष्यगतिविषयमाह—

क्षेत्रानुपातेन मनुष्याश्चिन्त्यमानास्त्रैलोक्ये—त्रैलोक्यसंस्पर्शिनः सर्वस्तोकाः, यतो ये ऊर्ध्वलोकादधोलौकिकग्रामेषु समुत्पित्सवो मारणान्तिकसमुद्रातेन समवहता भवन्ति ते केचित् समुद्रातवशाद् वह्निर्निर्गतैः स्वात्मप्रदेशैस्त्रीनपि लोकान् स्पृशन्ति येऽपि चान्ये वैक्रियसमुद्रातमाहारकसमुद्रातं वा गताः प्राप्ताः तथाविधप्रयत्नविशेषात् दूरतरमूर्द्धापोविक्षिप्तात्मप्रदेशाः ये च केवलिसमुद्रातगतस्तेऽपि त्रीन्पि लोकान् स्पृशन्ति स्तोकाश्चेति सर्वस्तोकाः,

तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके—ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकसंज्ञकप्रतरद्वयसंस्पर्शिनोऽसङ्ख्येयगुणाः, यत इह वैमानिकदेवाः शेषकायाश्च यथासंभवमूर्ध्वलोकातिर्यग्लोके मनुष्यत्वेन समुत्पद्यमाना यथोक्तप्रतरद्वयसंस्पर्शिनो भवन्ति विद्याधराणामपि च मन्दरादिषु गमनं तेषां च शुक्ररुधिरादिपुद्ग-लेषु संमूर्च्छिमनुष्याणामुत्पाद इति ते विद्याधरा रुधिरादिपुद्गलसम्मिश्रा यदा गच्छन्ति तदा संमूर्च्छिममनुष्या अपि यथोक्तप्रतरद्वयसंस्पर्शवन्त उपजायन्ते ते चातिबहव इत्यासङ्ख्येयगुणाः,

तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके—अधोलोकतिर्यग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वये सङ्ख्येयगुणाः, यतोऽधोलौकिकग्रामेषु स्वभावत एव बहवो मनुष्याः, ततो ये तिर्यग्लोकात् मनुष्येभ्यः शेषकायेभ्यो वाऽधोलौकिकग्रामेषु ग्रभव्युत्क्रान्तिकमनुष्यत्वेन संमूर्च्छिममनुष्यत्वेन वा समुत्पित्सवो ये चाधोलोकादधोलौकिकग्रामरूपात् शेषाद्वा मनुष्येभ्यः शेषकायेभ्यो वा तिर्यग्लोके गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्यत्वेन वा संमूर्च्छिममनुष्यत्वेन वा समुत्पत्तुकामास्ते यथोक्तं किल प्रतरद्वयं स्पृशन्ति बहुतराश्च ते तथा स्वस्थानतोऽपि केचिदधोलौकिकग्रामेषु यथोक्तप्रतरद्वयसंस्पर्शिन इति ते प्रागुक्तेभ्यः सङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यः ऊर्ध्वलोके सङ्ख्येयगुणाः, सौमनसादिद्रीडार्थचैत्यवन्दनिमित्तं वा प्रभूतराणां विद्याधरचारणमुनीनां भावात् तेषां च यथायोगं रुधिरादिपुद्गलयोगतः संमूर्च्छिममनुष्यसंभवात्, तेभ्योऽधोलोके सङ्ख्येयगुणाः, स्वस्थानत्वेन बहुत्वभावात्, तेभ्यस्तिर्यग्लोके सङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रस्य सङ्ख्येयगुणत्वात् स्वस्थानत्वाच्च । सम्प्रति क्षेत्रानुपातेन मानुषीविषयमल्पबहुत्वमाह—

क्षेत्रानुपातेन मानुष्यश्चिन्त्यमानाः सर्वस्तोकाः त्रैलोक्यस्पर्शिन्यः, ऊर्ध्वलोकादधोलोके समुत्पित्सूना मारणान्तिकसमुद्रातवशविनिर्गतदूरतरात्मप्रदेशानामथवावैक्रियसमुद्रातगतानां केवलिसमुद्रातगतानां वा त्रैलोक्यसंस्पर्शनात् तासां चातिस्तोकत्वमिति सर्वस्तोकाः,

ताभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके—ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वये सङ्ख्येयगुणाः वैमानिकदेवानां शेषकायाणां चोर्ध्वलोकात् तिर्यग्लोके मनुष्यस्त्रीत्वेनोत्पद्यमानानां तथा

तिर्यग्लोकगतमनुष्यस्त्रीणामूर्ध्वलोके समुत्पित्सूनां मारणान्तिकसमुद्धातवशात् दूरतरमूर्ध्वविशि-
सात्मप्रदेशानामद्यापि कालमकुर्वन्तीनां यथोक्तप्रतरद्वयसंस्पर्शनभावात् तासां चोभयासामपि
बहुतरत्वात्, ताभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके-प्रागुक्तस्वरूपे प्रतरद्वयरूपे सङ्ख्येयगुणाः, तिर्यग्लोकाद्
मनुष्यस्त्रीभ्यः शेषेभ्यो वाऽधोलौकिकग्रामेषु यदिवाऽधोलौकिकग्रामरूपात् शेषाद्वा तिर्यग्लोके
मनुष्यस्त्रीतेवेनोत्पित्सूनां कासाश्विदधोलौकिकग्रामेष्ववस्थानतोऽयथोक्तप्रतरद्वयसंस्पर्शसंभवात्
तासां च प्रागुक्ताभ्योऽतिबहुत्वात्, ताभ्योऽपि ऊर्ध्वलोके सङ्ख्येयगुणाः, क्रीडार्थं चैत्यवन्दनिमित्तं
वा सौमनसादिषु प्रभूततराणां विद्याधरीणां (गमन)-संभवात्, ताभ्योऽप्यधोलोके सङ्ख्येयगुणाः,
स्वस्थानत्वेन तत्रापि बहुतराणां भावात्, ताभ्यस्तिर्यग्लोके सङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रस्य सङ्ख्येयगुणत्वात्
स्वस्थानत्वाच्च । गतं मनुष्यगतिमधिकृत्याल्पबहुत्वम्, इदानीं देवगतिमधिकृत्याह-

क्षेत्रानुपातेन चिन्त्यसमाना देवाः सर्वस्तोकाः ऊर्ध्वलोके, वैमानिकानामेव तत्र भावात्
तेषां चाल्पत्वात्, येऽपि भवनपतिप्रभृतयो जिनेन्द्रजन्ममहोत्सवादौ मन्दरादिषु गच्छन्ति तेऽपि
स्वल्पा एवेति सर्वस्तोकाः, तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके-ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वयेऽस-
ङ्ख्येयगुणाः, तद्धि ज्योतिष्काणां प्रत्यासन्नमिति स्वस्थानं, तथा भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्का मन्दरादौ
सौधमादिकल्पगताः स्वस्थाने गमागमेन तथा ये सौधर्मादिषु देवत्वेनोत्पित्सवो देवायुः प्रतिसंवेद-
यमानाः स्वोत्पत्तिदेशमभिगच्छन्ति ते यथोक्तं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति ततः सामास्येन यथोक्तप्रत-
रद्वयसंस्पर्शिनः परिभाव्यमाना अतिबहव इति पूर्वोक्तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यस्त्रैलोक्यसंस्पर्शिनः
सङ्ख्येयगुणाः, यतो भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्कवैमानिका देवाः तथाविधप्रयत्नविशेषवशतो
वैक्रियसमुद्धातेन समवहताः सन्तः त्रीनपि लोकान् स्पृशन्ति ते चेत्यं समवहताः प्रागुक्तप्रतर-
द्वयस्पर्शिनः सङ्ख्येयगुणाः केवलवेदसोपलभ्यन्ते इति सङ्ख्येयगुणाः,

तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके-अधोलोकतिर्यग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वये वर्तमानाः सङ्ख्येयगुणाः,
तद्धि प्रतरद्विकं भवनपतिव्यन्तरदेवानां प्रत्यासन्नतया स्वस्थानं तथा बहवो भवनपतयः स्ववनस्थाः
तिर्यग्लोकगमागमेन तथोद्धर्तमानाः तथा वैक्रियसमुद्धातेन समवहतास्तथा तिर्यग्लोकवर्तिन-
स्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्या वा भवनपतित्वेनोत्पद्यमाना भवनपत्यायुरनुभवन्तो यथोक्तप्रत-
रद्वयसंस्पर्शिनोऽतिबहव इति सङ्ख्येयगुणाः, तेभ्योऽधोलोके सङ्ख्येयगुणाः, भवनपतीनां स्वस्थान-
मिति कृत्वा, तेभ्यस्तिर्यग्लोके सङ्ख्येयगुणाः, ज्योतिष्कव्यन्तराणां स्वस्थानत्वात् । अधुना देवीरधि-
कृत्याल्पबहुत्वमाह- 'खेत्ताणुवाएणं' इत्यादि, सर्वं देवसूत्रमिवाविशेषेण भावनीयं ।

तदेवमुक्तं देवविषयमौधिकमल्पबहुत्वम्, इदानीं भवनपत्यादिविशेषविषयं प्रतिपिपाद-
यिषुः प्रथमतो भवनपतिविषयमाह-

मू. (२८८) खेत्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा भवणवासी देवा उड्डलोए उड्डलोयतिरियलोए
असंखेज्जगुणा तेलोके संखेज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणा तिरियलोए असंखेज्जगुणा
अहोलोए असंखेज्जगुणा । खेत्ताणुवाएणं सव्वत्थोवाओ भवणवासिणीओ देवीओ उड्डलोए उड्डलोय-
तिरियलोए असंखेज्जगुणाओ तेलोके संखेज्जगुणाओ अहोलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणाओ
तिरियलोए असंखेज्जगुणाओ अहोलोए असंखेज्जगुणाओ ॥

खेत्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा वाणमंतरा देवा उड्डलोए उड्डलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणा

तेलोक्के संखेज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणा अहोलोए संखेज्जगुणा तिरियलोए संखेज्जगुणा
खेत्ताणुवाएणं सव्वत्थोवाओ वाणमंतरीओ देवीओ उट्ठलोए उट्ठलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणाओ
तेलोक्के संखेज्जगुणाओ अहोलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणाओ अहोलोए संखेज्जगुणाओ तिरियलोए
संखेज्जगुणाओ ॥ खेत्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा जोइसिया देवा उट्ठलोए उट्ठलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणा
तेलोक्के संखेज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणा अहोलोए संखेज्जगुणा तिरियलोए असंखे-
ज्जगुणा । खेत्ताणुवाएणं सव्वत्थोवाओ जोइसिणीओ देवीओ उट्ठलोए उट्ठलोयतिरियलोए असंखेज्ज-
गुणाओ तेलोक्के संखेज्जगुणाओ अहोलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणाओ अहोलोए संखेज्जगुणाओ
तिरियलोए असंखेज्जगुणाओ ॥

खेत्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा वेमाणिया देवा उट्ठलोयतिरियलोए तेलोक्के संखेज्जगुणा
अहोलोयतिरियलोए संखि० अहोलोए संखि० तिरियलोए संखे० उट्ठलोए असंखि० खेत्ताणुवाएणं
सव्वत्थोवाओ वेमाणिणीओ देवीओ उट्ठलोयतिरियलोए तेलोक्के संखेज्जगुणाओ अहोलोयतिरियलोए
संखेज्जगुणाओ अहोलोए संखि० तिरियलोए संखेज्जगुणाओ उट्ठलोए असंखेज्जगुणाओ

वृ. क्षेत्रानुपातेन भवनवासिनो देवाश्चिन्त्यमानाः सर्वस्तोका ऊर्ध्वलोके, तथाहि—केषाञ्चि-
त्सौधर्मादिष्वपि कल्पेषु पूर्वसंगतिकनिश्चया गमनं भवति, केषाञ्चिन्मन्दरे तीर्थकरजन्ममहिमा-
निमित्तमज्जनदधिमुखेष्वष्टाङ्गिकानिमित्तमपरेषां मन्दरादिषु क्रीडानिमित्तं गमनमेते च सर्वेऽपि
स्वल्पा इति सर्वस्तोका ऊर्ध्वलोके, तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वये असङ्ख्येयगुणाः,
तथमिति चेत् ?, उच्यते, इह तिर्यग्लोकस्था वैक्रियसमुद्घातेन समवहता ऊर्ध्वलोके तिर्यग्लोकं
च स्पृशन्ति तथा ये तिर्यग्लोकस्था एव मारणान्तिकसमुद्घातेन समवहता ऊर्ध्वलोके सौधर्मादिषु
देवलोकेषु बादर-पर्याप्तपृथिवीकायिकतया बादरपर्याप्ताकायिकतया बादरपर्याप्तप्रत्येकवनस्पति-
कायिकतया च शुरेषु मणिविधानादिषु स्थानेषूपत्तुकामा अद्यापि स्वभवायुः प्रतिसंवेदयमानाः,
न पारभविकं पृथिवीकायिकाद्यत्युः, द्विविधा हि मारणान्तिकसमुद्घातसमवहताः—
केचित्पारभविकमायुः प्रतिसंवेदयन्ते केचिन्नेति, तथा चोक्तं प्रज्ञातौ—“जीवे णं भंते !
मारणंतियसमुग्घाएणं समोहए समोहणित्ता जे भविए मंदरस्स पव्वयस्स पुरच्छिमे णं
बायरपुढविकाइयत्ताए उववज्जित्तए से णं भंते ! किं तत्थगए उववज्जेज्जा उयाहु पडिनियत्तित्ता
उववज्जइ ?, गोयमा ! अत्थेगइए तत्थगए चेव उववज्जइ अत्थेगइए ततो पडिनियत्तित्ता दोच्चंपि
मारणंतियसमुग्घाएणं समोहणति, समोहणित्ता तओ पच्छा उववज्जइ” इति, स्वभवायुः प्रतिसंवेद-
नाच्च ते भवनवासिन एव लभ्यन्ते, ते इत्थंभूता उत्पत्तिदेशे विक्षिप्तात्मप्रदेशदण्डाः तथोर्ध्वलोके
गमनागमनत्सप्रतरद्वयप्रत्यासन्नक्रीडास्थानतश्च यथोक्तं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति ततः प्रागुक्तेभ्योऽ-
सङ्ख्येयगुणाः,

—तेभ्यस्त्रैलोक्ये—त्रैलोक्यसंस्पर्शिनः सङ्ख्येयगुणाः यतो ये ऊर्ध्वलोक तिर्यक्पञ्चेन्द्रिया
भवनपतित्वेनोत्पत्तुकामा ये च स्वस्थाने वैक्रियसमुद्घातेन मारणान्तिकप्रथमसमुद्घातेन वा
तथाविधतीव्रप्रयत्नविशेषेण समवहतास्ते त्रैलोक्यसंस्पर्शिन इति सङ्ख्येयगुणाः, परस्थानसम-
वहतेभ्यः स्वस्थानसमवहतानां सङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके—अधोलोकतिर्य-
ग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वयेऽसङ्ख्येयगुणाः, स्वस्थानप्रत्यातन्नतया तिर्यग्लोके गमनागमनभावततः

स्वस्थानस्थितक्रोधादिसमुद्घातगमनतश्च बहूनां यथोक्तप्रतरद्वयसंस्पर्शभावात्, तेभ्यस्तिर्य-
ग्लोकेऽसङ्ख्येयगुणाः, समवसरणादौ वन्दननिमित्तं द्वीपेषु च रमणीयेषु क्रीडानिमित्तमागमनसंभवात्
आगतानां च चिरकालमप्यवस्थानात्, तेभ्योऽधोलोकेऽसङ्ख्येयगुणाः, भवनवासिनामधोलोकस्य
स्वस्थानत्वात्। एवं भवनवासिदेवीगतमप्यल्पबहुत्वं भावनीयं। सम्प्रति व्यन्तरगतमल्पबहुत्वमाह—

क्षेत्रानुपातेन चिन्त्यमाना व्यन्तराः सर्वस्तोका ऊर्ध्वलोके, कतिपयानामेव पण्डकवनादौ
तेषां भावात्, तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके प्रतरद्वयरूपेऽसङ्ख्येयगुणाः, केषांचित् स्वस्थानान्तर्तीर्ति-
तया अपरेषां स्वस्थानप्रत्यासन्नतया अन्येषां बहूनां मन्दरादिषु गमनागमनभावतो यथोक्तप्रतरद्वय-
संस्पर्शात्, तेषां समुदायेन चिन्त्यमानामातिबहुत्वभावात्, तेभ्यस्त्रैलोक्ये सङ्ख्येयगुणाः, यतो
लोकत्रयवर्तिनोऽपि व्यन्तरास्तथाविधप्रयत्नविशेषवशतो वैक्रियसमुद्घातेन समवहताः
सन्तस्त्रीनपि लोकानात्मप्रदेशैः स्पृशन्ति, ते च प्रागुक्तेभ्योऽतिबहव इति सङ्ख्येयगुणाः,

तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके प्रतरद्वयरूपे असङ्ख्येयगुणाः, तद्धि बहूनां व्यन्तराणां स्वस्थानं
ततस्तत्संस्पर्शिनो बहव इत्यसङ्ख्येयगुणाः, अधोलोके सङ्ख्येयगुणाः, अदोलौकिकग्रामेषु तेषां
स्वस्थानभावात् बहूनामधोलोके क्रीडार्थं गमनभावात्, तेभ्यस्तिर्यग्लोके सङ्ख्येयगुणाः,
तिर्यग्लोकस्य तेषां स्वस्थानत्वात्। एवं व्यन्तरदेवीविषयमप्यल्पबहुत्वं वक्तव्यं। सम्प्रति ज्योतिष्क-
विषयमल्पबहुत्वमाह—

क्षेत्रानुपातेन चिन्त्यमाना ज्योतिष्काः सर्वस्तोका ऊर्ध्वलोके, केषाञ्चिदेव मन्दरे
तीर्थकरजन्म- महोत्सवनिमित्तमञ्जनदधिमुखेष्वष्टाह्निकानिमित्तं च परेषां केषाञ्चिन्मन्दरादिषु
क्रीडानिमित्तं गमनसंभवात्, तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके प्रतरद्वयरूपे असङ्ख्येयगुणाः, तद्धि
प्रतरद्वयं केचित् स्वस्थानस्थिता अपि स्पृशन्ति, प्रत्यासन्नत्वात्, अपरे वैक्रियसमुद्घातसमवहताः,
अन्ये ऊर्ध्वलोक- गमनागमनभावतः, ततोऽधिकृतप्रतरद्वयस्पर्शिनः पूर्वोक्तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः,
तेभ्यस्त्रैलोक्ये— त्रैलोक्यसंस्पर्शिनः सङ्ख्येयगुणाः, ये हि ज्योतिष्कास्तथाविधतीव्रप्रयत्नवैक्रिय-
समुद्घातेन समवहतास्त्रीनपि लोकान् स्वप्रदेशैः स्पृशन्ति ते स्वभावतोऽप्यतिबहव इति पूर्वोक्तेभ्यः
सङ्ख्येयगुणाः, तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके प्रतरद्वये वर्तमाना असङ्ख्येयगुणाः, यतो
बहवोऽधोलौकिक- ग्रामेषु समवसरणादिनिमित्तमधोलोके क्रीडानिमित्तं गमनागमनभावतो
बहवश्चाधोलोकात् ज्योति- ष्केषु समुत्पद्यमाना यथोक्तं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति, ततो घटन्ते
पूर्वोक्तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यः सङ्ख्येयगुणा अधोलोके, बहूनामधोलोके क्रीडानिमित्तमधोलौकि-
कग्रामेषु समवसरणादिषु चिरका- लावस्थानात्, तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणास्तिर्यग्लोके, तिर्यग्लोकस्य
तेषां स्वस्थानत्वात्। एवं ज्योतिष्क- देवीसूत्रमपि भावनीयं। सम्प्रति वैमानिकदेवविषय-
मल्पबहुत्वमाह—

‘क्षेत्रानुपातेन’ क्षेत्रानुसारेण चिन्त्यमाना वैमानिका देवाः सर्वस्तोकाः ऊर्ध्वलोक-
तिर्यग्लोके—ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वये, यतो येऽधोलोके तिर्यग्लोके वा वर्तमाना जीवा
वैमानिकेषूत्प- द्यन्ते ये च तिर्यग्लोके वैमानिका गमनागमनं कुर्वन्ति ये च विवक्षितप्रतरद्वयाध्यासितं
क्रीडास्थानं संश्रिता ये च तिर्यग्लोकस्थिता एव वैक्रियसमुद्घातं मारणान्तिकसमुद्घातं वा
कुर्वाणास्तथाविधप्रय- लविशेषादूर्ध्वमात्मप्रदेशान् निसृजन्ति ते विवक्षितं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति ते

चाल्पे इति सर्वस्तोकाः, तेभ्यस्त्रैलोक्ये सङ्ख्येयगुणाः, कथमिति चेत् ?, उच्यते,

इह येऽधोलौकिकग्रामेषु समवसरणादिनिमित्तमधोलोके वा क्रीडानिमित्तं गताः सन्तो वैक्रियसमुद्घातं मारणान्तिकसमुद्घातं वा कुर्वाणास्तथाविधप्रयत्नविशेषाद् दूरतरमूर्द्धविक्षिप्तात्म-
प्रदेशदण्डा ये च वैमानिकभवादीलिकागत्या च्यवमाना अधोलौकिकग्रामेषु समुत्पद्यन्ते ते
किल त्रीनपि लोकान् स्पृशन्ति बहवश्च पूर्वोक्तेभ्य इति सङ्ख्येयगुणाः, तेभ्योऽप्यधोलोकतिर्यग्लोके-
अधोलोकतिर्यग्लोकसंज्ञे प्रतरद्वये सङ्ख्येयगुणाः, अधोलौकिकग्रामेषु समवसरणादौ गमनागमन-
भावतो व्यवक्षितप्रतरद्वयाध्यासितसमवसरणादौ चावस्थानतो बहूनां यथोक्तप्रतरद्वयसंस्पर्शभावात्,
—तेभ्योऽधोलोके सङ्ख्येयगुणाः, अधोलौकिकग्रामेषु बहूनां समवसरणादाववस्थानभावात्,
तेभ्यस्तिर्यग्लोके सङ्ख्येयगुणाः, बहुषु समवसरणेषु बहुषु च क्रीडास्थानेषु बहूनामवस्थानभावात्,
तेभ्य ऊर्ध्वलोकेऽसङ्ख्येयगुणाः, ऊर्ध्वलोकस्य स्वस्थानत्वात्, तत्र च सदैव बहुतरभावात् ।
एवं वैमानिकदेवीविषयं सूत्रमपि भावनीयं ॥ सम्प्रत्येकेन्द्रियादिगतमल्पबहुत्वमाह—

**मू. (२८९) खेताणुवाएणं सव्वत्थोवा एगिंदिया जीवा उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरिय-
लोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोक्के असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा
अहोलोए विसेसाहिया । खेताणुवाएणं सव्वत्थोवा एगिंदिया जीवा अपजत्तगा उट्ठलोयतिरियलोए
अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोक्के असंखेज्जगुणा उट्ठलोए
असंखेज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया ।**

खिताणुवाएणं सव्वत्थोवा एगिंदिया जीवा पजत्तगा उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरिय-
लोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोक्के असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा
अहोलोए विसेसाहिया ।

वृ. क्षेत्रानुपातेन चिन्त्यमाना एकेन्द्रिया जीवाः सर्वस्तोका ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके-
ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकसंज्ञा प्रतरद्वये, यतो ये तत्रस्था एव केचन ये चोर्द्धलोकतिर्यग्लोके
तिर्यग्लोकादूर्द्धलोके समुत्पित्सवः कृतमारणान्तिकसमुद्घातास्ते किल विवक्षितं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति
स्वल्पाश्च ते इति सर्वस्तोकाः, तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके विशेषाधिकाः, यतो ये अधोलोका-
तिर्यग्लोकेतिर्यग्लोकाद्वाऽधोलोके ईलिकागत्या ममुत्पद्यमाना विवक्षितं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति तत्रस्थाश्च
ऊर्ध्वलोकाद्वाधोलोके विशेषाधिकास्ततो बहवोऽधोलोकतिर्यग्लोके समुत्पद्यमाना अवाप्यन्ते
इति विशेषाधिकाः, तेभ्यस्तिर्यग्लोकेऽसङ्ख्येयगुणाः, उक्तप्रतरद्विकक्षेत्रातिर्यग्लोकक्षेत्रस्यासङ्ख्येय-
गुणत्वात्, तेभ्यस्त्रैलोक्येऽसङ्ख्येयगुणाः, बहवो ह्यूर्ध्वलोकादधोलोके अधोलोकादूर्द्धलोके च
समुत्पद्यन्ते, तेषां च मध्ये बहवो मारणान्तिकसमुद्घातवशाद्विक्षिप्तात्मप्रदेशदण्डास्त्रीनपि लोकान्
स्पृशन्ति ततो भवतासङ्ख्येयगुणाः, तेभ्य ऊर्ध्वलोकेऽसङ्ख्येयगुणाः, उपपातक्षेत्रस्यातिबहुत्वात्,
तेभ्योऽधोलोके विशेषाधिकाः, ऊर्ध्वलोकक्षेत्रादधोलोकक्षेत्रस्य विशेषाधिकत्वात् ।

एवमपर्याप्तविषयं पर्याप्तविषयं च सूत्रं भावयितव्यम् ॥

अधुना द्वीन्द्रियविषयमल्पबहुत्वमाह—

**मू. (२९०) खेताणुवाएणं सव्वत्थोवा बिइंदिया उट्ठलोए उट्ठलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा
तेलुक्के असंखिज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए**

संखिज्जगुणा । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा बेइंदिया अवज्जत्तया उड्डलोए उड्डलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोक्के असंखेज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखेज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए संखिज्जगुणा । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा बेइंदिया पज्जत्ता उड्डलोए उड्डलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोक्के असंखि० अहोलोयतिरियलोए असंखि० अहोलोए संखि० तिरियलोए संखि० ॥

खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा तेइंदिया उड्डलोए उड्डलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोक्के असंखिज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए संखिज्जगुणा खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा तेइंदिया अपज्जत्तया उड्डलोए उड्डलोगतिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोक्के असंखिज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए संखिज्जगुणा खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा तेइंदिया पज्जत्तया उड्डलोए उड्डलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलुक्के असंखिज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए संखिज्जगुणा

खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा चउरिंदिया जीवा उड्डलोए उड्डलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोक्के असंखिज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए संखिज्जगुणा । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा चउरिंदिया जीवा अपज्जत्तया उड्डलोए उड्डलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलुक्के असंखिज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए संखिज्जगुणा । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा चउरिंदिया जीवा पज्जत्तया उड्डलोए उड्डलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोक्के असंखिज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए संखिज्जगुणा ।

बृ. 'क्षेत्रानुपातेन' क्षेत्रानुसारेण चिन्त्यमाना द्वीन्द्रियाः सर्वस्तोका ऊर्ध्वलोके, ऊर्ध्वलोकस्यैकदेशे तेषां संभवात्, तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यलोके प्रतरद्वयरूपेऽसङ्ख्येयगुणाः, यतो ये ऊर्ध्वलोकातिर्यलोके तिर्यलोकादूर्ध्वलोके द्वीन्द्रियत्वेन समुत्पत्तुकामास्तदायुरनुभवन्त इलिकागत्या समुत्पद्यन्ते ये च द्वीन्द्रिया एव तिर्यलोकादूर्ध्वलोके ऊर्ध्वलोकाद्वा तिर्यलोके द्वीन्द्रियत्वेनान्यत्वेन वा समुत्पत्तुकामाः कृतप्रथममारणान्तिकसमुद्घाताः अत एव द्वीन्द्रियायुः प्रतिसंवेदयमानाः समुद्घातवशाच्च दूरतरविक्षिप्तनिजात्मप्रदेशदण्डा ये च प्रतरद्वयाध्यासितक्षेत्रसमासीनास्ते यथोक्तप्रतरद्वयसंस्पर्शिनः बहवश्चेति पूर्वोक्तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यस्त्रैलोक्येऽसङ्ख्येयगुणाः,

यतो द्वीन्द्रियाणां प्राचुर्येणोत्पत्तिस्थानान्यधोलोके तस्माच्चतिप्रभूतानि तिर्यलोके, तत्र ये द्वीन्द्रिया अधोलोकादूर्ध्वलोके द्वीन्द्रियत्वेनान्यत्वेन वा समुत्पत्तुकामाः कृतप्रथममारणान्तिकसमुद्घाताः समुद्घातवशाच्चोत्पत्तिदेशं यावत् विक्षिप्तात्मप्रदेशदण्डास्ते द्वीन्द्रियायुः प्रतिसंवेदयमानाः ये चोर्ध्वलोकादधोलोके द्वीन्द्रियाः शेषकाया वा यावत् द्वीन्द्रियत्वेन समुत्पद्यमाना द्वीन्द्रियायुरनुभवन्ति ते त्रैलोक्यसंस्पर्शिनः ते च बहव इति पूर्वोक्तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः, तेभ्योऽधोलोकतिर्यलोकप्रतरद्वयरूपेऽसङ्ख्येयगुणाः, यतो येऽधोलोकातिर्यलोके तिर्यलोकाद्वाऽधोलोके द्वीन्द्रियत्वेन समुत्पत्तुकामास्तदायुरनुभवन्त लिकागत्या समुत्पद्यन्ते ये च द्वीन्द्रियास्तिर्यलोकादधोलोके द्वीन्द्रियत्वेन शेषकायत्वेन वोत्पित्सवः कृतप्रथममारणान्तिकसमुद्घाता द्वीन्द्रियायुरनु-

भवन्तः समुद्धातवशेनोत्पत्तिदेशं यावद् विक्षिप्तात्मप्रदेशदण्डास्ते यथोक्तं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति प्रभूताश्चेति पूर्वोक्तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः,

तेभ्योऽधोलोके सङ्ख्येयगुणाः, तत्रोत्पत्तस्थानानामतिप्रचुराणां भावात्, तेभ्योऽपि तिर्यग्लोके सङ्ख्येयगुणाः, अतिप्रचुरातराणां योनिस्थानानां तत्र भावात्, यथेदमौघिकं द्वीन्द्रियसूत्रं तथा पर्याप्तापर्याप्तद्वीन्द्रियसूत्रौघिकत्रीन्द्रियपर्याप्तापर्याप्तौघिकचतुरिन्द्रियपर्याप्तापर्याप्तसूत्राणि भावनीयानि ॥ साम्प्रतमौघिकपञ्चेन्द्रियविषयमल्पबहुत्वमाह—

मू. (२११) खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा पंचिंदिया तेलुक्के उह्लोयतिरियलोए संखिज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए संखिज्जगुणा उह्लोए संखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए असंखिज्जगुणा । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा पंचिंदिया अपज्जत्तया तेलोक्के उह्लोयतिरियलोए संखेज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए संखिज्जगुणा उह्लोए संखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए असंखिज्जगुणा ।

खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा पंचिंदिया पज्जत्ता उह्लोए उह्लोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलुक्के संखि० अहोलोयतिरियलोए संखि० अहोलोए संखि० तिरियलोए असंखि० ।

वृ. क्षेत्रानुपातेन चिन्त्यमानाः पञ्चेन्द्रियाः सर्वस्तोकास्त्रैलोक्ये—त्रैलोक्यसंस्पर्शिनः, यतो येऽलोकादूर्ध्वलोके ऊर्ध्वलोकाद्वाऽधोलोके शेषकायाः पञ्चेन्द्रियायुरनुभवन्त ईलिकागत्या समुत्पद्यन्ते ये च पञ्चेन्द्रिया ऊर्ध्वलोकादधोलोके अधोलोकादूर्ध्वलोके शेषकायत्वेन पञ्चेन्द्रियत्वेन वोत्पित्सवः कृतमारणान्तिकसमुद्धाताः समुद्धातवशाच्चोत्पत्तिदेश यावत् विक्षिप्तात्मप्रदेशदण्डाः पञ्चेन्द्रियायुरद्याप्यनुभवन्ति ते त्रैलोक्यसंस्पर्शिनः ते चाल्ये इति सर्वस्तोकाः,

—तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके प्रतरद्वयरूपे असङ्ख्येयगुणाः, प्रभूततराणामुपपातेन समुद्धातेन वा यथोक्तप्रतरद्वयसंस्पर्शसंभवात्, तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके सङ्ख्येयगुणाः, अतिप्रभूततराणामुपपातसमुद्धाताभ्यामधोलोकतिर्यग्लोकसंज्ञाप्रतरद्वयसंस्पर्शभावात्, तेभ्य ऊर्ध्वलोके सङ्ख्येयगुणाः, वैमानिकानामवस्थानभावात्, तेभ्योऽधोलोके सङ्ख्येयगुणाः, वैमानिकदेवेभ्यः सङ्ख्येयगुणानां नैरयिकाणां तत्र भावात्, तेभ्यस्तिर्यग्लोकेऽसङ्ख्येयगुणाः, समूर्च्छिमजलचरखचरादीनां व्यन्तर-ज्योतिष्काणां समूर्च्छिममनुष्याणां तत्र भावात् । एवं पञ्चेन्द्रियापर्याप्तसूत्रमपि भावनीयं ।

पञ्चेन्द्रियपर्याप्तसूत्रमिदम्—‘खेत्ताणुवाएणं’ इत्यादि, क्षेत्रानुपातेन चिन्त्यमानाः पञ्चेन्द्रियाः पर्याप्ताः सर्वस्तोका ऊर्ध्वलोके, प्रायो वैमानिकानामेव तत्र भावात्, तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके प्रतरद्वयरूपेऽसङ्ख्येयगुणाः, विवक्षितप्रतरद्वयप्रत्यसन्नज्योतिष्काणां तदध्यासितक्षेत्राश्रित-व्यन्तरतिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां वैमानिकव्यन्तरज्योतिष्कविद्याधरचारणमुनितिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणा-मूर्ध्वलोके तिर्यग्लोके च गमनागमने कुर्वतामधिकृतप्रतरद्वयसंस्पर्शात्, तेभ्यस्त्रैलोक्ये त्रैलोक्य-संस्पर्शिनः सङ्ख्येयगुणाः, कथमिति चेत्, उच्यते, यतो ये भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्कवैमानिकाः विद्याधरा वाऽधोलोकस्थाः कृतवैक्रियसमुद्धातस्थाविधप्रयत्नविशेषादूर्ध्वलोके विक्षिप्तात्म-प्रदेशदण्डास्ते त्रीनपि लोकान् स्पृशन्ति इति सङ्ख्येयगुणाः,

—तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके प्रतरद्वयरूपे सङ्ख्येयगुणाः, बहवो हि व्यन्तराः स्वस्थानप्रत्या-

सन्नतया भवनपतयस्तिर्यलोके ऊर्ध्वलोके वा व्यन्तरज्योतिष्कवैमानिका देवा अधोलौकिकग्रामेषु समवसरणादौ अधोलोके क्रीडादिनिमित्तं च गमनागमनाकरणतः तथा समुद्रेषु केचित्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाः स्वस्थानप्रत्यासन्नतया अपरे तदध्यासितक्षेत्राश्रिततया यथोक्तं प्रतरद्वयं स्पृशन्ति ततः सङ्ख्येय-गुणाः, तेभ्योऽधोलोके सङ्ख्येयगुणाः, नैरयिकाणां भवनपतीनां च तत्रावस्थानात्, तेभ्यस्तिर्यग्-लोकेऽसङ्ख्येयगुणाः, तिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यव्यन्तरज्योतिष्काणामवस्थानात् ।

तदेवमुक्तं पञ्चेन्द्रियाणामल्पबहुत्वम्, इदानीमेकेन्द्रियभेदानां पृथवीकायिकादीनां पञ्चानामौघिकपर्याप्तापर्याप्तभेदेन प्रत्येक त्रीणि त्रीण्यल्पबहुत्वान्याह—

मू. (२९२) खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा पुढविकाइया उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरिय-लोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा पुढविकाइया अपज्जत्तया उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा पुढविकाइया पज्जत्तया उट्ठलोय-तिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलुके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया ॥

खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा आउकाइया उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलुके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा आउकाइया अपज्जत्तया उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा आउकाइया पज्जत्तया उट्ठलोय-तिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया ॥

खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा तेउकाइया उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा तेउकाइया अपज्जत्तया उडअढलोयतिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा तेउकाइया पज्जत्तया उट्ठलो यतिरियलोए अहोलोयति-रियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया ॥ खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा वाउकाइया अपज्जत्तया उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलुके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा वाउकाइया पज्जत्तया उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलुके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया ॥

खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा वणस्सइकाइया उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोयतिरियलोए वसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलोके असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा अहोलोए

विसेसाहिया । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा वणस्सइकाइया अपज्जत्तया उट्ठलोयतिरियलोए अहोलोय-
तिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलुक्के असंखिज्जगुणा उट्ठलोए असंखिज्जगुणा
अहोलोए विसेसाहिया । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा वणस्सइकाइया पज्जत्तया उट्ठलोयतिरियलोए
अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा तेलुक्के असंखिज्जगुणा उट्ठलोए
असंखिज्जगुणा अहोलोए विसेसाहिया ।

बृ. इमानि पञ्चदशापि सूत्राणि प्रागुक्तेकेन्द्रियसूत्रवद्भावनीयानि साम्प्रतमौधिकत्रसकाया-
पर्याप्तपर्याप्तियात्रसकायसूत्राणह—

मू. (२९३) खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा तसकाइया तेलुक्के उट्ठलोयतिरियलोए असंखि-
ज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए संखिज्जगुणा उट्ठलोए संखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा तिरियलोए
असंखिज्जगुणा । खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा तसकाइया अपज्जत्तया तेलुक्के उट्ठलोयतिरियलोए
असंखिज्जगुणा अहोलोयतिरियलोए संखिज्जगुणा उट्ठलोए संखिज्जगुणा अहोलोए संखिज्जगुणा
तिरियलोए असंखिज्जगुणा ।

खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा तसकाइया पज्जत्तया तेलुक्के उट्ठलोयतिरियलोए असंखिज्जगुणा
अहोलोयतिरियलोए संखि० उट्ठलोए संखि० अहोलोए संखि० तिरियलोए असंखि० ॥

बृ. इमानि पञ्चेन्द्रियसूत्रवद् भावनीयानि । गतं क्षेत्रद्वारम्, इदानीं बन्धद्वारं वक्तव्यं-
बन्धोपलक्षितं द्वारं, तदाह—

—: पदं — ३ — द्वारं — २५ :— “बन्ध”

मू. (२९४) एएसि णं भंते ! जीवाणं आउयस्स कम्मस्स बंधगाणं अबंधगाणं पज्जत्ताणं
अपज्जत्ताणं सुत्ताणं जागराणं समोहयाणं असमोहयाणं सायावेयगाणं असायावेयगाणं इंदिओव-
उत्ताणं नोइंदिओवउत्ताणं सागारोवउत्ताणं अनागारोवउत्ताणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया
वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ? ,

गोयमा ! सव्वत्थेवा जीवा आउयस्स कम्मस्स बंधगा १ अपज्जत्तया संखेज्जगुणा २ सुत्ता
संखेज्जगुणा ३ समोहया संखेज्जगुणा ४ सायावेयगा संखेज्जगुणा ५ इंदिओवउत्ता संखेज्जगुणा ६
अनागारोवउत्ता संखेज्जगुणा ७ सागारोवउत्ता संखेज्जगुणा ८ नोइंदिओवउत्ता विसेसाहिया ९
असायावेयगा विसेसाहिया १० असमोहया विसेसाहिया ११ जागरा विसेसाहिया १२ पज्जत्तया
विसेसाहिया १३ आउयस्स कम्मस्स अबंधया विसेसाहिया १४ ।

बृ. इहायुः कर्मबन्धकाबन्धकानां पर्याप्तपर्याप्तानां सुप्तजाग्रतां समवहतासमवहतानां
सातवेदकासातवेदकानां इन्द्रियोपयुक्तनोइन्द्रियोपयुक्तानां साकारोपयुक्तानाकारोपयुक्तानां
समुदायेनाल्पबहुत्वं वक्तव्यं, तत्र प्रत्येकं तावत् ब्रूमः येन समुदायेन सुखेन तदवगम्यते, तत्र
सर्वस्तोकाः आयुषो बन्धका अबन्धकाः सङ्ख्येयगुणाः, यतोऽनुभूयमानभवायुषः । त्रिभागावशेषे
पारभविकमायुर्जीवा बध्नन्ति त्रिभागत्रिभागाद्यवशेषे वा ततो द्वौ त्रिभागावबन्धकाल एकस्त्रिभागो
बन्धकाल इति बन्धकेभ्योऽबन्धकाः सङ्ख्येयगुणाः ।

तथा सर्वस्तोका अपर्याप्तकाः पर्याप्तकाः सङ्ख्येयगुणाः, एतच्च सूक्ष्मजीवानधिकृत्य वेदितव्यं,
सूक्ष्मेषु हि बाह्यो व्याघातो न भवति ततस्तच्चावाद् बहूनां निष्पत्तिः स्तोकानामेव चानिष्पत्तिः ।

तथा सर्वस्तोकाः सुप्ताः, जागराः सङ्ख्येयगुणाः, एतदपि सूक्ष्मानेकेन्द्रियानधिकृत्य वेदितव्यं, यस्मादपर्याप्ताः सुप्ता एव लभ्यन्ते, पर्याप्ता जागरा अपि, [उक्तं च मूलटीकाया— “जम्हा अपञ्जता सुप्ता लभन्ति, केइ अपञ्जतगा जेसिं संखिज्जा समया अतीता ते य थोवा इयरेऽवि थोवगा चैव सेसा, जागरा पञ्जता ते संखिज्जगुणा” इति] जागराः पर्याप्तस्तेन सङ्ख्येयगुणा इति ।

तथा समवहताः सर्वस्तोकाः, यत इह समवहता मारणान्तिकसमुद्घातेन परिगृह्यन्ते, मारणान्तिकश्च समुद्घातो मरणकाले न शेषकालं, तत्रापि न सर्वेषामिति सर्वस्तोकाः, तेभ्योऽ-समवहता असङ्ख्येयगुणाः, जीवनकालस्यातिबहुत्वात् ।

तथा सर्वस्तोकाः सातवेदकाः, यत इह बहवः साधारणशरीरा अल्पे च प्रत्येकशरीरिणः, साधारणशरीराश्च बहवोऽसातवेदकाः स्वल्पाः सातवेदिनः प्रत्येकशरीरिणस्तु भूयांसः सातवेदकाः स्तोका असातवेदिनः, ततः स्तोकाः सातवेदकाः तेभ्योऽसातवेदकाः सङ्ख्येयगुणाः ।

तथा सर्वस्तोका इन्द्रियोपयुक्ताः तेभ्यो नोइन्द्रियोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, इन्द्रियोपयोगो हि प्रत्युत्पन्नाकालविषयः ततस्तदुपयोगकालस्य स्तोकत्वात् पृच्छासमये स्तोका अवप्यन्ते, यदा तु तमेवार्थमिन्द्रियेण दृष्ट्वाविचारयत्योघसंज्ञयाऽपि तदा नोइन्द्रियोपयुक्तः स व्यपदिश्यते ततो नोइन्द्रियोपयोगस्यातीतानागतकालविषयतया बहुकालत्वात् सङ्ख्येयगुणा नोइन्द्रियोपयुक्ताः

तथा सर्वस्तोका अनाकारोपयुक्ताः, अनाकारोपयोगकालस्य स्तोकत्वात्, साकारोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, अनाकारोपयोगकालात् साकारोपयोगकालस्य सङ्ख्येयगुणात् ॥

इदानीं समुदायगतं सूत्रोक्तमल्पबहुत्वं भाव्यते—

सर्वस्तोका जीवा आयुःकर्मणो बन्धकाः, आयुर्बन्धकालस्य प्रतिनियतत्वात्, तेभ्योऽपर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणाः, यस्मादपर्याप्ता अनुभूयमानभवन्निभागाद्यवशेषायुषः पारभविकमायुर्बन्धान्ति ततो द्वौ त्रिभागावबन्धकाल एको बन्धकाल इति बन्धकालादबन्धकालः सङ्ख्येयगुणः तेन सङ्ख्येयगुणा एवापर्याप्ता आयुर्बन्धकेभ्यः, तेभ्योऽपर्याप्तेभ्य सुप्ताः सङ्ख्येयगुणाः, यस्मादपर्याप्तेषु पर्याप्तेषु च सुप्ता लभ्यन्ते, पर्याप्ताश्चापर्याप्तेभ्यः सङ्ख्येयगुणा इत्यपर्याप्तेभ्यः सुप्ताः सङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यः समवहताः सङ्ख्येयगुणाः, बहूनां पर्याप्तेष्वपर्याप्तेषु मारणान्तिकसमुद्घातेन समवहतानां सदा लभ्यमानत्वात्, तेभ्यः सङ्ख्येयगुणाः, आयुर्बन्धकापर्याप्तसुप्तेष्वपि सातवेदकानां लभ्यमानत्वात्,

—तेभ्य इन्द्रियोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः असातवेदकानामपि इन्द्रियोपयोगस्य लभ्यमानत्वात्, तेभ्योऽनाकारोपयोगोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, इन्द्रियोपयोगेषु नोइन्द्रियोपयोगेषु चानाकारोपयोगस्य लभ्यमानत्वात्, तेभ्यः साकारोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, इन्द्रियोपयोगेषु नोइन्द्रियोपयोगेषु च साकारोपयोगकालस्य बहुत्वात्, तेभ्यो नोइन्द्रियोपयोगोपयुक्ता विशेषाधिकाः, नोइन्द्रियानाकारोपयुक्तानामपि तत्र प्रक्षेपात्, अत्र विनेयजनानुग्रहार्थमसद्यभावस्थापना निदर्शनमुच्यते—इह सामान्यतः किल साकारोपयुक्ता द्विनवत्यधिकं शतं ते च किल द्विधा—इन्द्रियसाकारोपयुक्ता नोइन्द्रियासाकारोपयुक्ताश्च, तत्रेन्द्रियसाकारोपयुक्ताः किलातीव स्तोका इति विंशतिसङ्ख्याः कल्प्यन्ते, शेषं द्विसप्तत्युत्तरशतं नोइन्द्रियसाकारोपयुक्ताः, नोइन्द्रियानाकारोपयुक्ताश्च द्विपञ्चाशत्कल्पाः, ततः सामान्यतः साकारोपयुक्तेभ्यः इन्द्रियासाकारोपयुक्तेषु विंशतिकल्पेष्वपनीतेषु द्विपञ्चाशत्कल्पेषु अनाकारोपयुक्तेषु तेषु मध्ये प्रक्षिप्तेषु द्वे शते चतुर्विंशत्यधिकं भवतः, ततः साकारोपयुक्तेभ्यो नोइन्द्रियोपयुक्ता विशेषाधिकाः, तेभ्योऽसातवेदका विशेषाधिकाः

इन्द्रियोपयुक्तानामप्यसातवेदकत्वात्, तेभ्योऽसमवहता विशेषाधिकाः, सातवेदकानामप्यसमवह-
तत्वभावात्, तेभ्यो जागरा विशेषाधिकाः, समवहतानामपि केषांचिज्जागरत्वात्,

तेभ्यः पर्याप्ताः विशेषाधिकाः, सुप्तानामपि केषांश्चित्पर्याप्तत्वात्, सुप्ता हि पर्याप्ता अपि
भवन्ति जागरास्तु पर्याप्ता एवेति नियमः, तेभ्योऽपि पर्याप्तेभ्येः आयुःकर्मबन्धकाः विशेषाधिकाः,
अपर्याप्तानामप्यायुःकर्मबन्धकत्वभावात्, इदमेवाल्पबहुत्वं वियेनजनानुग्रहाय स्थापनाराशिभि-
रुपदर्शयते—इह द्वेपङ्क्ती उपर्यधोभावेन न्यस्तेते, तत्रोपरितन्या पङ्क्तावायुःकर्मबन्धका अपर्याप्ताः
सुप्ताः समवहताः सातवेदका इन्द्रियोपयुक्ताः अनाकारोपयुक्ताः क्रमणं स्थाप्यन्ते, तस्या अधस्तन्यां
पङ्क्तौ तेषामेवपदानामधस्तात् यथासङ्ख्यमायुरबन्धकाः पर्याप्ता जागरा असमवहता असातवेदका
नोइन्द्रियोपयुक्ताः साकारोपयुक्ताः । स्थापना चेयं

आयुर्बन्धकाः १ अपर्याप्ताः २ सुप्ताः ४ समवहताः ८ सातवेदकाः १६ इन्द्रियोपयुक्ताः
३२ अनाकारोपयुक्ताः ६४ आयुरबन्धकाः २५५ पर्याप्ताः २५४ जागराः २५२ असमवहताः
२४८ असातवेदकाः २४० नोइन्द्रियोपयुक्ताः २२४ साकारोपयुक्ताः १९२ ॥

अत्रोपरितन्यां पङ्क्तौ सर्वाण्यपि पदानि सङ्ख्येयगुणानि, आयुःपदं सर्वेषामाद्यमिति
तत्परिमाणसङ्ख्यायमेकः स्थाप्यते, ततः शेषपदानि किल गघन्येन सङ्ख्येयन सङ्ख्येयगुणानीति
द्विगुणद्विगुणाङ्कः तेषु स्थाप्यते, तद्यथा—द्वौ चत्वारः अष्टौ षोडश द्वात्रिंशत् चतुष्ष्टिः, सर्वोऽपि
जीवराशिरेतान्तस्वरूपोऽप्यसत्कल्पनया षट्पञ्चाशदधिकशतद्वयपरिमाणः परिकल्प्यते,
ततोऽस्माद् राशेरायुर्बन्धकादिगताः सङ्ख्याः शोधयित्वा यद्यत् शेषमवतिष्ठति तत्तदायुरबन्धकादीनां
परिमाणं स्थापयितव्यं, तद्यथा—

आयुरबन्धकादिपदे द्वे शते पञ्चपञ्चाशदधिके, शेषेषु यथोक्तक्रमं द्वे शते चतुः पञ्चाशदधिके
द्वे शते द्विपञ्चाशदधिके द्वे शते अष्टचत्वारिंशदधिके द्वे शते चत्वारिंशदधिके द्वे शते चतुर्विंशत्यधिके
द्विनवत्यधिकं शतं, एवं च सत्युपरितनपङ्क्तिगतान्यनाकारोपयुक्तपर्यन्तानि पदानि सङ्ख्येयगुणानि
द्विगुणद्विगुणा धिकत्वात्, ततः परं साकारोपयुक्तपदमपि सङ्ख्येयगुणं त्रिगुणत्वात्, शेषाणि तु
नोइन्द्रियोपयुक्तादीनि प्रतिलोमं विशेषाधिकानि, द्विगुणत्वस्यापि क्वचिदभावात् ॥

तदेवं गतं बन्धद्वारम्, इदानीं पुद्गलद्वारमाह—

— पदं — ३ — दारं — २६ :— “पुद्गल”

मू. (२९५) खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवा पुग्गला तेलोक्के उह्लोयतिरियलोए अणंतगुणा
अहोलोयतिरियलोए विसेसाहिया तिरियलोए असंखिज्जगुणा उह्लोए असंखिज्जगुणा अहोलोए
विसेसाहिया ॥ दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवा पुग्गला उह्लोदिसाए अहोलोए विसेसाहिया उत्तरपुरच्छिमेणं
दाहिणपच्चत्थिमेण य दोवि तुल्ला असंखिज्जगुणा दाहिणपुरच्छिमेण उत्तरपच्चत्थिमेण य दोवि
विसेसाहिया पुरच्छिमेणं असंखिज्जगुणा पच्चत्थिमेणं विसेसाहिया दाहिणेणं विसेसाहिया उत्तरेणं
विसेसाहिया ॥

खित्ताणुवाएणं सव्वत्थोवाइं दव्वाइं तेलोक्के उह्लोयतिरियलोए अनंतगुणाइं
अहोलोयतिरियलोए विसेसाहियाइं उह्लोए असंखिज्जगुणाइं अहोलोए अनंतगुणाइं तिरियलोए

संखिजगुणाइ ॥ दिसाणुवाएणं सव्वत्थोवाइं दव्वाइं अहोदिसाए उह्वदिसाए अनंतगुणाइं
उत्तरपुरचअछिमेणं दाहिणपच्चत्थिमेण य दोवि तुल्लाइं असंखिजगुणाइं दाहिणपुरच्छिमेणं
उत्तरपच्चत्थिमेण य दोवि तुल्लाइं विसेसाहियाइं पुरच्छिमेणं असंखिजगुणाइं पच्चत्थिमेणं विसेसाहियाइं
दाहिणेणं विसेसाहियाइं उत्तरेणं विसेसाहियाइं ।

वृ. इदमल्पबहुत्वं पुद्गलानां द्रव्यार्थत्वमङ्गीकृत्य व्याख्येयं, तथासम्प्रदायात्, तत्र 'क्षेत्रा-
नुपातेन' क्षेत्रानुसारेण चिन्त्यमानाः पुद्गलान्नलोक्ये—त्रैलोक्यसंस्पर्शिनः सर्वस्तोकाः, सर्वस्तोकानि
त्रैलोक्यव्यापीनि पुद्गलद्रव्याणीति भावः, यस्मात् महास्कन्धा एव त्रैलोक्यव्यापिनः ते चाल्पा
इति, तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोकेऽनन्तगुणाः, यतस्तिर्यग्लोकस्य यत्सर्वोपरितनमेकप्रादेशकं
प्रतरं यद्योर्ध्वलोकस्य सर्वाधस्तनमेकप्रादेशिकं प्रतरमेते द्वे अपि प्रतरे ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोक
उच्यते ते चानन्ताः सङ्ख्येयप्रादेशिकाः अनन्ता असङ्ख्ययप्रादेशिकाः अनन्ता अनन्तप्रादेशिकाः
स्कन्धाः स्पृशन्तीति द्रव्यार्थतयाऽनन्तगुणाः, तेभ्योऽधोलोकतिर्यग्लोके प्रागुक्तप्रकारेण प्रतरद्वयरूपे
विशेषाधिकाः, क्षेत्रस्याऽऽयामविष्कम्भाभ्यां मनाग् विशेषाधिकत्वात्, तेभ्यस्तिर्यग्लोकेऽस-
ङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रस्यासङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्य ऊर्ध्वअधलोकेऽसङ्ख्येयगुणाः, यतस्तिर्यग्लोकक्षेत्रा-
दूर्ध्वलोकक्षेत्रसमङ्ख्येयगुणमिति, तेभ्योऽधोलोके विशेषाधिकाः, ऊर्ध्वलोकादधोलोकस्य
विशेषाधिकत्वात्, देशोनसप्तरज्जुप्रमाणो ह्यूर्ध्वलोकः समधिकसप्तरज्जुप्रमाणस्त्वधोलोकः ॥

सम्प्रति दिगनुपातेनाल्पबहुत्वमाह—'दिगनुपातेन' दिगनुसारेण चिन्त्यमानाः पुद्गलाः
सर्वस्तोकाः ऊर्ध्वदिशि, इह रत्नप्रभासमभूतलमेरुध्यऽप्यप्रादेशिको रुचकस्तस्माद्विनिर्गता
चतुःप्रदेशा ऊर्ध्वदिग् यावल्लोकान्तस्ततस्तत्र सर्वस्तोकाः पुद्गलाः, तेभ्योऽधोदिशि विशेषाधिकाः,
अधोदिगपि रुचकादेव प्रभवति चतुःप्रदेशा यावल्लोकान्तस्ततस्तस्या विशेषाधिकत्वात् तत्र पुद्गला
विशेषाधिकाः तेभ्य उत्तरपूर्वस्यां दक्षिणपश्चिमायां च प्रत्येकमसङ्ख्येयगुणाः स्वस्थाने तु परस्परं
तुल्याः, यतस्ते द्वे अपि दिशौ रुचकाद्विनिर्गति मुक्तावलिसंस्थिते तिर्यग्लोकान्तमधोलोकान्त-
मूर्ध्वलोकान्तं पर्यवसिते, येन क्षेत्रस्यासङ्ख्येयगुणत्वात्तत्र पुद्गला असङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रं तु स्वस्थाने
सममिति पुद्गला अपि स्वस्थाने तुल्याः, ।

—तेभ्योऽपि दक्षिणपूर्वस्यामुत्तरपश्चिमाया च प्रत्येकं विशेषाधिकाः, स्वस्थाने तु परस्परं
तुल्याः, कथं विशेषाधिका इति चेत् ?, उच्यते, इह सौमनसगन्धमादनेषु सप्त सप्त कूटानि विद्युत्प्रभ-
माल्पवतोर्नव नव, तेषु च कूटेषु धूमिका अवश्यायादिसूक्ष्मपुद्गलाः प्रभूताः संभवन्ति ततो
विशेषाधिकाः, स्वस्थाने तु क्षेत्रस्य पर्वतादेश्च समानत्वात् तुल्याः, तेभ्यः पूर्वस्यां दिशि असङ्ख्येय-
गुणाः, क्षेत्रस्यासङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्यः पश्चिमायां विशेषाधिकाः, अधोलौकिकग्रामेषु शुषिरभावतो
बहूनां पुद्गलानामवस्थानभावात्, दक्षिणेन विशेषाधिकाः, बहुभुवनशुषिरभावात्, तेभ्य उत्तरस्यां
दिशि विशेषाधिकाः, यत उत्तरस्यामायामविष्कम्भाभ्यां सङ्ख्येययोजनकोटीकोटीप्रमाणं मानसं
सरस्तत्र ये जलचराः पनकसेवालादयश्च सत्त्वास्ते अतिबहव इति तेषां ये तैजसकर्मणपुद्ग-
लास्तेऽधिकाः प्राप्यन्ते इति पूर्वोक्तेभ्यो विशेषाधिकाः ॥

तदेवं पुद्गलविषयमल्पबहुत्वमुक्तम्, इदानीं सामान्यतो द्रव्यविषयं क्षेत्रानुपातेनाह—
क्षेत्रानुपातेन चिन्त्यमानानि द्रव्याणि सर्वस्तोकानि त्रैलोक्ये—त्रैलोक्यसंस्पर्शानि, यतो

धर्मास्तिकायाधर्मास्तिकायाकाशास्तिकायद्रव्याणि पुद्गलास्तिकायस्य महास्कन्धा जीवास्ति-
कायस्य मारणान्तिकसमुद्घातोनातीव समवहता जीवाः त्रैलोक्यव्यापिनः ते चाल्पे इति सर्वस्तो-
कानि, तेभ्य ऊर्ध्वलोकतिर्यग्लोके—प्रागुक्तस्वरूपप्रतरद्वयात्मकेऽनन्तगुणानि, अनन्तैः
पुद्गलद्रव्यै नन्तैर्जीवद्रव्यैस्तस्य संस्पर्शात्, तेभ्योऽलोकतिर्यग्लोके विशेषाधिकानि, ऊर्ध्वलोक-
तिर्यग्लोका-दधोलोकतिर्यग्लोकस्य मनागु विशेषाधिकत्वात्, तेभ्य ऊर्ध्वलोकेऽसङ्ख्येयगुणानि,
क्षेत्रस्यासङ्ख्येय-गुणत्वात्, तेभ्योऽधोलोकेऽनन्तगुणानि, कथमिति चेत् ?, उच्यते,
इहाधोलौकिकग्रामेषु कालोऽस्ति, तस्य च कालस्य तत्तत्परमाणुसङ्ख्येयासङ्ख्येयमानन्त प्रादेशिक-
द्रव्यक्षेत्रकालभावपर्यायसम्बन्धवशात् प्रतिपरमाण्वादिव्यमनन्तता ततो भवन्त्येधोएकेऽनन्त-
गुणानि, तेभ्यस्तिर्यग्लोके सङ्ख्येयगुणानि, अधोलौकिकग्रामप्रमाणानां खण्डानां मुष्यलोके
कालद्रव्याधारभूते सङ्ख्येयया-नामवाप्यमानत्वात्, ॥ सम्प्रति दिगनुपातेन सामान्यतो द्रव्याणाम-
ल्पबहुत्वमाह—‘दिगनुपातेन’ दिगनुसारेण चितन्यमानानि सामान्यतो द्रव्याणि सर्वस्तोका-
न्यधोदिशि—प्राग्व्यावर्णितस्वरूपायां, तेभ्य ऊर्ध्वदिश्यनन्तगुणानि, किं कारणमिति चेत् ?,
उच्यते, इहोर्ध्वलोके मेरोः पञ्चयोजनशतिकं स्फटिकमयं काण्डं, तत्र चन्द्रादित्यभाऽनुप्रवेशात्
द्रव्याणां क्षणादिकालप्रतिभागोऽस्ति, कालस्य च प्रागुक्तनीत्या प्रतिपरमाण्वादिव्यमानन्यात्
तेभ्योऽनन्तगुणानि, तेभ्य उत्तरपूर्वस्यामीशान्यां दक्षिणपश्चिमायां—नैऋतकोणे इत्यर्थः
असङ्ख्येयगुणानि, क्षेत्रस्यासङ्ख्येयगुणत्वात्, स्वस्थाने तु द्वयान्यपि परस्परं तुल्यानि, समानक्षेत्रत्वात्,
तेभ्योदक्षिणपूर्वस्याम्—आग्नेयामुत्तरपश्चिमायां—वायव्यकोणे इति भावः विशेषाधिकानि,

विद्युद्यभमाल्यवत्कूटाश्रितानां धूमिकाऽवश्यायादिश्लक्ष्णपुद्गलद्रव्याणां बहूनां संभवात्, तेभ्यः
पूर्वस्यां दिश्यसङ्ख्येयगुणानि, क्षेत्रस्यासङ्ख्येयगुणत्वात्, तेभ्यः पश्चिमायां विशेषाधिकानि अधो-
लौकिकग्रामेषु शुषिकभावतो बहूनां पुद्गलद्रव्याणामवस्थानसंभवात्, ततो दक्षिणस्यां दिशि
विशेषाधिकानि, बहुभुवनशुषिरभावात्, तत् उत्तरस्यां विशेषाधिकानि, तत्र मानससरसि जीवद्वया-
णां तदाश्रितानां तैजसकर्मणपुद्गलस्कन्धद्रव्याणां च भूयसां भावात् ॥ सम्प्रति परमाणुपुद्गलानां
सङ्ख्येयप्रदेशानामसङ्ख्येयप्रदेशानामनन्तप्रदेशानां परस्परमल्पबहुत्वमाह—

मू. (२९६) एएसि णं भंते ! परमाणुपोग्गलाणं संखेज्जपएसियाणं असंखेज्जपएसियाणं
अनंतपएसियाणं य खंधाणं दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा
बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा अनंतपएसिया खंधा दव्वड्डयाए
परमाणुपोग्गला दव्वड्डयाए अणंतगुणा संखेज्जपएसिया खंधा दव्वड्डयाए संखेज्जगुणा असंख-
पएसिया खंधा दव्वड्डयाए असंखेज्जगुणा पएसड्डयाए सव्वत्थोवा अनंतपएसिया खंधा पएसड्डयाए
परमाणुपोग्गला अपएसड्डयाए अनंतगुणा संखेज्जपएसिया खंधा पएसड्डयाए संखेज्जगुणा असंख-
एसिया खंधा पएसड्डयाए असंखेज्जगुणा दव्वड्डापएसड्डयाए सव्वत्थोवा अनंतपएसिया खंधा
दव्वड्डयाए ते चेव पएसड्डयाए अनंतगुणा परमाणुपोग्गला दव्वड्डपएसड्डयाए अनंतगुणा संखेज्जप-
एसिया खंधा दव्वड्डाए संखेज्जगुणा ते चेव पएसड्डयाए संखेज्जगुणा असंखेज्जपएसिया खंधा दव्वड्डयाए
असंखेज्जगुणा ते चेव पएसड्डयाए असंखेज्जगुणा ॥

एएसिणं भंते ! एगपएसोगाढाणं संखेज्जपएसोगाढाणं असंखेज्जपएसोगाढाणं य पोग्गलाणं

दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा एगपएसोगाढा पोग्गला दव्वड्डयाए संखेज्जपएसोगाढा पोग्गला दव्वड्डयाए संखेज्जगुणा असंखेज्जपएसोगाढा पोग्गला दव्वड्डयाए असंखेज्जगुणा पएसड्डयाए सव्वत्थोवा एगपएसोगाढा पोग्गला पएसड्डयाए संखिज्जपएसोगाढा पोग्गला पएसड्डयाए संखिज्जगुणा असंखिज्जपएसोगाढा पुग्गला पएसड्डयाए असंखेज्जगुणा दव्वड्डपएसड्डयाए सव्वत्थोवा एगपएसोगाढा पुग्गला दव्वड्डपएसड्डयाए संखिज्जपएसोगाढा पुग्गला दव्वड्डयाए संखिज्जगुणा ते चेव पएसड्डयाए संखिज्जगुणा असंखिज्जपएसोगाढा पुग्गला दव्वड्डयाए असंखिज्जगुणा ते चेव पएसड्डयाए असंखिज्जगुणा ।

एएसि णं भंते ! एगसमयठिड्डयाणं० असंखिज्जसमयठिड्डयाणं पुग्गलाणं दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा एगसमयठिड्डया पुग्गला दव्वड्डयाए संखिज्जसमयठिड्डया पुग्गला दव्वड्डयाए संखिज्जगुणा असंखिज्जसमयठिड्डया पुग्गला दव्वड्डयाए असंखिज्जगुणा पएसड्डयाए सव्वत्थोवा एगसमयठिड्डया पुग्गला पएसड्डयाए संखिज्जसमयठिड्डया पुग्गला पएसड्डयाए संखेज्जगुणा असंखिज्जसमयठिड्डया पुग्गला पएसड्डयाए असंखेज्जगुणा दव्वड्डपएसड्डयाए सव्वत्थोवा एगसमयठिड्डया पुग्गला दव्वड्डपएसड्डयाए संखिज्जसमयठिड्डया पुग्गला दव्वड्डयाए संखिज्जगुणा ते चेव पएसड्डयाए संखिज्जगुणा असंखिज्जसमयठिड्डया पुग्गला दव्वड्डयाए असंखिज्जगुणा ते चेव पएसड्डयाए असंखिज्जगुणा ।

एएसि णं भंते एगगुणकालगाणं संखिज्जगुणकालगाणं असंखिज्जगुणकालगाणं अनंतगुणकालगाणं य पुग्गलाणं दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसड्डयाए य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! जहा पुग्गला तहा भाणियव्वा, एवं संखिज्जगुणकालगाणवि, एवं सेसावि वण्णगंधा रसा फासा भाणियव्वा, फासाणं कक्खडम-उयगुरुयलहुयाणं जहा एगपएसोगाढाणं भणियं तहा भाणियव्वं । अवसेसा फासा जहा वज्जा तहा भाणियव्वा ॥

वृ. 'एएसि णं भंते ! परमाणुपोग्गलाणं संखेज्जपएसियाणं' इत्यादि पाठसिद्धं, नवरमात्रा-ल्पबहुत्वभावनायां सर्वत्र तथास्वाभाव्यं कारणं वाच्यं । सम्प्रत्येतेषामेव क्षेत्रप्राधान्येनाल्पबहुत्वमाह— इह क्षेत्राधिकारतः क्षेत्रस्य प्राधान्यात् परमाणुकाद्यनन्ताणुकस्कन्धा अपि विवक्षितैक-प्रदेशावगाढा आधाराधेययोरभेदोपचारादेकद्रव्यत्वेन व्यवह्रियन्ते, ते इत्थंभूता एकप्रदेशावगाढाः पुद्गलाः—पुद्गलद्रव्याणि सर्वस्तोकानि, लोकाकाशप्रदेशप्रमाणानीत्यर्थः, न हि स कश्चिदेवंभूत आकाशप्रदेशोऽस्ति य एकप्रदेशावगाहनपरिणामपरिणतानां परमाण्वादीनामवकाशदानपरिणामेन परिणतो न वर्तते इति,

—तेभ्यः सङ्ख्येयप्रदेशावगाढाः पुद्गला द्रव्यार्थतया सङ्ख्येयगुणाः, कथमिति चेत् ?, उच्यते, इहापि क्षेत्रस्य प्राधान्यात् द्व्यणुकाद्यनन्ताणुकस्कन्धा द्विप्रदेशावगाढा एकद्रव्यत्वेन विवक्ष्यन्ते, तानि च तथाभूतानि पुद्गलद्रव्याणि पूर्वोक्तेभ्यः सङ्ख्येयगुणानि, तथाहि—सर्वलोकप्रदेशास्तत्त्व-तोऽसङ्ख्येया अपि असत्कल्पनया दश परिकल्प्यन्ते, ते च प्रत्येकचिन्तायां दशैवेति दश एकप्रदेशावगाढानि पुद्गलद्रव्याणि लब्धानि, तेष्वेव च दशसु प्रदेशेषु

अन्यग्रहणान्यमोक्षणद्वारेण बहवो द्विकसंयोगा लभ्यन्ते इति भवन्त्येकप्रदेशावगाढेभ्यो द्विप्रदेशावगाढानि पुद्गलद्रव्याणि सङ्ख्येयगुणानि एवं तेभ्योऽपि त्रिप्रदेशावगाढानि एवमुत्तरोत्तरं यावदुत्कृष्टसङ्ख्येयप्रदेशावगाढानि, ततः स्थितमेतत्—एकप्रदेशावगाढेभ्यः सङ्ख्येयप्रदेशावगाढाः पुद्गलाः द्रव्यार्थतया सङ्ख्येयगुणा इति,

—इति तेभ्यो सङ्ख्येयप्रदेशावगाढाः पुद्गला द्रव्यार्थतया असङ्ख्येयगुणाः, असङ्ख्यातस्यासङ्ख्यातभेदभिन्नत्वात्, द्रव्यार्थतासूत्रं प्रदेशार्थतासूत्रं द्रव्यपर्यायार्थतासूत्रं च सुगमत्वात् स्वयं भावनीयं, कालभावसूत्राण्यपि सुगमत्वात् स्वयं भावयितव्यानि, नवरं ‘जहा पोग्गला तहा भाणियव्वा’ इति यथा प्राक् सामान्यतः पुद्गला उक्तास्तथा एकगुणकालकादयोऽपि वक्तव्याः, ते चैवम्—यतः ‘सव्वत्थोवा अनंतपएसिआ खंधा एगगुणकालगा, परमाणुपुग्गला दव्वड्डयाए एगगुणकालग अनंतगुणा, संखिज्जपएसिया खंधा एगगुणकालगा संखिज्जगुणा, असंखिज्जपएसिआ खंधा एगगुणकालगा असंखिज्जगुणा ।

पएसड्डयाए सव्वत्थोवा अनंतपएसिआ खंधा एगगुणकालगा, परमाणुपुग्गला एगगुणकालगा अनंतगुणा इत्यादि’ एवं सङ्ख्येयगुणकालकानमसङ्ख्येयगुणकालकानमनन्तगुणकालकानामपि वाच्यं, एवं शेषवर्णगन्धरसा अपि वक्तव्याः, कर्कशमृदुगुरुलघवः स्पर्शा यथा एकप्रदेशावगाढा भणितास्तथा वक्तव्याः, ते चैवम्—‘सव्वत्थोवा एगपएसोगाढा एगगुणकक्खड्ढाफासा दव्वड्डयाए, संखिज्जपएसोगाढा एगगुणकक्खड्ढाफासा पोग्गला दव्वड्डयाए संखिज्जगुणा, असंखिज्जपएसोगाढा एगगुणकक्खड्ढाफासा दव्वड्डयाए असंखिज्जगुणा’ इत्यादि, एवं सङ्ख्येयगुणकर्कशस्पर्शा असङ्ख्येयगुणकर्कशस्पर्शा अनन्तगुणकर्कशस्पर्शरसा वाच्याः, एवं मृदुगुरुलघवः, अवशेषाश्चत्वारः शीतादयः स्पर्शा यथा वर्णादय उक्तास्तथा वक्तव्याः, तत्र पाठोऽप्युक्तानुसारेण स्वयं भावनीयः

गतं पुद्गलद्वारम्, इदानीं महादण्डकं विवक्षुर्गुरुमापृच्छति—

—: पदं—३—द्वारं—२७:—“महादण्डकः”

मू. (२९७) अहं भंते! सव्वजीवप्पबहुं महादण्डयं वन्नइस्सामि—सव्वत्थोवा गम्भवक्कंति या मणुस्सा १ मणुस्सीओ संखिज्जगुणाओ २ बायरतेउकाइया पज्जतया असंखिज्जगुणा ३ अणुत्तरोववाइया देवा असंखिज्जगुणा ४ उवरिमगेविज्जगा देवा संखिज्जगुणा ५ मज्झिमगेविज्जगा देवा संखिज्जगुणा ६ हिड्ढिमगेविज्जगा देवा संखिज्जगुणा ७ अच्चुए कप्पे देवा संखिज्जगुणा ८ आरणे कप्पे देवा संखिज्जगुणा ९ पाणए कप्पे देवा संखिज्जगुणा १० आणे कप्पे देवा संखिज्जगुणा ११ अहे सत्तमाए पुढवीए नेरइया असंखिज्जगुणा १२ छट्ठीए तमाए पुढवी नेरइया असंखिज्जगुणा १३ सहस्सारे कप्पे देवा असंखिज्जगुणा १४ महासुक्के कप्पे देवा असंखिज्जगुणा १५ पंचमाए धूमप्पभाए पुढवीए नेरइआ असंखिज्जगुणा १६ लंतए कप्पए देवा असंखिज्जगुणा १७ चउत्थीए पंकप्पभाए पुढवीए नेरइया असंखिज्जगुणा १८ बंभलोए कप्पे देवा असंखिज्जगुणा १९ तच्चाए वालुयप्पभाए पुढवीए नेरइआ असंखिज्जगुणा २० माहिंदे कप्पे देवा असंखिज्जगुणा २१ सणकुमारे कप्पे देवा असंखिज्जगुणा २२ दोच्चाए सक्करप्पभाए पुढवीए नेरइया असंखिज्जगुणा २३ संमुच्छिमा मणुस्सा असंखिज्जगुणा २४ ईसाणे कप्पे देवा असंखिज्जगुणा २५ ईसाणे कप्पे देवीओ संखिज्जगुणाओ २६

सोहम्मे कप्पे देवा संखिज्जगुणा २७ सोहम्मे कप्पे देवीओ संखेज्जगुणाओ २८ भवणवासी देवा असंखेज्जगुणा २९ भवणवासिणीओ देवीओ संखेज्जगुणाओ ३० इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए नेरइआ असंखिज्जगुणा ३१ खहयरपंचिंदियतिरि-क्खजोणिया पुरिसा असंखिज्जगुणा ३२ खहयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिणीओ संखिज्जगुणाओ ३३ थलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिआ पुरिसा संखिज्जगुणा ३४ थलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिणीओ संखिज्जगुणाओ ३५ जलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिआ पुरिसा संखिज्जगुणा ३६ जलयरपंचिंदियति-रिक्खजोणिणीओ संखिज्जगुणाओ ३७ वाणमंतरा देवा संखिज्जगुणा ३८ वाणमंतरीओ देवीओ संखिज्जगुणाओ ३९ जोइसिया देवा संखिज्जगुणा ४० जोइसिणीओ देवीओ संखिज्जगुणाओ ४१ खहयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिआ नपुंसगा संखिज्जगुणा ४२ थलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिआ नपुंसगा संखिज्जगुणा ४३ जलयर-पंचिंदियतिरिक्खजोणिआ नपुंसगा संखिज्जगुणा ४४ चउरिंदिया पज्जत्तया संखिज्जगुणा ४५ पंचिंदिया पज्जत्तया विसेसाहिया ४६ बेइंदिया पज्जत्तया विसेसाहिया ४७ तेइंदिया पज्जत्तया विसेसाहिया ४८ पंचिंदिया अपज्जत्तया असंखेज्जगुणा ४९ चउरिंदिया अपज्जत्तया विसेसाहिया ५० ।

—तेइंदिया अपज्जत्तया विसेसाहिया ५१ बेइंदिया अपज्जत्तया विसेसाहिया ५२ पत्तेयसरी-रबायरवणस्सइकाइया पज्जत्तया असंखिज्जगुणा ५३ बायरनिगोया पज्जत्तया असंखिज्जगुणा ५४ बायरपुढवीकाइया पज्जत्तया असंखिज्जगुणा ५५ बायराउकाइया पज्जत्तया असंखिज्जगुणा ५६ बायरवाउकाइया पज्जत्तया असंखिज्जगुणा ५७ बायरतेउकाइया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ५८ पत्तेयसरीरबायरवणस्सइकाइया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ५९ बायरनिगोया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ६० बायरपुढवीकाइया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ६१ बायराउकाइया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ६२ बायरवाउकाइया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ६३ सुहुमतेउकाइया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ६४ सुहुमपुढवीकाइया अपज्जत्तया विसेसाहिया ६५ सुहुमआउकाइया अपज्जत्तया विसेसाहिआ ६६ सुहुमवाउकाइया अपज्जत्तया विसेसाहिया ६७ सुहुमतेउकाइया पज्जत्तया संखिज्जगुणा ६८ सुहुमपुढवीकाइया पज्जत्तया विसेसाहिआ ६९ सुहुमआउकाइया पज्जत्तया विसेसाहिआ ७० सुहुमवाउकाइया पज्जत्तया विसेसाहिआ ७१ सुहुमनिगोया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ७२ सुहुमनिगोया पज्जत्तया संखिज्जगुणा ७३ अभवसिद्धिआ अणंतगुणा ७४ परिवडियसम्मदिद्धि अणंतगुणा ७५ ।

—सिद्धा अनंतगुणा ७६ बायरवणस्सइकाइया पज्जत्तया अनंतगुणा ७७ बायरपज्जत्ता विसेसा- हिआ ७८ बायरवणस्सइकाइया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ७९ बायरअपज्जत्तया विसेसाहिआ ८० बायरा विसेसाहिआ ८१ सुहुमवणस्सइकाइया अपज्जत्तया असंखिज्जगुणा ८२ सुहुमअपज्जत्तया विसेसाहिया ८३ सुहुमवणस्सइकाइया पज्जत्तया संखिज्जगुणा ८४ सुहुमपज्जत्तया विसेसाहिआ ८५ सुहुमा विसेसाहिया ८६ भवसिद्धिया विसेसाहिया ८७ निगोयजीवा विसेसाहिया ८८ वणस्सइ-जीवा विसेसाहिआ ८९ एणिंदिया विसेसाहिया ९० तिरिक्खजोणिया विसेसाहिया ९१ मिच्छादिट्ठी विसेसाहिआ ९२ अविरया विसेसाहिया ९३ सकसाई विसेसाहिआ ९४ छउमत्था विसेसाहिआ ९५ सजोगी विसेसाहिआ ९६ संसारत्था विसेसाहिआ ९७ सब्वजीवा विसेसाहिआ ९८ ॥ पन्नवणाए भगवईए बहुवत्तव्वयपयं समत्तं ।

वृ. अथ भदन्त ! सर्वजीवाल्पबहुत्वं-सर्वजीवाल्पबहुत्ववक्तव्यतात्मकं महादण्डकं वर्णयिष्यामि-रचयिष्यामीति तात्पर्यार्थः, अनेन एतद् ज्ञापयति-तीर्थकरानुज्ञामात्रसापेक्ष एव भगवान् गणधरः सूत्ररचनां प्रति प्रवर्तते न पुनः श्रुताभ्यासपुरःसरमिति, यद्वा एतद् ज्ञापयति-कुशलेऽपि कर्मणि विनेयेन गुरुमनापृच्छय च न प्रवर्तितव्यं, किंतु तदनुज्ञापुरःसरं, अन्यथा विनेयत्वायोगात्, विनेयस्य हि लक्षणमिदम्-

॥ १ ॥

“गुरोर्निवेदितात्मा यो, गुरुभावानुवर्तकः ।

मुक्तर्थं चेष्टते नित्यं, स विनेयः प्रकीर्तितः ॥”

-गुरुरपि यः प्रच्छनीयः स एव रूपः-

॥ १ ॥

“धर्मज्ञो धर्मकर्ता च, सदा धर्मप्रवर्तकः ।

सत्त्वेभ्यो धर्मशास्त्रार्थदेशको गुरुच्यते ॥” इति,

महादण्डकं वर्तयिष्यामि इत्युक्तं ततः प्रतिज्ञातमेव निर्वाहयति-‘सच्चत्थो वा गम्भवक्त्रं तिया मणुस्सा’ इत्यादि, सर्वस्तोका गर्भव्युक्तान्तिकमनुष्याः, सङ्ख्येयकोटीकोटीप्रमाणत्वात् १, तेभ्यो मानुष्यो-मनुजस्त्रीयः सङ्ख्येयगुणाः, सप्तविंशतिगुणत्वात्, उक्तं च-“सत्तावीसगुणा पुण मणुयाणं तदहिआ चेव” २, ताभ्यो बादरतेजःकायिका पर्याप्ता असंख्येयगुणाः, कतिपयवर्गन्यूनावलिकाधन-समयप्रमाणत्वात् ३, तेभ्योऽनुत्तरोपपातिनो देवा असंख्येयगुणाः, क्षेत्रपल्योपमासंख्येयभागवति-नभःप्रदेशराशिप्रमाणत्वात् ४, तेभ्य उपरितनग्रैवेयकत्रिकदेवाः संख्येयगुणाः, बृहत्तरपल्योप-मासंख्येयभागवर्तिनमप्रदेशराशिप्रमाणत्वात्, एतदपि कथमवसेयं? इति चेत्, उच्यते, विमान-बाहुलस्यात्, तथाहि-अनुत्तरदेवाना पञ्चविमानानि विमानशतं तूपरितनग्रैवेयकत्रिके प्रतिविमानं चासङ्ख्येया देवाः यथा यथा चाधोऽधो-वर्तीनि विमानानि तथा तथा देवा अपि प्राचुर्येण लभ्यन्ते ततोऽवसीयते-अनुत्तरोपपातिकदेवेभ्यो बृहत्तरक्षेत्रपल्योपमासङ्ख्येयभागवत्याकाश-प्रदेशराशिप्रमाणा उपरितनग्रैवेयकत्रिकदेवाः (संख्येयगुणाः) ५,

-एवमुत्तरत्रापि भावना कार्या यावदानतकल्पः तेभ्योऽप्युपरितनग्रैवेयकत्रिकदेवेभ्यो मध्यमग्रैवेयकत्रिकदेवाः सङ्ख्येयगुणाः ६ तेभ्योऽप्यधस्तनग्रैवेयकत्रिकदेवाः सङ्ख्येयगुणाः ७ तेभ्योऽप्यच्युतकल्पदेवाः सङ्ख्येयगुणाः ८ तेभ्योऽप्यारणकल्पदेवा सङ्ख्येयगुणाः ९, यद्यप्यारणाच्यु-तकल्पौ समश्रेणिकौ समविमानसङ्ख्याकौ च तथाऽपि कृष्णपाक्षिकास्तथास्वाभाव्यात् प्राचुर्येण दक्षिणस्यां दिशि समुपघन्ते नोत्तरस्यां बहवश्च कृष्णपाक्षिकाः स्तोकाः शुक्लपाक्षिकाः ततोऽच्युत-कल्पदेवापेक्षया आरणकल्पदेवाः सङ्ख्येयगुणाः, तेभ्योऽपि प्राणतकल्पदेवाः सङ्ख्येयगुणाः १०

- तेभ्योऽप्यननतकल्पदेवाः सङ्ख्येयगुणाः, भावना आरणकल्पवत्कर्तव्या ११, तेभ्योऽधः-सप्तमनरकपृथिव्यां नैरयिका असङ्ख्येयगुणाः, श्रेण्यसङ्ख्येयभागगतनभःप्रदेशराशि-प्रमाणत्वात् १२, तेभ्यः षष्ठपृथिव्यां नैरयिका असङ्ख्येयगुणाः, एतच्च प्रागेव दिगनुपातेन नैरयिकाल्पबहुत्व-चिन्तायां भावितं १३

तेभ्योऽपि सहस्रारकल्पदेवा असङ्ख्येयगुणाः, षष्ठपृथिवीनैरयिकपरिमाणहेतुश्रेण्य-सङ्ख्येयभागापेक्षया सहस्रारकल्पदेवपरिमाणहेतोः श्रेण्यसङ्ख्येयभागस्य असङ्ख्येयगुणत्वात् १४ तेभ्यो महाशुक्रे कल्पे देवा असङ्ख्येयगुणाः, विमानबाहुल्यात् षट् सहस्राणि विमानानां सहस्रे

कल्पे चत्वारिंशत्सहस्राणि महाशुक्रे, अन्यद्वाधोऽधोविमानवासिनो देवा बहुबहुतराः स्तोकाः स्तोकतराश्चोपरितनोपरितनविमानवासिनः; तत्सहस्रारदेवेभ्यो महाशुक्रकल्पदेवा असङ्ख्येयगुणाः १५ तेभ्योऽपि पञ्चमधूमप्रभाभिधानरकपृथिव्यां नैरयिका असङ्ख्येयगुणाः, बृहत्तमश्रेण्यसङ्ख्येयावर्तिनभःप्रदेशराशिप्रमाणत्वात् १६ तेभ्योऽपि लान्तककल्पे देवा असङ्ख्येयगुणाः, अतिबृहत्तमश्रेण्यसङ्ख्येयवगगतनभःप्रदेशराशिप्रमाणत्वात् १७ तेभ्योऽपि चतुर्थां पङ्कप्रभायां पृथिव्यां नैरयिका असङ्ख्येयगुणाः, युक्तिः भावनीया १८ तेभ्योऽपि ब्रह्मलोककल्पे देवा असङ्ख्येयगुणाः, युक्तिः प्रागुक्तैव १९ तेभ्योऽपि तृतीयस्यां वालुकाप्रभायां पृथिव्यां नैरयिका असङ्ख्येयगुणाः २०

—तेभ्योऽपि माहेन्द्रे कल्पे देवा असङ्ख्येयगुणाः २१ तेभ्योऽपि सनत्कुमारकल्पे देवा असङ्ख्येयगुणाः युक्तिः सर्वत्रापि प्रागुक्तैव २२ तेभ्यो द्वितीयस्यां शर्कराप्रभायां पृथिव्यां नैरयिका असङ्ख्येयगुणाः २३, एते च सप्तमपृथिवीनारकादयो द्वितीयपृथिवीनारकपर्यन्ताः प्रत्येकं स्वस्थाने चिन्त्यमानाः सर्वेऽपि धनीकृतलोकश्रेण्यसङ्ख्येयभागवर्तिनभःप्रदेशराशिप्रमाणा द्रष्टव्याः, केवलं श्रेण्यसङ्ख्येयभागोऽसङ्ख्येयभेदभिन्नः तत इत्थमसङ्ख्येयगुणतया अल्पबहुत्वमभिधीयमानं न विरुध्यते, तेभ्योऽपि द्वितीयनरकपृथिवीनारकेभ्यः संमूर्च्छिममनुष्या असङ्ख्येयगुणाः २४

—ते हि अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशेः संबन्धिनि द्वितीयवर्गमूले तृतीयवर्गमूलेन गुणिते यावान् प्रदेशराशिर्भवति तावत्प्रमाणाः, तेभ्योऽपि ईशाने कल्पे देवा असङ्ख्येयगुणाः यतो धनीकृतस्य लोकस्यैकप्रादेशिकीषु श्रेणिषु यावन्तो नभःप्रदेशाः तावत्प्रमाण ईशानकल्पगतो देवदेवीसमुदायः तद्गतकिंचिद्नूतद्वात्रिंशद्भागकल्पा ईशानदेवाः, ततो देवाः संमूर्च्छिममनुष्येभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः २५, तेभ्य ईशानकल्पे देव्यः सङ्ख्येयगुणाः, द्वात्रिंशद्गुणत्वात् “बत्तीसगुणा बत्तीसरूवअहिआउ होंति देवीओ” इति वचनात् २६,

—ताभ्यः सौधर्मे कल्पे देवाः सङ्ख्येयगुणाः, तत्र विमानबाहुल्यात्, तथाहि—तत्र द्वात्रिंशच्छतसहस्राणि विमानानां अष्टाविंशतिशत सहस्राणि ईशाने कल्पे, अपिच—दक्षिणदिग्वर्ती सौधर्मकल्पः ईशानकल्पस्तूत्तरदिग्वर्ती दक्षिणस्यां च दिशि बहवः कृष्णपाक्षिकाः समुत्पद्यन्ते तत ईशानदेवीभ्यः सौधर्मदेवाः सङ्ख्येयगुणाः, नन्विंयं युक्तिमहिन्द्रसनत्कुमारकल्पयोरप्युक्ता, परं तत्र माहेन्द्रकल्पापेक्षया सनत्कुमारकल्पे देवा असङ्ख्येयगुणा उक्ताः, इह तु सौधर्मे कल्पे सङ्ख्येयगुणाः तदेव कथम्?, उच्यते, वचनप्रामाण्यात्, न चात्र पाठभ्रमः, यतोऽन्यत्राप्युक्तम्—

॥ १ ॥ “ईसाणे सव्वत्थवि बत्तीसगुणाओ होंति देवीओ ।

संखिज्जा सोहम्मे तओ असंखा भवनवासी ॥” इति २७,

—तेभ्योऽपि तस्मिन्नेव सौधर्मे कल्पे देव्यः सङ्ख्येयगुणाः, द्वात्रिंशद्गुणत्वात्, “सव्वत्थवि बत्तीसगुणाओ हुंति देवीओ” इति वचनात् २८ ताभ्योऽप्यसङ्ख्येयगुणा भवनवासिनः, कथम् इति चेत्, उच्यते, इह अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशेः संबन्धिनि प्रथमवर्गमूले तृतीयवर्गमूलेन गुणिते यावान् प्रदेशराशिर्भवति तावत्प्रमाणासु धनीकृतस्य लोकस्य एकप्रादेशिकीषु श्रेणिषु यावन्तो नभःप्रदेशास्तावत्प्रमाणो भवनपतिदेवदेवीसमुदायः, तद्गतकिञ्चिद्नूतद्वात्रिंशत्तमभागकल्पाश्च भवनपतयो देवाः ततो घटन्ते सौधर्मदेवीभ्यस्तेऽसङ्ख्येयगुणाः २९ तेभ्यो भवनवासिन्यो देव्यः

सङ्ख्येयगुणाः द्वात्रिंशद्गुणत्वात् ३० ताभ्योऽप्यस्यां रत्नप्रभायां पृथिव्यां नैरयिका असङ्ख्येयगुणाः अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशेः संबन्धिनि प्रथमवर्गमूले द्वितीये नववर्गमूलेन गुणिते यावान् प्रदेशराशिस्तावत्प्रमाणसु श्रेणिषु यावन्त आकाशप्रदेशास्तवत्प्रमाणत्वात् ३१ ।

—तेभ्योऽपि खचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः पुरुषा असङ्ख्येयगुणाः प्रतरासङ्ख्येयभागवत्यसङ्ख्येयश्रेणिनभःप्रदेशराशिप्रमाणत्वात् ३२ तेभ्योऽपि खचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः स्त्रियः सङ्ख्येयगुणाः, त्रिगुणत्वात्, “तिगुणा तिरूवअहिया तिरिआणंइत्थिओ मुणेयव्वा” इति वचनात् ३३ ताभ्यः स्थलचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः पुरुषाः सङ्ख्येयगुणाः, बृहत्तरप्रतरासङ्ख्येयभागवत्यसङ्ख्येयश्रेणिगताकाशप्रदेशराशिप्रमाणत्वात् ३४ तेभ्यः स्थलचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः स्त्रियः सङ्ख्येयगुणाः त्रिगुणत्वात् ३५ ताभ्यो जलचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः पुरुषाः सङ्ख्येयगुणाः बृहत्तम-प्रतरासङ्ख्येयभागवत्यसङ्ख्येयश्रेणिगताकाशप्रदेशराशिप्रमाणत्वात् ३६ तेभ्यो जलचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिकाः स्त्रियः सङ्ख्येयगुणाः त्रिगुणत्वात् ३७ ताभ्योऽपि व्यन्तरा देवा पुंवदोदयिनः सङ्ख्येयगुणाः, यतः सङ्ख्येययोजनकोटीकोटीप्रमाणानि सूचिरूपाणि खण्डानि यावन्त्येकस्मिन् प्रतरे भवन्ति तावन्तः सामान्येन व्यन्तराः, केवलमिह पुरुषा विवक्षिता इति ते सकलसमुदायापेक्षया किञ्चिदूनद्वात्रिंशत्तमभागकल्पा वेदितव्याः, ततो घटन्ते जलचरयुवतिभ्यः सङ्ख्येयगुणाः ३८ तेभ्यः व्यन्तर्यः सङ्ख्येयगुणाः द्वात्रिंशद्गुणत्वात् ३९ ।

—ताभ्यो ज्योतिष्का देवाः सङ्ख्येयगुणाः ते हि सामान्यतः षट्पञ्चादशदशद्वयाङ्गुलप्रमाणानि सूचिरूपाणि खण्डानि यावन्त्येकस्मिन् प्रतरे भवन्ति तावत्प्रमाणाः, परमिह पुरुषा विवक्षिता इति ते सकलसमुदायापेक्षया किञ्चिदूनद्वात्रिंशत्तमभागकल्पाप्रतिपत्तव्याः, तत उपपद्यन्ते व्यन्तरीभ्यः सङ्ख्येयगुणाः ४० तेभ्यो ज्योतिष्कदेव्यः सङ्ख्येयगुणाः द्वात्रिंशद्गुणत्वात् ४१ ।

—ताभ्यः खचरपञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिका नपुंसकाः सङ्ख्येयगुणाः, क्वचित् ‘असङ्ख्येयगुणाः’ इति पाठः, स न समीचीनः, यत इत् ऊर्ध्वं ये पर्याप्तचतुरिन्द्रिया वक्ष्यन्ते तेऽपि ज्योतिष्कदेवापेक्षया सङ्ख्येयगुणा एवोपपद्यन्ते, तथाहि—षट्पञ्चदशदशद्वयाङ्गुलप्रमाणानि सूचिरूपाणि खण्डानि यावन्त्येकस्मिन् प्रतरे भवन्ति तावत्प्रमाणा ज्योतिष्काः, उक्तं च—“छपन्नदोसयंगुलसूइपएसेहिं भाइयं परं । जोइसिएहिं हीरइ” इति, अङ्गुलसङ्ख्येयभागमात्राणि च सूचिरूपाणि खण्डानि यावन्त्येकस्मिन् प्रतरे भवन्ति तावत्प्रमाणाश्चतुरिन्द्रियाः, उक्तं च—

॥ १ ॥

“पञ्जत्तापञ्जत्तबित्तिचउरअसन्नणो अवहरंति ।

अङ्गुलसंखासंखप्पएसमइयं पुढो परं ॥”

अङ्गुलसङ्ख्येयभागपेक्षया च षट्पञ्चादशदशद्वयमङ्गुलशतद्वयं सङ्ख्येयगुणं, ततो ज्योतिष्कदेवापेक्षया परिभाव्यमानाः पर्याप्तचतुरिन्द्रिया अपि सङ्ख्येयगुणा एव घटन्ते किं पुनः पर्याप्तचतुरिन्द्रियापेक्षया सङ्ख्येयभागमात्राः खचरपञ्चेन्द्रियनपुंसका इति ? ४२ तेभ्योऽपि स्थलचरपञ्चेन्द्रियनपुंसकाः सङ्ख्येयगुणाः ४३ तेभ्योऽपि जलचरपञ्चेन्द्रियनपुंसकाः सङ्ख्येयगुणाः ४४ तेभ्योऽपि पर्याप्तचतुरिन्द्रियाः सङ्ख्येयगुणाः ४५ तेभ्योऽपि पर्याप्ताः संज्ञयंज्ञिभेदभिन्नाः पञ्चेन्द्रिया विशेषाधिकाः ४६ तेभ्योऽपि पर्याप्ता द्वीन्द्रिया विशेषाधिकाः ४७ ।

—तेभ्योऽपि पर्याप्तास्त्रीन्द्रिया विशेषाधिकाः, यद्यपि च पर्याप्तचतुरिन्द्रियादीनं पर्याप्तत्री-

न्द्रियपर्यन्तानां प्रत्येकमङ्गुलसङ्ख्येयभागमात्राणि सूचिरूपाणि खण्डानि यावन्त्येकस्मिन् प्रतरे भवन्ति तावत्प्रमाणत्वमविशेषेणान्यत्र वर्ण्यते तथाऽप्यङ्गुलसङ्ख्येयभागस्य सङ्ख्येयभेदभिन्नत्वाद् इत्थं विशेषाधिकत्वमुच्यमानं न विरुद्धं, उक्तं चेत्यमल्पबहुत्वमन्यत्रापि- ‘ततो नपुंसग खहयरा संखेज्जा थलयरजलयरनपुंसगा चउरिदिय तओ पणबितिपज्जत्त किंचि अहिआ” इति ४८ तेभ्योऽपि पर्याप्तत्रिन्दियेभ्योऽपर्याप्ताः पञ्चेन्द्रिया असङ्ख्येयगुणाः अङ्गुलासङ्ख्येयभागमात्राणि खण्डानि सूचिरूपाणि यावन्त्येकस्मिन् प्रतरे भवन्ति तावत्प्रमाणत्वात् ४९ तेभ्यश्चतुरिन्द्रिया अपर्याप्ता विशेषाधिकाः ५० तेभ्योऽपि त्रीन्द्रिया अपर्याप्ता विशेषाधिकाः ५१

तेभ्योऽपि द्वीन्द्रिया अपर्याप्ता विशेषाधिकाः, यद्यपि चापर्याप्ताः चतुरिन्द्रियादयो अपर्याप्तद्वीन्द्रियपर्यन्ताः प्रत्येकमङ्गुलस्यासङ्ख्येयभागमात्राणि खण्डानि सूचिरूपाणि यावन्त्येकस्मिन् प्रतरे भवन्ति तावत्प्रमाणा अन्यत्राविशेषेणोक्तास्तथाप्यङ्गुलासंख्येयभागस्य विचित्रत्वादित्थं विशेषाधिकत्वमुच्यमानं न विरोधमास्कन्दति ५२, तेभ्योऽपि द्वीन्द्रियापर्याप्तिभ्यः प्रत्येकबादरवनस्पतिकायिकाः पर्याप्ताः असंख्येयगुणाः, यद्यपि चापर्याप्तद्वीन्द्रियादिवत् पर्याप्तबादरवनस्पतिकायिका अपि अङ्गुलासंख्येयभागमात्राणि सूचिरूपाणि खण्डानि यावन्त्येकस्मिन् प्रतरे भवन्ति तावत्प्रमाणा अन्यत्रोक्तास्तथापि अङ्गुलासङ्ख्येयभागस्यासङ्ख्येयभेदभिन्नत्वाद् बादरपर्याप्तप्रत्येकवनस्पतिपरिमाणचिन्तायामङ्गुलासङ्ख्येयभागोऽसङ्ख्येयगुणहीनः परिगृह्यते ततो न कश्चिद् विरोधः ५३ । तेभ्योऽपि बादरनिगोदा अनन्तकायिकशरीररूपाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः ५४

तेभ्योऽपि बादरपृथिवीकायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, ५५ तेभ्योऽपि पर्याप्ता बादराष्कायिका असङ्ख्येयगुणाः, यद्यपि च पर्याप्तबादरप्रत्येकवनस्पतिकायिकपृथिवीकायिकाष्कायिकाः प्रत्येकमङ्गुलासङ्ख्येयभागमात्राणि सूचिरूपाणि खण्डानि यावन्त्येकस्मिन् प्रतरे भवन्ति तावत्प्रमाणा अन्यत्राविशेषेणोक्ताः तथाप्यङ्गुलासङ्ख्येयभागस्यासङ्ख्येयभेदभिन्नत्वाद् इत्थमसङ्ख्येयगुणत्वाभिधाने न कश्चिद्दोषः ५६ तेभ्यो बादरपयाप्ताकायिकेभ्यो बादरवायुकायिकाः पर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, धनीकृतलोकासङ्ख्येयभागवत्यसङ्ख्येयप्रतरगतनभः प्रदेशराशिप्रमाणत्वात् ५७ तेभ्यो बादरतेजःकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः, असङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशराशिप्रमाणत्वात् ५८ तेभ्योः प्रत्येकशरीरबादरवनस्पतिकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः ५९

तेभ्योऽपि बादरनिगोदा अपर्याप्तका असङ्ख्येयगुणाः ६० तेभ्यो बादरपृथिवीकायिका अपर्याप्तका असङ्ख्येयगुणाः ६१ तेभ्यो बादराष्कायिका अपर्याप्तका असङ्ख्येयगुणाः ६२ तेभ्यो बादरवायुकायिद्य अपर्याप्ता असङ्ख्येयगुणाः ६३ तेभ्यः सूक्ष्मतेजःकायिका अपर्याप्तका असङ्ख्येयगुणाः ६४ तेभ्यः सूक्ष्मपृथिवीद्ययिका अपर्याप्ता विशेषाधिकाः ६५ तेभ्यः सूक्ष्माष्कायिका अपर्याप्ता विशेषाधिकाः ६६ तेभ्यः सूक्ष्मवायुकायिद्य अपर्याप्ता विशेषाधिकाः ६७ तेभ्यः सूक्ष्मतेजःकायिकाः पर्याप्तकाः सङ्ख्येयगुणाः ६८ । अपर्याप्तसूक्ष्मेभ्यः पर्याप्तसूक्ष्माणां स्वभावत एव प्राचुर्येण भावात्, तथा चाह अस्या एव प्रज्ञापनायाः संग्रहणीकारः-

॥ १ ॥

“जीवाणमपज्जवा बहुतरगा बायराण विन्नेया ।

सुहमाण य पज्जत्ता ओहेण य केवली बिंति ॥”

-तेभ्योऽपि सूक्ष्मपृथिवीकायिकाः पर्याप्तका विशेषाधिकाः ६९ तेभ्योऽपि सूक्ष्माष्कायिकाः पर्याप्ता विशेषाधिकाः ७० तेभ्योऽपि सूक्ष्मवायुकायिकाः पर्याप्ता विशेषाधिकाः ७१ तेभ्योऽपि

सूक्ष्मनिगोदा अपर्याप्तका असङ्ख्येयगुणाः ७२ तेभ्योऽपि पर्याप्ताः; सूक्ष्मनिगोदाः सङ्ख्येयगुणाः ७३ यद्यपि चापर्याप्ततेजःकायिकादयः पर्याप्तसूक्ष्मनिगोदपर्यन्ता अविशेषेणान्वत्रासङ्ख्येयलोका-काशप्रदेशराशिप्रमाणा उक्तास्तथाऽपि लोकासङ्ख्येयत्वस्यासङ्ख्येयभेदभिन्नत्वाद् इत्यमल्पबहु-त्वमभिधीयमानमुपपन्नं द्रष्टव्यं, तेभ्योऽभवसिद्धिका अनन्तगुणाः जघन्ययुक्तानन्तकप्रमाणत्वात् ७४ तेभ्यः प्रतिपतितसम्यग्दृष्टयोऽनन्तगुणाः ७५ तेभ्यः सिद्धा अनन्तगुणाः ७६ तेभ्योऽपि बादरवनस्पतिकायिकाः पर्याप्ता अनन्तगुणाः ७७ तेभ्योऽपि सामान्यतो बादरपर्याप्ता विशेषाधिकाः, बादरपर्याप्तपृथिवीकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ७८ ।

—तेभ्यो बादरापर्याप्तवनस्पतिकायिका असङ्ख्येयगुणाः, एकैकबादरनिगोदपर्याप्तनिश्चया असङ्ख्येयगुणानां बादरापर्याप्तनिगोदानां संभवात् ७९ तेभ्यः सामान्यतो बादरापर्याप्ता विशेषाधिकाः, बादरापर्याप्तपृथिवीकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ८० तेभ्यः सामान्यतो बादरा विशेषाधिकाः पर्याप्तापर्याप्तानां तत्र प्रक्षेपात् ८१ तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिका अपर्याप्ता असङ्ख्येय-गुणाः ८२ तेभ्यः सामान्यतः सूक्ष्मा अपर्याप्तका विशेषाधिकाः सूक्ष्मापर्याप्तपृथिवीकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ८३ तेभ्यः सूक्ष्मवनस्पतिकायिकाः पर्याप्ताः सङ्ख्येयगुणाः, पर्याप्तसूक्ष्माणामप्येतेभ्यः सूक्ष्मेभ्यः स्वभावतः सदैव सङ्ख्येयगुणतया प्राप्तमाणत्वात्, तथा केवलवेदसोपलब्धेः ८४ तेभ्योऽपि सामान्यतः सूक्ष्मपर्याप्ता विशेषाधिकाः, पर्याप्तसूक्ष्मपृथिवीकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ८५ तेभ्यः पर्याप्तपर्याप्तविशेषणरहिताः सूक्ष्मा विशेषाधिकाः, अपर्याप्तसूक्ष्मपृथिव्येतेजोवायुव-नस्पतिकायिकानामपि तत्र प्रक्षेपात् ८६ तेभ्योऽपि 'भवसिद्धिका' भवेत्सिद्धिर्येषां ते भवसिद्धिका-भव्या विशेषाधिकाः, जघन्ययुक्तानन्तकमात्राभ्यपरिहारेण सर्वजीवानां भव्यत्वात् ८७ ।

—तेभ्यः सामान्यतो निगोदजीवा विशेषाधिकाः, इह भव्या अभव्याश्चातिप्राचुर्येण सूक्ष्मबादर-निगोदजीवराशावेव प्राप्यन्ते नान्यत्र अन्येषां सर्वेषामपि मिलितानामसंख्येयलोका-काशप्रदेशराशिप्रमाणत्वात्, अभव्याश्च युक्तानन्तकसंख्यामात्रपरिमाणास्ततो भव्यापेक्षया ते किञ्चिन्मात्राः भव्याश्च प्रागभ्यपरिहारेण चिन्तिताः इदानीं तु बादरसूक्ष्मनिगोदचिन्तायां तेऽपि प्रक्षिप्यन्ते इति विशेषाधिकाः ८८ तेभ्यः सामान्यतो वनस्पतिजीवा विशेषाधिकाः, प्रत्येकशरीराणामपि वनस्पति-जीवानां तत्र प्रक्षेपात् ८९ तेभ्यः सामान्यत एकेंद्रिया विशेषाधिकाः, बादरसूक्ष्मपृथिवीकायिकादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ९० तेभ्यः सामान्यतस्तिर्यग्योनिका विशेषाधिकाः, पर्याप्तापर्याप्तद्वित्रिचतुरि-न्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामपि तत्र प्रक्षेपात् ९१ ।

—तेभ्यश्चतुर्गतिभाविनो मिथ्यादृष्टयो विशेषाधिकाः, इह कतिपयाविरतसम्यग्दृष्टादि-संज्ञिव्यतिरेकेण शेषाः सर्वेऽपि तिर्यञ्चो मिथ्यादृष्टयः, चातुर्गतिकमिथ्यादृष्टिचिन्तायां चासंख्येया नारकादयस्तत्र प्रक्षिप्यन्ते ततस्तिर्यग्जीवराश्यपेक्षया चतुर्गतिकमिथ्यादृष्टयश्चिन्त्यमाना विशेषाधिकाः ९२ तेभ्योऽप्यविरता विशेषाधिकाः, अविरतसम्यग्दृष्टीनां तत्र प्रेपात् ९३ तेभ्यः सकषायिणो विशेषाधिकाः, देशविरतादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ९४ तेभ्यः छद्मस्था विशेषाधिकाः, उपशान्तमोहादीनामपि तत्र प्रक्षेपात् ९५ तेभ्यः सयोगिनो विशेषाधिकाः, सयोगिकेवल्लिनामपि तत्र प्रक्षेपात् ९६

तेभ्यः संसारस्था विशेषाधिकाः, अयोगिकेवल्लिनामपि तत्र प्रक्षेपात् ९७ तेभ्यः सर्वजीवा

विशेषाधिकाः, सिद्धान्तमापि तत्र प्रक्षेपात् १८ ॥

पदं - ३ - समाप्तम्

मुनि दीपरत्न सागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रे
तृतीयपदस्य मलयगिरि आचार्येण विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

पदं - ४ - स्थितिः

मू. (२१८) नेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं दसवाससहस्साइं, उक्कोसेणं तेत्तीसं सागरोवमाइं । अपज्जत्तनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं । पज्जत्तगनेरइयाणं केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं दसवाससहस्साइं अंतोमुहुत्तूणाइं, उक्कोसेणं तेत्तीसं सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं रयणप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं दसवाससहस्साइं उक्कोसेणं सागरोवमं, अपज्जत्तरयणप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणावि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तरयणप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं दस वाससहस्साइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं सागरोवमं अंतोमुहुत्तूणं ॥ सक्करप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ? गोयमा जहन्नेणं एगं सागरोवमं उक्कोसेणं तिन्नि सागरोवमाइं, अपज्जत्तयसक्करप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयसक्करप्पभापुढविने- रइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं सागरोवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं तिन्नि सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ॥

वालुयप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं तिन्नि सागरोवमाइं उक्कोसेणं सत्त सागरोवमाइं, अपज्जत्तयवालुयप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयवालुयप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं तिन्नि सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं सत्त सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ॥ पंकप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं सत्त सागरोवमाइं उक्कोसेणं दस सागरोवमाइं, अपज्जत्तय-पंकप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, होयमा ! जहन्नेणवि अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयपंकप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा जहन्नेणं सत्त सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं दस सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ॥

धूमप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं दस सागरोवमाइं उक्कोसेणं सत्तरसागरोवमाइं, अपज्जत्तयधूमप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता गोयमा ! जहन्नेणवि अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तगधूमप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा जहन्नेणं दस सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं सत्तर- सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ॥ तमप्पभापुढविनेरइयाणं भंते !

केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं सत्तरससागरोवमाइं उक्कोसेणं बावीसं सागरोवमाइं, अपज्जत्तयतमप्पभापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणवि अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तगतमप्पभापुढविनेरइ- याणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं सत्तरस सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं बावीसं सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ॥

अहेसत्तमापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं बावीसं सागरोवमाइं उक्कोसेणं तितीसं सागरोवमाइं अपज्जत्तगअहेसत्तमापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणवि अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तगअहेस- त्तमापुढविनेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं बावीसं सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं तेत्सं सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ।

बृ. इदानीं चतुर्थमारभ्यते, तस्य चायमिदम्बन्धः—इहानन्तरपदे दिगनुपातादिनाऽल्पबहुत्व- सङ्ख्यानिर्द्धारिता, अस्मिन्स्तु तयाऽल्पबहुत्वसङ्ख्याया निर्धारितानां सत्त्वानां जन्मतः प्रभृत्यामरणात् यन्नारकादिपर्यायरूपेणाव्यवच्छिन्नमवस्थानं तद्विद्यते, अनेन सम्बन्धेनायातस्यास्येदमादिसूत्रम्—

‘नेरइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता’ इति, नैरयिकाणां भदन्त ! कियन्तं कलं स्थितिः प्रज्ञप्त ?, तत्र स्थीयते—अवस्थीयते अनया आयुःकर्म्मणुभूत्येति स्थितिः, स्थितिरायुःकर्मा- नुभूतिर्जीवनमिति पर्यायाः यद्यप्यत्र जीवेन मिथ्यात्वदिभिरुपात्तानां कर्मपुद्गलानां ज्ञानावरणी- यादिरूपतया परिणतानां यदवस्थानं सा स्थितिरिति प्रसिद्धं तथापि नारकादिव्यपदेशहेतुरायुः- कर्म्मणुभूतिः, तथाहि—यद्यपि नरगतिपञ्चेन्द्रियजात्यादिनामकर्म्मोदयाश्रयो नारकात्वपर्यायस्थथापि नारकायुः प्रथमसमयसंवेदनकाल एव तन्निबन्धनं नारकक्षेत्रमाप्तोऽपि नारकस्य व्यपदेशं लभते, तथा च मौनीन्द्रं प्रवचनम्—“नेरइए णं भंते ! नेरइए सु उववज्जइ अनेरइए नेरइए सु उव०, गो० नेरइए नेरइए सु उव०० अनेरइए नेरइए सु उव०” ततः सैवायुःकर्म्म- नुभूतिरिह यथोक्तव्युत्पत्त्या स्थितिरभिधीयते, अत्र निर्वचनमाह—‘गोयमे’त्यादि, एतच्च पर्याप्ता- सविभागाभावेन सामान्यतः उक्तं यदा तु पर्याप्तापर्याप्तविभागेन चिन्ता, तदेदं सूत्रम्—

‘अपज्जत्तनेइयाणं भंते !’ इत्यादि, इह अपर्याप्ता द्विविधाः—लब्ध्या करणैश्च, तत्र नैरयिकदेवा असङ्ख्येयवर्षायुषस्तिर्यग्मनुष्याः करणैरिवपर्याप्ताः, न लब्ध्या, लब्ध्यपर्याप्तिकानां तेषु मध्ये उत्पादा- सम्भवात्, तत एते उपवातकाल एव करणैः कियन्तं कालमपर्याप्ता द्रष्टव्याः, शेषास्तु तिर्यग्मनुष्या लब्ध्याऽपर्याप्ताः उपपातकाले च, उक्तं च—

॥ १ ॥ “नारगदेवा तिरिमणुयगब्भजा जे असंखवासाऊ ।

एए अपज्जत्ता उववाए चेव बोद्धव्वा ॥

॥ २ ॥ सेसा य तिरिमणुया लद्धिं पप्पोववायकाले य ।

दुहओविय भयइयव्वा पज्जितियरे य जिनवयणं ॥”

अपर्याप्तिकाश्च जघन्यत उत्कर्षतो वाऽन्तर्मुहूर्त, अत उक्तम्—‘गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणेवि अंतोमुहुत्तं’ अपर्याप्ताद्धाऽपगमे च शेषशकालः पर्याप्ताद्धा, तत उक्तं पर्याप्तिसूत्रे—‘गोयमा जहन्नेणं दस वाससहस्साइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं तेत्तीससागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं’ एतच्च

सुवर्णकुमाराणं भंते ! देवाणं केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं दस वाससहस्साइं उक्कोसेणं दो पलिओवमाइं देसूणाइं, अपज्जत्तयाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणवि अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं दस वाससहस्साइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं दो पलिओवमाइं देसूणाइं अंतोमुहुत्तूणाइं । सुवर्णकुमारीणं देवीणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं दस वाससहस्साइं उक्कोसेणं देसूणं पलिओवमं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं दस वाससहस्साइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं देसूणं पलिओवमं अतोमुहुत्तूणं एवं एएणं अभिलावेणं ओहियअपज्जत्तयपज्जत्तयसुत्तत्तदेवाणं य देवीणं य नेयव्वं जाव थणियकुमाराणं जहा नागकुमाराणं

आउकाइयाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई प० गो० ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं सत्त वाससहस्साइं, अपज्जत्तयआउकाइयाणं पुच्छा गो० जहन्नेणवि अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयआउकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं सत्त वाससहस्साइं अंतोमुहूत्तूणइं, सुहमाउकाइयाणं ओहियाणं अपज्जत्ताणं पज्जत्ताणं य जहा सुहुमपुढविकाइयाणं तथा भाणियव्वं, बायराउकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं सत्त वाससहस्साइं अपज्जत्तयबायरआउकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं य पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं सत्त वाससहस्साइं अंतोमुहूत्तूणइं ।

तेउकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं तिन्नि राइंदियाइं, अपज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाण य पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं तिन्नि राइंदियाइं अंतोमुहुत्तूणाइं, सुहुमतेउकाइयाणं ओहियाणं अपज्जत्ताणं पज्जत्ताण य पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, बायरतेउकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं तिन्नि राइंदियाइं, अपज्जत्तबायरतेउ० पुच्छा गो० जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्ताणं पुच्छा गो० जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं तिन्नि राइंदियाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ।

गम्भवक्रांतियपंचिदियतिरिक्खजोणियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं
तिन्नि पलिओवमाइं, अपज्जत्तयाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं
पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं तिन्नि पलिओवमाइं अंतोमुहुत्तणाइं ।

गम्भवक्त्रंति यभुयपरिसप्थलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नणं

अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं पुव्वकोडी, अपज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं पुव्वकोडी अंतोमुहुत्तूणा ।

खहयरपंचिदियतिरिक्खजोणियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं पलिओवमस्स असंखेज्जइभागं, अपज्जत्तयाणं पुच्छा जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं पलिओवमस्स असंखेज्जइभागं अंतोमुहुत्तूणं, ।

संमुच्छिमखहयरपंचिदियतिरिक्खजोणियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं बावत्तरी वाससहस्साइं, अपज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं बावत्तरी वाससहस्साइं अंतोमुहुत्तूणं, ।

गम्भवक्कंतियखहयरपंचिदियतिरिक्खजोणियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं पलिओवमस्स असंखेज्जइभागं, अपज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं पलिओवमस्स असंखिज्जइभागं अंतोमुहुत्तूणं ।

मू. (३०३) मणुस्साणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं तिन्नि पलिओवमाइं, अपज्जत्तमणुस्साणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तमणुस्साणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं तिन्नि पलिओवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं,

संमुच्छिममणुस्साणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, गम्भवक्कंतियमणुस्साणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं तिन्नि पलिओवमाइं, अपज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अंतोमुहुत्तं उक्कोसेणं तिन्नि पलिओवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ॥

मू. (३०४) वाणमंतराणं भंते ! देवाणं केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं दस वाससहस्साइं उक्कोसेणं पलिओवमं, अपज्जत्तयवाणमंतराणं देवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं दस वाससहस्साइं अंतोमुहुत्तूणाइं, उक्कोसेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं ।

वाणमंतरीणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं दस वाससहस्साइं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं, अपज्जत्तियाणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं वाणमंतरीणं पुच्छा गो० जहन्नेणं दस वाससहस्साइं अंतोमुहुत्तूणाइं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं

मू. (३०५) जोइसियाणं देवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमद्वभागो उक्कोसेणं पलिओवमं वाससयसहस्समम्भहियं, अपज्जत्तजोइसियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमद्वभागो अंतोमुहुत्तूणो उक्कोसेणं पलिओवमं वाससयसहस्समम्भहियं अंतोमुहुत्तूणं ।

जोइसिणीणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमद्वभागो उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं पन्नासवाससहस्समम्भहियं, अपज्जत्तजोइसियदेवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयजोइसियदेवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमद्वभागो अंतोमुहुत्तूणो उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं पन्नावसणसहस्समम्भहियं अंतोमुहुत्तूणं ।

चंदविमाणेणं भंते ! देवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं उक्कोसेणं पलिओवमं वाससयसहस्समम्भहियं, अपज्जत्तियाणं चंददेवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं पलिओवमं वाससयसहस्समम्भहियं अंतोमुहुत्तूणं, । चंदविमाणे णं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं पन्नासवाससहस्समम्भहियं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं छउभागपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं पन्नासवाससहस्समम्भहियं अंतोमुहुत्तूणं ।

सूरविमाणेणं भंते ! देवाणं केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं उक्कोसेणं पलिओवमं वाससहस्समम्भहियं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं पलिओवमं वाससहस्समम्भहियं अंतोमुहुत्तूणं, ।

सूरविमाणे णं भंते ! देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं पंचहिं वाससएहिमम्भहियं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं पंचहिं वाससएहिमम्भहियं अंतोमुहुत्तूणं ।

गहविमाणे णं भंते ! देवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं उक्कोसेणं पलिओवमं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं, ।

गहविमाणे देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं ।

नक्खत्तविमाणे देवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं अद्धपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं,

नक्खत्तविमाणे देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं चउभागपलिओवमं उक्कोसेणं साइरेणं चउभागपलिओवमं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गो० जहन्नेणं छउभागपलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्को० साइरेणं चउभागपलिओवमं अंतो०

ताराविमाणे देवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं अद्धभागपलिओवमं उक्कोसेणं चउभागपलिओवमं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमद्वभागं उक्कोसेणं साइरेणं अद्धभागपलिओवमं ताराविमाणे अपज्जत्तियाणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमद्वभागं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं साइरेणं पलिओवमद्वभागं अंतोमुहुत्तूणं ।

वृ. नवरं 'चंदविमाणे णं भंते ! देवाणं' इत्यादि, चन्द्रविमाने चन्द्र उत्पद्यते शेषाश्च तत्परिवारभूताः, तत्र तत्परिवारभूतानां जघन्यतश्चतुर्भागपल्योपमप्रमाणं उत्कर्षतः केषाश्चिन्द्रियसाम-

निकादीनां वर्षलक्षाभ्याधिकं पत्न्योपमं, चन्द्रदेवस्य तु यथोक्तमुत्कृष्टमेव, एवं सूर्यादिविमानेष्वपि भावनीयमिति ॥

मू. (३०६) वेमाणियाणं देवाणं भन्ते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेण पलिओवमं उक्कोसेणं तेत्तीसं सागरोवमाइं, अपज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुचअछा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं तेत्तीसं सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं । वेमाणियाणं भन्तो ! देवीणं केवइयं कालं ठिती पन्नत्ता गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं उक्कोसेणं पणपन्नं पलिओवमाइं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं पणपन्नं पलिओवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ॥

सोहम्मे णं भन्ते ! कप्पे देवाणं केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, जहन्नेणं पलिओवमं उक्कोसेणं दो सागरोवमाइं, अपज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं देवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं दो सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं, सोहम्मे कप्पे देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं उक्कोसेणं पन्नासं पलिओवमाइं, अपज्जत्तियाणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं पन्नासं पलिओवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं, ।

सोहम्मे कप्पे परिग्गहियाणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं उक्कोसेणं सत्त पलिओवमाइं, अपज्जत्तियापरिग्गहियदेवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, परिग्गहियाणं पज्जत्तियाणं देवीणं पुचअछा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं सत्त पलिओवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं, ।

सोहम्मे कप्पे अपरिग्गहियाणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं उक्कोसेणं पन्नासं पलिओवमाइं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं पन्नासं पलिओवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं । ईसाणे कप्पे देवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं साइरेणं पलिओवमं उक्कोसेणं साइरेगाइं दो सागरोवमाइं, अपज्जत्तदेवाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, पज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं साइरेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं साइरेगाइं दो सागरोवमाइं अंतो मुहुत्तूणाइं । ईसाणे कप्पे देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं साइरेणं पलिओवमं उक्कोसेणं पणपन्नं पणपन्नं पलिओवमाइं, ईसाणे कप्पे देवीणं अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, ईसाणे कप्पे पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं साइरेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं पणपन्नं पलिओवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं, ।

ईसाणे कप्पे परिग्गहियाणं देवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं साइरेणं पलिओवमं उक्कोसेणं नव पलिओवमाइं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, ईसाणे कप्पे पज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं साइरेणं पलिओवमं अंतोमुहुत्तूणं उक्कोसेणं नव पलिओवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं, । ईसाणे कप्पे अपरिग्गहियदेवीणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणं साइरेणं पलिओवमं उक्कोसेणं पणपन्नाइं पलिओवमाइं, अपज्जत्तियाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं,

सव्वट्टसिद्धगदेवाणं भंते ! केवइयं कालं ठिई प० गो० जहन्नमणुक्कोसं तेत्तीसं सागरोवमाइं ठिई पन्नत्ता, सव्वट्टसिद्धगदेवाणं अपज्जत्तयाणं पुच्छा गोयमा ! जहन्नेणवि उक्कोसेणवि अंतोमुहुत्तं, सव्वट्टसिद्धगदेवाणं पज्जत्तयाणं केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! अजहन्नमणुक्कोसं तेत्तीसं सागरोवमाइं अंतोमुहुत्तूणाइं ठिई पन्नत्ता ॥ (पन्नवणाए भगवईए चउत्थं ठिईपदं समत्तं)

पदं - ४ - समाप्तम्

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापना उपाङ्ग सूत्रे
चतुर्थपदस्य मलयगिरि आचार्येण विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

पदं - ५ - विसेसपदं (पर्यायपदं)

बृ. तदेवं व्याख्यातं चतुर्थपदं, इदानीं पञ्चममारभ्यते-तस्य चायमभिसम्बन्धः-इहानन्तरपदे नारकादिपर्यायरूपेण सत्त्वानामवस्थितिरुक्ता, इह त्वौदयिकक्षायोपशमिकक्षायिकभावा-श्रयपर्यायावधारणं प्रतिपाद्यते, तत्र चेदमादिसूत्रम्-

मू. (३०७) कइविहा णं भंते ! पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! दुविहा पज्जवा पन्नत्ता, तंजहा-जीवपज्जवा य अजीवपज्जवा य । जीवपज्जवा णं भंते ! किं संखेज्जा असंखेज्जा अनन्ता ?, गोयमा नो संखेज्जा नो असंखेज्जा अनन्ता, से केणट्ठेणं जीवपज्जवा नो संखेज्जा नो असंखेज्जा अनन्ता ?, गोयमा ! असंखिज्जा नेरइया असंखिज्जा असुरकुमारा असंखिज्जा नागकुमारा असंखिज्जा सुवण्णकुमारा असंखिज्जा विज्जुकुमारा असंखिज्जा अग्निकुमारा असंखिज्जा दीवकुमारा असंखिज्जा उदहिकुमारा असंखिज्जा दिसीकुमारा असंखिज्जा वाउकुमारा असंखिज्जा यणियकुमारा असंखिज्जा पुढविकाइया असंखिज्जा आउकाइया असंखिज्जा तेउकाइया असंखिज्जा वाउकाइया अनन्ता वणप्फइकाइया असंखेज्जा बेइंदिया असंखेज्जा तेइंदिया असंखेज्जा चउरिंदिय असंखेज्जा पंदिंदिय-तिरिक्खजोणिया असंखेज्जा मणुस्सा असंखेज्जा वाणमंतरा असंखेज्जा जोइसिया असंखेज्जा वेमाणिया अनन्ता सिद्धा, से एणट्ठेणं गोयमा ! एवं बुद्धइ-ते णं नो संखिज्जा नो असंखिज्जा अनन्ता ॥

गोयमा ! असंखिज्जा नेरइया असंखिज्जा असुरकुमारा असंखिज्जा नागकुमारा असंखिज्जा सुवण्णकुमारा असंखिज्जा विज्जुकुमारा असंखिज्जा अग्निकुमारा असंखिज्जा दीवकुमारा असंखिज्जा उदहिकुमारा असंखिज्जा दिसीकुमारा असंखिज्जा वाउकुमारा असंखिज्जा यणियकुमारा असंखिज्जा पुढविकाइया असंखिज्जा आउकाइया असंखिज्जा तेउकाइया असंखिज्जा वाउकाइया अनन्ता वणप्फइकाइया असंखेज्जा बेइंदिया असंखेज्जा तेइंदिया असंखेज्जा चउरिंदिय असंखेज्जा पंदिंदिय-तिरिक्खजोणिया असंखेज्जा मणुस्सा असंखेज्जा वाणमंतरा असंखेज्जा जोइसिया असंखेज्जा वेमाणिया अनन्ता सिद्धा, से एणट्ठेणं गोयमा ! एवं बुद्धइ-ते णं नो संखिज्जा नो असंखिज्जा अनन्ता ॥

बृ. 'कइविहा णं भंते ! पज्जवा पन्नत्ता ?' इति, अथ केनाभिप्रायेण गौतमस्वामिना भगवानवं पृष्ठः ?, उच्यते, उक्तमादौ प्रथमे पदे प्रज्ञापना द्विविधा प्रज्ञप्ता, तद्यथा-जीवप्रज्ञापना अजीवप्रज्ञापना चेति, तत्र जीवाश्चाजीवाश्च द्रव्याणि, द्रव्यलक्षणं चेदम्-'गुणपर्यायवद्रव्य'मिति ततो जीवा-जीवपर्यायभेदावगमार्थमेवं पृष्ठवान्, तथा च भगवानपि निर्वचनमेवमेवाह-

'गोयमा ! दुविहा पज्जवा पन्नत्ता, तंजहा-जीवपज्जवा य अजीवपज्जवा य' इति, तत्र पर्याया गुणा विशेषा धर्मा इत्यनर्थान्तरं, ननु सम्बन्धं प्रतिपादयतेदमुक्तम्-इह त्वौदयिकादिभावाश्रयपर्यापरिमाणावधारणं प्रतिपाद्यते इति, औदयिकादयश्च भावा जीवाश्रयाः, ततो जीवपर्याया एव गम्यन्ते अथ चास्मिन्निर्वचनसूत्रे द्वयानामपि पर्याया उक्तास्ततो न सुन्दरः सम्बन्धः, तदयुक्तम्, अभिप्रायापरिज्ञानात्, औदयिको हि भावः पुद्गलवृत्तिरपि भवति, ततो जीवाजीवभेदेनौदयिक-भावस्य द्वैविध्यान्न सम्बन्धकथननिर्वचनसूत्रयोर्विरोधः ।

सम्प्रति सम्बन्ध (पर्याय) परिमाणावगमाय पृच्छति-'जीवपज्जवा णं भंते ! किं संखेज्जा' इत्यादि, इह यस्माद्वनस्पतिसिद्धवर्जाः सर्वेऽपि नैरयिकादयः प्रत्येकमसङ्ख्येयाः मनुष्येष्वसङ्ख्येयत्वं

संमूर्च्छिममनुष्यापेक्षया वनस्पतयः सिद्धाश्च प्रत्येकमनन्ताः ततः पर्यायिणामनन्तत्वाद् भवन्त्यनन्ता जीवपर्यायाः ॥ तदेवं गौतमेन सामान्यतो जीवपर्यायाः पृथः भगवानपि सामान्येन निर्वचनमुक्तवान्, इदानीं विशेषविषयं प्रश्नं गौतम आह—

**मू. (३०८) नेरइयाणं भंते ! केवइया पज्जवा पन्नत्ता ? , गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ—नेरइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ? , गोयमा ! नेरइए नेरइयस्स दब्ब-
ट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए तुल्ले ओगाहणट्ठयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे असंखिज्जइभानहीणे वा संखिज्जइभागहीणे वा संखिज्जगुणहीणे वा असंखिज्जगुणहीणे वा अह अब्भहिए असंखिज्जइभागमब्भहिए वा संखिज्जइभागमब्भहिए वा संखिज्जगुणमब्भहिए वा असंखिज्जगुणमब्भहिए वा, ठिईएसिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे असंखिज्जइभागहीणे वा संखिज्जइभागहीणे वा संखिज्जगुणहीणे वा असंखिज्जगुणहीणे वा अह अब्भहिए असंखि-
ज्जभागमब्भहिए वा संखिज्जभागमब्भहिए वा संखिज्जगुणमब्भहिए वा असंखिज्जगुणमब्भहिए वा, कालवण्णपज्जवेहिं सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए ।**

—जइ हीणे अनन्तभागहीणे वा असंखेज्जभागहीणे संखेज्जभागहीणे वा संखेज्जगुणहीणे वा असंखेज्जगुणहीणे वा अणनतगुणहीणे वा अह अब्भहिए अनन्तभागमब्भहिए वा असंखेज्जभागमब्भहि-ए वा संखेज्जभागमब्भहिए वा संखेज्जगुणमब्भहिए वा असंखेज्जगुणमब्भहिए वा अणतगुणमब्भहिए वा, नीलवन्नपज्जवेहिं लोहियवन्नपज्जवेहिं पीयवन्नपज्जवेहिं हालिद्वन्नपज्जवेहिं सुक्खिल्वन्नपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए, सुब्भिगंधपज्जवेहिं दुब्भिगंधपज्जवेहिं य छट्ठाणवडिए, तित्तरसपज्जवेहिं कडुयरसपज्जवेहिं कसायरसपज्जवेहिं अंबिलरसपज्जवेहिं महरसपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए, कक्खडफासपज्जवेहिं मउयफासपज्जवेहिं गरुयफासपज्जवेहिं लहुयफासपज्जवेहिं सीयफासपज्जवेहिं उसिणकासपज्जवेहिं निद्धफासपज्जवेहिं लुक्खफासपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए,

—आभिनिबोहियनाणपज्जवेहिं सुयनाणपज्जवेहिं ओहिनाणपज्जवेहिं मइअन्नाणपज्जवेहिं सुयअन्नाणपज्जवेहिं विभंगनाणपज्जवेहिं चक्खुदंसणपज्जवेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं ओहिदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए, से तेणट्ठेणं गोयमा ! एवं बुच्चइ नेरइयाणं नो संखेज्जा नो असंखेज्जा अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ।

वृ. ‘नेरइयाणं भंते ! केवइया पज्जवा पन्नत्ता’ इति, अथ केनाभिप्रायेणौवं गौतमः पृष्टवान् उच्यते, पूर्वं किल सामान्यप्रश्ने पर्यायिणामनन्तत्वात् पर्यायाणामानन्त्यमुक्तं, यत्र पुनः पर्यायिणा-मानन्त्यं नास्ति तत्र कथमिति पृच्छति—‘नेरइयाणं’ इत्यादि, तत्रापि निर्वचनमिदम् ‘अनन्ता’ इति, अत्रैव जातसंशयः प्रश्नयति—‘से केणट्ठेणं भंते !’ इत्यादि, अथ केनार्थेन—केन कारणेन केन हेतुना भदन्त ! एवमुच्यते—नैरयिकाणां पर्याया एवम्—अनन्ता इति ? , भगवानाह—

‘गोयमा ! नेरइए नेरइयस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले, इत्यादि, अथ पर्यायाणामानन्त्यं कथं घटते इति पृष्टे तदेव पर्यायाणामानन्त्यं यथा युक्त्युपपन्नं भवति तथा निर्वचनीयं नान्यत् ततः केनाभिप्रायेण भगवतैवं निर्वचनमवाचि—नैरयिको नैरयिकस्य द्रव्यार्थतया तुल्य इति ? , उच्यते, एकमपि द्रव्यमनन्तपर्यायमित्यस्य न्यायस्य प्रदर्शनार्थं, तत्र यस्मादिदमपि नारकजीवद्रव्यमेक-सङ्ख्याऽवरुद्धमिति नैरयिको नैरयिकस्य द्रव्यार्थतया तुल्यः, द्रव्यमेवार्थो द्रव्यार्थः तद्भावोद्वयार्थता

तया द्रव्यार्थतया तुल्यः, एवं तावत् द्रव्यार्थतया तुल्यत्वमभिहितं ।

इदानीं प्रदेशार्थमधिकृत्य तुल्यत्वमाह—‘पण्डित्याए तुल्ये’ इदमपि नारकजीवद्रव्यं लोकाकाशप्रदेशपरिमाणप्रदेशमिति प्रदेशार्थतयाऽपि नैरयिको नैरयिकस्य तुल्यः, प्रदेश एवार्थ प्रदेशार्थः तद्भावः प्रदेशार्थता तया प्रदेशार्थतया, कस्मादभिहितचमिति चेत्, उच्यते, ।

द्रव्यद्वैविध्यप्रदर्शनार्थं, तथाहि—द्विविधं द्रव्यं—प्रदेशवत् अप्रदेशवच्च, तत्र परमाणुरप्रदेशः, द्विप्रदेशत्रिप्रदेशादिकं तु प्रदेशवत्, एतच्च द्रव्यद्वैविध्यं पुद्गलास्तिकाय एव भवति, शेषाणि तु धर्मास्तिकायादीनि द्रव्याणि नियमात् सप्रदेशानि, ‘ओगाहण्ड्याए सिय हीणे’ इत्यादि, नैरयिकोऽसङ्ख्यातप्रदेशोऽपरस्य नैरयिकस्य तुल्यप्रदेशस्य अवगाहनमवगाहः—शरीरोच्छ्रयः अवगाहनमेवार्थोऽवगाहनार्थस्तच्चावोऽवगाहनार्थता तया अवगाहनार्थतया —

‘सिय हीणे’ इत्यादि, स्याच्छब्दः प्रशंसाऽस्तित्वविवादविचारणाऽनेकान्तसंशय-प्रश्नादिष्वर्थेषु, अत्रानेकान्तघोतकस्य ग्रहणं, स्याद्धीनः अनेकान्तेन हीन इत्यर्थः, स्यात्तुल्यः—अनेकान्तेन तुल्य इत्यर्थः, स्यादभ्यधिकः—अनेकान्तेनाभ्यधिक इति भावः, कथमिति चेत्, उच्यते, यस्माद्वक्ष्यति रत्नप्रभापृथिवीनैरयिकाणां भवधारणीयस्य वैक्रियशरीरस्य जघन्येना वगाहनाया अङ्गुलस्यासङ्ख्येयो भागः उत्कर्षतः सप्त धनूषि त्रयो हस्ताः षट् चाङ्गुलानि, उत्तरोत्तरासु च पृथिवीषु द्विगुणं द्विगुणं यावत् सप्तमनरकपृथिवीनैरयिकाणां जघन्यतोऽवगाहनाऽङ्गुलस्यासङ्ख्येयो भागः उत्कर्षतः पञ्चधनुःशतानीति, । तत्र ‘जइ हीणे; इत्यादि, यदि हीनस्ततोऽसङ्ख्येयभागहीनो वा स्यात् सङ्ख्येयभागहीनो वा सङ्ख्येयगुणहीनो वा स्यात् असङ्ख्येयगुणहीनो वा, अथाभ्यधिकस्ततोऽसङ्ख्येयभागाभ्यधिको वा स्यात्सङ्ख्येयभागाभ्यधिको वा सङ्ख्येयगुणाभ्यधिको वाऽसङ्ख्येयगुणाभ्यधिको वा, कथमिति चेत् ?, उच्यते, एकः किल नारक उच्चैस्त्वेन पञ्च धनुःशतानि अपरस्तान्ये-वाङ्गुलासङ्ख्येयभागहीनानि, अङ्गुलासङ्ख्येयभागश्च पञ्चानां धनुःशतानामसङ्ख्येये भागे वर्तते, तेन सोऽङ्गुलासङ्ख्येयभाग- हीनपञ्चधनुः—शतप्रमाणः अपरस्य परिपूर्णपञ्चधनुःशतप्रमाण-स्यापेक्षयाऽसङ्ख्येयभागहीनः, इतरस्त्वितरापेक्षयाऽसङ्ख्येयभागाभ्यधिकः—

—तथा एकः पञ्चधनुःशतान्युच्चैस्त्वेन अपरस्तान्येव द्वाभ्यां त्रिभिर्वा धनुर्भिन्नानि ते च द्वे त्रीणि वा धनूषि पञ्चानां धनुः—शतानां सङ्ख्येयभागे वर्तन्ते ततः सोऽपरस्य परिपूर्णपञ्चधनुः-शतप्रमाणस्यापेक्षया सङ्ख्येयभागहीनः, इतरस्तु परिपूर्णपञ्चधनुःशतप्रमाणस्तदपेक्षया सङ्ख्येयभागाभ्यधिकः, तथा एकः पञ्चविंशं धनुःशतमुच्चैस्तेवेनापरः परिपूर्णानि पञ्चधनुःशतानि, पञ्चवंशं च धनुःशतं चतुर्भिर्गुणितं पञ्च धनुःशतानि भवन्ति ततः पञ्चविंशत्यधिकधनुःशतप्रमाणोच्चैस्त्वेऽप्यपरस्य

परिपूर्णपञ्चधनुःशतप्रमाणस्यापेक्षया सङ्ख्येयगुणहीनो भवति तदपेक्षया त्वितरः परिपूर्णपञ्चधनुःशतप्रमाणः सङ्ख्येयगुणाभ्यधिकः,

—तथा एकोऽपर्याप्तावस्थायामङ्गुलस्यासङ्ख्येयभागावगाहे वर्तते अन्यस्तु पञ्चधनुःशतान्यु-च्चैस्तेवेन, अङ्गुलासङ्ख्येयभागश्चासङ्ख्येयेन गुणितः सन् पञ्चधनुःशतप्रमाणो भवति, ततोऽपर्याप्ता-वस्थायामङ्गुलासङ्ख्येयभागप्रमाणेऽवगाहे वर्तमानः परिपूर्णपञ्चधनुःशतप्रमाणापेक्षया असङ्ख्येयगुणहीनः, पञ्चधनुःशतप्रमाणस्तु तदपेक्षयाऽसङ्ख्येयगुणाभ्यधिकः ।

‘ठीईए सिय हीणे’ इत्यादि, यथाऽवगाहनया हानौ वृद्धौ च चतुःस्थानपतित उक्तस्तथा स्थित्याऽपि वक्तव्य इति भावः, एतदेवाह—‘जइ हीणे’ इत्यादि, तत्रैकस्य किल नारकस्य त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि स्थितिः अपरस्य तु तान्येव समयादिन्यूनानि, तत्र यः समयादिन्यूनत्रयस्त्रिंशत्सागरोपमप्रमाणस्थितिकः स परिपूर्णत्रयस्त्रिंशत्सागरोपमस्थितिकनारकापेक्षयाऽसङ्ख्येयभागहीनः परिपूर्णत्रयस्त्रिंशत्सागरोपमस्थितिकस्तु तदपेक्षयाऽसङ्ख्येयभागाभ्याधिकः, समयादेः सागरोपमापेक्षयाऽसङ्ख्येयभागमात्रत्वात्, ।

तथाहि—असङ्ख्येयैः समयैरेकाऽऽवलिका सङ्ख्याताभिरावलिकाभिरेक उच्छ्वासनिः-श्वासकालः सप्तभिरुच्छ्वासनिःश्वासैरेकः स्तोकः सप्तभिः स्तोकैरेको लवः सप्तसप्तत्या लवानामेको मुहूर्तः त्रिंशता मुहूर्तैरहोरात्रः पञ्चदशभिरहोरात्रैः पक्षः द्वाभ्यां पक्षाभ्या मासः द्वादशभिर्मसैः संवत्सरः असङ्ख्येयैः संवत्सरैः पल्योपमसागरोपमाणि, समयाऽऽवलिकोच्छ्वासमुहूर्तदिव-साहोरात्रपक्षमाससंवत्सरयुगैः हीनः परिपूर्णस्थितिकनारकापेक्षयाऽसङ्ख्येयभागहीनो भवति तदपेक्षया त्वितरोऽसङ्ख्येयभागाभ्यधिकः, ।

तथा एकस्य त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि स्थितिः परस्य तान्येव पल्योपमैरन्यूनानि, दशभिश्च पल्योपमकोटीकोटीभिरेकं सागरोपमनिष्पद्यते, ततः पल्योपमैरन्यूनस्थितिकः परिपूर्णस्थितिकनारकापेक्षया सङ्ख्येयभागहीनः परिपूर्णस्थितिकस्तु तदपेक्षया सङ्ख्येयभागाभ्यधिकः, तथैकस्य सागरोपममेकं स्थितिः अपरस्य परिपूर्णानि त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि, तत्रैकसागरोपमस्थितिकः परिपूर्णस्थितिकनारकापेक्षया सङ्ख्येयगुणहीनः, एकस्य सागरोपमस्य त्रयस्त्रिंशता गुणने परिपूर्णस्थितिकत्वप्राप्तेः, परिपूर्णस्थितिकस्तु तदपेक्षया सङ्ख्येयगुणाभ्यधिकः ।

—तथैकस्य दश वर्षसहस्राणि स्थितिः अपरस्य त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि, दश वर्षसहस्राण्य-सङ्ख्येयरूपेण गुणकारेण गुणितानि त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि भवन्ति, ततो दशवर्षसहस्रस्थितिकः त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमस्थितिकनारकापेक्षयाऽसङ्ख्येयगुणहीनः तदपेक्षया तु त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमस्थितिकोऽसङ्ख्येयगुणाभ्यधिक इति, तदेवमेकस्य नारकस्यापरनाकापेक्षया द्रव्यतो द्रव्यार्थतया प्रदेशार्थतया च तुल्यत्वमुक्तं क्षेत्रतोऽवगाहनं प्रति हीनाधिकत्वेन चतुःस्थानपतितत्वं कालतोऽपि स्थितितो हीनाधिकत्वेन चतुःस्थानपतितत्वं, इदानीं भावाश्रयं हीनाधिकत्वं प्रतिपाद्यते—यतः सकलमेव जीवद्रव्यमजीवद्रव्यं वा परस्परतो द्रव्यक्षेत्रकालभावैर्विभज्यते यथा घटः —

—तथाहि—द्रव्यत एको मार्तिकः अपरः काञ्चनो राजतादिर्वा क्षेत्रत एक इहस्यः अपरः पाटलिपुत्रकः कालत एकोऽद्यतनः अन्यस्तवैषमः परुत्तनो वा भावत एकः श्यामः अपरस्तु रक्तादिः एवमन्यदपि । तत्र प्रथमतः पुद्गलविपाकिनामकर्मोदयनिमित्तं जीवौदयिकभावाश्रयेण हीनाधिकत्वमाह—‘कालवन्नपञ्जवेहिं सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहि’ अस्याक्षरघटना पूर्ववत्, तत्र यथा हीनत्वमभ्यधिकत्वं च तथा प्रतिपादयति—

‘जइ हीने’ इत्यादि, इह भावापेक्षया हीनत्वाभ्यधिकत्वचिन्तायां हानौ वृद्धौ च प्रत्येकं षट्स्थानपतितत्वमवाप्यते, षट्स्थानके च यद्यदपेक्षयाऽनन्तभागहीनं तस्य सर्वजीवानन्तकेन भागे हते यल्लभ्यते तेनानन्तमेन भागेन हीनं, यच्च यदपेक्षयाऽसङ्ख्येयभागहीनं तस्यापेक्षणीयस्या-सङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रदेशप्रमाणेन राशिना भागे हते यल्लभ्यते तावता भागेन न्यूनं, यच्च

यदधिकृत्य सङ्ख्येयभागहीनं तस्यापेक्षणीयस्योत्कृष्टसङ्ख्येयकेन भागे हते यल्लभ्यते तावता हीनं, गुणसङ्ख्यायां तु यद्यतः सङ्ख्येयगुणं तदवधिभूतमुत्कृष्टेन सङ्ख्येकेन गुणितं सद्यावद् भवति तावत्प्रमाणमवसातव्यं, यच्च यतोऽसङ्ख्येयगुणं तदवधिभूतमसङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणेन गुणकारेण गुण्यते गुणितं सद्यावद्भवति तावत्प्रमाणं द्रष्टव्यं, तथा चैतदेव कर्मप्रकृतिसङ्ग्रहिण्यां षट्स्थानकप्ररूपणाऽवसरे भागहारगुणकारस्वरूपमुपवर्णितं 'सर्वजियान्तमसंखलोगसंखेज्जगस्स

भागो तिसु गुणणातिसु' इति, सम्प्रत्यधिकृतसूत्रोक्तषट्स्थानपतितत्वं भाव्यते—तत्र कृष्णवर्णपर्यायपरिमाणं तत्त्वतोऽनन्तरसङ्ख्यात्मकमयसद्यावस्थापनया किल दश सहस्राणि तस्य सर्वजीवानन्तकेन शतपरिमाणपरिकल्पितेन भागो हियते लब्धं शतं तत्रैकस्य किल नारकस्य कृष्णवर्णपर्यायपरिमाणं दश सहस्राणि, अपरस्य तान्येव शतेन हीनानि शतं च सर्वजीवानन्तभागहारलब्धत्वादनन्ततमो भागः, ततो यस्य हीनानि दश सहस्राणि सोऽपरस्य परिपूर्णदशसहस्रप्रमाणकृष्णवर्णपर्यायस्य नारकस्यापेक्षयाऽनन्तभागहीनः तदपेक्षया तु सोऽपरः कृष्णवर्णपर्यायोऽनन्तभागाभ्यधिकः, तथा कृष्णवर्णपर्यायपरिमाणस्य दशसहस्रसङ्ख्याकस्यासङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणपरिकल्पितेन पञ्चाशत्परिमाणेन भागहारेण भागो हियते लब्धे द्वे शते एषोऽसङ्ख्येयतमो भागः, तत्रैकस्य किल नारकस्य कृष्णवर्णपर्याया दशसहस्राणि शतद्वयेन हीनानि अपरस्य परिपूर्णानि दश सहस्राणि तत्र यः शतद्वयेहीनदशसहस्रप्रमाणकृष्णवर्णपर्यायः स परिपूर्णकृष्णवर्णपर्यायनारकापेक्षया असङ्ख्येयभागहीनः परिपूर्णकृष्णवर्णपर्यायस्तु तदपेक्षयाऽसङ्ख्येयभागाभ्यधिकः,

तथा तस्यैव कृष्णवर्णपर्यायरशेर्दशसहस्रसङ्ख्यायकस्योत्कृष्टसङ्ख्येयकपरिमाणकल्पितेन दशकपरिमाणेन भागहारेण भागो हियते तल्लब्धं सहस्रं एष किल सङ्ख्याततमो भागः, तत्रैकस्य नारकस्य किल कृष्णवर्णपर्यायपरिमाणं नव सहस्राणि अपरस्य दश सहस्राणि नव सहस्राणि तु दशसहस्रेभ्यः सहस्रेण हीनानि सहस्रं च सङ्ख्येयतमो भाग इति नवसहस्रप्रमाणकृष्णवर्णपर्यायः परिपूर्णकृष्णवर्णपर्यायनारकापेक्षया सङ्ख्येयभागहीनः तदपेक्षया त्वितरः सङ्ख्येयभागाधिकः, तथैकस्य नारकस्य किल कृष्णवर्णपर्यायपरिमाणं सहस्रं अपरस्य दश सहस्राणि, तत्र सहस्रं दशकेनोत्कृष्टसङ्ख्यातककल्पेन गुणितं दशसहस्रसङ्ख्याकं भवति इति सहस्रसङ्ख्यकृष्णवर्णपर्यायो नारको दशसहस्रसङ्ख्याककृष्णवर्णपर्यायनारकापेक्षया सङ्ख्येयगुणहीनः तदपेक्षया परिपूर्णकृष्णवर्णपर्यायः सङ्ख्येयगुणाभ्यधिकः, तथैकस्य किल नारकस्य कृष्णवर्णपर्यायाग्रं द्वे शते परस्य परिपूर्णानि दश सहस्राणि, द्वे च शते असङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशपरिमाणप्रकल्पितेन पञ्चाशत्परिमाणेन गुणकारेण गुणिते दश सहस्राणि जायन्ते,

—ततो द्विशतपरिमाणकृष्णवर्णपर्यायो नारकः परिपूर्णकृष्णवर्णपर्यायनारकापेक्षयाऽसङ्ख्येयगुणहीनः तदपेक्षया त्वितरोऽस्वख्येयगुणाभ्यधिकः, तथैकस्य किल नारकस्य कृष्णवर्णपर्यायपरिमाणं शतमपरस्य दश सहस्राणि शते च सर्वजीवानन्तपरिमाणपरिकल्पितेन (शत) गुण-कारेण गुणिते जायन्ते दश सहस्राणि, ततः शतपरिमाणकृष्णवर्णपर्यायो नारकः परिपूर्णकृष्णवर्ण-पर्यायनारकापेक्षया अनन्तगुणहीनः इतरस्तु तदपेक्षयाऽनन्तगुणाभ्यधिकः,

यथा कृष्णवर्णपर्याया-नधिकृत्य हानौ वृद्धौ च षट्स्थानपतितत्वमुक्तमेवं शेषवर्णगन्धरसस्पर्शैरपि प्रत्येकं शट्स्थानपतितत्वं भावनीयं, । तदेवं पुद्गलविपाकिनामकर्मोदयजनितजीवौदयिक-भावाश्रयेण षट्स्थानपतितत्वमुपदर्शितं, इदानीं जीवविपाकिज्ञानावरणीयादिकर्मक्षयोपश-मभावाश्रयेण तदुपदर्शयति—

‘आभिनिबोहियानाणपज्जवेहिं’ इत्यादि, पूर्ववत् प्रत्येकमाभिनिबोधिकादिषु षट्स्थानपतितत्वं भावनीयं, इह द्रव्यतस्तुल्यत्वं वदता संमूर्चअछिमसर्वप्रभेदनिर्भेदबीजं मयूराण्डकरसवदनभिष्यक्त- देशकालक्रमं प्रत्यवबद्धविशेषबेदपरिणतेर्योग्यं द्रव्यमित्यावेदितं, अवगाहनया चतुःस्थानपतितत्व- मभिवदात क्षेत्रतः सङ्कोचविकोचधर्मा आत्मा न तु द्रव्यप्रदेशसङ्ख्याया इति दर्शितं, उक्तं चैतदन्यत्पापि—

॥ १ ॥

“विकसनसङ्कोचनयोर्नस्तो द्रव्यप्रदेशसङ्ख्यायाः ।

वृद्धिद्वासी स्तः क्षेत्रतस्तु तावात्मस्तस्मात् ॥”

स्थित्या चतुःस्थानपतितत्वं वदताऽऽयुःकर्मस्थितिनिर्वर्तकानामध्यवसायस्थानानामुत्कर्षप-कर्षवृत्तिरुपदर्शिता, अन्यथा स्थित्या चतुः स्थानपतितत्वायोगात्, आयुःकर्म चोपलक्षणं तेन सर्वकर्मस्थितिनिर्वर्तकेष्वध्यवसायेषूत्कर्षपकर्षवृत्तिरवसातव्या, कृष्णादिपर्यायैः षट्स्थान-पतितत्वमुपदर्शयता एकस्यापि नारकस्य पर्याया अनन्ताः किं पुनः सर्वेषां नारकाणामिति दर्शितं, अथ नारकाणां पर्यायानन्त्यं पृष्टेन भगवता तदेव पर्यायानन्त्यं वक्तव्यं न त्वन्यत् ततः किमर्थं द्रव्यक्षेत्रकालभावाभिधानमिति ? ,

तदयुक्तं, अभिप्रायापरिज्ञानात्, इह न सर्वेषां सर्वे स्वपर्यायाः समसङ्ख्याः किं तु षट्स्थान पतिताः, एतच्चानन्तरमेव दर्शितं, तच्च षट्स्थानपतितत्वं परिणामित्वमन्तरेण न भवति, तच्च परिणामित्वं यथोक्तलक्षणस्य द्रव्यस्येति द्रव्यतस्तुल्यत्वमभिहितं, तथा न कृष्णादिपर्यायैरेव पर्यायवान् जीवः किं तु तत्तत्क्षेत्रसङ्कोचविकोचधर्मतयाऽपि तथा तत्तदध्यवसायस्थान-युक्ततयाऽपीति ख्यापनार्थं क्षेत्रकालाभ्यां चतुःस्थानपतितत्वमुक्तमिति कृतं प्रसङ्गेन । तदेवमवसितं नैरयिकाणां पर्यायानन्त्यं, इदानीमसुरकुमारेषु पर्यायाग्रं पिपृच्छिषुराह—

मू. (३०९) असुरकुमाराणं भंते ! केवइया पज्जवा पन्नता ? , गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नता, सेकेणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ—असुरकुमाराणं अनंता पज्जवा पन्नता ? , गोयमा ! असुरकुमारे असुरकुमारस्स दव्वड्याए तुल्ले पएसड्याए तुल्ले ओगाहण्ड्याए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए एवं नीलवन्नपज्जवेहिं लोहियवन्नपज्जवेहिं हालिद्वन्नपज्जवेहिं सुक्खिन्नवन्नपज्जवेहिं सुब्भिगंधपज्जवेहिं दुब्भिगंधपज्जवेहिं तित्तरसपज्जवेहिं कडुयरसपज्जवेहिं कसायरसपज्जवेहिं अबिलरसपज्जवेहिं महररसपज्जवेहिं —

—कक्खड्ढासपज्जवेहिं मउयफासपज्जवेहिं गरुयफासपज्जवेहिं लहुयफासपज्जवेहिं सीयफासपज्जवेहिं उसिणफासपज्जवेहिं निद्धफासपज्जवेहिं लुक्खफासपज्जवेहिं आभिनिबोहियानाण-पज्जवेहिं सुयनाणपज्जवेहिं ओहिनाणपज्जवेहिं मइअन्नाणपज्जवेहिं सुयअन्नाणपज्जवेहिं विभंगानाणपज्जवेहिं चक्खुदंसणपज्जवेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं ओहिदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए.

से एण्डेणं गोयमा ! एवं वुच्चइ-असुरकुमाराणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता एवं जहा नेरइया, जहा असुरकुमारा तहा नागकुमारावि जाव थणियकुमारा-

मू. 'असुरकुमाराणं भन्ते ! केवइया बज्जवा पन्नत्ता ?' इत्यादि, उक्त एवार्थः प्रायः सर्वेष्वय-
सुरकुमारादिषु, ततः सकलमपि चतुर्विंशतिदण्डकसूत्रं प्राग्वद् भावनीयं, यस्तु विशेषः स उपदर्शयते,

मू. (३१०) पुढविकाइयाणं भन्ते ! केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केण्डेणं भन्ते ! एवं वुच्चइ पुढविकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! पुढविकाइए पुढविकाइयस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए, जइ हीणे असंखिज्जइभागहीणे वा संखिज्जइभागहीणे वा संखिज्जइगुणहीणे वा असंखिज्जगुणहीणे वा, अह अब्भहिए असंखिज्जइभागअब्भहिए वा संखिज्जइभागअब्भहिए वा संखिज्जगुणअब्भहिए वा असंखिज्जगुणअब्भहिए वा, ठिईए तिट्ठाणवडिए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए, जइ हीणे असंखिज्जभागहीणे वा संखिज्जभागहीणे वा संखिज्जगुणहीणे वा अह अब्भहिए असंखिज्जइ-
भागअब्भहिए वा संखिज्जइभागअब्भहिए वा संखिज्जगुणअब्भहिए वा वन्नेहिं गंधेहिं रसेहिं फासेहिं मइअन्नाणपज्जवेहिं सुयअन्नाणपज्जवेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए -

आउकाइयाणं भन्ते ! केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केण-
डेणं भन्ते ! एवं वुच्चइ आउकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! आउकाइए आउकाइयस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तिट्ठाणवडिए वन्नगंध-
रसफासमइअन्नाणसुअन्नाणअचक्खुदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए ॥

तेउकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केण्डेणं भन्ते ! एवं वुच्चइ-तेउ-
काइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! तेउकाइए तेउकाइयस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए चउट्ठाणवडिए, ठिईए तिट्ठाणवडिए, वन्नगंधरसफासमइअन्नाणसुय-
अन्नाणअचक्खुदंसणपज्जवेहिं य छट्ठाणवडिए ॥

वाउकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! वाउकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केण्डेणं भन्ते ! एवं वुच्चइ-
वाउकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! वाउकाइयस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तिट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासमइअन्नाण-
सुयअन्नाणअचक्खुदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए ॥

वणस्सइकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केण्डेणं भन्ते ! एवं वुच्चइ-
वणस्सइकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! वणस्सइकाइए वणस्सइकाइयस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तिट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफास-
मइअन्नाणसुयअन्नाणअचक्खुदंसणपज्जवेहिं य छट्ठाणवडिए, से एण्डेणं गोयमा ! एवं वुच्चइ-वणस्सइकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ॥

मू. (३११) बेइंदियाणं पुच्छा गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केण्डेणं भन्ते ! एवं वुच्चइ-
बेइंदियाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! बेइंदिए बेइंदियस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए, जइ हीणे असंखिज्जइभागहीणे वा संखिज्जइभागहीणे वा संखिज्जइगुणहीणे वा असंखिज्जइगुणहीणे वा, अह अब्भहिए असंखिज्ज-

भागअब्महिए वा संखिज्जइभागअअब्महिए वा संखिज्जगुणमब्महए वा असंखिज्जइगुणम्भहिए वा, ठिईए तिद्धाणवडिए, वन्नगंधरसफासआभिणिबोहियनाणसुयनाणमइअन्नाणसुय-
अन्नाणअचक्खुदंसणपज्जवेहि य छट्ठाणवडिए—

एवं तेइदियावि, एवं चउरिंदियावि नवरं दो दंसणा चक्खुदंसणं अचक्खुदंसणं ।

वृ. तत्र यत्पृथिवीकायिकादीनामवगाहनाया अङ्गुलासङ्ख्येयभागप्रमाणाया अपि चतुःस्थानपतितत्वं तदङ्गुलासङ्ख्येयभागप्रमाणस्यासङ्ख्येयभेदभिन्नत्वादवसेयं, स्थित्या हीनत्वमभ्यधिकत्वं च त्रिस्थानपतितं न चतुःस्थानपतितं, असङ्ख्येयगुणवृद्धिरहान्योरसंभवात्, कथं तयोरसंभव इति चेत्, उच्यते, इह पृथिव्यादीनां सर्वजघन्यायुः शुल्लकभवग्रहणं, शुल्लक-
भवग्रहणस्य च परिमाणमावलिकानां द्वे शते षट्पञ्चाशदधिके, मुहूर्त्तं च द्विघटिकाप्रमाणे सर्वसङ्ख्याय
शुल्लकभवग्रहणानां पञ्चषष्टिः सहस्रणि पञ्चशतानि षट्त्रिंशदधिकानि उक्तं च—

॥ १ ॥ “दोन्नि सयाइं नियमा छप्पन्नाइं पमाणओ हुंति ।

आवलियपमाणेण खुड्ढगभवग्गहणमेयं ॥

॥ २ ॥ पन्नडिसहस्साइं पंचेव सयाइं तह य छत्तीसा ।

खुड्ढगभवग्गहणं भवंति एते मुहुत्तेण ॥”

पृथिव्यादीनां च स्थितिरुत्कर्षतोऽपि सङ्ख्येयवर्षप्रमाणा ततो नासङ्ख्येयगुण-
वृद्धिरहान्योःसंभवः शेषवृद्धिरहानिन्निकभावना त्वेवं—एकस्य किल पृथिवीकायस्य स्थितिः परिपूर्णानि
द्वाविंशतिवर्षसहस्राणि अपरस्य तान्येव समयन्यूनानि ततः समयन्यूनद्वाविंशति-
वर्षसहस्रस्थितिकः परिपूर्णद्वाविंशतिवर्षसहस्रस्थितिकापेक्षयाऽसङ्ख्येयभागहीनः तदपेक्षया
त्वितरोऽसङ्ख्येयभागाधिकः, तथैकस्य परिपूर्णानि द्वाविंशतिवर्षसहस्राणि स्थितिरपरस्य
तान्येवान्तर्मुहूर्त्तादिनानि, अन्तर्मुहूर्त्तादिकं (च) द्वाविंशतिवर्षसहस्राणां सङ्ख्येयतमो भागः,

ततोऽन्तर्मुहूर्त्तादिन्यूनद्वाविंशतिवर्षसहस्रस्थितिकः परिपूर्णद्वाविंशतिवर्षसहस्रस्थिति-
कापेक्षया सङ्ख्येयभागहीनः तदपेक्षया परिपूर्णद्वाविंशतिवर्षसहस्रस्थितिकः सङ्ख्येयभाभ्यधिकः,
तथैकस्य द्वाविंशतिवर्षसहस्राणि स्थितिरपरस्यान्तर्मुहूर्त्तं मासो वर्षं वर्षसहस्रं वा, अन्तर्मुहूर्त्ता-
दिकं (च) नियतपरिमाणया सङ्ख्यागुणितं द्वाविंशतिवर्षसहस्रप्रमाणं भवति तेनान्तर्मुहूर्त्तादि-
प्रमाणस्थितिकः परिपूर्णद्वाविंशतिवर्षसहस्रस्थितिकापेक्षया सङ्ख्येयगुणहीनः तदपेक्षया तु परिपूर्ण-
द्वाविंशतिवर्षसहस्रस्थितिकः सङ्ख्येयगुणाभ्यधिकः, एवमप्यधिक्यकादीनामपि चतुरिन्द्रियपर्याप्तानां
स्वस्वोत्कृष्टस्थित्यनुसारेण स्थित्या त्रिस्थानपतितत्वं भावनीयं ।

मू. (३१२) पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं पज्जवा जहा नेरइयाणं तथा भाणियव्वा ।

मू. (३१३) मणुस्साणं भंतो ! केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता,
से केणट्ठेणं भंतो ! एवं वुच्चइ—मणुस्साणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! मणूसे मणूस्स
द्व्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए चउड्डणवडिए ठिईए चउड्डाणवडिए
वन्नगंधरसफासआभिनिबोहियनाणसुयनाणओहिनाणमनपज्जवनाणकेवलनाणपज्जवेहिं तुल्ले तिहिं
दंसणेहिं छट्ठाणवडिए केवलदंसणपज्जवेहिं तुल्ले ।

वृ. तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां मनुष्याणां च चतुःस्थानपतितत्वं, तेषां ह्युत्कर्षस्त्रीणि पत्योपमानि

स्थितिः, पल्योपमं चासङ्ख्येयवर्षसहस्रप्रमाणतोऽसङ्ख्येयगुणवृद्धिहान्योरपि संभवादुपपद्यते चतुःस्थापतितत्वं,

मू. (३१४) वाणमंतरा ओगाहणद्वयाए ठिईए चउट्टाणवडिया वण्णाईहिं छट्टाणवडिया जोइसिया वेमाणियावि एवं चेव नवरं ठिईए तिट्टाणवडिया ।

बु. एवं व्यन्तराणामपि, तेषां जघन्यतो दशवर्षसहस्रस्थितिकत्वदुत्कर्षतः पल्योपमस्थितिः (तेः), ज्योतिष्कवैमानिकानां पुन स्थित्या त्रिस्थानपतित्वं, यतो ज्योतिष्काणां जघन्यमायुः-पल्योपमाष्टभागः उत्कृष्टं वर्षलक्षाधिकं पल्योपमं, वैमानिकानां जघन्यं पल्योपमं उत्कृष्टं त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणिस, दशकोटीकोटीसङ्ख्येयपल्योपमप्रमाणं च सागरोपममतस्तेषामपायसङ्ख्येयगुणवृद्धिहान्यसंभवात् स्थितिस्त्रिस्थानपतिता, शेषसूत्रभावना तु सुगमत्वात् स्वयं भावनीया ॥

तदेवं सामान्यतो नैरयिकादीनां प्रत्येकं पर्यायाननत्यं प्रतिपादितं, इदानीं जघन्याद्यवगाहनाद्यधिकृत्य तेषामेव प्रत्येकं पर्यायाग्रं प्रतिपिदायिषुराह—

मू. (३१५) जहन्नोगाहणाणं भंते ! नेरइयाणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ? गोयमा ! जहन्नोगाहणाए नेरइए जहन्नोगाहणस्स नेरइयस्स दव्वड्याए तुल्ले पएसड्याए तुल्ले गाहणद्वयाए तुल्ले ठिईए चउट्टाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं तिहिं नाणेहिं तिहिं अन्नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए, ।

उक्कोसोगाहणाणं भंते ! नेरइयाणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ उक्कोसोगाहणायाणं नेरइयाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा उक्कोसोगाहणाए नेरइए उक्कोसोगाहणस्स नेरइयस्स दव्वड्याए तुल्ले पएसड्याए तुल्ले ओगाहणद्वयाए तुल्ले, ठिईए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए, जइ हीणे असंखिज्जभागहीणे वा संखिज्जभागहीणे वा अह अब्भहिए असंखिज्जभागअब्भहिए वा संखिज्जभागअब्भहिए वा, वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं तिहिं नाणेहिं तिहिं अन्नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए,

अजहन्नमणुक्कोसोगाहणाणं नेरइयाणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ अजहन्नमणुक्कोसोगाहणाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा अजहन्नमणुक्कोसागहणाए नेरइए अजहन्नमणुक्कोसोगाहणस्स नेरइयस्स दव्वड्याए तुल्ले पएसड्याए तुल्ले ओगाहणद्वयाए सिय हीणेसिय तुल्लेसिय अब्भहिए जइ हीणे असंखिज्जभागहीणे वा संखिज्जभागहीणे वा संखिज्जगुणहीणे वा असंखिज्जगुणहीणे वा अह अब्भहिए असंखिज्जभागअब्भहिए वा संखिज्जभागअब्भहिए वा संखिज्जगुणअब्भहिए वा असंखिज्जगुणअब्भहिए वा, ठिईए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए । जइ हीणे असंखिज्जभागहीणे वा संखिज्जभागहीणे वा संखिज्जगुणहीणे वा असंखिज्जगुणहीणे वा अह अब्भहिए असंखिज्जभागअब्भहिए वा संखिज्जभागअब्भहिए वा संखिज्जगुणअब्भहिए वा असंखिज्जगुणअब्भहिए वा, वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं तिहिं नाणेहिं तिहिं अन्नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए, से एएणट्ठेणं गोयमा ! वुच्चइ अजहन्नमणुक्कोसोगाहणाणं नेरइयाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ।

जहन्नठिइयाणं भंते ! नेरइयाणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ जहन्नठिइयाणं नेरइयाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नठिइए

नेरइए जहन्नटियस्स नेरइयस्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए चउट्टाणवडिए
ठिईए तुल्ले वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं तिहिं नाणेहिं तिहिं अन्नणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए एवं
उक्कोसठिइएवि, अजहन्नमणुक्कोसठिइएवि, नवरं सट्टाणे चउट्टाणवडिए ।

जहन्नगुणकालगाणं भंते ! नेरइयाणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा
पन्नत्ता, से केणट्टेणं भंते ! एवं बुद्धइ—जहन्नगुणकालगाणं नेरइयाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?,
गोयमा ! अजहन्नगुणकालए नेरइए जहन्नगुणकालगस्स नेरइयस्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले
ओगाहणड्डयाए चउट्टाणवडिए ठिईए चउट्टाणवडिए कालवन्नपज्जवेहं तुल्ले अवसेसेहिं
वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं तिहिं नाणेहिं तिहिं अन्नणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए, से एएणट्टेणं
गोयमा ! एवं बुद्धइ जहन्नगुणकालगाणं नेरइयाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता,

एवं उक्कोसगुणकालेवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं कालवन्नपज्जवेहिं
छट्टाणवडिए, एवं अवसेसा चत्तारि वन्ना दो गंधा पंच रसा अट्ठ फासा भाणियव्वा ।

जहन्नाभिनिबोहियनाणीणं भंते ! नेरइयाणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नाभि-
निबोहियनाणीणं नेरइयाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्टेणं भंते ! एवं बुद्धइ जहन्नाभिनिबोहिय-
नाणीणं नेरइयाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नाभिनिबोहियनाणी नेरइए जहन्नाभिनि-
बोहियस्स नाणिस्स नेरइयस्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए चउट्टाणवडिए ठिईए
चउट्टाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्टाणवडिए आभिनिबोहियनाणपज्जवेहिं तुल्ले सुयनाणं
ओहिनाणपज्जवेहिं छट्टाणवडिए तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए, एवं उक्कोसाभिनिबोहियनाणीवि, ।

अजहन्नमणुक्कोसाभिनिबोहियनाणीवि एवं चेव, नवरं आभिनिबोहियनाणपज्जवेहिं सट्टाणे
छट्टाणवडिए, एवं सुयनाणी ओहिनाणीवि, नवरं जस्स नाणा तस्स अन्नाणा नत्थि, जहा नाणा
तहा अन्नाणावि भाणियव्वा, स नवरं जस्स अन्नाणा तस्स नाणा न भवन्ति ।

जहन्नचक्खुदंसणीणं भंते ! नेरइयाणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा
पन्नत्ता, से केणट्टेणं भंते ! एवं बुद्धइ जहन्नचक्खुदंसणीणं नेरइयाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?,
गोयमा ! जहन्नचक्खुदंसणीणं नेरइए जहन्नचक्खुदंसणीस्स नेरइयस्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए
तुल्ले ओगाहणड्डयाए चउट्टाणवडिए ठिईए चउट्टाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं तिहिं नाणेहिं
तिहिं अन्नणेहिं छट्टाणवडिए चक्खुदंसणपज्जवेहिं तुल्ले अचक्खुदंसणपज्जवेहिं ओहिदंसणपज्जवेहिं
छट्टाणवडिए, एवं उक्कोसचक्खुदंसणीवि, अजहन्नमणुक्कोसचक्खुदंसणीवि एवं चेव, नवरं सट्टाणे
छट्टाणवडिए, एवं अचक्खुदंसणीवि ओहिदंसणीवि ।

वृ. 'जहन्नोगाहणाणं भंते !' इत्यादि, सुगमं नवरं 'ठिईए चउट्टाणवडिए' इति जघन्यावगाहनो
हि दशवर्षसहस्राणि स्थितिकोऽपि भवति रत्नप्रभायां उत्कृष्टस्थितिकोऽपि सप्तमनरकपृथिव्यां,
तत उपपद्यते स्थित्या चतुःस्थानपतितता, 'तिहिं नाणेहिं तिहिं अन्नणेहिं' ति इह यदा गर्भव्युत्क्रा-
न्तिकसंज्ञापञ्चेन्द्रियो नरकेषूपद्यते तदा स नारकायुःसंदेवन प्रथमसमय एव पूर्वगृही-
तौदारिकशरीरपरिशाटं करोति तस्मिन्नेव समये सम्यग्दष्टेस्त्रीणि ज्ञानानि मिथ्यादष्टेस्त्रीण्यज्ञानानि
समुत्पद्यन्ते, ततोऽविग्रहेण विग्रहेण वा गत्वा वैक्रियशरीरसंघातं करोति, यस्तु संमूर्च्छिमासंज्ञि-
पञ्चेन्द्रियोनरकेषूपद्यते तस्य तदानीं विभङ्गज्ञानं नास्तीति ।

—जघन्यावगाहनस्यास्याज्ञानानि भजनया द्रष्टव्यानि द्वे त्रीणि वेति, उत्कृष्टावगाहनसूत्रे स्थित्या हानौ वृद्धौ च द्विस्थानपतितत्वं, तद्यथा—असङ्ख्येयभागहीनत्वं वा सङ्ख्येयभागहीनत्वं वा, तथा असङ्ख्येयभागाधिकत्वं वा सङ्ख्येयभागाधिकत्वं वा न तु सङ्ख्येयसङ्ख्येयगुणवृद्धिहानी, कस्मादिति चेत्, उच्यते, उत्कृष्टावगाहना हि नैरयिकाः पञ्चधनुःशतप्रमाणाः, ते च सप्तमनरक-पृथिव्यां, तत्र जघन्या स्थितिः द्वाविंशतिः सागरोपमाणि उत्कृष्टा त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि, ततोऽसङ्ख्येयसङ्ख्येयभागहानिवृद्धौ एव घटेते न त्वसङ्ख्येयसङ्ख्येयगुणहानिवृद्धौ, तेषां तोत्कृष्टा-वगाहनानां त्रीणि ज्ञानानि त्रीण्यज्ञानानि वा नियमाद्वेदितव्यानि, न भजनया, भजनाहेतोः समूर्च्छिमासंज्ञिपञ्चेन्द्रियोत्पादस्य तेषामसंभवात् ।

—अजघन्योत्कृष्टावगाहनसूत्रे यदवगाहनया चतुःस्थानपतितत्वं तदेवं—अजघन्योत्कृष्टा-वगाहनो हि सर्वजघन्याङ्गुलासङ्ख्येयभागात्परतो मनाक् बृहत्तराङ्गुलासङ्ख्येयभागादारभ्य यावदङ्गुलासङ्ख्येयभागन्यूनानि पञ्चधनुःशतानि तावदवसेयः, ततः सामान्यनैरयिकसूत्रे इवात्राप्युपपद्यते अवगाहनातश्चतुःस्थानपतितता, स्थित्या चतुःस्थानपतितता सुप्रतीता, दशवर्षसहस्रभ्य आरभ्योत्कर्षतस्त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणामपि तस्यां लभ्यमानत्वात्, जघन्यस्थितिसूत्रे अवगाहनाय चतुःस्थानपतितत्वं तस्यामवगाहनायां जघन्योऽङ्गुलासङ्ख्येयभागादारभ्योत्कर्षतः सप्तानां धनुषामवाप्यमा त्वात्, अत्रापि त्रीण्यज्ञानानि केषांचित्कादाचित्कतया द्रष्टव्यानि, समूर्च्छिमासंज्ञिपञ्चेन्द्रियेभ्य उत्पन्नानमपर्याप्तावस्थायां विभङ्गस्याभावात्,

उत्कृष्टस्थितिचिन्तायामवगाहनया चतुःस्थानपतितत्वमुत्कृष्टस्थितिकस्यावगाहनाया जघन्यतोऽङ्गुलासङ्ख्येयागादारभ्योत्कर्षतः पञ्चानां धनुःशतानामवाप्यमानत्वात्,

‘अजहनुक्कोसठिइएवि एवं चेव’ इत्यादि, अजघन्योत्कृष्टस्थितावपि तथा वक्तव्यं यथा जघन्यस्थितिसूत्रे उत्कृष्टस्थितिसूत्रे चट, नवरमयं विशेषः—जघन्यस्थितिसूत्रे उत्कृष्टस्थितिसूत्रे च स्थित्या तुल्यत्वमभितं अत्र तु ‘स्वस्थानेऽपि’ स्थितावपि चतुःस्थानपतित इति वक्तव्यं, समयाधिकदशवर्षसहस्रेभ्य आरभ्योत्कर्षतः समयोनत्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणामवाप्यमानत्वात्,

जघन्यगुणकालकादिसूत्राणि सुप्रतीतानि, नवरं ‘जस्सनाणा तस्स अन्नाणा नत्थि’ति यस्य ज्ञानानि तस्याज्ञानानि न संभवन्तीति, यतः सम्यग्दृष्टेर्ज्ञानानि मिथ्यादृष्टेरज्ञानानि, सम्यग्दृष्टत्वं च मिथ्यादृष्टत्वोपमर्देन भवति मिथ्यादृष्टत्वमपि सम्यग्दृष्टत्वोपमर्देन भवति, ततो ज्ञानसद्भावेऽज्ञानाभावः एवमज्ञानसद्भावे ज्ञानाभावः, तत उक्तं—‘जहा नाणा तहा अन्नाणावि भाणियच्चा, नवरं जस्स अन्नाणा तस्स नाणा न संभवन्ति’ इति शेषं पाठसिद्धं ।

मू. (३१६) जहन्नोगाहगाणं भंते ! असुरकुमाराणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ जहन्नोगाहगाणं असुरकुमाराणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता !, गोयमा ! जहन्नोगाहणए असुरकुमारे जहन्नोगाहणस्स असुरकुमारस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए तुल्ले ठिईए चउट्ठाणवडिए वन्नाईहिं छट्ठाणवडिए आभिनिबोहियनाणं सुयनाणं ओहिनाणपज्जवेहिं तिहिं अन्नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसोगाहणएवि, एवं अजहन्नमणुक्कोसोगाणएवि, नवरं उक्कोसोगाहणएवि असुरकुमारे ठिईए चउट्ठाणवडिए, एवं जाव थणियकुमारा ।

बृ. एवमसुरकुमारादिसूत्राण्यपि भावनीयानि प्रायः समानगमत्वात् ।

मू. (३१७) जहन्नोगाहणाणं भंते ! पुढविकाइयाणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ? , गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ जहन्नोगाहणाणं पुढविकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ? , गोयमा ! जहन्नोगाहणए पुढविकाइए जहन्नोगाहणस्स पुढविकाइयस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्लो ओगाहणड्डयाए तुल्ले ठिईए तिट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं दोहिं अन्नाणेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसोगाणएवि, अजहन्नमणुक्कोसोगा- हणएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे चउट्ठाणवडिए,

जहन्नठिइयाणं पुढविकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ जहन्नठिइयाणं पुढविकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता !, गोयमा ! जहन्नठिइए पुढविकाइए जहन्नठिइयस्स पुढविकाइयस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तुल्ले वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं मतिअन्नाणं सुयअन्नाणं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसठिइएवि, अजहन्नमणुक्कोसठिइएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे तिट्ठाणवडिए ।

जहन्नगुणकालयाणं भंते ! पुढविकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ जहन्नगुणकालयाणं पुढविकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, गोयमा ! जहन्नगुण- कालए पुढविकाइए जहन्नगुणनकालगस्स पुढविकायस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तिट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसेहिं वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए दोहिं अन्नाणेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसगुणकालएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, एवं पंच वन्ना दो गंधा पंच रसा अट्ठ फासा भाणियव्वा ।

जहन्नमतिअन्नाणीणं भंते ! पुढविकाइयाणं पुच्छा गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ जहन्नमतिअन्नाणीणं पुढविकाइयाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता ? , गोयमा जहन्नमतिअन्नाणी पुढविकाइए जहन्नमतिअन्नाणिस्स पुढविकाइयस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तिट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए मइअन्नाणवज्जवेहिं तुल्ले सुयअन्नाणपज्जवेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए—

एवं उक्कोसमइअन्नाणीवि, अजहन्नमणुक्कोसमइअन्नाणीवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, एवं सुयअन्नाणीवि अचक्खुदंसणीवि एवं चेव जाव वणप्फइकाइया ।

बृ. जघन्यावगाहनादिपृथिव्यादिसूत्रे स्थित्या त्रिस्थानपतितत्वं सङ्ख्येयवर्षायुष्कत्वात्, एतच्च प्रागेव सामान्यपृथिवीकायिकसूत्रे भावितं, पर्यायचिन्तायामज्ञाने एव मत्यज्ञानश्रुता- ज्ञानलक्षणे वक्तव्ये न तु ज्ञाने, तेषां सम्यकत्वसत्य तेषु मध्ये सम्यकत्वसहितस्य चोत्पादासंभवात् 'उभयाभावो पुढवाइएसु' इति वचनात्, अत एवैतदेवोक्तमत्र 'दोहिं अन्नाणेहिं' इति ।

मू. (३१८) जहन्नोगाहणाणं भंते ! बेइंदियाणं पुच्छा गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ जहन्नोगाहणाणं बेइंदियाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता !, गोयमा ! जहन्नोगाहणए बेइंदिए जहन्नोगाहणस्स बेइंदियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए तुल्ले ठिईए तिट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं दोहिं नाणेहिं दोहिं अन्नाणेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं

य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसोगाहणएवि, नवरं नाना नत्थि, अजहन्नमणुक्कोसोगाहणए जहा जहन्नोगाहणए, नवरं सट्ठाणे ओगहणाए चउट्ठाणवडिए । जहन्नठिइयाणं भंते ! बेइंदियाणं पुच्छा गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते एवं वुच्चइ जहन्नठियाणं बेइंदियाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नठिइए बेइंदिए जहन्नठिइयस्स बेइंदियस्स दव्वट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए तुल्ले ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठितीए तुल्ले वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं दोहिं अन्नाणेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसठिइएवि, नवरं दो नाना अब्भहिया, अजहन्नमणुक्कोसाठिइए जहा उक्कोसठिइए नवरं ठिइए तिट्ठाणवडिए ।

जहन्नगुणकालगाणं बेइंदियाणं पुच्छा गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ—जहन्नगुणकालगाणं बेइंदियाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नगुणकालए बेइंदिए जहन्नगुणकालगस्स बेइंदियस्स दव्वट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए तुल्ले ओगाहणट्ठयाए छट्ठाणवडिए ठिइए तिट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसेहिं वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं दोहिं नाणेहिं दोहिं अन्नाणेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसगुणकालएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसगुणकालएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, एवं पंच वन्ना दो गंधा पंच रसा अट्ठ फासा भाणियव्वा । जहन्नाभिनिबोहियनाणीणं भंते ! बेइंदियाणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता !, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ—जहन्नाभिनिबोहियनाणीणं बेइंदियाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता !, गोयमा ! जहन्नाभिनिबोहियाणी बेइंदिए जहन्नाभिनिबोहियणाणस्स बेइंदियस्स दव्वट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए तुल्ले ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठिइए तिट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए आभिनिबोहियणाणपज्जवेहिं तुल्ले सुयणाणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए अचक्खुदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए ।

एवं उक्कोसाभिनिबोहियणाणीवि, अजहन्नमणुक्कोसाभिनिबोहियणाणवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवाडेए, एवं सुयणाणीवि सुयअन्नाणीवि अचक्खुदंसणीवि, नवरं जत्थ नाना तत्थ अन्नाणा नत्थि जत्थ अन्नाणा तत्थ नाना नत्थि, जत्थ दंसणं तत्थ नानावि अन्नाणावि, एवं तेइंदियाणवि, चउरिंदियाणवि एवं चेव नवरं चक्खुदंसणं अब्भिहिंयं

वृ. जघन्यावगाहनद्वीन्द्रियसूत्रे ‘दोहिं नाणेहं दोहिं अन्नाणेहिं’ इति, द्वीन्द्रियाणां हि केषाञ्चिदपर्याप्तावस्थायां सास्वादनसम्यकत्वमवाप्यते सम्यगधृष्टे ज्ञाने इति द्वे ज्ञाने लभ्येते शेषाणामज्ञाने तत उक्तं द्वाभ्यां ज्ञानाभ्यां द्वाभ्यामज्ञानाभ्यामिति, उत्कृष्टावगाहनायां त्वपर्याप्तावस्थाया अभावाद् सास्वादनसम्यकत्वं नावाप्यते ततस्तत्र ज्ञाने न वक्तव्ये, तथा चाह—‘एवं उक्कोसितोगाहणाए वि नवरं नाणा नत्थि’ति, तथाऽजघन्योत्कृष्टावगाहना किल प्रथमसमयादूर्ध्वं भवति इत्यपर्याप्तवस्थायामपि, तस्यः संभवात् सासदनसम्यकत्ववतां ज्ञाने अन्येषां चाज्ञाने इति ज्ञाने चाज्ञाने च वक्तव्ये, तथा चाह—

‘अजहन्नमणुक्कोसोगाहणए जहा जहन्नोगाहणए’ इति, तथा जघन्यस्थितिसूत्रे द्वे अज्ञाने एव वक्तव्ये न तु ज्ञाने, यतः सर्वजघन्यस्थितिको लब्ध्यपर्याप्तको भवति न च लब्ध्यपर्याप्तकेषु मध्ये सास्वादनसम्यगधृष्टरुतये, किं कारणमिति चेत्, उच्यते, लब्ध्यपर्याप्तको हि सर्वसङ्कल-

दः सासादनसम्यग्दृष्टिश्च मनाक् शुभपरिणामस्ततः स तेषु मध्ये नोत्पद्यते तेनाज्ञाने एव लभ्येते न ज्ञाने, उत्कृष्टस्थितिषु पुनर्मध्ये सासादनसम्यक्त्वसहितोऽप्युत्पद्यते इति तत्सन्ने ज्ञाना अज्ञाने च वक्तव्ये, तथा चाह—‘एवं उक्कोसठिइएवि, नवरं दो नाणा अब्भहिया’ इति, एवमेवाज्जन्वोत्कृष्ट-स्थितिसूत्रमपि वक्तव्यं, भावसूत्राणि पाठसिद्धानि, एवं त्रीन्द्रियचतुरिन्द्रिया अपि वक्तव्याः, नवरं चतुरिन्द्रियाणां चक्षुर्दर्शनमधिकं अन्यथा चतुरिन्द्रियत्वायोगादिति तेषां चक्षुर्दर्शनविषयमपि सूत्रं वक्तव्यं, जघन्यावगाहनतिर्यक्पञ्चेन्द्रियसूत्रे ‘ठिईए तिङ्गाणवडिए’ इति,

मू. (३१९) जहन्नोगाहणगाणं भंते ! पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं केवइया पज्जवा पन्नता गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ जहन्नोगाहणगाणं पंचिंदियतिरिक्ख-जोणियाणं अनंता पज्जवा पन्नता ?, गोयमा ! जहन्नोगाहणए पंचिंदियतिरिक्खजोणिए जहन्नोगाहण-यस्स पंचिंदियतिरिक्खजोणियस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए तुल्ले ठिईए तिङ्गाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं दोहिं नाणेहिं दोहिं अन्नाणेहिं दोहिं दंसणेहिं छट्ठाणवडिए, उक्कोसोगाहणएवि एवं चेव, नवरं तिहिं नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्ठाणवडिए, जहा उक्कोसोगाहणए तहा अजहन्नमणुक्कोसोगाणएवि, नवरं ओगाहणइयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए,

जहन्नठिइयाणं भंते ! पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं केवइया पज्जवा पन्नता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ जहन्नठिइयाणं पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं अनंता पज्जवा पन्नता ?, गोयमा ! जहन्नठिइए पंचिंदियतिरिक्खजोणिए जहन्नठिइयस्स पंचिंदियति-रिक्खजोणियस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तुल्ले वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं दोहिं अन्नाणेहिं दोहिं दंसणेहिं छट्ठाणवडिए, उक्कोसठिइएवि एवं चेव नवरं दो नाणा दो अन्नाणा दो दंसणा, अजहन्नमणुक्कोसठिइएवि एवं चेव, नवरं ठिईए चउट्ठाणवडिए तिन्नि नाना तिन्नि अन्नाणा तिन्नि दंसणा । जहन्नगुणकालगाणं भंते ! पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं पुच्छा गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणकालए पंचिंदियतिरिक्खजोणिए जहन्नगुणकालगस्स पंचिंदियतिरिक्खजोणियस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसेहिं वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं तिहिं नाणेहिं तिहिं अन्नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसगुणकालएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, एवं पंच वन्ना दो गंधा पंच रसा अट्ठ फासा ।

जहन्नाभिनिबोहियणाणीणं भंते ! पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं केवइया पज्जवा पन्नता गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नाभिनिबोहियणाणी पंचिंदियतिरिक्खजोणिए जहन्नाभिनिबोहियणाणस्स पंचिंदियतिरिक्खजोणियस्स दव्वइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए चउट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए आभिनिबोहियणाणपज्जवेहिं तुल्ले सुयनाणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए चक्खुदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए अचक्खुदंसणपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसाभिनिबोहियणाणीवि, नवरं ठिईए तिङ्गाणवडिए, तिन्नि नाणा तिन्नि दंसणा सट्ठाणे तुल्ले सेसेसु छट्ठाणवडिए ।

अजहन्नमणुक्कोसाभिनिबोहियणाणी जहा उक्कोसाभिनिबोहियणाणी नवरं ठिईए

चउट्टाणवडिए, सट्टाणे छट्टाणवडिए, एवं सुयनाणीवि,

जहन्नोहिनाणीणं भंते! पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं पुच्छा, गोयमा! अनंता पज्जवा पत्रत्ता, से केणट्ठेणं भंते! एवं वुच्चइ?, गोयमा! जहन्नोहिनाणी पंचिंदियतिरिक्खजोणिए जहन्नोहिनाणिस्स पंचिंदियतिरिक्खजोणियस्स दच्चइयाए तुल्ले पएसइयाए तुल्ले ओगाहणइयाए चउट्टाणवडिए ठीईए तिट्टाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं आभिनिबोहियनाणसुयनाणपज्जवेहिं छट्टाणवडिए ओहिनाणपज्जवेहिं तुल्ले, अन्नाणा नत्थि, चक्खुदंसणपज्जवेहिं अचक्खुदंसणपज्जवेहिं य ओहिदंसणपज्जेहिं छट्टाणवडिए, एवं उक्कोसोहिनाणीवि ।

अजहन्नोक्कोसोहिनाणीवि एवं चेव, नवरं सट्टाणे छट्टाणवडिए, जहा आभिनिबोहियनाणी तहा मइअन्नाणी सुयअन्नाणी य, जहा ओहिनाणी तहा विभंगनाणीवि, चक्खुदंसणी अचक्खुदंसणी य जहा आभिनिबोहियाणी, ओहिदंसणी जहा ओहिनाणी, जत्थ नाणा तत्थ अन्नाणा नत्थि जत्थ अन्नाणा तत्थ नाणा नत्थि, जत्थ दंसणा तत्थ नानावि अन्नाणावि अत्थित्ति भाणियव्वं ।

वृ. इह तिर्यक्पञ्चेन्द्रियः सङ्ख्येयवर्षायुष्क एव जघन्यावगाहनो भवति, नाऽसङ्ख्येयवर्षायुष्कः, किं कारणं इति चेत्, उच्यते, असङ्ख्येयवर्षायुषो हि महाशरीराः कङ्ककुक्षिपरिणामत्वात् पुष्टाहाराः प्रबलधातूपचयाः ततस्तेषां भूयान् शुक्रनिषेको भवति शुक्रनिषेकानुसारेण च तिर्यग्मनुष्याणमुत्पत्तिसमयेऽवगाहनेति न तेषां जघन्यावगाहना लभ्यते किं तु सङ्ख्येयवर्षायुषां, सङ्ख्येयवर्षायुषश्च स्थित्या त्रिस्थानपतिताः, एतच्च भावितं प्राक्, तत उक्तं स्थित्या त्रिस्थानपतिता इति, ।

‘दोहिं नाणेहिं दोहिं अन्नाणेहिं’ इति ।

जघन्यावगाहनो हि तिर्यक्पञ्चेन्द्रियः सङ्ख्येयवर्षायुष्कोऽपर्याप्तो भवति सोऽपि चाल्पकायेषु मध्ये समुत्पद्यमानस्ततस्तस्यावधिबिभङ्गज्ञानासंभात् द्वे ज्ञाने द्वे अज्ञाने उक्ते, यस्तु बिभङ्गज्ञानसहितो नरकादुद्धृत्य सङ्ख्येयवर्षायुष्केषु तिर्यक्पञ्चेन्द्रियेषु मध्ये समुत्पद्यमानो वक्ष्यते स महाकायेषूपद्यमानो द्रष्टव्यः नाल्पकायेषु, तथास्वाभावात्, अन्यथाऽधिकृतसूत्रविरोधः, उत्कृष्टावगाहनतिर्यक्पञ्चेन्द्रियसूत्रे ‘तिहिं नाणेहिं तिहिं अन्नाणेहिं’ इति त्रिभिन्नानिस्त्रिभिन्नज्ञानैश्च षट्स्थानपतिताः, तत्र त्रीणि अज्ञानानि कथमिति चेत्, उच्यते, उह यस्य योजनसहस्रं शरीरावगाहना स उत्कृष्टावगाहनः स च सङ्ख्येयवर्षायुष्क एव भवति पर्याप्तश्च, तेन तस्य त्रीणि ज्ञानानि त्रीण्यत्रानानि च संभवन्ति, स्थित्याऽपि चासावुत्कृष्टावगाहनः त्रिस्थानपतितः, सङ्ख्येयवर्षायुष्कत्वात्, अजघन्योत्कृष्टावगाहनसूत्रेण स्थित्या चतुःस्थानपतितः, यतोऽजघन्योत्कृष्टावगाहनोऽसङ्ख्येयवर्षायुष्कोऽपि लभ्यते, तत्रोपपद्यते प्रागुक्तयुक्तया चतुःस्थानपतितत्वं, जघन्यस्थितिकतिर्यक्पञ्चेन्द्रियसूत्रे द्वे अज्ञाने एव वक्तव्ये न तु ज्ञाने, यतोऽसौ जघन्यस्तितिको लब्ध्यपर्याप्तक एव भवति न च तन्मध्ये सासादनसम्यग्दृष्टरूपाद इति, उत्कृष्टस्थितिकतिर्यक्पञ्चेन्द्रियसूत्रे

‘दो नाणा दो अन्नाणा’ इति, उत्कृष्टस्थितिको हि तिर्यक्पञ्चेन्द्रियस्त्रिपल्योपमस्थितिको भवति, तस्य च द्वे अज्ञाने तावन्नियमेन यदा पुनः षण्मासावशेषायुर्वैमानिकेषु बद्धायुष्को भवति तदा तस्य द्वे ज्ञाने लभ्येते अत उक्तं द्वे ज्ञाने द्वे अज्ञाने इति, अजघन्योत्कृष्टस्थितिकतिर्यक्पञ्चेन्द्रियसूत्रे ‘ठीईए चउट्टाणवडिए’ इति अजघन्योत्कृष्टस्थितिको हि तिर्यक्पञ्चेन्द्रियः सङ्ख्येयवर्षायुष्कोऽपि लभ्यते असङ्ख्येयवर्षायुष्कोऽपि समयोनत्रिपल्योपमस्थितिकः ततश्चतुःस्थानपतितः,

जघन्याभिनिबोधिकतिर्यक्पञ्चेन्द्रियसूत्रे 'ठिईए चउट्टाणवडिए' इति, असङ्ख्येयवर्षायुषोऽपि हि तिर्यक्पञ्चेन्द्रियस्व स्वभूमिकानुसारेण जघन्ये आभिनिबोधिकश्रुतज्ञाने लभ्येते ततः सङ्ख्येयवर्षायुषोऽसङ्ख्येयवर्षायुषश्च जघन्याभिनिबोधिकश्रुतज्ञानसंभवाद् भवन्ति स्थित्या चतुःस्थानपतिताः, उक्त्याभिनिबोधिकज्ञानसूत्रे स्थित्या च त्रिस्थानपतिता वक्तव्याः । यत इह यस्योक्तृष्टे आभिनिबोधिकश्रुतज्ञाने स नियमात् सङ्ख्येयवर्षायुष्कः २ स्थित्यापि त्रिस्थानपतित एव यथोक्तं प्राक्, अवधिसूत्रे विभङ्गसूत्रेऽपि स्थित्या त्रिस्थानपतितः, किं कारणम् उच्यते, असङ्ख्येयवर्षायुषोऽवधिविभङ्गासंभवात्, आह च मूलटीकाकारः 'ओहिविभङ्गसुनियमा तिट्टाणवडिए, किं कारणं ? भन्नइ, ओहिविभङ्गा असंखेज्जवासायस्स नत्थि' ति जघन्यावगाहनमनुष्यसूत्रे 'ठिईए तिट्टाणवडिए' इति तिर्यक्पञ्चेन्द्रियवत्,

मू. (३२०) जहन्नोगाहणगाणं भंते ! मणुस्साणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ—जहन्नोगाहणगाणं मणुस्साणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नोगाहणए मणुसे जहन्नोगाहणगस्स मणुस्सस्स दव्वट्टाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणट्टयाए तुल्ले ठिईए तिट्टाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं तिहिं नाणेहिं दोहिं अन्नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए, उक्कोसोगाहणएवि एवं चेव, नवरं ठिईए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए, जइ हीणे असंखिज्जइभागहीणे अह अब्भहिए असंखेज्जइभागअब्भहिए, दो नाणा दो अन्नाणा दो दंसणा । अजहन्नमणुक्कोसोगाहणएवि एवं चेव, नवरं ओगाहणट्टयाए चउट्टाणवडिए, ठिईए चउट्टा- णवडिए आइल्लेहिं चउहिं नाणेहिं छट्टाणवडिए, केवलनाणपज्जवेहिं तुल्ले, तिहिं अन्नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए, केवलदंसणपज्जवेहिं तुल्ले ।

जहन्नठिइयाणं भंते ! मणुस्साणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नठिइए मणुस्से जहन्नठियस्स मणुस्सस्स दव्वट्टयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणट्टयाए चउट्टाणवडिए ठिईए तुल्लो वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं दोहिं अन्नाणेहिं दोहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए, एवं उक्कोसठिइएवि, नवरं दो नाणा दो अन्नाणा दो दंसणा, अजहन्नमणुक्कोसठिइएवि एवं चेव, नवरं ठिईए चउट्टाणवडिए ओगाहणट्टयाए चउट्टा- णवडिए आइल्लेहिं चउहिं नाणेहिं छट्टाणवडिए केवलनाणपज्जवेहिं तुल्ले तिहिं अन्नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए केवलदंसणपज्जवेहिं तुल्ले । जहन्नगुणकालयाणं भंते ! मणुस्साणं केवइया पज्जवा प० गो० अनंता पज्जवा पन्नत्ता से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणकालए मणुसे जहन्नगुणकालगस्स मणुस्सस्स दव्वट्टाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणट्टयाए चउट्टाणवडिए ठिईए चउट्टाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसेहिं वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्टाणविए छउहिं नाणेहिं छट्टाणवडिए केवलनाणपज्जवेहिं तुल्ले तिहिं अन्नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए केवलदंसणपज्जवेहिं तुल्ले, एवं उक्कोसगुणकालएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्टाणे छट्टाणवडिए, एवं पंच वन्ना दो गंधा पंच रसा अट्ट फासा भा०

जहन्नाभिनिबोहियणाणीणं मणुस्साणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नाभिनिबोहियणाणी मणुसे जहन्नाभिनिबोहियणाणस्स मणुस्सस्स दव्वट्टयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले गाहणट्टयाए चउट्टाणवडिए ठिईए

चउट्टाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्टाणवडिए आभिनिबोहियनाणपज्जवेहिं तुल्ले सुयनाणपज्जवेहिं दोहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए, एवं उक्कोसाभिनिबोहियनाणीवि नवरं आभिनिबोहियनाणपज्जवेहिं तुल्ले ठिईए तिट्ठाणवडिए तिहिं नाणेहिं तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए ।

अजहन्नमणुक्कोसाभिनिबोहियनाणी जहा उक्कोसाभिनिबोहियनाणी, नवरं ठिईए चउट्टाणवडिए सट्टाणे छट्टाणवडिए, एवं सुयनाणीवि, जहन्नोहियनाणीणं भंते ! मणुस्साणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ !, गोयमा ! जहन्नोहिनाणी मणुस्से जहन्नोहिनाणिसस मणूसस्स दव्वट्टयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणट्टयाए तिट्ठाणवडिए ठिईए तिट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं दोहिं नाणेहिं छट्टाणवडिए ओहिनाणपज्जवेहिं तुल्ले मणनाणपज्जवेहिं छट्टाणवडिए तिहिं दंसणेहिं छट्टाणवडिए, एवं उक्कोसोहिनाणीवि, अजहन्नमणुक्कोसोहिनाणी एवं चेव, नवरं ओगाहणट्टयाए चउट्टाणवडिए, सट्टाणे छट्टाणवडिए, जहा ओहिनाणी तहा मणपज्जवनाणीवि भाणियव्वे, नवरं ओगाहणट्टयाए तिट्ठाणवडिए, जहा आभिनिबोहियनाणी तहा मइअन्नाणी सुयअन्नाणीवि भानियव्वे, जहा ओहिनाणी तहा विभंगनाणीवि भाणियव्वे चक्खुदंसणी अचक्खुदंसणी जहा आभिनिबोहियनाणी ओहिदंसणी जहा ओहिनाणी । जत्थ नाणा तत्थ अन्नाणा नत्थि जत्थ अन्नाणा तत्थ नाणा नत्थि, जत्थ दंसणा तत्थ नाणावि अन्नाणवि ।

केवलनाणीणं भंते ! मणुस्साणं केवइया पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ केवलनाणीणं मणुस्साणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! केवलनाणी मणुस्से केवलनाणिसस मणूसस्स दव्वट्टयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणट्टयाए चउट्टाणवडिए ठिईए तिट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्टाणवडिए केवलनाणपज्जवेहिं केवलदंसणपज्जवेहिं य तुल्ले एवं केवलदंसणीवि मणुस्से भाणियव्वे ॥

वृ. मनुष्योऽपि जघन्यावगाहनो नियमात् सङ्ख्येयवर्षायुष्कः, सङ्ख्येयवर्षायुष्कश्च स्थित्या त्रिस्थानपतित एवेति 'तिहिं नाणेहिं' इति, यदा कश्चित् तीर्थकरोऽनुत्तरोपपत्तिकदेवो वा अप्रतिपतितेनावधिज्ञानेन जघन्यायामवगाहनायामुत्पद्यते तदाऽवधिज्ञानमपि लभ्यते इतीह त्रिभिर्ज्ञानैरित्युक्तं, विभङ्गज्ञानसहितस्तु नरकादुद्धतो जघन्यायामवगाहनायां नोत्पद्यते तथास्वाभाव्यात् अतो विभङ्गज्ञानं न लभ्यते इति द्वाभ्यामज्ञानाभ्यामित्युक्तं, उत्कृष्टावगाहनमनुष्यसूत्रे 'ठिईए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे असंखेज्जभागहीणे जइ अब्भहिए असंखेज्जभाग-अब्भहिए' इति, उत्कृष्टावगाहना हि मनुष्यास्त्रिगव्यूतोच्छ्रयाः त्रिगव्यूतानां च स्थितिर्जघन्यतः-पल्योपमासङ्ख्येयभागहीनानि त्रीणि पल्योपमानि उत्कर्षतस्तान्येव परिपूर्णानि त्रीणि पल्योपमानि, उक्तं च जीवाभिगमे - 'उत्तरकुरुदेवकुराए मणुस्साणं भंते ! केवइयं कालं ठिई पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं तिन्नि पलिओवमाई पलिओवमस्सासंखिज्जइभागहीणाइं उक्कोसेणं तिन्नि पलिओवमाई' त्रिपल्योपमासङ्ख्येयभागश्च त्रयाणां पल्योपमानामसङ्ख्येयतमो भाग इति पल्योपमासङ्ख्येयभागहीनपल्योपमत्रयस्थितिकः परिपूर्णपल्योपमत्रयस्थितिकापेक्षयाऽसङ्ख्येयभागहीनः, इतरस्तु तदपेक्षयाऽसङ्ख्येयभागाधिकः, शेषा वृद्धिहानयो न लभ्यन्ते,

'दो नाणा दो अन्नाणा' इति उत्कृष्टावगाहना हि असङ्ख्येयवर्षायुषः, असङ्ख्येयवर्षायुषां

चावधिविभङ्गासंभवः, तथास्वाभाव्यात्, अतो द्वे एव ज्ञाने द्वे चाज्ञाने इति, तथाऽजधन्योत्कृष्टावगाहनः सङ्ख्येयवर्षायुष्कोऽपि भवति असङ्ख्येयवर्षायुष्कोऽपि भवति, असङ्ख्येयवर्षायुष्कोऽपि गव्यतद्विगव्यतोच्छ्रयः ततोऽवगाहनयाऽपि चतुःस्थापतितत्वं स्थित्याऽपि तथा, आद्यैश्चतुर्भिर्मिति-श्रुतावधिमनःपर्यायरूपैर्ज्ञानैः षट्स्थानपतिताः, तेषां चतुर्णामपि ज्ञानानां तत्तद्व्यादिसापेक्षतयाक्षयोपशमवैचित्र्यतस्तारतम्यभावात्, केवलज्ञानपर्यवैस्तुल्यता, निःशेषस्वावरणक्षयतः प्रादुर्भूतस्य केवलज्ञानस्य भेदाभावात्, शेषसुगमं, जघन्यस्थितिकमनुष्यसूत्रे 'दोहिं अन्नाणेहिं' इति द्वाभ्यामज्ञानाभ्यां मत्तज्ञानश्रुतज्ञानरूपाभ्यां षट्स्थानपतितता वक्तव्या, न तु ज्ञानाभ्यां, कस्मादिति चेत्?, उच्यते, जघन्यस्थितिका मनुष्याः संमूर्च्छिमाः, संमूर्च्छिममनुष्याश्च नियमतो मिथ्यादृष्टयः, ततस्तेषमज्ञाने एव न तु ज्ञाने, उत्कृष्टस्थितिकमनुष्यसूत्रे 'दो नाणा दो अन्नाणा' इति, उत्कृष्टस्थितिका हि मनुष्यास्त्रिपल्योपमायुषः, तेषां च तावदज्ञाने नियमेन यदा पुनः षण्मासावशेषायुषो वैमानिकेषु बद्धायुषस्तदा सम्यकत्वलाभात् द्वे ज्ञाने लभ्येते अवधिविभङ्गौ चासङ्ख्येयवर्षायुषां न स्त इति त्रीणि ज्ञानानि त्रीण्यज्ञानानीनि नोक्तं, अजधन्योत्कृष्टस्थितिकमनुष्यसूत्रमजधन्योत्कृष्टावगाहनमुख्यसूत्रमिवल भावनीयं, ।

जघन्याभिनिबोधिकमनुष्यसूत्रे द्वे ज्ञाने वक्तव्ये द्वे दर्शने च, किं कारणं इति चेत्?, उच्यते, जघन्याभिनिबोधिको हि जीवो नियमादवधिमनःपर्यवज्ञानविकलः, प्रबलज्ञानावरणकर्मादयसद्भावात्, अन्यथा जघन्याभिनिबोधिकज्ञानत्वायोगात्, ततः शेषज्ञानदर्शनासंभवादभिनिबोधिकज्ञानपर्यवैस्तुल्यः श्रुतत्रानपर्यवैर्द्वाभ्यां दर्शनाभ्यां च षट्स्थानपतिततोक्ता, उत्कृष्टाभिनिबोधिकसूत्रे 'ठिईए तिङ्गाणवडिऐ' इति उत्कृष्टाभिनिबोधिको हि नियमात्सङ्ख्येयवर्षायुः, असङ्ख्येयवर्षायुषः तथाभवस्वाभाव्यात् सर्वोत्कृष्टाभिनिबोधिकज्ञानासंभवात्, सङ्ख्येयवर्षायुषश्च प्रागुक्तयुक्तेः स्थित्या त्रिस्थानपतिता इति, जघन्यावधिसूत्रे उत्कृष्टावधिसूत्रे चावगाहनया त्रिस्थानपतितो वक्तव्यः, यतः सर्वजधन्योवधिर्यथोक्तस्वरूपो मनुष्याणां पारभविको न भवति, किंतु तद्भावभावी, सोऽपि च पर्याप्तावस्थायां, अपर्याप्तावस्थायां तद्योग्यविश्रुद्यमावात्, उत्कृष्टोऽप्यवधिर्भावतश्चारित्रिणः,

ततो जघन्यावधिरुत्कृष्टावधिर्वाऽवगाहनया त्रिस्थानपतितः, अजधन्योत्कृष्टस्त्ववधिः पारभविकोऽपि संभवति ततोऽपर्याप्तावस्थायामपि तस्य संभवात् अजधन्योत्कृष्टावधिरवगाहनया चतुःस्थानपतितः, स्थित्या तु जघन्यावधिरुत्कृष्टावधिरजधन्योत्कृष्टावधिर्वा त्रिस्थानपतितः, असङ्ख्येयवर्षायुषामवधेरसंभवात्, सङ्ख्येयवर्षायुषां च त्रिस्थानपतितत्वात्, जघन्यमनःपर्यवज्ञानी उत्कृष्टमनःपर्यवज्ञानी अजधन्योत्कृष्टमनः पर्यवज्ञानी च स्थित्या त्रिस्थानपतितः, चारित्रिणामेव मनः पर्यायज्ञानसद्भावात्, चारित्रिणां च सङ्ख्येयवर्षायुष्कत्वात्, केवलज्ञानसूत्रे तु 'ओगाहणद्वयाए चउङ्गाणवडिऐ' इति केवलिसमुद्घातं प्रतीत्य, तथाहि केवलिसमुद्घातगतः केवली शेषकेवलिभ्योऽसङ्ख्येयगुणाधिकावगाहनः तदपेक्षया शेषाः केवलिनोऽसङ्ख्येयगुणहीनावगाहनाः स्वस्थाने तु शेषाः केवलिनस्त्रिस्थानपतिता इति स्थित्या त्रिस्थानपतितत्वं, सङ्ख्येयवर्षायुष्कत्वात्

मू. (३२१) वाणमंतरा जहा असुरकुमारा । एवं जोइसियवेमाणिया, नवरं सङ्गाणे ठिईए तिङ्गाणवडिऐ भाणियव्वे, सेत्तं जीवपञ्जवा ।

वृ. व्यन्तरा यथाऽसुरकुमाराः, ज्योतिष्कवेमानिका अपि तथैव, नवरं ते स्थित्या त्रिस्थानपतिता वक्तव्याः, एतच्च प्रागेव भावितं ।

उपसंहारमाह— ‘सेतं जीवपञ्जवा’ एते जीवपर्यायाः । सम्प्रत्यजीवपर्यायान् पृच्छति—

मू. (३२२) अजीवपञ्जवा णं भंते! कइविहा पन्नत्ता?, गोयमा! दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—रुविअजीवपञ्जवा य अरुविअजीवपञ्जवा य, अरुविअजीवपञ्जवा णं भंते! कइविहा पन्नत्ता?, गोयमा! दसविहा पन्नत्ता, तंजहा—धम्मत्थिकाए धम्मत्थिकायस्स देसे धम्मत्थिकायस्स पएसा अहम्मत्थिकाए अहम्मत्थिकायस्स देसे अहम्मत्थिकायस्स पएसा आगासत्थिकाए आगासत्थिकायस्स देसे आगासत्थिकायस्स पएसा अद्धासमए ।

वृ. ‘अजीवपञ्जवा णं’ इत्यादि, ‘रुविअजीवपञ्जवा य अरुविअजीवपञ्जवा य’ इति रूपमिति उपलक्षणमेतत् गन्धरसस्पर्शाश्च विद्यन्ते येषां ते रूपिणः ते च ते अजीवाश्च रूप्यजीवाः तेषां पर्याया रूप्यजीवपर्यायाः (पुद्गलपर्याया) इत्यर्थः, तद्विपरता अरूप्यजीवपर्यायाः, अमूर्ताजीवपर्याया इति भावः, ‘धम्मत्थिकाए’ इत्यादि, धर्मास्तिकाय इति परिपूर्णमवयवि द्रव्यं, धर्मास्तिकायस्य देशः—तत्स्यैवाद्धादिरूपो विभागः, धर्मास्तिकायस्य प्रदेशाः—तत्स्यैव निर्विभागाः भागाः, एवं त्रिकमधर्मास्तिकाये आकाशास्तिकाये च भावनीयं, एतावता चान्योऽन्यानुगमात्मकावयवावयविस्वरूपं धर्मास्तिकायदिकं वस्तित्वमिति प्रतिपादितं, दशमोऽद्धासमयः, नन्वत्र पर्याया वक्तुमुपक्रान्तास्तत्कथं द्रव्यमात्रोपन्यासः कृतः?, उच्यते, पर्यायपर्यायिणोः कथंचिदभेदख्यापनार्थः, एवमुत्तरोऽपि ग्रन्थः, आह च मूलटीकाकारः—“अत्र सर्वत्र पर्यायपर्यायिणोः कथंचिदभेदख्यापनार्थमित्यं सूत्रोपन्यासः” इति, परमार्थतत्त्वेतद्वद्व्यं—धर्मास्तिकायत्वं धर्मास्तिकायदेशत्वं धर्मास्तिकायप्रदेशत्वं इत्यादि० ।

मू. (३२३) रुविअजीवपञ्जवा णं भंते! कइविहा पन्नत्ता?, गोयमा! चउव्विहा पन्नत्ता, तंजहा—खंधा खंधदेसा खंधपएसा परमाणुपुग्गला, ते णं भंते! किं संखेज्जा असंखेज्जा अनन्ता?, गोयमा! नो संखेज्जा नो असंखेज्जा अमन्ता, से केणट्ठेणं भंते! एवं वुच्चइ नो संखेज्जा नो असंखेज्जा अनन्ता?, गोयमा! अनन्ता परमाणुपुग्गला अनन्ता दुपएसिया खंधा जाव अनन्ता दसपएसिया खंधा अनन्ता संखिज्जपएसिया खंधा अनन्ता असंखिज्जपएसिया खंधा अनन्ता अणंतपएसिया खंधा, से तेणट्ठेणं गोयमा! एवं वुच्चइ ते णं नो संखिज्जा नो असंखिज्जा अनन्ता ।

वृ. ‘ते णं भंते! किं संखेज्जा’ इत्यादि, ते स्कन्धादयः प्रत्येकं किं सङ्ख्येय असङ्ख्येयया अनन्ताः?, भगवानाह—अनन्ताः, एतदेव भावयति—‘से केणट्ठेणं भंते!’ इत्यादि पाठसिद्धः ।

मू. (३२४) परमाणुपोग्गलाणं भंते! केवइया पञ्जवा पन्नत्ता?, गोयमा! परमाणुपोग्गलाणं अनन्ता पञ्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते! एवं वुच्चइ—परमाणुपुग्गलाणं अनन्ता पञ्जवा पन्नत्ता?, गोयमा! परमाणुपुग्गले परमाणुपोग्गलस्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए तुल्ले ठिईए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे असंखिज्जइभागहीणे वा संखिज्जइभागहीणे वा संखिज्जइगुणहीणे वा असंखिज्जइगुणहीणे वा अह अब्भहिए असंखिज्जइभागअब्भहिए वा संखिज्जइभागअब्भहिए वा संखिज्जगुणअब्भहिए वा असमंखिज्जगुणअब्भहिए वा, कालवन्नपज्वहेहिं सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे अमंतभागहीणे वा असंखिज्जइभागहीणे वा

संखिज्जभागहीणे वा संखिज्जगुणहीणे वा असंखिज्जगुणहीणे वा अनंतगुणहीणे वा अह अब्भहिए अनंतभागअब्भहिए वा असंखिज्जभागअब्भहिए वा संखिज्जभागअब्भहिए वा संखिज्जगुणअब्भहिए वा असंखिज्जगुणअब्भहिए वा अनंतगुणमब्भहिए वा एवं अवसेसवन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए, फासाणं सीयउसिणनिद्धलुक्खेहिं छट्ठाणवडिए, से तेणट्ठेणं गोयमा ! एवं वुच्चइ-परमाणुपोग्गलाणं अनंता पज्जवा पन्नत्ता । दुपएसियाणं पुच्छा गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता ?, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! दुपएसिए दुपएसियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए तुल्ले ओगाहणट्ठयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे पएसहीणे अह अब्भहिए पएसमब्भहिए ठिईए चउट्ठाणवडिए वन्नाइहिं उवरिल्लेहिं चउफासेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं तिपएसेवि, नवरं ओगाहणट्ठयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे पएसहीणे वा दुपएसहीणे वा अह अब्भहिए पएसमब्भहिए वा दुपएसमब्भहिए वा,

एवं जाव दसपएसिए, नवरं ओगाहणाए पएसपरिवुट्ठी कायच्चा जाव दसपएसिए, नवरं नवपएसहीणत्ति, संखेज्जपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ-गोयमा ! संखेज्जपेसइए संखेज्जपएसियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए, जइ हीणे संखेज्जभागहीणे वा संखिज्जगुणहीणे वा अह अब्भहिए एवं चेव ओगाहणट्ठयाएवि दुट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइउवरिल्लचउफासपज्जवेहिं य छट्ठाणवडिए,

असंखिज्जपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ-गोयमा ! असंखिज्जपएसिए खंधे असंखिज्जपएसियस्स खंधस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइउवरिल्लचउफासेहिं य छट्ठाणवडिए, अनंतपएसियाणं पुच्छा गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! अनंतपएसिए खंधे अनंतपएसियस्स खंधस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए ॥

एगपएसोगाढाणं पोग्गलाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! एगपएसोगाढे पोग्गले एगपएसोगाढस्स पोग्गलस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए तुल्ले ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइउवरिल्लचउफासेहिं छट्ठाणवडिए, एवं दुपएसोगाढेवि, संखिज्जपएसोगाढाणं पुच्छा गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! संखेज्जपएसोगाढे पोग्गले संखिज्जपएसोगाढस्स पोग्गलस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए दुट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइउवरिल्लचउफासेहिं य छट्ठाणवडिए, असंखेज्जपएसोगाढाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! असंखेज्जपएसोगाढे पोग्गले असंखेज्जपएसोगाढस्स पोग्गलस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइअट्ठाफासेहिं छट्ठाणवडिए ।

एगसमयठिइयाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?,

गोयमा ! एगसमयठिइए पोग्गले एगसमयठिइयस्स पोग्गल्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए छट्ठाण-
वडिए ओगाहणड्डयाए चउट्ठाणवडिते ठितीए तुल्ले वण्णाइअट्ठफासेहिं छट्ठाणवडिए एवं जाव
दससमयड्डिए, संखेजसमयठिइयाणं एवं चेव, नवरं ठिईए दुट्ठाणवडिए, असंखेजसमयठिइयाणं
एवं चेव, नवरं ठिईए चउट्ठाणवडिए,

एकगुणकालगाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ
गोयमा ! एकगुणकालए पोग्गले एकगुणकालगस्स पोग्गल्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए
छट्ठाणवडिए ओगाहणड्डयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले
अवसेसेहिं वन्नगंधरसफासपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए अट्ठफासेहिं छट्ठाणवडिए, एवं जाव दसगुणकालए,
संखेजगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे दुट्ठाणवडिए, एवं असंखिजगुणकालएवि, नवरं सट्ठाणे
चउट्ठाणवडिए, एवं अनंतगुणकालएवि नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, एवं जहा कालवन्नस्स वत्तव्वया
भाणिया तहा सेसाणवि वन्नगंधरसफासाणं वत्तव्वया भाणियव्वा जाव अनंतगुणलुक्खे !

जहन्नोगाहणगाणं भंते ! दुपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं
भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नोगाहणए दुपएसिए खंधे जहन्नोगाहणस्स दुपएसियस्स खंधस्स
दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए तुल्ले ठिईए चउट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं
छट्ठाणवडिए सेसवन्नगंधरसपज्जवेहिं छट्ठाणवडिए सीयउसिणणिद्धलुक्खफासपज्जवेहिं
छट्ठाणवडिए, से तेणट्ठेणं गोयमा ! एवं वुच्चइ—जहन्नोगाहणं दुपएसियाणं पोग्गलाणं अनंता
पज्जवा पन्नत्ता, उक्कोसोगाहणएवि एवं चेव, अजहन्नमणुक्कोसोगाहणओ नत्थि,

जहन्नोगाहणयाणं भंते ! तिपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं
भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहा दुपएसिए जहन्नोगाहणए उक्कोसोगाहणएवि एवं चेव, एवं
अजहन्नमणुक्कोसोगाहणवि, जहन्नोगाहणयाणं भंते ! चउपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! जहा
जहन्नोगाहणए दुपएसिए तहा जहन्नोगाहणए चउप्पएसिए एवं जहा उक्कोसोगाहणए दुपएसिए
तहा उक्कोसोगाहणए चउप्पएसिएवि, एवं अजहन्नमणुक्कोसोगाहणएवि चउप्पएसिए, नवरं
ओगाहणड्डयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सियमब्बहिं जइ हीणे पएसहीणे अह अब्बहिं पएसअब्बहिं
एवं जाव दसपएसिए णेयव्वं, नवरं अजहन्नकोसोगाहणए पएसपरिवुट्ठी कायव्वा जाव
दसपएसियस्स सत्त पएस परिवट्ठिज्जंति,

जहन्नोगाहणगाणं भंते ! संखेजपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं
भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नोगाहणए संखेजपएसिए जहन्नोगाहणस्स संखिजपएसियस्स
दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए दुट्ठाणवडिए ओगाहणड्डयाए तुल्ले ठिईए चउट्ठाणवडिए
वण्णाइचउफासपज्जवेहिं य छट्ठाणवडिए एवं उक्कोसोगाहणएवि, अजहन्नमणुक्कोसोगाहणएवि
एवं चेव, नवरं सट्ठाणे दुट्ठाणवडिए,

जहन्नोगाहणगाणं भंते ! असंखिजपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से
केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नोगाहणए असंखिजपएसिए खंधे जहन्नोगाहणगस्स
असंखिजपएसियस्स खंधस्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए चउट्ठाणवडिए ओगाहणड्डयाए तुल्ले
ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइउवरिल्लफासेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसोगाहणएवि,

अजहन्नमणुक्कोसोगाहणएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे चउट्ठाणवडिए ।

जहन्नोगाहणगाणं भंते ! अनंतपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नोगाहणए अनंतपएसिए खंधे जहन्नोगाहणगस्स अनंतपएसियस्स खंधस्स दब्बट्ठाए तुल्ले पएसट्ठयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए तुल्ले ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइउवरिल्लचउफासेहिं छट्ठाणवडिए उक्कोसोगाहणएवि एवं चेव, नवरं ठिईएवि तुल्ले

अजहन्नमणुक्कोसोगाहणगाणं भंते ! अनंतपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ ?, गोयमा ! अजहन्नमणुक्कोसोगाहणए अनंतपएसिए खंधे अजहन्नमणुक्कोसोगाहणगस्स अनंतपएसियस्स खंधस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइअट्ठफासेहिं छट्ठाणवडिए,

जहन्नटिइयाणं भंते ! परमाणुपुग्गलाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नटिइए परमाणुपोग्गले जहन्नटिइयस्स परमाणुपोग्गलस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए तुल्ले ओगाहणट्ठयाए तुल्ले ठिईए तुल्ले वण्णाइ दुफासेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसटिइएवि, अजहन्नमणुक्कोसटिइएवि एवं चेव नवरं ठिईए चउट्ठाणवडिए,

जहन्नटिइयाणं दुपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नटिइए दुपएसिए जहन्नटिइयस्स दुपएसियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए तुल्ले ओगाहणट्ठयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिं जइ हीणे पएसहीणे अह अब्भहिं पएसअब्भहिं ठिईए तुल्ले वण्णाइ चउफासेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसटिइवि अजहन्नमणुक्कोसटिइएवि एवं चेव, नवरं ठिईए चउट्ठाणवडिए, एवं जाव दसपएसिए, नवरं पएसपरिवुट्ठी कायव्वा, ओगाहणट्ठयाए तिसुवि गमएसु जाव दसपएसिए एवं पएसा परिवट्ठिज्जंति,

जहन्नटिइयाणं भंते ! संखिज्जपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नटिइए संखिज्जपएसिए रक्खंधे जहन्नटिइयस्स संखिज्जपएसियस्स खंधस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए दुट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए दुट्ठाणवडिए ठिईए तुल्ले वण्णाइ चउफासेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसटिइएवि, अजहन्नमणुक्कोसटिइएवि एवं चेव, नवरं ठिईए चउट्ठाणवडिए,

जहन्नटिइयाणं असंखिज्जपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता से केणट्ठेणं भंते ! बुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नटिइए असंखिज्जपएसिए जहन्नटिइयस्स असंखिज्जपएसियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तुल्ले वण्णाइ उवरिल्लचउफासेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसटिइएवि, अजहन्नमणुक्कोसटिइए एवं चेव नवरं ठिईए चउट्ठाणवडिए,

जहन्नटिइयाणं अनंतपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नटिइए अनंतपएसिए जहन्नटिइयस्स अनंतपएसियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तुल्ले वण्णाइ अट्ठफासेहिं य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसटिइएवि, अजहन्नमणुक्कोसटिइएवि एवं चेव, नवरं ठिईए चउट्ठाणवडि, ए

जहन्नगुणकालयाणं परमाणुपुग्गलाणं पुच्छा, गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, सेकेणट्ठेणं भन्ते ! एवं बुद्धइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणकालए परमाणुपुग्गले जहन्नगुणकालगस्स परमाणुपुग्गलस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए तुल्ले ओगाहणट्ठयाए तुल्ले ठिईए चउट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसा वण्णा नत्थि, गंधरसदुफास पज्जवेहि य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसगुणकालएवि, एवमजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए,

जहन्नगुणकालयाणं भन्ते ! दुपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, सेकेणट्ठेणं भन्ते ! एवं बुद्धइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणकालए दुपएसिए जहन्नगुणकालयस्स दुपएसियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए तुल्ले ओगाहणट्ठयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे पएसिणीणेअह अब्भहिए पएसब्भहिए ठिईए चउट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसवण्णाइ-उवरिल्लचउफासेहि य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसगुणकालएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, एवं जाव दसपएसिए नवरं पएसपरिवुट्ठी ओगाहणाए तहेव,

जहन्नगुणकालयाणं भन्ते ! संखिजपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भन्ते ! एवं बुद्धइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणकालए संखिजपएसिए जहन्नगुणकालगस्स संखिजपएसियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए दुट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए दुट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसेहिं वण्णाइ उवरिल्लचउफासेहि य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसगुणकालएवि, एवं अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए,

जहन्नगुणकालयाणं भन्ते ! असंखिजपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भन्ते ! एवं बुद्धइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणकालए असंखिजपएसिए जहन्नगुणकालगस्स असंखिजपएसियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसेहिं वण्णादि उवरिल्लचउफासेहि य छट्ठाणवडिए, ओगाहट्ठयाए चउट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसगुणकालएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, जहन्नगुणकालयाणं भन्ते ! अनंतपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भन्ते ! एवं बुद्धइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणकालए अनंतपएसिए जहन्नगुणकालयस्स अनंत-पएसियस्स दब्बट्ठाए तुल्ले पएसट्ठयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाण- वडिए कालवन्नपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसेहिं वन्नादि अट्ठफासेहि य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसगुण- कालएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, एवं नीललोहिय- हालिहसुक्खिस्सुब्भिगंधदुब्भिगंधतित्तकडुकसायअंबिलमहररसपज्जवेहि यवत्तव्या भाणियव्वा, नवरं परमाणुपोग्गलस्स सुब्भिगंधस्स दुब्भिगंधो न भण्णइ दुब्भिगंधस्स सुब्भिगंधो न भन्नइ, तित्तस्स अवसेसं न भन्ति एवं कडुयादीणवि, अवसेसं तं चेव,

जहन्नगुणकक्खडाणं अनंतपएसियाणं खंधाणं पुच्छा, गोयमा ! अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भन्ते ! एवं बुद्धइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणकक्खडे अनंतपएसिए जहन्नगुणकक्खडस्स अनंतपएसियस्स दब्बट्ठयाए तुल्ले पएसट्ठयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्ठयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए वन्नगंधरसेहिं छट्ठाणवडिए कक्खडफासपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसेहिं सत्तफप्पज्जवेहिं

छद्वाणवडिए, एवं उक्कोसगुणक्खडेवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणक्खडेवि एवं चेव नवरं सद्वाणे
छद्वाणवडिए, एवं मउयगुरुयलहु एवि भाणियव्वे,

जहन्नगुणसीयाणं भंते ! परमाणुपोग्गलाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से
केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणसीए परमाणुपोग्गले जहन्नगुणसीतस्स परमाणुपोग्गल-
स्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए तुल्ले ठिईए चउद्वाणवडिए वन्नगंधरसेहिं
छद्वाणवडिए सीयफासपज्जवेहिं य तुल्ले उसिणफासो न भन्नति निद्धलुक्खफासपज्जवेहिं य
छद्वाणवडिए, एवं उक्कोसगुणसीएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणसीतेवि एवं चेव, नवरं सद्वाणे
छद्वाणवडिए,

जहन्नगुणीताणं दुपदेसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं भंते !
एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणसीते दुपएसिए जहन्नगुणसीतस्स दुपदेसियस्स दव्वड्डयाए तुल्ले
पएसड्डयाए तुल्ले ओगाहणड्डयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे पएसहीणे (अह)
अब्भहिए पएसब्भहिए ठिईए चउद्वाणवडिए वन्नगंधरसपज्जवेहिं छद्वाणवडिए सीयफासपज्जवेहिं
तुल्ले उसिणिद्धलुक्खफासपज्जवेहिं छद्वाणवडिए, एवं उक्कोसगुणसीतेवि, अजहन्नमणुक्कोसगुण-
सीतेवि एवं चेव, नवरं सद्वाणे छद्वाणवडिए, एवं जाव दसपएसिए, नवरं ओगाहणड्डयाए पएस-
परिवुद्धी कायव्वाजाव दसपएसियस्स नव पएसो वुद्धिजंति,

जहन्नगुणसीयाणं संखेज्जपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं
भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणसीते संखिज्जपएसिए जहन्नगुणसीतस्स संखिज्जपएसियस्स
दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए दुद्वाणवडिए ओगाहणड्डयाए दुद्वाणवडिए ठिईए चउद्वाणवडिए
वण्णादीहिं छद्वाणवडिए सीयफासपज्जवेहिं तुल्ले उसिणिद्धलुक्खेहिं छद्वाणवडिए, एवं
उक्कोसगुणसीतेवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणसीतेवि एवं चेव, नवरं सद्वाणे छद्वाणवडिए,

जहन्नगुणसीयाणं असंखिज्जपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से केणट्ठेणं
भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणसीते असंखिज्जपएसिए जहन्नगुणसीयस्स असंखिज्जपए-
सियस्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए छउद्वाणवडिए ओगाहणड्डयाए चउद्वाणवडिए ठिईए
चउद्वाणवडिए वण्णाइपज्जवेहिं छद्वाणवडिए सीयफासपज्जवेहिं तुल्ले उसिणिद्धलुक्खफासपज्जवेहिं
छद्वाणवडिए, एवं उक्कोसगुणसीतेवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणसीतेवि एवं चेव, नवरं सद्वाणे
छद्वाणवडिए, जहन्नगुणसीताणं अनंतपएसियाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता पज्जवा पन्नत्ता, से
केणट्ठेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?, गोयमा ! जहन्नगुणसीते अनंतपएसिए जहन्नगुणसीतस्स
अनंतपएसियस्स दव्वड्डयाए तुल्ले पएसड्डयाए छद्वाणवडिए ओगाहणड्डयाए चउद्वाणवडिए ठिईए
चउद्वाणवडिए वण्णाइपज्जवेहिं छद्वाणवडिए सीयफासपज्जवेहिं तुल्ले अवसेसेहिं सत्तफासपज्जवेहिं
छद्वाणवडिए, एवं उक्कोसल्लगुणसीतेवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणसीतेवि एवं चेव, नवरं सद्वाणे
छद्वाणवडिए, एवं उसिणिद्धलुक्खे जहा सीते परमाणुपोग्गलस्स तहेव पडिवक्खो सव्वेसिं न
भण्णइ त्ति भाणियव्वं साम्भ्रतं सामान्यसूत्रमारभ्यते ।

वृ. सम्प्रति दण्डकक्रमेण परमाणुपुद्गलादीनां पर्यायाश्चिन्तनीयाः, दण्डकक्रमश्चायं—
प्रथमतः सामान्येन परमाण्वादयश्चिन्तनीयाः तदनन्तरं ते एव एकप्रदेशाद्यवगाढाः तत एकसम-

यादिस्थितिकाः तदनन्तरमेकगुणकालकादयः ततो जघन्याद्यवगाहनाप्रकारेण तदनन्तरं जघन्यस्थित्यादिभेदेन ततो जघन्यगुणकालकादिक्रमेण तदनन्तरं जघन्यप्रदेशादिना भेदेनेति, उक्तं च—

॥ १ ॥

“अणुमाइओहियाणं खेत्तादिपएससंगयाणं च ।

जहनाऽवगाहणाइण चतेव जहन्नादिदेसाणं ॥”

अस्याक्षरगमनिका—प्रथमतोऽण्वादीनां—परमाण्वादीनां चिन्ता कर्तव्या, तदनन्तरं क्षेत्रादिप्रदेशसङ्गतानां, अत्रादिशब्दात्कालभावपरिग्रहः ततोऽयमर्थः—प्रथमतः क्षेत्रप्रदेशैरेकादिभिः सङ्गतानां चिन्ता कर्तव्या, तदनन्तरं कालप्रदेशैः—एकादिसमयैस्ततो भावप्रदेशैः—एकगुणकालकादिभिरिति, तदनन्तरं जघन्यावगाहनादीनामिति, अत्रादिशब्देन मध्यमोत्कृष्टावगाहनाजघन्यमध्यमोत्कृष्टप्रदेशानामिति ॥

तत्र प्रथमतः क्रमेण परमाण्वादीनां चिन्तां कुर्वन्नाह—‘परमाणुपोग्गलाणं भंते !’ इत्यादि, स्थित्या चतुःस्थानपतितत्वं, परमाणोः समयादारभ्योत्कर्षतोऽसङ्ख्येयकालमवस्थानभवात्, कालादिवर्णपर्यायैः षट्स्थानपतितत्वं एकस्यापि परमाणोः पर्यायानन्तायविरोधात्, ननु परमाणुरप्रदेशो गीयते ततः कथं पर्यायानन्त्याविरोधः ? , पर्यायानन्त्ये नियमतः सप्रदेशत्वप्रसक्तेः, तदयुक्तं, वस्तुतत्त्वापरिज्ञानात्, परमाणुर्हि अप्रदेशो गीयते ब्रह्मरूपतया सांशो न भवतीति, न तु कालभावाभ्यामिति, ‘अपएसो दव्वड्डयाए’ इति वचनात्, ततः कालभावाभ्यां सप्रदेशत्वेऽपि न कश्चिद्विषयः,

तथा परमाण्वादीनामसङ्ख्यातप्रदेशस्कन्धरपर्यायान्तां केषांचिदनन्तप्रादेशिकानामपि स्कन्धानां तथैकप्रदेशावगाढानां यावत् सङ्ख्यातप्रदेशावगाढानां शीतोष्णस्निग्धरूक्षरूपाश्चत्वार एव स्पर्शा इति तैरेव परमाण्वादीनां षट्स्थानपतितता वक्तव्या, न शेषैः, द्विप्रदेशस्कन्धसूत्रे ‘ओगाहणड्डयाए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए’ इत्यादि, यदा द्वावपि द्विप्रदेशिकौ स्कन्धौ द्विप्रदेशावगाढावेकप्रदेशावगाढौ वा भवतस्तदा तुल्यावगाहनौ, यदा त्वेको गद्विप्रदेशावगाढोऽपरस्त्वेकप्रदेशावगाढस्तदा एकप्रदेशावगाढो द्विप्रदेशावगाढापेक्षया प्रदेशहीनो द्विप्रदेशावगाढस्तु तदपेक्षया (प्रदेशा)ऽभ्यधिकः शेषं प्राग्वत्,

त्रिप्रदेशस्कन्धसूत्रे ‘ओगाहणड्डयाए सिय हीणे’ इत्यादि, यदा द्वावपि त्रिप्रदेशिकौ स्कन्धौ त्रिप्रदेशावगाढौ द्विप्रदेशावगाढो एकप्रदेशावगाढौ वा तदा तुल्यौ यदा त्वेकस्त्रिप्रदेशावगाढो वा द्विप्रदेशावगाढो वा अपरस्तु द्विप्रदेशावगाढ एकप्रदेशावगाढो वा तदा द्विप्रदेशावगाढैकप्रदेशावगाढौ यथाक्रमं त्रिप्रदेशावगाढद्विप्रदेशावगाढापेक्षया एकप्रदेशहीनौ त्रिप्रदेशावगाढगद्विप्रदेशावगाढौ तु तदपेक्षया एकप्रदेशाभ्यधिकौ, यदा त्वेकस्त्रिप्रदेशावगाढोऽपर एकप्रदेशावगाढस्तदा एकप्रदेशावगाढस्त्रिप्रदेशावगाढपेक्षया द्विप्रदेशहीनः त्रिप्रदेशावगाढस्तु तदपेक्षया द्विप्रदेशाभ्यधिकः,

एवमेकैकप्रदेशपरिवृद्ध्या चतुःप्रदेशादिषु स्कन्धेष्ववगाहनामधिकृत्य हानिवृद्धिर्वा तावद् वक्तव्या यावद्दशप्रदेशस्कन्धः, तस्मिंश्च दशप्रदेशके स्कन्धे एवं वक्तव्यं ‘जइ हीणे पएसहीणे वा दुपएसहीणे वा जाव नवपएसहीणे वा अह अब्भहिए पएसमब्भहिए वा दुपएसमब्भहिए वा जाव नवपएसमब्भहिए वा’ इति भावना पूर्वोक्तानुसारेण स्वयं कर्तव्या, सङ्ख्यायप्रादेशिकस्कन्धसूत्रे ‘ओगाहणड्डयाए दुड्डाणवडिए’ इति सङ्ख्येयभागेन सङ्ख्येयगुणेन चेति, असङ्ख्यातप्रदेशस्कन्धे

‘ओगाहणड्याए चउड्डाणवडिए’ इति असङ्ख्यातभागेन सङ्ख्यातभागेन सङ्ख्यातगुणेनासङ्ख्यात-
गुणेनेति, अनन्तप्रादेशिकस्कन्धेऽप्यवगाहनार्थतया चतुःस्थानपतितता, अनन्तप्रदेशावगाहनाया
असंभवतोऽनन्तभागानन्तगुणाभ्यां वृद्धिहान्यसंभवात्,

‘एगपएसोगाढाणं पोगलाणं भंते !’ इत्यादि, अत्र ‘दव्वड्याए तुल्ले पएसड्याए छड्डाणवडिए’
इति, इदमपि विवक्षितैकप्रदेशावगाढं परमाण्वादिकं ब्रव्यं इदमप्यपरैकप्रदेशावगाढं द्विप्रदेशादिकं
ब्रव्यमिति ब्रव्यार्थतया तुल्यता, प्रदेशार्थतया षट्स्थानपतितता, अनन्तप्रदेशकस्यापि स्कन्धस्यैक-
स्मिन्नाकाशप्रदेशेऽवगाहनासंभवात्, शेषं सुगमं, एवं स्थितिभावाश्रयाप्यपि सूत्राण्युपयुज्य
भावनीयानि, ‘जहन्नोगाहणगाणं भंते ! दुपएसियाणं’ इत्यादि, जघन्यद्विप्रदेशकस्य स्कन्धस्याव-
गाहना एकप्रदेशात्मिका उत्कृष्टा द्विप्रदेशात्मिका अत्रापान्तरालं नास्तीति मध्यमा न लभ्यते तत
उक्तं ‘अजहन्नमणुक्कोसोगाहणओ नत्थि’ इति,

त्रिप्रदेशकस्य स्कन्धस्य जघन्यावगाहना एकप्रदेशरूपा मध्यमा द्विप्रदेशरूपा उत्कृष्टा
त्रिप्रदेशरूपा, चतुःप्रदेशस्य जघन्या एकप्रदेशरूपा उत्कृष्टा चतुःप्रदेशात्मिका मध्यमा द्विविधा—
द्विप्रदेशात्मिका त्रिप्रदेशात्मिका च, एवं च सति मध्यमावगाहनश्चतुःप्रदेशको मध्यमावगाह-
नचतुःप्रदेशकापेक्षया यदि हीनस्तर्हि प्रदेशतो हीनो भवति अथाभ्यधिकस्ततः प्रदेशतोऽभ्यधिकः,
एवं पञ्चप्रदेशादिषु स्कन्धेषु मध्यमावगाहनाधिकृत्य प्रदेशपरिवृद्ध्या वृद्धिर्हानिश्च तावत् वक्तव्या
यावद्दशप्रदेशके स्कन्धे सप्तप्रदेशपरिवृद्धिः, सा चैवं वक्तव्या—‘अजहन्नमणुक्कोसोगाहणए
दसपएसिए अजहन्नमणुक्कोसोगाहणस्स दसपएसियस्स खंधस्स ओगाहणड्याए सिय हीणे सिय
तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे पएसहीणे दुपएसहीणे जाव सत्तपएसहीणे अह अब्भहिए
पएसअब्भहिए दुपएसअब्भहिए जाव सत्तपएसअब्भहिए’ इति,

शेषं सूत्रं स्वयमुपयुज्य परिभावेनीयं सुगमत्वात्, नवरमनन्तप्रदेशकोत्कृष्टावगानाचिन्तायां
‘ठिईएवि तुल्ले’ इति उत्कृष्टावगाहनः किलानन्तप्रदेशकः स्कन्धः स उच्यते यः समस्तलोकव्यापी
स चाचित्तमहास्कन्धः केवलिसमुद्घातकर्मस्कन्धो वा, तयोश्चोभयोरपि दण्डकपाटमन्थान्तरपूरण-
लक्षणचतुःसमयप्रमाणतेति तुल्यकालता० ।

मू. (३२५) जहन्नपएसियाणं भंते ! खंधाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता, से केणट्ठेणं भंते !
एवं बुद्धइ ?, गोयमा ! जहन्नपएसिए खंधे जहन्नपएसियस्स खंधस्स दव्वड्याए तुल्ले पएसड्याए
तुल्ले ओगाहणड्याए सिय हीणे सिय तुल्ले सिय अब्भहिए जइ हीणे पएसहीणे अह अब्भहिए
पएसअब्भहिए ठिईए चउड्डाणवडिए वन्नगंधरसउवरिल्लचउफासपज्जवेहिं छड्डाणवडिए,

उक्कोसपएसियाणं भंते ! खंधाणं पुच्छा, गोयमा ! अनंता०, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुद्धइ
गोयमा ! उक्कोसपएसिए खंधे उक्कोसपएसियस्स खंधस्स दव्वड्याए तुल्ले पएसड्याए तुल्ले
ओगाहणड्याए उड्डाणवडिए ठिईए चउड्डाणवडिए वण्णाइअड्डासपज्जवेहिं य छड्डाणवडिए,

अजहन्नमणुक्कोसपएसियाणं भंते ! खंधाणं केवड्या पज्जवा पन्नता ?, गोयमा ! अनंता०,
से केणट्ठेणं० ?, गोयमा ! अजहन्नमणुक्कोसपएसिए खंधे अजहन्नमणुक्कोसपएसियस्स खंधस्स
दव्वड्याए तुल्ले पएसड्याए छड्डाणवडिए ओगाहणड्याए चउड्डाणवडिए ठिईए चउड्डाणवडिए
वण्णाइ अड्डासपज्जवेहिं य छड्डाणवडिए । जहन्नोगाहणगाणं भंते ! पोगलाणं पुच्छा, गोयमा !

अनन्ता०, से केणट्टेणं० ? गोयमा ! जहन्नोगाहणए पोग्गले जहन्नोगाहणगस्स पोग्गलस्स दब्बट्टयाए तुल्ले पएसड्डयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्टयाए तुल्ले ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइ उवरिक्खप्पेहि य छट्ठाणवडिए, उक्कोसोगाहणएवि एवं चेव, नवरं ठिईए तुल्ले,

अजहन्नमणुक्कोसोगाहणगणं भंते ! पोग्गलाणं पुच्छा, गोयमा ! अनन्ता०, से केणट्टेणं० गोयमा ! अजहन्नमणुक्कोसोगाहणए पोग्गले अजहन्नमणुक्कोसोगाहणगस्स पोग्गलस्स दब्बट्टयाए तुल्ले पएसड्डयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्टयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए वण्णाइ अट्ठफासपज्जेवि य छट्ठाणवडिए, जहन्नटिइयाणं भंते ! पोग्गलाणं पुच्छा, गोयमा ! अनन्ता०, से केणट्टेणं० ?, गोयमा ! जहन्नटिइए पोग्गले जहन्नटिइयस्स पोग्गलस्स दब्बट्टयाए तुल्ले पएसड्डयाए छट्ठाणवडिए ओगाहणट्टयाए चउट्ठाणवडिए ठिईए तुल्ले वण्णाइ अट्ठफासपज्जवेहि य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसटिइएवि, अजहन्नमणुक्कोसटिइएवि एवं चेव, नवरं ठिईएवि तुल्ले वण्णाइ अट्ठफासपज्जवेहि य छट्ठाणवडिए, एवं उक्कोसटिइएवि, अजहन्नमणुक्कोसटिइएवि एवं चेव, नवरं ठिईएवि चउट्ठाणवडिए,

जहन्नगुणकालयाणं भंते ! पोग्गलाणं केवड्या पज्जवा पन्नत्ता ?, गोयमा ! अनन्ता०, से केणट्टेणं० ?, गोयमा ! जहन्नगुणकालए पोग्गले जहन्नगुणकालयस्स पोग्गलस्स दब्बट्टयाए तुल्ले पएसड्डयाए ओगाहणट्टयाए छउट्ठाणवडिए ठिईए चउट्ठाणवडिए कालवन्नपज्जवेहि तुल्ले अवस्सेहि वन्नगंधरसफासपज्जवेहि य छट्ठाणवडिए, से तेणट्टेणं गोयमा ! एवं वुच्चइ—जहन्नगुणकालयाणं पोग्गलाणं अनन्ता पज्जवा पन्नत्ता, एवं उक्कोसगुणकालएवि, अजहन्नमणुक्कोसगुणकालएवि एवं चेव, नवरं सट्ठाणे छट्ठाणवडिए, एवं जहा कालवन्नपज्जवाणं वत्तव्वया भणिया तथा संसणवि वन्नगंधरसफासाणं वत्तव्वया भाणियव्वा जाव अजहन्नमणुक्कोसलुक्खे सट्ठाणे छट्ठाणवडिए ।

सेत्तं रूविअजीवपज्जवा, सेत्तं अजीवपज्जवा पन्नवणाए भगवईए विसेसपयं समत्तं ५ ।

वृ. शेषं सूत्रमापदपरिसमाप्तेः प्रागुक्तभावनाऽनुसारेण स्वयमुपयुज्य परिभाषनीयं सुगमत्वात् नवरं जघन्यप्रदेशकाः स्कन्धाः द्विप्रदेशका उत्कृष्टप्रदेशकाः सर्वोत्कृष्टानन्तप्रदेशाः ॥

पदं - ५ - समाप्तम्

मुनी दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापना उपाङ्ग सूत्रे
पंचम पदस्य मलयगिरि आचार्येण विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

पदं - ६ - “व्युत्क्रान्ति” (उपपात - उद्धर्तना)

वृ. तदेवं व्याख्यातं पञ्चमं पदम् ॥ सम्प्रति षष्ठमारभ्यते, तस्य चायमभिसम्बन्धः—
इहानन्तरपदे औदधिकक्षायोपशमिकक्षायिकभावाश्रयं पर्यायपरिमाणवाधारणं प्रतिपादितं, इह
त्वौदधिकक्षायोपशमिकविषयाः सत्त्वानामुपपातविरहादयश्चिन्त्यन्ते, तत्रादावियमधिकार-
सङ्ग्रहणिगाथा—

—: पदं - ६ - दारं - १ :- “बारस”

मू. (३२६)

बारस चउवीसाइं सअंतरं एगसमय कत्तो य ।

उव्वट्ठण परभवियाउयं च अट्ठेव आगरिसा ॥

वृ. 'बारस चउवीसाई' इत्यादि, प्रथमं गतिषु सामान्यतः उपपातविरहस्य उद्धर्तनाविरहस्य च द्वादश मुहूर्ताः प्रमाणं वक्तव्यं, तदनन्तरं नैरयिकादिषु भेदेषु उपपातविरहस्योद्धर्तनाविरहस्य च चतुर्विंशतिर्मूहूर्ताः गतिषु प्रत्येकमादौ वक्तव्याः, ततः 'संतरं'ति सान्तरं नैरयिकादयः उत्पद्यन्ते निरन्तरं चेति वक्तव्यं, तदनन्तरमेकसमयेन नैरयिकादयः

प्रत्येकं कति उत्पद्यन्ते कति वोद्धर्तन्ते इति चिन्तनीयं, ततः कुत उत्पद्यन्ते नारकादय इति चिन्त्यते, तत 'उव्वट्टणा' इति नैरयिकादय उद्धर्तन्ताः सन्तः कुत्रोत्पद्यन्ते इति वक्तव्यं, तदनन्तरं कति भागावशेषेऽनुभूयमानभवायुषि जीवाः पारभविकमायुर्बध्नान्तीति वक्तव्यं, तथा कति भिराकर्षैरुत्कर्षतः आयुर्बन्धका इति चिन्तायां अष्टावकर्षा वक्तव्याः । एष सङ्ग्रहणिगाथासङ्ख्येयपार्थः

मू. (३२७) निरयगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एक्कं समयं उक्कोसेणं बारस मुहुत्ता । तिरियगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एणं समयं उक्कोसेणं बारस मुहुत्ता । मणुयगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एणं समयं उक्कोसेणं बारस मुहुत्ता । देवगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एणं समयं उक्कोसेणं बारस मुहुत्ता । सिद्धिगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया सिज्झणाए पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एणं समयं उक्कोसेणं छम्मासा ।

निरयगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उव्वट्टणाए पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एक्कं समयं उक्कोसेणं बारस मुहुत्ता । तिरियगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उव्वट्टणाए पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एणं समयं उक्कोसेण बारस मुहुत्ता । मणुयगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उव्वट्टणाए पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एणं समयं उक्कोसेणं बारस मुहुत्ता । देवगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उव्वट्टणाए पन्नत्ता ?, गो० जहन्नेणं एणं समयं उक्कोसेणं बारस मुहुत्ता दारं ।

वृ. एनमेव क्रमेण विवरीपुराह—'निरयगई णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता' इत्यादि, निरयगतिनाम—नरकगतिनामकर्म्मोदयजनितो जीवस्यौदयिको भावः, स चैकः सप्तपृथिवीव्यापी चेति एकवचनं, सप्तानां च पञ्चतिवीनां परिग्रहः, णमिति वाक्यालङ्कारे, भदन्तेति गुर्वामित्रणे परमकल्याणयोगिन् ! 'केवइयं'ति कियन्तं कालं विरहिता—शून्या 'उपपातेन' उपपतनमुपपातः तदन्यगतिकानां सत्त्वानां नारकत्वेनोत्पाद इति भावः तेन 'प्रज्ञप्ता' प्ररूपिता भगवताऽन्यैश्च ऋषभादिभिस्तीर्थकरैः, एवं प्रश्ने कृते भगवानाह—

गौतम ! जघन्यत एकं समयं यावत् उत्कर्षतो द्वादशमुहूर्तान्, अत्र मुग्धप्रेरक आह—नन्वेकस्यामपि पृथिव्यामग्रे द्वादशमुहूर्तप्रमाण उपपातविरहो न वक्ष्यते, चतुर्विंशतिमुहूर्तादिप्रमाणस्य वक्ष्यमाणत्वात्, ततः कथं सर्वपृथिवीसमुदायेऽपि द्वादशमुहूर्तप्रमाणं, 'प्रत्येकमभावे समुदायेऽ- (य) भावा'दिति न्यायस्य श्रवणात्, तदयुक्तं, वस्तुतत्त्ववापरिज्ञानात्, यद्यपि हि नाम रत्नप्रभादिष्वेकैकनिर्द्धारणेन चतुर्विंशतिमुहूर्तादिप्रमाण उपपातविरहो वक्ष्यते तथापि यदा सप्तपि पृथिवीः समुदिताः अपेक्ष्योपपातविरहश्चिन्त्यते तदा स द्वादशमुहूर्तप्रमाण एव लभ्यते, द्वादशमुहूर्तानन्तरं अवश्यमन्यतरस्यां पृथिव्यामुत्पादसंभवात्, तथा केवलवेदसोपलब्धेः, यस्तु 'प्रत्येकमभावे समुदायेऽप्यभाव' इति न्यायः स कारणकार्यधर्मानुगमचिन्तायां नान्यत्रेत्यदोषः, यथा नरकगतिर्द्वादश मुहूर्तानुत्कर्षतः उपपातेन विरहिता एवं तिर्यग्मनुष्यदेवगतयोऽपि, सिद्धिगतिस्तूत्कर्षतः षड्

मासान् उपपातेन विरहिता, एवमुद्धर्तनाऽपि, नवरसिद्धा नोद्धर्तन्ते, तेषां साद्यपर्यवसितकालतया शाश्वतत्वादिति सिद्धिरुद्धर्तनया विरहिता वक्तव्या ।

गतं प्रथमं द्वारम्, इदानीं चतुर्विंशतिरिति द्वितीयं द्वारमभिधित्सुराह—

—: पदं — ६ — द्वारं २ — “चतुर्विंशतिः” :—

मू. (३२८) रयण्यभा पुढविनेरइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं प० गो० जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउव्वीसं मुहुत्ता, सक्करय्यभापुढविनेरइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं सत्तराईदियाणि, वालुयय्यभापुढविनेरइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं अद्धमासं,

पंकय्यभापुढविनेरइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं मासं, धूमय्यभापुढविनेरइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं दो मासा, तमापुढविनेरइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चत्तारि मासा, अहेसत्तमापुढविनेरइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं प० गो० जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं छम्मासा, असुरकुमारा णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ? गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउव्वीसं मुहुत्ता, नागकुमारा णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउव्वीसं मुहुत्ता, एवं सुवन्नकुमाराणं विञ्जु- कुमाराणं अगिकुमाराणं दीवकुमाराणं दिसाकुमाराणं उदहिकुमाराणं वाउकुमाराणं थणियकुमाराणं पत्तेयं जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउव्वीसं मुहुत्ता,

पुढविकाइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं प० गो० अनुसमयमविरहियाणां उववाएणं पन्नत्ता, एवं आउकाइयाणवि णस्सइकाइयाणवि अणुसमयं अविरहिया उववाएणं पन्नत्ता । बेइदिया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गो० जहन्नणं एगं समयं उक्कोसेणं अंतोमुहुत्तं एवं तेइदियचउरिंदिया ।

संमुच्छिमपंचिदियतिरिक्खजोणिया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं अंतोमुहुत्तं, गम्भवक्कंतियपंचेदियतिरिक्खजोणिया णं भंते केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं बारस मुहुत्ता,

संमुच्छिममणुस्सा णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउव्वीसं मुहुत्ता, गम्भवक्कंतियमणुस्साणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं बारस मुहुत्ता, वाणवंतराणं पुच्छा, गो० जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउव्वीसं मुहुत्ता, जोइसियाणं पुच्छा, गो० जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउव्वीसं मुहुत्ता,

सोहम्मं कप्पे देवा णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नत्ता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउव्वीसं मुहुत्ता, ईसाणे कप्पे देवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउव्वीसं मुहुत्ता, सणंकुमारे कप्पे देवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं नव राईदियाई, माहिंदे देवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं बारस राईदियाणं दस मुहुत्ता, बंभलोए देवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं अद्धतेवीसं राईदियाई,

लंतगदेवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं पणतालीसं राइंदियाइं,

महासुक्कदेवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं असीई राइंदियाइं, सहस्सारे देवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं राइंदियसयं, आणयदेवाणं पुच्छा, गो० जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं संखेज्जमासा, पाणयदेवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं संखेज्जमासा, आरणदेवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं सखिज्जवासा, अच्चयदेवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं संखिज्जवासा,

हिट्ठिमगेविज्जाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं संखिज्जाइं वाससयाइं, मज्झिमगेविज्जाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं संखिज्जाइं वाससहस्साइं, उवरिमगेविज्जाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं संखिज्जाइं वाससयसहस्साइं,

विजयवेजयंतजयंतअपराजितदेवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं असंखेज्जं कालं, सव्वडुसिद्धगदेवाणं पुच्छा, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं पलिओवमस्स संखिज्जजइभागं । सिद्धा णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया सिज्झणाए पन्नता ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं छम्मासा ॥

मू. (३२९) रयणप्पभापुढविनेरइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उव्वट्टणाए पन्नता गोयमा ! जहन्नेणं एगं समयं उक्कोसेणं चउवीसमुहुत्ता, एवं सिद्धवज्जा उव्वट्टणावि भाणियव्वा जाव अनुत्तरोववाइयत्ति, नवरं जोइसियवेमाणिएसु चयणंति अहिलाओ कायव्वो । दारं ॥

बृ. 'रयणप्पभापुढविनेरइया णं भंते ! केवइयं कालं विरहिया उववाएणं पन्नता ?' इत्यादि पाठसिद्धं, नवरमन्त्रोत्कर्षविषया इमाः संग्रहणिगाथाः —

- ॥ १ ॥ “चउवीसयं मुहुत्ता, सत्त य राइंदियाइं पक्खो य ।
मासो एक्को दुन्नि उ चउरो छम्मास नरएसु ॥
- ॥ २ ॥ कमसो उक्कोसेणं चउवीसमुहुत्त भवणवासीसुं ।
अविरहिया पुढवाई वगलाणंऽन्तोमुहुत्तं तु ॥
- ॥ ३ ॥ समुच्छिमतिरियपणिंदिय एवं चिय गब्भं बारस मुहुत्ता ।
संमुच्छगब्भमणुया, कमसो चउवीस बारस य ॥
- ॥ ४ ॥ वणजोइससोहम्मीसाणकप्प चउवीसई मुहुत्ता उ ।
कप्पे सणंकुमारे दिवसा नव वीसई मुहुत्ता ॥
- ॥ ५ ॥ माहिंदे राइंदिय बारस दस मुहुत्तं बंभलोगम्भि ।
राइंदिअद्धतेवीस लंतए होंति पणयाला ॥
- ॥ ६ ॥ महसुक्कंभि असीई सहसारि सयं ततो उ कप्पदुगे ।
मासा संखेज्जा तह वासा संखेज्ज उवरिदुगे ॥
- ॥ ७ ॥ हिट्ठिममज्झिमउवरिम जहसंखं सयसहस्सलक्खाइं ।
वासाणं विन्नेओ उक्कोसेणं विरहकालो ॥
- ॥ ८ ॥ कालो संखाईतो विजयाइसु चउसु होइ नायव्वो ।

संखेजो पल्लस्स उ भागो सब्बडुसिद्धंमि ।”

गतं द्वितीयं द्वारं । अधुना तृतीयद्वारमाह—

पदं — ६ — द्वारं — ३ “अंतरं”

मू. (३३०) नेरइया णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति ?, गोयमा ! संतरंपि उववज्जंति निरंतरंपि उववज्जंति, तिरिक्खजोणिया णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति गोयमा ! संतरंपि उववज्जंति निरंतरंपि उववज्जंति । मणुस्सा णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति ?, गोयमा ! संतरंपि उववज्जंति निरंतरंपि उववज्जंति । देवा णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति ?, गोयमा ! संतरंपि उववज्जंति निरंतरंपि उववज्जंति ।

रयणप्पभापुढविनेरइया णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति ?, गोयमा ! संतरंपि उव० निरंतरंपि उव० एवं जाव अहेसत्तमाए संतरंपि उव० निरंतरंपि उववज्जंति ।

असुरकुमारा णं देवा णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति ? गोयमा ! संतरंपि उववज्जंति निरंतरंपि उववज्जंति, एवं जाव थणियकुमारा णं संतरंपि उववज्जंति निरंतरंपि उववज्जंति पुढविकाइया णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति ?, गोयमा ! नो संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति, एवं जाव वणस्सइकाइया नो संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति ।

बेइंदिया णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति ?, गोयमा ! संतरंपि उववज्जंति निरंतरंपि उववज्जंति, एवं जाव पंघिंदियतिरिक्खजोणिया । मणुस्सा णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति निरंतरं उववज्जंति ?, गोयमा ! संतरंपि उववज्जंति निरंतरंपि उववज्जंति । एवं वाणमंतरा जोइसिया सोहम्मीसाणसणं कुमारमाहिंदबं भलोयलंतगमहासुक्कसहस्सारआणयपाणयआरणच्चुय-हिट्ठिमगेवलज्जगमज्झिमगेविज्जगउवरिमगेविज्जगवनिजयवेजयंतजयंतअपराजतसब्बडुसिद्धदेवा य संतरंपि उववज्जंति निरंतरंपि उववज्जंति । सिद्धा णं भंते ! किं संतरं सिज्जंति निरंतरं सिज्जंति गोयमा ! संतरंपि सिज्जंति निरंतरंपि सिज्जंति ॥

मू. (३३१) नेरइया णं भंते ! किं संतरं उव्वट्ठंति निरंतरं उव्वट्ठंति ?, गोयमा ! संतरंपि उव्वट्ठंति निरंतरंपि उव्वट्ठंति, एवं जहा उववाओ भणिओ तथा उव्वट्ठणापि सिद्धवज्जा भाणियव्वा जाव वेमाणिया, नवरं जोइसियवेमाणिएसु चयणांति अहिलावो कायव्वो ॥ द्वारं ॥

वृ. ‘नेरइया णं भंते ! किं संतरं उववज्जंति’ इत्यादि, पाठसिद्धं, प्रागुक्तसूत्रार्थानुसारेण भावार्थस्य सुप्रतीतत्वात् । गतं तृतीयं द्वारं । अधुना चतुर्थमाह—

—: पदं — ६ — द्वारं — ४:— “एकसमयं” :—

मू. (३३२) नेरइया णं भंते ! एगसमएणं केवइया उववज्जंति ?, गोयमा ! जहन्नेणं एक्को वा दो वा तिन्नि वा उक्कोसेणं संखेज्जा वा असंखेज्जा वा उववज्जंति एवं जाव अहेसत्तमाए ।

असुरकुमारा णं भंते ! एगसमएणं केवइया उववज्जंति ?, गोयमा ! जहन्नेणं एक्को वा दो वा तिन्नि वा उक्कोसेणं संखेज्जा वा असंखेज्जा वा, एवं नागकुमारा जाव थणियकुमारावि भाणियव्वा पुढविकाइया णं भंते ! एगसमएणं केवइया उववज्जंति ?, गोयमा ! अणुसमयं अविरहियं असंखेज्जा उववज्जंति, एवं जाव वाउकाइया । वणस्सइकाइया णं भंते ! एगसमएणं केवइया

उववज्जंति ?, गोयमा ! सद्धानुववाइयं पडुच्च अनुसमयं अविरहिया अनन्ता उववज्जंति, परठानुववाइयं पडुच्च अणुसमयं अविरहिया असंखेज्जा उववज्जंति ।

बेइंदिया णं भंते ! केवइया एगसमएणं उववज्जंति ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगो वा दो वा तिन्नि वा उक्कोसेणं संखेज्जा वा असंखेज्जा वा, एवं तेइंदिया चउरिंदिया ।

संमुच्छिमपंचिंदियतिरिक्खजोणिया गम्भवक्कंतियपंचिंदियतिरिक्खजोणिया संमुच्छिमणुस्सा वाणमंतरजोइसियसोहम्मीसाणसणं कुमारमाहिंदबंभलोयलंतगमहासुक्कसहस्सार-कप्पदेवा ते जहा नेरइया, गम्भवक्कंतियमणूसआणपयपाणअआरणअच्चुअगेवेज्जगअनुत्तरोव-वाइया य एते जहन्नेणं इक्को वा दो वा तिन्नि वा उक्कोसेणं संखिज्जा [वा] उववज्जंति ।

सिद्धा णं भंते ! एगसमएणं केवइया सिज्जंति ?, गोयमा ! जहन्नेणं एक्कं वा दो वा तिन्नि वा उक्कोसेणं अट्ठसयं ॥

मू. (३३३) नेरइया णं भंते ! एगसमएणं केवइया उव्वट्ठंति ?, गोयमा ! जहन्नेणं एक्को वा दो वा तिन्नि वा उक्कोसेणं संखेज्जा वा असंखेज्जा वा उव्वट्ठंति, एवं जहा उववाओ भणिओ तथा उव्वट्ठणावि भाणियव्वा जाव अनुत्तरोववाइया, नवरं जोइसियवेमाणियाणं चयणेणं अहिलावो कायव्वो । दारं ।

वृ. 'नेरइया णं भंते ! एगसमइएणं केवइया उववज्जंति ?' इत्यादि, निगदसिद्धं नवरं वनस्पतिसूत्रे 'सद्धानुववायं पडुच्च अणुसमयमविरहिया अनन्ता' इति स्वस्थानं-वनस्पतीनां वनस्पतित्वं, ततोऽयमर्थः-यद्यनन्तरं भववनस्पतय एव वनस्पतिभूतपद्मानाश्चिन्त्यन्ते तदा प्रतिसमयमविरहितं सर्वकालमनन्ता विज्ञेयाः, प्रतिनिगोदमसङ्ख्येयभागस्य निरन्तरमुत्पद्यमानतया उद्धर्तनमानतया च लभ्यमानत्वात्, 'परठानुववाइयं पडुच्च अनुसमयमविरहियमसंखेज्जा' इति परस्थानं-पृथिव्यादयः, किमुक्तं भवति ?-यदि पृथिव्यादयः स्वभवादुदवृत्त्यै वनस्पति-भूतपद्मानाश्चिन्त्यन्ते तदाऽनुसमयमविरहितमसङ्ख्येया वक्तव्या इति, तथा गम्भव्युक्कान्तिका मनुष्या उत्कृष्टपदेऽपि सङ्ख्येया एव नासङ्ख्येयाः, ततस्तत्सूत्रे उत्कर्षतः सङ्ख्येया वक्तव्याः,

आनतादिषु देवलोकेषु मनुष्या एवोत्पद्यन्ते न तिर्यञ्चोऽपि मनुष्याश्च सङ्ख्येया एवेत्यान-तादिसूत्रेष्वपि सङ्ख्येया एव वक्तव्याः नासङ्ख्येयाः, सिद्धिगतावुक्तशर्षतोऽष्टशतं,

एवमुद्धर्तनासूत्रमपि वक्तव्यं, नवरं 'जोइसियवेमाणियाणं चयणेणं अहिलावो कायव्वो' इति ज्योतिष्कवैमानिकानां हि स्वभवादुद्धर्तनं च्यवनमित्युच्यते, तथाऽनादिकालप्रसिद्धेः,

ततः तत्सूत्रे च्यवनेनाभिलापः, कर्तव्यः, स चैवं-'जोइसिया णं भंते ! एगसमयएणं केवइया चयंति ?, गो० जहन्नेणं एगो वा दो वा' गतं चतुर्थं० इदानीं पञ्चमद्वारमभिधित्सुराह-

—: पदं - ६ - द्वारं - ५ "कतः" :-

मू. (३३४) नेरइया णं भंते ! कतोहिंतो उववज्जंति ?-किं नेरइहिंतो उववज्जंति तिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति मणुस्सेहिंतो उववज्जंति देवेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! नेरइहिंतो उववज्जंति तिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति मणुस्सेहिंतो उववज्जंति नो देवेहिंतो उवज्जंति,

जइ तिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति किं एगिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति बेइंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति तेइंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति चउरिंदिय-

जइ संखिज्जवासाउयगब्भवकंतिखहयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति किं

पञ्चतएहिंतो उववज्जंति अपञ्चतएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! पञ्चतएहिंतो उववज्जंति नो अपञ्चतएहिंतो उववज्जंति । जइ मणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं संमुच्छिमणुस्सेहिंतो उववज्जंति गब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! नो संमुच्छिमणुस्सेहिंतो उववज्जंति गब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति,

जइ गब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं कम्मभूमिगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति अकम्मभूमिगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति अंतरदीवगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! कम्मभूमिगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति नो अकम्मभूमिगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति नो अंतरदीवगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति,

जइ कम्मभूमिगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं संखेज्जवासाउएहिंतो उ० असंखेज्जवासाउएहिंतो उ० ?, गोयमा ! संखेज्जवासाउयकम्मभूमिगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति नो असंखिज्जवासाउयकम्मभूमिगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति,

जइ संखेज्जवासाउयकम्मभूमिगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिं गो उववज्जंति किं पञ्चतेहिंतो उववज्जंति अपञ्चतेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! पञ्चतएहिंतो उववज्जंति नो अपञ्चतएहिंतो उववज्जंति, एवं जहा ओहिया उववाइया तहा रयणप्पभापुढविनेरइयावि उववाएयव्वा,

सक्करप्पभापुढविनेरइयाणं पुच्छा, गोयमा ! एतेवि जहा ओहिया तहेवोववाएयव्वा नवरं संमुच्छिमेहिंतो पडिसेहो कायव्वो, वालुयप्पभापुढविनेरइया णं भंते ! कतोहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! जहा सक्करप्पभापुढविनेरइया नवरं भुयपरिसप्पेहिंतो पडिसेहो कायव्वो, पंकप्पभापुढविनेरइयाणं पुच्छा, गोयमा ! जहा वालुयप्पभापुढविनेरइया नवरं खहयरेहिंतो पडिसेहो कायव्वो, धूमप्पभापुढविनेरइयाणं पुच्छा गोयमा ! जहा पंकप्पभापुढविनेरइया नवरं चउप्पएहिंतोवि पडिसेहो कायव्वो तमापुढविनेरइया णं भंते ! कओहिंतो उववज्जंति गो० ! जहा धूमप्पभापुढविनेरइया नवरं थलयरेहिंतोवि पडिसेहो कायव्वो,

इमेणं अभिलावेणं जइ पंचिदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति किं जलयरपंचिदिएहिंतो उववज्जंति थलयरपंचिदिएहिंतो उववज्जंति खहयरपंचिदिएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! जलयरपंचिदिएहिंतो उववज्जंति नो थलयरेहिंतो नो खहयरेहिंतो उववज्जंति,

जइ मणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं कम्मभूमिहएहिंतो उववज्जंति अकम्मभूमिहएहिंतो उववज्जंति अंतरदीवएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! कम्मभूमिहएहिंतो उववज्जंति नो अकम्मभूमिहएहिंतो उववज्जंति नो अंतरदीवएहिंतो उववज्जंति,

जइ कम्मभूमिहएहिंतो उववज्जंति कं संखेज्जवासाउएहिंतो उववज्जंति असंखेज्जवासा उएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! संखेज्जवासाउएहिंतो उववज्जंति नो असंखेज्जवासाउएहिंतो उववज्जंति, जइ संखेज्जवासाउएहिंतो उववज्जंति किं पञ्चतएहिंतो उववज्जंति अपञ्चतएहिंतो उववज्जंति, गोयमा पञ्चतएहिंतो उववज्जंति नो अपञ्चतएहिंतो उववज्जंति, जइ पञ्चतगसंखेज्ज-वासाउयकम्मभूमिहएहिंतो उववज्जंति किं इत्थिहएहिंतो उववज्जंति पुरिसेहिंतो उववज्जंति नपुंसएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा इत्थीहिंतो उववज्जंति पुरिसेहिंतो उववज्जंति नपुंसएहिंतोवि उववज्जंति,

अहेसत्तमापुढविनेरइया णं भंते ! कतोहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! एवं चेव नवरं इत्थीहिंतो

पडिसेहो कायव्वो ० ।

मू. (३३५) 'अस्सत्री खलु पढमं दोच्चपि सिरीसवा तइय पक्खी ।
सीहा जंति चउत्थि उरगा पुन पंचमि पुढविं ॥

मू. (३३६) छट्ठिं च इत्थियाओ मच्छा मणुया य सत्तभिं पुढविं ।
एसो परमोवाओ बोद्धव्वो नरगपुढवीणं ॥

मू. (३३७) असुरकुमारा णं भंते ! कतोहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! नो नेरइएहिंतो उववज्जंति तिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति मणुस्सेहिंतो उववज्जंति नो देवेहिंतो उववज्जंति, एवं जेहिंतो नेरइयाणं उववाओ तेहिंतो असुरकुमाराणवि भाणियव्वो, नवरं असंखेज्जवासाउयअकम्मभूमगअंतरदीवगमणुस्सतिरिक्खजोणिएहिंतोवि उववज्जंति, सेसं तं चेव, एवं जाव थणियकुमारा भाणियव्वा ॥

मू. (३३८) पुढविकाइया णं भंते ! कतोहिंतो उववज्जंति किं नेरइएहिंतो जाव देवेहिंतो उववज्जंति ?, गो० नो नेरइएहिंतो उव० तिरिक्खजोणिएहिंतो मणुस्सेहिंतो देवेहिंतोवि उव० ।

तिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति किं एगिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति जाव पंचिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! एगिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतोवि जाव पंचिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतोवि उववज्जंति, जइ एगिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति किं पुढविकाइएहिंतो जाव वणस्सइकाइएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! पुढविकाइएहिंतोवि जाव वणस्सइकाइएहिंतोवि उववज्जंति ।

जइ पुढविकाइएहिंतो उववज्जंति किं सुहुमपुढविकाइएहिंतो उववज्जंति बायरपुढविकाइएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! दोहिंतोवि उववज्जंति, जइ सुहुमपुढविकाइएहिंतो उववज्जंति किं पज्जत्तपुढवीकाइएहिंतो उववज्जंति अपज्जत्तपुढवीकाइएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! दोहिंतोवि उववज्जंति, जइ बायरपुढविकाइएहिंतो उववज्जंति किं पज्जत्तएहिंतो उ० अपज्जत्तएहिंतो उववज्जंति गोयमा ! दोहिंतोवि उववज्जंति, एवं जाव वणस्सइकाइया चउक्कएणं भेदेणं उववाएव्वा, ।

जइ बेइंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति किं पज्जत्तयबेइंदिएहिंतो उववज्जंति अपज्जत्तयबेइंदिएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! दोहिंतोवि उववज्जंति, एवं तेइंदियचउरिंदिएहिंतोवि उववज्जंति, जइ पंचिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति किं जलयरपंचिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति एवं जेहिंतो नेरइयाणं उववाओ भणिओ तेहिंतो एतेसिपि भाणियव्वो नवरं पज्जत्तगअपज्जत्तगेहिंतोवि उववज्जंति, सेसं तं चेव,

जइ मणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं संमुच्छिमणुस्सेहिंतो उववज्जंति गब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! दोहिंतोवि उववज्जंति, जइ गब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं कम्मभूमगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति अकम्मभूमगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति सेसं जहा नेरइयाणं नवरं अपज्जत्तएहिंतोवि उववज्जंति,

जइ देवेहिंतो [वि] किं असुरकुमारदेवेहिंतो जाव उववज्जंति किं भवणवासिणवाणमंतरजोइसवेमाणिएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! भवणवासिदेवेहिंतोवि उववज्जंति जाव वेमाणियदेवेहिंतोवि उववज्जंति, जइ भवणवासिदेवेहिंतो उववज्जंति किं असुरकुमारदेवेहिंतो जाव

थणियकुमारेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! असुरकुमारदेवेहिंतोवि उववज्जंति जाव थणियकुमार-
देवेहिंतोवि उववज्जंति, जइ वाणमंतरदेवेहिंतो उववज्जंति किं पिसाएहिंतो जाव गंधव्वेहिंतो उववज्जंति
गोयमा ! पिसाएहिंतोवि जाव गंधव्वेहिंतोवि उववज्जंति, जइ जोइसियदेवेहिंतो उववज्जंति किं
चंदविमाणेहिंतो उववज्जंति जाव ताराविमाणेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! चंदविमाणजोइ-
सियदेवेहिंतोवि जाव ताराविमाणजोइसियदेवेहिंतोवि उववज्जंति,

जइ वेमाणियदेवेहिंतो उववज्जंति किं कप्पोवगवेमाणियदेवेहिंतो उववज्जंति कप्पातीत-
वेमाणियदेवेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! कप्पोवगवेमाणियदेवेहिंतो उववज्जंति नो कप्पा-
तीतवेमाणियदेवेहिंतो उववज्जंति, जइ कप्पोवगवेमाणियदेवेहिंति उववज्जंति किं सोहम्महिंतो
जाव अच्चुएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! सोहम्मीसाणेहिंतो उववज्जंति नो सणकुमारजाव अच्चुएहिंतो
उववज्जंति एवं आउकाइयावि, एवं तेउवाउकाइयावि, नवरं देववज्जेहिंतो उववज्जंति,
वणस्सइकाइया जहा पुढविकाइया ॥

मू. (३३९) बेइंदिया तेइंदिया चउरिंदिया एते जहा तेउवाऊ देववज्जेहिंतो भाणियव्वा ।

मू. (३४०) पंचिंदियतिरिक्खजोणियाण णं भंते ! कओहिंतो उववज्जंति ?, किं नेरइएहिंतो
उ० जाव किं देवेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! नेरइएहिंतोवि तिरिक्खजोणिएहिंतोवि मणुस्सेहिंतोवि
देवेहिंतोवि उववज्जंति, जइ नेरइएहिंतो उववज्जंति किं रयणप्पभापुढविनेरइएहिंतो जाव
अहेसत्तमापुढविनेर-इएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! रणयप्पभापुढविनेरइएहिंतोवि उववज्जंति
जाव अहेसत्तमापुढ-विनेरइएहिंतोवि उववज्जंति,

जइ तिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति किं एगिंदिएहिंतो उववज्जंति जाव पंचिंदिएहिंतो
उववज्जंति ?, गोयमा ! एगिंदिएहिंतोवि उववज्जंति जाव पंचिंदिएहिंतोवि उववज्जंति,

जइ एगिंदिएहिंतो उववज्जंति किं पुढविकाइएहिंतो उववज्जंति एवं जहा पुढविकाइयाणं
उववाओ भणिओ तेहेव एएसिं पि भाणियव्वो नवरं देवेहिंतो जाव सहस्सारकप्पोवगवेमाणिय-
देवेहिंतोवि उववज्जंति नो आणयकप्पोवगवेमाणियदेवेहिंतो जाव अच्चुएहिंतोवि उववज्जंति

मू. (३४१) मणुस्सा णं भंते ! कओहिंतो उववज्जंति किं नेरइएहिंतो उववज्जंति जाव
देवेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! नेरइएहिंतोवि उववज्जंति जाव देवेहिंतोवि उववज्जंति, जइ
नेरइएहिंतो उववज्जंति किं रयणप्पभापुढविनेरइएहिंतो उववज्जंति किं सक्करप्पभापुढविनेरइएहिंतो
उववज्जंति किं वालुयप्पभापुढविनेरइएहिंतो पंकप्पभा० हिंतो धूमप्पभा० हिंतो तमप्पभा० हिंतो
अहेसत्तमापुढविनेरइएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! रयणप्पभापुढविनेरइएहिंतोवि जाव तमापुढ-
विनेरइएहिंतोवि उववज्जंति, नो अहेसत्तमापुढविनेरइएहिंतो उववज्जंति,

जइ तिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति किं एगिंदियतिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति एवं
जेहिंतो पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं उववाओ भणिओ तेहिंतो मणुस्साणवि निरवसेसो भाणियव्वो,
नवरं अहेसत्तमापुढविनेरइएहिंतो तेउवाउकाइएहिंतो न उववज्जंति, सव्वदेवेहिंतो य उववाओ
कायव्वो जाव कप्पातीतवेमाणियसव्वइसिद्धदेवेहिंतोवि उववज्जावेयव्वा ।

मू. (३४२) वाणमंतरदेवा णं भंते ! कओहिंतो उववज्जंति किं नेरइएहिंतो तिरिक्खजोणि०
मणुस्स० देवेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! जेहिंतो असुर कपारा तेहिंतो भाणियव्वा ।

मू. (३४३) जोइसिया णं भंते ! देवा णं कओहिंतो उववज्जंति, गोयमा ! एवं चेव नवरं समुच्छिमअसंखिज्जवासाउयखहयरपंचिदियतिरिक्खजोणियवज्जेहिंतो अंतरदीवमणुस्सवज्जेहिंतो उववज्जावेयव्वा ।

मू. (३४४) वेमाणिया णं भंते ! कओहिंतो उववज्जंति किं नेरइएहिंतो किं तिरिक्खजोणिएहिंतो मणुस्सेहिंतो उववज्जंति नो देवेहिंतो उववज्जंति एवं सोहम्मीसाणगदेवाऽवि भाणियव्वा, एवं सणकुमारदेवावि भाणियव्वा नवरं असंखेज्जवासाउयअकम्मभूमगवज्जेहिंतो उववज्जंति, एवं जाव सहस्सारकप्पोवगवेमाणियदेवा भाणियव्वा, आणयदेवा णं भंते ! कओहिंतो उववज्जंति किं नेरइएहिंतो किं पंचिदियतिरिक्खजोणिय० मणुस्स० देवेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! नो नेरइएहिंतो उववज्जंति नो तिरिक्खजोणिएहिंतो उववज्जंति मणुस्सेहिंतो उववज्जंति नो देवेहिंतो उववज्जंति, जइ मणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं समुच्छिममणुस्सेहिंतो गब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! गब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो नो समुच्छिममणुस्सेहिंतो उववज्जंति,

जइ गब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं कम्मभूमिगेहिंतो अकम्मभूमिगेहिंतो अंतरदीवगेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! नो अकम्मभूमिगेहिंतो नो अंतरदीवगेहिंतो उववज्जंति कम्मभूमिगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति, जइ कम्मभूमगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं संखेज्जवासाउएहिंतो असंखेज्जवासाउएहिंतो उ० ?, गोयमा ! संखेज्जवासाउएहिंतो नो असंखिज्जवासाउएहिंतो उववज्जंति, जइ संखिज्जवासाउयकम्मभूमगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं पज्जतएहिंतो उववज्जंति अपज्जतएहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! पज्जतएहिंतो उववज्जंति नो अपज्जतएहिंतो उववज्जंति,

जइ पज्जतसंखेज्जवासाउयकम्मभूमगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं सम्मदिट्ठीपज्जतगसंखेज्जवासाउयकम्मभूमगेहिंतो उववज्जंति मिच्छदिट्ठिपज्जतगेहिंतो उववज्जंति सम्मामिच्छदिट्ठिपज्जतगेहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! सम्मदिट्ठिपज्जतगसंखेज्जवासाउय-कम्मभूमगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति मिच्छदिट्ठिपज्जतगेहिंतो उववज्जंति नो सम्मामिच्छदिट्ठिपज्जतएहिंतो उववज्जंति, जइ सम्मदिट्ठीपज्जतसंखेज्जवासाउयकम्मभूमगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं संजतसम्मदिट्ठीहिंतो असंयतसम्मदिट्ठीपज्जतएहिंतो संजयासंजयसम्मदिट्ठीपज्जतसंखेज्ज० हिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! तीहिंतोवि उववज्जंति, एवं जाव अच्चुगो कप्पो, एवं चेव गेविज्जगदेवावि नवरं असंजतसंजतासंजता एते पडिसेहेयव्वा, एवं जहेव गेविज्जगदेवा तहेव अनुत्तरोववाइयावि, नवरं इमं नाणत्तं संजया चेव,

जइ सम्मदिट्ठीसंजतपज्जतसंखेज्जवासाउयकम्मभूमगगब्भवक्कंतियमणुस्सेहिंतो उववज्जंति किं पमत्तसंजयसम्मदिट्ठीपज्जतएहिंतो अपमत्तसंजयसम्मदिट्ठि० एहिंतो उववज्जंति ?, गोयमा ! अपमत्तसंज० एहिंतो उववज्जंति नो पमत्तसंज० एहिंतो उववज्जंति, जइ अपमत्तसंज० एहिंतो उववज्जंति किं इट्ठिपत्तसंजएहिंतो अणिट्ठिपत्तसंजएहिंतो ?, गो० दोहिंतो उववज्जंति । दारं ॥

वृ. 'नेरइया णं भंते ! कओहिंतो उववज्जंति' इत्यादि पाठसिद्धं नवरमेष संक्षेपार्थः—सामान्यतो नरकोपपातचिन्तानां रत्नप्रभोपपातचिन्तायां च देवनारकपृथिव्यादिपञ्चकविकलेन्द्रियत्रिकाणा

तथाऽसङ्ख्येयवर्षायुश्चतुष्पदस्वचराणां शेषाणामपि चापर्याप्तकानां तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां तथा मनुष्याणां संमूर्च्छमानां गर्भव्युत्क्रान्तिकानामप्यकर्मभूमिजानां अन्तरद्वीपजानां कर्मभूमिजानामप्यसङ्ख्येयवर्षायुषां सङ्ख्येयवर्षायुषामपि अपर्याप्तकानां प्रतिषेधः शेषाणां विधानं, शर्करा-प्रभायां संमूर्च्छमानामपि प्रतिषेधः बालुकाप्रभायां भुजपरिसर्पाणामपि पङ्कप्रभायां खचराणामपि धूमप्रभायां चतुष्पदानामपि तमःप्रभायां उरःपरिसर्पाणामपि सप्तमपृथिव्यां स्त्रीणामपि । भवनवासिषूपपातचिन्तायां देवनारकपृथिव्यादिपञ्चकविकलेन्द्रियत्रिका पर्याप्ततिर्यक्पञ्चेन्द्रिय-संमूर्च्छमापर्याप्तगर्भव्युत्क्रान्तिकमुष्याणां प्रतिषेधः शेषाणां विधानं, पृथिव्यब्जनस्पतौ सकलनैर-यिकसनत्कुमारादिदेवानां तेजोवायुद्वित्रिचतुरिन्द्रियेषु सर्वनारकसर्वदेवानां तिर्यक्पञ्चेन्द्रियेष्वान-तादिदेवानां मनुष्येषु सप्तमपृथिवीनारकतेजोवायूनां व्यन्तरेषु देवनारकपृथिव्यादिपञ्चकविक-लेन्द्रियत्रिकापर्याप्ततिर्यक्पञ्चेन्द्रियसंमूर्च्छमापर्याप्तगर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्याणां ज्योतिष्केषु संमूर्च्छमतिर्यक्पञ्चेन्द्रियासङ्ख्येयवर्षायुष्कखचरान्तरद्वीपजनमुष्याणामपि प्रतिषेधः एवं सौधर्मशानयोरपि सनत्कुमारादिषु सहस्रारपर्यन्तेष्वकर्मभूमिजानामपि प्रतिषेधः आनतादिषु तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामपि विजयादिषु मिथ्यादृष्टिमनुष्याणामपीति ।

गतं पञ्चमद्वारं, इदानीं षष्ठं द्वारमभिधित्सुराह—

—: पदं — ६ — द्वारं — ६ — “उद्धर्तन” :—

मू. (३४५) नेरइयाणं भंते ! अनन्तरं उव्वट्ठिता कहिं गच्छंति कहिं उववज्जंति किं नेरइएसु उववज्जंति तिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति मणुस्सेसु उववज्जंति देवेसु उववज्जंति ?, गोयमा ! नो नेरइएसु उववज्जंति तिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति मणुस्सेसु उववज्जंति नो देवेसु उववज्जंति,

जइ तिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति किं एगिंदिएसु उववज्जंति जाव पंचिंदियतिरि-क्खजोणिएसु उववज्जंति ?, गोयमा ! नो एगिंदिएसु जाव नो चउरिंदिएसु उववज्जंति, एवं जेहिंतो उववाओ भणिओ तेसु उव्वट्ठणावि भाणियव्वा, नवरं संमुच्छिमेसु न उववज्जंति, एवं सव्वपुढवीसु भाणियव्वं, नवरं अहेसत्तमाओ मणुस्सेसु न उववज्जंति ।

वृ. ‘नेरइयाणं भंते ! अनन्तरं उव्वट्ठिता कहिं गच्छंति कहिं उववज्जंति’ इत्यादि पाठसिद्धं, नवरमत्राप्येष संक्षेपार्थः—नैरयिकाणां स्वभवादुद्भूतानां गर्भजसङ्ख्येयवर्षायुष्कतिर्यक्प-ञ्चेन्द्रियमनुष्येषूपपादः अधःसप्तमपृथिवीनारकाणां गर्भजसङ्ख्येयवर्षायुष्कतिर्यक्पञ्चेन्द्रियेष्वेव

मू. (३४६) असुरकुमाराणं भंते ! अनन्तरं उव्वट्ठिता कहिं गच्छंति कहिं उववज्जंति किं नेरइएसु जाव देवेसु उ० ?, गोयमा ! नो नेरइएसु उववज्जंति तिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति मणुस्सेसु उववज्जंति नो देवेसु उववज्जंति, जइ तिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति किं एगिंदिएसु उववज्जंति जावल पंचिंदियतिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति ?, गोयमा ! एगिंदियतिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति नो बेइंदिएसु जाव नो चउरिंदिएसु उववज्जंति पंचिंदियतिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति,

जइ एगिंदिएसु उववज्जंति किं पुढविकाइएगिंदिएसु जाव वणस्सइकाइएगिंदिएसु उववज्जंति ?, गोयमा ! पुढविकाइएगिंदिएसुवि आउकाइएगिंदिएसुवि उववज्जंति नो तेउकाइएसु नो वाउकाइएसु उववज्जंति वणस्सइकाइएसु उववज्जंति, जइ पुढविकाइएसु उववज्जंति किं सुहुमपुढविकाइएसु बायरपुढविकाइएसु उववज्जंति ?, गोयमा ! बायरपुढविकाइएसु उववज्जंति

नो सुहुमपुढविकाइएसु उववज्जंति, जइ बायरपुढविकाइएसु उववज्जंति किं पज्जत्तगबायरपुढविकाइएसु उववज्जंति अपज्जत्तबायरपुढविकाइएसु उववज्जंति ?, गोयमा ! पज्जत्तएसु उववज्जंति नो अपज्जत्तएसु उववज्जंति, एवं आउवणस्ससुवि भाणिया, पंचिंदियतिरिक्खजोणियमणूसेसु य जहा नेरइयाणं उव्वट्ठणा संमुच्छिमवज्जा तहा भाणियव्वा एवं जाव थणियकुमारा ।

वृ. असुरकुमारादिभवनपतिव्यन्तरज्योतिष्कसौधर्मेशानदेवानां बादरपर्याप्तपृथिव्यव्वनस्पतिगर्भजसङ्ख्येयवर्षायुष्कतिक्पञ्चेन्द्रियमनुष्येषु ।

मू. (३४७) पुढविकाइया णं भंते ! अनंतरं उव्वट्ठिता कहिं गच्छंति किं नेरइएसु जाव देवेसु ?, गोयमा ! नो नेरइएसु तिरिक्खजोणियमणूसेसु उववज्जंति नो देवेसु उववज्जंति

एवं जहा एतेसिं चेव उववाओ तहा उव्वट्ठणावि देववज्जा भाणियव्वा, एवं आउवणस्सइवेइंदियतेइंदियचउरिंदियावि एवं तेउ० वाउ० नवरं मणुस्सवज्जेसु उववज्जंति

वृ. पृथिव्यव्वनस्पतिद्वित्रिचतुरिन्द्रियाणां तिर्यग्गतौ मनुष्यगतौ च तेजोवायूनां तिर्यग्गतौ एव ।

मू. (३४८) पंचिंदियतिरिक्खजोणिया णं भंते ! अनंतरं उव्वट्ठिता कहिं गच्छंति कहिं उववज्जंति ?, गोयमा ! नेरइएसु जाव देवेसु उववज्जंति, जइ नेरइएसु उववज्जंति किं रयणप्पभापुढविनेरइएसु उववज्जंति जाव अहेसत्तमापुढविनेरइएसु उववज्जंति ?, गोयमा ! रयणप्पभापुढविनेरइएसु उववज्जंति जाव अहेसत्तमापुढविनेरइएसु उववज्जंति,

जइ तिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति किं एगिंदिएसु जाव पंचिंदिएसु उ० ?, गोयमा ! एगिंदिएसु जाव पंचिंदिएसु उववज्जंति, एवं जहा एतेसिं चेव उव्वाओ उव्वट्ठणावि तहेव भाणियव्वा नवरं असंखेज्जवासाउएसुवि एते उववज्जंति,

जइ मणुस्सेसु उववज्जंति किं संमुच्छिमणुस्सेसु उववज्जंति गम्भवक्कंतियमणूसेसु उववज्जंति गोयमा ! दोसुवि, एवं जहा उववाओ तहेव उव्वट्ठणावि भाणियव्वा नवरं अकम्मभूमग० अंतरदीवग० असंखेज्जवासाउएसुवि एते उववज्जंति भाणियव्वं, जइ देवेसु उववज्जंति किं भवणईसु उववज्जंति जाव किं वेमाणिएसु उववज्जंति ?, गोयमा सव्वेसु चेव उववज्जंति, जइ भवणवईसु किं असुरकुमारेसु उववज्जंति जाव थणियकुमारेसु उववज्जंति गोयमा ! सव्वेसु चेव उववज्जंति, एवं वाणमंतरजोइसियवेमाणिएसु निरंतरं उववज्जंति जाव सहस्रारो कप्पोति

वृ. तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां नारकतिर्यग्मनुष्यदेवगतिषु नवरं वैमानिकेषु सहस्रारपर्यन्तेषु ।

मू. (३४९) मणुस्सा णं भंते ! अनंतरं उव्वट्ठिता कहिं गच्छंति कहिं उववज्जंति किं कइएसु उववज्जंति जाव देवेसु उववज्जंति ?, गोयमा ! नेरइएसुवि उववज्जंति जाव देवेसुवि उववज्जंति, एवं निरंतरं सव्वेसुढाणेसु पुच्छा, गोयमा ! सव्वेसु ठाणेसु उववज्जंति न किंचेवि पडिसेहो कायव्वो, जाव सव्वट्ठसिद्धदेवेसुवि उववज्जंति, अत्थेगतिया सिज्झंति बुज्झंति मुच्चंति परिनिव्वायंति सव्वदुक्खाणं अंतं करेतिं ।

वृ. मनुष्याणां सर्वेष्वपि स्थानेषु, ।

मू. (३५०) वाणमंतरजोइसियवेमाणियसोहम्मीतणा य जहा असुरकुमारा नवरं जोइसियाणय वेमाणियाण य चयंतीति अभिलावो कायव्वो, सणकुमारदेवाणं पुच्छा ? गोयमा

जहा असुरकुमारा नवरं एगिंदिएसुण उववज्जंति, एवं जाव सहस्सारगदेवा, आणय जाव अनुत्तरोव-
वाइयादेवा पंचेव, नवरं नो तिरिक्खजोणिएसु उववज्जंति मणुस्सेसु पज्जत्तसंखेज्जवासाउयकम्म-
भूमगगब्बवक्कंतियमणूसेसु उववज्जंति दारं ।

वृ. सनत्कुमारादिदेवानां सहस्रारदेवपर्यन्तानां गर्भजसङ्ख्येयवर्षायुष्कतिर्यक्पञ्चे-
न्द्रियमनुष्येषु, आनतादिदेवानां गर्भजसङ्ख्येयवर्षायुष्कमनुष्येष्वेवेति । गतं षष्ठं द्वारं,

—: पदं — ६ — दारं ७ — “पारभविक-आयु” :-

इदानीं सप्तमं द्वारं, तस्य चायमभिसम्बन्धः—येषां जीवानां नारकादिषु गतिषु विविध
उपपातो वर्णितस्तैर्जीवैः पूर्वभवे एव वर्तमानैरायुर्बद्धं ततः पश्चादुपपातः, अन्यथोपपातायोगात्,
तत्र कियति पूर्वभवायुषि शेषे पारभविकमायुर्बद्धमिति संशयानः पृच्छति—

मू. (३५१) नेरइया णं भंते ! कतिभागावसेसाउया परभवियाउयं पकरेति ?, गोयमा !
नियमा छम्मासावसेसाउया परभवियाउयं, एवं असुरकुमारावि, एवं जाव थणियकुमारा ।
पुढविकाइया णं भंते ! कतिभागावसेसाउया परभवियाउयं पकरेति ?, गोयमा ! पुढविकाइया
दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—सोवक्कमाउया य निरुवक्कमाउया य, तत्थ णं जे ते निरुवक्कमाउया ते
नियमा तिभागावसेसाउया परभवियाउयं पकरेति, तत्थ णं जे ते सोवक्कमाउया ते सिय तिभागा-
वसेसाउया परभवियाउयं पकरेति सिय तिभागतिभागावसेसाउया परभवियाउयं पकरेति सिय
तिभागतिभागतिभागावसेसाउया परभवियाउयं पकरेति, आउतेउवाउवणप्फइकाइयाणं
बेइंदियतेइंदियचउरिंदियाणवि एवं चेव,

पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं भंते ! कतिभागावसेसाउया परभवियाउयं पकरेति ?, गोयमा
पंचिंदियतिरिक्खजोणिया दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—संखेज्जवासाउया य असंखेज्जवासाउया य,
तत्थ णं जे ते असंखेज्जवासाउया ते नियमा उ छम्मासावसेसाउया परभवियाउयं पकरेति, तत्थ
णं जे ते संखिज्जवासाउया ते दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—सोवक्कमाउया य निरुवक्कमाउया य, तत्थ णं
जे ते निरुवक्कमाउया ते नियमा तिभागावसेसाउया परभवियाउयं पकरेति, तत्थ णं जे ते
सोवक्कमाउया ते णं सिय तिभागे परभवियाउयं पकरेति सिय तिभागतिभागे परभवियाउयं पकरेति
सिय तिभागतिभागतिभागावसेसाउया परभवियाउयं पकरेति,

एवं मणूसावि, वाणमंतरजोइसियवेमाणिया जहा नेरइया ।

वृ. ‘नेरइया णं भंते ! कइभागावसेसाउया परभवियाउं बंधं (पकरे)ति’ इत्यादि पाठसिद्धं

—: पदं — ६ — दारं — ८ — “आगतिः” :-

गतं सप्तमं द्वारं, इदानीमष्टमं द्वारं, तदेवं यद्भागावशेषेऽनुभूयमानभवायुः पारभविकमायु-
र्बध्नन्ति तस्मिन्निपादितं, सम्प्रति यस्मिन् बध्नन्ति तस्मिन् नैरयिकादिदण्डकक्रमेण प्रतिपादयति—

मू. (३५२) कइविहे णं भंते ! आउयबंधे पन्नत्ते ?, गोयमा ! छव्विहे आउयबंधे पन्नत्ते,
तंजहा—जातिनामनिहत्ताउए गतिनामनिहत्ताउए ठितीनामनिहत्ताउए ओगाहणनामनिहत्ताउए
पएसनामनिहत्ताउए अनुभावनामनिहत्ताउए, नेरइयाणं भंते ! कइविहे आउयबंधे पन्नत्ते ?,
गो० छव्विहे आउयबंधे प० तं०—जातिनामनिहत्ताउए गतिनामनिहत्ताउए ठितीनामनिहत्ताउए
ओगाहनामनिह० पदेसणामनिहत्ताउए अनुभावणामनिहत्ताउए एवं जाव वेमाणियाणं ।

जीवा णं भंते ! जातिनामनिहत्ताउयं कतिहिं आगरिसेहिं पगरेति ?, गोयमा ! जहन्नेणं एक्केण वा दोहिं वा तीहिं वा उक्कोसेणं अट्ठहिं, नेरइया णं भंते ! जातिनामनिहत्ताउयं कतिहिं आगरिसेहिं पगरेति ?, गोयमा ! जहन्नेणं एक्केण वा दोहिं वा तीहिं वा उक्कोसेणं अट्ठहिं एवं जाव वेमाणिया, एवं गतिनामनिहत्ताउएहि ठितीनामनिहत्ताउएवि ओगाहणानामनिहत्ताउएवि पदेसनाम- निहत्ताउएवि अनुभावनामनिहत्ताउएवि, ।

एतेसिं णं भंते ! जीवाणं जातिनामनिहत्ताउयं जहन्नेणं एक्केण वा दोहिं वा तीहिं वा उक्कोसेणं अट्ठहिं आगरिसेहिं पकरेमाणणं कतरे कतरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा गोयमा ! सब्वत्थोवा जीवा जातिनामनिहत्ताउयं अट्ठहिं आगरिसेहिं पकरेमाणा सत्तहिं आगरिसेहिं पकरेमाणा संखेज्जगुणा छहिं आगरिसेहिं पकरेमाणा संखेज्जगुणा एवं पंचहिं संखिज्जगुणा चउहिं संखिज्जगुणा तीहिं संखिज्जगुणा दोहिं संखिज्जगुणा एगेणं आगरिसेणं पगरेमाणा संखेज्जगुणा, एवं एतेणं अभिलावेणं जाव अनुभागनामनिहत्ताउयं, एवं एते छप्पिय अप्पाबहुदंडगा जीवादीया भाणियव्वा ।

वृ. 'नेरइयाणं भंते ! कइविहे आउयबंधे पन्नत्ते' इत्यादि, 'जाइनामनिहत्ताउए' इति जातिः—एकेन्द्रियजात्यादिः पञ्चप्रकारा सैव नाम—नामकर्मण उत्तरप्रकृतिविशेषरूपं जातिनाम तेन सह निधत्तं—निषिक्तं यदायुस्तज्जातिनामनिधत्तायुः १, निषेकश्च कर्मपुद्गलानामनुभवनार्थ रचना, सा चैवं लक्षणा—

॥ १ ॥

“मोत्तूण सगमबाहं पढमाइ ठिईए बहुतरं दव्वं ।

सेसे वसेसहीणं जावुक्कोसंति उक्कोसा ॥”

‘गतिनामनिहत्ताउए’ इति गतिर्नरकगत्यादिभेदाच्चतुर्द्धा सैव नाम गतिनाम तेन सह निधत्तमायुर्गतिनामनिधत्तायुः २,

स्थितिर्यत्तेन भवेन स्थातव्यं तद्विधानं नाम स्थितिनाम यद्यस्मिन् भवे उदयमागतमवतिष्ठते तद् गतिजातिशरीरपञ्चकादिव्यतिरिक्तं स्थितिनामावसेयमिति भावः, गत्यादीनां वर्जनं तेषां स्वपदेः ‘गइनामनिहत्ताउए’ इत्यादिभिरुपात्तत्वात्, तेन सह निधत्तायुः स्थितिनामनिधत्तायुः ३,

तथा अवगाहते यस्यां जीवः साऽवगाहना—शरीरं औदारिकादिः तस्य नाम—औदारिका-दिशरीरनामकर्म अवगाहनानाम शेषं तथैव ४, ‘पएसनामनिहत्ताउए’ति प्रदेशाः—कर्मपरमाणवः ते च प्रदेशाः संक्रमतोऽप्यनुभूयमानाः परिगृह्यन्ते तद्विधानं नाम प्रदेशनाम, किमुक्तं भवति—यद्यस्मिन् भवे प्रदेशतोऽनुभूयते तद्विदेश-नामेति, अनेन विपाकोदयमप्राप्तमपि नाम परिगृहीतं, तेन प्रदेशनाम्ना सह निधत्तमायुः प्रदेशना-मनिधत्ततायुः ५, ।

तथाऽनुभावो—विपाकः, स चेह प्रकर्षप्राप्तः परिगृह्यते तद्विधानं नाम अनुभावनाम—यद्यस्मिन् भवे तीव्रविपाकं नामकर्म्मनुभूयते यथा नारकायुषि अशुभवर्णगन्धरसस्पर्शोपघातानादेयदुःखरायशःकीत्यादिनामानि तदनुभावनाम तेन सह निधत्तमायुरनुभाव-नामनिधत्तायुः ६, अथ कस्माज्जात्यादिनामकर्मभिरायुर्विशेष्यते ?,

उच्यते, आयुःकर्मप्राधान्यख्यापनार्थं, तथाहि—नारकाद्यायुरदये सति जात्यादिनाम-कर्मणामुदयो भवति नान्यथेति भवत्यायुषः प्रधानता इति, अथ जात्यादिनामविशिष्टमायुः

कियद्भिभराकर्षैर्बध्नातीति जिज्ञासुर्जीवादिदण्डकक्रमेण पृच्छति- 'जीवा णं भन्ते ! जातिनाम-
निहत्ताउयं कइहिं आगरिसेहिं पगरंति' इत्यादि, आकर्षो नाम तथाविधेन प्रयत्ने कर्मपुद्गलोपादानं
यथा गौः पानीयं पिबन्ती भयेन पुनः पुनराघोटयति एवं जीवोऽपि यदा तीव्रेणायुर्बन्धाध्यवसायेन
जातिनामिनिधत्तायुः अन्यद्वा बध्नाति तदा एकेन मन्देन द्वाभ्यां त्रिभिर्वा मन्दतरेण त्रिभिश्चतुर्भिर्वा
मन्दतमेन पञ्चभिः षड्भिः सप्तभिरष्टभिर्वा, इह जात्यादिनाम्नामाकर्षणनियम आयुषा सह
बध्यमानानामवसातव्यो न शेषकालं, कासांचित् प्रकृतीनां ध्रुवबन्धिनीत्वादपरासां परावर्तमानत्वात्
प्रभूतकालमपि बन्धसम्भवेनाकर्षणनियमात् ।

पदं - ६ - समाप्तम्

मुनि दीपरत्न सागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापनाउपाङ्ग सूत्रे
षष्ठ पदस्य मलयगिरिआचार्येण विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

पदं - ७ - उच्छ्वासं

वृ. व्याख्यातं षष्ठं पदं, इदानीं सप्तममारभ्यते, तस्य चायमभिसम्बन्धः, इहानन्तरपदे
सत्त्वानामुपपातविरहादयोऽभिहिताः, अस्मिन् पुनर्नाकादिभावेनोत्पन्नानां प्राणापानपर्याप्तया
पर्याप्तानां यथासंभवमुच्छ्वासनिःश्वासक्रियविरहाविरहकालपरिमाणभिधेयं, इत्यनेन
संबन्धेनायातस्यास्येदमादिसूत्रम्-

मू. (३५३) नेरइया णं भन्ते ! केवतिकालस्स आणमंति वा पाणमंति वा ऊससंति वा
नीससंति वा ?, गोयमा ! सत तं संतयामेव आणमंति वा पाणमंति वा ऊससंति वा नीससंति वा
असुरकुमारा णं भन्ते ! केवतिकालस्स आणमंति वा पाणमंति वा ऊससंति वा नीससंति
वा गो० जहन्नेणं सत्तण्हं थोवाणं उक्कोसेणं सातिरेगस्स पक्खस्स आणमंति वा जाव नीससंति ॥
नागकुमारा णं भन्ते ! केवइकालस्स आणमंति वा पाणमंति वा ऊससंति वा नीससंति वा ?,
गोयमा ! जहन्नेणं सत्तण्हं थोवाणं उक्कोसेणं मुहुत्तपुहुत्तस्स, एवं जाव थणियकुमाराणं ॥

पुढविकाइया णं भन्ते ! केवतिकालस्स आणमंति वा जाव नीससंति वा ?, गोयमा !
वेमायाए आणमंति वा जाव नीससंति वा ॥ एवं जाव मणूसा ॥ वाणमंतरा जहा नागकुमारा ॥
जोइसिया णं भन्ते ! केवतिकालस्स वा जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणमुहुत्तपुहुत्तस्स
उक्कोसेणवि मुहुत्तपुहुत्तस्स जाव नीससंति वा ॥

वेमाणियाणं भन्तो ! केवतिकलस्स आणमंति वा जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं
मुहुत्तपुहुत्तस्स उक्कोसेणं तेत्तीसाए पक्खाणं जाव नीससंतिवा, ।

सोहम्मदेवा णं भन्ते ! केवइकालस्स आणमंति वा जाव नीससंति वा ?, गोयमा जहन्नेणं
मुहुत्तपुहुत्तस्स उक्कोसेणं दोण्हं पक्खाणं जाव नीससंति वा, ईसाणगदेवा णं भन्ते ! केवइकालस्स
आणमंति वा जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं सातिरेगस्स मुहुत्तपुहुत्तस्स उक्कोसेणं सातिरेगाणं
दोण्हं पक्खाणं जाव नीससंति वा, । सणकुमारदेवा णं भन्ते ! केवतिकालस्स आणमंति वा जाव
नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं दोण्हं पक्खाणं उक्कोसेणं सत्तण्हं पक्खाणं जाव नीससंति वा,
माहिंदगदेवा णं भन्ते ! केवतिकालस्स आणमंति वा जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं

साइरेगं दोण्हं पक्खाणं उक्कोसेणं साइरेगं सत्तण्हं पक्खाणं जाव नीससंति वा, ।

बंभलोगदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स आणमंति वा जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं सत्तण्हं पक्खाणं उक्कोसेणं दसण्हं पक्खाणं जाव नीससंति वा, लंतगदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स आणमंति वा जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं दसण्हं पक्खाणं उक्कोसेणं चउदसण्हं पक्खाणं जाव नीससंति वा, । महासुक्कदेवा णं भंतो ! केवतिकालस्स आणमंति वा जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं चउदसण्हं पक्खाणं उक्कोसेणं सत्तरसण्हं पक्खाणं जाव नीससंति वा, सहस्सारगदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स आणमंति वा जाव नीससंति वा ? गोयमा जहन्नेणं सत्तरसण्हं पक्खाणं उक्कोसेणं अट्टारसण्हं पक्खाणं जाव नीससंति वा, ।

आणयदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स जाव नीससंति वा ? गोयमा ! जहन्नेणं अट्टारसण्हं पक्खाणं उक्कोसेणं एगूणवीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, पबाणयदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगूणवीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं वीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, आरणदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं वीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं एगवीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, अच्चुयदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं एवीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं बावीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा ।

हिट्ठिमहिट्ठिमगेविज्जगदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं बावीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं तेवीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, हिट्ठिममज्झिमगेविज्जगदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं तेवीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं चउवीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, हिट्ठिमउवरिमगेविज्जगदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा जहन्नेणं चउवीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं पणवीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, मज्झिमहिट्ठिमगेविज्जगदेवा णं देवा णं भंते ! केवइकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं पणवीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं छवीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा । मज्झिममज्झिमगेविज्जगदेवा णं देवा णं भंते ! केवइकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं छवीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं सत्तावीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, मज्झिमउवरिमगेविज्जगदेवा णं देवा णं भंते ! केवइकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं सत्तावीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं अट्ठावीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, ।

उवरिमहेट्ठिमगेविज्जगदेवा णं देवा णं भंते ! केवइकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं अट्ठावीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं एगूणतीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, उवरिममज्झिमगेविज्जगदेवा णं देवा णं भंते ! केवइकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं एगूणतीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं तीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, उवरिमउवरिमगेविज्जगदेवा णं देवा णं भंते १ केवइकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं तीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं एकतीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा ॥ विजयविजयंतजयंतअपराजितविमाणेषु णं देवा णं भंते ! केवतिकालस्स जाव नीससंति वा ?, गोयमा ! जहन्नेणं एकतीसाए पक्खाणं उक्कोसेणं तेत्तीसाए पक्खाणं जाव नीससंति वा, सब्बट्ठगसिद्धदेवा णं भंते ! केवतिकालस्स जाव नीससंति वा ?,

गोयमा ! अजहन्नमणुक्कोसेणं तेत्तीसाए पक्खणं जाव नीससंति वा ॥

वृ. 'नेरइया णं भंते !' इत्यादि, नैरयिका णमिति वाक्यालङ्कारे भदन्त ! 'केवइकालस्स' इति प्राकृतशैल्या पञ्चम्यर्थे वा तृतीयार्थे वा षष्ठी ततोऽयमर्थः—कियतः कालात् कियता वा कालेन 'आणमंति' आनन्ति 'अनु प्राणने' इति धातुपाठात् मकारोऽलाक्षणिकः, एवमन्यत्रापि यथायोगंपरिभावनीयं, 'पाणमंति वा' प्राणन्ति वा शब्दौ समुच्चयार्थौ, एतदेव पदद्वयं क्रमेणार्थतः—स्पष्टयति—'ऊससंति वा नीससंति वा' यदेवोक्तमानन्ति तदेवोक्तमुच्छ्वसन्ति तथा यदेवोक्तं प्राणन्ति तदेवोक्तं निःश्वसन्ति, अथवा आनमन्ति प्राणमन्ति इति 'णम् प्रकृत्वे'; इत्यस्य द्रष्टव्यं, धातूनामनेकार्थतया श्वसनार्थत्वस्याप्यविरोधः, अपरे आचक्षते—आनन्ति प्राणन्तीत्यनेनान्तः स्फुरन्ती उच्छ्वासनिः श्वासक्रिया परिगृह्यते उच्छ्वसन्ति निःश्वसन्तीत्यनेन तु बाह्या, एवं गौतमेन प्रश्ने कृते भगवानाह—

गौतम! सततमविरहितं, अतिदुःखिता हि नैरयिकाः, दुःखितानां च निरन्तरमुच्छ्वास-निःश्वासौ, तथा लोके दर्शनात्, तच्च सततं प्रायोवृत्त्याऽपि स्यादत आह—'संतयामेव' सततमेव—अनवरतमेव, नैकोऽपि समयस्तद्विरहकालः, दीर्घत्वं प्राकृतत्वात्, आनमन्तीत्यादेः, पुनरुच्चारणं शिष्यवचने आदरोपदर्शनार्थं, गुरुभिराद्रियमाणवचना हि शिष्याः सन्तोषवन्तो भवन्ति, तथा च सति पौनःपुन्येन प्रश्नश्रवणार्थनिर्णयादिषु घटन्ते लोके चाऽऽदेयवचना भवन्ति एवं प्रभूतभव्योपकारस्तीर्याभिवृद्धिश्च ।

असुरकुमारसूत्रे 'उक्कोसेणं सातिरेगस्स पक्खस्स' इति, इह देवेषु यस्य यावन्ति सागरोपमाणि स्थितिस्तस्य तावत्पक्षप्रमाण उच्छ्वासनिःश्वासक्रियाविरहकालः, असुरकुमाराणां चोत्कृष्टा स्थितिरेकं सातिरेकं सागरोपमं 'चमरबलि सारमहिय'मिति वचनात् ततः 'सातिरेगस्स पक्खस्स' इत्युक्तं, सातिरेकात्पक्षादूर्ध्वमुच्छ्वसन्तीत्यर्थः, पृथिवीकायिकसूत्रे 'वेमायाए' इति विषमा मात्रा विमात्रा तथा, किमुक्तं भवति ?—अनियतविरहकालप्रमाणा तेषामुच्छ्वासनिःश्वासक्रिया, तथा देवेषु यो यथा महायुः स तथा सुखी, सुखितानां च यथोत्तरं महानुच्छ्वासनिःश्वासक्रियाविरहकालः दुःखरूपत्वादुच्छ्वासनिःश्वासक्रियायाः, कततो यथा यथाऽऽयुषः सागरोपमवृद्धिस्तथा तथोच्छ्वासनिःश्वासक्रियाविरहप्रमाणस्यापि पक्षवृद्धिः ।

पदं — ७ — समाप्तम्

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रस्य
सप्तमपदस्य मलयगिरिआचार्येण विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

पदं — ८ — संज्ञा

वृ. तदेवं व्याख्यातं सप्तमं पदं, इदानीमष्टममारभ्यते, तस्य चामभिसम्बन्धः इहानन्तरपदे सत्त्वानामुच्छ्वासपर्याप्तिनामकर्मयोगाश्रया क्रिया विरहाविरहकालप्रमाणेनोक्ता, सम्प्रति वेदनीयमोहनीयोदयाश्रयान् ज्ञानावरणदर्शनावरणक्षयोपशमाश्रयांगचात्मपरिणामविशेषानधिकृत्य प्रश्नसूत्रमाह—

मू. (३५४) कइ णं भंते ! सन्नाओ पन्नत्ताओ ?, गोयमा ! दस सन्नाओ पन्नत्ताओ,

तंजहा- आहारसन्ना भयसन्ना मेहुणसन्ना परिग्गहसन्ना कोहसन्ना मानसन्ना मायासन्ना लोहसन्ना लोयसन्ना ओधसन्ना ॥

नेरइयाणं भंते ! कति सन्नाओ पन्नत्ताओ ? , गोयमा ! दस सन्नओ पन्नत्ताओ, तंजहा- आहारसन्ना जाव ओधसन्ना ॥ असुरुकमाराणं भंते ! कइ सन्नाओ पन्नत्ताओ ? , गोयमा ! दस सन्नाओ पन्नत्ताओ, तंजहा आहारसन्ना जाव ओधसन्ना, एवं जाव थणियकुमाराणं । एवं पुढविकाइयाणं जाव वेमाणियावसाणाणं नेतव्वं ।

बृ. 'कइ णं भंते ! सन्नाओ पन्नत्ताओ' इति कति-कियत्सङ्ख्या णमिति वाक्यालङ्कारे भदन्त ! संज्ञाः प्रज्ञाः, तत्र संज्ञानं संज्ञा आभोग इत्यर्थः यदिवा संज्ञायतेऽनयाऽयं जीव इति संज्ञा उभयत्रापि वेदनीयमोहोदयाश्रिता ज्ञानावरणदर्शनावरणक्षयोपशमाश्रिता च विचित्राऽऽहारादिप्राप्तिक्रिया, सा चोपाधिभेदादशविधा, तथा चाह- गौतम ! दशविधाः प्रज्ञाः, तदेव दशविधतवं नामग्राहमाह- 'आहारसन्ना' इत्यादि, तत्र क्षुद्देदनीयोदयात् या कवलाद्याहारार्थं तथाविधपुद्गलोपादानक्रिया साऽऽहारसंज्ञा, तस्या आभोगात्मिकत्वात्, यदिवा संज्ञायते जीवोऽनयेति, एवं सर्वत्रापि भावना कार्या, तथा भयमोहनीयोदयात् भयोद्भान्तस्य धृष्टिवदनविकाररोमाञ्चोद्भेदादिक्रिया भयसंज्ञा, पुंवेदोदयान्मैथुनाय स्यालोकनप्रसन्व-दनसंस्तम्भितोरुवेपनप्रभृतिलक्षणक्रिया मैथुनसंज्ञा, तथा लोभोदयात् प्रधानसंसारकारणा-भिष्वङ्गपूर्विका सचित्तेतरद्रव्योपादानक्रिया परिग्रहसंज्ञा, ।

तथा क्रोधवेदनीयोदयात् तदावेशगर्भा पुरुषमुखवदनदन्तच्छदस्फुरणचेष्टा क्रोधसंज्ञा, तथा मानोदयादहङ्कारात्मिका उत्सेकादिपरिणतिर्मानसंज्ञा, मायावेदनीयेनाशुभसंक्लेशा-दनुत्संभाषादिक्रिया मायासंज्ञा, तथा लोभवेदनीयोदयतो लालसत्त्वेन सचित्तेतरद्रव्यप्रार्थना लोभसंज्ञा, तथा मतिज्ञानावरणकर्मक्षयोपशमनात् शब्दाद्यर्थगोचरा सामान्यावबोधक्रिया ओधसंज्ञा, तथा तद्विशेषावबोधक्रिया लोकसंज्ञा, एवं चेदमापतितं-दर्शनोपयोग ओधसंज्ञा ज्ञानोपयोगो लोकसंज्ञा, अन्ये त्वमभिदधति-सामान्यप्रवृत्तिर्यथा वल्लया वृत्त्यारोहणमोघसंज्ञा लोकस्य हेया प्रवृत्तिर्लोकसंज्ञा, तदेवमेताः सुखप्रतिपत्तये स्पष्टरूपाः पञ्चेन्द्रियानधिकृत्य व्याख्याताः, एकेन्द्रियाणां त्वेता अव्यक्तरूपा अवगतन्तव्याः ।

मू. (३५५) नेरइयाणं भंते ! किं आहारसन्नोवउत्ता भयसन्नोवउत्ता मेहुणसन्नोवउत्ता परिग्गहसन्नोवउत्ता ? , गोयमा ! असन्नं कारणं पडुच्च भयसन्नोवउत्ता, संतइभावं पडुच्च आहारसन्नोव-उत्तावि जाव परिग्गहसन्नोवउत्तावि । एएसि णं भंते ! नेरइयाणं आहारसन्नोवउत्ताणं भयसन्नोवउत्ताणं मेहुणसन्नोवउत्ताणं परिग्गहसन्नोवउत्ताणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा ब बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ? , गोयमा ! सव्वत्थोवा नेरइया मेहुणसन्नोवउत्ता आहारसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा परिग्गहसन्नोव-उत्ता संखिज्जगुणा भयसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा ॥

तिरिक्खजोणियाणं भंते ! किं आहारसन्नोवउत्ता जाव परिग्गहसन्नोवउत्ता ? , गोयमा ! ओसन्नं कारणं पडुच्च आहारसन्नोवउत्ता संतइभावं पडुच्च आहारसन्नोवउत्तावि जाव परिग्गहसन्नोव-उत्तावि, एएसि णं भंते ! तिरिक्खजोणियाणं आहारसन्नोवउत्तातणं जाव परिग्गहसन्नोवउत्ताणं य कयरे कयरेहिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ? , गोयमा ! सव्वत्थोवा तिरिक्ख-

जोणिया परिग्गहसन्नोवउत्ता मेहुणसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा भयसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा
आहारसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा ॥

मणुस्सा णं भंते ! किं आहारसन्नोवउत्ता जाव परिग्गहसन्नोवउत्ता ?, गोयमा ! ओसन्नं
कारणं पडुच्च मेहुणसन्नोवउत्ता संततिभावं पडुच्च आहारसन्नोवउत्तावि जाव परिग्गहसन्नोवउत्तावि,
एएसि णं भंते ! मणुस्साणं आहारसन्नोवउत्ताणं जाव परिग्गहसन्नोवउत्ताणं य कयरे कयरेहिंतो
अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा मणूसा भयसन्नोवउत्ता
आहारसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा परिग्गहसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा मेहुणसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा

देवा णं भंते ! किं आहारसन्नोवउत्ता जाव परिग्गहसन्नोवउत्ता ?, गोयमा ! ओसन्नं
कारणं पडुच्च परिग्गहसन्नोवउत्ता संततिभावं पडुच्च आहारसन्नोवउत्तावि जाव परिग्गहसन्नोवउत्तावि,
एएसि णं भंते ! देवाणं आहारसन्नोवउत्ताणं जाव परिग्गहसन्नोवउत्ताणं य कयरे कयरेहिंतो
अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा देवा आहारसन्नोवउत्ता
भयसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा मेहुणसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा परिग्गहसन्नोवउत्ता संखिज्जगुणा ।

वृ. नैरयिकसूत्रे 'ओसन्नकारणं पडुच्च भयसन्नोवउत्ता' इति, तत्रोत्सन्नशब्देन बाहुल्यमुच्यते
कारणशब्देन च बाह्यं कारणं, ततोऽयमर्थः—बाह्यकारणमाश्रित्य नैरयिका बाहुल्येन भयसंज्ञोप-
युक्ताः, तथाहि—सन्ति तेषां सर्वतः प्रभूतानि परमाधार्मिकायः—कवलीशक्तिकुन्तादीनि भयोत्पाद-
कादीनि, 'संतइभावं पडुच्च' इति इहानन्तरोऽनुभवभावः सन्ततिभाव उच्यते, तत आन्तरमनुभव-
भावमपेक्ष्य नैरयिका आहारसंज्ञोपयुक्ता अपि यावत्परिग्रहसंज्ञोपयुक्ता अपि ।

अल्पबहुत्वचिन्तायां सर्वस्तोका मैथुनसंज्ञोपयुक्ताः, नैरयिका हि चक्षुर्निमीलनमात्रमपि
न सुखिनः केवलमनवरतमतिप्रबलदुःखाग्निना संतप्यमानसरीरः, उक्तं च—

॥ १ ॥ "अच्छिनिमीलणमेतं नत्थि सुहं दुक्खमेव पडिबद्धं ।

नरए नेरइयाणं अहोनि संपच्चमाणाणं ॥"

ततो मैथुनैच्छा नैतेषां भवतीति, यदि परं क्वचिक्लृप्तादिक्लृप्तांचित् भवति साऽपि च
स्तोककाला इति पृच्छासमये स्तोका मैथुनसंज्ञोपयुक्ताः, तेभ्यः सङ्ख्येयगुणा आहारसंज्ञोपयुक्ताः,
दुःखितानामपि प्रभूतानां प्रभूतकालं चाहारेच्छाया भावतः पृच्छासमये अतिप्रभूताना-
माहारसंज्ञोपयुक्तानां संभवात्, तेभ्यः सङ्ख्येयगुणाः परिग्रहसंज्ञोपयुक्ताः, आहारेच्छा हि देहार्थमेव
भवति परिग्रहेच्छा तु देहे प्रहरणादिषु च, प्रभूततरकालावस्थायिनी च परिग्रहेच्छा, ततः
पृच्छासमयेऽतिप्रभूततराः परिग्रहसंज्ञोपयुक्ता अवाप्यन्ते इति भवन्ति पूर्वभ्यः सङ्ख्येयगुणाः,
तेभ्यो भयसंज्ञोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, नरकेषु हि नैरयिकाणां सर्वतो भयमामरणान्तभाविततः
पृच्छासमयेऽतिप्रभूततमा भयसंज्ञोपयुक्ताः प्राप्यन्ते इति सङ्ख्येयगुणाः ॥

तिर्यक्पञ्चेन्द्रिया अपि बाह्यं कारणं प्रतीत्य बाहुल्येनाहारसंज्ञोपयुक्ता भवन्ति न शेषसंज्ञो-
पयुक्ताः, तता प्रत्यक्षत एवोपलब्धेः, आन्तरमनुभवभावमाश्रित्याहारसंज्ञोपयुक्ता अपि
यावत्परिग्रहसंज्ञोपयुक्ता अपि, अल्पबहुत्वचिन्तायां सर्वस्तोकाः परिग्रहसंज्ञोपयुक्ताः,
परिग्रहसंज्ञायाः स्तोककालत्वेन पृच्छासमये तेषां स्तोकानामेवावाप्यमानत्वात्, तेभ्यो मैथुनसंज्ञो-
पयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः मैथुनसंज्ञोपयोगस्य प्रभूततरकालत्वात्, तेभ्योऽपि भयसंज्ञोपयुक्ताः

सङ्ख्येयगुणाः, सजातीयात्परजातीयाच्च तेषां भयसंभवतो भयोपयोगस्य च प्रभूततमकालत्वात् पृच्छासमये भयसंज्ञोपयुक्तानामतिप्रभूततराणामवाप्यमानत्वात्, तेभ्यः सङ्ख्येयगुणाः आहारसंज्ञोपयुक्ताः, प्रायः सततं सर्वेषामाहार(संज्ञा)संभवात् ।

मनुष्या बाह्यं कारणमधिकृत्य बाहुल्येन मैथुनसंज्ञोपयुक्ताः स्तोका शेषसंज्ञोपयुक्ताः, सन्ततिभावमान्तरानुभवभावरूपं प्रतीत्याहारसंज्ञोपयुक्ता अपि यावत्परिग्रहसंज्ञोपयुक्ता अपि, अल्पबहुत्वचिन्तायां सर्वस्तोका भयसंज्ञोपयुक्ताः, स्तोकानां स्तोककालं च भयसंज्ञासंभवात्, तेभ्य आहारसंज्ञोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, आहारसंज्ञोपयोगस्य प्रभूततरकालभावात्, अत एव हेतोः तेभ्यः सङ्ख्येयगुणाः परिग्रहसंज्ञोपयुक्ताः, तेभ्यो मैथुनसंज्ञोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, मैथुनसंज्ञाया अतिप्रभूततरकालं यावद् भावतः पृच्छासमये तेषामतिप्रभूततराणामवाप्यमानत्वात्

तथा बाह्यं कारणमधिकृत्य बाहुल्येन देवाः परिग्रहसंज्ञोपयुक्ताः, मणिकनकरत्नादीनां परिग्रहसंज्ञोपयोगहेतूनां तेषां सदा सन्निहितत्वात्, संततिभावं यथोक्तरूपं प्रतीत्य पुनराहारसंज्ञोपयुक्ता अपि यावत्परिग्रहसंज्ञोपयुक्ता अपि, अल्पबहुत्वचिन्तायां सर्वस्तोका आहारसंज्ञोपयुक्ताः, आहारेच्छाविरहकालस्यातिप्रभूततया आहारसंज्ञोपयोगकालस्य चातिस्तोकतया तेषां पृच्छासमये सर्वस्तोकानां तेषामवाप्यमानत्वात्, ततो भयसंज्ञोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, भयसंज्ञायाः प्रभूतानां प्रभूतकालं च भावात्, तेभ्योऽपि मैथुनसंज्ञोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, तेभ्यः परिग्रहसंज्ञोपयुक्ताः सङ्ख्येयगुणाः, जीवापेक्षया बहवो वक्तव्यास्ते च तथैव भाविता इति ।

पदं — ८ समाप्तम्

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रे
अष्टमपदस्य मलयगिरिआचार्येण विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

पदं — ९ — योनिः

वृ. तदेवं व्याख्यातमष्टमं पदं, अधुना नवममारभ्यते, तस्य चामभिसंभन्धः—इहानन्तरपदे सत्त्वानां संज्ञापरिणामा उक्ताः, इह तु तेषामेव योनयः प्रतिपाद्यन्ते, तत्र चेदमादिसूत्रम्—

मू. (३५६) कतिविहा णं भंते ! जोणी पं०, गोयमा ! ति विहा जोणी प०, तं०—सीता जोणी उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ।

वृ. ‘कतिविहा णं भंते ! जोणी’ इत्यादि, कतिविधा—कतिप्रकारा णमिति पूर्ववत् भदन्त योनिः प्रज्ञप्ता ?, अथयोनिरिति कः शब्दार्थः ?, उच्यते, “यु मिश्रणे” युवन्ति तैजसकार्मण-शरीरवन्तः सन्त औदारिकादिशरीरप्रायोग्यपुद्गलस्कन्धसमुदायेन मिश्रीभवन्त्यस्यामिति योनिः—उत्पत्तिस्थानं, औणादिको निप्रत्ययः, भगवानाह—

गौतम ! त्रिविधा योनिः प्रज्ञप्ता, तद्यथा—शीता उष्णा शीतोष्णा, तत्र शीतस्पर्शपरिणामा शीता उष्णस्पर्शपरिणामा उष्णा शीतोष्णरूपोभयस्पर्शपरिणामा शीतोष्णा,

मू. (३५७) नेरइयाणं भंते ! किं सिता जोणी उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ? गोयमा ! सीतावि जोणी उसिणावि जोणी नो सीतोसिणा जोणी ।

असुरकुमारणं भंते ! किं सिता जोणी उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ?, गोयमा ! नो

सीता जोणी नो उसिणा जोणी सीतांसिणा जोणी, एवं जाव थणियकुमाराणं ।

पुढविकाइयाणं भंते ! किं सीता जोणी उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ?, गोयमा ! सितावी जोणी उसिणावि जोणी सीतोसिणावि जोणी, एवं आउवाउवणस्सइबेइदियतेइंदिय-चउरिदियाणवि पत्तेयं भाणियव्वं । तेउक्काइयाणं नो सीता उसिणा नो उसीसिणा ॥

पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं भंते ! किं सीता जोणी उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ?, गोयमा ! सीतावि जोणी उसिणावि जोणी सीतोसिणावि जोणी ॥ संमुच्छिमपंचिंदियतिरिक्खजोणि-याणवि एवं चेव ॥ गब्भवक्कंतियपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं भंते ! किं सीता जोणी सीतोसिणा जोणी ?, गोयमा ! नो सीता जोणी नो उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ॥

मणुस्साणं भंते ! किं सिता जोणी उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ?, गोयमा ! सीयावि जोणी उसिणावि जोणी सीतोसिणावि जोणी ॥ संमुच्छिममणुस्साणं भंते ! किं सीता जोणी उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ?, गोयमा ! तिविहा जोणी ॥ गब्भवक्कंतियमणुस्साणं भंते ! किं सीता जोणी उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ?, गोयमा ! नो सीता० नो उसिणा० सीतोसिणा ॥

वाणमंतरदेवाणं भंते ! किं सीता जोणी उसिणा जोणी सीतोसिणा जोणी ?, गोयमा ! नो सीता नो उसिणा, सीतोसिणा जोणी ॥ जोइसियवेमाणियाणवि एवं चेव । एएसि णं भंते ! सीतजोणियाणं उसिणजोणियाणं सीतोसिणजोणियाणं अजोणियाणं य कयरे२हिंतो अप्पा वा बहुया वा तुल्ला वा विसेसाहिया वा ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा सीतोसिणजोणिया उसिणजोणिया असंखेज्जगुणा अजोणिया अनंतगुणा सीतजोणिया अनंतगुणा ॥

वृ. तत्र नैरयिकाणां द्विविधा योनिः—शीता उष्णा च, न तृतीया शीतोष्णा, कस्यां पृथिव्यां का योनिरिति चेत्, उच्यते, रत्नप्रभायां शर्कराप्रभायां बालुकाप्रभायां च यानि नैरयिकाणामुपपा-तक्षेत्राणि तानि सर्वाण्यपि शीतस्पर्शपरिणामपरिणतानि, उपपातक्षेत्रव्यतिरेकेण चान्यत्सर्वमपि तिसृष्वपि पृथिवीषूष्णस्पर्शपरिणामपरिणतं तेन तत्रत्या नैरयिकाः शीतयोनिः का उष्णां वेदनां वेदयन्ते, पङ्कप्रभायां बहून्युपपातक्षेत्राणि शीतस्पर्शपरिणामपरिणतानि स्तोकान्युष्णस्पर्शपरिणाम-परिणतानि येषु च प्रस्तटेषु येषु च नरकावासेषु शीतस्पर्शपरिणामान्युपपातक्षेत्राणि तेषु तद्व्यतिरे-केणान्यत्सर्वमुष्णस्पर्शपरिणामं येषु च प्रस्तटेषु येषु च नरकावासेषु उष्णस्पर्शपरिणामानि उपपातक्षेत्राणि तेषु तद्व्यतिरेकेणान्यत्सर्वं शीतस्पर्शपरिणामं तेन तत्रत्या बहवो नैरयिकाः शीत-योनिः का उष्णां वेदनां वेदयन्ते स्तोका उष्णयोनिः काः शीतवेदनामिति ।

धूमप्रभायां बहून्युपपातक्षेत्राणि उष्णस्पर्शपरिणामपरिणतानि स्तोकां शीतस्पर्शपरिणा-मानि, येषु च प्रस्तटेषु येषु च नरकावासेषु चोष्णस्पर्शपरिणामपरिणतानि उपपातक्षेत्राणि तेषु तद्व्यतिरेकेणान्यत्सर्वं शीतपरिणामं, येषु च शीतस्पर्शपरिणामान्युपपातक्षेत्राणि तेष्वन्यदुष्ण-स्पर्शपरिणामं, तेन तत्रत्या बहवो नारका उष्णयोनिः काः शीतवेदनां वेदयन्ते स्तोकाः शीतयोनिः का उष्णवेदनामिति । तमः प्रभायां तमस्तमः-प्रभायां चोपपातक्षेत्राणि सर्वाण्यप्युष्णस्पर्शपरिणाम-परिणतानि, तद्व्यतिरेकेण चान्यत्सर्वं तत्र शीतस्पर्शपरिणामं, तेन तत्रत्या नारका उष्णयोनिः काः शीतवेदनां वेदयितार इति ।

भवनवासिनां गर्भव्युक्कान्तिकतिर्यक्पञ्चेन्द्रियगर्भव्युक्कान्तिकमनुष्याणां व्यन्तरज्योति

८-कवैमानिकानां चोपपातक्षेत्राणि शीतोष्णरूपोभयस्पर्शपरिणतानि तेन तेषां योनिरुभयस्वभावा न शीता नाप्युष्णा

एकेन्द्रियाणामष्कायिकवर्जानां द्वित्रिचतुरिन्द्रियसंमूर्च्छितिर्यक्पञ्चेन्द्रियसंमूर्च्छितमनुष्याणां चोपपातस्थानानि शीतस्पर्शान्युष्णस्पर्शान्युभयस्पर्शान्यपि भवन्तीति तेषां त्रिविधा योनिः । तेजःकायिका उष्णोयोनिकाः (तथा अष्कायिकाः शीतयोनिकाः) तथा प्रत्यक्षत उपलब्धेः

अल्पबहुत्वचिन्तायां सर्वस्तोकाः शीतोष्णयोनयः—शीतोष्णरूपोभययोनिकाः, भवनवासिगर्भजतिर्यक्पञ्चेन्द्रियगर्भजमनुष्यव्यन्तरज्योतिषवैमानिकानामेवोभययोनिकत्वात्, तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणा उष्णयोनिकाः, सर्वेषां सूक्ष्मबादरभेदभिन्नानां तेजःकायिकानां प्रभूततराणां नैरयिकाणां कतिपयानां पृथिव्यव्यायुप्रत्येकवनस्पतीनां चोष्णयोनिकत्वात्, अयोनिका अनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्यः शीतयोनिका अनन्तगुणाः, अनन्तकायिकानां सर्वेषामपि शीतयोनिकत्वात्, तेषां च सिद्धेभ्योऽपि अनन्तगुणत्वात् ।

भूयः प्रकारान्तरेण योनीः प्रतिपिपादयिषुराह—

मू. (३५८) कतिविहा णं भंते ! जोणी पं० ? , गोयमा ! ति विहा जोणी प०, तं०—सचित्ता अचित्ता मीसिया ।

नेरइयाणं भंते ! किं सचित्ता जोणी अचित्ता जोणी मीसिया जोणी ? , गोयमा ! नो सचित्ता जोणी अचित्ता जोणी नो मीसिया जोणी । असुरकुमाराणं भंते ! किं सचित्ता जोणी अचित्ता जोणी मीसिया जोणी ? , गोयमा ! नो सचित्ता जोणी अचित्ता जोणी नो मीसिया जोणी, एवं जाव थणियकुमाराणं ।

पुढवीकाइआणं भंते ! किं सचित्ता जोणी अचित्ता जोणी मीसिया जोणी ? , गोयमा ! सचित्ता जोणी अचित्ता जोणी मीसियावि जोणी, एवं जाव चउरिंदियाणं ॥

संमुच्छिमपंचेंदियतिरिक्खजोणियाणं संमुच्छिममणुस्साण य एवं चेव । गम्भवक्कंति-यपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं गम्भवक्कंतिमणुस्साण य नो सचित्ता नो अचित्ता मीसिया जोणी वाणमंतरजोइसियवेमाणियाणं जहा असुरकुमाराणं । एतेसि णं भंते ! जीवाणं सचित्त-जोणीणं अचित्तजोणीणं मीसजोणीणं अजोणीण य कयरे २ हिंतो अ० ब० तु० वि० ? , गोयमा सब्बत्थोवा जीवा मीसजोणिया अचित्तजोणिया असंखेज्जगुणा, अजोणिया अनंतगुणा, सचित्त-जोणिया अनंतगुणा ।

वृ. 'कतिविहा णं भंते ! जोणी पन्नत्ता' इत्यादि, सचित्ता जीवप्रदेशसंबद्धा, अचित्ता सर्वथा जीवविप्रमुक्ता, मिश्रा जीवविप्रमुक्ताविप्रमुक्तस्वरूपा ।

तत्र नैरयिकाणां यदुपपातक्षेत्रं तत्र केनचिज्जीवेन परिगृहीतमिति तेषामचित्ता योनिः, यद्यपि सूक्ष्मैकेन्द्रियाः सकललोकव्यापिनस्तथाऽपि न तद्वदेशैरुपपातस्थानपुद्गला अन्योऽन्यानुग-मसंबद्धा इत्यचित्तैव तेषां योनिः ।

एवमसुरकुमारादीनां भवनपतीनां व्यन्तरज्योतिष्कवैमानिकानां चाचित्ता योनिर्भावनीय पृथिवीकायिकादीनां संमूर्च्छितमनुष्यपर्यन्तानामुपपातक्षेत्रं जीवैः “ परिगृहीतमपरिगृहीतमुभ-यस्वभावं च संभवतीति त्रिविधाऽपि योनिः, गर्भव्युत्क्रान्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां गर्भव्युत्क्रान्तिक-

मनुष्याणां (च) यत्रोत्पत्तिस्तत्राचिता अपि शुक्रशोणितादिपुद्गलाः सन्तीति मिश्रा तेषां योनिः ।

अल्पबहुत्वचिन्तायां सर्वस्तोकां जीवा मिश्रयोनिः, गर्भव्युत्क्रान्तिरित्येकपञ्चेन्द्रिय-मनुष्याणामेव मिश्रयोनिकत्वात्, तेभ्योऽचित्तयोनिका असङ्ख्येयगुणाः, नैरयिकदेवानां कतिपयानां च प्रत्येकं पृथिव्यसेजोवायुप्रत्येकवनस्पतिद्वित्रिचतुरिन्द्रियसंमूर्च्छिमतिर्येकपञ्चेन्द्रियसंमूर्च्छिम-मनुष्याणामचित्तयोनिकत्वात्, तेभ्योऽप्ययोनिका अनन्तगुणाः, सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्यः सचित्तयोनिका अनन्तगुणाः, निगोदजीवानां सचित्तयोनिकत्वात् तेषां च सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणत्वात् भूयोऽपि प्रकारान्तरेण योनिः प्रतिपादयितुकाम आह—

मू. (३५९) कइविहा णं भंते ! जोणी पं०, ?, गोयमा ! तिविहा जोणी पं०, तं०—संवुडा जोणी वियडा जोणी संवुडवियडा जोणी ।

नेरइयाणं भंते ! किं संवुडा जोणी वियडा जोणी संवुडवियडा जोणी ?, गोयमा ! संवुडजोणी, नो वियडजोणी नो संवुडवियडजोणी, एवं जाव वणस्सइकाइयाणं । बेइंदियाणं पुच्छा, गोयमा नो संवुडजोणी वियडजोणी नो संवुडवियडजोणी । एवं जाव चउरिदियाणं ।

संमुच्छिमपंचिंदियतिरिक्खजोगियाणं संमुच्छिममणुस्साण य एवं चेव । गब्भवक्कंतिय-पंचिंदियतिरिक्खजोगिय० गब्भवक्कंतियमणुस्साण य नो संवुडा जोणी नो वियडा जोणी संवुडवियड जोणी । वाणमंतरजोइसियवेमाणियाणं जहा नेरइयाणं । एतेसि णं भंते ! जीवाणं संवुडजोगियाणं वियडजोगियाणं संवुडवियडजोगियाणं अजोगियाण य कयरे २ हितो अ० ब० तु० वि० ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा जीवा संवुडवियडजोगिया वियडजोगिया असंखिजगुणा अजोगिया अनंतगुणा संवुडजोगिया अनंतगुणा ॥

वृ. 'कइविहा णं भंते ! जोणी पन्नत्ता' इत्यादि, तत्र नारकाणां संवृता योनिः, नरकनिष्कृतानां नारकोत्पत्तिस्थानानां संवृतगवाक्षकल्पत्वात्, तत्र च जाताः सन्तो नैरयिकाः प्रवर्द्धमानभूतेयस्तेभ्यः पतन्ति, शीतेभ्य उष्णेषु उष्णैः शीतेष्विति, भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्कवैमानिकानामपि संवृता योनिः, तेषां देवशयनीये देवदूष्यान्तरिते उत्पादात् "देवसयणिज्जंसि देवदूसंतरिए अंगुलासंकेज्जइ-भागमेत्ताए सरीरोगाहणाए उववज्जइ" इति वचनात्, एकेन्द्रिया अपि संवृतयोनिकाः, तेषामपि योनेः स्पष्टमनुपलक्ष्यमानत्वात्,

द्वीन्द्रियादीनां चतुरिन्द्रियपर्यन्तानां संमूर्च्छिमतिर्येकपञ्चेन्द्रियसंमूर्च्छिममनुष्याणां च विवृता योनिः, तेषामुत्पत्तिस्थानस्य जलाशयादेः स्पष्टमुपलभ्यमानत्वात्, गर्भव्युत्क्रान्तिकतिर्येकपञ्चेन्द्रिय-गर्भव्युत्क्रान्तिकमनुष्याणां च संवृतविवृता योनिः, गर्भस्य संवृतविवृतरूपत्वात्, गर्भो ह्यन्तःस्वरूपतो नोपलभ्यते बहिस्तूरदवृद्धादिनोपलक्ष्यते इति ।

अल्पबहुत्वचिन्तायां सर्वस्तोकाः संवृतविवृतयोनिकाः, गर्भव्युत्क्रान्तिकतिर्येकपञ्चेन्द्रिय-मनुष्याणमेव संवृतविवृतयोनिकत्वात्, तेभ्यो विवृतयोनिका असंख्येयगुणाः, द्वीन्द्रियादीनां चतुरिन्द्रियपर्यवसानानां संमूर्च्छिमतिर्येकपञ्चेन्द्रियसंमूर्च्छिममनुष्याणां च विवृतयोनिकत्वात्, तेभ्योऽयोनिका अनन्तगुणाः सिद्धानामनन्तत्वात्, तेभ्यः संवृतयोनिका अनन्तगुणाः, वनस्पतीनां संवृतयोनिकत्वात्, तेषां च सिद्धेभ्योऽप्यनन्तगुणत्वात् ॥

सम्प्रति मनुष्ययोनिविशेषप्रतिपादनार्थमाह—

मू. (३६०) कइविहा णं भंते ! जोणी पं० ? , गोयमा ! तिविहा जोणी पं० तं०—कुम्मुण्णया संखावत्ता वंसीपत्ता, कुम्मुण्णा णं जोणीए उत्तमपुरिसा गब्भे वक्कमंति तं०—अरहंता चक्कवट्ठी बलदेवा वासु देवा । संखावत्ता णं जोणी इत्थीरयणस्स, संखावत्ताए जोणीए बहवे जीवा य पोग्गला य वक्कमंति विउक्कमंति चयंति उवचयंति, नो चेव णं निप्फज्जंति । वंसीपत्ता णं जोणी पिहुजणस्स, वसीपत्ताए णं जोणीए पिहुजणे गब्भे वक्कमंति ।

वृ. 'कइविहा णं भंते ! जोणी पत्रत्ता' इत्यादि, कूर्मपृष्ठभिवोन्नता कूर्मोन्नता, शङ्खावर्तावर्तो यस्याः सा शङ्खावर्ता, संयुक्तवंशीपत्रद्वयाकारत्वाद् वंशीपत्रा, शेषं सुगमं, नवरं शङ्खावर्तायां योनौ बहवो जीवा जीवसंबद्धा पुद्गलाश्चा वक्रमन्ते—आगमच्छन्ति व्युक्रामन्ति—गर्भतयोत्पद्यन्ते, तथा चीयन्ते—सामान्यतश्चयमागच्छन्ति, उपचीयन्ते—विशेषत उपचयमायान्ति, परं न निष्पद्यन्ते, अतिप्रबलकामाग्निपरितापतो ध्वंसगमनादिति वृद्धप्रवादः ॥

पदं - ९ - समाप्तम्

**मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रे
नवमपदस्य मलयगिरिआचार्येण विरचिताटीका परिसमाप्ता ।**

पदं - १० - "चरम"

वृ. तदेवं व्याख्यातं नवमं पदं, इदानीं दशममारभ्यते, तस्य चायमभिसंबन्धः—इहानन्तरपदे सत्त्वानां योनयः प्रतिपादिताः, अस्मिंश्च यदुपपातक्षेत्रं रत्नप्रभादि तस्य चरमाचरमविभागप्रदर्शनं क्रियते, तत्र चेदमादिसूत्रम्—

मू. (३६१) कति णं भंते ! पुढवीओ पं० ? , गोयमा ! अट्ठपुढवीओ पं०, तं०—रयणप्पभा सक्करप्पभा वालुयप्पभा पंक्कप्पभा धूमप्पभा तमप्पभा तमतमप्पभा ईसीपब्भारा ॥

इमा णं भंते ! रयणप्पभा पुढवी किं चरमा अचरमा चरमाइं अचरमाइं चरमंतपदेसा अचरमंतपदेसा ? , गोयमा ! इमा णं रयणप्पभा पुढवी नो चरमा नो अचरमा नो चरमातिं नो अचरमातिं नो चरमंतपदेसा नो अचरमंतपदेसा नियमा चरमं चरमाणि य चरमंतपदेसा य अचरमंतपदेसा य, एवं जाव अघेसत्तमा पुढवी, सोहम्माती जाव अनुत्तरविमाणाणं, एवं चेव ईसीपब्भारावि, एवं चेव लोगेवि, एवं चेव अलोगेवि ।

वृ. 'कति णं भंते ! पुढवीओ पन्नत्ताओ' इत्यादि सुगमं, नवरमीषट्पाग्भारका पञ्चचत्वारिंशद्योजनलक्षायामविष्कम्भप्रमाणा शुद्धस्फटिकसंकाशा सिद्धशिला ।

'इमा णं भंते ! रयणप्पभा पुढवी किं चरमा अचरमे' इत्यादि पृच्छा, अथ केयं चरमाचरम-परिभाषा ? , उच्यते, चरमं नाम पर्यन्तवर्ति, तच्चरमत्वमापेक्षिकं, अन्यापेक्षया तस्य भावात्, यथा पूर्वशरीरापेक्षया चरमशरीरमिति, अचरमं अप्रान्तं मध्यवर्तीति यावत्, तदपि चापेक्षिकं, तस्य चरमापेक्षया भावात्, तथा तथाविधान्यशरीरापेक्षया मध्यशरीरमचरमशरीरं, तदेव चरमाऽ-चरमेत्येकवचनान्तः प्रश्नः कृतः, सम्प्रति बहुवचनान्तमाह—

'चरमाइं अचरमाइं' इति, एतानि चत्वारि प्रश्नसूत्राणि तथाविधैकत्वपरिणाम-विशिष्टद्वयविषयाणि कृतानि, सम्प्रति प्रदेशानधिकृत्य प्रश्नसूत्रद्वयमाह—'चरमंतपपेसा य

अचरमंतपदेसा य' इति, चरमाण्येवान्तवर्तित्वात् अन्ताश्चरमान्तास्तत्प्रदेशाश्च चरमान्तप्रदेशाः, अचरममेव कस्याप्यपेक्षयाऽनन्तवर्तित्वादन्तः अचरमान्तस्तत्प्रदेशा अचरमान्तप्रदेशाः ।

तदेवं षट्सु प्रश्नेषु कृतेषु भगवानाह—गौतम ! सा रत्नप्रभा पृथिवी न चरमा, चरमत्वं ह्यापेक्षिकमित्युक्तं, न चात्रान्यदपेक्षणीयमस्ति, केवलाया एव तदन्यनिरपेक्षायाः पृष्टत्वात्, नाप्यचरमा, तत एव हेतोः, तथाहि—अचरमत्वमपि आपेक्षिकं, न चात्रान्यदपेक्षणीयमस्तीति, किमुक्तं भवति ?—इयं रत्नप्रभा पृथिवी न पश्चिमा नापि मध्यमा, तदन्यस्यापेक्षणीयस्याविवक्षणादिति, अत एव न चरमाणि, चरमत्वव्यपदेशस्यैवासंभवतस्तद्विषयबहुवचनासंभवात्, तथाहि—

यदा तस्याश्चरमत्वव्यपदेश एवोक्तयुक्तेर्नोपपद्यते तदा कथं तद्विषयं बहुवचनमुपपत्तुमर्हतीति ? , एवमचरमाण्यपि प्रतिषेधनीयानि, प्रागुक्तयुक्तेरचरमत्वव्यपदेशस्यासंभवात्, तथा न च चरमान्तप्रदेशा नाप्यचरमान्तप्रदेशाः, उक्तयुक्त्या चरमत्वस्वाचरमत्वस्य चासंभवतस्तत्प्रदेशकल्पनाया अप्यसंभवात्, यच्चेवं तर्हि किस्वरूपा सा ? इत्यत आह—

‘नियमाद्’ नियमेनाचरमं चरमाणि च, किमुक्तं भवति ?—यदीयमखण्डरूपा विवक्षितत्वात् पृच्छयते तदा यथोक्तभङ्गानामेकेनापि भङ्गेन व्यपदेशो न भवति, यदा त्वसङ्ख्येय प्रदेशावगाढेत्यनेकावयविभागात्मिका विवक्षयते तदा यथोक्तनिर्वचनविषया भवति, तथाहि—रत्नप्रभा पृथिवी तावदनेन प्रकारेण व्यवस्थिता, ।

एवमवस्थिताया अस्या यानि प्रान्तेष्ववस्थितानि खण्डानि प्रत्येकं तथाविधविशिष्टैकत्वपरिणामपरिणतानि तानि चरमाणि, यत्पुनर्मध्ये महद्रत्नप्रभायाः खण्डं तत्तथाविधैकत्वपरिणामत्वादेकत्वेन विवक्षितमित्यचरमं, उभयसमुदायरूपा चेयं, अन्यथा तदभावप्रसङ्गात्, तदेवमवयवावयविरूपतया चिन्तायामचरमं चरमाणि चेत्यखण्डैकनिर्वचनविषया प्रतिपादिता, यदा पुनः प्रदेशचिन्ता क्रियते तदैवं निर्वचनम्—चरमान्तप्रदेशाश्च अचरमान्तप्रदेशाश्च, तथाहि—

ये बाह्यखण्डेषु गताः प्रदेशास्ते चरमान्तप्रदेशाः, ये पुनर्मध्यैकखण्डगताः प्रदेशास्ते अचरमान्तप्रदेशाः, अन्येतु व्याचक्षते—चरमाणि नाम तथाविधप्रविष्टतरप्राप्तैकप्रादेशिकश्रेणिपटलरूपाणि, मध्यभागोऽचरम इति, तदपि समीचीनं, दोषाभावात्, चरमान्तप्रदेशा यथोक्तसुप्रप्राप्तैकप्रादेशिकश्रेणिपटलगताः प्रदेशाः, अचरमान्तप्रदेशा मध्यभागगताः प्रदेशाः, अनेन निर्वचनसूत्रेण एकान्तदुर्नयनिरोधप्रधानेन अवयवावयविरूपरत्नप्रभादिकं वस्तु तयोश्चावयवावयविनोर्भेदाभेद इत्यावेदितं, यथा चावयवावयविरूपतायां न परोक्तदूषणावकाशस्तथा धर्मसंग्रहणीटीकायां बाह्यवस्तुप्रतिष्ठाऽवसरे प्रतिपादितमिति ततोऽवधार्यं । ‘एवं जाव अहेसत्तमाए पुढवी’ त्यादि, यथारत्नप्रभा पृथिवी प्रश्ननिर्वचनाभ्यामुक्ता एवं शर्कराद्या अपि पृथिव्यः सौधर्मादीनि च विमानानि अनुत्तरविमानपर्यवसानानि ईष्याग्भारा लोकश्च वक्तव्यः ।

सूत्रपाठोऽपि सुगमत्वात्स्वयं परिभाषनीयः, स चैवम्—‘सक्करप्पभा णं भंते ! पुढवी किं चरमा अचरमा चरमाणि अचरमाणि’ इत्यादि ।

एवं ‘अलोगेवि’ इति, एवम्—उक्तेन प्रकारेणालोकोऽपि वक्तव्यः, स चैवम्—“अलोए णं भंते ! किं चरमे अचरमे” इत्यादि प्रश्नसूत्रं तथैव निर्वचनसूत्रं ‘गोयमा ! अचरमे चरमाणि य चरमंतपदेसा य अचरमंतपदेसा य’ तत्र चरमाणि यानि खण्डानि लोकनिष्कृतेषु प्रविष्टानि शेषमन्य-

त्सर्वमचरमं, चरमखण्डगताः प्रदेशाः चरमान्तप्रदेशाः अचरमखण्डगताः प्रदेशा अचरमान्तप्रदेशाः
सम्प्रत्येतेषु रत्नप्रभादिषु प्रत्येकं चरमाचरमादिगतमल्पबहुत्वमभिधित्सुरिदमाह—

मू. (३६२) इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए अचरमस्स य चरमाण य चरमंतपएसाण
य अचरमंतपएसाण य दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे २ हित्तो अ० ब० तु०
वि० ?, गोयमा ! सव्वत्थोवा इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए दव्वड्डयाए एगे अचरमे चरमाइं
असंखिज्जगुणाइं, अचरमं चरमाणि य दोवि विसेसाहिआ, पएसड्डयाए सव्वत्थोवा इमीसे रयणप्पभाए
पुढवीए चरमंतपदेसा, अचरमंतपदेसा असंखेज्जगुणा, चरमंतपदेसा य अचरमंतपदेसा य दोवि
विसेसाहिआ, दव्वड्डपएसड्डयाए सव्वत्थोवा इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए दव्वड्डयाए एगे अचरिमे,
चरिमाइं असंखेज्जगुणाइं, अचरिमं चरिमाणि य दोवि विसेसाहिआ, चरमंतपएसा
असंखेज्जगुणा, अचरमंतपएसा असंखिज्जगुणा, चरमंतपएसा य अचरमंतपएसा य दोवि विसेसा-
हिआ, एवं जाव अहेसत्तमाए सोहम्मस्स जाव लोगस्स एवं चेव ।

बृ. ‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए अचरमस्स य चरमाणय’ इत्यादि प्रश्नसूत्रं
सुगमं, निर्वचनसूत्रे सर्वस्तोकं द्रव्यार्थतया अस्या रत्नप्रभायाः पृथिव्या अचरमखण्डं, कस्मात् ?
इति चेत्, अत आह—एकं, ‘निमित्तकारणहेतुषु सर्वासां विभक्तीनां प्रायो दर्शनम्’ इति न्यायदत्र
हेतौ प्रथमा, ततोऽयमर्थः—यस्मात्तथाविधैकस्कन्धपरिणामपरिणतत्वादेकं ततः स्तोकं, तस्माद्
यानि चरमाणि खण्डानि तान्यसंख्येयगुणानि, तेषामसङ्ख्यातत्वात्, अथाचरमं चरमाणि च
समुदितानि चरमाणां तुल्यानि विशेषाधिकानि वा ? इति शङ्कायामाह—अचरमं चरमाणि च
समुदितानि विशेषाधिकानि, तथाहि—यदचरमं द्रव्यं तत् चरमद्रव्येषु प्रक्षिप्तं, ततश्चरमेभ्य
एकेनाधिकत्वात् विशेषाधिकसमुदायो भवति ।

प्रदेशार्थत्वचिन्तायां सर्वस्तोकाश्चरमान्तप्रदेशाः, यतश्चरमखण्डानि मध्यखण्डापेक्षयाऽ-
तिसूक्ष्मणि, ततस्तेषामसङ्ख्येयगुणानामपि ये प्रदेशास्ते मध्यखण्डगतप्रदेशापेक्षया सर्वस्तोकाः,
तेभ्योऽचरमप्रदेशा असङ्ख्येयगुणाः, अचरमखण्डस्यैकस्यापि चरमखण्डसमुदायापेक्षया क्षेत्रतो-
ऽसङ्ख्येयगुणत्वात्, चरमान्तप्रदेशा अचरमान्तप्रदेशाश्च द्वयेऽपि समुदिता अचरमान्तप्रदेशेभ्यो
विशेषाधिकाः कथमिति चेत्, उच्यते, इह चरमान्तप्रदेशा अचरमान्तप्रदेशापेक्षया असङ्ख्येय-
भागप्रमाणाः, ततोऽचरमान्तप्रदेशेषु चरमान्तप्रदेशपेक्षेऽपि तेऽचरमान्तप्रदेशेभ्यो विशेषाधिका
एव भवन्ति, द्रव्यार्थप्रदेशार्थचिन्तायां ‘अचरमं चरमाणि य दो विसासहियाइं चरमन्तपएसा
असंखेज्जगुणा’ इति अचरमचरमसमुदायद्वयचरमान्तप्रदेशा असङ्ख्येयगुणाः, कथं ?, उच्यते, इह
यदचरमखण्डं तदसङ्ख्येयप्रदेशावगाढमपि द्रव्यार्थतया एकं, चरमेषु पुनः खण्डेषु प्रत्येकमसङ्ख्येयाः
प्रदेशाः, ततो भवन्ति चरमाचरमद्रव्यसमुदायादसङ्ख्येयगुणाश्चरमान्तप्रदेशाः, तेभ्योऽप्यचरमान्त-
प्रदेशा असङ्ख्येयगुणाः, तेभ्योऽपि चरमाचरमप्रदेशाः समुदिता इति पूर्ववत् ।

मू. (३६३) अलोगस्स णं भंते ! अचरमस्स य चरमाण य चरमंतपदेसाण य अचर-
मंतपदेसाण य दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे २ हित्तो अ० ब० तु० वि० ?,
गोयमा ! सव्वत्थोवे अलोगस्स दव्वड्डयाए एगे अचरमे चरमाइं असंखिज्जगुणाइं अचरमं चरमाणि

यदोवि वसेसाहियाइं, पएसड्डयाए सव्वत्थोवा अलोगस्स चरमंतपदेसा अचरमंतपएसा अनंतगुणा चरमंतपदेसा य अचरमंतपदेसा य दोवि विसेसाहिया, दव्वड्डएसड्डयाए सव्वत्थोवे अलोगस्स एगे अचरमे चरमाइं असंखेज्जगुणाइं अचरमं च चरमाणि य दोवि विसेसाहियाइं, चरमंतपएसा असंखेज्जगुणा, अचरमंतपएसा अनंतगुणा, चरमंतपएसा य अचरमंतपएसा य दोवि विसेसाहिया लोगालोगस्स णं भंते ! अचरमस्स य चरमाण य चरमंतपएसाण य अचरमंतपएसाण य दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे २ हित्तो अ० ब० तु० वि० ?, गोयमा ! सव्वत्थोवे लोगालोगस्स दव्वड्डयाए एगमेगे अचरम, लोगस्स चरमाइं असंखेज्जगुणाइं, अलोगस्स चरमाइं विसेसाहियाइं, लोगस्स (य) अलोगस्स य अचरमं य चरमाणि य दोवि विसेसाहियाइं, पएसड्डयाते सव्वत्थोवा लोगस्स चरमंतपदेसा, अलोगस्स चरमन्तपदेसा विसेसाहिआ, लोगस्स अचरमंतपएसा असंखेज्जगुणा, अलोगस्स अचरमंतपएसा अणंतगुणा, लोगस्स य अलोगस्स य चरमंतपएसा च अचरमंतपदेसा य दोवि विसेसाहिया ।

दव्वड्डपएसड्डयाए सव्वत्थोवे लोगालोगस्स दव्वड्डयाए एगमेगे अचरमे, लोगस्स चरमाइं असंखेज्जगुणाइं, अलोगस्स चरमाइं विसेसाहियाइं, लोगस्स य अलोगस्स य अचरमं चरमाणि य दोवि विसेसाहियाइं, लोगस्स चरमन्तपदेसा असंखेज्जगुणा, अलोगस्स य चरमंतपएसा विसेसाहिया, लोगस्स अचरमंतपएसा असंखेज्जगुणा, अलोगस्स अचरमंतपएसा अनंतगुणा, लोगस्स य अलोगस्स य चरमंतपएसा य अचरमन्तपएसा य दोवि विसेसाहिया, सव्वदव्वा विसेसाहिया, सव्वपएसा अनंतगुणा, सव्वपज्जा अनंतगुणा ।

बृ. अलोकसूत्रे प्रदेशार्थतायां सर्वस्तोका अलोकस्य चरमान्तप्रदेशाः, लोकनिष्कुटेष्वेवान्तस्तेषां भावात्, तेभ्योऽचरमान्तप्रदेशा अन्तगुणाः, अलोकस्यानन्तत्वात्, चरमान्तप्रदेशा अचरमान्तप्रदेशाश्च समुदिता विशेषाधिकाः, चरमान्तप्रदेशा ह्यचरमान्तप्रदेशापेक्षया अनन्त-भागकल्पाः, ततस्तेषामचरमान्तप्रदेशराशौ प्रक्षेपेऽपि ते अचरमान्तप्रदेशेभ्यो विशेषाधिका एव भवन्ति । सम्प्रति लोकालोकसमुदायविषयं प्रश्नसूत्रमाह—

‘लोगालोगस्स णं भंते ! अचरमस्स य चरमाण य’ इत्यादि-प्रश्नसूत्रं सुगमं, निर्वचन-माह—‘गोयमे’ त्यादि, लोकस्य अलोकस्य च यदेकैकं चरमखण्डं तत्सोकं, एकत्वात्, तेभ्यो लोकस्य चरमखण्डद्रव्याण्यसङ्ख्येयगुणानि, तेषामसङ्ख्यातत्वात्, तेभ्योऽप्यलोकस्य चरमखण्डानि विशेषाधिकानि, कथम् ? इह यद्यपि लोकस्य चरमखण्डानि तत्तोऽसङ्ख्येयानि तथापि प्रागुपदर्शितपृथिवीन्यासपरिकल्पनया तान्यथै परिकल्प्यन्ते, तद्यथा—एकैकं चतसृषु दिक्षु एकैकं च विदिक्ष्विति, अलोकचरमखण्डानि तत्र्यासपरिकल्पनया परिगण्यमानानि द्वादश, तद्यथा—

एकैकं चतसृषु दिक्षु द्वे द्वे विदिक्ष्विति, द्वादश चाष्टभ्यो न द्विगुणानि न त्रिगुणानि च, किन्तु विशेषाधिकानि, तेभ्योऽलोकस्य चरमखण्डेभ्यो लोकालोकस्य चरमाचरमखण्डानि समुदितानि विशेषाधिकानि, तथाहि—लोकस्य चरमखण्डानि प्रागुक्तपरिकल्पनया अथै एकम-चरमखण्डमित्युभयमीलने नव, अलोकस्यापि चरमाचरमखण्डानि समुदितानि त्रयोदश, उभये-षामेकत्र मीलनेन द्वाविंशतिः, सा च द्वादशभ्यो न द्विगुणा नापि त्रिगुणा किन्तु विशेषाधिकेति अलोकस्य चरमखण्डेभ्यो लोकालोकचरमाचरमखण्डानि समुदितानि विशेषाधिकानि ।

प्रदेशार्थताचिन्तायां सर्वस्तोका लोकस्य चरमान्तप्रदेशाः, अष्टखण्डसत्कानामेव प्रदेशानां भावात्, तेभ्योऽलोकस्य चरमान्तप्रदेशा विशेषाधिकाः, तेभ्योऽपि लोकस्य अचरमान्तप्रदेशा असङ्ख्येयगुणाः, क्षेत्रस्यातिप्रभूततया तद्व्यदेशानामप्यतिप्रभूतत्वात्, तेभ्योऽप्यलोकस्याचरमान्त-प्रदेशा अनन्तगुणाः, क्षेत्रस्यानन्तगुणत्वात्, तेभ्योऽपि लोकस्य चरमान्तप्रदेशा अचरमान्तप्रदेशा अलोकस्यापि चरमान्तप्रदेशा अचरमान्तप्रदेशा; समुदिता विशेषाधिकाः, कथमिति चेत्, उच्यते, इहालोकस्याचरमान्तप्रदेशराशौ लोकस्य चरमाचरमान्तप्रदेशा अलोकस्य चरमान्तप्रदेशाश्च प्रक्षिप्यन्ते, ते च सर्वसङ्ख्ययाऽप्यसङ्ख्येय (ऽसंख्यया) श्रानन्तराश्रयपेक्षयाऽतिस्तोका इति प्रक्षेपेऽपि तेऽलोकस्याचरमान्तप्रदेशेभ्यो विशेषाधिका एव ।

एतदनुसारेण द्रव्यार्थप्रदेशार्थचिन्तासूत्रमपि स्वयं परिभाषनीयं, नवरं लोकालोकचर-माचरमखण्डेभ्यो लोकस्य चरमान्तप्रदेशा असङ्ख्येयगुणा इति, लोकस्य किल चरमाणि खण्डान्यष्टौ, एकैकैकस्मिंश्च खण्डदेशे खण्डप्रदेशा असङ्ख्येय लोकालोकचरमाचरमखण्डानि च समुदितानि द्वाविंशतिः, ततो घटन्ते लोकालोकचरमाचरमखण्डेभ्यो लोकस्य चरमान्तप्रदेशा असङ्ख्येयगुणाः, शेषपदभावना प्राग्वत्, 'सव्वदव्वा विसेसाहिया' इति लोकालोकचरमाचरमान्तप्रदेशेभ्यः सर्वद्र-व्याणि विशेषाधिकानि, अनन्तानन्तसङ्ख्यानां जीवानां तथा परमाण्वादीनामनन्तपरमाण्वात्म-कस्कन्धपर्यन्तानां प्रत्येकानामनन्तसङ्ख्यायानां पृथक् पृथक् द्रव्यत्वात्, तेभ्योऽपि सर्वप्रदेशा अनन्तगुणाः, तेभ्योऽपि सर्वपर्याया अनन्तगुणाः, प्रतिप्रदेशं स्वपरभेदभिन्नामनां पर्यायाणा-मानन्त्यात्, । तदेवं रत्नप्रभादिकं चरमाचरमभेदतश्चित्तितं, इदानीं परमाण्वादिकं चिन्त्यब्राह्म-

मू. (३६४) परमाणुपोग्गले णं भंते ! किं चरिमे १ अचरिमे २ अवत्तव्वए ३ चरमाइं ४ अचरमाइं ५ अवत्तव्वाइयं ६ उदाहु चरिमे य अचरिमे य ७ उदाहु चरमे य अचरमाइं ८ उदाहु चरमाइं अचरमे य ९ उदाहु चरमाइं च अचरमाइं च १० पढमा चउभंगी उदाहु चरिमे य अवत्तव्वए य ११ उदाहु चरमे य अवत्तव्वयाइं च १२ उदाहु चरमाइं च अवत्तव्वए य १३ उदाहु चरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १४ बीया चउभंगी उदाहु अचरिमे य अवत्तव्वए य १५ उदाहु अचरमे य अवत्तव्वयाइं च १६ उदाहु अचरमाइं च अवत्तव्वए य १७ ।

उदाहु अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १८ तइया चउभंगी उदाहु चरमे य अचरमे य अवत्तव्वए य १९ उदाहु चरमे य अचरमे य अवत्तव्वयाइं च २० उदाहु चरमे च अचरमाइं च अवत्तव्वए य २१ उदाहु चरमे य अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च २२ उदाहु चरमाइं च अचरमे य अवत्तव्वए य २३ उदाहु चरमाइं च अचरमे य अवत्तव्वयाइं (च) २४ उदाहु चरमाइं च अचरमाइं च अवत्तव्व य २५ उदाहु चरमाइं च अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च २६, एते छवीसं भंगा, गीयमा ! परमाणुपोग्गले नो चरमे नो अचरमे नियमा अवत्तव्वए, सेसा भंगा पडिसेहेयव्वा ॥

वृ. 'परमाणुपोग्गले णं भंते !' इत्यादि, अत्र प्रश्नसूत्रे षडैविंशतिर्भङ्गाः, यतस्त्रीणि पदानि चरमाचरमावक्तव्यलक्षणानि, तेषां चैकैकसंयोगे प्रत्येकमेकवचनास्त्रयो भङ्गाः, तद्यथा—चरमोऽचरमोऽवक्तव्यकः त्रयो बहुवचनेन, तद्यथा—चरमाणि १२ अचरमाणि २ अवक्तव्यानि ३, सर्वसङ्ख्यया षट्, द्विकसंयोगास्त्रयः, तद्यथा—चरमाचरमपदयोरेकः चरमावक्तव्यपदयोर्द्वितीयः अचरमावक्तव्यकपदयोस्तृतीयः, एकैकस्मिन् चत्वारो भङ्गाः, तत्र प्रथमे द्विकसंयोगे एवं चरमश्चाच-

रमश्च, चरमश्चाचरमाश्च, चरमाश्चाचरमश्च, चरमाश्चचरमाश्च, । एवमेव चतुर्भङ्गी चरमावक्तव्य पदयोः, एवमेवाचरमावक्तव्यपदयोः सर्वसङ्ख्यया द्विकसंयोगे द्वादश भङ्गाः त्रिकसंयोगे एकवचनबहुवचननाभ्यामथै, - । सर्वसंकलनया षड्विंशतिः ।

अत्र निर्वचनमाह-‘परमाणुपोगले नो चरमे’ इत्यादि, परमाणुपुद्गलश्चरमो न भवति, चरमत्वं ह्यन्यापेक्षं, न चान्यदपेक्षणीयमस्ति तस्य, अविवक्षणात्, न च सांशः परमाणुर्येनांशापेक्षया चरमत्वं प्रकल्प्येत, निरवयवत्वात् (तस्य), तस्मान्न चरमो, नाप्यचरमः, निरवयवतया मध्यत्वा-योगात्, किन्त्ववक्तव्यः, चरमाचरमव्यपदेशकारण[तः]शून्यतया चरमशब्देनाचरमशब्देन वा व्यपदेश्यमशक्यत्वात्, वक्तुं शक्यं हि वक्तव्यं, यत्तु चरमशब्देन अचरमशब्देन वा स्वस्वनिमित्त-शून्यतया वक्तुमशक्यं तदवक्तव्यमिति ।

शेषास्तु भङ्गाः प्रतिषेध्याः, परमाणौ तेषामसंभवात्, वक्ष्यति च-“परमाणुमि य तइओ” अस्यायमर्थः-परमाणौ-परमाणुचिन्तायां तृतीयो भङ्गः परिग्राह्यः, शेषास्तु निरवयवत्वेन प्रतिषेध्याः

मू. (३६५) दुपएसिए णं भंते ! खंधे पुच्छा, गोयमा ! दुपएसिए खंधे सिय चरमे नो अचरमे सिय अवत्तव्वए, सेसा भंगा पडिसेहेयव्वा ॥ तिपएसिए णं भंते ! खंधे पुच्छा, गोयमा ! तिपएसिए खंधे सिय चरमे, नो अचरमे, सिय अवत्तव्वए, नो चरमाइं, नो अचरमाइं, नो अवत्तव्वयाइं, नो चरमे य अचरमे य, नो चरमे य अचरमाइं, सिय चरमाइं च अचरमे य, नो चरमाइं च अचरमाइं च, सिय चरमे य अवत्तव्वए य, सेसा भंगा पडिसेहेयव्वा ।

चउपएसिए णं भंते ! खंधे पुच्छा, गोयमा ! चउपएसिए णं खंधे सिय चरमे १ नो अचरमे २ सिय अवत्तव्वए ३ नो चरमाइं ४ नो अचरमाइं ५ नो अवत्तव्वयाइं ६ नो चरमे य अचरमे य ७ नो चरमे य अचरमाइं च ८ सिय चरमाइं अचरिमे य ९ सिय चरमाइं च अचरमाइं च १० सिय चरमे य अवत्तव्वए य ११ सिय चरमे य अवत्तव्वयाइं च १२ नो चरमाइं च अवत्तव्वए य १३ नो चरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १४ नो अचरमे य अवत्तव्वए य १५ नो अचरमे य अवत्तव्वयाइं च १६ नो अचरमाइं च अवत्तव्वए अ १७ नो अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १८ नो चरमे य अचरिमे य अवत्तव्वए य १९ नो चरिमे य अचरिमे य अवत्तव्वयाइं च २० नो चरमे य अचरमाइं च अवत्तव्वए य २१ नो चरमे य अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च २२ सिय चरमाइं च अचरिमे य अवत्तव्वए य २३ । सेसा भंगा पडिसेहेयव्वा ॥

पंचपएसिए णं भंते ! खंधे पुच्छा, गोयमा ! पंचपएसिए खंधे सिय चरमे १ नो अचरमे २ सिय अवत्तव्वए ३ नो चरमाइं ४ नो अचरमाइं ५ नो अवत्तव्वयाइं ६ सिय चरमे य अचरमे य ७ नो चरमे य अचरमाइं च ८ सिय चरमाइं च अचरमे य ९ सिय चरमाइं च अचरमाइं च १० सिय चरमे य अवत्तव्वए य ११ सिय चरमे य अवत्तव्वयाइं च १२ सिय चरमाइं च अवत्तव्वए य १३ नो चरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १४ नो अचरमे य अवत्तव्वए य १५ नो अचरमे य अवत्तव्वयाइं च १६ नो अचरमाइं च अवत्तव्वए य १७ नो अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १८ नो चरमे य अचरमे य अवत्तव्वए य १९ नो चरमे य अचरमे य अवत्तव्वयाइं च २० नो चरमे य अचरमाइं च अवत्तव्वए य २१ नो चरमे य अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च २२ सिय चरमाइं च अचरमे य अवत्तव्वए य २३ सिय चरमाइं च अचरमे य अवत्तव्वयाइं च २४ सिय चरमाइं च अचरमाइं च अवत्तव्वए य २५ नो चरमाइं च अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च २६ ।

छप्पएसिएणं भंते ! पुच्छा, गोयमा ! छप्पएसिएणं खंधे सिय चरमे १ नो अचरमे २ सिय अवत्तव्वए ३ नो चरमाइं ४ नो अचरमाइं ५ नो अवत्तव्वयाइं ६ सिय चरमे य अचरमे य ७ सिय चरमे य अचरमाइं च ८ सिय चरमाइं च अचरमे य ९ सिय चरमाइं च अचरमाइं च १० सिय चरमे य अवत्तव्वए अ ११ सिय चरमे य अवत्तव्वयाइं च १२ सिय चरमाइं च अवत्तव्वए अ १३ सिय चरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १४ नो अचरमे य अवत्तव्वए य १५ नो अचरमे य अवत्तव्वयाइं च १६ नो अचरमाइं च अवत्तव्वए य १७ नो अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १८ सिय चरमे य अचरमे य अवत्तव्वए य १९ नो चरमे य अचरमे य अवत्तव्वयाइं च २० नो चरमे य अचरमाइं च अवत्तव्वए य २१ नो चरमे य अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च २२ सिय चरमाइं च अचरमे य अवत्तव्वए य २३ सिय चरमाइं च अचरमे य अवत्तव्वयाइं च २४ सिय चरमाइं च अचरमाइं च अवत्तव्वए य २५ सिय चरमाइं च अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च २६ ।

सत्तपएसिएणं भंते ! खंधे पुच्छा, गोयमा ! सत्तपएसिएणं खंधे सिय चरिमे १ नो अचरिमे २ सिय अवत्तव्वए ३ नो चरिमाइं ४ नो अचरिमाइं ५ नो अवत्तव्वयाइं ६ सिय चरमे य अचरमे य ७ सिय चरमे य अचरमाइं च ८ सिय चरमाइं च अचरमे य ९ सिय चरमाइं च अचरमाइं च १० सिय चरमे य अवत्तव्वए य ११ सिय चरमे य अवत्तव्वयाइं च १२ सिय चरमाइं च अवत्तव्वए य १३ सिय चरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १४ नो अचरमे य अवत्तव्वए य १५ नो अचरमे य अवत्तव्वयाइं च १६ नो अचरमाइं च अवत्तव्वए य १७ नो अचरमाइं च अवत्तव्वयाइं च १८ सिय चरमे य अचरमे य अवत्तव्वए य १९ सिय चरमे य अचरमे य अवत्तव्वयाइं च २० सिय चरमे य अचरिमाइं च अवत्तव्वए अ २१ नो चरिमे य अचरिमाइं च अवत्तव्वयाइं च २२ सिय चरमाइं च अचरमे य अवत्तव्वए य २३ सिय चरमाइं च अचरमे य अवत्तव्वयाइं च २४ सिय चरमाइं च अचरमाइं च अवत्तव्वए य २५ सिय चरमाइं च अचरमाइं च अवत्त २६ ।

अट्ठपएसिएणं भंते ! खंधे पुच्छा, गोयमा ! अट्ठपएसिएणं खंधे सिय चरमे १ नो अचरमे २ सिय अवत्तव्वए ३ नो चरमाइं ४ नो अचरमाइं ५ नो अवत्तव्वयाइं ६ सिय चरिमे य अचरिमे य ७ सिय चरिमे य अचरिमाइं च ८ सिय चरिमाइं च अचरिमे य ९ सिय चरमाइं च अचरमाइं च १० सिय चरमे य अवत्तव्वए य ११ सिय चरमे य अवत्तव्वयाइं च १२ सिय चरिमाइं च अवत्तव्वए य १३ सिय चरिमाइं च अवत्तव्वयाइं च १४ नो अचरिमे य अवत्तव्वए य १५ नो अचरिमे य अवत्तव्वयाइं च १६ नो अचरिमाइं च अवत्तव्वए य १७ नो अचरिमाइं च अवत्तव्वयाइं च १८ सिय चरिमे य अचरिमे य अवत्तव्वए य १९ सिय चरिमे य अचरिमे य अवत्तव्वयाइं च २० सिय चरिमे य अचरिमाइं च अवत्तव्वए अ २१ सिय चरिमे य अचरिमाइं च अवत्तव्वयाइं च २२ सिय चरिमाइं च अचरिमे य अवत्तव्वए अ २३ सिय चरिमाइं च अचरिमे य अवत्तव्वयाइं च २४ सिय चरिमाइं च अचरिमाइं च अवत्तव्वए य २५ सिय चरिमाइं च अचरिमाइं च अवत्तव्वयाइं च २६

संखेज्जपएसिए असंखेज्जपएसिए अनंतपएसिए खंधे ०, जहेव अट्ठपएसिए तहेव पत्तेयं भाणियव्वं ।

वृ. 'दुपएसिएणं भंते !' इत्यादि प्रश्नसूत्रं प्राग्वत्, निर्वचनमाह—'सिय चरमे नो अचरमे सिय अवत्तव्वए' इत्यादि, द्विप्रदेशिकः स्कन्धः स्यात्—कदाचित् चरमः, कथमिति चेत्, उच्यते,

इह यदा द्विप्रदेशिकः स्कन्धो द्वयोराकाशप्रदेशयोरवगाढो भवति समश्रेण्या व्यवस्थितया, —तदा एकोऽपि परमाणुपरपरमाण्वपेक्षया चरमः, अवरोऽप्यपरपरमाण्वपेक्षया चरम इति चरमः, अचरमस्तु नम भवति, सर्वद्रव्याणामपि केवलाचरमत्वस्यायोगात्, यदा तु स एव द्विप्रदेशिकः स्कन्धः एकस्मिन्नाकाशप्रदेशे अवगाहते तदा स तथाविधैकत्वपरिणामपरिणततया परमाणुवत् चरमाचरमव्यपदेशकारणशून्यत्वान्न चरम शब्देन व्यपदेष्टुं शक्यते नाप्यचरमशब्देनेति अवक्तव्यः, शेषास्तु भङ्गाः प्रतिषेध्याः, तथा च वक्ष्यति “पढमो तइओ य होइ दुपएसे” अस्यायमर्थः—द्विप्रदेशिके स्कन्धे प्रथमो भङ्गः—चरम इति, तृतीयः—अवक्तव्य इति भवति शेषास्तु प्रतिषेध्याः, असंभवात्, स चासंभवः सुप्रतीत एव ।

‘तिपएसिए णं भंते ! खंधे’ इत्यादि प्रश्नसूत्रं प्राग्वत्, निर्वचनं ‘गोयमा ! सिय चरमे’ इत्यादि, इह यदा त्रिप्रदेशिकः स्कन्धो द्वयोराकाशप्रदेशशयोः समश्रेण्या व्यवस्थितयोरेवमवगाढो भवति, तदाऽसौचरमः, सा चरमत्वभावना द्विप्रदेशिकस्कन्धवद् भावनीया, अचरमप्रतिषेधः प्राग्वत्, ‘स्यादवक्तव्य’ इति यदा स एव त्रिप्रदेशिकः स्कन्ध एकस्मिन्नाकाशप्रदेशेऽवगाहते तदा परमाणुवत् चरमाचरमव्यपदेशकारणशून्यतया चरमाचरमशब्दाभ्यां व्यपदेष्टुमशक्यत्वात् अवक्तव्यः चतुर्थादयोऽष्टमपर्यन्ताः प्रतिषेध्याः, असंभवात्, असंभवस्तु सुप्रतीतत्वात् स्ववमुपयुज्य वक्तव्यः, नवमस्तु ग्राह्यः, तथा चाह—‘सिय चरमाइं च अचरमे य’ प्राकृते द्वित्वेऽपि बहुवचनं, ततोऽयमर्थः—स्यात्—कदाचिदयं भङ्गः—चरमौ अचरमश्च, तत्र यदा स त्रिप्रदेशिकः स्कन्धः त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या व्यवस्थितेष्वेवमवगाहते,

तदाऽऽदिमान्तिमौ द्वौ परमाणू पर्यन्तवर्तित्वाच्चरमौ मध्यमस्तु मध्यवर्तित्वादचरम इति, दशमस्तु प्रतिषेध्याः, स्कन्धस्य त्रिप्रदेशिकतया चरमाचरमशब्दयोर्बहुवचननिमित्तासंभवात्, एकादशस्तु ग्राह्यः, तथा चाह—‘सिय चरमे य अवत्तव्वए य’ स्यात्—कदाचिदयं भङ्गश्चरमश्चावक्तव्यश्च, तत्र यदा स त्रिप्रदेशिकः समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमवगाहते स्थापना—तदा द्वौ परमाणू समश्रेण्या व्यवस्थिताविति द्विप्रदेशावगाढद्विप्रदेशस्कन्धवच्चरमव्यपदेशकारणभावतश्चरमः, एकश्च परमाणुर्विश्रेणिस्थश्चरमाचरमशब्दाभ्यां व्यपदेष्टुमशक्य इत्यवक्तव्यः, शेषास्तु भङ्गाः सर्वेऽपि प्रतिषेध्याः, वक्ष्यति च “पढमो तइओ नवमो इक्कारसमो य तिपएसे” अस्यायमर्थः—त्रिप्रदेशे स्कन्धे प्रथमो भङ्गश्चरम इति, तृतीयोऽवक्तव्य इति, नवमश्चरमौ चाचरमश्च, एकादशश्चरमश्चावक्तव्यश्चेतिच भवति, शेषा भङ्गा न घटन्ते ॥

‘चउपएसिए णं भंते ! खंधे’ इत्यादि प्रश्नसूत्रं प्राग्वत्, निर्वचनमाह—‘गोयमा ! सिय चरमे’ इत्यादि, अत्र प्रथमतृतीयनवमदशमैकादशद्वादशत्रयोविंशतितमरूपाः सप्त भङ्गा ग्राह्याः, शेषाः प्रतिषेध्याः, तत्र प्रथमभङ्गोऽयम्—‘स्याच्चरम’ इति, इह यदा चतुष्प्रदेशिकः स्कन्धो द्वयोराकाशप्रदेशयोः समश्रेण्या व्यवस्थितयोरेवमवगाहते, तदा चरमः, सा च चरमत्वाभावना समश्रेण्या व्यवस्थितद्विप्रदेशावगाढद्विप्रदेशस्कन्धवद् भावनीया, तृतीयो भङ्गः स्यादवक्तव्य इति, स चैवं—यदा स एव चतुष्प्रदेशिकः स्कन्ध एकस्मिन्नाकाशप्रदेशेऽवगाहते, तदा परमाणुवदवक्तव्यः,

नवमः ‘स्याच्चरमौ चाचरमश्च’ स चैवं—यदा स चतुष्प्रदेशात्मकः स्कन्धः त्रिष्वाकाशप्रदेशेष्वेवमवगाहते, तदा आद्यन्तप्रदेशावगाढौ चरमौ मध्यप्रदेशावगाढस्त्वचरमः, दशमः स्याच्चरमौ

चाचरमौ च, तत्र यदा चतुष्प्रदेशात्मकः स्कन्धः समश्रेण्या व्यवस्थितेषु चतुष्वाकाशप्रदेशेषु एवमगाहते, तदाऽऽद्यन्तद्विप्रदेशावगाढौ द्वौ परमाणू चरमौ द्वयोस्तु मध्यमयोराकाशप्रदेशयोरगाढौ द्वौ परमाणू अचरमाविति, एकादशः स्याच्चरमश्चावक्तव्यश्च, स चैवं—, यदा स चतुष्प्रदेशकः स्कन्धः त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमवगाहते स्थापना—, तदा समश्रेणिव्यवस्थितद्विप्रदेशावगाढाभ्यः परमाणवो द्विप्रदेशवगाढद्विप्रदेशस्कन्धवत् चरमः एकश्च विश्रेणिस्थः परमाणुरिव चरमाचरमशब्दाभ्यां व्यपदेष्टुमशक्यत्वात् अवक्तव्य इति, द्वादशः स्याच्चरमश्चावक्तव्यौ च, स चैवं—, यदा स चतुष्प्रदेशात्मकः स्कन्धश्चतुष्वाकाशप्रदेशेषु एवमवगाहते—द्वौ परमाणू द्वयोः समश्रेण्या व्यवस्थितयोराकाशप्रदेशयोः द्वौ परमाणू द्वयोर्विश्रेण्या व्यवस्थितयोः, तदा द्वौ परमाणू समश्रेण्या व्यवस्थितौ द्विप्रदेशावगाढद्विप्रदेशस्कन्धवत् चरमः द्वौ च परमाणू विश्रेणिव्यवस्थितौ केवलपरमाणुवच्चरमाचरमशब्दाभ्यां व्यपदेष्टुमशक्यावित्यवक्तव्यौ, त्रयोविंशतितमः स्याच्चरमौ चाचरमश्चावक्तव्यश्च, कथमिति चेद्, । उच्यते, इह यदा स चतुष्प्रदेशकः स्कन्धः चतुष्वाकाशप्रदेशेष्वेवमवगाहते—त्रयः परमाणवस्त्रिषु समश्रेण्या व्यवस्थितेष्ववाकाशप्रदेशेषु एको विश्रेणिस्थे प्रदेशे, तदा त्रिषु परमाणुषु समश्रेणिव्यवस्थितेषु मध्ये आद्यन्तौ परमाणू पर्यन्तवर्तित्वाच्चरमौ मध्यमस्त्वचरमः विश्रेणिस्थस्त्व- वक्तव्य इति, वक्ष्यति च—

॥ १ ॥

“पढमो तइओ नवमो दसमो इक्कारसो य बारसमो ।

भङ्गा चउप्पएसे तेवीसइमो य बोद्धव्वो ॥” गतार्था ॥

‘पंचपएसिए णं भंते !’ इत्यादि प्रश्नसूत्रं प्राग्वत्, निर्वचनमाह—‘गोयमा ! सिय चरमे’ इत्यादि, इह प्रथमतृतीयसप्तमनवमदशमैकादशद्वादशत्रयोदशत्रयोविंशतितमचतुर्विंशतितमपञ्चविंशतितमरूपा एकादश भङ्गा ग्राह्याः, शेषाः प्रतिषेध्याः, वक्ष्यति च—

॥ १ ॥

“पढमो तइओ सत्तम नवदसइक्कारबारतेसमो ।

तेवीसचउव्वीसा पणवीसइमो य पंचमए ॥”

तत्रायं प्रथमो भङ्गः—स्याच्चरम इति, इह यदा पञ्चप्रदेशात्मकः स्कन्धो द्वयोराकाशप्रदेशयोः समश्रेण्या व्यवस्थितयोरेवमगाहते, त्रयः परमाणव एकस्मिन्नाकाशप्रदेशे द्वौ द्वितीये, — तदा द्विप्रदेशावगाढद्विप्रदेशस्कन्धवच्चरमः, तृतीयोऽवक्तव्यः, स चैवं— यदा स पञ्चमप्रदेशात्मकः स्कन्धः एकस्मिन् आकाशप्रदेशे अवगाहते, — तदा स परमाणुवदवक्तव्यः, सप्तमः स्याच्चरमश्चाचरमश्च, स चैवम्— यदा स पञ्चप्रदेशकः स्कन्धः पञ्चस्वाकाशप्रदेशेष्वेवमवगाहते, स्थापना—, तदा ये चरमाश्चत्वारः परमाणवस्तेषामेकसंबन्धिपरिणामपरिणतत्वादेकवर्णत्वादेकगन्धत्वादेकरसत्वादेकस्पर्शत्वाचैकत्वव्यपदेशे चरम इति व्यापदेशः, मध्यस्तु परमाणुर्मध्यवर्तित्वाद् चरम इति, नवमः चरमौ चाचरमश्च, तत्र यदा स पञ्चपदेशकः स्कन्धश्चतुष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या व्यवस्थितेष्वेवमवगाहते द्वौ—परमाणू अद्ये आकाशप्रदेशे द्वावन्ते एके मध्ये, तदाऽऽद्यप्रदेशावगाढौ द्वौ चरमौ द्वावन्त्यप्रदेशावगाढौ चरम इति चरमौ मध्यस्तु मध्यवर्तित्वादचरमः, दशमः चरमौ चाचरमौ च, तत्र यदा स पञ्चप्रदेशात्मकः स्कन्धश्चतुष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या व्यवस्थितेष्वेवमवगाहते—त्रयः परमाणवस्त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु एकस्मिन् द्वाविति, — तदा आद्यप्रदेशवर्ती परमाणुश्चरमः द्वौ चान्यप्रदेशवर्तिनौ चरम इति चरमौ द्वौ च मध्यवर्तित्वादचरमौ, एकादशः चरमश्चाव-

क्तव्यः, कथमिति चेत् ? ,

उच्यते, यदा स पञ्चप्रदेशात्मकपञ्चाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमगाहते-द्वौ द्वौ परमाणू द्वयोराकाशप्रदेशयोः समश्रेण्या व्यवस्थितयोः एको विश्रेणिस्थः, तदा चत्वारः परमाणवो द्विप्रदेशावगाहित्वा तु द्विप्रदेशावगाढद्विप्रदेशस्कन्धवच्चरम एकश्च विश्रेणिस्थः परमाणुरवक्तव्यः, द्वादशः चरमश्चावक्तव्यौ च, तत्र यदा स पञ्चप्रदेशात्मकः स्कन्धश्चतुष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमगाहते-द्वौ परमाणू द्वयोराकाशप्रदेशयोः समश्रेण्या व्यवस्थितयोरेको विश्रेणिस्थे द्वौ चान्यस्मिन् विश्रेणिस्थे, तदा द्वौ परमाणू समश्रेणिव्यवस्थितद्विप्रदेशावगाढौ द्विप्रदेशावगाढि-प्रदेशस्कन्धवच्चरमः एकौ द्वौ च विश्रेणिस्थपृथगेकैकाकाशप्रदेशावगाढौ चावक्तव्यौ, त्रयोदशः चरमौ चावक्तव्यश्च, तत्र यदा स पञ्चप्रदेशावगाढः पञ्चस्वाकाशप्रदेशेष्वेवमगाहते-द्वौ परमाणू उपरि द्वयोराकाशप्रदेशयोः समश्रेण्या व्यवस्थितयोरवगाढौ द्वौ च द्वयोस्तथैवाधः एकः पर्यन्ते मध्यसमे, तदा द्वावुपरितनौ द्विप्रदेशावगाढव्यणुकस्कन्धवच्चरमः द्वौ चाधस्तनौ चरम इति चरमौ एकश्च केवलः परमाणुरिवावक्तव्य इति, त्रयोविंशतितमः चरमौ चाचरमश्चावक्तव्यश्च,

स चैवं-यदा पञ्चप्रदेशकः स्कन्धश्चतुष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमगाहते-त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या व्यवस्थितेष्वधे एकः परमाणुः मध्ये द्वौ अन्ते एकः चतुर्थेऽपि विश्रेणिस्थ एकः, तदा त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु मध्ये आद्यन्तप्रदेशावगाढौ चरमौ मध्यप्रदेशवर्ती तु द्वयणुको मध्यवर्तित्वादचरमो विश्रेणिस्थश्चावक्तव्य इति, चतुर्विंशतितमः चरमौ चाचरमश्चाव-क्तव्यौ च, कथमिति चेत्, उच्यते, स एव यदा पञ्चप्रदेशकः स्कन्धः पञ्चस्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमगाहते-त्रयः परमाणवस्त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेणिव्यवस्थितेषु द्वयोराकाश-प्रदेशयोः परमाणवोर्विश्रेणिस्थयोः, तदा त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु मध्ये द्वावाद्यन्तप्रदेशवर्तिनौ चरमौ मध्यश्चाचरमो द्वौ च विश्रेणिस्थावक्तव्यौ, पञ्चविंशतितमः चरमौ चाचरमौ चावक्तव्यश्च, स चैवं-यदा पञ्चप्रदेशकः स्कन्धः पञ्चस्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमगाहते-चत्वारश्चतुष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेणिव्यवस्थितेषु एको विश्रेणिस्थः, - तदा चतुष्वा-काशप्रदेशेषु मध्ये द्वावाद्यन्तप्रदेशवर्तिनौ चरमौ द्वौ च मध्यवर्तिनावचरमौ एको विश्रेणिस्थोऽ-वक्तव्यः ।

‘छष्पएसिएणं भन्ते !’ इत्यादि प्रश्नसूत्रं प्राग्वत, निर्वचनं ‘गोयमा ! सिय चरमे’ इत्यादि, इह द्वितीयचतुष्पञ्चमषष्ठपञ्चदशषोडशसप्तदशाष्टादशविंशतितमैकविंशतितमद्विंशतितमरूपा एकादश भङ्गाः प्रतिषेध्याः, वक्ष्यति च-

॥ १ ॥

“बिचउत्थपञ्चछट्ठं पन्नरसोलं सत्तरद्वारं ।

वीसेक्खवीस बावीसगं च वज्जेज्ज छट्ठमि ॥”

शेषास्वेकादयः परिग्राह्याः, घटमानत्वात्, तत्र यथा द्वयादयो न घटन्ते एकादयस्तु घटन्ते तथा भाव्यन्ते-इह यदा षट्प्रदेशकः स्कन्धो द्वयोराकाशप्रदेशयोः समश्रेण्या व्यवस्थितयोरेवम-गाहते-एकस्मिन्नाकाशप्रदेशे त्रयः परमाणवोऽपरिस्मिन्नपि त्रय इति, - तदा द्विप्रदेशावगाढ-द्विप्रदेशस्कन्धवच्चरमः, अचरमलक्षणस्तु द्वितीयो भङ्गो न घटते, चरमरहितस्य केवलस्याचरम-स्यासंभवात्, न खलु प्रान्ताभावे मध्यं भवतीति भावनीयमेतत्, तृतीयोऽवक्तव्यलक्षणः, स चैवं-यदा स षट्प्रदेशात्मकः स्कन्धः एकस्मिन्नाकाशप्रदेशेऽवगाहते, - तदा परमाणुवच्चरमा-

चरमशब्देन व्यपदेशष्टुमशक्यत्वादवक्तव्यः, चतुर्थश्चरमाणीति पञ्चमोऽचरमाणीति षष्ठोऽवक्तव्यानीति पञ्चदशोऽचरमश्चावक्तव्यश्च षोडशोऽचरमश्चावक्तव्यानि च सप्तदशोऽचरमाणि चावक्तव्यश्च अष्टादशोऽचरमाणि चावक्तव्यानि चेत्येते सप्त भङ्गा ओघत एव न संभवन्ति,

तथाप्रकाराणां द्रव्याणामेवासंभवात्, न ह्येवं जगति केवलानि चरमादिनि द्रव्याणि संभवन्ति, असंभवश्च प्रागुक्तभावानुसारेण सुगमत्वात्स्वयं भावनीयः, सप्तमश्च चरमश्चाचरमश्चेत्येवरूप एव, यदा स षट्प्रदेशात्मकः स्कन्धः पञ्चस्वाकाशप्रदेशेष्वेकपरिक्षेपेण व्यवस्थितेष्वेवमवगाहते, द्वौ परमाणू मध्यप्रदेशे एकैकः शेषेषु, तदा तेषां चतुर्णां परमाणूनामेकसंबन्धिपरिणामपरिणतत्वादेकवर्णत्वदेकगन्धत्वादेकरसत्वादेकस्पर्शत्वाच्चैकत्वव्यपदेशः एकत्वव्यपदेशत्वाच्चरम इति व्यपदेशः, यौ तु द्वौ परमाणू मध्ये तावेकत्वपरिणामपरिणतावित्यचरमः, अष्टमश्चरमश्चाचरमौ च, तत्र यदा स एव षट्प्रदेशात्मकः स्कन्धः षट्सु प्रदेशेषु एकपरिक्षेपेणैकाधिकमेवमवगाहते, तदा पर्यन्तवर्तिनः परिक्षेपेणावस्थिताश्चत्वारः परमाणवः प्रागुक्तयुक्तेरेकश्चरमः, द्वौ मध्यवर्तिनावचरमाविति, अन्ये त्वभिदधति—चतुर्णां परमाणूनां क्षेत्रप्रदेशान्तरव्यवहिताधिकत्वपरिणामो न भवति ततभावाच्च नैष भङ्ग उपपद्यते, प्रतिषिद्धश्च सूत्रे, यतो वक्ष्यति—

“बिचउत्थपंचछट्ट”मिति प्राकृतशैल्या ‘छट्ट’ ‘अट्ट’ इत्येतयोः पदयोर्निर्देशः, ततोऽयमर्थः—षष्ठमष्टमं च वर्जयित्वेति, अथ नामैवंरूपोऽपि भङ्गो भवति तदैवं गम्यते—ये एकवेषका अव्यवधानेन चत्वारः परमाणवस्ते तथाविधैकत्वपरिणामपरिणतत्वाच्चरमः, तस्मादधिकोऽपि समश्रेण्यैव प्रतिबद्धत्वात्त्र तदतिरिक्त इति सोऽपि तस्मिन्नेव चरमे गम्यते इत्येकं चरमं, पुनश्च योऽधिकमध्ये व्यवस्थित इति स मध्यवर्तित्वादानेकपरिणामित्वाच्च वस्तुनोऽचरमोऽपि ततोऽ(तश्चरमा) चरमावित्यपि भवति, अत्रापि न कश्चिद् विरोधः, तत्त्वं पुनः केवलिनो विदन्ति, नवमश्चरमौ चाचरमश्च, यदा स एव षट्प्रदेशकः स्कन्धस्त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या व्यवस्थितेष्वेवमवगाहते—एकैकस्मिन्नाकाशप्रदेशे द्वौ द्वौ परमाणू इति, —तदाऽऽद्यप्रदेशवर्तिनौ द्वौ परमाणू चरमः द्वात्यप्रदेशवर्तिनौ चरम इति चरमौ, द्वौ तु मध्यप्रदेशवर्तिनौ एकोऽचरम इति, दशमश्चरमौ चाचरमौ च, स चैवं—यदा स षट्प्रदेशकः स्कन्धश्चतुष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या व्यवस्थितेष्वेवमवगाहते—द्वावाद्ये प्रदेशे द्वौ द्वितीये एकस्तृतीये एकश्चतुर्थे इति,

तदा द्वौ परमाणू प्रथमप्रदेशवर्तिनावेकश्चरमः एकोऽन्यप्रदेशवर्ती चरम इति चरमौ द्वौ परमाणू द्वितीयप्रदेशवर्तिनावेकोऽचरमः एकस्तृतीयप्रदेशवर्ती अचरम इत्यचरमावपि द्वौ, एकादशश्चरमश्चावक्तव्यश्च, स चैवं—यदा स एव षट्प्रदेशात्मकः स्कन्धस्त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमवगाहते—द्वावाद्ये प्रदेशे द्वौ समश्रेण्या व्यवस्थिते द्वितीये प्रदेशे द्वौ विश्रेणिस्थे तृतीये प्रदेशे, तदा द्विप्रदेशावगाढाश्चत्वारः परमाणवः समश्रेणिव्यवस्थितद्विप्रदेशावगाढद्व्यणुकस्कन्धवदेकश्चरमः द्वौ च विश्रेणिस्थप्रदेशावगाढौ परमाणुवदेकोऽवक्तव्यः, द्वादशश्चरमश्चावक्तव्यौ च, तत्र यदा स षट्प्रदेशात्मकः स्कन्धश्चतुष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमवगाहते—द्वौ परमाणू प्रथम् प्रदेशे द्वौ समश्रेणिव्यवस्थिते द्वितीये प्रदेशे एकः ततः परमुपरि तृतीये प्रदेशे एकश्चाधश्चतुर्थे इति,

तदा चत्वारः परमाणवो द्विप्रदेशावगाढाः पूर्ववदेकश्चरमः द्वौ च विश्रेणिस्थप्रदेश-

दवयावगाढाववक्तव्याविति, त्रयोदशश्चरमौ चावक्तव्यश्च, यदा स एव षट्प्रदेशकः स्कन्धः पञ्चस्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमवगाहते—द्वौ परमाणू द्वयोराकाशप्रदेशयोः समश्रेणिव्यवस्थितयोः द्वौ तयोरेवाधः समश्रेणिव्यवस्थितयोराकाशप्रदेशयोः श्रेणिद्वयमध्यभाग-समश्रेणिस्थे चैकस्मिन्नाकाशप्रदेशे द्वाविति, तदा द्विप्रदेशावगाढव्यणुक्स्कन्धवदुपरितनद्विप्रदेशा-वगाढौ द्वौ परमाणू एकश्चरमो द्वावधस्तनाविति चरमौ, द्वावेकप्रदेशावगाढौ परमाणुवदेको ऽवक्तव्यः, चतुर्दशश्चरमौ चावक्तव्यौ च, तत्र यदा स एव षट्प्रदेशकः स्कन्धः षट्स्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमवगाहते—द्वौ परमाणू द्वयोराकाशप्रदेशयोः समश्रेण्या व्यवस्थितयोः द्वौ तयोरेवाधः समश्रेणिव्यवस्थितयोराकाशप्रदेशयोः एकः श्रेणिद्वयमध्यभागमसश्रेणिस्थे प्रदेशे,

एक उपरितनयोर्द्वयोर्विश्रेणिस्थे, तदा द्वावुपरितनावेकश्चरमो द्वावधस्तनाविति चरमौ द्वौ चावक्तव्याविति, एकोनविंशतितमश्चरमश्चावक्तव्यः, स चैवं—यदा स षट्प्रदेशकः स्कन्धः षट्स्वाकाशप्रदेशेषु एकपरिक्षेपेण विश्रेणिस्थकैधिकमवगाहते, तदा एकवेशटकाश्चत्वारः परमाणवः प्रागुक्तयुक्तरेश्चरम एकोऽचरमो मध्यवर्ती एकोऽवक्तव्यः, यश्च विंशतितमश्चर-मश्चाचरमश्चावक्तव्यौ च, स सप्तमप्रदेशकस्यैवोपपद्यते न षट्प्रदेशकस्य, योऽप्येकविंशतितमश्चर-मश्चाचरमौ चावक्तव्यश्च, सोऽपि सप्तप्रदेशकस्यैव न षट्प्रदेशकस्य, यस्तु द्वाविंशतितमश्चर-मश्चाचरमौ चावक्तव्यौ च, सोऽष्टप्रदेशकस्यैवेति, त्रयोऽप्येते विंशत्यादयोऽत्र प्रतिषिद्धाः, यश्च त्रयोविंशतितमश्चरमौ चाचरमश्चावक्तव्यः,

स एवं—यदा स एव षट्प्रदेशकः स्कन्धश्चतुष्वाकाशप्रदेशेष्वेवमवगाहते—द्वौ द्वौ परमाणू द्वयोराकाशप्रदेशयोः एकस्तयोरेव समश्रेणिस्थे तृतीये आकाशप्रदेशे एको विश्रेणिस्थे इति, तदा आद्यप्रदेशावगाढौ द्वौ परमाणू चरमस्तृतीयप्रदेशावगाढश्चरम इति द्वौ चरमौ द्वितीयप्रदेशावगाढौ द्वौ परमाणू चरमो विश्रेणिस्थोऽवक्तव्यः, चतुर्विंशतितमः चरमौ चाचरमश्चावक्तव्यौ च, तत्र यदा स एव षट्प्रदेशात्मकः स्कन्धः पञ्चस्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमवगाहते—त्रिष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या व्यवस्थितेष्वेकः द्वितीये एकः तृतीये द्वौ द्वयोर्विश्रेणि-स्थयोरेकैक इति, तदा आद्यन्तप्रदेशावगाढौ चरमौ मध्यावगाढोऽचरमः विश्रेणिस्थप्रदेशद्वयावगाढौ अवक्तव्यौ, पञ्चविंशतितमः चरमौ चाचरमौ चावक्तव्यश्च, यदा स एव षट्प्रदेशात्मकः स्कन्धः पञ्चसु प्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमवगाहते—चतुष्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेणिव्यवस्थितेष्वेक-प्रदेशत्रये एकैकश्चतुर्थे द्वौ पञ्चमे विश्रेणिस्थे एकः, तदा आद्यन्तप्रदेशवर्तिनो चरमौ मध्यप्रदेशद्वय-वर्तिनौ द्वाचरमौ विश्रेणियप्रदेशस्थ एकोऽवक्तव्यः, षड्विंशतितमः चरमौ चाचरमौ चावक्तव्यौ च, स चैवं—यदा स षट्प्रदेशकः स्कन्धः षट्स्वाकाशप्रदेशेषु समश्रेण्या विश्रेण्या चैवमवगाहते—

तदा आद्यन्तप्रदेशावगाढौ द्वौ चरमौ द्वौ मध्यप्रदेशावगाढावचरमौ द्वौ च विश्रेणिस्थप्रदेश-द्वयावगाढवक्तव्याविति । 'सत्तपएसिए णं भंते ! खंधे' इत्यादि प्रश्नसूत्रं प्राग्वत, निर्वचनमाह—'गोयमा ! सत्तपएसिए णं खंधे सिय चरमे नो अचरमे' इत्यादि, इह द्वितीयचतुर्थपञ्चममष्ट-पञ्चदशषोडशसप्तदशाष्टादशद्वाविंशतितमरूपा नव भङ्गाः प्रतिषेध्याः, शेषा उपादेयाः, वक्ष्यति च—

॥ १ ॥

“बिचउत्थपंचछट्ठं पन्नरसोलं च सत्तरद्वारं ।

वज्जिय बावीसइमं सेसा भंगा उ सत्तमए ॥”

तत्र द्व्यादीनामष्टादशपर्यन्तानां प्रतिषेधकारणं प्रागुक्तमनुसर्तव्यं न केवलमत्र किन्तु सर्वष्वप्युत्तरेषु स्कन्धेषु, यस्तु द्वाविंशतितमः सोऽष्टप्रदेशकस्यैव घटते न सप्तप्रदेशकस्येत्युक्तं प्राक्, तत इह प्रतिषेधः, शेषास्तु प्रथमादयः षड्विंशतितमपर्यन्ताः सप्तदश भङ्गाः षट्प्रदेशकस्कन्धस्येव भावनीयाः, केवलं विनेयजनानुग्रहाय स्थापनामात्रेणोपदर्शयन्ते—प्रथमो भङ्गश्चरमभङ्गः, तृतीयोऽवक्तव्यः, सप्तमश्चरमश्चाचरमश्च अष्टमश्चरमश्चाचरमौ च नवमश्चरमौ चाचरमश्च दशमश्चरमौ चाचरमौ च एकादशश्चरमश्चावक्तव्यश्च द्वादशश्चरमश्चावक्तव्यौ च त्रयोदशश्चरमौ चावक्तव्यश्च चतुर्दशश्चरमौ चावक्तव्यौ च एकोनविंशतितमश्चरमश्चाचरमश्चावक्तव्यश्च विंशतितमश्चरमश्चाचरमश्चावक्तव्यौ च एकविंशतितमश्चरमश्चाचरमौ चावक्तव्यश्च त्रयोविंशतितमश्चरमौ चाचरमश्चावक्तव्यश्च चतुर्विंशतितमश्चरमौ चाचरमश्चावक्तव्यश्च पञ्चविंशतितमश्चरमौ चाचरमौ चावक्तव्यश्च षड्विंशतितमश्चरमौ चाचरमौ चावक्तव्यौ च इह यस्मात्सप्ताप्रादेशिकः स्कन्ध एकस्मिन्नाकाशप्रदेशेऽयगाहते द्वयोरि त्रिष्वपि यावत्सप्तस्वपि तत एवं भङ्गाः संभवन्ति ॥

‘अट्टपएसिए णं भंते ! खंधे’ इत्यादि प्रश्नसूत्रं प्राग्वत्, निर्वचनसूत्रं ‘अट्टपएसिए णं खंधे सिय चरमे’ इत्यादि, अत्र द्वितीयचतुर्थपदञ्चमषष्ठपञ्चदशषोडशसप्तदशाष्टादशरूपा अष्टौ भङ्गाः प्रतिषेध्याः, शेषा ग्राह्याः, वक्ष्यति च—

॥ १॥

“विचउत्थपंचछट्ठं पन्नर सोलं च सत्तरऽड्ढारं ।

एए वज्जिय भंगा सेसा सेसेसु खंधेसु ॥”

सुगमा, नवरं ‘सेसा सेसेसु खंधेसु’ इति शेषा; भङ्गाः शेषेषु सप्तप्रदेशकात् स्कन्धादितरेषु—अष्टाप्रदेशादिकेषु सर्वेषु स्कन्धेषु द्रष्टव्याः, अन्ये त्वेवमुत्तरार्द्धं पठन्ति—“एए वज्जिय भंगा तेण परमवड्ढिया सेसा” सुगमं, ते च प्रथमादयो भङ्गाः षड्विंशतिपर्यन्ता अष्टादश भावनातः प्रागवद् भावनीयाः, नवरं ‘चरमश्चाचरमौ चावक्तव्यौ च’ इत्येवंरूपे द्वाविंशतितमो भङ्गः अथ द्विप्रदेशकादिषु स्कन्धेषु अवक्तव्यौ इत्येवंरूपः षष्ठो भङ्गः कस्मात्प्रतिषिध्यते ?, तस्यापि युक्तितः संभवभावात्, तथाहि—यदैकः परमाणुरेकस्मिन्नाकाशप्रदेशे द्वितीयो विश्रेणिस्थे प्रदेशे, तथा एकोप्यवक्तव्यो द्वितीयोऽप्यवक्तव्य इति भवत्यवक्तव्याविति भङ्गः, प्रदेशकचिन्तायामेकस्मिन्नेकः परमाणुः अपरस्मिन् द्वौ चतुष्प्रदेशकचिन्तायां प्रत्येकं द्वौ द्वौ परमाणू इत्यादि, सत्यमेतत्, केवलमेवंरूपं जगति द्रव्यमेव नास्ति, कथमेतदवसितम् ? इति चेत्, उच्यते, अत एव प्रतिषेधवचनात्, यदि हि तथारूपं द्रव्यं संभवेद्नाचार्यः प्रतिषेधं कुर्यादिति, यदिवा संभवेऽपि जातिपरनिर्देशात् तृतीयभङ्गक एवान्तर्भावो वेदितव्यः

यथा चाष्टप्रदेशके स्कन्धे भङ्गाः प्रतिषेध्या विधेयाश्चोक्तास्तथा संख्यातप्रदेशके असंख्यातप्रदेशके च प्रत्येकं वक्तव्याः, तथा चाह—‘संखेज्जपसिए असंखेज्जपसिए’ इत्यादि, पाठसिद्धं, नवरमियं सर्वत्र भावना—यस्मादेकादिष्वप्याकाशप्रदेशेष्वष्टप्रदेशकादीनां स्कन्धानामवगाहो भवति तथा(तो) घटन्ते यथोक्ताः सर्वेऽपि भङ्गाः, नन्वसंख्यातप्रदेशात्मकस्यानन्तप्रदेशात्मकस्य च स्कन्धस्य कथमेकस्मिन्नाकाशप्रदेशेऽवगाहः ?, उच्यते, [तथा] तथामाहात्यात्, न चैतदनुपपन्नं, युक्तितः सम्भाव्यमानत्वात्, तथाहि—अनन्तानन्ता द्विप्रदेशकाः स्कन्धा यावदनन्तानन्ताः संख्येय-प्रदेशात्मकाः अनन्तानन्ता असंख्येयप्रदेशात्मकाः स्कन्धा अनन्तानन्ता अनन्तप्रदेशात्मकाः, लोकश्च

सर्वात्मनाऽप्यसंख्येयप्रदेशात्मकस्ते च सर्वेऽपि लोक एवावगाढा नालोके, ततोऽवसीयते सन्त्येक-
स्मिन्नप्याकाशप्रदेशेऽवगाढा बहवः परमाणवो बहवो द्विप्रदेशकाः स्कन्धाः यावद्बहवोऽनन्त-
प्रदेशात्मकाः स्कन्धाः, तथा चात्र पूर्वसूरयः प्रदीपद्वयान्तमुपवर्णयन्ति—

यथैकस्य प्रदीपस्य गृहमध्ये प्रज्वलितस्य प्रभापरमाणवः सर्वमेव गृहं प्राप्नुवन्ति तथा
प्रत्येकं प्रदीपसहस्रस्यापि, न च प्रतिप्रदीपं प्रभापरमाणवो न भिन्नाः, प्रतिप्रदीपे पुरुषस्य मध्यस्थितस्य
छायादिदर्शनात्, ततो यथैते स्थूला अपि प्रदीपप्रभापरमाणवः एकस्मिन्नप्याकाशप्रदेशे बहवो
मान्ति तथा परमाण्वादयोऽपीति न कश्चिद्दोषः आकाशस्य तता तथाऽवकाशदानस्वभावतया
वस्तूनां च विचित्रपरिणमनस्वभावतया विरोधाभावात्, सम्प्रति परमाण्वादेषु ये भङ्गा ग्राह्याः ये
च षष्ठादिषु न ग्राह्यास्तत्सङ्ग्रहिकाः संग्रहणिगाथा आह—

मू. (३६६) परमाणुमि य तइओ पढमो तइओ य होति दुपएसे ।

पढमो तइओ नवमो एक्कारसमो य तिपएसे ॥

मू. (३६७) पढमो तइओ नवमो दसमो एक्कारसो य बारसमो ।

भंगा चउण्णएसे तेवीसइमो य बोद्धव्वो ॥

मू. (३६८) पढमो तइओ सत्तमनवदसइक्कारबारतेरसमो ।

तेवीसचउव्वीसो पणवीसइमो य पंचमए ॥

मू. (३६९) विचउत्थपंचछट्ठं पन्नरस सोलं च सत्तरद्वारं ।

वीसेक्कवीस बावीसगं च वज्जेज्ज छट्ठमि ।

मू. (३७०) बिचउत्थपंचछट्ठं पन्नर सोलं च सत्तरद्वारं ।

बावलीसइमविहूणा सत्तपदेसंमि खंधंमि ॥

मू. (३७१) बिचउत्थ पंचछट्ठं पन्नर सोलं च सत्तरद्वारं ।

एते वज्जिय भंगा सेसा सेसेसु खंधेसु ॥

वृ. 'परमाणुमि य तइओ' इत्यादि, पाठसिद्धं, भावितार्थत्वात्, नवरं षट्प्रदेशादिचिन्तायां
प्रतिषेध्या भङ्गाः स्तोका इति लाघवार्थं त एव संगृहीताः ।

इहानन्तरं स्कन्धानां चरमाचरमादिवक्तव्यतोक्ता, स्कन्धाश्च यथायोगं परिमण्डलादि-
संस्थानवन्तो भवन्ति इत्यतः संस्थानवक्तव्यतामाह—

मू. (३७२) कइ णं भंते ! संठाणा पं०, गो० पंच संठाणा पं०, तं०—परिमंडले वट्ठे तंसे
चउरंसे आयते य । परिमंडला णं भंते ! संठाणा किं संखेज्जा असंखेज्जा अणंता ?, गो० ! नो
संखिज्जा नो असंखेज्जा अनंता, एवं जाव आयता । परिमंडले णं भंते ! संठाणे किं संखेज्जपएसिए
असंखेज्जपदेशिए अनंतपदेसिए ?, गो० ! सिय संखेज्जपएसिए सिय असंखेज्जपएसिए सिय
अनंतपदेसिए एवं जाव आयते ।

परिमंडले णं भंते ! संठाणे संखेज्जपएसिए किं संखेज्जपएसोगाडे असंखेज्जपएसोगाडे
अनंतपएसोगाडे ?, गो० ! संखेज्जपएसोगाडे नो असंखेज्जपएसोगाडे नो अनंतपएसोगाडे, एवं
जाव आयते, परिमंडले णं भंते ! संठाणे असंखेज्जपएसिए किं संखेज्जपएसोगाडे असंखेज्जपएसोगाडे
अनंतपएसोगाडे ?, गो० ! सिय संखेज्जपएसोगाडे सिय असंखेज्जपएसोगाडे नो अनंतपएसोगाडे

एवं जाव आयते, परिमंडलेणं भंते ! संठाणे अनंतपएसिए किं संखेज्जपएसोगाढे असंखेज्जपएसोगाढे अनंतपएसोगाढे ? , गो० ! सिय संखेज्जपएसोगाढे सिय असंखेज्जपएसो गाढे नो अनंतपएसोगाढे, एवं जाव आयते । परिमंडले णं भंते ! संठाणे संखेज्जपएसिए संखेज्जपएसोगाढे किं चरमे अचरमे चरमाइं अचरमाइं चरमंतपएसो अचरमंतपएसो ? , गो० ! परिमंडले णं संठाणे संखेज्जपएसिए संखेज्जपएसोगाढे नो चरमे नो अचरमे नो चरमाइं नो अचरमाइं नो चरमंतपएसो नो अचरमंतपएसो, नियमं अचरमं चरमाणि य चरमंतपएसो य अचरमंतपसा य, एवं जाव आयते,

परिमंडले णं भंते ! संठाणे असंखेज्जपएसिए संखेज्जपएसोगाढे किं चरमे० पुच्छा, गो० ! असंखेज्जपएसिए संखेज्जप- एसोगाढे जहा संखेज्जपएसिए, एवं जाव आयते, परिमंडले णं भंते ! संठाणे असंखेज्जपएसिए असंखेज्जपएसोगाढे किं चरमे पुच्छा, गो० ! असंखिज्जपएसिए असंखिज्जपएसोगाढे नो चरमे जहा संखेज्जपदेशोगाढे एवं जाव आयते, परिमंडले णं भंते ! संठाणे अनंतपएसिए संखिज्जपएसोगाढे किं चरमे० पुच्छा, गो० ! तहेव जाव आयते, अणनतपएसिए असंखेज्जपएसोगाढे जहा संखेज्जप- सोगाढे, एवं जाव आयते ।

परिमंडलस्स णं भंते ! संठाणस्स संखेज्जपएसियस्स संखेज्जपएसोगाढस्स अचरिमस्स य चरिमाण य चरमंतपदेसाण य अचरमंतपएसोण य दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसटठयाए कयरे २ हितो अ० ब० तु० वि० ? , गो० ! सव्वत्थोवे परिमंडलस्स संठाणस्स संखेज्जपएसियस्स संखेज्जपएसोगाढस्स दव्वड्डयाए एगे अचरिमे चरमाइं संखेज्जगुणाइं अचरमं चरमाणि य दोऽवि विसेसाहियातिं पदेसड्डयाए सव्वत्थोवा परिमंडलस्स संठाणस्स संखिज्जपएसियस्स संखेज्जप- सोगाढस्स चरमंतपएसो अचरमंतपएसो संखेज्जगुणा चरमंतपएसो य अचरमंतपएसो य दोऽवि विसेसाहिया दव्वड्डपएसड्डयाए सव्वत्थोवे परिमंडलस्स संठाणस्स संखेज्जपएसियस्स संखेज्जप- सोगाढस्स दव्वड्डयाए एगे अचरिमे चरमाइं संखेज्जगुणातिं अचरमं च चरमाणि य दोवि विसेसाहि- यातिं चरमंतपएसो संखेज्जगुणा अचरिमंतपएसो संखेज्जगुणा चरिमंतपएसो य अचरमंतपएसो य दोवि विसेसाहिया एवं वड्डतंसचउरंसायएसुवि जोएयव्वं ।

परिमंडलस्स णं भंते ! संठाणस्स असंखेज्जपएसियस्स संखेज्जपएसोगाढस्स अचरमस्स चरमाण य चरमंतपएसोण य अचरमंतपएसोण य दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसड्डयाए कयरे २ हितो अ० ब० तु० वि० ? , गो० ! सव्वत्थोवे परिमंडलस्स संठाणस्स असंखेज्जपएसिअस्स संखेज्जपएसोगाढस्स दव्वड्डयाए एगे अचरमे चरमातिं संखेज्जगुणातिं, अचरमं च चरमाणि य दोवि विसेसाहियातिं पदेसड्डयाते सव्वत्थोवा परिमंडलसंठाणस्स असंखेज्जपएसियस्स संखेज्जपएसोगाढस्स चरमंतपएसो अचरमंतपएसो संखिज्जगुणा चरमंतपएसो य अचरमंतपएसो य दोवि विसेसाहिया दव्वड्डयाएसड्डयाए सव्वत्थोवे परिमंडलस्स संठाणस्स असंखेज्जपएसियस्स संखेज्जपएसोगाढस्स दव्वड्डयाए एगे अचरिमे चरमातिं संखेज्जगुणातिं अचरमं च चरमाणि य दोवि विसेसाहियातिं चरमंतपएसो संखेज्जगुणा अचरमंतपएसो संखेज्जगुणा चरमंतपएसो य अचरमंतपएसो य दोवि विसेसाहिया, एवं जाव याते ।

परिमंडलस्स णं भंते ! संठाणस्स असंखेज्जपएसियस्स असंखेज्जपएसोगाढस्स अचरमस्स चरमाण य चरमंतपएसोण य अचरमंतपएसोण य दव्वड्डयाए पएसड्डयाए दव्वड्डपएसड्डयाए

कयरेरहितो अ० ब० तु० वि० ?, गो० ! जहा रयणप्पभाए अप्पाबहुयंतहेव निरवसेसं भाणियव्वं, एवं जाव आयते ।

परिमंडलस्स णं भंते ! संठाणस्स अनंतपएसियस्स संखेज्जपएसोगाढस्स अचरिमस्स य ४ दव्वड्डयाए ३ कयरेरहितो अ० ब० तु० वि० गो० ! जहा संखेज्जपएसिअस्स संखेज्जपएसोगाढस्स, नवरं संकमेणं अनंतगुणा, एवं जाव आयए, परिमंडलस्स णं भंते ! संठाणस्स अनंतपएसियस्स असंखेज्जपएसोगाढस्स अचरमस्स य जहा रयणप्पभाए, नवरं संकमे अनंतगुणा, एवं जाव आयते

वृ. 'कइ णं भंते ! संठाणा पं०' इत्यादि सुगमं, परिमण्डलादीनां संस्थानानां स्वरूपस्याधः प्रथमपद एव सविस्तरं प्ररूपितत्वात् शेषं पाठसिद्धं, नवरं 'परिमंडलेणं भंते ! संठाणे संखेज्जपएसिए किं संखेज्जपएसोगाढे पुच्छा, गो० ! संखेज्जपएसोगाढे नो असंखेज्जपएसोगाढे नो अनंतपएसोगाढे' इति यस्मात् तस्य सङ्खयेया एव प्रदेशास्ततः कथमसङ्खयेयष्वनन्तेषु वा प्रदेशेष्ववगाहते इति, असङ्ख्यातप्रदेशात्मकमनन्यप्रदेशात्मकं वा पुनः परिमण्डलसंस्थानं सङ्खयेयष्वसङ्खयेयेषु वा प्रदेशेष्ववगाहते विरोधाभावात्तानन्तप्रदेशेषु असङ्ख्यातप्रदेशात्मकस्यानन्तेषु प्रदेशेष्ववगाहनाविरोधात् अनन्तप्रदेशात्मकस्यापि विरोध एव, यस्माल्लोकोऽयसभङ्ग्यतप्रदेशात्मक एव, लोकादन्यत्र च पुद्गलानां गत्यसम्भवः, तस्मादनन्तप्रदेशिकमयसङ्खयेयेषु प्रदेशेष्ववगाहते नानन्तेषु, एवं वृत्तादीन्यपि संस्थानानि प्रत्येकं भावनीयानि, सङ्ख्यातप्रदेशासङ्ख्यातप्रदेशानन्तप्रदेश-परिमण्डलादिसंस्थानचरमाचरमादिचिन्तायां निर्वचनसूत्राणि रत्नप्रभाया इव प्रत्येतव्यानि, अनेकावयवाविभागात्मकत्वविवक्षायामचरमं च चरमाणि चेति निर्वचनं प्रदेशविवक्षायां चरमान्तप्रदेशाश्चरमान्तप्रदेशाश्च ।

सम्प्रति सङ्ख्यातप्रदेशस्य सङ्ख्यातप्रदेशावगाढस्य परिमण्डलादेश्वरमाचरमादिविषयमल्प-बहुत्वमभिधित्पुराह—'परिमंडलस्स णं भंते !' इत्यादि, सुगमं नवरं द्रव्यार्थाचिन्तायां 'चरमाणि संखेज्जगुणाइं' इति सर्वात्मना परिमण्डलसंस्थानस्य सङ्ख्यातप्रदेशात्मकत्वात्, असङ्ख्यातप्रदेश-स्यासङ्ख्यातप्रदेशावगाढस्यल्पबहुत्वं रत्नप्रभाया इव भावनीयं, अनन्तप्रदेशकस्याप्यसङ्ख्या-तप्रदेशावगाढस्य, नवरं 'सङ्क्रमे अनन्तगुणा' इति क्षेत्रचिन्तातो यदा द्रव्यचिन्तां प्रति सङ्क्रमणं तदा तानि चरमाण्यनन्तगुणानि वक्तव्यानि, तद्यथा—'सव्वथोवे एगे अचरमे चरमाइं खेततो असंखेज्जगुणाइं दव्वओ अनंतगुणाइं अचरमं चरमाणि य दोवि विसेसाहियाइं' इति ॥

तदेवं संस्थानान्यपि चरमाचरमादिविभागेन चिन्तितानि, सम्प्रति जीवादीन् चरमाचरमविभागेन चिन्तयति० ।

मू. (३७३) जीवे णं भंते ! गतिचरमेणं किं चरमे अचरमे ?, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे, नेरइए णं भंते ! गतिचरमेणं किं चरिमे अचरिमे ?, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! गतिचरमेणं किं चरिमा अचरिमा ?, गो० ! चरिमावि अचरिमावि, एवं निरंतरं जाव वेमाणिया ।

नेरइए णं भंते ! ठितीचरमेणं किं चरमे अचरमे ?, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! ठितीचरमेणं किं चरमा अचरमा ?, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! भवचरमेणं किं चरमा अचरमा ?,

गो० ! चरमावि अचरमावि, एवं निरंतरं जाव वेमाणिया ।

नेरइए णं भंते ! भासाचरमेणं किं चरमे अचरमे ?, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! भासाचरमेणं किं चरमा अचरमा ?, गो० ! चरमावि अचरमावि, एवं जाव एगिंदियवज्जा, निरंतरं जाव वेमाणिया । नेरइए णं भंते ! आणापाणुचरमेणं किं चरमे अचरमे ?, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! आणापाणुचरमेणं किं चरमा अचरमा ?, गो० ! चरमावि अचरमावि, एवं निरंतरं जाव वेमाणिया

नेरइए णं भंते ! आहारचरमेणं किं चरमे अचरमे ?, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! आहारचरमेणं किं चरमा अचरमा ?, गो० ! चरमावि अचरमावि, एवं निरंतरं जाव वेमाणिया । नेरइए णं भंते ! भावचरमेणं किं चरमे अचरमे ? गो० सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! भावचरमेणं किं चरमा अचरमा ?, गो० ! चरमावि अचरमावि, एवं निरंतरं जाव वेमाणिया ।

नेरइए णं भंते ! वण्णचरमेणं किं चरमे अचरमे !, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! वण्णचरमेणं किं चरमा अचरमा ?, गो० ! चरमावि अचरमावि, एवं निरंतरं जाव वेमाणिया । नेरइए णं भंते ! गंधचरमेणं किं चरमे अचरमे ?, गो० सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! गंधचरमेणं किं चरमा अचरमा ?, गो० ! चरमावि अचरमावि, एवं निरंतरं जाव वेमाणिया ।

नेरइए णं भंते ! रसचरमेणं किं चरमे अचरमे ?, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! रसचरमेणं किं चरमा अचरमा ?, गो० ! चरमावि अचरमावि, एवं निरंतरं जाव वेमाणिया । नेरइए णं भंते ! फासचरमेणं किं चरमे अचरमे ?, गो० ! सिय चरमे सिय अचरमे, एवं निरंतरं जाव वेमाणिए, नेरइया णं भंते ! फासचरमेणं किं चरमा अचरमा ?, गो० ! चरमावि अचरमावि एवं जाव वेमाणिया । संगहणिगाहा

मू. (३७४) “गतिठिइभवे य भासा आणापाणुचरमे य बोद्धव्या ।

आहारभावचरमे वण्णरसे गंधफासे य ॥”

बृ. ‘जीवे णं भंते ! गइचरमेणं किं चरमे ?’ इत्यादि, गतिपर्यायरूपं चरमं गतिचरमं तेन जीवो भदन्त ! चिन्त्यमानः किं चरमः अचरमः ?, भगवानाह—हे गौतम ! स्यात् चरमः स्यादचरमः, कश्चिच्चरमः कश्चिदचरम इत्यर्थः, तत्र यः पृच्छासमये सामर्थ्यान्मनुष्यगतिरूपे पर्याये वर्तमानोऽनन्तरं न किमपि गतिपर्यायमवाप्स्यति, किन्तु मुक्त एव भविता स गतिचरमः, शेषस्त्वगतिचरम इति, ‘नेरइए णं भंते ! गइचरमे’ इत्यादि, नैरयिको भदन्त ! गतिचरमेण सामर्थ्यान्नरकगतिपर्यायरूपेण चरमेण चिन्त्यमानः किं चरमः अचरमो वा ?, भगवानाह—गौतम ! स्याच्चरमः स्यादचरमो, नरकगतिपर्यायादुद्धृतो न भूयोऽपि नरकगतिपर्यायमनुभविष्यति सल चरमः शेषस्त्वचरमः,

एवं चतुर्विंशतिदण्डकक्रमेणं निरन्तरं तावद् वक्तव्यं यावद् वैमानिकावैमानिकसूत्रं, बहुवचनदण्डकसूत्रे निर्वचनं ‘चरमावि अचरमावि’ इति, पृच्छासमये ये केचन नैरयिकास्तेषां मध्येऽवश्यं केचन नैरयिकगतिपर्यायेण चरमा इतरे त्वचरमास्तत एकमेवेदमत्र निर्वचनं—चरमा अपि अचरमा अपि, एवं सर्वस्थानेष्वपि तां तां गतिमधिकृत्य भावनीयं । ‘नेरइए णं भंते !

ठिइचरमेणं' इत्यादि, नैरयिको भदन्त ! तत्रैव नरकेषु चरमसमये स्थितिपर्यायरूपेण चरमेण चिन्त्यमानः किं चरमोऽचरमो वा ?, भगवानाह—स्याच्चरमः स्यादचरमः, किमुक्तं भवति ?—यो भूयोऽपि नरकमागत्य स्थितिचरमसमयं प्राप्यस्यति सोऽचरमः शेषस्तु चरमः, एवं निरन्तरं यावद् वैमानिकः, बहुत्वदण्डकचिन्तायां 'रमावि अचरमावि' इति, इह ये पृच्छासमये स्थितिचरमसमये वर्तन्ते, ते चिन्त्यन्ते इत्येतन्न, अन्यथा उद्धर्तनाया विरहस्यापि सम्भवात् एकादीनामपि चोद्धर्तनाया भावात् 'चरमावि अचरमावी' लुभयत्राप्यवश्यं भाविना बहुवचनेन निर्वचनं नोपपद्यते, किन्तु ये पृच्छासमये वर्तन्ते ते क्रमेण स्वस्वस्थितिचरमसमयं प्राप्ताः सन्तस्तेन रूपेण चरमा अचरमा वा इत्येतच्चिन्तनेन उपपद्यते यथोक्तं निर्वचनमिति, भवचरमसूत्रं गतिचरमसूत्रवत्, 'नेरइएणं भंते ! भासाचरमेण'मित्यादि, भाषाचरमं चरमभाषा, ततोऽयमर्थः—नैरयिको भदन्त ! चरमाया भाषाय किं चरमोऽचरमो वा ?, शेषं सुगमं, बहुवचनसूत्रे प्रश्नभावार्थो—ये पृच्छासमये नारका ते स्वकालक्रमेण चरमां भाषां प्राप्ताः सन्तः तथा चरमया भाषया चरमा अचरमा वा इति, ततो निर्वचनसूत्रमप्युपपन्नं, एवमुच्छ्वासाहारसूत्रे अपि भावनीये, भाव औदधिकः, शेषं सुगमं ॥

पदं - १० - समाप्तम्

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रे
दशमपदस्य मलयगिरिआचार्येण विरचिताटीका परिसमाप्ता

पदं - ११ - "भाषा"

वृ. तदेवं व्याख्यातं दशमं पदं, इदानीमेकादशमारभ्यते, तस्य चामभिसम्बन्धः, इहानन्तरपदे सत्त्वानां यदुपपा तक्षेत्रं रत्नप्रभादि तस्य चरमाचरमविभागः प्रतिपादितः इह [सत्या १ मृषा २ सत्यामृषा ३ असत्यामृषा ४] भाषा पर्याप्तानां सत्यादिभाषाविभागोपदर्शनं क्रियते, तत्र चेदमादिसूत्रम्—

मू. (३७५) से नूनं भंते ! मण्णामीति ओहारिणी भासा चिंतेमीति ओहारिणी भासा अह मण्णामीति ओधारिणी भासा अह चिंतेमीति ओधारणी भासा तह मण्णामीति ओधारिणी भासा तह चिंतेमीति ओहारिणी भासा ?, हंता गो० ! मण्णामीति ओधारिणी भासा चिंतेमीति ओधारिणी भासा अह मण्णामीति ओधारिणी भासा अह चिंतेमीति ओधा० तह मण्णामीति ओधा० तह चिंतेमीति ओधा०, ओहारिणी णं भंते ! भासा किं सच्चा मोसा सच्चा मोसा असच्चा मोसा ?, गो० ! सिय सच्चा सिय मोसा सिय सच्चा मोसा सिय असच्चा मोसा,

—से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुद्धति—ओधारिणी णं भासा सिय सच्चा सिय मोसा सिय सच्चा मोसा सिय असच्चा मोसा ?, गो० ! आराहिणी सच्चा विराहिणी मा सा आराहणविराहिणी सच्चा मोसा जाणेव आराहणी नेव विराहिणी ने वाराहणविराहिणी सा असच्चा मोसा नामं सा चउत्थी भासा, से तेणट्ठेणं गोयामा ! एवं बुद्धति—ओहारिणी णं भासा सिय सच्चा सिय मोसा सिय सच्चा मोसा सिय असच्चा मोसा ॥

वृ. 'से नूनं भंते ! मण्णामि इति ओहारिणी भासा' इत्यादि, सेशब्दो अथशब्दार्थः, स च वाक्योपन्यासे, नूनमुपमानावधारणतर्कप्रश्नहेतुषु इहावधारणे, भदन्त ! इत्यामन्त्रणे, मन्ये—

अवबुध्ये इति—एवं, यदुत् अवधारणी भाषा अवधार्यते—अवगम्यतेऽर्थो नयेत्यवधारणी—अवबोधबीजभूता इत्यर्थः, भाष्यते इति भाषा, तद्योग्यतया परिणामितनिःसृज्यमानद्रव्यसंहतिः एष पदार्थः, वाक्यार्थः पुनरयं—अथ भदन्त ! एवमहं मन्ये, यदुतावश्यमवधारणी भाषेति, न चैतत् सकृत् अनालोच्यैव मन्ये, किन्तु चिन्तयामि युक्तिद्वारेणापि परिभावयामीति—एवं यदुत् अवधारणीयं भाषेति, एवमात्मीयमभिप्रायं भगवते निवेद्याधिकृतार्थविनिश्चयनिमित्तमेवं भगवन्तं पृच्छति ‘अहं मण्णामी इह ओहारिणी भासा’ इति,

‘अथ—प्रक्रियाप्रश्नानन्तर्यमङ्गलोप-न्यासप्रतिवचनसमुच्चयेषु’ इह प्रश्ने, काक्का चास्य सूत्रस्य पाठस्ततोऽयमर्थः—अथ—भगवन्नेवमहं मन्ये एवमहं मननं कुर्यां, यथा—अवधारणी भाषेति, द्वितीयाभिप्रायनिवेदनमधिकृत्य प्रश्नमाह—‘अहं चिन्तेमी ओहारिणी भासा’ इति, अथ भगवन् ! एवमहं चिन्तयामि ?—एवमहं चिन्तनं कुर्यां, यदुतावधारणी भाषेति निरवद्यमेतदित्यभिप्रायः, सम्प्रति पृच्छासमयात् यथा पूर्वं मननं चिन्तनं वा कृतवानिजानीमपि पृच्छासमये तथैव मननं चिन्तनं वा करोमि नान्यथेति भगवतो ज्ञानेन संवादयितुकामः पृच्छति—‘तह मन्नामी इति ओहारिणी भासा तह चिन्तेमीति ओहारिणी भासा’ इति,

‘तथेति समुच्चयनिर्देशावधारणसाधश्यप्रश्नेषु’ इह निर्देशे, काक्का चास्यापि पाठः, ततः प्रश्नार्थत्वावगतिः, भगवन् ! यथा पूर्वं मतवानिदानीमप्यहं तथा मन्ये इति—एवं यदुत् अवधारणी भाषेति, किमुक्तं भवतकि ?—नेदानीन्तनमननस्य पूर्वमननस्य च मदीयस्य कश्चिद्विशेषोऽस्त्येतत् भगवनमनिति, तथा यथा पूर्वं भगवन् ! चिन्तितवान् इदानीमप्यहं तथा चिन्तयामि इत—एवं यदुत् अवधारणी भाषेति, अस्त्येतदिति ?, एवं गौतमेनाभिप्रायनिवेदने प्रश्ने च कृते भगवानाह—‘हंता गोयमा ! मन्नामी इति ओहारिणी भासा’ इति, ‘हन्तेति सम्प्रेषणप्रत्यवधारणविवादेषु’ इह प्रत्यवधारणे, मन्नामी इत्यादीनि क्रियापदानि प्राकृतशैल्या छान्दसत्वाच्च युष्मदर्थेऽपि प्रयुज्यन्ते, ततोऽयमर्थः—हन्त गौतम ! मन्यसे त्वं यदुत् अवधारणी भाषेति जानाम्यहं केवलज्ञानेनेदमित्यभिप्रायः, तथा चिन्तयसि त्वमित्येवं यदुतावधारणी भाषेति इदमप्यहं वेदि केवलित्वात्, ‘अहं मन्नामी इति ओहारिणी भासा’ इति अथेत्यानन्तर्यं, मत्सम्मतत्वात्, ऊर्ध्वं निःशङ्कं मन्यस्व, इति—एवं यदुतावधारणी भाषेति, अथ इत ऊर्ध्वं निःशङ्कं चिन्तय इति—एवं यदुतावधारणी भाषेति, अतीवेदं साध्वनवद्यमित्यभिप्रायः,

तथा तथा—अविकलं परिपूर्णं मन्यस्व इति—एवं यदुतावधारणी भाषेति यथा पूर्वं मतवान्, किमुक्तं भवति ?—यथा त्वया पूर्वं मननं कृतमिदानीमपि मत्सम्मतत्वात् सर्वं तथैव मन्यस्व मा मनागपि शङ्कां कार्षीरिति, तथा तथा—अविकलं परिपूर्णं चिन्तय इति—एवं यदुत् अवधारणी भाषेति, यथा पूर्वं चिन्तितवान्, मा मनागपि शङ्किष्ठा इति, तदेवं भाषा अवधारणीति निर्णीतमिदानीमियमवधारणी भाषा सत्या उत मृषेत्यादिनिर्णयार्थं पृच्छति—‘ओहारिणी णं भन्ते !’ इत्यादि, अवधारणी अवबोधबीजभूता, णमिति प्राग्वत्, भदन्त ! भाषा किं सत्या मृषा सत्यामृषा असत्यामृषा इति, तत्र सन्तो मुनयस्तेषामेनव भगवदाज्ञासम्यगाराधकतया परमशिष्टत्वात् सद्भ्यो हिता—इह परलोकाराधकत्वेन मुक्तिप्राप्तिका सत्या, युगादिपाठाम्युपगमात् यं प्रत्ययः, यद्वा यो यस्यै

हितः स तत्र साधुरिति सत्सु साध्वी सत्या,

‘तत्र साधो’ विति यः प्रत्ययः, यदिवा सन्तो—मूलोत्तरगुणास्तेषामेव जगति मुक्तिपदप्राप-
कतया परमशोभनत्वात् अथवा सन्तो—विद्यमानास्ते च भगवदुपदिष्टा एव जीवादयः पदार्थाः
अन्येषां कल्पनामात्ररचितसत्ताकतया तत्त्वतोऽसत्त्वात् तेभ्यो हिता तेषु साध्वी वा यथावस्थित-
वस्तुतत्त्वप्ररूपणेन सत्या, विपरीतस्वरूपा मृषा, उभयस्वभावा सत्यामृषा, या पुनस्ति सृष्वपि
भाषास्वनधिकृता—तल्लक्षणायोगतस्तत्रानन्तर्भाविनी सा आमन्त्रणाज्ञापनदिविषया असत्यामृषा,
उक्तं च—

॥ १ ॥

“सच्चा हिया सयामिह संतो मुनयो गुणा पयत्था वा ।

तव्विवरीया मोसा मीसा जा तदुभयसहावा ॥

अणहिगया जा तीसुवि सद्दो छिय केवलो असच्चमुसा” इति, भगवानाह—‘गौतम !
सिय सच्चा’ इत्यादि, स्यात् सत्या सत्याऽपि भवतीत्यर्थः, एवं स्यादसत्या स्यात्सत्यामृषा स्यादसत्या-
मृषेति, अत्रैवार्ये प्रश्नमाह ‘से केणट्ठेणं भंते !’ इत्यादि, सुगमं, भगवानाह—गौतम ! आराधनी
सत्या, इह विप्रतिपत्तौ सत्यां वस्तुप्रतिष्ठापनुबद्धा या सर्वज्ञमतानुसारेण भाष्यते अस्त्यात्मा
सदसन्नित्यानित्याद्यनेकधर्मकलापालिङ्गित इत्यादि सा यथावस्थितवस्त्वभिधायिनी आराध्यते
मोक्षमार्गोऽनयेत्याराधनी, आराधिनीत्वात् सत्येति, विराधिनी मृषेति, विराध्यते मुक्तिमार्गोऽनयेति
विराधिनी, विप्रतिपत्तौ सत्यां वस्तुप्रतिष्ठाशया सर्वज्ञमतप्रातिकूल्येन या भाष्यते यथा नास्त्यात्मा
एकान्तनित्यो वेत्यादि तथा सत्याऽपि परीपीडोत्पादिका सा विपरीतवलस्त्वभिधानात् परपीडा-
हेतुत्वाद्वा मुक्तिविराधनाद्विराधनी विराधिनीत्वाच्च मृषेति, या तु किञ्चन नगरं पत्तनं वाऽधिकृत्य
पञ्चसु दारकेषु जातेष्वेवमभिधीयते,

यथाऽस्मिन् अद्य दश दारका जाता इति सा परिस्थूरव्यवहारनयमतेन आराधनविराधिनी,
इयं हि पञ्चानां दारकाणां यज्जन्म तावताऽंशेन संवादनसम्भवादारविधिनी, दश न पूर्यन्ते
इत्येतावताऽंशेन विसंवादसम्भवात् विराधिनी, आराधिनी चासौ विराधिनी च आराधनविराधिनी,
कर्मधारयत्वात् पुंवद्भावः, आराधनविराधिनीत्वाच्च सत्यामृषा, या तु नौवाराधनी तल्लक्षणविगमात्
नापि विराधिनी विपरीतवस्त्वभिधानाभावात् परपीडाहेतुत्वाभावाच्च नाप्याराधनविराधिनी
एकदेशसंवादविसंवादाभावात्, हे साधो ! प्रतिक्रमणं कुरु स्थण्डिलानि प्रत्युपेक्षस्वेत्यादिव्य-
वहारपतिता आमन्त्रिण्यादिभेदभिन्ना सा असत्यामृषा नाम चतुर्थी भाषा, ‘से एणट्ठेण’मित्या-
द्युपसंहारवाक्यं । इह यथावस्थितवस्तुतत्त्वाभिधायिनी भाषा आराधिनीत्वात् सत्येत्युक्तं, ततः
संशयापन्नस्तदपनोदाय पृच्छति—

मू. (३७६) अह भंते ! गाओ मिया पसू पक्खी पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा
मोसा ?, हंता गो० ! जा य गाओ मिया पसू पक्खी पन्नवणी णं एसा भासा, [पन्नवणी] न एसा
भासा मोसा, अह भंते ! जा य इत्थीवऊ जा य पुरिसवऊ जा य नपुंसगवऊ पन्नवणी णं एसा
भासा न एसा भासा मोसा ?, हंता गो० ! जा य इत्थीवऊ जा य पुमवऊ जा य नपुंसगवऊ
पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा,

अह भंते ! जा य इत्थिआणमणी जा य पुमआणवणी जा य नपुंसगआणमणी पन्नवणी

णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ?, हंत गो० ! जा य इत्थिआणवणी जा य पुमआणवणी जा य नपुसंगआणवणी पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ।

अहं भंते ! जा य इत्थिपन्नवणी जा य पुमपन्नवणी जा य नपुसंगपन्नवणी पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ?, हंता गो० ! जा य इत्थिपन्नवणी जा य पुमपन्नवणी जा य नपुसंगपन्नवणी, पन्नवणी णं एसा भासा णं एसा भासा मोसा, अहं भंते ! जा जायीति इत्थिवऊ जातीय पुमवऊ जातीति नपुसंगवऊ पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ?, हंता ! गो० जातीति इत्थिवऊ जाईति पुमवऊ जातीति नपुसंगवऊ पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ।

अहं भंते ! जा जातीइ इत्थियाणमणी जाइति पुमआणवणी जातीति नपुसंगाणमणी पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ?, हंता ! गो० ! जातीति इत्थिआणमणी जातीति पुमआणवणी जातीति नपुसंगाणमणी पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ।

अहं भंते ! जातीति इत्थिपन्नवणी जातीति पुमपन्नवणी जातीति नपुसंगपन्नवणी पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ?, हंता ! गो० ! जातीति इत्थिपन्नवणी जाईति पुमपन्नवणी जाईति नपुसंगपन्नवणी पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा

बृ. 'अहं भंते ! गाओ मिया' इत्यादि, अथ भदन्त ! गावः प्रतीताः, मृगा अपि प्रतीताः, पशवः—अजाः, पक्षिणोऽपि प्रतीताः, प्रज्ञापनी प्रज्ञाप्यतेऽर्थोऽनयेति प्रज्ञापनी, किं अर्थप्रतिपादनी प्ररूपणीयेतियावत्, णमिति वाक्यालङ्कारे, एषा भाषा सत्या नैषा भाषा मृषेति, इयमत्र भावना—गाव इति भाषा गोजातिं प्रतिपादयति, जातौ च त्रिलिङ्गा अप्यर्था अभिधेयाः, लिङ्गत्रयस्यापि जातौ सम्भवात्, एवं मृगपशुपक्षिष्वपि भावनीयं, न चैते शब्दास्त्रिलिङ्गाभिधायिनस्तथाप्रतीतेरभावात् किन्तु पुंलिङ्गभास्ततः संशयः किमियं प्रज्ञापनी किं वा नेति ?, भगवानाह—

'हंता गोयमा !' हन्तेत्यवधारणे, गौतम ! इत्यामन्त्रेण, गाव इत्यादिका भाषा प्रज्ञापनी, तदर्थकथनाय प्ररूपणीया, यथावस्थितार्थप्रतिपादकतया सत्यत्वात्, तथापि जात्यभिधायिनीयं भाषा, जातिश्च त्रिलिङ्गार्थसमवायिनी, ततो जात्यभिधानेन त्रिलिङ्गा अपि यथासम्भवं विशेषा अभिहिता भवन्तीति भवति यथावस्थितार्थाभिधानादियं प्रज्ञापनी भाषेति,

यदप्युक्तम्—किन्तु पुंलिङ्गभा इति, तत्र शब्दे लिङ्गव्यवस्था लक्षणवशात्, लक्षणं च 'स्त्रीपुंनपुंसकसहोक्तौ परं' तथा 'ग्राम्याशिशुद्विशखुरसङ्घे स्त्री प्रायः' इत्यादि, ततो भवेत् क्वचित् शब्दे लक्षणवशात् स्त्रीत्वं क्वचित् पुंस्त्वं क्वचित् नपुंसकत्वं वा, परमार्थतः पुनः सर्वोऽपि जातिशब्दस्त्रिलिङ्गानप्यर्थान् तत्तद्देशकालप्रस्तावादिसामर्थ्यवशादभिधत्ते इति न कश्चिदोषः, न चेयं परपीडाजनिका नापि विप्रतारणादिदुष्टविवक्षासमुत्था ततो न मृषेति प्रज्ञापनी ।

'अहं भंते ! जा य इत्थिवऊ' इत्यादि, अथेति प्रश्ने भदन्त ! इत्यामन्त्रेण, या च स्त्रीवाक्—स्त्रीलिङ्गप्रतिपादिका भाषा खट्वा लतेत्यादिलक्षणा या पुरुषवाक् घटः पट इत्यादिरूपा या च नपुंसकवाक् कुड्यं काण्डमित्यादिलक्षणा प्रज्ञापनीयं भाषा नैषा भाषा मृषेति ?, किमत्र संशयकारणं येनेत्थं पृच्छति ? इति चेत्, उच्यते, इह खट्वाघटकुड्यादयः शब्दाः यथाक्रमं स्त्रीपुंनपुंसक-लिङ्गाभिधायिनः, स्त्रीपरुंनपुंसकानां च लक्षणमिदम्—

- पुंस्कामितेति लिङ्गानि, सप्त स्त्रीत्वे प्रचक्षते ॥
 ॥ २ ॥ मेहनं खरता दाढ्यं, शौण्डीर्यं श्मश्रु घृष्टता ।
 स्त्रीकामितेति लिङ्गानि, सप्त पुंस्त्वे प्रचक्षते ॥
 ॥ ३ ॥ स्तनादिश्मश्रुकेशादिभावाभावसमन्वितम् ।
 नपुंसकं बुधाः प्राहुर्मोहानलसुदीपितम् ॥” तथाऽन्यत्राप्युक्तम्—
 ॥ १ ॥ “स्तनकेशवती स्त्री स्याल्लोमशः पुरुषः स्मृतः ।
 उभयोरन्तरं यच्च, तत्र भावे नपुंसकम् ॥”

न चैवंरूपाणि स्यादिलक्षणाणि खट्वादिषूपलभ्यन्ते, तथाहि—यद्येकैकावयवपृथक्करणेन सम्यग् निभालनं क्रियते तथापि न तेषां स्यादिलक्षणाणां तत्रोपलम्भोऽस्ति ततः प्रज्ञापनीयं भाषा न वेति जातसंशयः तदपनोदाय पृच्छति, अत्र भगवानाह—“हंता गोयमे”त्यादि अक्षरगमनिका प्राग्वत्, भावार्थस्त्वयं—नेह शब्दप्रवृत्तिचिन्तायां यथोक्तानि स्यादिलक्षणाणि स्त्रीलिङ्गादि-शब्दाभिधेयानि किन्त्वभिधेयधर्मा इयमयभिदंशब्दव्यवस्थाहेतवः गुरुपदेशपारम्पर्यगम्याः स्त्रीलिङ्गादिशब्दाभिधेयाः, न चैते कल्पनामात्रं, वस्तुतस्तत्तच्छब्दाभिधेयतया परिणमनभावात्, तेषामभिधेयधर्माणां तत्त्वतस्तात्त्विकत्वात्, आह च शकटसूनुरपि—“अयमियमिदमिति-शब्दव्यवस्थाहेतुरभिधेयधर्म उपदेशगम्यः स्त्रीपुंनपुंसकत्वानी”ति, व्यवस्थापितश्चायमर्थो विस्तरकेण स्वोपज्ञशब्दानुशासनविवरण इति, ततः शाब्दव्यवहारापेक्षया यथावस्थितार्थप्रतिपादनात् प्रज्ञापनीयं भाषा, दुष्टविवक्षातः समुत्पत्तेरभावात् परपीडाहेतुत्वाभावाच्च न मृषेति ।

‘अह भंते!’ इत्यादि, अथ भदन्त ! या च स्याज्ञापनी आज्ञाप्यते—आज्ञासम्पादने प्रयुज्यतेऽ-नया सा आज्ञापनी स्त्रिया आज्ञापनी स्याज्ञापनी, स्त्रिया आदेशदयिनीत्यर्थः, या च पुमाज्ञापनी नपुंसकाज्ञापनी, प्रज्ञापनीयं भाषा नैषा भाषा मृषेति ? , अत्रेदं संशयकारणं—किल सत्या भाषा प्रज्ञापनी भवति, इयं च भाषा आज्ञासम्पादनक्रियायुक्ताभिधायिनी, आज्ञाप्यमानश्च स्यादिः तथा कुर्यान्न वा ? , ततः संशयमापन्नो विनिश्चयाय पृच्छति, अत्र भगवानाह—“हंता गोयमा !” इत्यादि, अक्षरगमनिका सुगमा, भावार्थस्त्वयं—आज्ञापनी भाषा द्विधा—परलोका बाधिनी इतरा च, तत्र या स्वपरानुग्रहबुद्ध्या शाठ्यमन्तरेण आमुष्मिकफलसाधनाय प्रतिपन्नैहिकालम्बनप्रयोजना विवक्षितकार्यप्रसाधनसामर्थ्ययुक्ता विनीतस्त्रायादिविनेयजनविषया सा परलोकाबाधिनी एषैव च साधूना प्रज्ञापनी परलोकाबाधनात्, इतरा त्वितरविषया, सा च स्वपरसङ्कलेशजननात् मृषेत्यप्रज्ञापनी साधुवर्गस्य, उक्तं च—

॥ १ ॥ “अविनीयमाणवंतो किलिस्सई भासई मुसं तह य ।

घंटालोहं नाउं को कडकरणे पवत्तेज्जा । ॥”

क्रिया हि द्रव्यं विनमयति नाद्रव्यमित्यभिप्रायः ।

‘अह भंते ! जा य इत्थिपन्नवणी’ इत्यादि अथ भदन्त ! या च भाषा स्त्रीप्रज्ञापनी—स्त्रीलक्षणप्रतिपादिका, ‘योनिर्मुदुत्वमस्थैर्यं मुग्धते’त्यादिरूपा, या च पुंप्रज्ञापनी—पुरुषलक्षण-प्रतिपादिका ‘मेहनं खरता दाढ्यं’ इत्यादिरूपा या च नपुंसकप्रज्ञापनी—नपुंसकलक्षणाभिधायिनी ‘स्तनादिश्मश्रुकेशादिभावाभावसमन्वितमित्यादिलक्षणा प्रज्ञापनीयं भाषा नैषा भाषा मृषेति ? ,

कोऽत्याभिप्राय इति चेत्, उच्यते, इह स्त्रीलिङ्गादयः शब्दाः शाब्दव्यवहारबलादन्यत्रापि प्रवर्तन्ते, यथा खट्वाघटकुट्यादयः खट्वादिविषयेषु, न खलु तत्र यथोक्तानि स्यादिलक्षणानि सन्ति यथोक्तं प्राक्, ततः किमियमव्यापकत्वात् स्यादिलक्षणप्रतिपादिका भाषा न वक्तव्या आहोश्चित् वक्तव्येति संशयापन्नः पृष्ठवान्, अत्र भगवानाह—‘हंता गोयमे’त्यादि, अक्षरगमनिका सुप्रतीता, भावार्थस्त्वयं—इह स्यादिलक्षणं द्विधा—शाब्दव्यवहारानुगतं वेदानुगतं च, तत्र यदा शाब्दव्यवहाराश्रितं प्रतिपादयितुमिष्यते तदैवं न वक्तव्यमव्यापकत्वात्, यथा चाव्यापकता तथा प्रागेव लेशतो दर्शिता, विस्तरतस्तु स्वोपज्ञशब्दानुशासनविवरणे, तत इयं तदधिकृत्य प्रज्ञापनी, यदा तु वेदानुगतं प्रतिपादयितुमिष्यते तदा यथावस्थितार्थाभिधानात् प्रज्ञापन्येव, न मृषेति ।

‘अहं भंते ! जा जातीति इत्थिवज्ज’ इत्यादि, अथ भदन्त ! या जातिः स्त्रीवाक् जातौ स्त्रीवचनं सतेति, या जातौ पुंवाक् पुंवचनं भाव इति, या च जातौ नपुंसकवाक् सामान्यमिति, प्रज्ञापनी एषा भाषा नैषा भाषा मृषेति ? , कोऽत्राभिप्राय इति चेत्, उच्यते, जातिरिह सामान्यमुच्यते, सामान्यस्य च न लिङ्गसङ्ख्याभ्यां योगो, वस्तूनामेव लिङ्गसङ्ख्यायभ्यां योगस्य तीर्थान्तरीयैरभ्युपगमात्, ततो यदि परं जातावोत्सर्गिकमेकवचनं नपुंसकलिङ्गं चोपपद्येत न त्रिलिङ्गता, अथ च त्रिलिङ्गाभिधायिनोऽपि शब्दः प्रवर्तन्ते यथोक्तमनन्तरं ततः संशयः—किं एषा भाषा प्रज्ञापनी उत नेति ? , अथ भगवानाह—‘हंता गोयमा !’ इत्यादि, अक्षरार्थः सुगमः, भावार्थस्त्वयं—जातिर्नाम सामान्यमुच्यते, सामान्यं च न परिकल्पितमेकमनवयवमक्रियं, तस्य प्रमाणबाधितत्वात्, यथा च प्रमाणबाधितत्वं तथा तत्त्वार्थटीकायां भावितमिति ततोऽवधार्यं, किन्तु समानः परिणामो ‘वस्तुन एव समानः परिणामो यः स एव सामान्य’मिति वचनात्, समानपरिणामश्चानेकधर्मात्मा, धर्माणां परस्परं धर्मिणोऽपि च सहान्योऽन्यानुवेद्याभ्युपगमात् तथा प्रमाणेनोपलब्धेः, ततो घटते जातेरपि त्रिलिङ्गतेति प्रज्ञापन्येषा भाषा, नैषा भाषा मृषेति ।

‘अहं भंते !’ इत्यादि, अथ भदन्त ! या जातिस्त्रियाज्ञापनी—जातिमधिकृत्य स्त्रिया आज्ञापनी, यथा अमुका ब्राह्मणी क्षत्रिया वा एवं कुर्यादिति, एवं जातिमधिकृत्य पुमाज्ञापनी नपुंसकाज्ञापनी, प्रज्ञापनी एषा भाषा नैषा भाषा मृषेति ? , अत्रापि संशयकारणमिदं—आज्ञापनी हि नाम आज्ञासम्पादनक्रियायुक्तस्याद्यभिधायिनी, स्यादिश्चाज्ञाप्यमानस्तथा कुर्यान्न वेति संशयः, किमियं प्रज्ञापनी किं वाऽन्येति ? , अत्र निर्वचनमाह—‘हंता ! गोयमा’ इत्यादि, अक्षरार्थः सुगमः, भावार्थस्त्वयं—आज्ञापनी हि नाम परलोकाबाधिनी सा प्रोच्यते या स्वपरानुग्रहबुद्ध्या विवितार्थसम्पादनसामर्थ्योपेतविनीतस्यादिविनेयजनविषया, यथा अमुका ब्राह्मणी साध्वी शुभं नक्षत्रमर्घेत्युमुकमङ्गं श्रुतस्कन्धं च पठेत्यादि सा प्रज्ञापन्येव, दोषाभावात्, शेषा तु स्वपरपीडाजननान्मृषेत्यप्रज्ञापनीति ।

‘अहं भंते !’ इत्यादि, अथ भदन्त ! या जातिस्त्रीप्रज्ञापनी जातिमधिकृत्य स्त्रिया—स्त्रीलक्षणस्य प्रतिपादिका, यथा स्त्रीः स्वभावात् तुच्छा भवति गौरवबहुला चलेन्द्रिया दुर्बला च धृयेति, उक्तं च—“तुच्छा गारवबहुला चलिंदिया दुब्बला य धीईए” इत्यादि, या च जातिमधिकृत्य पुमप्रज्ञापनी—पुरुषलक्षणस्य स्वरूपनिरूपिका, यथा पुरुषः स्वभावात् गम्भीराशयो भवति महत्यामपि चापदि न क्लीबतां भजते इत्यादि, या च जातिमधिकृत्य नपुंसकप्रज्ञापनी नाम—नपुंसक-

जातिप्ररूपिका, यथा नपुंसकः स्वभावात् क्लीबो भवति, प्रबलमोहानलज्वालाकलाप-
ज्वलितश्चेत्यादि प्रज्ञापन्येषा भाषा नैषा भाषा मृषेति, अत्रापीदं संशयकारणं वण्यते—खलु जातिगुणाः
एवंरूपाः परं क्वचित्कदाचिद् व्यभिचारोऽपि दृश्यते, तथाहि—रामाऽपि काचित् गम्भीराशया
भवति धृत्या चातीव बलवती, पुरुषोऽपि च कश्चित्तुच्छप्रकृतिरूपो लभ्यते स्तोकायामपि चापदि
क्लीबतां भजते, नपुंसकोऽपि कश्चिन्मन्दमोहानलो दृढसत्त्वश्च,

ततः संशयः—किमेषा प्रज्ञापनी किं वा नेति ?, अत्र भगवानाह—‘हंता ! गोयमा !’
इत्यादि, अक्षरार्थः सुगमः, परं भावार्थस्त्वयं—इह जातिगुणप्ररूपणं बाहुल्यमधिकृत्य भवति न
समस्तव्यक्तयाक्षेपेणात् एव जातिगुणान् प्ररूपयन्तो विमलधियः प्रायः शब्दं समुच्चारयन्ति, प्रायेणेदं
द्रष्टव्यं, यत्रापि न प्रायः शब्दश्रवणं तत्रापि स द्रष्टव्यं प्रस्तावात्, ततः क्वचित्कदाचिद् व्यभिचारोऽपि
दोषाभावात् प्रज्ञापन्येषा भाषा न मृषेति ॥

इह भाषा द्विधा दृश्यते—एका सम्यगुपयुक्तस्य द्वितीया त्वितरस्य, तत्र यः पूर्वाप-
रानुसन्धानपाटवोपेतः श्रुतज्ञानेन पर्यालोच्यार्थान् भाषते स सम्यगुपयुक्तः, स चैवं जानाति—
अहमेतद्भाषे इति, यस्तु करणापटितया वातादिनोपहतचैतन्यकतया वा पूर्वापरानुसन्धानविकलो
यथाकथंचित् मनसा विकल्प्य विकल्प्य भाषते स इतरः, स चैवमपि न जानाति—यथा अहमेतत्
भाषे इति, बालादयोऽपि च भाषमाणा दृश्यन्ते, ततः संशयः—किमेते जानन्ति यद्वयमेतत् भाषामहे
इति किं वा न जानन्तीति पृच्छति—

मू. (३७७) अह भंते ! मंदकुमारए वा मंदकुमारिया वा जानति बुयमाणा अहमेसे
बुयामीति ?, गो० ! नो इण्डे समड्ढे, नन्नत्थ सण्णिणो, अह भंते ! मंदकुमारए वा मंदकुमारिया
वा जाणइ आहारं आहारेमाणे अहमेसे आहारमाहारेमिति ?, गो० ! नो इण्डे समड्ढे, नन्नत्थ
सण्णिणो, अह भंते ! मंदकुमारए वा मंदकुमारिया वा जानति अयं मे अम्मापियरो ?, गो० ! नो
इण्डे समड्ढे, नन्नत्थ सण्णिणो,

अह भंते ! मंदकुमारए वा मंदकुमारिया वा जानति अयं मे अतिराउलो अयं मे अइराउवलेत्ति
गो० ! नो तिण्डे समड्ढे, नन्नत्थ सण्णिणो, अह भंते ! मंदकुमारए वा मंदकुमारिया वा जानति
अयं मे भट्टिदारए अयं मे भट्टिदारियत्ति ?, गो० ! नो इण्डे समड्ढे, नन्नत्थ सण्णिणो, अह भंते !
उट्टे गोणे खरे घोडए अए एलतो जाणति बुयमाणे अहमेसे बुयामि ?, गो० ! नो इण्डे समड्ढे,
नन्नत्थ सण्णिणो,

अह भंते ! उट्टे जाव एलते जानति आहारं आहारेमाणो अहमेसे आहारेमि ?, गो० ! नो
इण्डे समड्ढे जाव नन्नत्थ सण्णिणो, अह भंते ! उट्टे गोणे खरे घोडए अए एलए जानति, अयं मे
अम्मापियरो ?, गो० ! नो इण्डे समड्ढे जाव नन्नत्थ सण्णिणो, अह भंते ! उट्टे जाव एलए
जाणति, अयं मे अतिराउलेत्ति ?, गो० ! नो इण्डे समड्ढे जाव नन्नत्थ सण्णिणो,

अह भंते ! उट्टे जाव एलए जानति अयं मे भट्टिदारए ?, गोयमा ! नो इण्डे समड्ढे जाव
नन्नत्थ सण्णिणो ।

वृ. ‘अह भंते ! मंदकुमारए वा’ इत्यादि, अथ भदन्त ! मन्दरकुमारकः—उत्तानशयो
बालको मन्दकुमारिका—उत्तानशया बालिका भाषमाणा भाषायोग्यानु पुद्गलानादाय भाषात्वेन

परिणमय्य विसृजती एवं जानाति—यथाऽहमेतद् ब्रवीमि इति ?, भगवानाह—गौतम ! नायमर्थः समर्थः—युक्तयुपपन्नो, यद्यपि मनःपर्याप्तया पर्याप्तस्तथापि तस्याद्यापि मनःकरणमपटु अपटुत्वाच्च मनःकरणस्य क्षयोपशमोऽपि मन्दः, श्रुतज्ञानावरणस्य हि क्षयोपशमः प्रायो मनः—करणपटिष्ठ-तामवलम्ब्योपजायते, तथा लोके दर्शनात्, ततो न जानाति मन्दकुमारो मन्दकुमारिका वा भाषमाणा यथाऽहमेतद् ब्रवीमीति, किं सर्वोऽपि न जानातीत्यत आह—‘नण्णत्थ सण्णिणो’ इति, अन्य-त्रशब्दोऽत्र परिवर्जनार्थः, दृष्टश्चान्यत्रापि परिवर्जनार्थो यथा—‘अन्यत्र द्रोणभीष्माभ्यां, सर्वयोधाः पराङ्मुखा’ इति, द्रोणभीष्मौ वर्जयित्वा इत्यर्थः,

संज्ञी—अवधिज्ञानी जातिस्मरः सामान्यतो विशिष्टमनःपाटवोपेतो वा तस्मादन्यो न जानाति, संज्ञी तु यथोक्तस्वरूपो जानीते । एवमाहारादिविषयाण्यपि चत्वारि सूत्राणि भावनीयानि, नवर-मतिराउले इति देशीपदं, एतत् स्वामिकुलमित्यर्थः, ‘भट्टिदारए’ इति भर्ता—स्वामी तस्य दारकः—पुत्रो भर्तृदारकः, एवमुष्टादिविषयाण्यपि पञ्च सूत्राणि भावयितव्यानि, नवरमुष्टादयोऽप्यतिबालावस्थाः परिग्राह्याः न जरठाः, जरठावस्थायां हि परिज्ञानस्य सम्भवात् ॥

सम्प्रत्येकवचनादिभाषाविषयसंशयापनोदार्थं पृच्छति—

मू. (३७८) अह भंते ! मणुस्से महिसे आसे हत्थी सीहे वग्घे विगे दीविए अच्छे तरच्छे परस्सरे सियाले विराले सुणए कोलसुणए कोक्कंतिए ससए चित्तए चिल्ललए जे यावन्ने तहप्पगारा सव्वा सा एगवऊ ?, हंता गो० ! मणुस्से जाव चिल्ललए जे यावन्ने त० सव्वा सा एगवऊ ।

अह भंते ! मणुस्सा जाव चिल्ललगा जे याव० तहप्पगारा सव्वा सा बहुवऊ ? हंता गो० ! मणुस्सा जाव चिल्ललगा सव्वा सा बहुवऊ । अह भंते ! मणुस्सी महिसी वलवा हत्थिणिया सीही वग्घी विगी दीविया अच्छी तरच्छी परस्सरा रासभी सियाली बिराली सुणिया कोलसुणिया कोक्कंतिया ससिया चित्तिया चिल्ललिया जे यावन्ने तह० सव्वा सा इत्थिवऊ ?, हंता गो० ! मणुस्सी जाव चिल्ललगा जे यावन्ने तहप्पगारा सव्वा सा इत्थिवऊ ।

अह भंते ! मणुस्से जाव चिल्ललये जे यावन्ने तहप्पगारा सव्वा सा पुमवऊ ?, हंता गो० ! मणुस्से महिसे जाव चिल्ललए जे यावन्ने तहप्पगारा सव्वा सा पुमवऊ ।

अह भंते ! कंसं कंसोयं परिमंडलं सेलं धूमभं जालं थालं तारं रूवं अच्छिपव्वं कुंडे पउमं दुदं दहिं नवणीतं असणं सयणं भवणं विमाणं छतं चारमं भिंगारं अंगणं निरंगणं आभरणं रयणं जे यावन्ने तहप्पगारा सव्वं तं नपुंसगवऊ ?, हंता गो० ! कंसं जाव रयणं जे यावन्ने तहप्पगारा तं सव्वं नपुंसगवऊ ।

अह भंते ! पुढवी इत्थिवऊ आयत्ति पुमवऊ धन्नेत्ति नपुंसगवऊ पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ?, हंता गो० ! पुढवित्ति इत्थिवऊ आउत्ति पुमवऊ धन्नेत्ति नपुंसगवऊ पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा । अह भंते ! पुढवीत्ति इत्थिआणमणी आउत्ति पुमआणमणी धन्नेत्ति नपुंसगाणमणी पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ? हंता गो० ! पुढवित्ति इत्तिआणमणी आउत्ति पुमआणमणी धण्णेत्ति नपुंसगाणमणी पन्नवणीणं एसा भासा न एसा भासा मोसा ।

अह भंते ! पुढवीत्ति इत्थिपन्नवणी आउत्ति पुमपन्नवणी धन्नेत्ति नपुंसगपन्नवणी आराहणी

णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ?, हंता ! गो० ! पुढवीति इत्थिपन्नवणी आउत्ति पुमपन्नवणी धन्नेति नपुंसगपन्नवणी आराहणी णं एसा भासा, न एसा भासा मोसा । इच्चेवं भंते इत्थिवयणं वा पुमनवयणं वा नपुंसगवयणं वा वयमाणे पन्नवणी णं एसा भासा ण एसा भासा मोसा ?, हंता गो० ! इत्थिवयणं वा पुमवयणं वा नपुंसगवयणं वा वयमाणे पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ॥

बृ. अथ भदन्त ! मनुष्यो महिषोऽश्वो हस्ती सिंहो व्याघ्रो वृक एते प्रतीताः, द्वीपी-चित्र-कविशेषः ऋक्षः-अच्छमल्लःतरक्षो-व्याघ्रजातिविशेषः परस्सरो-गण्डः शृगालो-गोमायुः बिडालो-मार्जारः शुनको-मृगदंशकोलशुनको-मृगयाकुशलः श्वा शशकः-प्रतीतः कोकतिया-लुङ्गकी चित्रकः-प्रतीतः चिल्ललकः-आरण्यः पशुविशेषः, 'जे यावन्ने तहप्पगारा' इति येऽपि चान्ये तथाप्परकारा एकवचनान्ता इत्यर्थः, सर्वा सा एकवाक्-एकत्वप्रतिपादिका वाणी,

अयमत्र प्रश्नहेतुरभिप्रायः-इह वस्तु धर्मधर्मिसमुदायात्मकं धर्माश्च प्रतिवस्त्वन्ताः मनुष्य इत्याद्युक्तौ च सकलं वस्तु धर्मधर्मिसमुदायात्मकं परिपूर्णं प्रतीयते, तथा व्यवहारदर्शनात्, एकस्मिंश्चार्थे एकवचनं बहुषु बहुवचनं, अत्र बहवो धर्मा अभिधेयाः ततः कथमेकवचनं ?, अथ च दृश्यते लोके एकवचनेनपि व्यवहार इति पृच्छति-सर्वा सा एकत्वप्रतिपादिका वाग् भवति ?, काक्वा चेदं पठ्यते ततः प्रश्नार्थत्वावगतिः, भगवानाह-

'हंता गोयमा !' इत्यादि, अक्षरार्थः सुगमः, भावार्थस्त्वयं-शब्दप्रवृत्तिरिह विवक्षाधीना, विवक्षा च तत्तत्प्रयोजनवशात् वक्तुः क्वचित् कदाचित् कथञ्चित् भवतीत्यनियता, तथाहि-स एवैकः परुषो यदाऽयं मे जनक इति पुत्रेण विवक्ष्यते तदा जनक इत्यभिधीयते, स एव यदा तेनैव मामध्यापयतीति विवक्ष्यते तदा तूपाध्याय इति, तत्र यदा उपसर्जनीभूतधर्मा धर्मी प्राधान्येन विवक्ष्यते तदा धर्मिण एकत्वात् एकवचनं, धर्माश्च धर्मिण्यन्तर्गता इति परिपूर्णवस्तुप्रतीतिर्यथा त्वमिति, यदा तूपसर्जनीभूतधर्मिणो धर्माः पाण्डित्यपरोपकारित्वमहादानदातृत्वादयः प्राधान्येन विवक्ष्यन्ते तदा धर्माणां बहुत्वादेकस्मिन्नापि बहुवचनं यथा यूयमिति, तत इहापि मनुष्य इत्यादावुपसर्जनीकृतधर्मा धर्मी प्राधान्येन विवक्षित इति भवति सर्वायेवंजातीया एकत्वप्रतिपादिका वाक् । 'अहं भंते ! मणुस्सा' इत्यादि, अक्षरगमनिका प्राग्वत्,

अत्रापिदं संशयकारणं-मनुष्यादयः शब्दा जातिवाचकाः, जातिश्च सामान्यं सामान्यं चैकं 'एकं नित्यं निरवयमक्रियं सर्वगं च सामान्यं'-मिति वचनात्, ततः कथमत्र बहुवचनं ?, अथ च दृश्यते बहुवचनेनापि व्यवहार इति पृच्छति-सर्वा सा बहुत्वप्रतिपादिका वाक् भवति ?, काक्वा पाठात् प्रश्नार्थत्वावगतिः अत्र भगवानाह-'हंता गोयमा !' इत्यादि, अक्षरार्थः सुगमः, भावार्थस्त्वयं-यद्यपि नामैते जातिवाचकाः शब्दाः तथापि जातिरभिधीयते समानपरिणामः, समानपरिणामश्चासमानपरिणामविनाभावी, अन्यथैकत्वापत्तिः समानत्वायोगात्, ततो यदा समानपरिणामोऽसमानपरिणामसंलुलितः प्राधान्येन विवक्ष्यते तदाऽसमानपरिणामस्य प्रतिव्यक्ति भिन्नत्वात् तदभिधाने बहुवचनं, यथा घटा इति, यदा तु स एव एकः समानपरिणामः प्राधान्येन विवक्ष्यते इतरस्त्वसमान परिणाम उपसर्जनीभूतस्तदा सर्वत्रापि समानपरिणामस्य एकत्वात् तदभिधाने एकवचनं, यद्वा सर्वोऽपि घटः पृथुबृध्नोदराद्याकार इति, अत्रापि मनुष्या इत्यादौ

समानपरिणामोऽसमानपरिणामसंलुलितः प्राधान्येन विवक्षित इति, तस्यानेकत्वभावात् बहुवचनं।
 'अहं भंते ! मणुस्सी' त्यादि, अत्रेदं संशयकारणं—इह सर्वं वस्तु त्रिलिङ्गं, तथाहि—
 मृदूपोऽयमिति पुंलिङ्गता मृत्परिणतिरियं घटाकारा परिणतिरियमिति स्त्रीलिङ्गता, इदं वस्तित्वति
 नपुंसकलिङ्गता, तत्रैवं शबलरूपे वस्तुनि व्यवस्थिते कथमे कलिङ्गमात्राभिधायी शब्दस्तदभिधायी
 भवति, न खलु नरसिंहे सिंहशब्दो नरशब्दो वा केवलस्तदभिधायी भवति, अथ च दृश्यते तदभिधायि-
 तयाऽपि लोके व्यवहारस्ततः पृच्छति 'सच्चा सा इत्थिवऊ' इति, सर्वा सा एवंप्रकारा स्त्रीवाक्—
 स्त्रीलिङ्गविशिष्टार्थप्रतिपादिका वाक् भवति ?, काक्वा पाठात् प्रश्नार्थत्वावगतिः, भगवानाह—'हंता
 गोयमे' त्यादि, अक्षरार्थः सुगमः, भावार्थस्त्वयं—यद्यपि नाम शबलरूपं वस्तु तथाऽप्येष शाब्दो-
 न्यायः—येन धर्मेण विशिष्टः प्रतिपादयितुमिष्यते स तं प्रधानीकृत्य तेन विशिष्टं न्यभूतशेषधर्माणं
 धर्मिणं प्रतिपादयति, यथा पुरुषत्वे शास्त्रज्ञत्वे दातृत्वे भोक्तृत्वे जनकतवेऽध्यापयितृत्वे च युगपद्
 व्यवस्थितेऽपि पुत्रः समागच्छन्तमवलोक्य पिता आगच्छतीति ब्रूते, शिष्यस्तु उपाध्याय इति,
 एवमिहापि यद्यपि मानुषीप्रभृतिकं सर्वं त्रिलिङ्गात्मकं तथापि योनिर्मृदुत्वमस्यैवालक्षणं स्त्रीत्वमत्र
 प्रतिपादयितुमिष्टमिति ततः प्रधानीकृत्य तेन विशिष्टं न्यभूतशेषधर्माणं धर्मिणं प्रतिपादयतीति
 भवति सर्वा सा स्त्रीवाक्, एवं पुंवाङ् नपुंसकवाचावपि भावनीये ।

'अहं भंते ! पुढवी' इत्यादि सुगमं, नवरं 'आऊ' इति पुंलिङ्गता प्राकृतलक्षणवशात्,
 संस्कृते तु स्त्रीत्वमेव, 'अहं भंते ! पुढवीति इत्थीआणवणी' इत्यादि, अथ भदन्त ! पृथिवीं कुरु
 पृथ्वीमानयेत्येवं स्त्रियां—स्त्रीलिङ्गे पृथिव्या आज्ञापनी एवमाऊ इति पुमाज्ञापनी धान्यमिति
 नपुंसकाज्ञापनी प्रज्ञापन्येषा भाषा नैषा भाषा मृषेति ?, भगवानाह—'हंता गो० !' इत्यादि सुगमं,

'अहं भंते' इत्यादि, अथ भदन्त ! पृथिवी इति स्त्रीप्रज्ञापनी—स्त्रीत्वस्वरूपस्य प्ररूपणी
 एवं आऊ इति पुंप्रज्ञापनी धान्यमिति नपुंसकप्रज्ञापनी आराधनी—मुक्तिमार्गाप्रतिपत्तिनि एषा
 भाषा नैषा भाषा मृषेति ?, किमुक्तं भवति ?—नैवं वदतो मिथ्याभाषित्वप्रसङ्गः, भगवानाह—
 आराधनी एषा भाषा, नषा भाषा मृषेति, शाब्दव्यवहारापेक्षया यथावस्थितवस्तुतत्त्वप्ररूपणात्,
 इह कियत् प्रतिपदं प्रष्टुं शक्यते ततोऽतिदेशेन पृच्छति—

'इच्छेवं भंते !' इत्यादि, इतिः—उपदर्शने एवंशब्दः प्रकारे उपदर्शितेन प्रकारेणान्यदपि
 स्त्रीवचनं पुंवतचनं नपुंसकवचनं वा वदति साधुस्तदा तस्मिन्नेवं वदति या भाषा सा प्रज्ञापनी
 भाषा नैषा भाषा मृषेति ?, भगवानाह—प्रज्ञापनी एषा भाषा, शाब्दव्यवहारानुसरणतो दोषाभावात्,
 अन्यथास्तिथे हि वस्तुन्यन्यथा भाषणं दोषः यदा तु यद्वस्तु यथावस्थितं तत् तथा भाषते, तदा को
 दोष इति ? ॥ तदेवं भाषाप्रतिपादनविषया ये केचन सन्देहास्ते सर्वेऽप्यपनीताः, सम्प्रति सामान्यतो
 भाषायाः कारणादि पिपृच्छिषुराह—

मू. (३७९) भासा णं भंते ! किमादीया किंपवहा किंसंठिया किं पज्वसिया ?, गो० !
भासा णं जीवादीया सरीरप्पभवा वज्रसंठिया लोगंतपज्वसिया पन्नत्ता,

वृ. 'भासा णं भंते ! किमाइया' इत्यादि, भाषा अवबोधबीजभूता, णमिति वाक्यालङ्कारे,
 किमादिका—उपादा नकारणव्यतिरेकेण किमादिः—मौलं कारणं यस्याः सा किमादिका, तथा
 किंप्रभवा—कस्मात् प्रभव—उत्पादो यस्याः सा किंप्रभवा, सत्यपि मौले कारणे पुनः कस्मात्

कारणान्तरादुत्पद्यते इति भावः, तथा किंसंस्थितेति—केनाकारेण संस्थिता किंसंस्थिता, कस्येव संस्थानमस्या इति भावः, तथा किंपर्यवसिता इति—कस्मिन् स्थाने पर्यवसिता—निष्ठां गता किंपर्यवसिता?, भगवानाह—गौतम! ‘जीवादिका’ जीव आदिः—मौलं कारणं यस्याः सा जीवादिका जीवगततथाविधप्रयलमन्तरेणावबोधबीजभूतभाषाया असम्भवात्, आह च भगवान् भद्रबाहुस्वामी—

॥ १ ॥

“तिविहंमि सरीरंमि जीवपएसा हवंति जीवस्स ।

जेहि उ गेण्हइ गहणं तो भासइ भासओ भासं ॥”

मू. (३८०) ‘भासा कओ य पभवति, कतिहि व समएहि भासती भासं ।

भासा कतिप्पगारा कति वा भासा अनुमया उ ॥

मू. (३८१) शरीरप्पभवा भासा दोहि य समएहिं भासती भासं ।

भासा चउप्पगारा दोन्नि य भासा अनुमता उ ॥

वृ. ‘किंपभवा’ इत्यस्य निर्वचनमाह—‘शरीरप्रभवा’ औदारिकवैक्रियाहाराकान्यतम-शरीरसामर्थ्यादेव भाषाद्रव्यविनिर्गतिः, तथा किंसंस्थिता इत्यस्य निर्वचनं ‘वज्रसंस्थिता’ वज्रस्येव संस्थानं यस्याः सा वज्रसंस्थिता, भाषाद्रव्याणि हि तथाविधप्रयलनिसृष्टानि सन्ति सकलमपि लोकमभिव्याप्नुवन्ति, लोकश्च वज्राकारसंस्थित इति सापि वज्रसंस्थिता, ‘किंपर्यवसिते’त्यत्र निर्वचनं लोकान्तपर्यवसिता, परतो भाषाद्रव्याणां गत्युपष्टम्भकधर्मास्तिकायाभावतो गमनासम्भवात्, प्रज्ञप्ता मया शेषैश्च तीर्थकृद्भिः—पुनरपि प्रश्नमाह ‘भासा कतो य पभवा’ इत्यादि, भाषा कुतो—योगात्प्रभवति—उत्पद्यते काययोगाद्वाग्योगाद्वा? तथा कतिभिः समयैर्भाषा भाषते? किमुक्तं भवति?—कतिभिः समयैर्निसृज्यमानद्रव्यसंहत्यात्मिका भाषा भवति, तथा भाषा कतिप्रकारा—कतिप्रभेदा? कति वा भाषाः साधूनां वक्तुमनुमता—अनुज्ञाता?

अत्र निर्वचनं—‘शरीरप्पभा’ इत्यादि, अत्र शरीरग्रहणेन शरीरयोगः परिगृह्यते, शरीरमात्र-प्रभवत्वस्य प्रागेव निर्णीतत्वात्, शरीरप्रभवा इति कोऽर्थः?—काययोगप्रभवा, तथाहि—काययोगेन भाषायोग्यान् पुद्गलान् गृहीत्वा भाषात्वेन परिणमय्य वाग्योगेन निसृजति, ततः काययोगबलाद्भाषा उत्पद्यते इति काययोगप्रभवेत्युक्तं, आह च भगवान् भद्रबाहुस्वामी—‘गिण्हइ य काइएणं निसरइ तह वाइएण जोगेण’मिति, ‘कइहि व समएहिं भासाई भासं’मित्यस्य निर्वचनं द्वाभ्यां समयाभ्यां भाषते भाषां, तथाहि—एकेन समयेन भाषायोग्यान् पुद्गलान् गृह्णति द्वितीये समये भाषात्वेन परिणमय्य विसृजतीति, ‘भासा कइप्पगारा’ इत्यस्य निर्वचनं भाषा सत्यादिभेदाच्चतुःप्रकारा ते च सत्यादयो भेदाः प्रागेव भाविता इति, ‘कइ वा भासा अनुमया य’ इत्यस्य निर्वचनं सत्यादी द्वे भाषे साधूनां वक्तुमनुमते, तद्यथा—सत्या असत्यामृषा च, अर्थात् ये मृषासत्यामृषे ते नानुज्ञाते, तयोरयथाव-स्थितार्थप्रतिपादनपरतया मुक्तिप्रतिपत्त्यित्वात्,

मू. (३८२) कतिविहा णं भंते! भासा पन्नत्ता?, गो०! दुविहा भासा पं०, तं०—पज्जत्तिया य अपज्जत्तिया य, पज्जत्तिया णं भंते! भासा कतिविहा पं०?, गो०! दुविहा पं० तं०—सच्चा मोसा य, सच्चा णं भंते! भासा पज्जत्तिया कतिविहा पं० गो०! दंसविहा, पं० तं०—जाणवयसच्छा १ सम्मयसच्चा २ ठवणासच्चा ३ नामसच्चा ४ रुवसच्चा ५ पडुसच्चा ६ ववहारसच्चा ७ भावसच्चा ८

जोगसच्चा ९ ओवम्सच्चा १०, ।

बृ. पुनः प्रश्नयति—‘कइविहाण’मित्यादि, ‘पञ्जत्तिया अपञ्जत्तिया’ इति पर्याप्ता नाम या प्रतिनियतरूपतया अवधारयितुं शक्यते सा पर्याप्ता, सा च सत्या मृषा वा द्रष्टव्या, उभयोरपि प्रतिनियतरूपतयाऽवधारयितुं शक्यत्वात्, या तु मिश्रतया उभयप्रतिषेधात्मकतया वा न प्रतिनियतरूपतयाऽवधारयितुं शक्यते सा अपर्याप्ता, सा च सत्यामृषा असत्यामृषा वा द्रष्टव्या, उभयोरपि प्रतिनियतेन रूपेणावधारयितुमशक्यत्वात्, ‘पञ्जत्तिया णं भंते !’ इत्यादि भावितं, नवरं सत्या मृषा चेत्युक्तमतः सत्याभेदावगमाय प्रश्नमाह—‘सच्चा णं भंते ! भासा पञ्जत्तिया कइविहा पण्णत्ता’ इति पाठसिद्धं, भगवानाह—‘गोयमा !’ इत्यादि ।

मू. (३८३) जनवय १ समंत २ ठवणा नामे ४ रुवे ५ पडुच्चसच्चे ६ य ।

ववहार ७ भाव ८ जोगे ९ दसमे ओवम्सच्चे य १० ॥

बृ. ‘जनवयसच्चा’ इति तं तं जनपदमधिकृत्येषार्थप्रतिपत्तिजनकतया व्यवहारहेतुत्वात् सत्या जनपदसत्या यथा कोङ्कणादिषु पयः पिच्छमित्यादि १,

सम्मतसत्या या सकललोकसाम्भत्येन सत्यतया प्रसिद्धा कुमुदकुवलयोत्पलतामरसानां समानेऽपि पङ्कसंभवत्वे गोपालजना अरविन्दमेव पङ्कजं मन्यन्ते न शेषमित्यरविन्दमेव पङ्कजमिति सम्मतसत्या २ स्थापनासत्या या तथाविधमङ्गादिविन्यासं मुद्राविन्यासं चोपलभ्य प्रयुज्यते यथा एककं पुरतो बिन्दुद्वयसहितमुपलभ्यशतमिदमिति, बिन्दुत्रयसहितं सहस्रमिदमिति, तथा तथाविधं मुद्राविन्यासमुपलभ्य मृत्तिकादिषु माषोऽयं कार्षापणोऽयमिति,

तथा नामतः सत्या नामसत्या यथा कुलमवर्द्धयन्नपि कुलवर्द्धन इति,

तथा रूपतः सत्या रूपसत्या, यथा दम्भतो गृहीतप्रव्रजितरूपः प्रव्रजितोऽयमिति,

तथा प्रतीत्य—आश्रित्य वस्त्वन्तरं सत्या प्रतीत्यसत्या यथा अनामिकाया कनिष्ठामधिकृत्य दीर्घत्वं मध्यमामधिकृत्य ह्रस्वत्वं, न च वाच्यं कथमेकस्यां ह्रस्वत्वं दीर्घत्वं च तात्त्विकं ?, परस्परविरोधादिति, भिन्ननिमित्तत्वेन परस्परविरोधासम्भवात्, तथाहि—तामेव यदि कनिष्ठां मध्यमां वा एकामङ्गुलिमङ्गीकृत्य ह्रस्वत्वं दीर्घत्वं च प्रतिपाद्येत ततो विरोधः सम्भवेत्, एकनिमित्तपरस्परविरुद्धकार्यद्वयासम्भवात्, यदा त्वेकामधिकृत्य ह्रस्वत्वमपरामधिकृत्य दीर्घत्वं तदा सत्त्वासत्त्वयोरिव भिन्ननिमित्तत्वात् परस्परं विरोधः, अथ यदि तात्त्विके ह्रस्वत्वदीर्घत्वे तत ऋजुत्ववक्रत्वे इव कस्मात् परनिरपेक्षे न प्रतिभासेते ?, तस्मात् परोपाधिकत्वात् काल्पनिके इमे इति, तदयुक्तं, द्विविधा हि वस्तुनो धर्माः—सहकारिव्यङ्ग्यरूपा इतरे च, तत्र ये सहकारिव्यङ्ग्यरूपास्ते सहकारि-सम्पर्कवशात् प्रतीतिपथमायान्ति, यथा पृथिव्यां जलसम्पर्कतो गन्धः, इतरे त्वेवमेवापि यथा कर्पूरादिगन्धः, ह्रस्वत्वदीर्घत्वेन अपि च सहकारिव्यङ्ग्यरूपे, ततस्ते तं सहकारिणामासाद्याभिव्यक्तिमायात इत्यदोषः,

तथा व्यवहारो—लोकविवक्षा, व्यवहारतः सत्या व्यवहारसत्या, यथा गिरिर्दह्यते गलति भाजनं अनुदरा कन्या अलोमिका एडका, लोका हि गिरिगततृणदाहे तृणादिना सह गिरेरभेदं विवक्षित्वा गिरिर्दह्यते इति ब्रुवन्ति, भाजनादुदके श्रवति उदकभाजनयोरभेदं विवक्षित्वा गलति भाजनमिति, संभोगबीजप्रभवोदराभावे अनुदरा इति, लवनयोग्यलोमाभावे अलोमिकेति, ततो

लोकव्यवहारमपेक्ष्य साधोरपि तथाब्रुवतो भाषा व्यवहारसत्या भवति,

तथा भावो वर्णादिर्भावतः सत्या भावसत्या, किमुक्तं भवति ? —यो भावो वर्णादिर्यस्मिन्नुक्तो भवति तेन या सत्या भाषा (सा) भावसत्या, यथा सत्यपि पञ्चवर्णसम्भये बलाका शुक्लेति, तथा योगः—सम्बन्धः तस्मात् सत्या योगसत्या, तत्र छत्रयोगात् विवक्षितशब्दप्रयोगकाले छत्राभावेऽपि छत्रयोगस्य सम्भवात् छत्री एवं दण्डयोगात् दण्डी,

औपम्यसत्या यथा समुद्रवत्तडागः, अत्रैवार्थे विनेयजानुग्रहाय सङ्ग्रहणिगाथामाह—
'जनवयसम्पयठवणा' इत्यादि भावितार्था ।

मू. (३८४) मोसा णं भंते ! भासा पज्जत्तिया कतिविहा पं० ?, गो० ! दसविहा पं०, तं०—कोहनिसिया १ माननिसिया २ मायानिसिया ३ लोहनिसिया ४ पेज्जनिसिया ५ दोसनिसिया ६ हासनिसिया ७ भयनि० ८ अक्खाइयानिसिया ९ उवघाइयनिसिया १०—

वृ. मृषाभाषा दशविधा, तद्यथा—'कोहनिसिया' इत्यादि, क्रोधाग्निः सृताक्रोधाद्विनिर्गता इत्यर्थः एवं सर्वत्रापि भावनीयं, तत्र क्रोधाभिभूतो विसंवादनबुद्धा परप्रत्ययनाय यत्सत्यमसत्यं वा भाषते तत्सर्वं मृषा, तस्य हि आशयोऽतीव दृष्टस्ततो यदपि धुणाक्षरन्यायेन सत्यमापतति साठ्यबुद्ध्या वोपेत्य सत्यं भाषते तदाऽप्याशयदोषदुष्टमिति मृषेति १,

माननिःसृता यत् पूर्वमननुभूतमप्यैश्वर्यमात्मोत्कर्षख्यापनायानुभूतमस्माभिस्तदानी-
मैश्वर्यमित्यादि वदतः २ मायानिःसृता यत् परवञ्चनाद्यभिप्रायेण सत्यमसत्यं वा भाषते लोभनिःसृता यल्लोभाभिभूतः कुटतुलादि कृत्वा यथोक्तप्रमाणमिदं तुलादीति वदतः ४ प्रेमनिःसृता यदतिप्रेम-
वशाद्दासोऽहं तवेत्यादि वदतः ५

द्वेषनिःसृता यदतिनिविष्टः तीर्थकरादीनामप्यवर्णं भाषते ६ हास्यनिःसृता यत्कलिवशतोऽ-
नृतभाषणं ७ भयनिःसृता तत्स्करादिभयेनासमञ्जसभाषणं ८ आख्यायिकाणिःसृता यत्कथास्वसम्भा-
व्याभिधानं ९ उपघातनिःसृता चौरस्त्वमित्याद्यभ्याख्यानं १०,

मू. (३८५) 'कोहे माणे माया लोभे पिज्जे तहेव दोसे य ।

हास भए अक्खाइय उवघाइयनिसिया दसमा ॥'

वृ. अत्रापि सङ्ग्रहणिगाथामाह—'कोहे माणे' इत्यादि, भावितार्थाः ।

मू. (३८६) अपज्जत्तिया णं भंते ! कइविहा भासा पं० ?, गो० ! दुविहा पं०, तं०—सच्चांमोसा असच्चांमोसा य, सच्चांमोसा णं भंते ! भासा अपज्जत्तिया कतिविहा पं० ?, गो० ! दसविहा पं० तं०, उप्पन्नमिसिया १ विगतमिसिया २ उप्पन्नविगतमिसिया ३ जीवमिसिया ४ अजीवमिसिया ५ जीवाजीवमिसिया ६ अनंतमि० ७ परित्तमिसिया ८ अद्धामिसिया ९ अद्धद्धामिसिया १० । असच्चांमोसा णं भंते ! भासा अपज्जत्तिया कइविहा पं०, गो० ! दुवालसविहा, पं०, तं०—

वृ. सत्यामृषा दशविधा, तद्यथा—'उप्पन्नमिसिया' इत्यादि, उत्पन्ना मिश्रिता अनुत्पन्नैः सह सङ्ख्यायपूर्णार्थं यत्र सा उत्पन्नमिश्रिता, एवमन्यत्रापि यथायोगं भावनीयं, तत्रोत्पन्नमिश्रिता यथा कस्मिंश्चित् ग्रामे नगरे वा ऊनेष्वधिकेषु वा दारकेषु जातेषु दश दारका अस्मिन्नद्य जाता इत्यादि १, एवमेव मरणकथने विगतमिश्रिता २, तथा जन्मतो मरणस्य च कृतपरिमाणस्याभिधाने

विसंवादेन चोत्पन्नविगतमिश्रिता ३, तथा प्रभूतानां जीवतां स्तोकानां च मृतानां शङ्खशङ्खन-
कादीनामेकत्र राशौ दृष्टेयदा कश्चिदेवं वदति—अहो महान् जीवराशिरयमिति तदा सा जीवमिश्रिता,
सत्यामृषात्वं चास्या जीवत्सु सत्यत्वात् मृतेषु मृषात्वात् ४, तथा यदा प्रभूतेषु मृतेषु स्तोकेषु
जीवत्सु एकत्र राशीकृतेषु शङ्खादिष्वेवं वदति—अहो महानयं मृतो जीवराशिरिति तदा सा अजी-
वमिश्रिता, अस्या अपि सत्यामृषात्वं मृतेषु सत्यत्वात् जीवत्सु मृषात्वात् ५,

तथा तस्मिन्नेव राशौ एतावन्तोऽत्र जीवन्त एतावन्तोऽत्र मृता इति नियमेनावधारयतो
विसंवादे जीवाजीवमिश्रिता ६, तथा मूलकादिकमनन्तकायं तस्यैव सत्त्वं: परिपाण्डुपत्रैरन्येन
वा केनचित्प्रत्येकवनस्पतिना मिश्रमवलोक्य सर्वोऽप्येषोऽनन्तकायिक इति वदतोऽनन्तमिश्रिता
७, तथा प्रत्येकवनस्पतिसङ्घातमनन्तकायिकेन सह राशीकृतमवलोक्यप्रत्येकवनस्पतिरयं सर्वोऽ-
पीति वदतः प्रत्येकमिश्रिता ८, तथा अद्धा—कालः, स चेह प्रस्तावात् दिवसो रात्रिर्वा परिगृह्यते,
समिश्रितो यया साऽद्धामिश्रिता, यथा कश्चित् कञ्चन त्वरयन् दिवसे वर्तमान एव वदति—उत्तिष्ठ
रात्रिर्यातेति, रात्रौ वा वर्तमानायामुत्तिष्ठोद्गतः सूर्य इति ९, तथा दिवसस्य रात्रेर्वा एकदेशोऽद्धाद्धा
सामिश्रिता यया सा अद्धाद्धामिश्रिता, यथा प्रथमपौरुष्यामेव वर्तमानायां कश्चित् कञ्चन त्वरयन्
एवं वदति—चल मध्याह्नीभूतं इति । असत्यामृषा द्वादशविधा, तद्यथा—

मू. (३८७) आमंताणि १ आणमणी २ जायणि ३ तह पुच्छणी य ४ पन्नवणी ५ ।

पच्चक्खाणी ६ भासा भासा इच्छानुलोमा, ७ य ॥

वृ. 'आमंताणि' इति तत्र आमन्त्रणी हे देवदत्त इत्यादि, एषा हि प्रागुक्तसत्यादिभाषात्र-
यलक्षणविकलत्वात् सत्या नापि मृषा नापि सत्यामृषा केवलं व्यवहारमात्रप्रवृत्तिहेतुरित्यसत्यामृषा
१ एवं सर्वत्र भावना कार्या, आज्ञापनी कार्ये परस्य प्रवर्तनं, यथेदं कुर्विति २ याचनी कस्यापि
वस्तुविशेषस्य देहीति मार्गणं ३ पृच्छनी अविज्ञातस्य सन्दिग्धस्य कस्यचिदर्थस्य परिज्ञानाय
तद्विदः पार्श्वे चोदना ४ प्रज्ञापनी विनीतविनयस्य विनेयजनस्योपदेशदानं यथा प्राणिवधानिवृत्ता
भवन्ति भवान्तरे प्राणिनो दीर्घायुष इत्यादि, उक्तं च—

॥ १ ॥

“पाणिवहाउ नियत्ता हवन्ति दीहाउया अरोगा य य

एमाई पन्नत्ता पन्नवणी वीयरगेहिं ॥” ५

याचमानस्य प्रतिषेधवचनं प्रत्याख्यानी ६ इच्छानुलोमा नाम यथा कश्चित्किञ्चित्कार्यमा-
रम्भाणः कञ्चन पृच्छति, स प्राह—करोतु भवान् मामायेतदभिप्रेतमिति ७ ।

मू. (३८८) अणभिग्गहिआ भासा ८ भासा य अभिग्गहंमि बोद्धव्वा ९ ।

संसयकरणी भासा १० वोगड ११ अव्वोगडा चेव १२ ॥

वृ. अनभिग्रहा यत्र न प्रतिनियतार्थावधारणं, यथा बहुकार्येष्ववस्थितेषु कश्चित् कञ्चन
पृच्छति—किमिदानीं करोमि?, स प्राह—यद्यतिभासते तत्कुर्विति ८ अभिगृहीता प्रतिनियतार्थाव-
धारणं, यथा इदमिदानीं कर्तव्यमिदं नेति ९ संशयकरणी या वाक् अनेकार्थाभिधायितया परत्वं
संशयमुत्पादयति, यथा सैन्धवमानीयतामित्यत्र सैन्धवशब्दो लवणवस्त्रपुरुषवाजिषु १० व्याकृता
या प्रकटार्था ११ अव्याकृता अतिगम्भीरशब्दार्था अव्यक्ताक्षरप्रयुक्ता वा अविभावितार्थत्वात्
१२ । शेषं सुगमं, यावत् 'कइ णं भन्ते ! भासज्जाया' इत्यादि ।

मू. (३८९) जीवा णं भंते ! किं भासगा अभासगा ?, गो० ! जीवा भासगावि अभासगावि, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुद्धति जीवा भासगावि अभासगावि ?, गो० ! जीवा दुविहा पं०, तं०—संसारसमावन्नगा य असंसारसमावन्नगा य, तत्थ णं जे ते असंसारसमावन्नगा ते णं सिद्धा सिद्धा णं अभासगा, ।

तत्थ णं जे ते संसारसमावन्नगा ते दुविहा पं०, तं०—, सेलेसीपडिवण्णगा य असेलेसी-पडिवण्णगा य, तत्थ णं जे ते सेलेसिपडिवण्णगा ते णं अभासगा, तत्थ णं जे ते असेलेसिपडिवण्णगा ते दुविहा पं०, तं०—एगिंदिया य अणनेगिंदिया य, तत्थ णं जे ते एगिंदिया ते णं अभासगा, तत्थ णं जे ते अनेगिंदिया ते दुविहा पं०, तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तमा य, तत्थ णं जे ते अपज्जत्तगा ते णं अभासगा, तत्थ णं जे ते पज्जत्तगा ते णं भासगा, से एएणट्ठेणं गोयमा ! एवं बुद्धति—जीवा भास-गावि अभासगावि । नेरइया णं भंते ! किं भासगा अभासगा ?, गो० ! नेरइया भासगावि अभासगावि, से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुद्धति—नेरइया भासगावि अभासगावि ? गो० ! नेरइया दुविहा, पं० तं०—पज्जत्तगा य अपज्जत्तगा य, तत्थ णं जे ते अपज्जत्तगा ते णं अभासगा, तत्थ णं जे ते पज्जत्तगा ते णं भासगा, से एएणट्ठेणं गो० ! एवं बुद्धति—नेरइया भासगावि अभासगावि, एवं एगिंदियवज्जाणं निरंतरं भाणियव्वं ॥

मू. (३९०) कति णं भंते ! भासज्जाया पन्ता ?, गो० ! चत्तारि भासज्जाया पं०, तं०—सच्चमेणं भासज्जायं बितियं मोसं ततियं सच्चामोसं चउत्तं असच्चामोसं, जीवा णं भंते ! किं सच्चं भसं भासंति मोसं भासं भासंति सच्चामोसं भासं भासंति असच्चामोसं भासं भासंति ?, गो० ! जीवा सच्चं पि भासं भसंति मोसं पि भासं भासंति सच्चामोसं पि भासं भासंति असच्चामोसं पि भासं भासंति,

नेरइया णं भंते ! किं सच्चं भासं भासंति जाव असच्चामोसं भासं भासंति ?, गो० ! नेरइया णं सच्चं पि भासं भासंति जाव असच्चामोसं पि भासं भासंति, एवं असरुकुमारा जाव थणियकुमारा, बेइंदियतेइंदियचउरिंदिया य नो सच्चं नो मोसं नो सच्चमोसं भासं भासंति असच्चामोसं भासं भासंति,

पंचिंदियतिरिक्खजोणिया णं भंते ! किं सच्चं भासं भासंति जाव किं असच्चमीमोसं भासं भासंति ?, गो० पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणो सच्चं भासं भासंति नो मोसं भासं भासंति णो सच्चामोसं भासं भासंति एगं असच्चामोसं भासं भासंति नन्त्य सिक्खापुव्वं उत्तरगुणलद्धिं वा पडुच्च सच्चं पि भासं भासंति मोसं पि सच्चामोसं पि असच्चामोसं पि भासं भासंति, मणुस्सा जाव वेमाणिया, एते जहा जीवा तहा भाणियव्वा ॥

वृ. कति भदन्त ! भाषाजातानि—भाषाप्रकाररूपाणि प्रज्ञप्तानि ?, इदं प्रागुक्तमपि बूयोऽ-प्युपात्तं सूत्रान्तरम्बन्धनार्थं, तान्येव सूत्रान्तराणि दर्शयति—‘जीवा णं भंते ! किं सच्चं भासं भासंति इत्यादि सुगमं, नवरं द्वित्रिचतुरिन्द्रियेषु सत्यदिभाषात्रयप्रतिषेधस्तेषां सम्यक्परिज्ञानपरवञ्चना-द्यभिप्रायासम्भवात्,

तिर्यक्पञ्चेन्द्रिया अपि न सम्यग्यथावस्थितवस्तुप्रतिपादनाभिप्रायेण भाषन्ते नापि परविप्रतारणवुद्ध्या किन्तु यदा भाषन्ते तदा कुपिता अपि परं मारयितुकामा अप्येवमेव भाषन्ते ततस्तेषामपि भाषा असत्यामृषा, किं सर्वेषामपि तेषामसत्यामृषा ?, नेत्याह—‘नन्नत्ये’त्यादि,

सत्यादिकां भाषां न भाषन्ते शिक्षादेरन्यत्र, शिक्षापूर्वकं पुनः शुकसारिकादयः संस्कारविशेषात् तथा कुतश्चित्थाविधक्षयोपशमविशेषाज्जातिस्मरणरूपां विशिष्टव्यवहारकौशलरूपां वा लब्धिं प्रतीत्य इत्यादिकां चतुर्विधमपि भाषां भाषन्ते, शेषं सुगमं ॥

सम्प्रति भाषाद्रव्यग्रहणादिविषयसंशयापनोदार्थमाह-

मू. (३११) जीवे णं भंते ! जातिं दव्वातिं भासत्ताए गिण्हति ताइं किं ठियाइं गेण्हति अठियाइं गेण्हति ?, गो० ! ठियाइं गिण्हति नो अठियाइं गिण्हति, जाइं भंते ! ठियाइं गिण्हति ताइं किं दव्वतो गिण्हति खेत्ततो गिण्हति कालतो गिण्हति भावतो गिण्हति ? गो० ! दव्वओवि गिण्हति खेत्तओवि कालओवि भावओवि गिण्हति,

जातिं भंते ! दव्वओ गेण्हति ताइं किं एगपदेसिताइं गिण्हति दुपदेसियाइं जाव अनंतपदेसियाइं गेण्हति ?, गो० ! नो एगपदेसियाइं गेण्हति जाव नो असंखिज्जपदेसियाइं, गिण्हइ अनंतपदेसियाइं गेण्हति, जाइं खेत्तओ गेण्हति ताइं किं एगपएसोगाढाइं गेण्हति दुपएसोगाढाइं गेण्हति जाव असंखेज्जपएसोगाढाइं गेण्हति ?, गो० ! नो एगपएसोगाढइयं गेण्हति जाव नो संखेज्जपएसोगाढाइं गेण्हति असंखेज्जपएसोगाढाइं गेण्हति ?, गो० ! नो एगपएसोगाढाइं गेण्हति जाव नो संखेज्जपएसोगाढाइं गेण्हति असंखेज्जपएसोगाढाइं गेण्हति,

जाइं कालतो गेण्हति ताइं किं एगसमयठिइयाइं गेण्हति दुसमयठिइयाइं गिण्हति जाव असंखिज्जसमयठिइयाइं गेण्हति ?, गो० ! एगसमयठितीयाइंपि गेण्हति दुसमयठितीयाइंपि गेण्हति जाव असंखेज्जसमयठितीयाइंपि गेण्हति, जाइं भावतो गेण्हति ताइं किं वण्णमंताइं गेण्हति गंधमंताइं रसमंताइं फासमंताइं गेण्हति ?, गो० ! वण्णमंताइंपि जाव फासमंताइंपि गेण्हति,

जाइं भावओ वण्णमंताइंपि गेण्हति ताइं किं एगवण्णाइं गेण्हति जाव पंचवण्णाइं गेण्हति गो० ! गहणदव्वाइं पडुच्च एगवण्णाइंपि गेण्हति जाव पंचवण्णाइंपि गेण्हति, सव्वग्गहणं पडुच्च नियमा पंचवण्णाइं गेण्हति, तंजहा-कालाइं नीलाइं लोहियाइं हालिद्वाइं सुक्खिइं, जाइं वण्णतो कालाइं गेण्हति ताइं किं एगगुणकालाइं गेण्हति जाव अणंतगुणकालाइं गिण्हति ?, गो० ! एगगुणकालाइंपि गिण्हति जाव अनंतगुणकालाइंपि गेण्हति, एवं जाव सुक्खिइंपि,

जाइं भावतो गंधमंताइं गिण्हति ताइं किं एगगंधाइं गिण्हति दुग्ंधाइं गिण्हति ?, गो० ! गहणदव्वाइं पडुच्च एगगंधाइंपि दुग्ंधाइंपि गिण्हति, सव्वग्गहणं पडुच्च नियमा दुग्ंधाइं गिण्हति; जाइं गंधतो सुब्भिगंधाइं गिण्हति ताइं किं एगगुणसुब्भिगंधाइं गिण्हति जाव अनंतगुणसुब्भिगंधाइंपि गिण्हति ?, गो० ! एगगुणसुब्भिगंधाइंपि जाव अनंतगुणसुब्भिगंधाइंपि गेण्हइ, एवं दुब्भिगंधाइंपि गेण्हइ, जाइं भावतो रसमंताइं गेण्हति ताइं किं एगरसाइं गेण्हति जाव किं पंचरसाइं गेण्हति ?, गो० ! गहणदव्वाइं पडुच्च एगरसाइंपि गेण्हति जाव पंचरसाइंपि गेण्हति सव्वग्गहणं पडुच्च नियमा पंचरसाइं गेण्हति, जाइं रसओ तित्तरसाइं गेण्हति ताइं किं एगगुणतित्तरसाइं गिण्हति जाव अनंतगुणतित्तरसाइं गिण्हति ?, गो० ! एगगुणतित्ताइंपि गिण्हइ जाव अनंतगुणतित्ताइंपि गिण्हति, एवं जाव मधुररसो,

जाइं भावतो फासमंताइं गेण्हति ताइं किं एगफासाइं गेण्हइ जाव अट्ठफासाइं गिण्हति गो० ! गहणदव्वाइं पडुच्च नो एगफासाइं गेण्हति, दुफासाइं गिण्हइ जाव चउफासाइं गेण्हति, नो

पंचफासाइं गेण्हति, जाव नो अड्ढफासाइं गेण्हति, सव्वगहणं पडुच्च नियमा चउफासाइं गेण्हति, तंजहा—सीतफासाइं गेण्हति उसिणफासाइं निद्धफासाइं लुक्खफासाइं गेण्हति, जाइं फासतो सीताइं गिण्हति ताइं किं एगगुणसीताइं गेण्हति जाव अनंतगुणसीताइं गेण्हति ?, गो० ! एगगुणसीताइंपि गेण्हति जाव अनंतगुणसीताइंपि गेण्हति, एवं उसिणनिद्धलुक्खाइं जाव अनंतगुणाइंपि गिण्हति,

जाइं भंते ! जाव अनंतगुणलुक्खाइं गेण्हति ताइं किं पुट्ठाइं गेण्हति अपुट्ठाइं गेण्हति ?, गो० ! पुट्ठाइं गेण्हति नो अपुट्ठाइं गेण्हति, जाइं भंते ! पुट्ठाइं गेण्हति ताइं किं ओगाढाइं गेण्हति अनोगाढाइं गेण्हति ?, गो० ! ओगाढाइं गेण्हति नो अनोगाढाइं गेण्हति, जाइं भंते ! ओगाढाइं गेण्हति ताइं किं अनंतरोगाढाइं गेण्हति परंपरोगाढाइं गेण्हति ?, गो० ! अनंतरोगाढाइं गिण्हति नो परंपरोगाढाइं गेण्हति, जाइं भंते ! अनंतरोगाढाइं गेण्हति ताइं भंते ! किं अणूइं गेण्हति बायराइं गेण्हति ?, गो० ! अणूइंपि गेण्हति बायराइंपि गेण्हति,

जाइं भंते ! अणूइं गेण्हति ताइं किं उट्ठं गेण्हति अधे गेण्हति तिरियं गेण्हति ?, गो० ! उट्ठंपि गेण्हति अधेवि गेण्हति तिरियंपि गेण्हति, जाइं भंते ! उट्ठंति गेण्हति अधेवि गेण्हति तिरियंपि गेण्हति ताइं किं आदि गेण्हति मज्झे गेण्हति पज्जवसाणे गेण्हति ?, गो० ! आदिपि गेण्हति मज्झेवि गेण्हति पज्जवसाणेवि गेण्हति, जाइं भंते ! आदिपि गिण्हति मज्झेवि गेण्हति पज्जवसाणेवि गिण्हति ताइं किं सविसए गिण्हति अविसए गिण्हति ?, गो० ! सविसए गेण्हति नो अविसए गेण्हति,

जाइं भंते ! सविसए गेण्हति ताइं किं आनुपुच्चिं गेण्हति अनानुपुच्चिं गेण्हति ?, गो० ! आनुपुच्चिं गेण्हति, नो अनानुपुच्चिं गेण्हति, जाइं भंते ! आनुपुच्चिं गेण्हति ताइं किं तिदिसिं गेण्हति जाव छदिसिं गेण्हति ?, गो० ! नियमा छदिसिं गेण्हति० ।

बृ. ‘जीवेणं भंते ! जाइं दब्बाइं भासत्ताए गिण्हइ’ इत्यादि, सुगमं नवरं ‘ठियाइं’ स्थितानि न गमनक्रियावन्ति द्रव्यतश्चिन्तायामनन्तप्रादेशिकानि—अनन्तरपरमाण्वात्मकानि गृह्णति, नैकपरमाण्वाद्यात्मकानि, तेषां स्वभावत एव जीवानां ग्रहणायोग्यत्वात्, क्षेत्रचिन्तायामसङ्ख्यात-प्रदेशावगाढानि, एकप्रदेशाद्यवगाढानां तथास्वभावतया ग्रहणायोग्यत्वात्, कालतश्चिन्तायामेक-समयस्थितिकान्यपि यावदसङ्ख्येयसमयस्थितिकान्यपि गृह्णति, पुद्गलानामङ्ख्येयमपि कालं यावदवस्थानसम्भवात्, तथा चोक्तं व्याख्याप्रज्ञप्तौ सैजनिरेजपुद्गलावस्थानचिन्तायां—‘अनंतपएसिणं भंते ! खंधे केवइकालं सेए ?, गो० ! जहन्नेणं एक्कं समयं उक्कोसेणं आवलियाए असङ्खेज्जतिभागं, निरेए जहन्नेणं एक्कं समयं उक्कोसेणं असंखेज्जं कालं’मिति, तेषां च गृहीतानां ग्रहणानन्तरसमये अवश्यं निसर्ग इति स्वभावस्यानन्तरसमये ग्रहणं प्रतिपत्तव्यं, अन्ये तु व्याचक्षते—एकसमयस्थितिकान्यपीति आदिभाषापरिणामपेक्षया द्रष्टव्यं, विचित्रो हि पुद्गलानां परिणामः, तत एकप्रयत्नगृहीतमुक्ता अपि ते केचिदेकं समयं भाषात्वेनावतिष्ठन्ते केचिद् द्वौ समयौ यावत् केचिदसङ्ख्येयानपि समयानिति, तथा ‘गहणदब्बाइं’ इति गृह्यन्ते इति ग्रहणानि ग्रहणानि च तानि द्रव्याणि च ग्रहणद्रव्याणि, किमुक्तं भवति ?—

यानि ग्रहणयोग्यानि द्रव्याणि तानि कानिचित् वर्णपरिणामेन एकेन वर्णेनोपेतानि कानिचित्

द्वाभ्यां कानिचित् त्रिभिः कानिचित् चतुर्भिकानिचित्पञ्चभिः, यदा पुनरेकप्रयत्नगृहीतानामपति सर्वेषां द्रव्याणामपि समुदायो विवक्ष्यते तदा नियमात् पञ्चवर्णानि गृह्णन्ति एवं गन्धरसेष्वपि भावनीयं, स्पर्शतः चिन्तायामेकस्पर्शप्रतिषेध एकस्यापि परमाणोवश्यं स्पर्शद्वयभावात्, तथा चोक्तम्—

॥ १ ॥ “कारणमेव तदन्यं सूक्ष्मो नित्यश्च भवति परमाणुः ।
एकरसगन्धवर्णो द्विस्पर्शः कार्यलिङ्गश्च ॥”

द्विस्पर्शानि—मृदुशीतानि मृदूष्णानीत्यादि, ‘जाव चउफासा’ इति यावच्छब्दकरणात् त्रिस्पर्शपरिग्रहः, तत्र त्रिस्पर्शान्येवं—कानिचित् द्रव्याणिकिल मृदुशीतस्पर्शानि कानिचित् मृदुस्निग्ध-स्पर्शानि, तत्र मृदुस्पर्शो मृदुस्पर्श एवान्तर्भूत इत्येकस्पर्शः शीतस्निग्धरूपो तु द्वान्यौ स्पर्शाविति समुदायमधिकृत्य त्रिस्पर्शानि, एवं स्पर्शान्तरयोगेऽपि त्रिस्पर्शानि भावनीयानि, कानिचिच्चतुः—स्पर्शानि तत्र चतुःस्पर्शेषु मृदुलघुरूपो द्वौ स्पर्शाववस्थितौ सूक्ष्मस्कन्धेषु तयोरवश्यंभावात्, अन्यौ तु द्वौ स्पर्शौ स्निग्धोष्णौ स्निग्धशीतौ रूक्षोष्णौ रूक्षशीतौ, सर्वसमुदायमपेक्ष्य नियमात्तानि चतुःस्पर्शानि गृह्णाति, तत्र यौ द्वौ मृदुलघुरूपौ स्पर्शाववस्थितौ ताववस्थितत्वादेव व्यभिचारा-मावात्र गण्येते ये त्वन्ये स्निग्धादयश्चत्वारस्ते किल वैकल्पिका इति तानधिकृत्य सूत्रमाह—, तद्यथा—‘सीयफासाइं गेण्हइ’ इत्यादि सुगमं, यावत् ‘जाइं भंते ! अनंतगुणलुक्खाइं गेण्हइ’ इह किल चरमं सूत्रमनन्तरमिदमुक्तं ‘अनंतगुणलुक्खाइं गेण्हइ’ ततः सूत्रसम्बन्धवशादिदमुक्तं, जाइं भंते ! जाव अनंतगुणलुक्खाइं गेण्हइ’, इति ‘यावता जाइं भंते ! एगगुणकालवण्णाइं’ इत्याद्यपि द्रष्टव्यं, ‘ताइं भंते ! किंपुड्डाइं’ इत्यादि, तानि भदन्त ! किं स्पृष्टानि—आत्मप्रदेशसंस्पृष्टानि गृह्णाति, उतास्पृष्टानि ? भगवानाह—गो० स्पृष्टानि—आत्मप्रदेशैः सह संस्पर्शमागतानि गृह्णाति नास्पृष्टानि, इहात्मप्रदेशैः संस्पर्शनमात्मप्रदेशावगाहक्षेत्राद्विहरपि सम्भवति ततः प्रश्नयति—

‘जाइं भंते !’ इत्यादि, अवगाढानि—आत्मप्रदेशैः सह एकक्षेत्रावस्थितानि गृह्णन्ति नानवगाढानि, ‘जाइं भंते !’ इत्यादि, अनन्तरावगाढानि—अव्यवधानेनावस्थितानि गृह्णानि न परस्परावगाढानि, किमुक्तं भवति ?—येष्वात्मप्रदेशेषु यानि भाषाद्रव्याण्यवगाढानि तैरात्मप्रदेशैस्तान्येव गृह्णाति न त्वेकद्वित्र्यात्मप्रदेशव्यवहितानि, ‘जाइं भंते ! अनंतरोगाढाइं’ इत्यादि, अणून्यपि—स्तोकप्रदेशान्यपि गृह्णाति बादराण्यपि—प्रभूतप्रदेशोपचितान्यपि, इहाणुत्वबादरत्वे तेषामेव भाषायोग्यानां स्कन्धानां प्रदेशस्तोकबाहुल्यापेक्षया व्याख्याते, मूलटीकाकारेण तथाव्याख्यानात्,

‘जाइं भंते ! अणूंपि गेण्हइ’ इत्यादि, ऊर्ध्वमपि अधोऽपि तिर्यगपीति, इह जीवस्य यावति क्षेत्रे ग्रहणयोग्यानि भाषाद्रव्याण्यवस्थितानि तावत्येव क्षेत्रे ऊर्ध्वधर्तियकत्वं द्रष्टव्यं, ‘जाइं भंते ! उड्ढंपि गेण्हइ’ इत्यादि, यानि भाषाद्रव्याण्यन्तर्मुहूर्त्तं यावत् ग्रहणोचितानि तानि ग्रहणोचितकालस्य उत्कर्षतोऽन्तर्मुहूर्त्तप्रमाणस्यादावपि—प्रथमसमये गृह्णाति मध्येऽपि—द्वितीयादिष्वपि समयेषु गृह्णाति, पर्यवसानेऽपि—पर्यवसा नसमयेऽपि गृह्णाति, ‘जाइं भंते ! आइंपि गेण्हइ’ इत्यादि, स्वविषयान्—स्वगोचरान् स्पृष्टावगाढानन्तरावगाढाख्यान् गृह्णाति, न

त्वविषयान् स्पृष्टादिव्यतिरिक्तान्, 'जाइं भंते ! सविसए गेण्हइ' इत्यादिक, आनुपूर्वी नाम ग्रहणापेक्षया यथासन्नत्वं तद्विपरीता अनानुपूर्वी, तत्रानुपूर्व्या गृह्णाति न त्वनानुपूर्व्या, 'जाइं भंते आनुपुर्व्वि गेण्हइ' इत्यादि 'तिदिंसि'ति त्रिदिशि गृह्णाति तिसृभ्यो दिग्भ्य आगतानि गृह्णाति एवं चतुर्दिशि पञ्चदिशि षड्दिशि च, एवमुक्ते भगवानाह-गौतम ! नियमात् षड्दिशि गृह्णाति-षड्भ्यो दिग्भ्यः आगतानि गृह्णाति, भाषको हि नियमात् त्रसनाड्यां अन्यत्र त्सकायासम्भवात्, त्रसनाड्यां च व्यवस्थितस्य नियमात् षड्दिगागतपुद्गलसम्भवात् ।

मू. (३९२)

“पुट्ठोगाढअनंतर अणू य तह बायरे य उट्ठमहे ।

आदिविसयाणुपुर्व्वि नियमा तह छदिसिं चेव ॥”

वृ. एतेषामेवार्थानां सङ्ग्रहणिगाथामाह-‘पुट्ठोगाढअनंतर’रमित्यादि प्रथमतः स्पृष्टविषयं सूत्रं तदनन्तरमवगाढसूत्रं ततोऽनन्तरावगाढसूत्रं ततोऽणुबादरविषयं सूत्रं तदनन्तर-मूर्ध्वार्धःप्रभृतिविषयं सूत्रं तत ‘आइ’ इति उपलक्षणमेतत् आदिमध्यावसानसूत्रं ततो विषयसूत्रं तदनन्तरमानुपूर्वीसूत्रं ततो नियमात् षड्दिशितिसूत्रं, ।

मू. (३९३) जीवे णं भंते ! जाइं दव्वाइं भासत्ताए गेण्हति ताइं किं संतरं गेण्हति निरंतरं गेण्हति ?, गो० ! संतरं पि गेण्हति, निरंतरं पि गेण्हति, संतरं गिण्हमाणे जहन्नेणं एणं समयं उक्कोसेणं असंखेज्जसमए अंतरं कट्ठु गेण्हति, निरंतरं गेण्हमाणे जहन्नेणं दो समए उक्कोसेणं असंखेज्जसमए अणुसमयं अविरहियं निरंतरं गेण्हति,

जीवे णं भंते ! जाइं दव्वाइं भासत्ताए गहियाइं निसिरइ ताइं किं संतरं निसिरइ निरंतरं निसिरइ ?, गो० ? संतरं निसिरइ नो निरंतरं निसिरइ, संतरं निस्सरमाणे एगेणं समएणं गेण्हति एगेणं समएणं निसिरइ, एतेणं गहणनिसरणोवाएणं जहन्नेणं दुसमइयं उक्कोसेणं असंखेज्जसमइयं अंतोमुहुत्तिं गहणनिसरणोवायं करेति,

जीवे णं भंते ! जाइं दव्वाइं भासत्ताए गहियाइं निसिरति ताइं किं भिण्णाइं निसिरति अभिन्नाइं निसिरति ?, गो० ! भिन्नाइं पि निस्सरइ अभिन्नाइं पि निस्सरइ, जाइं भिन्नाइं निसिरति ताइं अनंतगुणपरिवुट्ठीएणं परिववुट्ठमाण्णं लोयंतं फुसंति, जाइं अभिन्नाइं निसिरइ ताइं असंखेज्जाओ ओगाहणवग्गणाओ गंता भेदमावज्जंति संखेज्जातिं जोअणातिं गंता विद्धंसमागच्छंति

वृ. ‘जीवाणं भंते ! जाइं दव्वाइं’ इधाति, जीवा ‘ण’मिति वाक्यालङ्कारे, भदन्त ! यानि द्रव्याणि भाषकत्वेन गृह्णाति तानि किं सान्तरं-सव्यवधानं गृह्णाति किं वा निरनन्तरं-निव्यवधानं भगवानाह-सान्तरमपि गृह्णाति निरन्तरमपि, उभयथापि ग्रहणसम्भवात्, तत्र सान्तरनिरन्तरग्रहणयोः प्रत्येकं कालमानं प्रतिपादयति-‘संतरं गिण्हमाणे’ इत्यादि, सान्तरं गृह्णन् जघन्यतः एकं समयं अन्तरं कृत्वा गृह्णाति, एतच्च जघन्यत एकं समयमन्तरं सततं भाषाप्रवृत्तस्य भाषमाण-स्यावसेयं, तच्चेवं-

कश्चिद्वैकस्मिन् समये भाषापुद्गलान् गृहीत्वा तदनन्तरं मोक्षसमये अनुपादानं कृत्वा पुनस्तृतीये समये गृह्णत्येव न मुञ्चति द्वितीये समये प्रथमसमयगृहीतान् पुद्गलान् मुञ्चति अन्यान्नादत्ते, अथान्येन प्रयत्नविशेषेण ग्रहणमन्येन च प्रयत्नविशेषेण [च] निसर्गः तौ च परस्परं विरुद्धौ परस्परविरुद्धकार्यकरणात् ततः कथमेकस्मिन् समये तौ स्यातां ? ,तदयुक्तं, जीवस्य हि

तथास्वाभाव्यात् द्वावुपयोगावेकस्मिन् समये न स्यातां, ये तु क्रियाविशेषास्ते बहवोऽप्येकस्मिन् समये घटन्त एव, तथादर्शनात्, तथाहि—एकापि नर्तकी भ्रमणादिनृत्तविदधाना एकस्मिन्नपि समये हस्तपादादिगता विचित्राः क्रियाः कुर्वती दृश्यते, सर्वस्यापि वस्तुनः प्रत्येकमेकस्मिन् समये उत्पादव्ययावुपजायेते, एकस्मिन्नेव च समये सङ्घातपरिशाटावपि, ततो न कश्चिद्दोषः, आह च भाष्यकृत्—

॥ १ ॥ “गहणनिसगपयत्ता परोप्परकविरोहिणो कंहं समये ? ।

समए दो उपओगा न होज्ज किरियाण को दोसो ? ॥” इति,

तृतीये पुनः समये तानेव द्वितीयसमयोपात्तान् पुद्गलान् मुञ्चति न पुनरन्यानादत्ते, उत्कर्षेण त्वसङ्ख्येयान् यावन्निरन्तरं गृह्णाति, तथा चाह—उत्कर्षेणासङ्ख्येयान् समयान् गृह्णाति इति योगः, कदाचित्परोऽसङ्ख्येयैः समयैरेकं ग्रहणं मन्येत तत आह—‘अनुसमयं’ प्रतिसमयं गृह्णाति, तदु कदाचिद्विरहितमपि व्यवहारतोऽनुसमयमित्युच्येत ततस्तदाशङ्क्य व्यवच्छेदार्थमाह—अविरहितं, एवं निरन्तरं गृह्णाति, तत्राद्ये समये ग्रहणमेव न निसर्गः, अगृहीतस्य निसर्गाभावात्, पर्यन्तसमये च मोक्ष एव, भाषाभिप्रायोपरमतो ग्रहणासम्भवात्, शेषेषु द्वितायादिषु समयेषु ग्रहणनिसर्गो युगपत्करोति

‘वाणं भंते ! जाइं दव्वाइं भासत्ताए गहियाइं निसरइ’ इत्यादि प्रश्नसूत्रं सुगमं, निर्विघ्नमाह—सान्तरं निसृजति नो निरन्तरं, इयमत्र भावना—इह तावत् ग्रहणं निरन्तरमुक्तं, तथा चानन्तरसूत्रं ‘अणुसमयविरहियं निरन्तरं गेण्हइ’ इति ततो निसर्गोऽपि प्रथमवर्जेषु शेषेषु समयेषु निरन्तरं प्रतिपत्तव्यो, गृहीतस्यावश्यमनन्तरसमये निसर्गात्, ततो यदुक्तं ‘सान्तरं निसृजति नो निरन्तरं’-मिति, तत्र ग्रहणापेक्षया द्रष्टव्यं, तथाहि—यस्मिन् समये यानि भाषाद्रव्याणि गृह्णाति न तानि तस्मिन्नेव समये मुञ्चति, यथा प्रथमसमये गृहीतानि न तस्मिन्नेव प्रथमसमये मुञ्चति किन्तु पूर्वस्मिन् पूर्वस्मिन् समये ग—हीतानि उत्तरस्मिन् समये, ततो ग्रहणपूर्वो निसर्गोऽगृहीतस्य निसर्गायोगात् इति सान्तरं निसर्ग उक्तः, आह च भाष्यकृत्—

॥ १ ॥ “अनुसमयमनन्तरियं गहणं भणियं ततो विमोक्खोऽवि ।

जुत्तो निरन्तरोवि य भणइ कंहं संतरो भणिओ ? ॥

॥ २ ॥ गहणावेक्खाए तओ निरन्तरं जंमि जाइं गहियाइं ।

नउ तम्मि चेव निसरइ जह पढमे निसिरणं नत्थि ॥

निसिरिज्जइ नागहियं गहणन्तरियंति संतरं तेणं ।” इति,

एतदेव सूत्रकृदपि स्पष्टयति—‘संतरं निसरमाणो एगेणं समएणं गेण्हइ एगेणं संएणं निसरइ’ इति, एकेन—पूर्वपूर्वरूपेण समयेन गृह्णाति एकेन—उत्तरोत्तररूपेण समयेन निसृति, अथवा ग्रहणापेक्षं निसर्गभावात् एकेन—आद्येन समयेन गृह्णात्येव न निसृजत्यगृहीतस्य निसर्गाभावात्, तथा एकेन—पर्यवसानसमयेन निसृजत्येव न गृह्णाति, भाषाभिप्रायोपरमतो ग्रहणासम्भवात्, शेषेषु तु द्वितायादिषु समयेषु युगपद् ग्रहणनिसर्गो करोति, तौ च निरन्तरं जघन्यतो द्वौ समयौ उत्कर्षतोऽसङ्ख्येयान् समयान्, एतदेवाह—‘एतेणं गहणनिसरणो वाएणं जहन्नेणं दुसमइयं उक्कोसेणं असंखेज्जसमइयं अंतोमुहुत्तिगं गहणनिसिरणं करेइ’ इति, ‘जीवेणं जाइं दव्वाइं’ इत्यादि प्रश्नसूत्रं

सुगमं, भगवानाह—गौतम ! भिन्नान्यपि निसृजति अभिन्नान्यपि, इयमत्र भावना—इह द्विविधो वक्ता—मन्दप्रयलस्तीव्रप्रयलश्च, तत्र यो व्याधिविशेषतोऽनादरतो वा मन्दप्रयलः स भाषाद्रव्याणि तथाभूतान्येव स्थूलखण्डात्मकानि निसृजति, यस्तु नीरोगतादिगुणयुक्तस्तथाविधाद-
रभावतस्तीव्रप्रयलः स भाषाद्रव्याणि आदाननिसर्गप्रयलाभ्यां खण्डशः कृत्वा निसृजति, आह
च भाष्यकृत—

॥ १ ॥

“कोई मंदपयत्तो निसिरइ सकलाइं सव्वदव्वाइं ।

अन्नो तिव्वपयत्तो सो मुंचइ भिंदिउं ताइं ॥”

तत उक्तं—‘भिन्नाइंपि निसिरइ अभिन्नाइंपि निस्सरइ, जाइं भिन्नाइं निसइ’ इत्यादि, यानि तीव्रप्रयलो वक्ता प्रथमत एव भिन्नानि निसृजतितानि सूक्ष्मत्वात् बहुत्वाच्च प्रभूतान्यन्यानि द्रव्याणि वासयन्ति, तदन्यद्रव्यासकत्वादेव चानन्तगुणवृद्ध्या परिवर्द्धमानानि षट्सु दिक्षु लोकान्तं स्पृश्नति, लोकान्तं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः, उक्तं च—

॥ १ ॥

“भिन्नाइं सुहुमयाए अनंतगुणवद्धियाइं लोगंतं ।

पावति पूरयंति य भासाए निरंतरं लोगं ॥”

यानि पुनर्मन्दप्रयलो वक्ता यथाभूतान्येव प्राक् भाषाद्रव्याण्यासीरन् तथाभूतान्येव सकलान्यभिन्नानि भाषात्वेन परिणमय्य निसृजति तान्यसङ्ख्येया अवगाहनावर्गणा गत्वा, अवगाहनाः—एकैकस्य भाषाद्रव्यस्याधारभूता असङ्ख्येयप्रदशात्मकक्षेत्रविभागरूपास्ता-
सामवगाहनानां वर्गणाः—समुदायास्ता असङ्ख्येया अतिक्रम्य भेदमापद्यन्ते, विशरारुभावं बिभ्रती-
त्यर्थः, विशरारुभावं बिभ्रानानि च सङ्ख्येयानि योजनानि गत्वा विध्वंसमागच्छन्ति, शब्दपरिणामं विजहतीत्यर्थः, उक्तं च—

॥ १ ॥

“गंतुमसंखेज्जाओ अवगाहणवग्गणा अभिन्नाइं ।

भिज्जंति धंसमेति य संखिज्जे जोयणे गंतुं ॥”

भिन्नान्यपि निसृजतीत्युक्तं, तत्र कतिविधः शब्दद्रव्याणां भेद इति पृच्छति—

मू. (३९४) तेसि णं भंते ! दव्वाणं कतिविहे भेए पन्त्ते ?, गो० ! पञ्चविधे भेदे पं०,
तं०—कंडाभेदे पयरभेदे चुन्नियाभेदे अनुतडियाभेदे उक्करियाभेदे, से किं तं खंडाभेदे ?, २ जणं
अयखंडाण वा तउखंडाण वा तंबखंडाण वा सीसखंडाण वा रययखंडाण वा जातरुवखंडाण वा
खंडएण भेदे भवति से तं खंडाभेदे १ ।

से किं तं पयराभेदे ?, २ जणं वंसाण वा वेत्ताण वा नलाण वा कदलीयंभाण वा
अब्मपडलाण वा पयरेणं भेदे भवति, से तं पयराभेदे २ ।

से किं तं चुन्नियाभेदे ?, २ जणं तिलचुण्णाण वा मुग्गचुण्णाण वा मासचुण्णाण वा
पिप्पलीचुण्णाण वा मिरीयचु० वा सिंगवेरचुण्णाण वा चुण्णियाए भेदे भवति से तं चुण्णियाभेदे ३ ।

से किं तं अनुतडियाभेदे ?, २ जणं अगडाण वा तडागाण वा दहाण वा नदीण वा
वावीण वा पुक्खरिणीण वा दीहियाण वा गुंजालियाण वा सराण वा सरसराण वा सरपंतियाण
वा सरसरपंतियाण वा अणुतडियाभेदे भवति, से तं अनुतडियाभेदे ४ ।

से किं तं उक्करियाभेदे ?, २ जणं मूसाण वा मंडूसाण वा तिलसिंगाण वा मुग्गसिंगाण

वा माससिंगाण वा एरंडबीयाण वा फुडिता उक्करियाभेदे भवति, से तं उक्करियाभेदे ५ ।

एएसिणं भंते ! दव्वाणं खंडाभेएणं पयराभेदेणं चुण्णियाभेदेणं अनुतडियभेदेणं उक्करिया-
भेदेणं य भिज्जमाणाणं कयरे २ हितो अ० ब० तु० वि० ? , गो० ! सव्वत्थोवाइं दव्वाइं उक्करियाभेदेणं
भिज्जमाणाइं अणुतडियाभेएणं भिज्जमाणाइं अणंतगुणाइं चुण्णियाभेदेणं भिज्जमाणाइं अनंतगुणाइं
पयराभेदेणं भिज्जमाणाइं अनंतगुणाइं खंडाभेदेणं भिज्जमाणाइं अणनतगुणाइं ॥

बृ. 'तेसि णं भंते ! दव्वाणं' मित्यादि, तत्र खण्डभेदो लोहखण्डादिवत् प्रतरभेदोऽभ्रम-
पटलभूयपत्रादिवत् चूर्णिकाभेदः क्षिप्तपिष्टवत् अनुतटिकाभेद इक्षुत्वगादिवत् उत्कटिकाभेदः
स्रत्याघर्षवत् । एतानेव भेदान् व्याख्यातुकामः प्रश्ननिर्वचनसूत्राण्याह- 'से किं तं खंडभेदे ?'
इत्यादि पाठसिद्धं, नवरमनुतटिकाभेदे अवटाः-कूपाः तडागानि-प्रतीतानि, इदा अपि प्रतीताः,
नद्यो-गिरिनद्यादयः, वाय्यः-चतुरस्राकारास्ता एव वृत्ताकारा पुष्करिण्यः दीर्घिकाः-ऋज्व्यो .
नद्यः वक्र । नद्यो गुञ्जालिकाः बहूनि केवलकेवलानि पुष्परकरवत् विप्रकीर्णानि सरांसि तान्येव
एकैक पङ्क्तया व्यवस्थितानि सरःपङ्क्तयः येषु सरस्सु पङ्क्तया व्यवस्थितेषु कूपोदकं प्रणालिकया
सञ्चरति सा सरःसरःपङ्क्तिः अप्रतीता भेदा लोकतः प्रत्येतव्याः, अल्पबहुत्वं सूत्रप्रमाण्यात् तथेति
प्रतिपत्तव्यं, युक्तोरेविषयत्वात्,

मू. (३१५) नेरइए णं भंते ! जाइं दव्वाइं भासत्ताए गेण्हति ताइं किं ठियाइं गेण्हति
अठियाइं गेण्हति ? , गो० ! एवं चेव जहा जीवे वत्तव्वया भणिया तथा नेरइयस्सवि जाव अप्पाबहुयं
एवं एण्णियवज्जो दंडतो जाव वेमाणिता जीवा णं भंते ! जाइं दव्वाइं भासत्ताए गेण्हति ताइं किं
ठियाइं गेण्हति अठियाइं गेण्हति ? , गो० ! एवं चेव पुहुत्तेणवि नेतव्वं, जाव वेमाणिया २ ।

जीवे णं भंते ! जाइं दव्वाइं सच्चभासत्ताए गेण्हति ताइं किं ठियाइं गेण्हति अठियाइं
गेण्हति ? , गो० ! जहा ओहियदंडओ तथा एसोऽवि, नवरं विगल्लिंदिया ण पुच्छिज्जंति, एवं
मोसाभासाएवि, सच्चमोसाभासाएवि, असच्चामोसाभासाएवि एवं चेव, नवरं असच्चामोसाभासाए
विगल्लिंदिया पुच्छिज्जंति इमेणं अभिलावेणं -

विगल्लिंदिए णं भंते १ जाइं दव्वाइं असच्चामोसाभासाए गिण्हइ ताइं किं ठियाइं गेण्हइ
अठियाइं गेण्हइ ? , गो० ! जहा ओहियदंडओ, एवं एए एगत्तपुहुत्तेणं दस दंडगा भाणियव्वा

मू. (३१६) जीवे णं भंते ! जाइं दव्वाइं सच्चभासत्ताए गिण्हति ताइं किं सच्चभासत्ताए
निसरइ मोसभासत्ताए निसरइ सच्चामोसभासत्ताए निसरति असच्चमोसभासत्ताए निसरइ ? ,
गो० ! सच्चभासत्ताए निसरइ नो मोसभासत्ताए निसरति नो सच्चामोसभासत्ताए निसरति नो
असच्चामोसभासत्ताए निसरइ, एवं एण्णियविगल्लिंदियवज्जो दंडतो जाव वेमाणिया, एवं पुहुत्तेणवि

जीवे णं भंते ! जाइं दव्वाइं मोसभासत्ताए गिण्हति ताइं किं सच्चभासत्ताए निसरति
मोसभासत्ताए सच्चमोसभा सत्ताए असच्चामोसभासत्ताए निसरइ ? , गो० ! नो सच्चभासत्ताए
निसरति मोसभासत्ताए निसरति णो सच्चामोस० नो असच्चमोसभासत्ताए निसरति । एवं
सच्चामोसभासत्ताएवि, असच्चामोसभासत्ताएवि एवं चेव, नवरं असच्चामोसभासत्ताएविगल्लिंदिया
तहेव पुच्छिज्जंति, जाए चेव गिण्हति ताए चेव निसरति, एवं एते एगत्तपुहुत्तिया अट्ठ दंडगा
भाणियव्वा ।

मू. (३९७) कतिविहे णं भंते ! वयणे पं० ?, गो० ! सोलसविहे वयणे पं०, तं०—एगवयणे दुवयणे बहुवयणे इत्थिवयणे पुमवयणे नपुंसगवयणे अञ्जत्थवयणे उवनीयवयणे अवनीयवणे उवनीयावनीयवणे अवनीयोवनीयवयणे तीतवयणे पडुप्पन्नवयणे अनागयवयणे पच्चक्खवयणे परोक्खवयणे । इच्चेइतं भंते ! एगवयणं वा जाव परोक्खवयणं वा वदमाणे पन्नवणी णं एसा भासा न एसा मासा मोसा ?, हंता गो० ! इच्चेइतं एगवयणं वा जाव परोक्खवयणं वा वदमाणे पन्नवणी णं एसा भासा न एसा भासा मोसा ।

बृ. शेषं सूत्रं सर्वमपि पाठसिद्धं, 'जाव कतिविहे णं भंते ! वयणे वण्णते' इति, एकवचनं पुरुष इति द्विवचनं पुरुषाविति बहुवचनं पुरुषा इति, स्त्रीवचनमियं स्त्री, पुरुषवचनमयं पुमान्, नपुंसकवचनमिदं कुण्डं, अध्यात्मवचनं यदन्यच्चेतसि निधाय विप्रतारकबुद्ध्याऽन्यद् बिभणिषरपि सहसा यच्चेतसि तदेव ब्रूते, उपनीतवचनं—प्रशंसावचनं यथा रूपवतीयं स्त्री, अपनीतवचनं—निन्दावचनं यथेयं कुरुपा स्त्री, उपनीतापनीतवचनं—यत्प्रशंस्य निन्दति, यथारूपवतीयं स्त्री परं दुःशीला अपनीतोपनीतवचनं—यन्निन्दित्वा प्रशंसति यथेयं कुरुपा परं सुशीलेति, अतीतवचनमकरोदित्यादि प्रत्युत्पन्नवचनं—वर्तमानकालवचनं करोतीत्यादि अनागतकालवचनं—करिष्यतीत्यादि, प्रत्यक्षवचनं—अयमित्यादि परोक्षवचनं—स इत्यादि ॥

एतानि च षोडशापि वचनानि यथावस्थितवस्तुविषयाणि न काल्पनिकानि, ततो यदैतानि सम्यगुपयुज्य वदति तदा सा भाषा प्रज्ञापनी द्रष्टव्या, तथा चाह—'इच्चेइयं भंते ! एगवयणं दुवयणं' मित्यादि, भावितार्थमक्षरार्थः प्रतीत एव ॥

सम्प्रति प्रागुक्तमेव सूत्रं सूत्रान्तरसम्बन्धनार्थं भूयः पठति,

मू. (३९८) कति णं भंते ! भासज्जाया पन्नत्ता ?, गो० ! चत्तारि भासज्जाया पं०, तं०—सच्चमेगं भासज्जायं बितियं मोसं भासज्जातं तइयं सच्चामोसं भासज्जातं चउत्थं असच्चामोसं भासज्जातं, इच्चेइयाइं भंते ! चत्तारि भासज्जायाइं भासमाणे किं आराहते विराहते ?, गो० ! इच्चेइयाइं चत्तारि भासज्जाइं आउत्तं भासमाणे आराहते नो विराहते, तेण परं असंजतअविरयअपडितहतअपच्चक्खायपावकम्मे सच्चं भासं भासंतो मोसं वा सच्चामोसं वा असच्चामोसं वा भासं भासमाणे नो आराहते विराहते ।

बृ. 'कइ णं भंते ! भासज्जाया पन्नत्ता' इत्यादि सुगमं, नवरं 'आउत्तं भासमाणे' इति सम्यक् प्रवचनमालिन्यादिरक्षणपरतया भाषमाणः, तथाहि—प्रवचनोद्गाहरक्षणादिनिमित्तं गुरुलाघपवपर्यालोचनेन मृषापि भाषमाणः साधुराराधक एवेति, 'तेण परं' मित्यादि, तत आयुक्त-भाषमाणात्परोऽसंयतो—मनोवाक्कायसंयमविकलोऽविरतो विरमति स्म विरतो न विरतोऽविरतः सावधव्यापारादनिवृत्तमना इत्यर्थः अत एव न प्रतिहतं—मिथ्यादुष्कृतदानप्रायश्चित्तप्रतिपत्त्यादिना न नाशितमतीतं तथा न प्रत्याख्यातं भूयोऽकरणतया निषिद्धमनागतं पापकर्म येनासावप्रतिहताप्रत्याख्यातपापकर्मा, शेषं पाठसिद्धं ।

मू. (३९९) एतेसि णं भंते ! जीवाणं सच्चभासगाणं मोसभासगाणं सच्चामोसभासगाणं असच्चामोसभासगाणं अभासगाणं य कयरे २ हितो अ० ब० तु० वि० ?, गो० ! सच्चत्थोवा जीवा सच्चभासगा सच्चामोसभासगा असंखिज्जगुणा मोसभासगा असंखेज्जुणा असच्चामोसभासगा असंखेज्जगुणा अभासगा अनंतगुणा ॥ पन्नवणाए भगवईए भासापदं समत्तं ॥

वृ. अल्पबहुत्वचिन्तायां सर्वस्तोकाः सत्यभाषकाः, इह यः सम्यगुपयुज्यसर्वज्ञमतानुसारेण वस्तुप्रतिष्ठानबुद्ध्या भाषते स सत्यभाषकतस्ते च पृच्छाकाले कतिपया एव लभ्यन्ते इति सर्वस्तोकाः, तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः सत्यमृषाभाषकाः, बहूनां प्रायो यथा तथा वा सत्यामृषाभाषणसम्भवात्, लोके तथा दर्शनात्, तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणा मृषाभाषकाः, क्रोधाभिभूतानां परवञ्चनाद्यभियुक्तानां च प्रभूततराणामुपलम्भात् तेषां च मृषाभावकत्वात्, तेभ्योऽसङ्ख्येयगुणाः असत्यामृषाभाषकाः द्विन्द्रियादीनामप्यसत्यामृषाभाषकत्वात्, तेभ्योऽनन्तगुणाः अभाषकाः, सिद्धानामनेकेन्द्रियाणां चानन्तत्वात् ॥

पद-११ - समाप्तम्

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रे
एकादशपदस्य मलयगिरिआचार्येण विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

पद-१२ - “शरीरं”

वृ. तदेवं व्याख्यातमेकादशं पदं, इदानीं द्वादशमारभ्यते—अस्य चामभिसम्बधः—
इहानन्तरपदे जीवानां सत्यादिभाषाविभागोपदर्शनं कृतं, भाषा च शरीरारयता, ‘शरीरप्रभवा
भाषे’त्यत्रैव प्रतिपादितत्वात्, अन्यत्राप्युक्तं—‘गिण्हइय काइएणंनिस्सइ तह वाइएण जोएण’मिति,
तत्र शरीरप्रविभागप्रदर्शनार्थमिदमारभ्यते, तत्र चेदमादि सूत्रम्—

मू. (४००) कति णं भंते ! सरीरा पन्नत्ता ?, गो० ! पंच सरीरा पं०, तं०—ओरालिए
वेउव्विए आहारए तेयए कम्मए, नेरइयाणं भंते ! कति सरीरया पन्नत्ता ?, गो० ! तओ सरीरया
पं०, तं०—वेउव्विए तेयए कम्मए, एवं असुरकुमाराणवि जाव थणियकुमाराणं ।

पुढविकाइयाणं भंते ! कति सरीरया पं० ?, गो० ! तओ सरीरया पं०, तं०—ओरालिए
तेयए कम्मए, एवां वाउकाइयवज्जं जाव चउरिंदियाणं, वाउकाइयाणं भंते ! कति सरीरया पं०
गो० ! चत्तारि सरीरया, पं०, तं०—ओरालिए वेउव्विते तेयए कम्मए, एवं पंचिंदियति-
रक्खजोणियाणवि,

मणुस्साणं भंते ! कति सरीरया पं० ?, गो० ! पंच सरीरया पं० तं०—ओरालिए वेउव्विते
आहारए तेयए कम्मए, वाणमंतरजोइसियवेमामियाणं, जहा नारगाणं ।

वृ. ‘कइ णं भंते ! सरीरा पन्नत्ता’ इत्यादि, उत्पत्तिसमयादारभ्य प्रतिक्षणं शीर्यन्ते इति
शरीराणि, तानि भदन्त ! कति—कियत्सङ्ख्याकानि, णमिति वाक्यालङ्कारे, प्रज्ञप्तानि, भगवानाह—
पञ्च शरीराणि प्रज्ञप्तानि, तान्येव नामत आह—‘ओरालिए’ इत्यादि, अमीषां शब्दार्थमात्रमग्रे वक्ष्याम-
स्तथाऽपि स्थानाशून्यार्थकिञ्चिदुच्यते—उदारं—प्रधानं, प्राधान्यं चास्य तीर्थकरणधरशरीरापेक्षया,
ततोऽन्यस्यानुत्तरसुरशरीरस्याप्यनन्तगुणहीनत्वात्, अथवा ओरालं नाम विस्तरवत्, विस्तरवत्ता
चास्यवस्थितत्वभावस्य सातिरेकयोजनसहस्रमानत्वात्, वैक्रियं चैतावदवस्थितप्रमाणं न
लभ्यते, उत्कर्षतोऽप्यवस्थितप्रमाणस्य पञ्चधनुःशतप्रमाणत्वात्, तच्च तावत्प्रमाणं सप्तम्यां नान्यत्र,
यत्तूत्तरवैक्रियं योजनलक्षप्रमाणं न तदवसअथितमाभववर्त्तित्वाभावात्, ततो न तदपेक्षा, आह
च चूर्णिकृत—

“ओरालं नाम वित्थरालं विसालंति जं भणियं होइ, कहं ?, साइरेगजोयण-

सहस्रमवड्डियप्पमाणमोरालियं अन्नमेद्दहमेत्तं नत्थित्ति, विउव्वियं होज्जा तं तु अणवड्डियप्पमाणं, अवड्डियं पुण पंच धनुसया अहेसत्तमाए, इमं पुण अवड्डियप्पमाणं साइरेगं जोयणसहस्सं वनस्पतीना”मिति, अथवा उरलं—विरलप्रदेशं न तु वनं स्वल्पप्रदेशोपचितत्वात् बृहत्त्वाच्च भेण्डवत्, यदिवा ओरालं—समयपरिभाषया मांसास्थिस्नाय्वाद्यवबद्धं, स्वत्र स्वार्थिक इकप्रत्ययः, इहोदारमेव औदारिकं, पृषोदरादिद्वादष्टरूपनिष्पत्तिः, प्राकृतत्वात् ओरालियमिति, उक्तं च—

॥ १ ॥ “तत्थोदारमुरालं उरलं ओरालमेव विन्येयं ।

ओरालियंति पढमं पडुच्च तित्थेसरसरीरं ॥

॥ २ ॥ भन्नइ य तव्वोरालं वित्थरवंतं वणस्सइ पप्प ।

पगईए नत्थि अण्णं एगद्दहमित्तं विसालंति ॥

॥ ३ ॥ उरलं थेवपएसोवचियंति महल्लां जहा भिण्डं ।

मंसड्डिणहारुबद्धं ओरालं समयपरिभासा ॥” १ ।

तथा विविधा विशिष्टा वा क्रिया विक्रिय तस्यां भवं वैक्रियं, उक्तं च—

॥ १ ॥ “विविहा विसिद्धगा वा किरिया तीए उ जं भवं तमिह ।

वेउव्वियं तयं पुण नारग्दवाण पगईए ॥”

अथवा वैकुर्विकमिति शब्दसंस्कारः, तत्र विकुर्व इति सिद्धान्तप्रसिद्धोऽयं धातुः, विकुर्वा विकुर्वाः विविधा क्रिया इत्यर्थः, तेन निर्वृत्तं वैकुर्विकं २, तथा चतुर्दशपूर्वविदा कार्योत्पत्तौ योगबलेनाह्यते इत्यद्वारकं ३, तेजसो विकारस्तैजसं ४, कर्मणो जातं कर्मजमिति ५ ।

नन्वौदारिकादीनां शरीराणामित्थमुपन्यासे किञ्चिस्ति प्रयोजनमुत यथाकथञ्चिदेष प्रवृत्त इति ?, उच्यते, अस्तीति ब्रूमः, किं तदिति चेत्, उच्यते, परम्परप्रदेशसंभ्यं परम्परं वर्गणासु प्रदेशबाहुल्यं (च), तथा हि—औदारिकात् वैक्रियस्य प्रदेशसौक्ष्म्यं वैक्रियादप्याहारकस्य अहारकादपि तैजसस्य तैजसादपि कर्मणस्य, तथा औदारिकात् वैक्रियस्य वर्गणासु प्रदेशबाहुल्यं वैक्रियादाहारकस्याहान्दापि तैजसस्य तैजसादपि कर्मणस्येति, एतान्येव शरीराणि नैरयिकादिषु सम्भवतश्चिन्तयति—

‘नेरइयाणं भंते ! केवइया सरीरा पन्नत्ता’ इत्यादि, पाठसिद्धं, शरीराणि च जीवानां द्विविधानि, तद्यथा—बद्धानि मुक्तानि च तत्र यानि चिन्ताकाले जीवैः परिगृहीतानि वर्तन्ते तानि बद्धानि, यानि च पूर्वभवेषु परित्यक्तानि तानि मुक्तानि, तेषां बद्धानां मुक्तानां च परिमाणमिदानीं द्रव्यक्षेत्रकालैः प्ररूपणीयं, तत्र द्रव्यैरभव्यादिभिः क्षेत्रेण श्रेणिप्रत्यादिना कालेनावलिकादिना,

तत्रौदारिकशरीररमधिकृत्याह—

मू. (४०१) केवइयाणं भंते ! ओरालियसरीरया पं० ?, गो० ! दुविहा पं०, तं०—मुक्खिल्लया य मुक्खिल्लया य, तत्थ णं जे ते बद्धेल्लगा ते णं असंखेज्जा असंखेज्जाहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणीहिं अवहीरंति कलतो, खेत्ततो असंखेज्जा लोगा, तत्थ णं जे त मुक्खेल्लया ते णं अनन्ता अनन्ताहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणीहिं अवहीरंति कालतो खेत्तओ अनन्ता लोगा अभवसिद्धिएहिंतो अनंतगुणा सिद्धा(ण) नंतभागो । केवतिया णं भंते ! वेउव्वियसरीरया पं० गो० ! दुविहा पं०, तं०—बद्धेल्लया य मुक्खेल्लगा य, तत्थ णं जे ते बद्धेल्लगा ते णं असंखेज्जा असंखेज्जाहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणीहिं

अवहीरंति कालतो खेत्ततो असंखेज्जातो सेढीओ पयरस्स असंखेज्जातिभागो, तत्थ णं जे ते मुक्केल्ला ते णं अनंत अनंताहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणीहिं अवहीरंति कालतो जगा ओरालियस्स मुक्केल्ला तहेव वेउव्वियस्सवि भाणियव्वा ।

केवतिया णं भंते ! आहारगसरीया पन्नत्ता ?, गो० ! दुविहा, पं० तं०—बद्धेल्ला य मुक्केल्ला य, तत्थ णं जे ते बद्धेल्ला ते णं सिय अत्थि सिय नत्थि, जइ अत्थि जहन्नेणं एक्को वा दो वा तिन्नि वा उक्कोसेणं सहस्सपुहुत्तं, तत्थ णं जे ते मुक्केल्ला ते णं अणनता जहा ओरालियस्स मुक्केल्ला तहेव भाणितव्वा ।

केवइया णं भंते ! तेयगसरीया पन्नत्ता ?, गो० ! दुविहा पं० तं०—बद्धेल्ला य मुक्केल्ला य, तत्थ णं जे ते बद्धेल्ला ते णं अनंता अनंताहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणीहिं अवहीरंति कालतो खेत्तओ अनंता लोगा दव्वओ सिद्धेहिंतो अणंतगुणा सव्वजीवानंतभागूणा, तत्थ णं जे ते मुक्केल्ला ते णं अनंता अनंताहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणीहिं अवहीरंति कालतो खेत्ततो अनंता लोगा दव्वओ सव्वजीवेहिंतो अणंतगुणा जीववग्गस्सानंतभागे ।

एवं कम्मगसरीराणि वि भाणितव्वाणि ॥

बृ. 'केवइया णं भंते ! ओरालियसरीया पन्नत्ता' इत्यादि, इह प्राकृतलक्षणवशादिल्लप्रत्ययः कप्रत्ययश्च स्वार्थे ततो 'बद्धिल्ला' इति बद्धानीत्यर्थः, 'मुक्किल्ला' इति मुक्तानीत्यर्थः, तत्र बद्धान्य-सङ्ख्येयानि, असङ्ख्येयत्वमेव प्रथमतः कालतो निरूपयति—'असंखिज्जाहिं' इत्यादि, प्रतिसमयमेकैकशरीरापहारेण असङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरनवयशोऽपहियन्ते, किमुक्तं भवति असङ्ख्येयासु उत्सर्पिण्यवसर्पिणीषु यावन्तः समयास्तावत्प्रमाणानि बद्धान्यौदारिकशरीराणि वर्तन्ते, इदं कालतः परिमाणं, क्षेत्रत आह—'खेत्तओ असंखेज्जा लोगा' इति, क्षेत्रतः परिसङ्ख्यायनमसङ्ख्येया-लोकाः, एतदुक्तं भवति—सर्वाण्यपि बद्धान्यौदारिकशरीराणि आत्मीयात्मीयावगाहनाभिराकाशप्रदेशेषु परस्परमपिण्डीभावेन क्रमेण स्थाप्यन्ते तदानीं तैरेवमास्तीर्यमाणैरसङ्ख्येया लोका अवप्यन्ते, इह एकैकस्मिन्नप्याकाशप्रदेशे एकैकोदारिकशरीरस्थापनया असङ्ख्येया लोका व्याप्यन्ते परं पूर्वाचार्या आत्मीयावगाहनास्थापनया प्ररूपणां कुर्वन्ति ततोऽपसिद्धान्तदोषो मा प्रापदित्यस्माभिरपि तथैव प्ररूपणा क्रियते, आह च चूर्णिकारोऽपि—

“जइवि इक्केक्के पएसे सरीरमेगं ठविज्जइ तोऽवि असंखेज्जा लोगा भवंति किंतु अवसिद्धंतदोसपरिहरणत्थमप्पप्पिणियाहिं ओगाहणाहिं ठविज्जंति” इति, आह—नन्वनन्ता जीवास्ततः कथमसङ्ख्येयान्यौदारिकशरीराणि ?, उच्यते, इह द्विविधा जीवाः—प्रत्येकशरीरिणोऽनन्तकायिकाश्च, तत्र ये ते प्रत्येकशरीरिणस्तेषां प्रतिजीवमेकैकोदारिकशरीरमन्यथा प्रत्येकशरीरत्वायोगात्, ये त्वनन्तकायिकास्तेषामनन्तानामनन्तानामेकैकमौदारिकशरीरमतः सर्वसङ्ख्ययापि असङ्ख्येयान्यौदारिकशरीराणि, मुक्तान्यौदारिकशरीराणि अनन्तानि, तच्चानन्तत्वं कालक्षेत्रद्रव्यैर्निरूपयति—'अनंताहिं' इत्यादि, कालतः परिमाणं प्रतिसमयमेकैकशरीरापहारेऽनन्ताभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिः सर्वात्मनाऽपहियन्ते, किमुक्तं भवति ?—

अनन्तासु उत्सर्पिण्यवसर्पिणीषु यावन्तः समयास्तावत्प्रमाणानीति, क्षेत्रतः परिमाणमनन्ता

लोकाः, अनन्तेषु लोकप्रमाणेष्वकाशखण्डेषु यावन्त आकाशप्रदेशास्तावत्प्रमाणानीत्यर्थः, द्रव्यतः परिमाणमभवसिद्धिकेभ्यः—अभ्येभ्योऽनन्तगुणानि, यद्येवं तर्हि सिद्धराशिप्रमाणानि भविष्यन्ति तत आह—सिद्धानामनन्तभागः—अनन्तभागमात्राणि, ननु द्वयोरपि राशयोरभवसिद्धिकसिद्धिरूप-योर्मध्ये पठ्यन्ते प्रतिपतितसम्यग्दृश्यः तत्किं तद्वाशिप्रमाणानि भवेयुः ?, उच्यते, यदि तत्रप्रमाणानि स्युस्तर्हि तथैव निर्देशः क्रियेत, सुखप्रतिपत्तिकृतप्रतिज्ञा हि भगवन्त आर्यश्यामाः, ततस्तथा निर्देशाभावादवसीयते—न तद्वाशिप्रमाणानि, ननु तर्हि तेषां प्रतिपतितसम्यग्दृष्टीनामधस्ताद् भवेयुरुपरि वा ?, उच्यते, कदाचिदधस्तात्कदाचिदुपरि कदाचित्तुल्यान्यपि अनियतप्रमाणत्वात्, नतु सर्वकालं तत्रप्रमाणानीति, आह च चूर्णिकृत—

“तो किं परिवडियसम्मदिट्ठिरासिप्पमाणाइं होज्जा ते ?, तेसिं दोण्हवि रासीणं, मज्झे पढिज्जंतित्तिकाउं ?, भन्नइ, जइ तप्पमाणाइं होंताइं तो तेसिं चेव निहेसो होंतो तम्हा न तप्पमाणाइं, तो किं तेसिं हिट्ठा होज्जा उवरिं होज्जा ?, भन्नइ, कयाइं हेट्ठा कयाइ उवरिं होति कयाइ तुल्लाइं न निच्चकालं तप्पमाणाइं’ इति, अपरः प्राह—कथं मुक्तानि यथोक्तानन्तसङ्ख्यापरिमाणान्युपपद्यन्ते यतो यदि तावदौदारिकादिशरीराणि यावदविकलानि तावद् गृह्यन्ते ततस्तेषामनन्तकाल-मवस्थानाभावादनन्तत्वं न घटते, यदि ह्यनन्तमपि कालमवस्थानं भवेत् ततोऽनन्तेन कालेन तत्तच्छरीरगणनादनन्तानि भवेयुः, यावताऽनन्तं कालमवस्थानं नास्ति, पुद्गलानामुत्कर्षतोऽप्यसङ्ख्येयकालावस्थानाभिधानात्, अथ च ये पुद्गदला जीवैरौदारिकत्वेन गृहीत्वा मुक्ता अतीता-द्धायां तेषां ग्रहणं तर्हि सर्वेऽपि पुद्गलाः सर्वैरपि जीवैः प्रत्येकमौदारिकत्वेन गृहीत्वा मुक्ता इति सर्वपुद्गलग्रहणमापन्नं, तथा च सति यदुक्तम्—

अभवसिद्धिकेभ्योऽनन्तगुणानि सिद्धानामनन्तभागमात्राणीति तद् विरुध्यते, सर्वजीवेभ्योऽनन्तानन्तगुणकारेणानन्तगुणत्वस्य प्रसक्तत्वादिति चेत्, उच्यते, इह मुक्ताना-मौदारिकशरीराणां नाविकलानामेव केवलानां ग्रहणं नाप्यौदारिकत्वेन गृहीत्वा मुक्ताः पुद्गलाः, तेषामुक्तदोषप्रसङ्गात्, किन्तु यच्छरीरमौदारिकं जीवेन गृहीत्वा मुक्तं तत् विशरारुभावं विभ्राण-मनन्तभेदभिन्नं भवति ते चानन्ता भेदा भवन्तो यावत्ते पुद्गला औदारिकपरिणामं न जहति तावत्प्रत्येकमौदारिकशरीरव्यपदेशं लभन्ते, ये पुनरौदारिकपरिणामं त्यक्तवन्तस्ते न गण्यन्ते, तत एवमेकस्यापि शरीरस्यानन्तानि शरीराणि जातानि, एवं सर्वशरीरेष्वपि भावनीयं, तथा च सत्येकैकस्य शरीरस्यानन्तभेदभिन्नत्वादेकस्मिन्नपि समये प्रभूतान्यनन्तानि शरीराण्यवाप्यन्ते, तेषां चासङ्ख्येयकालमवस्थानं, तेन चासङ्ख्येयेन कालेनान्यानि जीवैर्विप्रमुक्तान्यसङ्ख्येयान्यवाप्यन्ते, तान्यपि च प्रत्येकमनन्तभेदभिन्नानि, तेषु च मध्ये तावता कालेन यान्यौदारिकशरीरपरिणामं विजहति तानि परित्यज्यन्ते शेषाणि गण्यन्ते, तत एवं मुक्तानि यथोक्तप्रमाणानन्तसङ्ख्या-कान्यौदारिकशरीराण्युपपद्यन्ते इति, न चैतस्वमनीषिकाविजृम्भितं, यत आह चूर्णिकृत—

“नवि अविगलाणमेव केवलाणं पि गहणं एयं न य ओरालियगहणमुक्काणं सव्वपुग्गलाणं, किन्तु जं सरीरमोरालिकं जीवेण मुक्कंतं चेव अणंतभेयभिन्नं [च] होइ जाव ते पुग्गलां तं जीवनिव्वत्तिं यं ओरालियसरीरकायप्पओगं न मुंचंति न ताव अन्नपरिणामेणं परिणमंति ताइं पत्तेयं सरीराइं

भन्ति, एवमेकैकेस्स ओरालियसरीरस्स अमंतभेयभिन्नत्तणओ अनंताइं चेव ओरालियसरीराइं भवति” इत्यादि, आह—कथमेकैकशरीरद्रव्यदेशः शरीरत्वेन व्यवहियते?, उच्यते, लवणद्वयानते न, तथाहि—खार्यपि लवणमुच्यते द्रोणोऽपि लवणमाढकोऽपि लवणं यावदेकापि शर्करा लवणमेवमिहापि सकलमय्यौ दारिकशरीरमुच्यते तदूर्ध्वमपि तदेकदेशोऽपि यावदनन्तभागोऽपि शरीरमिति, कोऽत्राभिप्राय इति चेत्?,

उच्यते, इह यथा लवणपरिणामपरिणतः स्तोको बहुर्वा पुद्गलसङ्घातो लवणमुच्यते तथौदारिकशरीरयोग्यपुद्गलसङ्घातोऽपि औदारिकत्वेन परिणतः स्तोको वा बहुर्वा औदारिक-शरीरव्यपदेशं लभते, अथवा भवति समुदायैकदेशेऽपि समुदायशब्दोपचारो, यथा—अङ्गुल्यग्रे स्पृष्टे मया देवदत्ता इत्यादौ, तत उपचारान्न कश्चिद्वेषः, ननु यद्येवं कथं तान्यनन्तलोकाकाशप्रदेश-प्रमाणान्यौदारिकशरीराण्येकस्मिन् लोकेऽवगाढानि?, उच्यते, प्रदीपप्रकाशवत्, तथाहियथै-कस्यापि प्रदीपस्यार्चीषि सकलभवनावभासीनि भवन्ति, अन्येषामनेकेषां प्रदीपानामर्चीषि तत्रैवानुप्रविशन्ति, परस्परमविरोधात्, तथौदारिकाण्यपि, एवं शेषशरीरेष्वपि मुक्तेष्वायोज्यं, ननु द्रव्यक्षेत्रे विहाय किमिति प्रथमतः कालेन प्ररूपणा कृता?, उच्यते, कालानन्तरावस्थापितया पुद्गलेषु शरीरोपचारो नान्यथा ततः कालो गरीयान् इति प्रथमस्तेन प्ररूपणा ।

उक्तान्यौदारिकाणि, सम्प्रति वैक्रियसूत्रमाह—‘केवइयाणं भंते!’ इत्यादि, बद्धान्यसङ्ख्ये-यानि, तत्र कालतः परिमाणं प्रतिसमयमेकैकशरीरापहारे सामस्येनासङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्य-वसर्पिणीभिरपहियन्ते, किमुक्तं भवन्ति?—असङ्ख्येयासूत्सर्पिण्यवसर्पिण्यसर्पिणीषु यावन्तः समायास्तावत्प्रमाणानीति, क्षेत्रतोऽसङ्ख्येयाः श्रेण्यस्तासां श्रेणीनां परिमाणं प्रतरस्यासङ्ख्येयो भागः किमुक्तं भवति?—प्रतरस्यासङ्ख्येयतमे भागे यावत्त्यः श्रेण्यस्तासु च श्रेणिषु यावन्त आकाश-प्रदेशास्तावत्प्रमाणानि बद्धानि वैक्रियशरीराणीति, अथ श्रेणिरिति किमभिधीयते? उच्यते,

घनीकृतस्य लोकस्य सर्वतः सप्तरज्जुप्रमाणस्यायामतः सत्त्वरज्जुप्रमाणा मुक्तावलिरिवैका-काशप्रदेशपङ्क्तिः, कथं पुनर्लोको घनीक्रियते?, कथं वा सप्तरज्जुप्रमाणो भवति इति चेत्?, उच्यते, इह लोक ऊर्ध्वार्धश्चतुर्दशरज्जुप्रमाणोऽधस्ताद्विस्तरतो देशोनसप्तरज्जुप्रमाणाः एकरज्जुर्ध्व-भागे ब्रह्मलोकप्रदेशे बहुमध्यदेशभागे पञ्चरज्जुरपरि एका रज्जुर्लोकान्ते, रज्जोश्चपरिमाणं स्वयम्भूर-मणसमुद्रस्य पूर्ववेदिकान्तादारभ्यापरवेदिकान्तं यावत्, एवंप्रमाणस्य लोकस्य वैशाखस्थानस्थ-कटिस्थकरयुग्मपुरुषाकारस्य बुध्या त्रसनाड्या दक्षिणभागवत्यधोलोकखण्डमधो देशोनत्रिर-ज्जुविस्तारमतिरिक्तसप्तचरज्जुच्छ्रयं परिगृह्यं त्रसनाड्या उत्तरपार्श्वे ऊर्ध्वार्धभागविपर्यसेन सङ्घात्यते—ऊर्ध्वभागोऽधः क्रियते अधोभागस्तूर्द्धमिति सङ्घात्यते इति, तत ऊर्ध्वलोके त्रसनाड्या दक्षिणभागवर्तिनी ये द्वे खण्डे कूर्पराकारसंस्थिते प्रत्येकं देशोनार्द्धचतुष्टयं तदूर्ध्वस्यैव बुध्या समादाय वैपरीत्येनोत्तरपार्श्वे सङ्घात्यते, एवं च किं जातम्?,

अधस्तनं लोकार्धदेशोनचतुरज्जुविस्तारं सातिरेकसप्तरज्जुच्छ्रयं उपरितनमूर्द्धत्रिरज्जुविस्तारं देशोनसप्तरज्जुच्छ्रयं, तेन उपरितनमूर्द्धबुध्या गृहीत्वाऽधस्तनस्यार्द्धस्योत्तरपार्श्वे सङ्घात्यते, तथा च सति सातिरेकसप्तरज्जुच्छ्रयो देशोनसप्तरज्जुविस्तारो धनो जातः, अतः सप्तरज्जुनामुपरि यदधिकं

तत्परिगृह्य ऊर्ध्वार्ध आयतमुत्तरपार्श्वं सङ्घात्यते, ततो विस्तरतोऽपि परिपूर्णाः सप्तरज्ज्वो भवन्ति, एवमेष लोको धनीक्रियते, धनीकृतश्च सप्तरज्जुप्रमाणो भवति, यत्र च कत्रचन धनत्वेन सप्तरज्जुप्रमाणता न पूर्यते तत्र बुद्ध्या परिपूरणीयं, एतच्च पट्टिकादौ लिखित्वा दर्शयितव्यं, सिद्धान्ते च यत्र कत्रचनापिश्रेणेः प्रतरस्य वा ग्रहणं तत्र सर्वत्राप्येवं धनीकृतस्य लोकस्य सप्तरज्जुप्रमाणस्या-वसातव्यं, मुक्तान्यौदारिकवद् भावनीयानि ।

आहारकविषयं सूत्रं 'केवइया णं भंते ! आहारगसरीरगा इत्यादि, 'बद्धानि सिय अत्थि सिय नत्थि' इति अस्तीति निपातो बहुवचनगर्भः कदाचित्सन्ति कदाचित् न सन्तीत्यर्थः, यस्मादन्तरमाहारकशरीरस्य जघन्यत एकः समयः उत्कर्षतः षण्मासाः, उक्तं च—

॥ १ ॥

“आहारगाइं लोए छम्मासे जा न होतिवि कयाइ ।

उक्कोसेणं नियमा एक्कं समयं जहत्तेणं ॥” इति,

यदापि भवन्ति तदाऽपि जघन्यतः एकं द्वे वा उत्कर्षतः सहस्रपृथक्त्वं, मुक्तान्यौदारिकवत् तैजसविषयं सूत्रमाह— 'केवइया णं भंते ! तेयगसरीरया' इत्यादि, तत्र बद्धान्यनन्तानि, अनन्तत्वं कालक्षेत्रद्रव्यैर्निरूपयति—'अनंताहिं' इत्यादि, कालतः परिमाणमन्तोत्सर्पिण्य-वसर्पिणीसमयप्रमाणानि क्षेत्रतोऽनन्तलोकप्रमाणाकाशखण्डप्रदेशपरिमाणानि, द्रव्यतः परिमाणं सिद्धेभ्योऽनन्तगुणानि, तैजसंहि शरीरं सर्वसंसारिजीवानां प्रत्येकं, संसारिणश्च जीवाः सिद्धेभ्योऽनन्तगुणाः ततस्तैजसशरीराण्यपि सिद्धेभ्योऽनन्तगुणानि भवन्ति, 'सर्वजीवअनंतभागूणा' इति सर्वजीवानां योऽनन्ततमो भागस्तेनोनानि, इयमत्र भावना—सिद्धानां तैजसशरीरं न विद्यते, सर्वशरीरातीतत्वात् तेषां, सिद्ध्यै सर्वजीवानामनन्तभागे, ततस्तेनोनानि सर्वजीवानामनन्त-भागोनानि भवन्ति, मुक्तानि अनन्तानि, तजेवानन्तत्वं कालक्षेत्रद्रव्यैः प्ररूपयति—'अनंताहिं' इत्यादि, । कालक्षेत्रसूत्रे प्राग्वत्, द्रव्यतः परिमाणं सर्वजीवेभ्योऽनन्तगुणानि, कथमिति चेत् ? , उच्यते, इह एकैकस्य संसारिजीवस्य एकैकं तैजसशरीरं, तानि च जीवैर्विप्रमुक्तानि सन्ति प्रागुक्तयुक्तेरनन्तभेदभिन्नानि भवन्ति, तेषां चासङ्ख्येयं कालं यावदवस्थानं, तावता च कालेन जीवैर्विप्रमुक्तान्यन्यानि तैजसशरीराणि प्रतिजीवमसङ्ख्येयानि अवाप्यन्ते, तेषामपि प्रत्येकं प्रागुक्तयुक्त्या अनन्तभेदभिन्नतेति भवन्ति सर्वजीवेभ्योऽनन्तगुणानि, तर्हि जीववर्गप्रमाणानि भवेयुरत आह—

‘जीववर्गस्य अनंतभागे’ इति, जीववर्गस्यानन्तभागप्रमाणानि, जीववर्गप्रमाणानि कस्मात् भवन्तीति चेत्, उच्यते, यदि एकैकस्य जीवस्य सर्वजीवराशिप्रमाणानि किञ्चित्समधिकानि वा भवेयुर्येन सिद्धानन्तभागपूरणं भवति ततो जीववर्गप्रमाणानि भवन्ति, वर्गो हि तेनैव राशिना तस्य राशेर्गुणने भवति, यथा चतुष्कस्य चतुष्केन गुणने षोडशात्मको वर्ग इति, न चैकैकस्य जीवस्य सर्वजीवप्रमाणानि किञ्चित्समधिकानि वा तैजसशरीराणि किन्त्वतिस्तोकानि, तान्यपि असङ्ख्येयकालावसथायीनीति, तावता कालेन यान्यप्यन्यानि भवन्ति तान्यपिस्तोकानि, कालस्य स्तोक्तत्वात्, ततो जीववर्गप्रमाणानि न भवन्ति, किन्तु जीववर्गस्यानन्तभागमात्राणि, अनन्तभागप्रमाणतायां च पूर्वाचार्यप्रदर्शितमिदं निदर्शनं—

सर्वजीवास्तत्त्ववृत्त्या अनन्ता अपि असत्कल्पनया दश सहस्राणि, तेषां च दशसहस्राणां वर्गो दश कोट्यः स तैजशरीराणि च मुक्तान्यसत्कल्पनया दशलक्षप्रमाणानि, ततः सर्वजीवेभ्यः किल शतगुणानीति सर्वजीवेभ्योऽनन्तगुणान्युक्तानि, जीववर्गस्य च शततमे भागे वर्तन्ते, ततो जीववर्गस्यानन्तभागमात्राणि ।

एवं कर्मणशरीराण्यपि बद्धानि मुक्तानि च भावनीयानि, तैजसैः सह समानसङ्ख्यत्वात् उक्तान्यौधिकानि पञ्चानि शरीराणि, सम्प्रति नैरयिकादिविशेषणविशेषितानि चिन्त्यन्ते—

मू. (४०२) नेरइयाणं भंते ! केवतिया ओरालियसरीरा पं० ?, गो० ! दुविहा पं०, तं०—बद्धेलगा य मुक्केलगा य, तत्थ णं जे ते बद्धेलगा ते णं नत्थि, तत्थ णं जे ते मुक्केलगा ते णं अनन्ता जहा ओरालियमुक्केलगा तहा भाणियव्वा ।

नेरइयाणं भंते ! केवइया वेउव्वियसरीरा पं० ?, गो० दु०, तं०—बद्धेलगा य मुक्केलगा य, तत्थ णं जे ते बद्धेलगा ते णं असंखेज्जा, असंखेज्जाहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणिहिं अवहीरंति कालतो, खेततो असंखिज्जाओ सेढीओ पयरस्स असंखेज्जइभागो, तासि णं सेढीणं विक्खंभसूई अंगुलपढमवग्गमूलं बितीयवग्गमूलपडुप्पण्णं अहवणं अंगुलबितीयवग्गमूलधणप्पमाणमेत्ताओ सेढीतो, तत्थ णं जे ते मुक्केलगा ते णं जहा ओरालियस्स मुक्केलगा तहा भाणियव्वा ।

नेरइयाणं भंते ! केवइआ आहारगसरीरा पं० ?, गो० ! दु०, तं०—बद्धे० मुक्के०, एवं जहा ओरालि ए बद्धेलगा मुक्केलगा य भणिया तहेव आहारगावि भाणियव्वा, तेयाकम्मगाइं जहा एसिं चेव वेउव्वियाइं ।

बृ. 'नेरइयाणं भंते !' इत्यादि, नैरयिकाणां बद्धान्यौदारिकशरीराणि न सन्ति, भवप्रत्यय-तस्तेषामौदारिकशरीरासम्भवात्, मुक्तान्यौधिकमुक्तौदारिकशरीरवत्, वैक्रियाणि बद्धानि यावन्तो नैरयिकास्तावत्प्रमाणानि, तानि चासङ्ख्येयानि, तदेवासङ्ख्येयत्वं कालक्षेत्राभ्यां प्ररूपयति— 'असंखेज्जाहिं' इत्यादि, कालतः परिमाणं प्रतिसमयमेकैकशरीरापहारे सामस्त्येनासङ्ख्येया-भिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरपहियन्ते, किमुक्तं भवति ?—

असङ्ख्येयासूत्सर्पिण्यवसर्पिणीषु यावन्तः समयास्तावत्प्रमाणानि, क्षेत्रतोऽसङ्ख्येयाः श्रेणयः, असङ्ख्येयासु श्रेणिषु यावन्त आकाशप्रदेशास्तावत्प्रमाणानीति भावः, अथ प्रतरेऽपि सकले असङ्ख्येयाः श्रेणयो भवन्ति प्रतरस्यार्द्धभागे त्रिभागादौ च ततः कियत्सङ्ख्याकास्ताः श्रेणय इत्याशङ्कायां विशेषनिर्द्धारणार्थमाह—प्रतरस्यासङ्ख्येयभागः, किमुक्तं भवति ?—

प्रतरस्यासङ्ख्येयतमे भागे यावत्तः श्रेणयस्तावत्तः परिगृह्यन्ते, इदमन्यद्विशेषतर-पिमाणं—'तासि णं सेढीणं विक्खंभसूई' इत्यादि, तासां श्रेणीना विष्कम्भतो—विस्तारमधिकृत्य सूचिः—एकप्रादेशिकी श्रेणिरङ्गुलप्रथमवर्गमूलं द्वितीयवर्गमूलगुणितं, इयमत्र भावना—इह प्रज्ञापकेन धनीकृतः सप्तरज्जुप्रमाणो लोकः पट्टिकादौ स्थापनीयः, श्रेणिश्च रेखाकारेण दर्शनीया, दर्शयित्वा चैवं प्रमाणं वक्तव्यं—अङ्गुलप्रमाणमात्रस्य प्रदेशस्य क्षेत्रस्य यावान् प्रदेशराशिस्तस्यासङ्ख्येयानि वर्गमूलानि भवन्ति, तद्यथा—प्रथमं वर्गमूलं तस्यापि यद्वर्गमूलं तद् द्वितीयं वर्गमूलं तस्यापि यद् वर्गमूलं तत् तृतीयं वर्गमूलं एवमसङ्ख्येयानि वर्गमूलानि भवन्ति, तत्र प्रथमं यद्वर्गमूलं तद् द्वितीयेन

वर्गमूलेन गुण्यते, गुणिते च सति यावन्तः प्रदेशा भवन्ति तावत्प्रदेशात्मिका सूचिर्बुद्ध्या क्रियते, कृत्वा च विष्कम्भतो दक्षिणोत्तरायततया स्थापनीया, तथा च स्थाप्यमानया यावत्तः श्रेणयः स्पृश्यन्ते तावत्तः परिगृह्यन्ते, तत्रेदं निदर्शनम्—

अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशिस्तत्त्वतोऽसङ्ख्यातोऽप्यसत्कल्पनया षट्पञ्चाशदधिके द्वे शते कल्प्येते, तयोः प्रथमं वर्गमूलं षोडश द्वितीयं चत्वारस्तृतीयं द्वौ, तत्र द्वितीयेन वर्गमूलेन चतुष्कलक्षणेन प्रथमं वर्गमूलं षोडशलक्षणं गुण्यते जाताः चतुःषष्टिः, एतावत्तः श्रेणयः परिगृह्यन्ते, अमुमेवार्थं प्रकारान्तरेण कथयति—

‘अहवण’मित्यादि अथवेति प्रकारान्तरे णमिति वाक्यालङ्कारे अङ्गुलमात्रक्षेत्र-प्रदेशराशेर्द्वितीयस्य वर्गमूलस्यासत्कल्पनया चतुष्कलक्षणस्य यो धनस्तावत्प्रमाणाः, इह यस्य राशेर्यो वर्गः स तेन राशिना गुण्यते ततो धनो भवति, यथा द्विकस्याष्टौ, तथाहि—द्विकस्य वर्गश्चत्वारस्ते द्विकेन गुण्यन्ते जाता अष्टाविति, एवमिहापि चतुष्कस्य वर्गः षोडश ते चतुष्केन गुण्यन्ते ततश्चतुष्कस्य धनो भवति, तत्रापि सैव चतुःषष्टिरिति, प्रकारद्वयेऽप्यर्थाभेदः, इहायं गणितधर्मो यदहु स्तोकेन गुण्यते, ततः सूत्रकृता प्रकारद्वयमेवोपदर्शितं,

अन्यथा तृतीयोऽपि प्रकारोऽस्ति ‘अंगुलबिड्यवग्गमूलं पढमवग्गमूलपडुप्पण’मिति अन्ये त्वभिदधति—अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशेः स्वप्रथमवर्गमूलेन गुणने यावान् प्रदेशराशिर्भवति तावत्प्रमाणया सूच्या यावत्तः स्पृष्टाः श्रेण्यस्तावतीषु श्रेणिषु यावन्त आकाशप्रदेशास्तावत्प्रमाणानि नैरयिकाणां बद्धानि वैक्रियशरीराणीति, मुक्तान्यौदारिकवत् ।

आहारकाणि बद्धानि न सन्ति, तेषां तल्लब्धसम्भवात् । मुक्तानि पूर्ववत्, तैजसकार्मणानि बद्धानि वैक्रियवत्, मुक्तानि पूर्ववत् ।

मू. (४०३) असुरकुमाराणं भंते ! केवइया ओरालियसरीरा पं० ?, गो० ! जहा नेरइयाणं ओरालियसरीरा भणिता तहेव एतेसिं भाणितव्वा, असुरकुमाराणं भंते ! केवइया वेउव्वियसरीरा पं० ?, गो० ! दुविहा पं०, तं०—बद्धेल्लागा य मुक्केल्लागा य, तत्थ णं जे ते बद्धेल्लागा ते णं असंखेज्जा असंखेज्जाहिं उस्सप्पिणीओसप्पिणीहिं अवहीरंति कालतो खेततो असंखेज्जाओ सेढीतो पयरस्स असंखेज्जतिभागो तासि णं सेढीणं विक्खंभसूई अंगुलपढमवग्गमूलस्स संखेज्जतिभागो,

तत्थ णं जे ते मुक्केल्लागा ते णं जहा ओरालियस्स मुक्केल्लागा तहा भाणियव्वा, आहारसरीरगा जहा एतेसिं चेव ओरालिया तहेव दुविहा भाणियव्वा, तेयाकम्मगसरीरा दुविहावि जहा एतेसिं चेव विउव्विया, एवं जाव थणियकुमारा ।

वृ. असुरकुमाराणामौदारिकशरीराणि नैरयिकवत्, वैक्रियाणि बद्धान्यसङ्ख्येयानि, तदेवासङ्ख्येयत्वं कालक्षेत्राभ्यां प्ररूपयति, तत्र कालसूत्रं प्राग्वत्, क्षेत्रतोऽसङ्ख्येयाः श्रेणयः, असङ्ख्येयासु श्रेणिषु यावन्त आकाशप्रदेशास्तावत्प्रमाणानीत्यर्थः, ताश्च श्रेणयः प्रतरस्यासङ्ख्येयो भागः, प्रतरासङ्ख्येयभागप्रमिता इत्यर्थः, तत्र नारकचिन्तायामपि प्रतरासङ्ख्येयभागप्रमिता उक्ताः, ततो विशेषतरं परिमाणमाह—‘तासि ण’मित्यादि, तासां श्रेणिनां परिमाणाय या विष्कम्भसूचिः सा अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशेः सम्बन्धिनः प्रथमवर्गमूलस्य सङ्ख्येयो भागः, किमुक्तं भवति

अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशेरसत्कल्पनया षट्पञ्चादशदधिकशतद्वयप्रमाणस्य यत्प्रथमवर्गमूलं षोडशलक्षणं तस्य सङ्ख्येयतमेभागे यावन्त आकाशप्रदेशा असत्कल्पनया पञ्चषड् वा तावत्प्रदेशात्मिका श्रेणिः परिमाणाय विष्कम्भसूचिरवसातव्या, एवं च नैरयिकापेक्षयाऽमीषां विष्कम्भसूचिरसङ्ख्येयगुणहीना, तथाहि—

नैरयिकाणां श्रेणिपरिमाणाय विष्कम्भसूचिरङ्गुलप्रथमवर्गमूलं द्वितीयवर्गमूलप्रत्युत्पन्नं यावद् भवति तावत्प्रदेशात्मिका द्वितीयं च वर्गमूलं तत्त्वतोऽसङ्ख्यातप्रदेशात्मकं ततोऽसङ्ख्येयगुणप्रथमवर्गमूलप्रदेशात्मिका नैरयिकाणां च सूचिरमीषा त्वङ्गुलप्रथमवर्गमूलसङ्ख्येयभागप्रदेशात्मिकेति, युक्तं चैतत्, यस्मान्महादण्डके सर्वेऽपि भवनपतयो रत्नप्रभानैरयिकेभ्योऽयमसङ्ख्येयगुणहीना उक्तास्ततः सर्वनैरयिकापेक्षया सुतरामसङ्ख्येयगुणहीना भवन्ति, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, आहारकाणि नैरयिकवत्, तैजसकार्मणानि बद्धानि बद्धवैक्रियवत्, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, यथा चासुरकुमाराणामुक्तं तथा शेषाणामपि भवनपतीनां वाच्यं, यावत्स्तनितकुमाराणां ।

मू. (४०४) पुढविकाइयाणं भंते ! केवइया ओरालियसरीरगा पं० ?, गो० ! दुविहा, पं०, तं०—बद्धेलगा य मुक्केलगा य, तत्थ णं जे ते बद्धेलगा ते णं असंखेज्जा असंखेज्जाहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणीहिं अवहीरंति कालतो, खेत्ततो असंखेज्जा लोगा, तत्थ णं जे ते मुक्केलगा ते णं अनंता अनंताहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणीहिं अवहीरंति कालतो, खेत्ततो अनंता लोगा, अभवसिद्धिएहिंतो अनंतगुणा सिद्धाणं अनंतभागो, ।

पुढविकाइयाणं भंते ! केवतिया वेउब्बियसरीरगा पन्नत्ता ?, गो० ! दु० पं०, तं०—बद्धे० मुक्के०, तत्थ णं जे ते बद्धेलगा ते णं नत्थि, तत्थ णं जे ते मुक्केलगा ते णं जहा एएसिं चेव ओरालिया तहेव भाणियव्वा, एवं आहारगसरीरावि, तेयाकम्मगा जहा एएसिं चेव ओरालिया, एवं आउकाइयतेउकाइयावि, वाउकाइयाणं भंते ! केवतिया ओरालियसरीरा पं० ?, गो० ! दु० पं०, तं०—बद्धे० मुक्के०, दुविहावि जहा पुढविकाइयाणं ओरालिया, वेउब्बियाणं पुच्छा, गो— ! दु० तं०—बद्धेलगा य मुक्केलगा य, तत्थ णं जे ते बद्धेलगा ते णं असंखेज्जा समए समए अवहीरमाणा २ पलितोवमस्स असंखेज्जभागमेत्तेणं कालेणं अवहीरंति नो चेव णं अवहिया सिया, मुक्केलगा जहा पुढविकाइयाणं, आहारयतेयाकम्मा जहा पुढवीकाइयाणं वणप्फइकाइयाणं जहा पुढविकाइयाणं नवरं तेयाकम्मगा जहा ओहिया तेयाकम्मगा ।

वेइंदियाणं भंते ! केवइया ओरालिया सरीरगा पं० ?, गो० ! दु० तं०—बद्धे० मुक्के०, तत्थ णं जे ते बद्धेलगा ते णं असंखेज्जा असंखेज्जाहिं उस्सप्पिणिओसप्पिणीहिं अवहीरंति कालतो खेत्ततो असंखेज्जाओ सेढीओ पयरस्स असंखेज्जभागो, तासिणं सेढिणं विक्खंभसूई असंखेज्जाओ जोयणकोडाकोडिओ असंखेज्जाइं सेढिवग्गमूलाइं ।

वृ. पृथिव्यमेजःसूत्रेषु बद्धान्यौदारिकशरीराणि असङ्ख्येयानि, तत्रापि कालतः परिमाणचिन्तायां प्रतिसमयमैकशरीरापहारे सामस्येनासङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरपहियन्ते, क्षेत्रतः परिमाणचिन्तायामसङ्ख्येयालोकाः—आत्मीयावगाहनाभिरसङ्ख्येया लोका व्याप्यन्ते, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, तैजसकार्मणानि बद्धानि बद्धौदारिकवत् मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्,

वातकायस्याप्यौदारिकशरीराणि पृथिव्यादिवत्, वैक्रियाणि बद्धान्यसङ्ख्येयानि, तानि च प्रतिसमय-
मेकैकशरीरापहारे पल्योपमासङ्ख्येयभागेन निःशेषतोऽपहियन्ते, किमुक्तं भवति ?—पल्योप-
मासङ्ख्येयभागे यावन्तः समयास्तावत्परमाणानीति न पुनरभ्यधिकानि स्युः, तथाहि—

वायुकायिकाश्चतुर्विधाः, तद्यथा—सूक्ष्मा बादराश्च, एकैके द्विधा—पर्याप्ता अपर्याप्ताश्च,
तत्र बादरपर्याप्तास्त्यतिरिक्ताः शेषास्त्रयोऽपि प्रत्येकमसङ्ख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणाः, ये तु
बादरपर्याप्तास्ते प्रतरासङ्ख्येयभागप्रमाणाः, तत्र त्रयाणां राशीनां वैक्रियलब्धिरेव नास्ति, बादरप-
र्याप्तानामपि सङ्ख्येयभागमात्राणां लब्धिः न शेषाणां, आह च चूर्णिकृत्—“तिष्ठं ताव रासीणं
वेउब्बियलद्धी चेव नत्थि, बायरपज्जताणपि संखेज्जइभागमेताणं लद्धी अत्थि”ति, ततः पल्योप-
मासङ्ख्येयभागसमयप्रमाणा एव पृच्छासमये वायवो वैक्रियवर्तिनोऽवाप्यन्ते नाधिका इति, इह
केचिदाचक्षते—सर्वे वायवो वैक्रियवर्तिन एव, अवैक्रियाणां चेष्टया एवासम्भवात्, तदसमीचीनं,
वस्तुगतेरपरिज्ञानात्, वायवो हि स्वभावाच्चलास्ततोऽवैक्रिया अपि ते वान्ति इति प्रतिपत्तव्यं,
वाताद्वायुरिति व्युत्पत्तेः, आह च चूर्णिकृत्—“जेण सव्वेसु चेव लोगागासेसु चला वायवो वायंति
तम्हा अवेउब्बियावि वाया वायंतीति धित्तव्व”मिति, मुक्तानि वैक्रियाण्यौधिकमुक्तवत्, तैजस-
कार्माणानि बद्धानि बद्धौदारिकवत् मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, वनस्पतिकायिकचिन्तायामौदारिकाणि
पृथिव्यादिवत्, तैजसकार्माणान्यौधिकतैजसकार्माणवत् ।

द्वीन्द्रियसूत्रे बद्धान्यौदारिकशरीराणि असङ्ख्येयानि, ततः कालतः परिमाणचिन्तायाम-
सङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरपहियन्ते—असङ्ख्यातासूत्सर्पिण्यवसर्पिणीषु यावन्तः-
समयास्तावत्परमाणानीति भावः, क्षेत्रतोऽसङ्ख्येयाः श्रेण्योऽसङ्ख्यातासु श्रेणिषु यावन्त आकाश-
प्रदेशास्तावत्परमाणानीत्यर्थः, तासां श्रेणीनां परिमाणविशेषनिर्द्धारणार्थमाह—प्रतरासङ्ख्येयभागः
प्रतरस्यासङ्ख्येयभागप्रतिता असङ्ख्येया श्रेण्यः परिगृह्यन्ते इति भावः । प्रतरासङ्ख्येयभागो नैरधिक-
भवनपतीनामपि प्रतिपादितस्ततो विशेषतरपरिमाणनिरूपणार्थं सूचीमानमाह—‘तासि णं
सेढीण’मित्यादि, तासां श्रेणीनां परिमाणावधारणाय या विष्कम्भसूची सा असङ्ख्येया योजनकोटी-
कोट्यः असङ्ख्येययोजनकोटीकोटिप्रमाणा इत्यर्थः, अथवेदमन्यद्विशेषतः परिमाणं—

‘असंखेज्जाइं सेढिवग्गमूलाइं’ इति, एकस्याः परिपूर्णायाः श्रेण्यः प्रदेशराशिस्तस्य प्रथमं
वर्गमूलं द्वितीयं तृतीयं च वर्गमूलं यावदसङ्ख्येयतमं वर्गमूलं एतानि सर्वाण्यप्येकत्र सङ्कल्प्यन्ते,
तेषु च सङ्कल्पितेषु यावान् प्रदेशराशिर्भवति तावद्विदेशात्मिका विष्कम्भसूचिरवसेया, अत्र निदर्शनं—

श्रेणौ किल प्रदेशा असङ्ख्याता अप्यसत्कल्पनया पञ्चषष्टिः सहस्राणि पञ्च शतानि षट्त्रिंश-
शदधिकानि तेषां प्रथमं वर्गमूलं द्वे शते षट्पञ्चाशदधिके द्वितीयं षोडश तृतीयं चत्वारः चतुर्थं
द्वौ एतेषां च सङ्कल्पने जाते द्वे शते अष्टसप्तत्यधिके एतावता किलासत्कल्पनया प्रदेशानां सूचिरिति,
अथैते द्वीन्द्रियाः किंप्रमाणाभिरवगाहनाभिरास्तीर्यमाणाः कियता कालेन सकलं प्रतरमापूरयन्ति
?, उच्यते, अङ्गुलासङ्ख्येयभागप्रमाणभिरवगाहनाभिः प्रत्यावलीकाऽसङ्ख्येयभागमेकैकावगा-
हनारचेनासङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरापूर्यन्ते, इयमत्र भावना—एकैकस्मिन्नावलीकायाः
असङ्ख्येयतमे भागे एकैका अङ्गुलासङ्ख्येयप्रमाणा अवगाहना रच्यते, ततोऽसङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्य-

वसर्पिणीभिः सकलमपि प्रतरं द्वीन्द्रियशरीरैरापूर्यते,

एतदेवापहारद्वारेण सूत्रकृदाह—

मू. (४०४-वर्तते) बेइंदियाणं ओरालियसरीरेहिं बद्धेल्लगेहिं पयरो अवहीरति, असंखेज्जाहिं उस्सप्पिणीओसप्पिणीहिं कालतो, खेततो अंगुलपयरस्स आवलियाते य असंखेज्जतिभागपलिभागेणं, तत्थ णं जे ते मुक्कल्लगा ते जहा ओहिया ओरालियमुक्कल्लगा, वेउव्विया आहारगा य बद्धिल्लगा नत्थि, मुक्किल्लगा जहा ओहिया ओरालियमुक्कल्लगा, तेयाकम्मगा जहा एतेसिं चैव ओहिया ओरालिया, एवं जाव चउरिंदिया । पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं एवं चैव, नवरं वेउव्वियसरीरेणु इमो विसेसो पंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं भंते ! केवइया वेउव्वियसरीरया पं०, गो० ! दु० पं०—बद्धे० मुक्के०, तत्थ णं जे ते बद्धेल्लगा ते णं असंखिज्जा, जहा असुरकुमारणं, नवरं तासि णं सेढीणं विक्खंभसूई अंगुलपढमवग्गमूलस्स असंखेज्जइभागो, मुक्कल्लगा तहेव ।

मणुस्साणं भंते ! केवइया ओरालियसरीरगा पं० ?, गो० ! दु०, तं०—बद्धेल्लगा य मुक्के०, तत्थ णं जे ते बद्धेल्लगा ते णं सिय संखिज्जा सिय असंखिज्जा जहन्नपदे संखेज्जा संखेज्जाओ कोडाकोडीओ तिजमलयपस्स उवरिं चउजमलयपस्स हिट्ठा, अहव णं छट्ठोवग्गो अहव णं छन्नउड्ढेयणगदाइरासी, उक्कोसपए असंखिज्जा, असंखिज्जाहिं उस्सप्पिणीओसप्पिणीहिं अवहीरंति कालतो खेतओ रूवपक्खितेहिं मणुस्सेहिं सेढी अवहीरइ, तीसे सेढीए आकासखेततेहिं अवहारो मग्गिज्जइ असंखेज्जा असंखेज्जाहिं उस्सप्पिणीओसप्पिणीहिं कालतो खेततो अंगुलपढमवग्गमूलं तइयवग्गमूलपडुप्पन्नं, तत्थ णं जे ते मुक्कल्लगा ते जहा ओरालिया ओहिया मुक्कल्लगा,

वेउव्वियाणं भंते ! पुच्छा, गो० ! दु०, तं०—बद्धे० मुक्के०, तत्थ णं जे ते बद्धेल्लगा ते णं संखिज्जा समए २ अवहीरमाणे २ संखेज्जेणं कालेणं अवहीरंति, नो चैव णं अवहीरिया सिया, तत्थ णं जे ते मुक्कल्लगा ते णं जहा ओरालिया ओहिया, आहारगसरीरा जहा ओहिया, तेयाकम्मगा जहा एतेसिं चैव ओरालिया ।

वाणमंतराणं जहगा नेरइयाणं ओरालिया आहारगा य, वेउव्वियसरीरगा जहा नेरइयाणं, नवरं तासि णं सेढीणं विक्खंभसूई संखेज्जओअणसयवग्गपलिभागो पयरस्स, मुक्किल्लगा जहा ओरालिया, आहारगसरीरा जहा असुरकुमारणं तेयाकम्मया जगा एतेसिं णं चैव वेउव्विता । तासिणं सेढीणं विक्खंभसूई बिछप्पत्रंगुलसयवग्गपलिभागो पयरस्स, वेमाणियाणं एवं चैव, नवरं तासिणं सेढीणं विक्खंभसूई अंगुलबितीयवग्गमूलं तइयवग्गमूलपडुप्पन्नं अहवणं अंगुलतइयवग्गमूलधणप्पमाणमेत्ताओ सेढीओ, सेसं तं चैव ॥

वृ. 'बेइंदियाण' मित्यादि, द्वीन्द्रियाणा सम्बन्धिभिरौदारिकशरीरैर्बद्धैः प्रतरसङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरपह्रियते, अत्र प्रतरमिति क्षेत्रतः परिमाणं उत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरिति कालतः, किंप्रमाणेन पुनः क्षेत्रेण कालेन वा अपहरणमत आह—'अंगुलपयरस्स आवलियाए य असंखेज्जइभागपलिभागेणं'ति, अङ्गुलमात्रस्य प्रतरस्य—एकप्रादेशिकश्रेणिरूपस्य असङ्ख्येय-भागप्रतिभागप्रमाणेन खण्डेन, इदं क्षेत्रविषयं परिमाणं, कालपरिमाणमावलिकाया असङ्ख्येय-

भागप्रतिभागेनासंख्येयतमेन प्रतिभागेन, किमुक्तं भवति ?—एकेन द्वीन्द्रियेणाङ्गुलासंख्येय-
भागप्रमाणं खण्डमावलिकाया असङ्ख्येयतमेन भागेनापह्रियते, द्वितीयेनापि तावद्व्यमाणं खण्डं
तावता कालेन, एवमपह्रियमाणं प्रतरं द्वीन्द्रियैः सर्वैरसङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिणीभिः सकलमपह्रियते
इति, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, तैजसकार्मणानि बद्धानि बद्धीदारिकवत्, वैक्रियाणि पुनर्बद्धानि
तेषां न सन्ति, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, एवं त्रिचतुरिन्द्रियाणामपि ।

तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां बद्धानि मुक्तानि चौदारिकाणि द्वीन्द्रियवत्, वैक्रियाणि बद्धानि
असङ्ख्येयानि, तत्र कालतः परिमाणचिन्तायामसङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरपह्रियन्ते,
क्षेत्रतोऽसङ्ख्येयासु श्रेणिषु यावन्तः आकाशप्रदेशास्तावद्व्यमाणानि, तासां च श्रेणीनां परिमाणं
प्रतरस्यासङ्ख्येयो भागः, तथा चाह—‘जहा असुरकुमाराण’ मिति, यथा असुरकुमाराणां तथा वक्तव्यं,
नवरं विष्कम्भसूचिपरिमाणचिन्तायां तत्राङ्गुलप्रमाणवर्गमूलस्य सङ्ख्येयो भाग उक्त इह त्वसङ्ख्येयो
भागो वक्तव्यः, किमुक्तं भवति ?—अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशेः यद्यथमं वर्गमूलं तस्यासङ्ख्येयतमे
भागे यावन्त आकाशप्रदेशास्तावद्व्यदेशात्मिका सूचिः परिगृह्यते, तावत्या च सूच्या याः श्रेणयः
स्पृष्टास्तासु श्रेणिषु यावन्त आकाशप्रदेशास्तावद्व्यमाणानि तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां बद्धानि
वैक्रियशरीराणि, उक्तं च—

॥ १ ॥

“अङ्गुलमूलासंख्येयभागम्पमियाउ होंति सेढीओ ।

उत्तरविब्बियाणं तिरियाणं सन्नपज्जाणं ॥”

मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, तैजसकार्मणानि बद्धानि बद्धीदारिकवत्, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्,
मनुष्याणां बद्धान्यौदारिकशरीराणि स्यात्—कदाचित् सङ्ख्येयानि कदाचिदसङ्ख्येयानि, कोऽत्रा-
भिप्रायः इति चेत् ?, उच्यते, इह द्वये मनुष्या—गर्भव्युक्रान्तिकाः सम्मूर्च्छिमाश्च, तत्र गर्भव्युक्रा-
न्तिकाः सदावस्थायिनो, न स कश्चित्कालोऽस्ति यो गर्भव्युक्रान्तिकमनुष्यरहितो भवति, सम्मू-
र्च्छिमाश्च कदाचिद्विद्यन्ते कदाचित्सर्वथा तेषामभावो भवति, तेषामुत्कर्षणतोऽन्तर्मुहूर्तायुष्कात्वात्,
उत्पत्त्यन्तरस्य चोत्कर्षतश्चतुर्विंशतिमुहूर्तप्रमाणत्वात्, ततो यदा सर्वथा सम्मूर्च्छिमनुष्या न
विद्यन्ते किन्तु केवलां गर्भव्युक्रान्तिका एव तिष्ठन्ति तदा स्यात् सङ्ख्येयाः, सङ्ख्येयानामेव गर्भव्यु-
क्रान्तिकानां भावात्, महाशरीरत्वे प्रत्येकशरीरत्वे च सति परिमितक्षेत्रवर्तित्वात्, यदा तु सम्मूर्च्छि-
मास्तदा असङ्ख्येयाः, सम्मूर्च्छिमानामुत्कर्षतः श्रेण्यसङ्ख्येयभागवर्तिनभःप्रदेशराशिप्रमाणत्वात्,

तथा चाह—‘जहन्नपदे संखेज्जा’ इत्यादि, जघन्यपदं नाम यत्र सर्वस्तोकाः मनुष्याः प्राप्यन्ते,
आह—किमत्र सम्मूर्च्छिमाणां ग्रहणमुत गर्भव्युक्रान्तिकानां ?, उच्यते, गर्भव्युक्रान्तिकानां,
तेषामेव सदाऽवस्थायितया सम्मूर्च्छिमविरहे सर्वस्तोकतया प्राप्यमाणत्वात्, उत्कृष्टपदे तूभयेषा-
मपिग्रहणं, यदाह मूलटीकाकारः—“सेतराणां ग्रहणमुत्कृष्टपदे, जघन्यपदे गर्भव्युक्रान्तिकानामेव
केवलानां ग्रहण” मिति, अस्मिन् जघन्यपदे सङ्ख्येया मनुष्याः, तत्र सङ्ख्येयकं सङ्ख्येयभेदभिन्नमिति
न ज्ञायते कियन्तस्ते इति विशेषसङ्ख्यां निध्वारयति—सङ्ख्येयाः कोटीकोट्यः, अथवा इदमन्यत्
विशेषतरं परिमाणं—‘तिजमलपयस्स उवरिं चउजमलपयस्सहेड्डा’ इति, इह मनुष्यसङ्ख्या-
व्रतिपादिकान्येकोनत्रिंशदङ्कस्थानानि वक्ष्यमाणानि, तत्र समयपरिभाषया अष्टानां अष्टानमङ्क-

स्थानानां यमलपदमिति संज्ञा, चतुर्विंशत्या चाङ्कस्थानैः त्रीणि यमलपदानि लब्धानि, उपरि पञ्चाङ्कस्थानानि तिष्ठन्ति, अथ च यमलपदमष्टभिरङ्कस्थानैस्ततश्चतुर्थं यमलपदं न प्राप्यते तत उक्तं त्रयाणां यमलपदानामुपरि—पञ्चभिरङ्कस्थानैर्वर्द्धमानत्वात् चतुर्थस्य च यमलपदस्याधस्तात्—त्रिभिरङ्कस्थानैर्हर्नत्वात्, अथवा द्वौ द्वौ वर्गौ समुदितौ एकं यमलं चत्वारो वर्गाः समुदिता द्वे यमले षड् वर्गाः समुदिताम्राणि यमलपदानि अष्टौ वर्गाः समुदिताश्चत्वारि यमलपदानि, तत्र यस्मात् षण्णां वर्गाणामुपरि वर्तन्ते सप्तमस्य च वरणास्याधस्तात् तत उक्तं—त्रिमलपदस्योपरि चतुर्थमलपदस्याधस्तादिति, त्रियमलपदस्येति—त्रितयानां यमलपदानां समाहारस्त्रियमलपदं तस्य, तथा चतुर्णां यमलपदानां समाहारश्चतुर्थमलपदं तस्य, सम्प्रति स्पष्टतरं सङ्ख्यानमुपदर्शयति—

‘अहवं णं छट्ठवग्गो पंचमवग्गपडुप्पण्णो’ इति अथवेति पक्षान्तरे णमिति वाक्यालङ्कारे षष्ठो वर्गः पञ्चमवर्गेण प्रत्युत्पन्नो—गुणितः सन् यावान् भवति तावत्प्रमाणा जघन्यपदे मनुष्याः, तत्र एकस्य वर्ग एक एव स च वृद्धिं न गत इति वर्गो न गण्यते, द्वयोर्वर्गश्चत्वारः एष प्रथमो वर्गः चतुर्णां वर्गः षोडश एष द्वितीयो वर्गः षोडशानां वर्गे द्वे शते षट्पञ्चाशदधिके एष तृतीयो वर्गः द्वयोः शतयोः षट्पञ्चाशदधिकयोर्वर्गः पञ्चषष्टिः सहस्राणि पञ्च शतानि षट्त्रिंशदधिकानि, एष चतुर्थो वर्गः एतस्य वर्गश्चात्वारि कोटिशतानि एकोनत्रिंशत्कोट्यः एकोनपञ्चाशल्लक्षाः सप्तषष्टिः सहस्राणि द्वे शते षन्नवत्यधिके एष पञ्चमो वर्गः उक्तं च—

॥ १ ॥ “चत्तारि य कोडिसया अउणत्तीसं च होंति कोडीओ ।

अउणावन्नं लक्खा सत्तट्ठी चैव य सहस्सा ॥

॥ २ ॥ दो य सया छन्नउया पंचमवग्गो समासओ होइ ।

एयस्स कतो वग्गो छट्ठो जो होइ तं वोच्छं ॥”

एतस्य पञ्चमस्य वर्गस्य यो वर्गः स षष्ठो वर्गः, तस्य परिमाणमेकं कोटीकोटीशतसहस्रं चतुरशीतिः कोटीकोटीसहस्राणि चत्वारि सप्तषष्ट्यधिकानि कोटीकोटीशतानि चतुश्चत्वारिंशत्कोटिलक्षाणि सप्तकोटीसहस्राणि त्रीणि सप्तत्यधिकानि कोटिशतानि पञ्चनवतिर्लक्षाः एकपञ्चाशत्सहस्राणि षट् शतानि षोडशोत्तराणि, एष षष्ठो वर्गः, उक्तं च—

॥ १ ॥ “लक्खं कोडोकोडी चउरासीइ भवे सहस्साइं ।

चत्तारि य सत्तट्ठा होंति सया कोडीकोडीणं ॥

॥ २ ॥ चउयालं लक्खाइं कोडीणं सत्त चैव य सहस्सा ।

तिन्नि सया सत्तयरी कोडीणं हुंति नायव्वा ॥

॥ ३ ॥ पंचानउई लक्खा एकावन्नं भवे सहस्साइं ।

छसोलसुत्तरसया एसो छट्ठो हवइ वग्गो ॥” इति,

एष षष्ठो वर्गः पञ्चमवर्गेण गुण्यते, गुणिते च सति यावान् राशिर्भवति तावत्प्रमाणा जघन्यपदे मनुष्याः, ते च एतावन्तो भवन्ति, ७९२२८९६२५९४२६४३३७५९३५४३९५०३३६ एतान्येकोनत्रिंशदङ्कस्थानानि, एतानि च कोटीकोट्यादिद्वारेण कथमपि अभिधातुं न शक्यन्ते ततः पर्यन्तवर्तिनोऽङ्कस्थानादारभ्य अङ्कस्थानसङ्ग्रहमात्रं पूर्वपुरुषप्रणीतेन गाथाद्वयेनाभिधीयते—

॥ १ ॥ “छत्तिनि तिन्नि सुण्णं पंचेव य नव य तिण्णि चत्तारि ।
पंचेव तिन्नि नव पंच सत्त तिण्णेव त्ति चउ छट्ठो ॥

॥ २ ॥ दो चउ इक्को पंच दो छक्कगेक्कग (गं च अ)ट्टेव ।
दो दो नव सत्तेव य ठाणाइं उवरि हुंताइं ॥”

—अथवाऽयमङ्कस्थानप्रथमाक्षरसङ्ग्रहः—

॥ १ ॥ “छत्तितिसु पण नव ति च प ति ण प स ति ति चउ छंदो ।
च ए प दो छ ए अ बे बे ण स पढमक्खरसन्तियट्ठाणा ॥”

एतेषामेव एकोनत्रिंशदङ्कस्थानानां पूर्वपुरुषैः पूर्वाङ्कैः परिसङ्ख्यायनं कृतं तदुपदर्शयति, तत्र चतुरशीर्तिलक्षाणि पूर्वाङ्कं चतुरशीर्तिलक्षाश्चतुरशीर्तिलक्षैर्गुण्यन्ते ततः पूर्वं भवति, तस्य परिमाणं—सप्ततिः कोटिलक्षाणि षट्पञ्चाशत्कोटिसहस्राणि ७०५६००००००००००, एतेन भागो ह्रियते तत इदमागतं—एकादशपूर्वकोटीकोट्यो द्वाविंशतिः पूर्वकोटीलक्षाणि चतुरशीतिः पूर्वकोटीसहस्राणि अष्टादशोत्तराणि पूर्वकोटीशतानि एकाशीतिः पूर्वलक्षाणि पञ्चनवतिः पूर्वसहस्राणि त्रीणि षट्पञ्चादशधिकानि पूर्वशतानि, अत ऊर्ध्वं पूर्वेर्भागो न लभ्यते ततः पूर्वाङ्कैर्भागहरणं, तत्रेदमागतं—एकविंशतिः पूर्वाङ्गलक्षाणि सप्ततिः पूर्वाङ्गसहस्राणि षट् एकोनषष्टधिकानि पूर्वाङ्गशतानि, तत ऊर्ध्वं च इदमन्यत् ऊद्धरितमवतिष्ठते त्र्यशीर्तिलक्षाणि पञ्चाशत् सहस्राणि त्रीणि शतानि षट्त्रिंशदधिकानि मनुष्याणामिति १, १२, २८, ४१, १८, ८१, ९५, ३५६ । २१७०६५९ । तथा च पूर्वाचार्यप्रणीता अत्र गाथा—

॥ १ ॥ “मणुयाण जहन्नपदे एक्कारस पुव्वकोडिकोडीउ ।
बावीस कोडिलक्खा कोडिसहस्साइं चुलसीई ॥

॥ २ ॥ अट्टेव य कोडिसया पुव्वाण दसुत्तरा तओ होंति ।
एकासीई लक्खा पंचानउई सहस्साइं ॥

॥ ३ ॥ छप्पन्ना तिन्नि सया, पुव्वाणं पुव्ववणिण्या अन्ने ।
एत्तो पुव्वंगाई इमाईं अहियाईं अन्नाइं ॥

॥ ४ ॥ लक्खाइं एगवीसं पुव्वंगाण सयरी सहस्सा य
छच्चेवेगूणट्ठा पुव्वंगाणं सया होंति ॥

॥ ५ ॥ तेसीइ सयसहस्सा पन्नासं खलु भवे सहस्साइं ।

तिन्नि सया छत्तीसा, एवइया अविगला मणुया ॥” इति,

इमामेव सङ्ख्यां विशेषोलम्भनिमित्तं प्रकारान्तरेणा—‘अहव णं छन्नउईछेयणगदायी रासी’ इति, ‘अहव णे’ति प्राग्वत्, षन्नवतिच्छेदनकानि यो राशिर्ददाति स षन्नवतिच्छेदनकदायी राशिः, किमुक्तभवति?—योराशिरद्वैतार्द्धेन छिद्यमानः षन्नवतिं वारान् छेदं सहते पर्यन्ते च सकलमेकं रूपं पर्यवसितं भवति स षन्नवतिच्छेदनकदायी राशिरिति, कः पुनरेवंविध इति चेत्?, उच्यते, एष एव षष्ठो वर्गः पञ्चमवर्गगुणितः, कोऽत्र प्रत्यय इति चेत्?, उच्यते, इह प्रथम-वर्गश्छिद्यमानो द्वे छेदनके ददाति, तद्यथा—प्रथमच्छेदनकं द्वौ दिव्यीयमेकमिति, द्वितीयो वर्गश्चत्वारि छेदनकानि,

तत्र प्रथममष्टौ द्वितीयं चत्वारस्तृतीयं द्वौ चतुर्थमेक इति, एवं तृतीयवर्गोऽष्टौ छेदनकानि प्रयच्छति, चतुर्थः षोडश पञ्चमो द्वात्रिंशत् षष्ठश्चतुःषष्टिः, स चैवं पञ्चमवर्गेण गुणितः षन्नवतिः, कथमेतदवसेयमिति चेत् ?

उच्यते, इह यो यो वर्गो येन येन वर्गेण गुण्यते तत्र तत्र तयोर्द्वयोरपि छेदनकानि प्राप्यन्ते, यथा प्रथमवर्गेण गुणिते द्वितीयवर्गे षट्, तथाहि—द्वितीयो वर्गः षोडशलक्षणः प्रथमवर्गेण चतुष्करूपेण गुण्यते जाता चतुःषष्टिः, तस्याः प्रथमं छेदनकं द्वात्रिंशत् द्वितीयं षोडश तृतीयमष्टौ चतुर्थ चत्वारः पञ्चमं द्वौ षष्ठं एक इति, एवमन्यत्रापि भावनीयं, तत्र पञ्चमवर्गे द्वात्रिंशच्छेदनकानि षष्ठे चतुःषष्टिः ततः पञ्चमवर्गेण षष्ठे वर्गे गुणिते षन्नवति छेदनकानि प्राप्यन्ते, अथवा एकं रूपं स्थापयित्वा ततः षन्नवतिवारान् द्विगुणद्विगुणीक्रियते, कृतं च सत्यदि तावद्यमाणो राशिर्भवति ततोऽवसातव्यं एष षन्नवति छेदनकदायी राशिरिति, तदेवं जघन्यपदमभिहितम्,

इदानीमुक्तृष्टपदामाह—‘उक्कोसफए असंखेज्जा’ इत्यादि, उक्तृष्टपदे ये मनुष्या भवन्ति ते असङ्ख्येयाः, तत्रापि कालतः परिमाणचिन्तायां प्रतिसमयमेकैकमनुष्यापहारे सामस्येनासङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरपहियन्ते, क्षेत्रतो रूपे प्रक्षिप्ते मनुष्यैरेका श्रेणिः परिपूर्णाऽपह्रियते, किमुक्तं भवति ?—उक्तृष्टपदे ये मनुष्यास्तेषु मध्ये एकस्मिन्नसत्कल्पनया रूपे प्रक्षिप्ते सकलाऽपि श्रेणिरैकाऽपह्रियते, तस्याश्च श्रेणेः क्षेत्रकालाभ्यामपहारमार्गाणां कालतस्तावदसङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिः क्षेत्रतोऽङ्गुलप्रथमवर्गमूलं तृतीयवर्गमूलप्रत्युत्पन्नं, किमुक्तं भवति ?—अङ्गुलमात्रक्षेत्रप्रदेशराशिरसत्कल्पनया षट्पञ्चटाशदधिकशतद्वयप्रमाणस्तस्य यद्यथमं वर्गमूलमसत्कल्पनया षोडशलक्षणं ततस्तृतीयेन वर्गमूलेनासत्कल्पनया द्विकलक्षणेन गुण्यते, गुणिते च सति यावान् प्रदेशराशिर्भवति असत्कल्पनया द्वात्रिंशत् एतावद्यमाणैः खण्डैरपह्रियमाणा यावत् श्रेणिर्निष्ठाभिमयति तावत् मनुष्या अपि निष्ठामुपयान्ति, आह—कथमेकस्याः श्रेणेर्यथोक्त-प्रमाणैः खण्डैरपह्रियमाणायाः असङ्ख्येया उत्सर्पिण्यवसर्पिण्यो लगन्ति ? उच्यते, क्षेत्रस्यातिसूक्ष्मत्वात्, उक्तं च सूत्रेऽपि—

॥ १ ॥ “सुहुमो य होइ कालो तत्तो सुहुमयरयं हवइ खेतं ।

अंगुलसेढीमेत्ते उस्सप्पिणीओ असंखेज्जा ॥” इति,

मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, वैक्रियाणि बद्धानि सङ्ख्येयानि, गर्भव्युक्रान्तिकानामेव केषांचित् वैक्रियलब्धिसंभवात्, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, आहारकाण्यौधिकाहारकवत्, तैजसकार्माणानि बद्धानि बद्धौदारिकवत्, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, व्यन्तराणामौदारिकाणि यथा नैरयिकाणां, वैक्रियाणि बद्धान्यसङ्ख्येयानि, तत्र कालतः परिमाणचिन्तायां प्रतिसमयमेकैकापहारे असङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिण्यवसर्पिणीभिरपह्रियन्ते, क्षेत्रतोऽसङ्ख्येयाः श्रेणयः, असङ्ख्यातासु श्रेणिषु यावन्त आकाशप्रदेशास्तावद्यमाणानीति भावः, ताश्च श्रेणयः कियत्य इति चेत् ? , उच्यते, प्रतरस्यास-ङ्ख्येयो भागः, प्रतरासङ्ख्येयभागप्रमिता इत्यर्थः, तथा चाह—

‘वेउव्वियसरीरा जहा नेरइयाण’मिति वैक्रियशरीराणि व्यन्तराणां यथा नैरयिकाणां, केवलं सूच्यां विशेषः, तथा चाह—‘नवर’मित्यादि, नवरं तासां श्रेणीनां विष्कम्भसूचिर्वक्तव्येति

शेषः, सा च सुप्रसिद्धत्वात्त्रोक्ता, कथं सुप्रसिद्धेति चेत् ? उच्यते, इह महादण्डक पञ्चेन्द्रियतिर्यग्गुणपुंस-
केभ्योऽसङ्ख्येयगुणहीना व्यन्तराः पठ्यन्ते, तत एषां विष्कम्भसूचिरपि तिर्यक्पञ्चेन्द्रियविष्कम्भ-
भसूचैरसङ्ख्येयगुणहीना वक्तव्या इति, आह च मूलटीकाकारोऽपि, —

“जम्हा महादण्डे पञ्चिन्द्रियतिरियनपुंसएहिंतो असंखेज्जगुणहीणा वाणमंतरा पढिज्जंति,
तम्हा विक्खंभसूईवि तेहिंतो असंखेज्जगुणहीणा चेव भाणियव्वा” इति, सम्प्रति प्रतिभाग उच्यते—
प्रतिभागो नाम खण्डं, ‘संखेज्जोयणसयवग्गपलिभागो पयरस्स’ इति सङ्ख्येयोजनशतवर्गप्रमाणः
प्रतिभागः प्रतरस्य पूरणे अपहरणे वा इति वाक्यशेषः, इयमत्र भावना—असङ्ख्येययोजन-
शतवर्गप्रमाणे श्रेणिखण्डे यदि एकैको व्यन्तरः स्थाप्यते ततस्ते सकलमपि प्रतरमापूयन्ति, यदिवा
यद्येकैकव्यन्तरापहारे एकैकं सङ्ख्येययोजनशतवर्गप्रमाणं श्रेणिखण्डमपह्निते तत एकत्र व्यन्तरा
निष्ठां यान्ति परतः सकलं प्रतरमिति, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्, आहारकाणि नैरयिकवत्,
तैजसकार्मणानि बद्धानि बद्धवैक्रियवत्, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत् ।

ज्योतिष्काणामौदारिकाणि नैरयिकवत्, वैक्रियाणि बद्धान्यसङ्ख्येयानि, तत्र कालतो
मार्गणायां प्रतिसमयमेकैकापहारे सामस्त्येनासङ्ख्येयाभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरपह्नियन्ते,
क्षेत्रतोऽसङ्ख्येयाः श्रेणयः, ताश्च श्रेणयः प्रतरासङ्ख्येयभागप्रमिताः, तथा चाह—‘जोइसियाणं
एवं चेव’ इति, नवरमित्यादिना विशेषं दर्शयति, नवरं तासां श्रेणीनां विष्कम्भसूचिर्वक्तव्येति
शेषः, इयमपि सुप्रसिद्धत्वात्त्रोक्ता, कथमियं सुप्रसिद्धेति चेत् ? , उच्यते, यस्मान्महादण्डके
व्यन्तरेभ्यो ज्योतिष्काः सङ्ख्येयगुणा उक्तास्तत एतेषां विष्कम्भसूचिरपि तेषां विष्कम्भसूचेः
सङ्ख्येयगुणा द्रष्टव्या, तथा चाह मूलटीकाकारः—‘जम्हा वाणमंतरेहिंतो जोइसिया संखिज्जगुणा
पढिज्जंति, तम्हा विक्खंभसूईवि तेसिं तेहिंतो संखेज्जगुणा चेव भवति’, इति नवरं प्रतिभागे स्पष्टतरो
विशेषस्तमेवाह—‘बिछप्पन्नं गुलसयवग्गपलिभागो पयरस्स’ इति षट्पञ्चादशधिकशत-
द्वयाङ्गुलवर्गप्रमाणः प्रतिभागः प्रतरस्य पूरणेऽपहरणे च,

अत्रापीयं भावना—षट्पञ्चादशधिकशतद्वयाङ्गुलवर्गप्रमाणे श्रेणिखण्डे यद्येकैको
ज्योतिष्कोऽवस्थाप्यते ततस्ते सकलमपि प्रतरमापरयन्ति, यदिवा यद्येकैकज्योतिष्कापहारेण
एकैकं षट्पञ्चादशधिकशतद्वयाङ्गुलवर्गदप्रमाणं श्रेणिखण्डमपह्निते तत एकत्र ज्योतिष्काः
परिसमाप्तिमुपयान्ति अपरत्र सकलं प्रतरमिति, एवं च ज्योतिष्काणां व्यन्तरेभ्यः सङ्ख्येयगुणहीनः
प्रतिभागः सङ्ख्येयगुणाभ्यधिका सूचिः, पञ्चसङ्ग्रहे पुनः षट्पञ्चादशधिकशतद्वयप्रमाण एव
प्रतिभाग उक्तो नतु षट्पञ्चादशधिकशतद्वयवर्गदप्रमाणः, तथा च तद्ग्रन्थः—
“छप्पन्नदोसयंगुलसूइपएसेहं भाइयं पयरं । जोइसिएहिं हीरइ” इति, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत्,
आहारकाणि नैरयिकवत्, तैजसकार्मणानि बद्धानि वैक्रियवत्, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत् ।

वैमानिकानामौदारिकाणि नैरयिकवत्, वैक्रियमाणि बद्धानि असङ्ख्येयानि, तत्र कालतो
मार्गणा ज्योतिष्कवत्, क्षेत्रतो मार्गणाऽसङ्ख्येयाः श्रेणयः, किमुक्तं भवति ? —असङ्ख्येयासु श्रेणिषु
यावन्त आकाशप्रदेशास्तावत्प्रमाणानीति, तासां च श्रेणीनां परिमाणां प्रतरस्यासङ्ख्येयो भागः,
प्रतरासङ्ख्येयाभागप्रमिता ग्राह्या इत्यर्थः, तत्र प्रतरासङ्ख्येयाभागो नैरयिकादिमार्गणायामपि गृहीतं

इति विशेषतरं परिमाणं प्रतिपादयति- 'तासि ण' मित्यादि, तासां श्रेणीनां विष्कम्भसूचिरङ्गुलद्वितीय-
वर्गमूलं तृतीयवर्गमूलप्रत्युत्पन्नं, एतदुक्तं भवति-

अङ्गुलमात्रश्रेत्रप्रदेशराशेरसत्कल्पनया षट्पञ्चाशदधिकशतद्वयप्रमाणस्य यत् द्वितीयं
वर्गमूलं, असत्कल्पनया चतुष्कलश्रृणं, तत् तृतीयेन वर्गमूलेन, असत्कल्पनया द्विकरूपेण गुण्यते,
गुणिते च सति यावान् प्रदेशराशिर्भवति, असत्कल्पनया अष्टौ, तावद्विदेशात्मिकया विष्कम्भसूच्या
परिमिताः श्रेणयः परिग्राह्याः, तत्रापि ता एव अष्टौ श्रेणय इति प्रकारद्वयेऽप्यर्थभेदः, आहारकाणि
नैरयिकवत्, तैजसकर्मणानि बद्धानि बद्धवैक्रियवत्, मुक्तान्यौधिकमुक्तवत् ॥

पद- १२ - समाप्तम्

मुनि दीपरत्न सागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापनाउपाङ्गसूत्रे
द्वादशपदस्य मलयगिरि आचार्येण विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

पद- १३ - "परिणाम"

वृ. तदेवं व्याख्यातं द्वादशमं पदं, सम्प्रति त्रयोदशमारभ्यते, तस्य चायमभिसम्बन्धः-
इहानन्तरपदे औदारिकादिशरीरविभाग उक्तः, तानि पुनः शरीराणि तथा परिणामे भवन्ति नान्यथा
ततः परिणामस्वरूपप्रतिपादनार्थमिदमारभ्यते, तत्र चेदमादिसूत्रं-

मू. (४०५) कतिविधे णं भंते ! परिणामे पन्नन्ते ?, गो० ! दुविहे परिणामे पं०, तं०
जीवपरिणामे य अजीवपरिणामे य ।

वृ. 'कइविहे णं भंते ! परिणामे पं० ?' इत्यादि, कतिविधः-कतिप्रकारो, णमिति वाक्या-
लङ्कारे, भदन्त ! परिणामः प्रज्ञप्तः, परिणमनं परिणामः, 'कर्त्तरी'ति भावे धञ्प्रत्ययः, परिणमनं
च नयभेदेन विचित्रं, नयाश्च नैगमादयोऽनेके, तेषां च समस्तानामपि सङ्गाहकौ प्रवचने द्वौ नयौ,
तद्यथा-द्रव्यास्तिकनयः पर्यायास्तिकनयश्च, तथा चाहुः श्रीमल्लवादिनः-

॥ १ ॥ "तित्थयरवयणसंगहविसेसपत्थारमूलवागरणा ।

दव्वड्डिओ य पज्जवनओ य सेसा विगप्पा सिं ॥"

तत्र द्रव्यास्तिकनयमतेन परिणमनं नाम यत्कथञ्चित् सदेवोत्तरपर्यायरूपं
धर्मान्तरमधिगच्छति, न च पूर्वपर्यायस्यापि सर्वथाऽवस्थानं नाप्येकानतेन विनाशः, तथा चोक्तम्-

॥ १ ॥ "परिणामो ह्यर्थान्तरगमनं न च सर्वथा व्यवस्थानम् ।

न च सर्वथा विनाशः परिणामस्तद्विदामिष्टः ॥"

पर्यायास्तिकनयमतेन पुनः परिणमनं पूर्वसत्पर्यायापेक्षया विनाश उत्तरेण चासता पययिण
प्रादुर्भावः, तथा चामुमेव नयमधिकृत्यान्यत्रोक्तं-

॥ १ ॥ "सत्पर्यायेण विनाशः प्रादुर्भावोऽसद्भावपर्ययतः ।

द्रव्याणां परिणामः प्रोक्तः खलु पर्ययनस्य ॥"

भगवानाह-गौतम ! द्विविधः परिणामः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-जीवपरिणामश्चाजीवपरिणामश्च,
तत्र जीवस्य परिणामो जीवपरिणामः, स प्रायोगिकः, अजीवस्य परिणामोऽजीवपरिणामः, स

वैश्रसिकः, चशब्दौ स्वगतानेकभेदसूचकौ, तांश्च भेदान् अग्रे सूत्रकृदेव वक्ष्यति, तथा चाह—

मू. (४०६) जीवपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ? गो० ! दसविधे पं० तं०—गतिपरिणामे १ इंदियपरिणामे २ कषायपरिणामे ३ लेसापरिणामे ४ योगपरिणामे ६ उवओगपरि० ६ नाणपरि० ७ दंसणपरि० ८ चरित्तपरि० ९ वेदपरिणामे १०

बृ. ‘जीवपरिणामे णं भंते !’ इत्यादि, दशविधो जीवपरिणामः, तद्यथा—गतिपरिणाम इत्यादि, तत्र गम्यते नैरयिकादिगतिकर्मोदयवशादवाप्यते इति गतिः—नैरयिकत्वादिपर्यायपरिणतिः गतिरेव परकिणामो गतिपरिणामः १, तथा इन्दनादिन्द्रः—आत्मा ज्ञानलक्षणपरमैश्वर्ययोगात् तस्येदं, ‘इन्द्रिय’मिति निपातनादिन्द्रशब्दादियप्रत्ययः, इन्द्रियाण्येव परिणाम इन्द्रियपरिणामः २, तथा कर्षन्ति—हिंसन्ति परस्परं प्राणिनोऽस्मिन्निति कषः—संसारस्तमयन्ते—अन्तर्भूतप्यर्थत्वात् गमयन्ति प्रापयन्ति येते कषायाः ‘कर्मणोऽणि’त्यणुप्रत्ययः, कषाया एव परिणामः कषायपरिणामः ३, —लेश्यादिशब्दार्थो वक्ष्यमाणः लेश्यां एव परिणामो लेश्यापरिणामः ४ योग एव परिणामो योगपरिणामः ५ उपयोग एव परिणाम उपयोगपरिणामः ६ एवं ज्ञानपरिणाम ७ दर्शनपरिणाम ८ चारित्रपरिणाम ९ वेदपरिणामेष्वपि भावनीयं ।

सम्प्रत्यमीषां पदानामित्यं क्रमेणोपन्यासे कारणमभिधीयते—तत्र सर्वे भावास्तत्तद्भावाश्रिता गतिपरिणामं विना न प्रादुष्यन्ति ततः प्रथमं गतिपरिणामः १ गतिपरिणामे च सत्यवश्यमिन्द्रियपरिणाम इति तदनन्तरमिन्द्रियपरिणाम उक्तः २ इन्द्रियपरिणामे च सति इष्टानिष्टविषयसम्बन्धाद्रागद्वेषपरिणतिरुपजायते इति तदनन्तरं कषायपरिणामः ३ कषायपरिणामश्चावश्यं लेश्यापरिणामाविनाभावी, तथाहि— लेश्यापरिणामः सयोगिकेवलिनमपि यावद्भवति, यतो लेश्यानां स्थितिनिरूपणावसरे लेश्याध्ययने शुक्ललेश्याया जघन्या उत्कृष्टा च स्थितिः प्रतिपादिता—

॥ १ ॥

“मुहुतद्धं तु जहन्ना उक्कोसा होइ पुव्वकोडी उ ।

नवहिं वरिसेहिं ऊणा नायव्वा सुक्कलेसाए ॥” इति,

सा च नववर्षेणपूर्वकोटिप्रमाणा उत्कृष्टा स्थितिः शुक्ललेश्यायाः सयोगिकेवलिन्युपपद्यते, नान्यत्र, कषायपरिणामस्तु सूक्ष्मसम्परायं यावद्भवति, ततः कषायपरिणामो लेश्यापरिणामाऽविनाभूतो लेश्यापरिणामश्च कषायपरिणामं विनापि भवति, ततः कषायपरिणामानन्तरं लेश्यापरिणाम उक्तः, नतु लेश्यापरिणामान्तरं कषायपरिणामः ४, तथा लेश्यापरिणामो योगपरिणामात्मको ‘योगपरिणामो लेश्या’ इति वचनात्, उपपादयिष्यते चायमर्थो लेश्यापदे सविस्तरमतो लेश्यापरिणामानन्तरं योगपरिणाम उक्तः ५ ।

संसारिणां च योगपरिणतानामुपयोगपरिणतिस्ततो योगपरिणामानन्तरमुपयोगपरिणामः ६ सति चोपयोगपरिणामे ज्ञानपरिणाम इति तदनन्तरं ज्ञानपरिणाम उक्तः ७ ज्ञानपरिणामश्च द्विधा—सम्यग्ज्ञानपरिणामो मिथ्याज्ञानपरिणामश्च, तौ च न सम्यकत्वमिथ्यात्वव्यतिरेकेण भवत इति तदनन्तरं दर्शनपरिणाम उक्तः ८ सम्यग्दर्शनपरिणामे च जीवानां जिनवचनाकर्णनतो नवनवसंवेगाविर्भावतश्चारित्रावरणकर्मक्षयोपशमतः चारित्रपरिणाम उपजायते ततो दर्शनपरिणामानन्तरं चारित्रपरिणाम उक्तः ९ चारित्रपरिणामवशात्ते वेदपरिणामं प्रलयमुपनयन्ति

महासत्त्वास्ततश्चारित्रपरिणामानन्तरं वेदपरिणाम उक्तः १० ।

तेदेवमुक्ता जीवस्य गत्यादयः परिणामविशेषाः, सम्प्रत्येतेषामेव यथाक्रमं भेदान् दर्शयति—

मू. (४०७) गतिपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! चउव्विहे पन्नत्ते, तं०—
नरयगतिपरिणामे तिरियगतिप० मणुयगतिपरिणामे देवगतिप १ ।

इंदियपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! पंचविधे पं०, तं०—सोतिंदियपरि०
चक्खिंदियप० घाणिंदियप० जिब्बिंदियपरिणामे फासिंदियपरिणामे २ ।

कसायपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! चउव्विधे पं०, तं०—कोहकसायप०
माणकसायप० मायाकसायप० लोभकसायपरिणामे ३ ।

लेस्सापरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! छव्विहे पं०, तं०—कण्हलेसाप०
नीललेसाप० काउलेसाप० तेउलेसाप० पण्हलेसाप० सुक्कलेसाप० ४ ।

जोगपरिणामे णं भंते ! कइविहे पं० ?, गो० ! तिविधे पं०, तं०—मनजोगप० वइजोगप—
कायजोगप० ५ । उवओगपरिणामे णं भंते ! कइविहे पं० ?, गो० ! दुविहे पं०,
तं०—सागारोवओगप० अनागारोवओगपरिणामे ६ ।

नाणपरिणामे णं भंते ! कइविहे पं० ?, गो० ! पंचविधे पं०, तं०—आभिनिबोहियणाणप०
सुयनाणप० ओहिनाणप० मनपज्जवनाणप० केवलनाणप०, अन्नाणपरिणामे णं भंते ! कइविहे
पं० ?, गो० ! तिविहे पं०, तं०—मइअन्नाप० सुयअन्नाणप० विभंगनाणप० ७ ।

दंसणपरिणामे णं भंते ! कइविहे पं० ?, गो० ! तिविधे पं०, तं०—सम्मदंसणपरि०
मिच्छादंसणप० सम्ममिच्छादंसणप० ८ । चारित्तपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ? गो० !
पंचविधे पं०, तं०—सामाइयचारित्तप० छेदोवद्वावणियचारित्तप० परिहारविसुद्धियचारित्तप०
सुहुमसंपरायचारित्तप० अहक्खायचारित्तप० ९ ।

वेदपरिणामे णं भंते ! कइविहे पं० ?, गो० ! तिविहे पं०, तं०—इत्थिवेदपरिणामे,
पुरिसवेदपरिणामे, नपुंसगवेदपरिणामे १० ।

नेरइया गतिपरिणामेण निरयगतीया इंदियपरिणामेण पंचिंदिया कसायपरिणामेण
कोहकसाईवि जाव लोभकसायीवि, लेसापरिणामेण कण्हलेसावि नीललेसावि काउलेसावि,
जोगपरिणामेण मनजोगीवि वयजोगीवि कायजोगीवि, उवओगपरिणामेण सागारोवउत्तावि
अनागारोवउत्तावि, नाणपरिणामेण आभिनिबोहियनाणीवि सुयनाणीवि ओहिनाणीवि,
अन्नाणपरिणामेण मइअन्नाणीवि सुयअन्नाणीवि विभंगनाणीवि, दंसणपरिणामेण सम्मादिट्ठीवि
मिच्छादिट्ठीवि सम्मामिच्छादिट्ठीवि, चरित्तपरिणामेण नो चरित्ती नो चरित्ताचरित्ती अचरित्ती,
वेदपरिणामेण नो इत्थीवेदगा नो पुरिसवेदगा नपुंसगवेदगा ।

असुरकुमारावि एवं चेव, नवरं देवगतीया कण्हलेसावि जाव तेउलेसावि, वेदपरिणामेण
इत्थिवेदगावि पुरिसवेदगावि नो नपुंसगवेदगा, सेसंतं चेव, एवं जाव थणियकुमारा । पुढविकाइया
गतिपरिणामेण तिरियगतीया इंदियपरिणामेण एण्णिंदिया, सेसं जहा नेरइयाणं, नवरं लेसापरिणामेण
तेउलेसावि, जोगपरिणामेण कायजोगी नाणपरिणामे नत्थि अन्नाणपरिणामेण मतिअन्नाणी

सुयअन्नाणी दंसणपरिणामेणं मिच्छदिट्ठी, सेसं तं चेव,

आउवणफइकाइयावि, तेऊवाऊ एवं चेव, नवरं लेसापरिणामेणं जहा नेरइया, बेइदिया गतिपरिणामेणं तिरियगतिया इंदियपरिणामेणं बेइंदिया, सेसं जहा नेरइयाणं, नवरं जोगपरिणामेणं वयजोगी कायजोगी, नाणपरिणामेणं आभिनिबोहियनाणीवि सुअनाणीवि अन्नाणपरिणामेणं मइअन्नाणीवि सुअअन्नाणीवि नो विभंगनाणी दंसणपरिणामेणं सम्मदिट्ठीवि मिच्छदिट्ठीवि नो सम्मामिच्छादिट्ठी [वि,] सेसं तं चेव, एवं जाव चउरिंदिया, नवरं इंदियपरिवुट्ठी कायव्वा ।

पंचिंदियतिरिक्खजोणिया गतिपरिणामेणं तिरियगतिया, सेसं जहा नेरइयाणं, नवरं लेसापरिणामेणं जाव सुक्कलेसावि, चरित्तपरिणामेणं नो चरिती अचरितीवि चरित्ताचरितीवि, वेदपरिणामेणं इत्थिवेदगावि पुरिसवेदगावि नपुंसगवेदगावि ।

मणुस्सा गतिपरिणामेणं मणुयगतिया इंदियपरिणामेणं पंचिंदिया अनिंदियावि कसायपरिणामेणं कोहकसाईवि जाव अकसाईवि, लेसापरिणामेणं कण्हलेसावि जाव अलेसावि, जोगपरिणामेणं मणजोगीवि जाव अजोगीवि, उवओगपरिणामेणं जहा नेरइया, नाणपरिणामेणं आभिनिबोहियनाणीवि जाव केवलनाणीवि, अन्नाणपरिणामेणं तिन्निवि अन्नाणा, दंसणपरिणामेणं तिन्निवि दंसणा, चरित्तपरिणामेणं चरितीवि अचरितीवि चरित्ताचरितीवि, वेदपरिणामेणं इत्थिवेयगावि पुरिसवेदगावि नपुंसगवेयगावि अवेयगावि ।

वाणमंतरा गतिपरिणामेणं देवगतिया, जहा असुरकुमारा एंवजोइसियावि नवरं तेउलेसा, वेमाणियावि एवं चेव, नवरं लेसापरिणामेणं तेउलेसावि पण्हलेसावि सुक्कलेसावि, सेतं जीवपरिणामे

बु. ‘गइपरिणामे णं भंते ! कइविहे पन्तते’ इत्यादि, पाठसिद्धं सम्प्रति नैरयिकादयो यैः परिणामविशेषैर्विशिष्टास्तान् तथा प्रतिपादयति—‘नेरइया’ इत्यादि, सुगमं, नवरं नैरयिकाणां कृष्णनीलकापोतरूपास्तिस्र एव लेश्या न शेषाः, ता पि तिस्रः पृथिवीक्रमेणैवं—आद्ययोर्द्वयोः पृथिव्योः कापोतलेश्या तृतीयस्यां कातोपलेश्या नीललेश्या च चतुर्थ्यां नीललेश्या पञ्चम्यां नीललेश्या कृष्णलेश्या च षष्ठीसप्तम्योः कृष्णलेश्यैव, तत उक्तम्—‘कण्हलेसावि नीललेसावि काउलेसावि’

तथा तिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यव्यतिरेकेणान्यत्र चारित्रपरिणामः सर्वथा न भवति भवस्वाभाव्यात्, ततः कृतश्चारित्रपरिणामनिषेधः, वेदपरिणामचिन्तायां च नैरयिका नपुंसका एव न स्त्रियो नापि पुरुषाः, “नारकसम्भूर्च्छिनो नपुंसकानी” तिवचनात्, एवमसुरकुमाराणामपि, नवरं गतिमधिकृत्य देवगतिकास्तेषां च महर्द्धिकानां तेजोलेश्या अपि भवति, तत उक्तम्—‘तेउलेसावि’ इति, वेदपरिणामचिन्तायां स्त्रियः पुरुषा वा न नपुंसकाः, देवानां नपुंसकत्वस्या-सम्भवात्,

तथा पृथिवीकायिकसूत्रे, नवरं ‘लेसापरिणामेणं’मित्यादि, इह पृथिव्ययम्बुवनस्पतीनां तेजोलेश्यापि सम्भवति येन सौधर्मेशानपर्यन्तानां देवानामेतेषूत्पादसम्भवात् (वः), तत उक्तम्—‘तेउलेसावि’ इति, एतेषां च पृथिव्यादीनां पञ्चानामपि सासादनसम्यकत्वमपि न भवति, आगमे निषेधात्, ततो ज्ञाननिषेधः सम्यकत्वनिषेधश्च कृतः, सम्यग्मिथ्यात्वपरिणामस्तु संज्ञिपञ्चेन्द्रिया-णामनेव भवति, न शेषाणामतस्तन्निषेधः, द्वीन्द्रियादीनां पुनः केषाञ्चित् करणापर्याप्तावस्थानां

सासादनसम्यक्त्वमवाप्यते ततस्ते ज्ञानपरिणता अपि सम्यग्दृष्टयोऽप्युक्ताः, तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां च षडपि लेश्याः सम्भवन्ति, ततः सूत्रे उक्तम्—‘जाव सुक्कलेसावि’ इति, तथा देशतश्चारित्रपरिणामोऽपि तेषामुल्लसति तत उक्तम्—‘चरिताचरितीवि’ इति, तथा ज्योतिष्काणां तेजोलेश्यैव केवला न शेषा लेश्याः, ततोऽभिहितम्—‘लेसापरिणामेणं तेउलेस्स’ ।

मू. (४०८) अजीपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! दसविधे पं०, तं०—बंधणपरिणामे १ गतिपरिणामे २ संठाणपरिणामे ३ भेदपरिणामे ४ वण्णपरिणामे ५ गंधपरिणामे ६ रसपरि० ७ फासपरिणामे ८ अगुरुलहुयपरिणामे ९ सदपरिणामे १०

मू. (४०९) बंधणपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! दुविहे पं०, तं०—निद्धबण्णपरिणामे लुक्खबंधणपरिणामे य० ।

वृ. ‘बंधणपरिणामे णं भंते !’ इत्यादि, स्निग्धबन्धनपरिणामश्च रुक्खबन्धनपरिणामश्च, तत्र स्निग्धस्य सतो बन्धनपरिणामः स्निग्धबन्धपरिणामः, तथा रुक्खस्य सतो बन्धनपरिणामः रुक्खबन्धनपरिणामः, च शब्दौ स्वगतानेकभेदसूचकौ, अथ कथं स्निग्धस्य सतो बन्धनपरिणामो भवति कथं वा रुक्खस्य सत इति बन्धनपरिणामस्य लक्षणमाह—

मू. (४१०) ‘समनिद्धयाए बंधो न होति समलुक्खयाएवि न होति ।

वेनयणिद्धलुक्खत्तणेण बंधो उ खंधाणं ॥

वृ. ‘समनिद्धयाए’ इत्यादि, परस्परं समस्निग्धतायां—समगुणस्निग्धतायां तथा परस्परं समरुक्खतायां समगुणरुक्खतायां बन्धो न भवति, किन्तु यदि परस्परं स्निग्धत्वस्य रुक्खत्वस्य च विषममात्रा भवति तदा बन्धः स्कन्धानामुपजायते, इयमत्र भावना—समगुणस्निग्धस्य परमाण्वादेः समगुणस्निग्धेन परमाण्वादिना सह सम्बन्धो न भवति, तथा समगुणरुक्खस्यापि परमाण्वादेः समगुणरुक्खेण परमाण्वादीना सह सम्बन्धो न भवति, किन्तु यदि स्निग्धः स्निग्धेन रुक्खः रुक्खेण सह विषमगुणो भवति तदा विषममात्रत्वात् भवति तेषां परस्परं सम्बन्धः ।

मू. (४११) निद्धस्स निद्धेणं दुयाहिण्णं, लुक्खस्स लुक्खेणं दुयाहिण्णं ।

निद्धस्स लुक्खेण उवेइ बंधो, जहन्नवज्जो विसमो समो वा ॥?

वृ. विषममात्रया बन्धो भवतीत्युक्तं ततो विषममात्रानिरूपणार्थमाह—‘निद्धसस निद्धेण दुयाहिण्णे’त्यादि, यदि स्निग्धस्य परमाण्वादेः स्निग्धगुणेनैव सह परमाण्वादिना बन्धो भवितुमर्हति तदा नियमात् द्व्यादिकाधिकगुणेनैव परमाण्वादिनेति भावः, रुक्खगुणस्यापि परमाण्वादेः रुक्खगुणेन परमाण्वादिना सह यदि बन्धो भवति तदा तस्यापि तेन द्व्याद्यधिकादिगुणेनैव नान्यथा, यदा पुनः स्निग्धरुक्खयोर्बन्धस्तदा कथमिति चेत् ?, अत आह—‘निद्धस्स लुक्खेण’ त्यादि, स्निग्धस्य रुक्खेण सह बन्ध उपैति—उपपद्यते जघन्यवर्जो विषमः समो वा, किमुक्तं भवति ?—एकगुणस्निग्धं एकगुणरुक्खं च मुक्त्वा शेषसत्य द्विगुणस्निग्धादिविगुणरुक्खादिना सर्वेण बन्धो भवतीति ।

मू. (४१२) गतिपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ? गो० ! दुविहे पं०, तं०—फुसमाण-गतिपरिणामे य अफुसमाणगतिपरिणामे य, अहवा दीहगइपरिणामे य हत्सगइपरिणामे य २, संठाणपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! पंचविधे पन्तत्ते, तं०—परिमंडल-

संठाणपरि० जाव आवतसंठाणपरिणामे ३, भेदपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० !
पंचविधे पं०, तं०—खंडभेदपरि० जाव उक्करियाभेदपरि० ४,

वण्णपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! पंचविधे पं०, तं०—कालवण्णप० जाव
सुक्किलवण्णपरि० ५, गंधपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! दुविहे पं०, तं०—सुब्भिगंधपरि०
दुब्भिगंधपरिणामे य ६,

रसपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! पंचविधे पं०, तं०—तित्तरसपरिणामे जाव
महुररसपरिणामे ७, फासपरिणामे णं भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! अड्ढविधे पं०,
तं०—कक्खडफासपरिणामे य जाव लुक्खफासपरिणामे य ८, ।

अगुरुलहुयपरिणामे णं भंते कतिविधे पं०, ?, गो० ! एगागारे पं० ?, सद्वपरिणामे णं
भंते ! कतिविधे पं० ?, गो० ! दुविहे पं० तंजहा—सुब्भिसद्वपरिणामे य दुब्भिसद्वपरिणामे य १०
सेत्तं अजीवपरिणामे य

बृ. उक्तो बन्धनपरिणामोऽधुना गतिपरिणाममाह—‘गइपरिणामे णं भंते’ इत्यादि, द्विविधो
गतिपरिणामः, तद्यथा—स्पृशद्गतिपरिणामोऽस्पृशद्गतिपरिणामश्च, तत्र वस्तत्वनन्तरं स्पृशतो
यो गतिपरिणामः स स्पृशद्गतिपरिणामो, यथा—‘ठिक्करिकाया जलस्योपरि प्रयत्नेन
तिर्यक्प्रक्षिप्राप्तायाः, सा हि तथा प्रक्षिप्ता सती अपान्तराले जलं स्पृशन्ती २ गच्छति, बालज-
नप्रसिद्धमेतत्, तथाऽस्पृशतो गतिपरिणामोऽस्पृशद्गतिपरिणामः, यद्वस्तु न केनापि सहापान्तराले
संस्पर्शनमनुभवति तस्यास्पृशद्गतिपरिणाम इति भावः, अन्ये तु व्याचक्षते—स्पृशद्गतिपरिणामो
नाम येन प्रयत्नविशेषात् क्षेत्रप्रदेशान् स्पृशन् गच्छति, अस्पृशद्गतिपरिणामो येन क्षेत्रप्रदेशान-
स्पृशन्नेव गच्छति, तत्र बुद्ध्यामहे, नभसः सर्वव्यापितया तत्प्रदेशसंस्पर्शव्यतिरेकेण गतेरसम्भवात्,
बहुश्रुतेभ्यो वा परिभावनीयं, अत्रैव प्रकारान्तमाह—

‘अहवा दीहगतिपरिणामे य रहस्सगइपरिणामे य’ इति, अथवेति प्रकारान्तरे अन्यथा वा
गतिपरिणामो द्विविधः, तद्यथा—दीर्घगतिपरिणामो ह्रस्वगतिपरिणामश्च, तत्र विप्रकृष्टदेशान्तर-
प्राप्तिपरिणामो दीर्घगतिपरिणामस्तद्विपरीतो ह्रस्वगतिपरिणामः २, परिमण्डलादिसंस्थान-विशेषाः
खण्डभेदादयश्च प्रागेव व्याख्याता इति न भूयो व्याख्यायन्ते, ३, अगुरुलघुपरिणामो
भाषादिपुद्गलानां ‘कम्मगमनभासाइं एयाइं अगुरुलहुयाइं’ इति वचनात्, तथा अमूर्तद्रव्याणां वाऽ
ऽकाशादीनां, अगुरुलघुपरिणामग्रहणमुपहणमुपलक्षणं तेन गुरुलघुपरिणामोऽपि द्रष्टव्यः, स
चौदारिकादिद्रव्याणां तैजसद्रव्यपर्यन्तानामवसेयः, “ओरालियवेउच्चिय आहारगतेय गुरुलहू
दव्वा” इति वचनात्, ‘सुब्भिसद्वे’ इति शुभशब्दः ‘दुब्भिसद्वे’ इति अशुभशब्दः ॥

पदं - १३ - समाप्तम्

पदं - १४ - “कषायं”

तदेवं व्याख्यातं त्रयोदशं पदमिदानीं चतुर्दशमारभ्यते—तस्य चायमभिसम्बन्धः,
इहानन्तरपदे गत्यादिलक्षणो जीवपरिणाम उक्तः सामान्येन, सामान्यं च विशेषनिष्ठम्, अतः स

एव विशेषतः कश्चित् क्वच्चित् प्रतपाद्यते, तत्रैकेन्द्रियाणामपि क्रोधादिकषायभावात् 'सकषायत्वाज्जीवः कर्मणो योग्यान् पुद्गलान् आदत्ते' इति वचनात् प्रधानबन्धहेतुत्वाच्चादावेव विशेषतः कषायपरिणाम- प्रतिपादनार्थमिदरमारभ्यते, तत्र चेदमादिसूत्रम्—

मू. (४१३) कति णं भंते ! कसाया पन्त्ता, गो० ! चत्तारि कसाया पं०, तं०—कोहकसाए मानकसाए मायाकसाए लोभकसाए, नेरइयाणं भंते ! कतिकसाया पं० ?, गो० ! चत्तारि कसाया पं० ?, तं०—कोहकसाए जाव लोभकसाए, एवं जाव वेमाणियाणं ।

बृ. 'कइ णं भंते ! कसाया' इत्यादि, कति—कियत्सङ्ख्याकाः [कषायाः] णमिति पूर्ववत्, भदन्त !—परमकल्याणयोगिन् कषायाः प्रज्ञप्ताः, ? 'कृष विलेखने' कृषन्ति—विलिखन्ति कर्मरूपं क्षेत्रं सुखदुःखशस्योत्पादनायेति कषायाः, औणादिक आयप्रत्ययो निषातनाच्च ऋ कारस्य अकारः, यदिवा कलुषयन्ति—शुद्धस्वभावं सन्तं कर्ममलिनं कुर्वन्ति जीवमिति कषायाः पूर्ववत् आयप्रत्ययः निषातनाच्च कलुषशब्दस्य णिजन्तस्य कषायादेशः उक्तं च—

॥ १ ॥ “सुहदुक्खबहुस्सइयं कम्मक्खेतं कसंति ते जम्हा ।

कलुसंति जं च जीवं तेणं कसायत्ति वुच्चंति ॥”

—निर्वचनसूत्रं क्षुण्णार्थं, नैरयिकादिदण्डकसूत्रमपि सुगमं,—

मू. (४१४) कतिपतिट्टिए णं भंते ! कोहे पं० ?, गो० ! चउपतिट्टिए कोहे पं०, तं०—आयपतिट्टिए परपतिट्टिए तदुभयपतिट्टिए अप्पइडित्ते, एवं नेरइयाणं जाव वेमाणियाणं दंडतो, एवं माणेणं दंडतो मायाए दंडओ लोभेणं दंडओ ।

कति (हिं) णं भंते ! ठाणेहिं कोहुप्पत्ती भवति ?, गो० ! चउहिं ठाणेहिंकोहुप्पत्ती भवति, तं०—खेतं पडुच्च वत्थु पडुच्च सरीरं पडुच्च उवहिं पडुच्च, एवं नेरइयाणं जाव वेमाणियाणं । एवं माणेणवि मायाएवि लोभेणवि, एवं एतेवि चत्तारि दंडगा ।

बृ. 'कइपइट्टिए णं भंते !' इत्यादि, कतिषु—कियत्प्रकारेषु स्थानेषु प्रतिष्ठितो भदन्त ! क्रोधः ?, भगवानाह—चतुष्प्रतिष्ठितः, तद्यथा—आत्मप्रतिषाटित इत्यादि, आत्मन्येव प्रतिष्ठितः आत्मप्रतिष्ठितः, किमुक्तं भवति ?—स्वयमाचरितस्य ऐहिकं प्रत्ययायमवबुध्य कश्चिदात्मन एवोपरि क्रुध्यति तदा आत्मप्रतिष्ठितः क्रोध इति, यदा पर उदीरयति आक्रोशादिना कोपं तदा किल तद्विषयः क्रोध उपजायते इति स परप्रतिष्ठित इति, नैगमनयदर्शनमेतत्, नैगमनयो हि तद्विषय-मात्रेणापि तत्प्रतिष्ठितं मन्यते यथा जीवे सम्यग्दर्शनमजीवे सम्यग्दर्शनमित्यादयौऽष्टौ भङ्गाः सम्यग्दर्शनस्याधिकरणचिन्तायामावश्यकै,

तदुभयप्रतिष्ठितः—आत्मपररूपोभयप्रतिष्ठितः, यदा कश्चित् तथाविधापराधवशादात्मपरविषयं क्रोधमाधत्ते इति, अप्रतिष्ठितो नाम यदैष स्वयं दुश्चरणमाक्रोशादिकं च कारणं विना निरालम्बन एव केवलक्रोधवेदनीयादुपजायते, स हि नात्मप्रतिष्ठितः स्वयं दुश्चरणाभावतः—स्वात्मविषयत्वाभावात्, नापि परप्रतिष्ठितः परस्यापि निरपराधतया अपराधसम्भवावनाया अभावतः क्रोधालम्बनत्वायोगात्,

(तथा नोभयप्रतिष्ठितोऽपि) दृश्यते च कस्यापि कदाचिदेवमेव केवलक्रोधवेदनी-

योदयादुपजायमानः क्रोधः, तथा च स पश्चात् ब्रूते—अहो मे निष्कारणः कोपो नैव (कोऽपि) विरूपं भाषते न च किञ्चिद्विनाशयति, अत एवोक्तं पूर्वमहर्षिभिः—

॥ १ ॥

“सापेक्षाणि निरपेक्षाणि च कर्माणि फलविपाकेषु ।

सोपक्रमं निरुपक्रमं च दृष्टं यथाऽऽयुष्कम् ॥” इति,

एवं मानमायालोभा अपि आत्मपरोभयप्रतिष्ठिता अप्रतिष्ठिताश्च भावनीयाः ।

तदेवमधिकरणभेदेन भेद उक्तः, सम्प्रति कारणभेदतो भेदमाह—‘कति (हिं) णं भंते ! ठाणेहिं कोहुप्पती हवइ’ इत्यादि, तिष्ठन्त्येभिरिति स्थानानि—कारणानि कतिभिः—कियत्सङ्ख्याकैः स्थानैः—कारणैः क्रोधोत्पत्तिर्भवति ?, भगवानाह—चतुर्भिः स्थानैः, तान्येव स्थानान्याह—‘खेतं पडुच्च’ इत्यादि, तत्र नैरयिकाणां नैरयिकक्षेत्रं प्रतीत्य तिरश्चांतिर्यक्क्षेत्रं प्रतीत्य मनुष्याणां मनुष्यक्षेत्रं देवानां देवक्षेत्रं ‘वत्थुं पडुच्चे’ति वस्तु सचेतनमचेतनं वा शरीरं प्रतीत्य—दुःसंस्थितं विरूपं वा ‘उपधिं प्रतीत्ये’ति यत् यस्योपकरणं तस्य तत् चौरकादिनाऽपह्नियमाणमन्यथा वा प्रतीत्य, एवं नैरयिकादिदण्डकसूत्रमपि,

मू. (४१५) कतिविधेणं भंते ! कोधे पन्त्ते ?, गो० ! चउव्विहे कोहे पं०, तं०—अनंताणुबंधि कोहे अपच्चक्खाणे कोहे पच्चक्खाणावरणे कोहे संजलणे कोहे, एवं नेरइयाणं जाव वेमाणियाणं । एवं माणेणं मायाए लोभेणं, एएवि चत्तारि दंडगा

वृ. सम्प्रति सम्यग्दर्शनादिगुणविधातित्वेन भेदमाह—सम्यक्त्वगुणविधातकृदनन्तानुबन्धी देशविरतिगुणविधाती अप्रत्याख्यानः सर्वविरतिगुणविधाती प्रत्याख्यानावरणः यथाख्यातचारित्र-वधातकः संज्वलनः, एतांश्चतुरोऽपि नैरयिकादिदण्डकक्रमेणं चिन्तयति, एवं मानमायालोभा अपि प्रत्येकं चतुर्विधाः सामान्यतो दण्डकक्रमेण च भावनीयाः ।

सम्प्रत्येतेषामेव क्रोधादीनां निर्वृतिभेदतोऽवस्थाभेदतश्च भेदमाह—

मू. (४१६) कतिविधे णं भंते ! कोधे पं० ?, गो० ! चउव्विहे कोहे पं०, तंजहा—आभोगनिव्वत्तिए अनाभोगनिव्वत्तिए उवसंते अनुवसंते, एवं नेरइयाणं जाव वेमाणियाणं । एवं माणेणवि, मायाएवि, लोभेणवि, चत्तारि दंडगा ।

वृ. ‘कइविहे णं भंते !’ इत्यादि, यदा परस्यापराधं सम्यगवबुद्ध्या कोपकारणं च व्यवहारतः पुष्टवलम्ब्य नान्यथाऽस्य शिक्षोपजायते इत्याभोग्य कोपं विधत्ते तदा स कोप आभोगनिर्वर्तितः, यदा त्वेवमेव तथाविधमुगूर्तवशाद्गुणदोषविचारणाशून्यः परवशीभूय कोपं कुरुते तदा स कोपोऽनाभोगनिर्वर्तितः २ उपशान्तः—अनुदयावस्थः ३ अनुपशान्तः—उदयावस्थः ४, एवमेतद्विषयं दण्डकसूत्रमपि भावनीयं, एवं मानमायालोभाः प्रत्येकं चतुष्प्रकाराः सामान्यतो दण्डकक्रमेण च वेदितव्याः ।

मू. (४१७) जीवा णं भंते ! कतिहिं ठाणेहिं अड् कम्मपगडीओ चिणिसु ?, गो० ! चउहिं ठाणेहिं अड् कम्मपगडिओ चिणिसु तं०—कोहेणं माणेणं मायाए लोभेणं, एवं नेरइयाणं जाव वेमाणियाणं, जीवा णं भंते ! कितिहिं ठाणेहिं अड् कम्मपगडीओ चिणंति ?, गो० ! चउहिं ठाणेहिं, तं०—कोहेणं माणेणं मायाए लोभेणं, एवं नेरइया जाव वेमाणिया ।

जीवा णं भंते ! कतिहिं ठाणेहिं अट्ठ कम्मपगडीओ चिणिस्संति ? , गो० ! चउहिं ठाणेहिं अट्ठ कम्मपगडीओ चिणिस्संति, तं०—कोहेणं माणेणं मायाए लोभेणं, एवं नेरइया जाव वेमाणिया जीवा णं भंते ! कतिहिं ठाणेहिं अट्ठ कम्मपगडीओ उवचिणिं सु ? , गो० ! चउहिं ठाणेहिं अट्ठ कम्मपगडीओ उवचिणिं सु, तं०—कोहेणं माणेणं मायाए लोभेणं, एवं नेरइया जाव वेमाणिया, जीवा णं भंते ! पुच्छा, गो० ! चउहिं ठाणेहिं उवचिणिंति जाव लोभेणं, एवं नेरइया जाव वेमाणिया, एवं उवचिणिस्संति ।

जीवा णं भंते ! कतिहिं ठाणेहिं अट्ठ कम्मपगडीओ बंधिसु ? , गो० ! चउहिं ठाणेहिं, अट्ठ कम्मपगडीओ बंधिसु तं०—कोहेणं माणेणं जाव लोभेणं, एवं नेरइया जाव वेमाणिया, बंधिसु बंधंति बंधिस्संति, उदीरेसु उदीरंति उदीरिस्संति, वेदिंसु वेदेति वेदइस्संति, निज्जरिंसु निज्जरेति निज्जरिस्संति, एवं एते जीवाइया वेमाणियपज्जवसाणा अट्ठारस दंडगा जाव वेमाणिया, निज्जरिंसु निज्जरेति निज्जरिस्संति० ।

बृ. सम्प्रति फलभेदेन कालत्रयवर्तिनां भेदमभिधातुकाम आह—‘जीवा णं भंते ! कइहिं ठाणेहिं अट्ठ कम्मपगडीओ चिणिं सु’ इत्यादि, जीवा भदन्त ! कतिभिः स्थानैरद्यै कर्मप्रकृतीश्चितवन्तः, चयनं नाम कषायपरिणतस्य कर्मपुद्गलोपादानात्रं, भगवानाह—गौतम ! चतुर्भिः स्थानैस्तद्यथा—क्रोधेन मानेन मायया लोभेन, एवं नैरयिकादिदण्डकेऽपि वक्तव्यं, एष दण्डकोऽतीतकालविषयः, एवं वर्तमानकालभविष्यत्कालविषयावपि वाच्यौ, एवमुपचयबन्धोदीरणावेदननिर्जराविषया; प्रत्येकं त्रयस्त्रयो दण्डका वाच्या इति सर्वसङ्ख्यया अष्टादश दण्डकाः, तत्र उपचयो नाम स्वस्वा-यबाधाकालस्योपरि ज्ञानावरणीयादिकर्मपुद्गलानां वेदनार्थं निषेकः, स चैवं—

प्रथमस्थितौ सर्वप्रभूतं, द्वितीयस्यां स्थितौ विशेषहीनं, ततोऽपि तृतीयस्यां विशेषहीनं, एवं विशेषहीनं २ तावद्वाच्यं यावत्तत्कालबध्यमानायाः स्थितेश्चररमा स्थितिरेतच्च सविस्तरं कर्मप्रकृतिटीकायां पञ्चसंग्रहटीकायां चाभिहितमिति ततोऽवधार्य,

बन्धनं नाम—ज्ञानावरणीयादिकर्मपुद्गलानां यथोक्तप्रकारेण स्वस्वाबाधाकालोत्तरकालं निषिक्तानां यद्भूयः कषायपरिणतिविशेषात्रिकाचनं,

उदीरणं—उदीरणाकरणवशतः कर्मपुद्गलानामनुदयप्राप्तानामुदयावलिकायां प्रवेशनं, तदपि हि किञ्चित्तथाविधकषायपरिणतिवशाच्चवतीति ‘चउहिं ठाणेहिं उदीरेसु उदीरन्ति उदीरिस्संति’त्युक्तम्, अन्यथा कषायव्यतिरेकेणापि क्षीणमोहोदये ज्ञानावरणादीनामुदीरका वर्तन्ते

वेदना—स्वस्वाबाधाकालक्षयादुदयप्राप्तस्य उदीरणाकरणेन वा उदयमुपनीतस्य कर्मण उपभोगः, निर्जरा—कर्मपुद्गलानामनुभूय २ अकर्मत्वापादनं, आत्मप्रदेशैः संश्लिष्टानां ज्ञानावरणी-यादिकर्मपुद्गलानामनुभूय २ शातनमिति भावः, उक्तं च—“पुष्पकयकम्मसाडण निज्जरा” इति, इयं च देशनिर्जरा द्रष्टव्या, कषायजित्वात्, न सर्वनिर्जरा, सा हि निष्कषायस्य सर्वनिरुद्धयोगस्य मोक्षप्रासदमधिरोहतो भवति, न शेषस्य, अत एव चतुर्विंशतिदण्डकसूत्रमपि अविरोद्धं, देशनि-र्जरायाः सर्वकालं सर्वेषामपि भावात्, सम्प्रति यत् यत् पदमधिकृत्य प्राक् सूत्राण्युक्तानि तानि विनेयजनानुग्रहाय संग्रहणिगाथया निर्दिशति—

मू. (४१८)

आतपतिद्विया खेतं पडुच्चनंतानुबन्धि आभोगे ।

चिण उवचिण बंध उदीर वेदतए निज्जरा चेव ॥ इति

—पन्नवणाए भगवईए कसायपयं समत्तं ॥

वृ. 'आयपतिद्विये' इत्यादि, प्रथमं सामान्यसूत्रं सुप्रतीतमिति न संगृहीतं, द्वितीयमात्म-
प्रतिष्ठितपदोपलक्षितं सूत्रं ततोऽनन्तानुबन्धिपदोपलक्षितं तदनन्तरमाभोगपदोपलक्षितं
ततश्चयोपचयबन्धोदीरणवेदनानिर्जराविषयाणिक्रमेण सूत्राणि, अत्र चिणेति उपचयसूत्रोपलक्षणम्

पदं - १४ - समाप्तम्

मुनि दीपरल सागरेण संशोधिता सम्पादिता प्रज्ञापना उपाङ्ग सूत्रे
चतुर्दश पदस्य मलयगिरिआचार्येण विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

१५/१	चउत्थंउपाङ्गसूत्रं “प्रज्ञापना” भा:-१ समाप्तं
------	---

भाग:-१० 'प्रज्ञापना'-पदानि १....१४ समाप्तानि
--

भाग: ११ “प्रज्ञापना” पदानि १५...३६

ભાવભરી વંદના

જેમના દ્વારા સૂત્રમાં ગુંથાયેલ જિનવાણીનો ભવ્ય વારસો
વર્તમાનકાલીન “આગમસાહિત્ય”માં પ્રાપ્ત થયો
એ સર્વે સૂરિવર આદિ આર્ષ પૂજ્યશ્રીઓને-

પંચમ ગણધર શ્રી સુધર્મા સ્વામી	ચૌદ પૂર્વધર શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામી
દશ પૂર્વધર શ્રી શયંભવસૂરિ	(અનામી) સર્વે શ્રુત સ્થવીર મહર્ષિઓ
દેવવાચક ગણિ	શ્રી શ્યામાચાર્ય
દેવદ્વિગણિ ક્ષમાશ્રમણ	જિનભદ્ર ગણિ ક્ષમાશ્રમણ
સંઘદાસગણિ	સિદ્ધસેન ગણિ
જિનદાસ ગણિ મહત્તર	અગત્યસિંહ સૂરિ
શીલાંકાચાર્ય	અભયદેવસૂરિ
મલયગિરિસૂરિ	ક્ષેમકીર્તિસૂરિ
હરિભદ્રસૂરિ	આર્યરક્ષિત સૂરિ (?)
દ્રોણાચાર્ય	ચંદ્ર સૂરિ
વાદિવેતાલ શાંતિચંદ્ર સૂરિ	મલ્લધારી હેમચંદ્રસૂરિ
શાંતિચંદ્ર ઉપાધ્યાય	ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય
ગુણરત્નસૂરી	વિજય વિમલગણિ
વીરભદ્ર	શ્રદ્ધાપાલ
	બ્રહ્મમુનિ
	તિલકસૂરિ

સૂત્ર-નિર્યુક્તિ - ભાષ્ય - ચૂર્ણિ - વૃત્તિ - આદિના રચયિતા અન્ય સર્વે પૂજ્યશ્રી

વર્તમાન કાલિન આગમ સાહિત્ય વારસાને

સંશોધન-સંપાદન-લેખન આદિ દ્વારા મુદ્રીત/અમુદ્રીત સ્વરૂપે રજૂ કર્તા

સર્વે શ્રુતાનુરાગી પૂજ્યપુરુષોને

આનંદ સાગરસૂરિજી	ચંદ્રસાગર સૂરિજી	મુનિ માણેક
જિન વિજયજી	પુન્યવિજયજી	ચતુરવિજયજી
જંબુ વિજયજી	અમરમુનિજી	કનૈયાલાલજી
લાભસાગરસૂરિજી	આચાર્ય તુલસી	ચંપક સાગરજી

સ્મરણાંજલિ

બાબુ ધનપતસિંહ	પં૦ બેચરદાસ	પં૦ જીવરાજભાઈ
પં૦ ભગવાનદાસ	પં૦ રૂપેન્દ્રકુમાર	પં૦ હીરાલાલ
શ્રુત પ્રકાશક સર્વે સંસ્થાઓ		

४५ आगम भूज तथा विवरणनुं श्लोक प्रमाणादर्शक कोष्टक

क्रम	आगमसूत्रनाम	मूल श्लोक प्रमाण	वृत्ति-कर्ता	वृत्ति श्लोकप्रमाण
१.	आचार	२५५४	शीलाङ्गाचार्य	१२०००
२.	सूत्रकृत	२१००	शीलाङ्गाचार्य	१२८५०
३.	स्थान	३७००	अभयदेवसूरि	१४२५०
४.	समवाय	१६६७	अभयदेवसूरि	३५७५
५.	भगवती	१५७५१	अभयदेवसूरि	१८६१६
६.	ज्ञाताधर्मकथा	५४५०	अभयदेवसूरि	३८००
७.	उपासकदशा	८१२	अभयदेवसूरि	८००
८.	अन्तकृद्दशा	९००	अभयदेवसूरि	४००
९.	अनुत्तरोपपातिकदशा	१९२	अभयदेवसूरि	१००
१०.	प्रश्नव्याकरण	१३००	अभयदेवसूरि	५६३०
११.	विपाकश्रुत	१२५०	अभयदेवसूरि	९००
१२.	औपपातिक	११६७	अभयदेवसूरि	३१२५
१३.	राजप्रश्निय	२१२०	मलयगिरिसूरि	३७००
१४.	जीवाजीवाभिगम	४७००	मलयगिरिसूरि	१४०००
१५.	प्रज्ञापना	७७८७	मलयगिरिसूरि	१६०००
१६.	सूर्यप्रज्ञप्ति	२२९६	मलयगिरिसूरि	९०००
१७.	चन्द्रप्रज्ञप्ति	२३००	मलयगिरिसूरि	९१००
१८.	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ति	४४५४	शान्तिचन्द्रउपाध्याय	१८०००
१९थी	निरयावलिका	११००	चन्द्रसूरि	६००
२३.	(पञ्च उपाङ्ग)	—	—	—
२४.	चतुःशरण	८०	विजयविमलयगणि	(?) २००
२५.	आतुर प्रत्याख्यान	१००	गुणरत्नसूरि (अवचूरि)	(?) १५०
२६.	महाप्रत्याख्यान	१७६	आनन्दसागरसूरि (संस्कृतछाया)	१७६
२७.	भक्तपरिज्ञा	२१५	आनन्दसागरसूरि (संस्कृतछाया)	२१५
२८.	तन्दुल वैचारिक	५००	विजयविमलयगणि	(?) ५००
२९.	संस्तारक	१५५	गुणरत्न सूरि (अवचूरि)	११०
३०.	गच्छाचार★	१७५	विजयविमलयगणि	१५६०
३१.	गणिविद्या	१०५	आनन्दसागरसूरि (संस्कृतछाया)	१०५

ક્રમ	આગમસૂત્રનામ	•મૂલ શ્લોક પ્રમાણ	વૃત્તિ-કર્તા	•વૃત્તિ શ્લોકપ્રમાણ
૩૨.	દેવેન્દ્રસ્તવ	૩૭૫	આનન્દસાગરસૂરિ (સંસ્કૃત છાયા)	૩૭૫
૩૩.	મરણસમાધિ ★	૮૩૭	આનન્દસાગરસૂરિ (સંસ્કૃત છાયા)	૮૩૭
૩૪.	નિશીથ	૮૨૧	જિનદાસગણિ (ચૂર્ણિ) સહ્વદાસગણિ (ભાષ્ય)	૨૮૦૦૦ ૭૫૦૦
૩૫.	વૃહત્કલ્પ	૪૭૩	મલયગિરિ+ક્ષેમકીર્તિ સહ્વદાસગણિ (ભાષ્ય)	૪૨૬૦૦ ૭૬૦૦
૩૬.	વ્યવહાર	૩૭૩	મલયગિરિ સહ્વદાસગણિ (ભાષ્ય)	૩૪૦૦૦ ૬૪૦૦
૩૭.	દશાશ્રુતસ્કન્ધ	૮૯૬	- ? - (ચૂર્ણિ)	૨૨૨૫
૩૮.	જીતકલ્પ ★	૧૩૦	સિદ્ધસેનગણિ (ચૂર્ણિ)	૧૦૦૦
૩૯.	મહાનિશીથ	૪૫૪૮	—	—
૪૦.	આવશ્યક	૧૩૦	હરિભદ્રસૂરિ	૨૨૦૦૦
૪૧.	ઓઘનિર્યુક્તિ	નિ.૧૩૫૫	દ્રોણાચાર્ય	(?)૭૫૦૦
-	પિન્ડનિર્યુક્તિ ★	નિ. ૮૩૫	મલયગિરિસૂરિ	૭૦૦૦
૪૨.	દશવૈકાલિક	૮૩૫	હરિભદ્રસૂરિ	૭૦૦૦
૪૩.	ઉત્તરાધ્યયન	૨૦૦૦	શાંતિસૂરિ	૧૬૦૦૦
૪૪.	નન્દી	૭૦૦	મલયગિરિસૂરિ	૭૭૩૨
૪૫.	અનુયોગદ્વાર	૨૦૦૦	મલધારીહેમચન્દ્રસૂરિ	૫૧૦૦

નોંધ :-

- (૧) ઉક્ત ૪૫ આગમ સૂત્રોમાં વર્તમાન કાળે પહેલાં ૧ થી ૧૧ અંગસૂત્રો, ૧૨ થી ૨૩ ઉપાંગસૂત્રો, ૨૪થી૩૩ પ્રકીર્ણકસૂત્રો ૩૪થી ૩૮ છેદસૂત્રો, ૪૦ થી ૪૩ મૂલસૂત્રો, ૪૪-૪૫ ચૂલિકાસૂત્રોના નામે હાલ પ્રસિદ્ધ છે.
- (૨) ઉક્ત શ્લોક સંખ્યા અમે ઉપલબ્ધ માહિતી અને પૃષ્ઠ સંખ્યા આધારે નોંધેલ છે. જે કે તે સંખ્યા માટે મતાંતર તો જોવા મળે જ છે. જેમકે આચાર સૂત્રમાં ૨૫૦૦, ૨૫૫૪, ૨૫૨૫ એવા ત્રણ શ્લોક પ્રમાણ જાણવા મળેલ છે. આવો મત-ભેદ અન્ય સૂત્રોમાં પણ છે.
- (૩) ઉક્ત વૃત્તિ-આદિ જે નોંધ છે તે અમે કરેલ સંપાદન મુજબની છે. તે સિવાયની પણ વૃત્તિ-ચૂર્ણિ આદિ સાહિત્ય મુદ્રિત કે અમુદ્રિત અવસ્થામાં હાલ ઉપલબ્ધ છે જ.
- (૪) ગચ્છાચાર અને મરણસમાધિ ના વિકલ્પે ચંદાવેજ્ઞય અને વીરસ્તવ પ્રકીર્ણક આવે છે. જે અમે “આગમસુતાણિ” માં મૂળ રૂપે અને “આગમદીપ”માં અક્ષરશઃ ગુજરાતી અનુવાદ રૂપે આપેલ છે. તેમજ જીતકલ્પ જેના વિકલ્પ રૂપે છે એ

પંચકલ્પનું ભાષ્ય અમે “આગમસુત્તાણિ”માં સંપાદીત કર્યું છે.

- (૫) ઓઘ અને પિણ્ડ એ બંને નિર્યુક્તિ વિકલ્પે છે. જે હાલ મૂળસૂત્ર રૂપે પ્રસિધ્ધ છે. જે બંનેની વૃત્તિ અમે આપી છે. તેમજ તેમાં ભાષ્યની ગાથાઓ પણ સમાવિષ્ટ થઈ છે.
- (૬) ચાર પ્રકીર્ણક સૂત્રો અને મહાનિશીય એ પાંચ આગમની કોઈ વૃત્તિ આદિ ઉપલબ્ધ થવાનો ઉલ્લેખ મળતો નથી. પ્રકીર્ણક ની સંસ્કૃત છાયા ઉપલબ્ધ છે તેથી મૂકી છે. નિશીય-દશા-જિતકલ્પ એ ત્રણેની ચૂર્ણિ આપી છે. જેમાં દશા અને જીતકલ્પ એ બંને ઉપરવૃત્તિ મળતી હોવાનો ઉલ્લેખ છે, પણ અમે તે મેળવી શક્યા નથી. જ્યારે નિશીય ઉપર તો માત્ર વીસમા ઉદ્દેશક:ની જ વૃત્તિ નો ઉલ્લેખ મળે છે.

► વર્તમાન કાળે ૪૫ આગમમાં ઉપલબ્ધ નિર્યુક્તિ: ◄

ક્રમ	નિર્યુક્તિ	શ્લોકપ્રમાણ	ક્રમ	નિર્યુક્તિ	શ્લોકપ્રમાણ
૧.	આચાર-નિર્યુક્તિ	૪૫૦	૬.	આવશ્યક-નિર્યુક્તિ	૨૫૦૦
૨.	સૂત્રકૃત-નિર્યુક્તિ	૨૬૫	૭.	ઓઘનિર્યુક્તિ	૧૩૫૫
૩.	વૃહત્કલ્પ-નિર્યુક્તિ ★	—	૮.	પિણ્ડનિર્યુક્તિ	૮૩૫
૪.	વ્યવહાર-નિર્યુક્તિ ★	—	૯.	દશવૈકાલિક-નિર્યુક્તિ	૫૦૦
૫.	દશાશ્રુત૦-નિર્યુક્તિ	૧૮૦	૧૦.	ઉત્તરાધ્યયન-નિર્યુક્તિ	૭૦૦

નોંધ :-

- (૧) અહીં આપેલ શ્લોક પ્રમાણ એ ગાથા સંખ્યા નથી. “૩૨ અક્ષરનો એક શ્લોક” એ પ્રમાણથી નોંધાયેલ શ્લોક પ્રમાણ છે.
- (૨) ★ વૃહત્કલ્પ અને વ્યવહાર એ બંને સૂત્રોની નિર્યુક્તિ હાલ ભાષ્ય માં ભળી ગઈ છે. જેનો યથાસંભવ ઉલ્લેખ વૃત્તિકાર મહર્ષિ એ ભાષ્ય ઉપરની વૃત્તિમાં કર્યો હોય તેવું જોવા મળેલ છે.
- (૩) ઓઘ અને પિણ્ડનિર્યુક્તિ સ્વતંત્ર મૂળઆગમ સ્વરૂપે સ્થાન પામેલ છે તેથી તેનું સ્વતંત્ર સંપાદન આગમ-૪૧ રૂપે થયેલ છે. (તેમજ આ સંપાદનમાં પણ છે.)
- (૪) બાકીની છ નિર્યુક્તિમાંથી દશાશ્રુતસ્કન્ધ નિર્યુક્તિ ઉપર ચૂર્ણિ અને અન્ય પાંચ નિર્યુક્તિ ઉપરની વૃત્તિ અમે અમારા સંપાદનમાં પ્રકાશીત કરી છે. જ્યાં આ છ નિર્યુક્તિ સ્પષ્ટ અલગ જોઈ શકાય છે.
- (૫) નિર્યુક્તિકર્તા તરીકે મદ્રવાહુસ્વામી નો ઉલ્લેખ જ જોવા મળે છે.

વર્તમાન કાળે ૪૫ આગમમાં ઉપલબ્ધ ભાષ્યં

ક્રમ	ભાષ્ય	શ્લોકપ્રમાણ	ક્રમ	ભાષ્ય	ગાથાપ્રમાણ
૧.	નિશીષભાષ્ય	૭૫૦૦	૬.	આવશ્યકભાષ્ય ★	૪૮૩
૨.	વૃહત્કલ્પભાષ્ય	૭૬૦૦	૭.	ઓઘનિર્યુક્તિભાષ્ય ★	૩૨૨
૩.	વ્યવહારભાષ્ય	૬૪૦૦	૮.	પિણ્ડનિર્યુક્તિભાષ્ય ★	૪૬
૪.	પન્નકલ્પભાષ્ય	૩૧૮૫	૯.	દશવૈકાલિકભાષ્ય ★	૬૩
૫.	જીતકલ્પભાષ્ય	૩૧૨૫	૧૦.	ઉત્તરાધ્યયનભાષ્ય (?)	—

નોંધ :-

- (૧) નિશીષ, વૃહત્કલ્પ અને વ્યવહારભાષ્ય ના કર્તા સદ્વદાસગણિ હોવાનું જણાય છે. અમારા સંપાદનમાં નિશીષ ભાષ્ય તેની ઘૂર્ણિ સાથે અને વૃહત્કલ્પ તથા વ્યવહાર ભાષ્ય તેની-તેની વૃત્તિ સાથે સમાવિષ્ટ થયું છે.
- (૨) પન્નકલ્પભાષ્ય અમારા આગમસુત્તાણિ ભાગ-૩૮ માં પ્રકાશીત થયું.
- (૩) આવશ્યકભાષ્ય માં ગાથા પ્રમાણ ૪૮૩ લખ્યું જેમાં ૧૮૩ ગાથા મૂળભાષ્ય રૂપે છે અને ૩૦૦ ગાથા અન્ય એક ભાષ્યની છે. જેનો સમાવેશ આવશ્યક સૂત્ર-સટીકં માં કર્યો છે. [જો કે વિશેષાવશ્યક ભાષ્ય ખૂબજ પ્રસિધ્ધ થયું છે પણ તે સમગ્ર આવશ્યકસૂત્ર- ઉપરનું ભાષ્ય નથી અને અધ્યયનો અનુસારની અલગ અલગ વૃત્તિ આદિ પેટા વિવરણો તો આવશ્યક અને જીતકલ્પ એ બંને ઉપર મળે છે. જેનો અત્રે ઉલ્લેખ અમે કરેલ નથી.]
- (૪) ઓઘનિર્યુક્તિ, પિણ્ડનિર્યુક્તિ, દશવૈકાલિકભાષ્ય નો સમાવેશ તેની તેની વૃત્તિ માં થયો જ છે. પણ તેનો કર્તા વિશેનો ઉલ્લેખ અમોને મળેલ નથી. [ઓઘનિર્યુક્તિ ઉપર ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ ભાષ્યનો ઉલ્લેખ પણ જોવા મળેલ છે.]
- (૫) ઉત્તરાધ્યયનભાષ્યની ગાથા નિર્યુક્તિમાં ભળી ગયાનું સંભળાય છે (?)
- (૬) આ રીતે અંગ - ઉપાંગ - પ્રકીર્ણક - ચૂલિકા એ ૩૫ આગમ સૂત્રો ઉપરનો કોઈ ભાષ્યનો ઉલ્લેખ અમારી જાણમાં આવેલ નથી. કોઈક સ્થાને સાક્ષી પાઠ-આદિ સ્વરૂપે ભાષ્યગાથા જોવા મળે છે.
- (૭) ભાષ્યકર્તા તરીકે મુખ્ય નામ સદ્વદાસગણિ જોવા મળેલ છે. તેમજ જિનભદ્રગણિ-ક્ષમાશ્રમણ અને સિદ્ધસેન ગણિ નો પણ ઉલ્લેખ મળે છે. કેટલાંક ભાષ્યના કર્તા અજ્ઞાત જ છે.

વર્તમાન કાળે ૪૫ આગમમાં ઉપલબ્ધ ચૂર્ણ:

ક્રમ	ચૂર્ણ	શ્લોકપ્રમાણ	ક્રમ	ચૂર્ણ	શ્લોકપ્રમાણ
૧.	આચાર-ચૂર્ણ	૮૩૦૦	૯.	દશાશ્રુતસ્કન્ધચૂર્ણ	૨૨૨૫
૨.	સૂત્રકૃત-ચૂર્ણ	૯૯૦૦	૧૦.	પન્નકલ્પચૂર્ણ	૩૨૭૫
૩.	ભગવતી-ચૂર્ણ	૩૧૧૪	૧૧.	જીતકલ્પચૂર્ણ	૧૦૦૦
૪.	જીવાભિગમ-ચૂર્ણ	૧૫૦૦	૧૨.	આવશ્યકચૂર્ણ	૧૮૫૦૦
૫.	જંબૂદ્વીપપ્રજ્ઞસિ-ચૂર્ણ	૧૮૭૯	૧૩.	દશવૈકાલિકચૂર્ણ	૭૦૦૦
૬.	નિશીથચૂર્ણ	૨૮૦૦૦	૧૪.	ઉત્તરાધ્યયનચૂર્ણ	૫૮૫૦
૭.	વૃહત્કલ્પચૂર્ણ	૧૬૦૦૦	૧૫.	નન્દીચૂર્ણ	૧૫૦૦
૮.	વ્યવહારચૂર્ણ	૧૨૦૦	૧૬.	અનુયોગદારચૂર્ણ	૨૨૬૫

નોંધ :-

- (૧) ઉક્ત ૧૬ ચૂર્ણમાંથી નિશીથ, દશાશ્રુતસ્કન્ધ, જીતકલ્પ એ ત્રણ ચૂર્ણ અમારા આ સંપાદનમાં સમાવાઈ ગયેલ છે.
- (૨) આચાર, સૂત્રકૃત, આવશ્યક, દશવૈકાલિક, ઉત્તરાધ્યયન, નન્દી, અનુયોગદાર એ સાત ચૂર્ણ પૂજ્યપાદ આગમોદ્ધારક શ્રી એ પ્રકાશીત કરાવી છે.
- (૩) દશવૈકાલિકની બીજી એક ચૂર્ણ જે અગત્યસિંહસૂરિકૃત છે તેનું પ્રકાશન પૂજ્ય શ્રી પુન્યવિજયજીએ કરાવેલ છે.
- (૪) જંબૂદ્વીપપ્રજ્ઞસિચૂર્ણ વિશે હીરાલાલ કાપડીયા પ્રશ્નાર્થચિહ્ન ઉભું કરે છે. ભગવતી ચૂર્ણ તો મળેજ છે, પણ હજી પ્રકાશીત થઈ નથી. તેમજ વૃહત્કલ્પ, વ્યવહાર, પન્નકલ્પ એ ત્રણ હસ્તપ્રતો અમે જોઈ છે પણ પ્રકાશીત થયાનું જાણમાં નથી.
- (૫) ચૂર્ણિકાર તરીકે જિનદાસગણિમહત્તરનું નામ મુખ્યત્વે સંભળાય છે. કેટલાકના મતે અમુક ચૂર્ણના કર્તાનો સ્પષ્ટોલ્લેખ મળતો નથી.

“આગમ-પંચાંગી” એક ચિન્ત્ય બાબત”

- ૧ વર્તમાન કાળે પ્રાપ્ત આગમ સાહિત્યની વિચારણા પછી ખરેખર આગમના પાંચ અંગોમાં કેટલું અને શું ઉપલબ્ધ છે તે જાણ્યા પછી એક પ્રશ્ન થાય કે આગમ પંચાંગી ની વાતો કેટલી ચિન્ત્ય છે. અંગ-ઉપાંગ-પ્રકીર્ણક-ચૂલિકા એ ૩૫ આગમો ઉપર ભાષ્ય નથી. એટલે ૩૫ આગમનું એક અંગ તો અપ્રાપ્ય જ બન્યું. સૂત્ર પરત્વે ઉપલબ્ધ નિર્યુક્તિ ફક્ત છ છે. એટલે ૩૬ આગમોનું એક અંગ અપ્રાપ્ય જ બન્યું. આ રીતે ક્યાંક ભાષ્ય, ક્યાંક નિર્યુક્તિ અને ક્યાંક ચૂર્ણના અભાવે વર્તમાન કાળે સુવ્યવસ્થિત પંચાંગી એક માત્ર આવશ્યક સૂત્રની ગણાય.
- ૨ નંદીસૂત્ર માં પંચાંગીને બદલે સંગ્રહણી, પ્રતિપત્તિઓ વગેરેના પણ ઉલ્લેખ છે.

◆ ૪૫ આગમ અંતર્ગત વર્તમાન કાળે ઉપલબ્ધ વિભાગો ◆

[સૂચના :- અમે સંપાદીત કરેલ આગમસુત્તાણિ-સટીકં માં બેકી નંબરના પૃષ્ઠો ઉપર જમણી બાજુ આગમસૂત્ર ના નામ પછી અંકો આપેલ છે. જેમકે ૧/૩/૬/૨/૫૪ વગેરે. આ અંકો તે તે આગમના વિભાગીકરણને જણાવે છે. જેમકે આચારમાં પ્રથમ અંક શ્રુતસ્કન્ધનો છે તેના વિભાગ રૂપે બીજો અંક ચૂલા છે તેના પેટા વિભાગ રૂપે ત્રીજો અંક અધ્યયન નો છે. તેના પેટા વિભાગ રૂપે ચોથો અંક ઉદ્દેશક નો છે. તેના પેટા વિભાગ રૂપે છેલ્લો અંક મૂલનો છે. આ મૂલ ગદ્ય કે પદ્ય હોઈ શકે. જો ગદ્ય હોય તો ત્યાં પેરેશ્રાફ સ્ટાઈલથી કે છુટુ લખાણ છે અને ગાથા/પદ્ય ને પદ્યની સ્ટાઈલથી ॥ - ॥ ગોઠવેલ છે.

પ્રત્યેક આગમ માટે આ રીતે જ ઓબ્લિકમાં (/) પછી ના વિભાગને તેના-તેના પેટા-પેટા વિભાગ સમજવા.

જ્યાં જે-તે પેટા વિભાગ ન હોય ત્યાં (/) ઓબ્લિક પછી ડેસ મુકીને તે વિભાગ ત્યાં નથી તેમ સુચવેલું છે.]

- (૧) આચાર - શ્રુતસ્કન્ધ:/ચૂલા/અધ્યયન/ઉદ્દેશક:/મૂલં
ચૂલા નામક પેટા વિભાગ બીજા શ્રુતસ્કન્ધમાં જ છે.
- (૨) સૂત્રકૃત - શ્રુતસ્કન્ધ:/અધ્યયન/ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩) સ્થાન - સ્થાન/અધ્યયન/મૂલં
- (૪) સમવાય - સમવાય:/મૂલં
- (૫) ભગવતી - શતક/વર્ગ:-અંતરશતક/ઉદ્દેશક:/મૂલં
અહીં શતકના પેટા વિભાગમાં બે નામો છે. (૧) વર્ગ: (૨) અંતરશતક કેમકે શતક ૨૧, ૨૨, ૨૩ માં શતક ના પેટા વિભાગનું નામ વર્ગ: જણાવેલ છે. શતક - ૩૩, ૩૪, ૩૫, ૩૬, ૪૦ ના પેટા વિભાગને અંતરશતક અથવા શતકશતક નામથી ઓળખાવાય છે.
- (૬) જ્ઞાતાધર્મકથા- શ્રુતસ્કન્ધ:/વર્ગ:/અધ્યયન/મૂલં
પહેલા શ્રુતસ્કન્ધ માં અધ્યયન જ છે. બીજા શ્રુતસ્કન્ધ નો પેટાવિભાગ વર્ગ નામે છે અને તે વર્ગ ના પેટા વિભાગમાં અધ્યયન છે.
- (૭) ઉપાસકદશા- અધ્યયન/મૂલં
- (૮) અન્તકૃદશા- વર્ગ:/અધ્યયન/મૂલં
- (૯) અનુત્તરોપપાતિકદશા- વર્ગ:/અધ્યયન/મૂલં
- (૧૦) પ્રશ્નવ્યાકરણ- દ્વાર/અધ્યયન/મૂલં
આશ્રવ અને સંવર એવા સ્પષ્ટ બે ભેદ છે જેને આશ્રવદ્વાર અને સંવરદ્વાર કહ્યા છે. (કોઈક દ્વાર ને બદલે શ્રુતસ્કન્ધ શબ્દ પ્રયોગ પણ કરે છે)
- (૧૧) વિપાકશ્રુત- શ્રુતસ્કન્ધ:/અધ્યયન/મૂલં
- (૧૨) ઔપપાતિક- મૂલં
- (૧૩) રાજપ્રશ્નીય- મૂલં

- (૧૪) **જીવાજીવાભિગમ-** *પ્રતિપત્તિ:/* ઉદ્દેશક:/મૂલં
આ આગમમાં ઉક્ત ત્રણ વિભાગો કયા છે તો પણ સમજણ માટે પ્રતિપત્તિ: પછી એક પેટાવિભાગ નોંધનીય છે. કેમકે પ્રતિપત્તિ -૩-માં નેરડ્ય, તિરિક્કજોગિય, મનુષ્ય, દેવ એવા ચાર પેટાવિભાગો પડે છે. તેથી તિપત્તિ/(નેરડ્યઆદિ)/ઉદ્દેશક:/મૂલં એ રીતે સ્પષ્ટ અલગ પાડેલા છે, એજ રીતે દશમી પ્રતિપત્તિ ના ઉદ્દેશક: નવ નથી પણ તે પેટાવિભાગ પ્રતિપત્તિ: નામે જ છે.
- (૧૫) **પ્રજ્ઞાપના-** પદં/ઉદ્દેશક:/દ્વારં/મૂલં
પદના પેટા વિભાગમાં ક્યાંક ઉદ્દેશક: છે, ક્યાંક દ્વારં છે પણ પદ-૨૮ના પેટા વિભાગમાં ઉદ્દેશક: અને તેના પેટા વિભાગમાં દ્વારં પણ છે.
- (૧૬) **સૂર્યપ્રજ્ઞાસિ-** પ્રાભૃતં/પ્રાભૃતપ્રાભૃતં/મૂલં
- (૧૭) **ચન્દ્રપ્રજ્ઞાસિ-** પ્રાભૃતં/પ્રાભૃતપ્રાભૃતં/મૂલં
આગમ ૧૬-૧૭માં પ્રાભૃતપ્રાભૃત ના પણ પ્રતિપત્તિ: નામક પેટા વિભાગ છે. પણ ઉદ્દેશક: આદિ મુજબ તેનો વિશેષ વિસ્તાર થાયેલ નથી.
- (૧૮) **જમ્બૂદીપપ્રજ્ઞાસિ-** વક્ષસ્કાર:/મૂલં
- (૧૯) **નિરયાવલિકા -** અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૦) **કલ્પવતંસિકા -** અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૧) **પુષ્પિતા -** અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૨) **પુષ્પચૂલિકા -** અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૩) **વણ્હિદશા -** અધ્યયનં/મૂલં
આગમ ૧૮ થી ૨૩ નિરયાવલિકાદિ નામથી સાથે જોવા મળે છે કેમકે તેને ઉપાંગના પાંચ વર્ગ તરીકે સૂત્રકારે ઓળખાવેલા છે. જેમાં વર્ગ-૧, નિરયાવલિકા, વર્ગ-૨ કલ્પવતંસિકા... વગેરે જાણવા
- (૨૪) **ધી ૩૩) ચતુ:શરણ (આદિ દશેપયત્રા) મૂલં**
- (૩૪) **નિશીથ -** ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩૫) **બૃહત્કલ્પ -** ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩૬) **વ્યવહાર -** ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩૭) **દશાશ્રુતસ્કન્ધ -** દશા/મૂલં
- (૩૮) **જીતકલ્પ -** મૂલં
- (૩૯) **મહાનિશીથ -** અધ્યયનં/ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૪૦) **આવશ્યક -** અધ્યયનં/મૂલં
- (૪૧) **ઓઘ/પિણ્ડનિર્યુક્તિ -** મૂલં
- (૪૨) **દશવૈકાલિક -** અધ્યયનં/ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૪૩) **ઉત્તરાધ્યયન -** અધ્યયનં/મૂલં
- (૪૪- ૪૫) **નન્દી-અનુયોગદ્વાર -** મૂલં

અમારા સંપાદીત ૪૫ આગમોમાં આવતા મૂલ નો અંક તથા તેમાં સમાવિષ્ટ ગાથા

ક્રમ	આગમસૂત્ર	મૂલં	ગાથા	ક્રમ	આગમસૂત્ર	મૂલં	ગાથા
૧.	આચાર	૫૫૨	૧૪૭	૨૪.	ચતુઃશરણ	૬૩	૬૩
૨.	સૂત્રકૃત	૮૦૬	૭૨૩	૨૫.	આતુપ્રત્યાખ્યાન	૭૧	૭૦
૩.	સ્થાન	૧૦૧૦	૧૬૯	૨૬.	મહાપ્રત્યાખ્યાનં	૧૪૨	૧૪૨
૪.	સમવાય	૩૮૩	૯૩	૨૭.	ભક્તપરિજ્ઞા	૧૭૨	૧૭૨
૫.	ભગવતી	૧૦૮૭	૧૧૪	૨૮.	તંદુલવૈચારિક	૧૬૧	૧૩૯
૬.	જ્ઞાતાધર્મકથા	૨૪૧	૫૭	૨૯.	સંસ્તારક	૧૩૩	૧૩૩
૭.	ઉપાસક દશા	૭૩	૧૩	૩૦.	ગચ્છાચાર	૧૩૭	૧૩૭
૮.	અન્તકૃદ્દશા	૬૨	૧૨	૩૧.	ગણિવિદ્યા	૮૨	૮૨
૯.	અનુતરોપપાતિક	૧૩	૪	૩૨.	દેવેન્દ્રસ્તવ	૩૦૭	૩૦૭
૧૦.	પ્રશ્નવ્યાકરણ	૪૭	૧૪	૩૩.	મરણસમાધિ	૬૬૪	૬૬૪
૧૧.	વિપાકશ્રુત	૪૭	૩	૩૪.	નિશીષ	૧૪૨૦	—
૧૨.	ઔપપાતિક	૭૭	૩૦	૩૫.	બૃહત્કલ્પ	૨૧૫	—
૧૩.	રાજપ્રશ્નિય	૮૫	—	૩૬.	વ્યવહાર	૨૮૫	—
૧૪.	જીવાભિગમ	૩૯૮	૯૩	૩૭.	દશાશ્રુતસ્કન્ધ	૧૧૪	૫૬
૧૫.	પ્રજ્ઞાપના	૬૨૨	૨૩૧	૩૮.	જીતકલ્પ	૧૦૩	૧૦૩
૧૬.	સૂર્યપ્રજ્ઞાસિ	૨૧૪	૧૦૩	૩૯.	મહાનિશીથ	૧૫૨૮	૮
૧૭.	ચન્દ્રપ્રજ્ઞાસિ	૨૧૮	૧૦૭	૪૦.	આવશ્યક	૯૨	૨૧
૧૮.	જમ્બૂદીપપ્રજ્ઞાસિ	૩૬૫	૧૩૧	૪૧.	ઓઘનિર્યુક્તિ	૧૧૬૫	૧૧૬૫
૧૯.	નિરયાવલિકા	૨૧	—	૪૧.	પિણ્ડનિર્યુક્તિ	૭૧૨	૭૧૨
૨૦.	કલ્પવતંસિકા	૫	૧	૪૨.	દશવૈકાલિક	૫૪૦	૫૧૫
૨૧.	પુષ્પિતા	૧૧	૨	૪૩.	ઉત્તરાધ્યયન	૧૭૩૧	૧૬૪૦
૨૨.	પુષ્પચૂલિકા	૩	૧	૪૪.	નન્દી	૧૬૮	૯૩
૨૩.	વર્ણિદશા	૫	૧	૪૫.	અનુયોગદ્વાર	૩૫૦	૧૪૧

નોંધ :- ઉક્ત ગાથા સંખ્યાનો સમાવેશ મૂલં માં થઈ જાય છે. તે મૂલ સિવાયની અલગ ગાથા સમજવી નહીં. મૂલ શબ્દ એ અમો સૂત્ર અને ગાથા બંને માટે નો આપેલો સંયુક્ત અનુક્રમ છે. ગાથા બધાંજ સંપાદનોમાં સામાન્ય અંક ધરાવતી હોવાથી તેનો અલગ અંક આપેલ છે. પણ સૂત્રના વિભાગ દરેક સંપાદકે ભિન્નભિન્ન રીતે કર્યા હોવાથી અમે સૂત્રાંક જુદો પાડતા નથી.

-: અમારા પ્રકાશનો :-

- [૧] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૧ - સત્તાઙ્ગ વિવરણમ્
- [૨] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૨ - સત્તાઙ્ગ વિવરણમ્
- [૩] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૩ - સત્તાઙ્ગ વિવરણમ્
- [૪] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૪ - સત્તાઙ્ગ વિવરણમ્
- [૫] કૃદન્તમાલા
- [૬] ચૈત્યવન્દન પર્વમાલા
- [૭] ચૈત્યવન્દન સદ્ગ્રહ - તીર્થજિનવિશેષ
- [૮] ચૈત્યવન્દન ચોવિંશી
- [૯] શત્રુઞ્જય ભક્તિ [આવૃત્તિ-દો]
- [૧૦] અભિનવ જૈન પદ્માઙ્ગ - ૨૦૪૬
- [૧૧] અભિનવ ઉપદેશ પ્રાસાદ - ૧- શ્રાવક કર્તવ્ય - ૧ થી ૧૧
- [૧૨] અભિનવ ઉપદેશ પ્રાસાદ - ૨- શ્રાવક કર્તવ્ય - ૧૨ થી ૧૫
- [૧૩] અભિનવ ઉપદેશ પ્રાસાદ - ૩- શ્રાવક કર્તવ્ય - ૧૬ થી ૩૬
- [૧૪] નવપદ - શ્રીપાલ (શાશ્વતી ઓળીના વ્યાખ્યાન રૂપે)
- [૧૫] સમાધિ મરણ [વિધિ - સૂત્ર - પદ્ય - આરાધના-મરણભેદ-સંગ્રહ]
- [૧૬] ચૈત્યવંદન માળા [૭૭૯ ચૈત્યવંદનોનો સંગ્રહ]
- [૧૭] તત્ત્વાર્થ સૂત્ર પ્રબોધટીકા [અધ્યાય-૧]
- [૧૮] તત્ત્વાર્થ સૂત્રના આગમ આધાર સ્થાનો
- [૧૯] સિદ્ધાચલનો સાથી [આવૃત્તિ - બે]
- [૨૦] ચૈત્ય પરિપાટી
- [૨૧] અમદાવાદ જિનમંદિર ઉપાશ્રય આદિ ડિરેક્ટરી
- [૨૨] શત્રુંજય ભક્તિ [આવૃત્તિ - બે]
- [૨૩] શ્રી નવકારમંત્ર નવલાખ જાપ નોંધપોથી
- [૨૪] શ્રી ચારિત્ર પદ એક કરોડ જાપ નોંધપોથી
- [૨૫] શ્રી બારવ્રત પુસ્તિકા તથા અન્ય નિયમો - [આવૃત્તિ - ચાર]
- [૨૬] અભિનવ જૈન પંચાંગ - ૨૦૪૨ [સર્વપ્રથમ ૧૩ વિભાગોમાં]
- [૨૭] શ્રી જ્ઞાનપદ પૂજા
- [૨૮] અંતિમ આરાધના તથા સાધુ સાધ્વી કાળધર્મ વિધિ
- [૨૯] શ્રાવક અંતિમ આરાધના [આવૃત્તિ ત્રણ]
- [૩૦] વીતરાગ સ્તુતિ સંચય [૧૧૫૧ ભાવવાહી સ્તુતિઓ]
- [૩૧] (પૂજ્ય આગમોદ્ધારક શ્રી ના સમુદાયના) કાયમી સંપર્ક સ્થળો
- [૩૨] તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૧
- [૩૩] તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૨
- [૩૪] તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૩
- [૩૫] તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૪

- [૩૬] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૫
 [૩૭] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૬
 [૩૮] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૭
 [૩૯] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૮
 [૪૦] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૯
 [૪૧] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૧૦

પ્રકાશન ૧ થી ૪૧ અભિનવશ્રુત પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

[૪૨] આયારો	[આગમસુત્તાણિ-૧]	પદ્મં અંગસુત્તં
[૪૩] સૂયગડો	[આગમસુત્તાણિ-૨]	વીઅં અંગસુત્તં
[૪૪] ઠાણં	[આગમસુત્તાણિ-૩]	તદ્વયં અંગસુત્તં
[૪૫] સમવાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૪]	ચતુર્યં અંગસુત્તં
[૪૬] વિવાહપત્રતિ	[આગમસુત્તાણિ-૫]	પંચમં અંગસુત્તં
[૪૭] નાયાધમ્મકહાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૬]	છટ્થં અંગસુત્તં
[૪૮] ઉવાસગદસાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૭]	સત્તમં અંગસુત્તં
[૪૯] અંતગહદસાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૮]	અદ્દમં અંગસુત્તં
[૫૦] અનુત્તોવવાહ્યદસાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૯]	નવમં અંગસુત્તં
[૫૧] પળ્હાવાગરણં	[આગમસુત્તાણિ-૧૦]	દસમં અંગસુત્તં
[૫૨] વિવાગસૂયં	[આગમસુત્તાણિ-૧૧]	એક્કરસમં અંગસુત્તં
[૫૩] ઉવવાહ્યં	[આગમસુત્તાણિ-૧૨]	પદ્મં ઉવંગસુત્તં
[૫૪] રાયપ્પસેણિયં	[આગમસુત્તાણિ-૧૩]	વીઅં ઉવંગસુત્તં
[૫૫] જીવાજીવાભિગમં	[આગમસુત્તાણિ-૧૪]	તદ્વયં ઉવંગસુત્તં
[૫૬] પત્રવળાસુત્તં	[આગમસુત્તાણિ-૧૫]	ચતુર્યં ઉવંગસુત્તં
[૫૭] સૂરપત્રતિ:	[આગમસુત્તાણિ-૧૬]	પંચમં ઉવંગસુત્તં
[૫૮] ચંદપત્રતિ:	[આગમસુત્તાણિ-૧૭]	છટ્થં ઉવંગસુત્તં
[૫૯] જંબૂદીવપત્રતિ	[આગમસુત્તાણિ-૧૮]	સત્તમં ઉવંગસુત્તં
[૬૦] નિરયાવલિયાણં	[આગમસુત્તાણિ-૧૯]	અદ્દમં ઉવંગસુત્તં
[૬૧] કપ્પવર્ડિસિયાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૦]	નવમં ઉવંગસુત્તં
[૬૨] પુપ્ફિયાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૧]	દસમં ઉવંગસુત્તં
[૬૩] પુપ્ફચૂલિયાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૨]	એક્કરસમં ઉવંગસુત્તં
[૬૪] વળ્હિદસાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૩]	વારસમં ઉવંગસુત્તં
[૬૫] ચત્તસરણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૪]	પદ્મં પર્ણણં
[૬૬] આરપદ્ધક્ષાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૫]	વીઅં પર્ણણં
[૬૭] મહાપદ્ધક્ષાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૬]	તીહ્યં પર્ણણં
[૬૮] ભત્તપરિણ્ણા	[આગમસુત્તાણિ-૨૭]	ચતુર્યં પર્ણણં

[૬૧]	તંદુલવેયાલિયં	[આગમસુત્તાણિ-૨૮]	પંચમં પર્દૈણ્ણગં
[૭૦]	સંધારગં	[આગમસુત્તાણિ-૨૯]	છટ્ઠં પર્દૈણ્ણગં
[૭૧]	ગચ્છાચાર	[આગમસુત્તાણિ-૩૦/૧]	સત્તમં પર્દૈણ્ણગં-૧
[૭૨]	ચંદાવેજ્ઞયં	[આગમસુત્તાણિ-૩૦/૨]	સત્તમં પર્દૈણ્ણગં-૨
[૭૩]	ગણિવિજ્ઞા	[આગમસુત્તાણિ-૩૧]	અઢમં પર્દૈણ્ણગં
[૭૪]	દેવિંદત્થઓ	[આગમસુત્તાણિ-૩૨]	નવમં પર્દૈણ્ણગં
[૭૫]	મરણસમાહિ	[આગમસુત્તાણિ-૩૩/૧]	દસમં પર્દૈણ્ણગં-૧
[૭૬]	વીરત્થવ	[આગમસુત્તાણિ-૩૩/૨]	દસમં પર્દૈણ્ણગં-૨
[૭૭]	નિસીહ	[આગમસુત્તાણિ-૩૪]	પઢમં છેયસુત્તં
[૭૮]	બુહલ્કપ્પો	[આગમસુત્તાણિ-૩૫]	વીઅં છેયસુત્તં
[૭૯]	વવહાર	[આગમસુત્તાણિ-૩૬]	તઇયં છેયસુત્તં
[૮૦]	દસાસુયક્કથં	[આગમસુત્તાણિ-૩૭]	ચઉત્થં છેયસુત્તં
[૮૧]	જીયકપ્પો	[આગમસુત્તાણિ-૩૮/૧]	પંચમં છેયસુત્તં-૧
[૮૨]	પંચકપ્પભાસ	[આગમસુત્તાણિ-૩૮/૨]	પંચમં છેયસુત્તં-૨
[૮૩]	મહાનિસીહં	[આગમસુત્તાણિ-૩૯]	છટ્ઠં છેયસુત્તં
[૮૪]	આવસસ્સયં	[આગમસુત્તાણિ-૪૦]	પઢમં મૂલસુત્તં
[૮૫]	ઓહનિજ્ઞુત્તિ	[આગમસુત્તાણિ-૪૧/૧]	વીઅં મૂલસુત્તં-૧
[૮૬]	પિંડનિજ્ઞુત્તિ	[આગમસુત્તાણિ-૪૧/૨]	વીઅં મૂલસુત્તં-૨
[૮૭]	દસવેયાલિયં	[આગમસુત્તાણિ-૪૨]	તઇયં મૂલસુત્તં
[૮૮]	ઉત્તરજ્ઞયણં	[આગમસુત્તાણિ-૪૩]	ચઉત્થં મૂલસુત્તં
[૮૯]	નંદીસૂયં	[આગમસુત્તાણિ-૪૪]	પઢમા ચૂલિયા
[૯૦]	અનુઓગદારં	[આગમસુત્તાણિ-૪૫]	વિતિયા ચૂલિયા

પ્રકાશન ૪૨ થી ૯૦ આગમશ્રુત પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

[૯૧]	આચાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	પહેલું અંગસૂત્ર
[૯૨]	સૂચગડ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	બીજું અંગસૂત્ર
[૯૩]	ઠાણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	ત્રીજું અંગસૂત્ર
[૯૪]	સમવાય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	ચોથું અંગસૂત્ર
[૯૫]	વિવાહપત્રતિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૨]	પાંચમું અંગસૂત્ર
[૯૬]	નાયાધમ્મકહા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	છઠ્ઠું અંગસૂત્ર
[૯૭]	ઉવાસગદસા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	સાતમું અંગસૂત્ર
[૯૮]	અંતગડદસા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	આઠમું અંગસૂત્ર
[૯૯]	અનુત્તરોપપાતિકદસા-	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	નવમું અંગસૂત્ર
[૧૦૦]	પણ્ણવાગરણ-	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	દશમું અંગસૂત્ર

[૧૦૧] વિવાગસૂય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	અગિયારમું અંગસૂત્ર
[૧૦૨] ઉવવાઈય	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	પહેલું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૩] રાયખ્યસેશિય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	બીજું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૪] જીવાજીવાભિગમ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	ત્રીજું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૫] પત્રવજ્ઞાસુત્ત	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	ચોથું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૬] સૂરપત્રત્તિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	પાચમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૭] ચંદ્રપત્રત્તિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	છઠ્ઠું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૮] જંબુદીવપત્રત્તિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	સાતમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૯] નિરયાવલિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	આઠમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૦] કપ્પવડિંસિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	નવમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૧] પુલ્લિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	દશમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૨] પુષ્કયૂલિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	અગિયારમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૩] વણ્ણિદસા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	બારમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૪] ચઉસરણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પહેલો પયત્રો
[૧૧૫] આઉરખ્યકખાણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	બીજો પયત્રો
[૧૧૬] મહાપખ્યકખાણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ત્રીજો પયત્રો
[૧૧૭] ભત્તપરિણણા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ચોથો પયત્રો
[૧૧૮] તંદુલવેયાલિય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પાંચમો પયત્રો
[૧૧૯] સંધારગ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	છઠ્ઠો પયત્રો
[૧૨૦] ગચ્છાચાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	સાતમો પયત્રો-૧
[૧૨૧] ચંદાવેજ્ઞય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	સાતમો પયત્રો-૨
[૧૨૨] ગણિવિજ્ઞ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	આઠમો પયત્રો
[૧૨૩] દેવિંદત્યઓ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	નવમો પયત્રો
[૧૨૪] વીરત્યવ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	દશમો પયત્રો
[૧૨૫] નિસીહ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પહેલું છેદસૂત્ર
[૧૨૬] બુહતકપ્પ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	બીજું છેદસૂત્ર
[૧૨૭] વવહાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ત્રીજું છેદસૂત્ર
[૧૨૮] દસાસુયકખંધ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ચોથું છેદસૂત્ર
[૧૨૯] જ્યકપ્પો -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પાંચમું છેદસૂત્ર
[૧૩૦] મહાનિસીહ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	છઠ્ઠું છેદસૂત્ર
[૧૩૧] આવસ્સય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	પહેલું મૂલસુત્ર
[૧૩૨] ઓહનિજ્જુત્તિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	બીજું મૂલસુત્ર-૧
[૧૩૩] પિંડનિજ્જુત્તિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	બીજું મૂલસુત્ર-૨
[૧૩૪] દસવેયાલિય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	ત્રીજું મૂલસૂત્ર

[૧૩૫] ઉત્તરજ્ઞપથ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	ચોથું મૂલસુત્ર
[૧૩૬] નંદીસુત્તં -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	પહેલી ચૂલિકા
[૧૩૭] અનુયોગદ્વાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	બીજી ચૂલિકા

પ્રકાશન ૯૧ થી ૧૩૭ આગમદીપ પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

[૧૩૮] દીક્ષા યોગાદિ વિધિ

[૧૩૯] ૪૫ આગમ મહાપૂજન વિધિ

[૧૪૦] આચારાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧
[૧૪૧] સૂત્રવૃત્તાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨
[૧૪૨] સ્થાનાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૩
[૧૪૩] સમવાયાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૪
[૧૪૪] ભગવતીઅન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૫/૬
[૧૪૫] જ્ઞાતાધર્મકથાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૭
[૧૪૬] ઉપાસકદશાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૭
[૧૪૭] અન્તઃશાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૭
[૧૪૮] અનુત્તરોપપાતિકદશાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૭
[૧૪૯] પ્રશ્નવ્યાકરણાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૭
[૧૫૦] વિપાકશ્રુતાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૮
[૧૫૧] ઔપપાતિકઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૮
[૧૫૨] રાજપ્રશ્નિયઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૮
[૧૫૩] જીવાજીવાભિગમઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૯
[૧૫૪] પ્રજ્ઞાપનાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૦/૧૧
[૧૫૫] સૂર્યપ્રજ્ઞાસિઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૨
[૧૫૬] ચન્દ્રપ્રજ્ઞાસિઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૨
[૧૫૭] જમ્બૂદ્વીવપ્રજ્ઞાસિઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૩
[૧૫૮] નિરયાવલિકાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૫૯] કલ્પવતંસિકાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૦] પુષ્પિતાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૧] પુષ્પચૂલિકાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૨] વળ્હિદસાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૩] ચતુઃશરણપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૪] આતુરપ્રત્યાવ્યાનપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૫] મહાપ્રત્યાવ્યાનપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૬] ભક્તપરિજ્ઞાપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪

[૧૬૭]	તંદુલવૈચારિકપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૮]	સંસ્તારકપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૯]	ગચ્છાચારપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૦]	ગણિવિદ્યાપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૧]	દેવેન્દ્રસ્તવપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૨]	મરણસમાધિપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૩]	નિશીઘટેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૫-૧૬-૧૭
[૧૭૪]	બૃહત્કલ્પહેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૮-૧૯-૨૦
[૧૭૫]	વ્યવહારહેદસૂત્રં સટીકં	આગમ સુત્તાણિ સટીકં-૨૧-૨૨
[૧૭૬]	દશાશ્રુતસ્કન્ધહેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૩
[૧૭૭]	જીતકલ્પહેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૩
[૧૭૮]	મહાનિશીઘસૂત્રં (મૂલં)	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૩
[૧૭૯]	આવશ્યકમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૪-૨૫
[૧૮૦]	ઓઘનિર્યુક્તિમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમ સુત્તામિ સટીકં-૨૬
[૧૮૧]	પિઙ્ડનિર્યુક્તિમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૬
[૧૮૨]	દશવૈકાલિકમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૭
[૧૮૩]	ઉત્તરાધ્યયનમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૮-૨૯
[૧૮૪]	નન્દી-ચૂલિકાસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૩૦
[૧૮૫]	અનુયોગદ્વારચૂલિકાસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૩૦

પ્રકાશન ૧૩૯ થી ૧૮૫ આગમશ્રુત પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

—: સંપર્ક સ્થળ :—

‘આગમ આરાધના કેન્દ્ર’

શીતલનાથ સોસાયટી-વિભાગ-૧, ફ્લેટ નં-૧૩, ૪થે માળે
શ્રી નમિનાથ જૈન ટેરાસરજી પાછળ, બહાઈ સેન્ટર, ખાનપુર
અમદાવાદ-૧

“आगमसुत्ताणि-सटीकं” भाग १ थी ३० नुं विवरण

आगमसुत्ताणि	समाविष्टाआगमाः
भाग-१	आयार
भाग-२	सूत्रकृत
भाग-३	स्थान
भाग-४	समवाय
भाग-५-६	भगवती (अपरनाम व्याख्याप्रज्ञप्ति)
भाग-७	ज्ञाताधर्मकथा, उपासकदशा, अन्तकृद्दशा, अनुत्तरोपपातिकदशा, प्रश्नव्याकरण
भाग-८	विपाकश्रुत, औपपातिक, राजप्रश्निय
भाग-९	जीवाजीवाभिगम
भाग-१०-११	प्रज्ञापना
भाग-१२	सूर्यप्रज्ञप्ति, चन्द्रप्रज्ञप्ति
भाग-१३	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ति
भाग-१४	निरवायलिका, कल्पवतंसिका, पुष्पिका, पुष्पचूलिका वण्हिदशा, चतुःशरण, आतुरप्रत्याख्यान, महाप्रत्याख्यान, भक्तपरिज्ञा, तन्दुलवैचारिक, संस्तारक, गच्छाचार, गणिविद्या, देवेन्द्रस्तव, मरणसमाधि
भाग-१५-१६-१७	नीशीथ
भाग-१८-१९-२०	वृहत्कल्प
भाग-२१-२२	व्यवहार
भाग-२३	दशाश्रुतस्कन्ध, जीतकल्प, महनिशीथ
भाग-२४-२५	आवश्यक
भाग-२६	ओघनिर्युक्ति, पिण्डनिर्युक्ति
भाग-२७	दशवैकालिक
भाग-२८-२९	उत्तराध्ययन
भाग-३०	नन्दी, अनुयोगद्वार

वृत्तिः

चूर्णिः

भाष्यं

निर्युक्तिः

मूलं